

A20

PRESENTED TO THE REDPATH LIBRARY
BY
M. Gill University
Lady Roddick

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ACC. NO.

REC'D

IN MEMORIAM

Peter Whiteford Redpath, B.Sc.
Joseph Clifford Redpath, B.C.L.

we

17

A20

312 **PERSIAN ILLUMINATED MANUSCRIPT.**—KORAN IN ARABIC, WITH AN INTERLINEAR TRANSLATION IN PERSIAN, sm. folio, 11½ by 6½ inches, a FINELY WRITTEN XIXTH CENTURY MANUSCRIPT, the Arabic in black, the Persian in red, on 408 leaves of vellum-like native paper, every page within line borders of gold and blue, DECORATED WITH 6 FULL-PAGE ORNAMENTAL 'UNWANS, REMARKABLE FOR THEIR BEAUTY OF DESIGN AND COLOUR WORK, 109 ornamental chapter headings, etc., the whole delicately painted in gold and colours by a skilful Persian artist, IN A BEAUTIFUL LAQUER WORK NATIVE BINDING, containing a large centre panel covered with an exquisite floral design, with foliage, in colours, heightened with gold, EXECUTED BY A FIRST-RATE PERSIAN BINDER, AND IN A FINE STATE OF PRESERVATION, in cloth box £25

A very beautiful example of modern Persian art, both writing, decorative work and binding being of the best quality.

DATE REC'D FEB 5 1944

AGENT

Myers & Co. Ltd.

INVOICE DATE DEC 21 1943

FUND P.W. & A.C. REDPATH £22.10.0

NOTIFY

SEND TO

PRESENTED

Lady Fiddick

EXCHANGE

(all)

NO. 303. PERSIAN MS.

we

we

we

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَمُوتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين الرحمن

الرحيم مالك يوم الدين

نَعْبُدُكَ وَنَسْتَعِينُكَ

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

الضَّالِّينَ

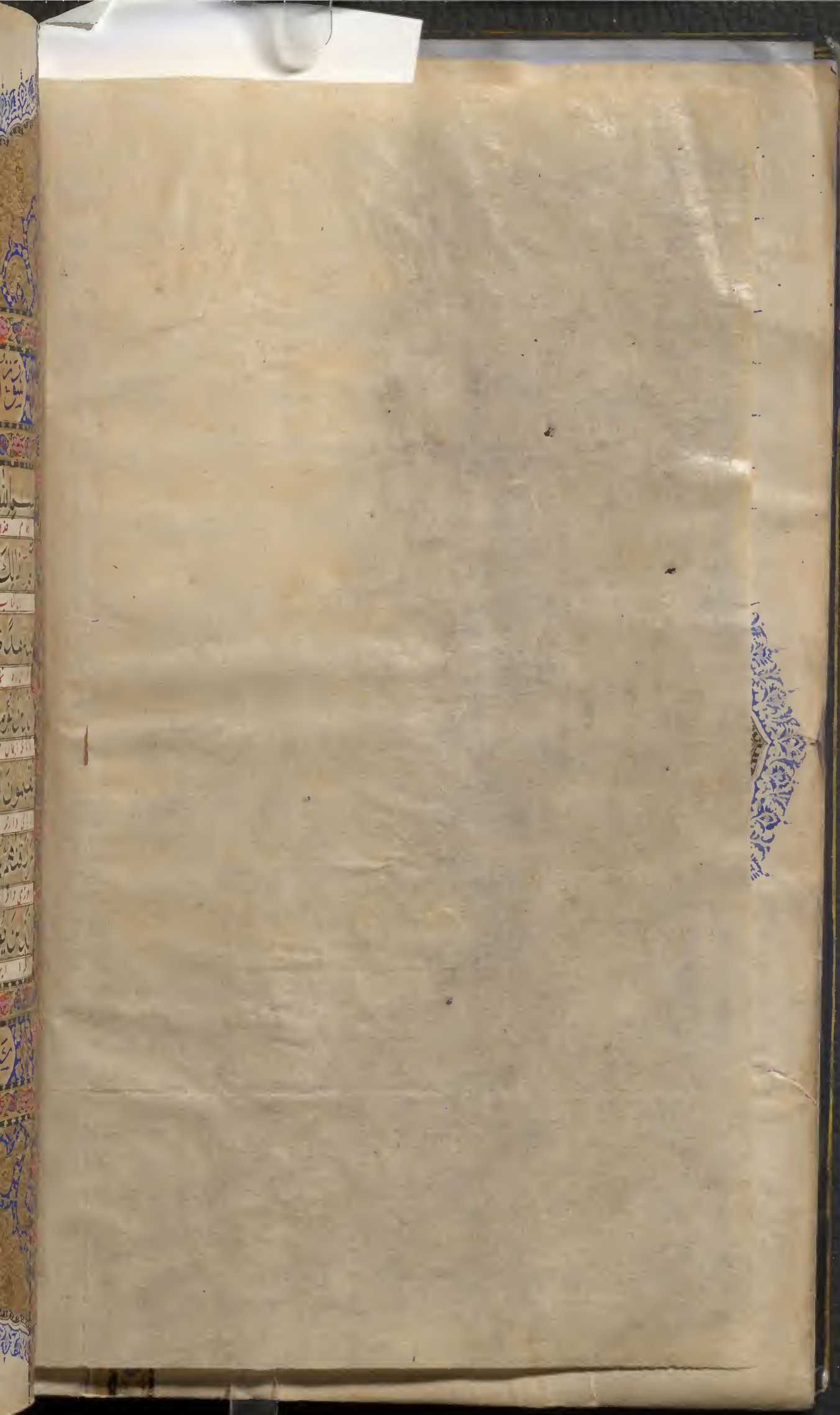
الضَّالِّينَ

الضَّالِّينَ

الضَّالِّينَ

وَعَمَّا سَبَّحَ بِأَيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْحُومِ ذَاكَ الْكِتَابِ

فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ

مَجْمُوعٌ وَتَمَامٌ نَفْسُ الْيَقِينِ

إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَيَا آخِرَةَ هُمْ

بسی تو و آنچه در آورده شد از پیش تو و یا آخره ایشان

يُوقِنُونَ ۝ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ

یقین دارند ایشانند بر هدایت از جانب پروردگار

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و ایشانند رستگاران براینکه آنکه کفر شدند

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا

برابر است برایشان که ترسانان ایشان را یا ترسانان

يُؤْمِنُونَ ۝ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ

ایمان ندارند مهر نهاد خدا بر دلیب ایشان و بر شنوای ایشان

وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

و بر چشمهای ایشان پرده است و ایشانرا است عذاب بزرگ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا لَيْتُمْ

و از مردمان کسی هست که میگوید که ایمان آوردیم بحد او و بخواهیم

الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُجِدُّعُونَ اللَّهُ

آخره و میبندند ایشان را در دین و فریب میدهند خدا را

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُجِدُّعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا

مومنان را کجیقت می فریبند مگر خود را و

يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ

آگاه می شوند در دل ایشان بیماریست افزون داد خدا بر

مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ لَمَّا كَانُوا يَكْذِبُونَ

بیماری او ایشانرا است عذاب دردنده بسبب آنکه دروغ میگویند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا لَوْ

و چون گفته شود ایشانرا تباهکاری نکنید در زمین گویند

لَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝ أَلَا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ

بجز این نیست که اصلاح داریم آگاه شویم حق ایشانند تباه کار و لیکن

ممنند است نه و عین گفت شود ایشان را ایمان آید چنانکه ایمان آورند و ندانند

گویند آیا ایمان می آید چنانکه ایمان آوردند فی خزوان آگاه باش که ایشان ستم

پنجره‌دان و بیکن مینداند و وقتیکه ملاقات کند با اهل

ایمان سیکوید ایمان آوردیم و چون مبتلا شوند! شیاطین خویش را گویند

برای ما با شما ایم جز این نیست که ما مستخر کنند ایم محمد خدا مستخر می کند

با ایشان و مصلحت میدید ایشان را در کربابی خویش سرکشته شده میباشند

دانشان آن کسانند که حریفند کمر آسبے را در غوص هدایت پس

سود نمایند تجارت ایشان و راه یاب شدند داستان ایشان

مانند داستان کہے است کہ افروختہ او آستین پیس چون روشن کرد آستین آسین

گردد و او بود دور ساخت غذا و نذر ایشان را و بگذشت ایشان را و در تار و پود تار

نه پسند و گنگامند و کور استدیس ایشان باز نمیکردند

داستان ایشان مانند باران بزرگست از آسمان آمده که باشد روی مار طبعها در عدد و برق

فی سازه اند | انکشتن خود را | در کوتهای خویش | از سبب آوازهای پر سر و پا

فی سازه اند | انکشتن خود را | در کوتهای خویش | از سبب آوازهای پر سر و پا

[illegible]

توبه

حَذَرِ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ
يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَافَهُمْ
إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
الْأَرْضُ فِرَاشًا وَالسَّمَاءُ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا
لِللَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
فَمَا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدٍ نَافَا تَوَابِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ
وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَمْ تَنْفَعَلُوا فَانْقُضُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَانُ أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

ع

وَكَيْفَ

وَلِكَثِيرٍ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ

وَبَنَاتٌ أَنْ لَهَا أَنْ يَأْتِيَ الْأَنْهَارُ وَكَثِيرٌ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ

بَحْرِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ

ثَمَرَةٍ رَزَقَاقًا لَوْ آمَنُوا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ

وَأَتَوَاهُمْ مَثَلُ آبِهَا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ

مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

فَيَعْلَمُونَ أَنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا بَضُلٌ بِهِ

كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يَضِلُّ بِهِ إِلَّا

الْفَاسِقِينَ ۝ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ

مَنْعَةً مِثْلَ عَهْدِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ

يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلِلَّهِ هُتُوتُ

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ

ثُمَّ يَمُوتُ كَيْفَ تَكْفُرُونَ ۝ وَلِلَّهِ الْغَنِيُّ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝ وَلِلَّهِ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ

ثُمَّ يَمْسِكُكُمْ ثُمَّ يُحْبِكُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هُوَ الَّذِي

بعد از آن میگرداند شما را بازگرداند شما را بار بوی او گردانید شود وی است که

خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ

بیا فرید شما را هر چه در زمین است همه را بر سر خود نهاد و بوی آسمان

فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذْ

پس راست کرد آن هفت آسمان را و او به هر چیز داناست و یاد دهن

قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

گفت پروردگار به فرشتگان که من آفریننده ام در زمین جانشینی

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ

گفت اندامی آفرینی در زمین کسی را که بپاشد و در وی و خون

الذَّمَاءَ وَخَنُ نَسِيجٍ يُجَادِلُكَ وَيَنْقُدُ سُلُوكَ قَالَ

ریزی کند و با نسج می بجهد تو و بیای از سر بگردد برای تو فرمود

إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا

بیا منم می میدا هم آنچه شما میدانید و بیا موقت خدا آدم را نامهای مخلوق

ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَأِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ

پس عرض کرد آنرا بر فرشتگان پس خبر دهید مرا بنامهای این چیزها

هُوَ إِلَّا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا اسْمُكَ لَا

اگر راست است گوئید گفتند بیای یاد میکنیم ترا

عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

چون دانستی نیست از آنچه آموختی ما بیا بر اینده نوی و انا با حکمت

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ

پس ای آدم خبر ده فرشتگان را بنامهای اینها پس چون خبر داد بایشان بنامها

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اینها فرمود ایانچه بودم شمارا که بر اینم می میدا هم نهان آسمانها و زمین

وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ وَإِذْ

و میدا هم آنچه آشکارا کنید و آنچه پنهان میکنید و چون گفتیم

قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدْوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلٰسَ

خیم بر شگون سجده کنید ادم را پس سجده کردند الا ابلیس

اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِيْنَ وَقُلْنَا يَا اٰدَمُ

قبول کرد سرشتی بود و گشت از که فرمان و ختم ای ادم

اَسْكُرْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ

بمان تو و زوجه تو در بهشت و بخورید از بهشت خوردن بسجده

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ

هر جا که خواهید و نزدیک شوید این درخت که خواهید شد از گناه کاران

فَاَزَلَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ

پس بغضانید هر دو را شیطان از آنجا بر آورد ایشان از آن نعمت با

وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي

و فرمودیم هر دو را وید بعض شما دشمن باشد بعض را و شما را بهشت

الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰی حِيْنٍ فَتَلَقٰى اٰدَمُ

در زمین آرامگاه و بهره مندی تا مرگ پس فراگرفت ادم

مِنْ رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَثَابَ عَلَيْهِ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

از پروردگار خود سخنی چند بازگشت خدا بهر بانی بر روی پراخته او ست از

الرَّحِيْمُ قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيعًا فَاَمَّا يٰٓاٰدَمُ فَكُنْ

مهربان فرمودیم هر دو را وید از آنجا همه شما اگر بیاید بر شما

مِنْ مَّوْدٰى فَمَنْ تَبِعَ هُدٰى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

از پس هدایتی پس هر که پیروی کرد هدایت مرا هیچ ترسی نیست بر آنجا

وَلَا هُمْ يُحْزَنُوْنَ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا

و ایشان اندوه خورند و کینه کردند ویدند و دروغ داشتند

بَاٰتِنٰٓهُمُ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

اینهای ما ایشان هستند باشندگان دوزخ ایشان در آنجا جا ویدند

يٰٓاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اذْكُرْ وَاِنْعَمْتِ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكَ

ای فرزندان یعقوب یاد کنید آن نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما

کردند

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

وفا کنید بهمان مرا تا وفا کنید بهمان شما را از کسی بترسید

وَأَمِنُوا بِمَا آتَرْتُكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا

وایمان آورید آنچه فرود آورده ام باور کنید آنچه با شماست و مباشید

أُولَٰ كَافِرِينَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ

محسن منگراو و سنانید عوض آیه های من بهای اندک را و از من

فَاتَّقُونِ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا

حق را و از کتمان راست را با کجاست و نهان نمائید

الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

راست را دانسته و بر پا دارید نماز را و بپردازید زکوة را

وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ أَتَاْمُرُونَ النَّاسَ

و نماز گذارید با نماز گذارانندگان آیا می فرمائید مردمان را

بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَسْلُونَ الْكِتَابَ وَلَا

به نیکی کاری فراموش کنید خویش را و شما میجوئید کتاب یعنی تورات

تَعْقِلُونَ وَاسْتَجِنُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأَنَا

آیا می فهمید و در طلبید پشتیبانی من از من و بترسید

لِكَبِيرَةٍ أُولَىٰ عَلَى الْخَشَعِينَ الَّذِينَ يَنْظُرُونَ أَنْفُسَهُمْ

نماز خواندگان است بزرگوارتری که بر روی خود می کنندگان آنها را می بینند که ایشان

مَلْقُوعًا رِجْلَهُمْ وَأَنْتُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ

ملاقات خواهم کرد با پروردگار خویش ایشان بوی دی باز خواهند داشت ای فرزندان

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأِنِّي فَضَّلْتُكُمْ

با و کنید آن نعمت مرا که ارزانی داشتم به شما و اینکه فضل دادم شما را

عَلَى الْعَالَمِينَ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَمَلًا

بر همه عالمین و بترسید از آن روزی که روح که کفایت کند هیچ کس از

نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شِقَاقَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ

کس چیزی را و پذیرفته نشود از هیچ کس شفاعت و گرفته نشود

منها

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا يُمْسِرُونَ ۝ وَإِذْ يُخَيِّلُكُمْ مِنْ

الْفِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ بِدَنُوحٍ

أَبْنَاءِكُمْ وَيَسْتَحْبُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ

مَنْ رَزَقَكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ

وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ وَإِذْ وَعَدْنَا

مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذْ أَنْبَأْنَا مُوسَىٰ الْكُتُبَ وَالْفُرْقَانَ

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقُومُوا

أَنْتُمْ ظَلِمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ

بَارِعِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۝ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ

بَارِعِكُمْ قِتَابٌ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ۝

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ

فَرَأَيْنَاهُ فِي سَحَابٍ مُمِيزٍ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ

مُوسَىٰ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنْ نَارِ الْكَلْبِ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنْ نَارِ الْكَلْبِ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنْ نَارِ الْكَلْبِ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنْ نَارِ الْكَلْبِ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنْ نَارِ الْكَلْبِ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنْ نَارِ الْكَلْبِ الْوَيْحَ وَأَنبَأْنَاهُ أَنْ هُوَ الْبَرُّ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

میگردند

کردیم شما را

کردیم

قومش

جَهْرَةً فَآخَذَ تَكْمُ الصُّعْقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَا

آنهارا پس گرفت شمارا صاعقه و شما میدیدید باز زنده گردانیدیم

مِنْ تَبَعِدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ وَظَلَمْنَا عَلَيْكَ

شمارا پس از مردن شما تا آنکه گزاری کنید و سایه بان ساختیم بر شما

الْغَامِرَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمُنَّ وَالسَّلَوى كُلَّامِنْ

ابر و باران و فرود آوردیم بر شما امن و سلمی را گفتیم بخوابید

طَيِّبَتْ مَا رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

ارایه نیکو بای آنچه دادیم شمارا و ایشان ستم نکردند بر ما ولیکن بر خودشان

يُظْلِمُونَ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا

ستم میکردند در آنوقت که گفتیم در آمدن درین دیه پس بخورید

مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا

بر جا که خواهید گوارند و در آمدن بدروازه سجده کنان

حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَنُرِيدُ الْمُحْسِنِينَ

و بگوئید سوال با آمرزشش است تا بجا مرزیم شمارا کنان شما در زباده خواهیم داد

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

پس بدل کردند آنرا نیکو شمارا بودند سخن بجز آنچه فرموده شد ایشان را

فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ جِزَاءً مِنَ السَّمَاءِ مِمَّا

پس فرود آوردیم بر آن ستمکاران عذابی از آسمان بسبب

كَانُوا يَفْسُقُونَ وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ

بر کار بودن ایشان و آنوقت که آب خواست موسی برای قوم خود

فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا

پس گفتیم بزبان عصا را خود سنگ را پس روان شد از سنگ

عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا

دوازده چشمه بدانت هر قوم آب خورد خود را بخورید

وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و بنوشید از رزق خدا و فساد نکنید در زمین تباهی کنان

مؤمن

وَإِذْ قُلْتُ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ

در آنوقت که گفتید ای موسی هرگز نمیتوانیم بر یک طعام ^{این بطلب}

لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ

برای ما را از هر درختی که خود نام بردن از درختی که برای ما از آن میسر که در دستان زمین را

قَثَائِهَا وَفَوْمِهَا وَعَدَسَهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُكَ

و بادرتک دی و لندم و عدس و بجز و گفت ای پسر میکنی

الَّذِي هُوَ أَذْنِي بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ لِمَنْ يَطْوَاهُ مَصْرًا

آنچه دی زودتر است یا آنچه بهتر است زودتر دید ^{بفهمی}

فَإِنْ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ وَ

پس هر آنچه باشد شما را آنچه خواستید داده شد بر ایشان عاری و

الْمُسْكَنَةَ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

بنیادی و از گشتند بعضی از خدا این بسبب آن است

كَانُوا يَكْفُرُونَ يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَيَقْتُلُوا النَّبِيِّينَ

که با در نمی دانستند اینهای خدا را و میکنند به قتل بران را

بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

بناحق این بسبب که کرده کردن ایشان است و از حد میکنند

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَ

برای همه آنانکه مسلمان شدند و آنانکه یهود شدند و نرسانان و

الصَّبِيُّعِينَ مِنْ آمَنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا

لی دینان هر که از ایشان ایمان آوردند و از بار پس در کرد کار شایسته

فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

پس ایشان را است مزد ایشان نزد پروردگار و نه ترس بود بر ایشان و نه ایشان

يُحْزَنُونَ وَإِذَا خِذْنَا مِمَّا قَكُمُ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ

اندوه پس شوند و آنوقت که گرفتیم بهمان شمارا و بر داشتیم بالای شمارا

الطُّورَ خِذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ

طور را بگیرید به قدرت داده ایم شمارا با ستواری و یاد دارید آنچه

ع

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الذَّنْءَ عِندَ وَامْنِكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ فَجَعَلْنَاهُمْ نَكَالًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ
وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا
بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُ نَاهُزًا وَقَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّرْ
لَنَا مَاهِيًۦ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ
وَلَا يَكْرَهُونَ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ نُهَا قَالَ إِنَّهُ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْعُ لَوْ نُهَا تَسْرُكُنَّظِيرَ
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَاهِيًۦ إِنَّ الْبَقْرَ

تا بود که در اینها شوید باز رد کرد و اینها بعد از این پس اگر بودی

بجای این خدا بر شما و هر بانی او هر اینها می کند بعد از زبان که آن

و هر اینها دانسته اینها را که از حد در گذشتند از شما در سبب

پس گفتیم ایشان را از بوزنه شوید خوار شده پس ساختیم این نصیب

عبرتی برای القوم که بین از این دیده بودند و چند برای هر یک از آن

و الوقت که گفت موسی بقوم خود هر اینها خدا میفرماید شما را بکش

که وی گفتند ای ما را نسخه میگیری گفت بیا به منم بکش از آنکه

با اسم از آن دانان گفت سوال کن برای ما از پروردگار

تا بیا کند برای ما گفت چیست این که و گفت هر اینها دی که وی

نه پروردگار میانه است در میان این آن پس بکشید آنچه فرموده شده

گفتند سوال کن برای ما از پروردگار تا بیا کند برای ما چیست رنگ آن که و

گفت هر اینها خدا میفرماید دی که ویست زرد رنگ و در آن خوش بکشید

گفتند سوال کن برای ما از پروردگار تا بیا کند برای ما چه که راست آن که و

بقره

تَشْبِهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَكُونَ قَالَ
 که وان مشبه شدند بر او و بر اینست اگر خواسته است خدا راه یافتگان نیم گفت
 أَنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لِذُلُولٍ تُشِيرُ الْأَرْضَ وَلَا
 بر اینست خدا میفرماید که دبست نه محنت کشنده شود اند زمین را و نه
 تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لِأَشْيَةٍ فِيهَا قَالُوا الرَّجُلُ نَجَسٌ
 آب میدهد بر زراعت را سلام است هیچ خال نیست در وی لغتند احوال در
 بِالْحَقِّ قَدْ جَعَلَهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ وَإِذْ قُلْتُمْ
 درست پس دین کردند و نزدیک بودند از آنکه کنند دانوقت کشیدند
 نَفْسًا فَاذْرُتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مَخْرُجٌ مَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ
 شخصی را پس نزار کرد بر در وی و خدا بر دل آورنده است چیزی را که نهان کرده
 فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِ مَا كَذَبْتُمْ بِهِ اللَّهُ يُخَوِّتُ
 پس فرمودیم بر زمین آن شخص را بعضی از کاذب و این طور زنده بکشد خدا را که زنا
 وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ثُمَّ قَسَتْ
 و شما را آیتها را نشان بدهد تا بفهمید باز سخت شد
 قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ
 دلها می شود بعد از آن پس آنها مانند سنگ اند بلکه زیاده تر در سختی
 قَسْوَةً وَإِن مِّنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَرَّقُ مِنْهَا الْأَنهَارُ وَإِن
 و بر اینست از سنگها آن است که رود آن میشود از وی بخوبی و بر اینست
 مِنْهَا لَمَّا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَّا
 از سنگها آن است که می شکند پس بر دل میبارد از وی آب و بر اینست از سنگها
 يَهِيطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِخَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 آن است که در وی افتد از ترس خدا و دبست خدا بر آنکه میکند
 أَفْتَضَمُّونَ إِن يَوْمُنَا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرَقٌ مِّنْهُمْ
 ای مومنان اما امید میدارید که بهود منفاد شوند شما را و بر اینست که وی را
 يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَرْجِعُونَ فَوْنَهُ مِّنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا
 می شنیدند کلام خدا را یعنی توبت را پس بدل کردندش دانسته

وَمَنْ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا الْقَوْلُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
وَأِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُوعَدُونَ بِمَا
فَتَحَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُثَبِّتَ بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفْئَالًا
تَعْقِلُونَ ۝ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ قَوْلٌ لِلَّذِينَ
يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ يَأْتِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَ رَأْيَ شَيْءٍ قَلِيلًا قَوْلٌ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ
كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَبِّلُ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۝ وَ
قَالُوا الزَّمَنُ سَنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
أَتُخَذُ ثُمَّ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَى مَنْ
كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ

اما که آهسته بودند اورا و چون ملاقات میکنند با یومئشان گویند ایمان آوردیم
و چون تنها شوند بعضی از ایشان با بعضی گویند آیا خبر میدهند ایشان را آنچه
گفت خدا بر شما یا متاثره هستند یا شما مان دلیل نزد پروردگار شما آیا
درمی یابید اس چه دانی آید می دانند که خدا سید اندر اکم همان میکنند
و اینک اشک را می نمایند و بعضی از ایشان مانعند که نمی دانند کتاب را
بلکن سید اندر زوای باطل و نیستند مگر کلمه پس
که می نویسند نوشته بدستهای خود باز میگویند این است
نزد دایک خداست یا سنانند محض آن بهای اندک پس وای ایشان را بسبب
نوشتن دستهای ایشان و وای ایشان را بسبب بنه گرفتن ایشان و
گفتند سید بماتش در رخ مگر خدا روز شمار شده بگو
اما گرفتند از من خدا بهمانی ما هرگز خلاف کند خدا را بهمان خود
ما میگویند بر خدا آنچه میدانند آری هر که
کرد کار بد و بدو آمد اورا گناه او پس ایشانند باشندگان

اصْحَابِ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^{۲۰} وَالَّذِينَ آمَنُوا
 باشند که در دور آتشان در آتشی جاودند و کسانی که ایمان آوردند
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَئِكَ اصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 کردند کارهای شایسته ایشانند باشند که در بهشت ایشان در آتشی
 خَالِدُونَ ^{۲۱} وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا
 جاودند و آنکه که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که
 تَعْبُدُونِ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذُرِّيَّ
 پرستند و بخدا را و بوالدین نیکی کردند و با همسر
 الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا
 قریب و یتیمان کی توان و بگویند به مردم سخن نیک
 وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
 و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را پس برگشتید و در اندک
 مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ^{۲۲} وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
 از شما و شما پس بر دارید و آنکه که گرفتیم پیمان شما را
 لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
 که میریزید خون یکدیگر و بیرون نکنید قوم خویش را از
 دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَوْنَ ^{۲۳} ثُمَّ أَنْتُمْ
 خانه های خویش پس قبول کردید حاضر آمدید باز شما
 هَؤُلَاءِ يَتْفَتَلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَيَخْرِجُونَ فِرْقًا مِنْكُمْ
 ای گروه می کشند قوم خویش را و بیرون میکنند گروهی را از قوم
 مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 خود از خانه های ایشان بی مدد کار و دیگر شویید بر سر ایشان بر گناه و عدوی
 وَإِنْ يَأْتِوكُمُ اسْرِي تَفْدُوهُمْ وَهُمْ وَهْوَ مُحَرَّمٌ
 و اگر اسیر شده بشما می آیند خدا میدهد عوض ایشان حال آنکه حرام است بر شما
 عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتَوْمُنُونِ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَ
 بر شما بیرون کردن ایشان آیا ایمان می آید بپاره از کتاب و

تَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ

انکار میکنند بر بعضی آن پس چیست جزای آنکه میکند این پس

مِنْكُمْ الْآخِرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَبِیَوْمِ الْقِيَمَةِ

از شما آخری در زندگانی دنیا و روز قیامت

يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ

گردانیده شوند بنوی سخت تر از عذاب نیست خدا بخیر

عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ زُشِّرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

از آنکه میکنند آنسانیکه تحریرند زندگانی دنیای

بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ

با آخرت پس سبک کرده شود از ایشان عذاب و نه ایشان

يُنْصَرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا

یارای داده شود و هر آینه دادیم موسی را کتاب و از وی در آوردیم

مِنْ عِبَادِهِ بِالرُّسُلِ ۝ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْكِتَابَ

بعد از وی بنیفا بر او دادیم عیسی بن مریم کتاب

وَإِذْ نَفُوسُ الْقُدِّسِينَ أَكَلَمَا جَاءَ كَرُّ رَسُولٍ

و وقت دادیم در آنجا که آنجا که آمد و در آنجا که آمد

بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ أَتُكْبِرُ تَمْ فَرَقًا كَذِبًا

با آنچه دوست دارید و نفسهای شما سر کشی کردید پس که و بی را دروغ

وَفَرَقًا تَقْتُلُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ

و گویای را کشند و گشتند و گشتند و گشتند و گشتند

لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَمَّا

نفرین کرده است ایشان را خدا بسبب کفر ایشان پس اندکی ایمان دارند و آنجا

جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ

آمد به ایشان کتاب از نزدیک خدا باور کننده با آنچه با ایشان است

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يُسْتَفْتَحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

و بودند پیش از این طلب فتح میکردند بر آنانکه منکر شدند

فَلَا جُنْدَ لَهُمْ

[illegible]

از اهل ایمان بگو اگر هست مرست را سزای باز پسین رو یک خدا

خاص کرده شده. بعین از مردمان دیگر پس آرزو کنید مگر اگر مبتدی

راست گوی و هرگز از روی نماند و را آنچه که سبب اینچه پیش فرستاد و استهای

ایشان و خدای دانا است بتمکال آن و برای تسهیل ایشان را حریفین برین مردمان

ایشان و خدای دانا است بتمکاران و مهربانست به پانی ایشان را حریفین برین مردمان

علی بن ابی طالب و حسن و حسین علیهما السلام

الْف سَنَهُ وَمَا هُوَ بِمَزْخَرٍ مِنَ الْعِبَادِ اِنْ

سوره اعراف - و ۱۱ - سوره احزاب - عید - ۲۰ - سوره مائده - و ۱۱ - سوره نساء

عمر داده شود و غذای بی‌ناست آنچه می‌کنند با بگوهر که در سمن می‌دهد و

بجبريل فإنه نزل على قلبك بإذن الله مصدقا

أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ الْأُولَى

از آنچه پیش ازین ولایت در این امر کرده و نموده این ایام را بر سر

ما شد و سهره مر خدا را و فرشتگان او را و معجزان او را و جبرائیل و میکائیل را

فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ

مَدَامُ الْكَرِيمَةُ الْكَلْبَاءُ

روشن و کافر میشوند بان مکر بد کاسان

عهد و عهد بعد از آن بر سر مقام بلال السلام و بر سر

دیگر که ادب ایشان به عمران دیر اندیش در در کار باور دارند و اینک ایشان است

انکھ کر دی ازاں قوم کہ داده شدہ اندک کتاب آن کتاب خدا را پس بہت

ظهورهم كأنهم لا يعلمون. واتبعوا ما أنزلوا

الْبَابُ الْوَاحِدُ وَالْأَوَّلُ وَالْأَخِيرُ وَالْأَكْثَرُ وَالْأَكْثَرُ وَالْأَكْثَرُ

شیطانان در سلطنت سلیمان و کافرتش سلیمان

لَا يَنْفَعُ الْبَطِينَ لَمْ يَكُنْ يَكُونُ النَّاسُ فِيهِ

أَنْزَعْنَاكَ مِنَ الْأَرْضِ وَمِنْهَا

و ای که نرود آورده شد بدو فرستد در بابل باردت و باردت

بسم الله الرحمن الرحيم

تَلَفَّ فَيَتَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ

طه المزمع انك لا تعلم

میان مردوزن او نیستند ایشان را زیبا رسا نند بجز بیکس را که باراده خدا

يُتَعَلَّمُونَ مَا يَرْصُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ وَلِقَاءَ أَعْيُنِكُمْ يُصْهَوْنَ

مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ بَخْلٍ وَلَكِنَّهُ يَشْتَرِي بِهِ

و بهر آینه بد بخت است آینه مرد و هند و کوس

وی خویشتر را که سزای مدانشند و اگر ایشان امان می آورند و تقوی

مَنْ يَتُوبْهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ تَوَّابِينَ

...

بسم الله الرحمن الرحيم

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا

مومنان بگوشتد راعنا وگوشید انظرنا ونگوشید

وَاللَّكُفْرَ نَزْعَاتُ الْعَمِّ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

وکه فران راست عذاب دردمند دوست میدارند آنکه کافر شدند

الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ

الکتاب وشرکان که فرود آورده شود بر شما از خیر

رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

پروردگار شما و خدا مخصوص میکند به بخشایش خود هر که خواهد و خدا ذو فضل

الْعَظِيمِ مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا

بزرگ است هر چه نسخ میکنیم از آیه ای یا فراموش میکنیم آنرا می آوریم خیرتر از آن

أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَمْ تَعْلَمْ

یا مانند ای دانستی که خدا بر همه چیز قدامت و مانند است

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ

که خدا راست بادشاهی آسمانها و زمین و چیست شمارا

دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ

بخیر خدا هیچ دوست و یاری و پندار ایستخوابید که

تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَ

سوال کنید پیغمبر خود را چنانکه سوال کرده شد موسی و پیش ازین و

مَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِلَا مَازٍ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ

هر که بستاند کفر را عوض ایمان پس هر آینه که در میان راه را

السَّبِيلِ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوْكُمْ مِنْ

راه را دوست داشتند بسیاری از اهل کتاب که کافر کردند

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسْبًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ مِنْ

بعد از ایمان شما بلبیب حد از نزدیک نفوس خود

بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفُوا حَتَّى يَأْتِيَ

پس از آنکه واضح شد بر ایشان حق پس معذرت کنید و در بگردانید تا آنکه

ثَلَاثَةٌ

الله

اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاقْتُمُوا

خدا فرمان خود را بر اینست که بر همه چیز توانا است و پیرا دارید

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ

نماز را و پیر سر زکوة را و آنچه پیش میفرستید برای خویش

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

از نیکی کاری خواہید یافت از نزد خدا بر اینست خدا آنچه میکنید بیناست

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرًا

و گفتند هرگز بهشت در نیاید مگر آنکه یهود باشد یا نصاری

تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

این آرزوهای باطل ایشان است بگو آید دلیل خود را اگر هستید

صَادِقِينَ بَلَىٰ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ وَجْهَهُ إِلَهُهُمُ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ

راست گو بی هر که متفاد کرد روی خود را برای خدا دوی نیلوه باشد

أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

پس او راست مزد بزرگ نزد پروردگار چون نیست ترس بر ایشان و نه ایشان اندوه

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَبِستِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَ

و گفتند یهود نیستند نصاری بر هیچ چیز و

قَالَتِ النَّصْرَىٰ لَبِستِ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ

گفتند نصاری نیستند یهود بر هیچ چیز و ایشان همه میخوانند

الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ

کتاب را همچنان گفتند آنکه نمیدانند مانند قول ایشان

فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ

پس خدا حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف میکنند

يَخْتَلِفُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ

اختلاف میکنند در آن و کیست ستمکارتر از آنکه منع کرد مسجد را از آنچه

يَذْكُرُ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ خِرَابُهَا أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُ

یاد کرده شود نام خدا در وی و کوشش کرد در ویرانی آنها این کرده میسرود

لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۝ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ ۝ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ ۝ فَإِنَّمَا تَوَكَّلُوا فِثْمَ وَجْهِ اللَّهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قِنْتُونَ ۝ بَدَعَ السَّمُوتِ
وَالْأَرْضِ ۝ وَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
۝ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ
تَأْتِنَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۝ وَلَا تُسْأَلُ
عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ۝ وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ
وَالنَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ
شَيْئًا فَلَا يُغَيِّرُ حَتَّى تُتَّبَعَ هُدَايَ اللَّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْغَالِبُونَ ۝

جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا
 نصبر الذين اتبهم الكيت يتلون حوتلا
 اولئك يؤمنون به ومن يكفر به فاولئك هم
 الخسرون
 انعمت عليكم واني فضلكم على العلمين
 واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا
 لا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم
 ينصرون
 فاقره قال اني جاءك للناس اماما قال
 ومن ذريتي قال لا ينال عهدى الظلمين
 اذ جعلنا البيت مثابة للناس وامنا واخذوا
 من مقام ابراهيم مصلى وعهدنا الى ابراهيم
 واسمعيل ان طهرا بيتي للطائفين والكافرين

حق خواندن آن

کنده کن

وَالرَّكَعِ السُّجُودِ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا

در رکوع و سجده کنندگان ۵۰ و آنکه که گفت ابراهیم ای پروردگار بس باین

بَلَاءًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ

مکان را شهرهای امن و روزی ده ساکنان از میوه بار روزی ده که ایمان آورند

مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِغِبْ

ایشان بخشد ۶ و روزی بارش گفت خدا کسی که کافر شود بهره مند گردان

قَلْبًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آنکس که پس به بیاری برانم یوی عذاب آتش و وی بد جائست

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ ۖ

و آنکه که بخت میکردند ابراهیم و اسمعیل بنیاد خانه گفتند ای

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

پروردگار قبول کن از ما برایم تو شنوای دانای

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً

ای پروردگار ما و این مارا فرمانبردار خودت و از اولاد ما یکی گروهی

مُسْلِمَةً لَّكَ وَارْنا مَنَّا سَكَنًا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ

شفاد خودت و بنما مارا طریق عبادت با و بپرا بانی بازای ما برایم

أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ

بازاینده مهربان و بخشنده ۷ ای پروردگار ما بفرست در میان

رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

پیغامبری از ایشان آن آیههای تو بپا موزد ایشان را کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

و علم و پاک کند ایشان را برایم تو ی توانا و دانای

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ الْأَمْنِ سَفِهَ

و کسیت کردم بگرداند از پیش ابراهیم ۸ هر آنکه که شتافت

نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي

نفس خود را و برایم برگزیدیم او را درین سرای ۹ و برایم در

بفصل

الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ۖ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِ ۖ قَالَ

وَمَنْ أَشَدُّ سِتْرًا ۖ قَالَ إِنَّكَ لَمِنَ السَّاجِدِينَ ۖ وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ

أَسْمِ ۖ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ

بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَنْبَنِي ۖ إِذْ قَالَ صَاطِفِي لَكُمْ الذِّكْرَ

فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۖ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ

إِذْ خَضَعَ يَعْقُوبُ الْمَوْتَ ۖ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ

مِنْ بَعْدِي ۖ قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهُكَ وَإِلَهُ آبَائِكَ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ

مُسْلِمُونَ ۖ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُونَ عَمَّا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ۖ قَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَفُوا

قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

برای شما این را

خواهید کرد

گفت

آیا حاضر بودید آنجا

که می بیند آمد یعقوب را موت آنجا که گفتند فرزندان چه جز عبادت

بعد از من گفتند عبادت کنیم معبود ترا و پدران ترا

که ابراهیم و اسمعیل و اسحاق اند عبادت کنیم آن معبودیکان ترا

ما او را متفادیم این گروهی است که در گذشته وی راست آنچه کردند

و شمار است آنچه کردند و شما بر سیده کجا رسیدند آنجا که آمد

میکردند و گفتند شوید بهود یا نرسا تاراه میا بیده

بگوید بگوید می بینیم ملة ابراهیم که حنیف بود و نبود از ایل شرک

بگوشت ایمان آوردیم بخدا و آنچه بود و آورده شد بوسی

ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و باوید یعقوب

وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ

دایچه داده شد موسی و عیسی را دایچه داده شدند بنیسان

مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَخُنْ لَهُ

از پروردگار تو خولن نفرق میکنم در میان هیچکس از ایشان و احق عزوجل را

مُسْلِمُونَ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا

مسلمانند پس اگر باور دارند بچنانچه باور داشتند شما پس راه یافتید

وَأِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَمُ اللَّهُ

و اگر برگشتید پس جز این نیست که ایشان که در حق گفتند از پس زود باشد اگر خدا

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ

بانتقام ایشان راست شنو او داناست صباغ خدا و چه زیباتر

مِنَ اللَّهِ صِبْغَةَ وَخُنْ لَهُ عَيْدٌ وَنَ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا

از خدا ما اعتبار زنگ ما او را پرستند که نیکوایان مکاره میکنند

فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

در باب خدا او پروردگار ما و شماست و ما راست کردارهای ما و شماست

أَعْمَالُكُمْ وَخُنْ لَهُ مُخْلِصُونَ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ

کردارهای شما و ما او را با خلص پرستند که نیکوایان مکاره میکنند

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ

ایبراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و ذریه کسان او

كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَمْرَ اللَّهِ وَمَنْ

چهره بودند یا ترسا بودند یهو شما دانایان ترید یا خدا و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

ستمکارتر از آنکه پنهان کند از او کسی که از جایی جز او پنهان

بِخَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا

بلی خبر از آنچه میکنند این گروهی است درگذشت و پراست

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنچه کردند و شما راست آنچه شما کردید و پرسیده نخواهید شد از آنچه ایشان میکردند

الْحَجَّ وَالْأَشْجَارَ

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَزْزٌ قَلِيلٌ

خواهند گفت بخردان از مردم چه چیز بر گردانید ایشانرا انا ان قبل ایشان

الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي

ایشان که بودند بران بیت المقدس بخود راست مشرق مغرب ینماید هرگاه

مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

هر که خواهد بسوی راه راست و همچنین ساختیم شما را

أُمَّةً وَسَطًا لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ

کردی مختار تا گواه باشید بر مردمان و نباشد

الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ

رسول بر شما گواه و مقرر نکردیم آن قبله را

الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ

که بودی بران بیت المقدس را که آمده بر این کسی را که پردی پیغمبر کند جدا ازان

يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَازْكَانَتْ لَكِبْرَةٌ إِلَّا عَلَى

کس باز گردد بر پاشنه خود هر آینه هست این خصلت دشوار مگر آنکه

الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِمَانَكُمْ

ایشان راه نوده است خدا خدا ضایع نمیشود گردیدن شما را

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ

بر آینه خدا بر مردمان بخشاینده و جبران است بحقیق می بینم گشتن

وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا

روی تو در جانب آسمان پس آینه متوجه گردانیم ترا بان قبله که خوشنودوی

قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ

پس متوجه گردان روی خود را بطرف مسجد حرام و هر جا که باشید متوجه

فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

گردانید روی های خویش بطرف دی و بر آینه اهل کتاب

لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

که این راست است از پروردگار ایشان و نیست خدا بجز از آنچه میکنند

يَعْمَلُونَ • وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا قِبَلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ
وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّجَعْتَ
أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ • الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا
يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنْ فَرَقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ • الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُنْتَرِينَ • وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوْلَاهَا
فَأَسْتَبِقُوا الْحِثَابَ • الَّذِينَ اتَّبَعُوا آيَاتِ بَكْرٍ
اللَّهُ جَمْعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • وَمِنْ حَيْثُ
خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّ
لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِخَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ •
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ

میکند و هر اگر یاری پیش این کتاب

نشان هر که بر روی کند قبله ترا و می بینی تو بر روی کنده قبله ایشان را

و پیوسته بعضی ایشان بر روی کنده قبله بعض دیگر و اگر تو بر روی کنی خواهشهای

نفسانی ایشان را بعد از آنکه آمده است بنوازدانش بر اینست و تابانی از

ستمکران کسی که داده ایم ایشان را کتاب میخوانند و دیگران چنانکه

میخوانند فرزندان خویش را و سراینده گروهی از ایشان می پوشند

حق را دانسته این دست است از پروردگار تو پس مباش

از مثل آن زندگان و هر کسی را جایبی هست که وی متوجه آن است

پس شتاب کنید بوی نیکی با هر جا که باشید بیارید شما را

خدا جمع ساخته بر اینست خدا بر همه چیز توانا است و جا که روی

روی پس متوجه کن روی خود را جانب مسجد حرام و هر آینه

وی راست است از پروردگار تو نیست خدا بجز از آنچه میکند

و هر جا که روی پس متوجه کن روی خود را جانب مسجد حرام حرام

الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

حرام در هر جا که باشید پس متوجه کنید روی خویش را جانب دی

لَيْسَ لَكُم مِّنْهُنَّ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا إِلَى الدِّنِّ ظُلُومًا

آنجا نشاند مردمان را الزام بر شما که آنجا که می روید

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعُوا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ

ازین جماعت پس ترسید از ایشان و بر شما از من و نماندیم نعمت خود را

وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا

و تا بود که راه یابید چنانکه فرستادیم بهایبری در میان

مِّنْكُمْ يُتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّكُمْ وَ

شما از قوم شما میخواند بر شما آیت های ما و پاک میسازد شما را

يُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا

دینی آموزد شما را کتاب و علم و دینی آموزد شما را آنچه نمی

تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ فَاذْكُرُونِي اذْكُرْتُمْ وَاشْكُرُوا لِي

دانستید پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما و سپاس گوید مرا

وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید

بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٣﴾ وَ

در صبر و نماز بهر آینه خدا با صابران است و

لَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ لَّا

گوید کسی را که کشته شود در راه خدا که ایشان مردگانند بلکه

أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَرِّ

ایشان زنده اند ولیکن شما آگاه نمیشوید و بهر آینه بیاریم شما را سختی

مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَ

از ترس و گرسنگی و نقصان مالها از اموال خود و

الْأَنْفُسِ وَالْثَمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ إِذَا

جانها و سیوه ها و بشارت ده صابران را آنجا که چون

أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
چون برسد برایشان سخت گویند برایمنه ما از آن خداست و بسوی وی بازمیگردیم
وَلِلَّهِ عَلَيْكُمْ صَلَواتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ
این کرده برایشان است درودها از پروردگار ایشان و بخشایش و ایشانند
هُمْ الْمُشْهَدُونَ إِنَّ الصَّفا وَالْمُرُوةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
راه یافتگان برایمنه صفاد مرده از نشانیهای خداست
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ
پس هر که حج خانه کند یا عمره بجا آورد پس برده نیست بر وی از آنکه طواف
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ إِنَّ
در میان این هر دو که بخواهد بخیر آرد پس خدا قبول کننده و داناست برایمنه
الَّذِينَ يَكْمُونُ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى
آنانکه می پوشند آنچه فرود آورده ایم از سخنان روشن و هدایت
مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ وَلِلَّهِ يَلْعَنُكُمْ
بعد از آنکه بیان کردیم انرا برای مردمان در کتاب آن کرده لعنت کند
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا
خدا و لعنت میکنند ایشان لعنت کنندهان مگر کسانی که توبه کردند و نیکی کاری
وَيَتَّبِعُوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
و پیان گردانم این کرده باز میگردم برایشان و منم از گردنده مهربان
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ
برایمنه آنانکه کفر شدند و که از مردند آن کرده برایشان است
لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ خُلِدُوا فِيهَا
لنرس خدا و فرشتگان و مردمان همه یکی همیشه باشند
فَإِلَّا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ
در آن لعنت و سبک کرده نشود ایشان عذاب و در ایشان مهلت داده نشوند
وَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
و معبود شما خدا ایگانه است نیست هیچ معبود دیگر بخیر و بدی بخشاینده مهربان

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

هرامینه در افریسی اسما نها وزین با و ام رند سنپ و

وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ

روز اں کنی کہ میرود درو یا با نچہ سود میدہ

النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَلَحَبًا

مردم را و در آنکه فرود آورد خدا را سماں از آب بس زنده ساخت

بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ

لب و می زنی بعد مردن و برکنده ساخت در زمی هر نوع هنیده

وَتَصْرِفُ الرِّيحَ وَالسَّحَابَ الْمُسْنِيَّ بَيْنَ السَّمَاءِ

سالی سال اسال

وَالْأَرْضَ لَا تِلْكَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِثْلَ النَّاسِ

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا إِنَّهُ كَانَ كَلَمًا كَسَفَافًا

وَرَبِّهِمْ سِرَافِيَّةً شَاهِدَةً لِّمَنْ دَرَكَهُ رُبِّي بِأَبْنَيْهِ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَهُ فِي الْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا اسْمَاءُ اسَدٍ حَبِيبَةٍ لِلَّهِ وَنَجِيٍّ لِّلْكَافِرِينَ

و کسا بپله ایماں اوردند قوی برانند درد و سوزی خدا و شجی کنند پشیده اگر پشیده

صلواته وبرکاته باد ان القوه لله جمعی

کسانکه ستمگرزند در احوالت که معاينه کردند عذاب را بسبب آنکه توانای خدا را ستمگر

وإن الله شديد العقاب إلهنا إله إبراهيم

و لبیب اکه خدا سخن عقوبت کننده است در احوال که بزار شوند بنویان

مِنَ الدِّينِ اِتَّبَعُوا مِرَاوَالْعِدَابِ وَيَقْطَعُوا

کفر از نالغان و بینند عذاب را و پرمه شود

بِهِمُ الْإِسْنَابُ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا لَنَا

ایشان همه اسباب و کوپند پروی کنندگان کاش مارا باز

لَرَّةٌ فَتَبْرَأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبْرَأُ وَمِثْلَ ذَلِكَ يُرِيدُ

کشته زانجا را بر کوه
خونین زانجا را بر کوه

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُ أَعْلَمُ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخارجينَ مِنَ
النَّارِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا
طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ
وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ
وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الْإِنْسِيِّ إِذْ يُعِيقُ بِالْأَجْوَافِ
إِذْ دُعِيَ إِلَى وَدَّاعٍ فَهَمَّ بِهَا فَأَمَرَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
قَالَ إِنِّي أَصْبَحْتُ بِهَا عَمِيٌّ فَهَمَّ بِالْأَجْوَافِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَحُمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

خدا کردارهای ایشان را بداند و بداند که برایشان و بستند ایشان بر دین آیند که
از دوزخ ای مردمان خوردید حلال و پاکیزه آنچه در زمین است
پاک و بروی کنید که بهای شیطان بر اینست شما را دشمن است
الطهارات جز این نیست که بفرماید شما را به بدکاری و بیجا است و
ما که از آن کنید بر خدا آنچه نمی شناسید و چون گفته شود اینها
بر روی کنید اینها که فرود آورده است خداوند پاکیزه بروی که باقی بماند
پدران خویش را تعبد کنند اگر چه پدران ایشان می فهمند صریح را و راه می بینند
و داستان پند دادن کاوان مانند حال کسی است بانی که میزند بگریه را
مگر می خورد و اندون و آواز میزند کردن که مانند کورد مانند پس هیچ نمی فهمند
ای مومنان بخورید از پاکیزه ها آنچه روزی دادی شمار
و سپاس گوید خدا را اگر او را می پرستید جز این نیست که حرام کرده
بر شما مردار را و خون را و گوشت خوک را و آنچه او از بلند کرده
بغیر خدا پس هر که بی رحمت شود نه تعدی شده و نه از حد در گذر زنده پس گناه

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ

براسه خدا ارزنده هربان است برآینه کسانیکه می پوشند آنچه در آورده است

اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۝ وَلِلَّهِ

خدا از کتاب و بستاند عوض وی بهای اندک که استیجانه

مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ

بشورند در شکم های خود نیرا را و سخن نگوید با ایشان خدا

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ

روز قیامت و پاک کند ایشان را و ایضا نرست عذاب دردمنده ایشانند

الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ

آنکه خرید کردند گمراهی را عوض هدایت و عذاب را

بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

عوض آمرزش پس چه شکیانند بر دوزخ این همه بسبب است که خدا

نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ

در آورده کتاب را براسه و هرآینه آنکه اختلاف کردند در آن کتاب

لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ لَبَسَ الْبِرَّ زَانٍ تَوَلَّوْا وُجُوهَكُمْ

در مخالفت در انداز صواب بست نیکوکاری آنکه شود بکنند روی خود را

قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنْ أَمْرِ بِاللَّهِ

بطرف مشرق و مغرب و لیکن صاحب نیکوکاری آن است که باور

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَ

در روز قیامت را و فرشتگان را کتاب و پیغمبران را و

آتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَ

و به هر حال با وجود دوست داشتی افعال خداوندان خویش را و یتیمان و

الْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي

فقرا را و سافرا را و سوال کننده گان را و خرج

الرَّقَابِ ۝ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يُوَفِّقُوا

در آید برده و برپا دارد نماز را و بدهد زکوة را و فاکسندگان

ربيع

دارد

بسم الله الرحمن الرحيم

بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّيْرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ
وَالضَّرَاءِ وَحِبِّ الْبَأْسِ وَلَئِكَ لَازِمُ الْقَوْلِ لَكُمْ هُمُ الْمُتَّقُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عَفَى عَنْهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ لِلْبَيْتِ بِاخْتِصَارِ
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَقٌّ
يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ
فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ فَمَنْ خَافَ مِنْ
مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

بر عهد خویش چون عهد کنند مرج میکنم و صیر کنندگان در شدت است
و سختی و بوقت کارزار ایشانند راست گوی و ایشانند بر سر کار
ای مومنان لازم کرده شد بر شما قصاص در کشیدن از او در مقابل او
و بنده در مقابل بنده و زن در مقابل زن پس کسی که عفو کند از برادر
چیزی از خون برادرش پس حکم او بر وی کردن است به نیکی و رسانیدن خون به او
این حکم سبک کردن است از هر در دگر رشتا و مهریانی است پس هر که از حد
بعد از این ویراست عذاب در دهنده و شما را بسبب قصاص زندگان
ای خداوند خود را باشد که چه چیز گاهی کنید لازم کرده شد بر شما
و نمیکشید پیش از شما موت اگر مال بگذارد وصیت کردن برای
بر و مادر و نزدیکان به نیکی لازم شد اس کار به سقیان
پس هر که بدل کند وصیت را بعد از شنیدن پس جزا نیست که گناه بر او نیست
که بدل میکنند وصیت هر امینه خداوند او دانست پس هر که در یا بداند
موص جنفًا و اثمًا فاصلح بینهتم فلا اثم علیه
وصیت کننده طمی یا کن است پس صلح در میان ایشان پس هیچ گناه

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ^{یعنی} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
^{براینکه خدا امر روزه و همرایست ای گروه} الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
^{روزه داشتند و لازم کرده شد بر کسانی که پیش از شما بود تا باشند که} تَتَّقُونَ ^ط أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
^{بر بیمار کاری کنند روزه داشتند در روز چند شمرده شد پس هر که باشد از شما بیمار} أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ^ط وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَ
^{یا سافر پس لازم است شماران روزهای دیگر و لازم است برائیکه بتوانند} فِدْيَةَ طَعَامٍ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
^{فدیة از خوراک یک در دینش است پس هر که بجا آورد سنی این بهتر است و را} لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ^ط
^{در دایم روزه دارد بر بهتر است شمارا اگر میدانند} شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
^{ماه رمضان است که فرود آورده شد در وی قرآن راه مسای} لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ
^{برای مردمان و بینهان روشن از هدایت و از جدا کردن حق و باطل پس} شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ^ط وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ
^{هر که در بیمار از شما آن ماه را پس البتة روزه آنرا و هر که بیمار باشد یا} عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ^ط يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
^{مسافر روی لازم است شمارا آنچه فوت شد از روزه های دیگر سحر و خدا بخواسته} وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا
^{و میخواهد بر شما سستی و میخواهد هر که تمام کند شمارا و بزرگی بیاورند} اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ^ط وَإِذَا
^{خدا را بر ای آنکه راه نمود شمارا و تا باشند که شما شاکر شوید و چون} سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ^ط أُجِبُ دَعْوَةَ
^{استفسار کنند مرا بندگان من از حال من پس بر اینند من نزدکم قبول میکنم دعا}

بسم الله الرحمن الرحيم

الدَّاعِ إِذَا دَعَاكَ فَلْيَسْتَجِبْ إِلَى وَلَبَّؤْ مِنْوَابِي

دعا کننده و اینکه دعا کند پس باید کرد که جواب دهی و ای من دعا کننده را

لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝ أَحِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ

تا باشد که راه یابند ۝ حلال کرده شد بر شما در شب روزه

الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ

مخالفت کردن با زنان خود بمنزله پوشش اند شما و شما بجای پوشش این

هُنَّ عِلْمُ اللَّهِ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ

ایشان و امنت داد که شما تخلف کردید در حق خویش پس پشیمان

عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۝ قَالَ إِنْ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا

بارگشت بر شما و در گذشت از شما احوال مخالفت کنید با زنان و طلب کنید

مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ

مقدور کرده است خدا برای شما و بخورید و بنوشید تا احوال روشن شود برای

لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ

شما رشته سفید از رشته سیاه مراد از رشته سفید

الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ

فجر است پس ازان تمام کنید روزه را تا شب و مساکن کنید زنا را

وَأَنْتُمْ عَافُونَ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

و در حالت عافیت باشید در مسجد اینها منتهیات خدا است

فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ

پس نزدیک نشوید بآنها همچنان بیان کند خدا اینها را خود برای مردمان

يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

تا بر تیرگی کاری کنید و بخورید اموال خویش در میان خویش بباطل

وَتَدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرَقًا مِنْ أَمْوَالِ

و در سائید اموال خود را کماں یعنی بر شونت تا بخورید بآره از مال

النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ

مردمان بگناه دانسته میپرسند ترا از ماه با یعنی

ع

الاهلية

الْأَهْلَةَ قُلُوبُهَا مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ وَالْحَجُّ وَلَيْسَ الْبِرُّ

از شهر حج بگویند سعادتی برای مردمان و برای حج نیست نیکی کاری

بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ

آنکه در آیند در خانه های در حالت احرام از پس پشت آنها و پس صاحب نیکی

اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

که بترسید و در آیند در خانه های از راه دروازه ها و بترسید از خدا تا باشد

تَفْلَحُونَ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُوكُمْ

که رسد رشوید و جنگ کنید در راه خدا تا آنکه جنگ میکنند با شما

وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

و از حد گذرید و خدا دوست ندارد از حد گذرندگان

أَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ خَرَجُوا

بکشید شرکان را هر جا که ببینید ایشان را و بیرون کنید ایشان را از جایی که بیرون کردند

وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ

و فتنه شرک سخت تر است از قتل و کارزار نکنید با ایشان نزدیک

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ

مسجد حرام تا آنکه کارزار کنند با شما در آنجا پس اگر بکشند با شما

فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكُفْرِ فَإِنْ لَمْ تَقْتُلُوا

پس بکشید ایشان را به چنین است سزای کفران پس اگر بازمانند

فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونُ فِتْنَةٌ

پس بپراکنند خدا آمرزنده مهربانست و بکشند ایشان را تا آنکه نماند شرک

وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ ائْتَمَرُوا فَلَاعَدُ وَإِنْ لَا

و شود پس اطاعت برای خدا پس بازمانند پس نیست دست درازی

عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

به شش ماه حرام عوض ماه حرام است

وَأَعْتَدُوا

بزرگها را بکشد عوض میشود پس هر که تعدی کند بر شما پس دست درازی کنید

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
 اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَانْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَاقْبُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا
 تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
 مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن
 تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ
 فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
 إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ
 أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ
 فَمَن حَجَّ فِيهَا فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ فِيهَا وَمَن تَطَوَّعَ

در حق

فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَ الْحَجَّ فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ

این بر که لازم کرد در این ماه حج یعنی احرام بست و بدکاری و نه با هم منافقت

فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا

در حج و هر چه می کنید از نیکی می داند او را جدا و توشه همراه گیرید

فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

براینکه بهترین توشه بر هر کاری است بپرسید ای خداوندان چهره

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا

و نیست شما را آن بی در آنکه طلب کنید در موسم حج رفو برادر و در کار نیکی

أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

که باز کردید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد یک مشعر حرام

وَادْكُرُوهُ كَمَا مَدَّكُمْ وَأَنْزَلَكُمْ مِنْ قَبْلِهِ لِمَنْ

و یاد کنید خدا را لشکر آنکه راه نموده است شما را و پراکنده نمودن پیش ازین

الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفْضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ

از گمراهان پس باز که دید از آنجا که باز میکردند همه مردمان

وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ فَإِذَا

و از ترسش طلبید از خدا بپرسید خدا آمرزنده پیرمان است پس چون

قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ

اگر کردید ارکان حج خویش پس یاد کنید خدا مانند یاد کردن شما را

أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي

بلکه زیاده تر یاد کردن پس از مردمان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده

الدُّنْيَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَمِنْهُمْ مَنْ

در دنیا و دیت در آخره هیچ نصیب و از مردمان کسی هست

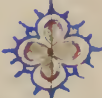
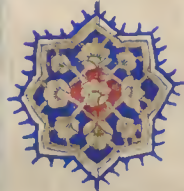
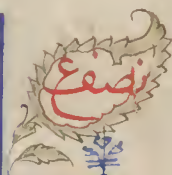
يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا نعمت و در آخره نعمت

حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نُصِيبُ

نعمت و محفوظ داریم از عذاب و فرخ این گروه ایشانراست از آن

خویش

تَمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَاذْكُرُوا اللَّهَ

ایچ بعل اور دندار ثواب و خدا از خود حساب است و یاد کنید خدا را

فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا أَثَرَ

در چند روز شمرده شده پس کسی که عجله کند در دو روز پس کس

عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أَرْثُهُ عَلَيْهِ لِمَنْ اتَّقَى ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

بر روی آنکه دیر ماند پس گناه نیست بر روی مرا آنکه بر هر کاری و بر سید از خود بداند

بِالْيَوْمِ تُحْشَرُونَ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِلُ قَوْلَهُ فِي

بر آنچه خواهد شد و از مردمان کسی هست که بگفت می آرد ترا سخن او در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْرِكُ بِاللَّهِ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ

زندگی دنیا و گواهی می آرد خدا را بر آنچه در دل وی است او

الدَّالُّ خَصَامٍ ۖ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ

سخت تر سازد و چون ریاست پیدا کند بشتابد در زمین تا نیاید کند

فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

در آنجا و نابود سازد زراعت و مواسمی را و خدا دوست ندارد فساد را

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ

و چون گفته شود او را بترس از خدا حمل کنندش بگناه پس گناهش

جَهَنَّمَ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُشْرِي

وی دوزخ است و بمراتب وی بد جا است و از مردمان کسی هست که میفروشد

نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ الْعِبَادِ

خود را برای طلب رضای خدا و خدا مهربان است بر بندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا

ای کسانی که ایمان آوردید در آید با سلام همه یکجا و پیروی کنید

خَطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۖ فَازِلْتُمْ

گامهای شیطان پس بر اینها شما دشمن آشکار است پس اگر بغیرید

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

بعد از آنکه آمد بینه ها روشن پس بدانید که خدا غافل

نقش

سیاهانه

شود
روشن

عَزَّ وَجَلَّ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ
 غَالِبٍ وَأَنَّهُمْ يَنْظُرُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ
 مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاللَّهُ يَرْجِعُ
 الْأُمُورَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ عَجْدٍ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ذُنُوبٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَقُّ
 الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا
 فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
 حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ
 النَّبِيِّنَّ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا
 اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ عَجْدٍ مَا جَاءَتْهُمْ
 السَّبِيحَةُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لَكُلِّ
 اخْتِلَافٍ كَرْدَنَ دُرُودِي بَارَادَه وَخَدَارَه مَسَايِرَ

اختلاف کردند در دوی باراده و خداراه مسایر

يَتَّأَمُّ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا

که خوابید بوی راه راست ایستادند ای مردمان که در

الْجَنَّةِ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

به بهشت حال آنکه هنوز پیش نیامده است شما را حالت آنکه گذشت است از شما

مَسْتَمْتِمْ الْبِاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ

رسید ایشان سختی و محنت بنیانیده شد با آنکه

الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ إِنْ

پس ما بزرگواران کیان آوردند با وی کی باشد باری دادن خدا

نَصُرَ اللَّهُ قَرِيبٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُفْقُونَ قُلْ مَا

هر آینه باری دادن خدا نزدیک است سوال میکنند ترا که کدام نوع خیر کردن بخواهی

أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقِرْبِينَ وَالْيَتَامَى

خیر کردید از مال پس مادر و پدر را باید و خویش و یتیمان و

وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

در دینشان و مسکینان و پسران راه و آنچه کنید از نیکی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرِهٌ

هر آینه خدا بوی داناست لازم کرده شد بر شما جنگ و آن برای شما

لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا

شما را و شاید که شما را خوش ندارد چیزی و حال آنکه وی بهتر باشد و شاید دوست دارید

شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ

چیز را و حال آنکه وی بد باشد شما را و شما ندانید سوال میکنند از

الشَّهْرَ الْحَرَامَ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَ

ماه حرام از جنگ کردن در آن بگو جنگ کردن در وی سمی کاری است

صَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

و باز داشتن از راه خدا و ناکردن دیدن خدا باز داشتن از مسجد حرام

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ

و برون داشتن اهل این مسجد از وی سخت تر است نزد خدا و فتنه ایست

اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَكُونَ

سخت تر است از کشتن همیشه باشند که جنگ میکنند تا آنکه باز گردانند

عَنْ دِينِكُمْ اِذَا سَطَّ عَوَاوَمِنْ بَرْتَدُّ مِنْكُمْ عَزْزِي

از دین شما یعنی از اسلام اگر توانستند و هر که برگردد از شما از دین خود

فِيْمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولَئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

پس که کافر بگرد آن کرده تا بودند شد کارهای ایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَاُولَئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آخره و ایشان باشند که در دوزخ ایشان در آبی جاودمند

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي

برایمانه آنکه ایمان آوردند و آنکه هجرت کردند و جهاد نمودند در

سَبِيْلِ اللّٰهِ اُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

راه خدا آن کرده امید دارند بخشنیدن خدا را و خدا

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

از رنده هر بابت سوال میکنند ترا از شراب و قمار بگو

فِيْهِمَا اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَمَنْ اَفْعَلُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَا اَكْبَرُ

در این هر دو گناه سخت است و فاعل است مردمان و گناه این سخت است

مَنْ تَفْعَلُهُمَا وَيَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ

از فاعل آنها سوال میکنند ترا چه خرج کنی

الْعَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

خرج کنید زیاده را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیاتش تا تاباشد

تَتَفَكَّرُوْنَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْئَلُوْنَكَ

که تامل کنید در مصلحت دنیا و آخرت و سوال میکنند ترا

عَنِ الْيَتَامَى قُلْ اَصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ وَاِنْ تَخَالَطَوْهُمْ

از یتیمان بگو اصلاح آوردن کار ایشان بهتر است و اگر مخالفت

فَاَخَوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمَقْصِدَ مِنَ الْمُصْلَحِ وَلَوْ شَاءَ

پس ایشان برادران شما اند و خدا میداند تباها را اصلاح کند و اگر خدا خوا

کنید

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَزَّ وَجَلَّ لَا تَدْعُوا لِلشِّرْكِ
حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَا مَآئِمَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَدْعُوا لِلشِّرْكِ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ
مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْرِ
يَا ذُرِّيَّتِي وَإِيَّاكَ أَيْتَمَ لِلنَّاسِ بَلَّغْهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِ قُلْ هُوَ أَذَى لَا يَكُونُ لَكُمْ
السَّاءُ فِي الْمَحْضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
حَرِّثْ لَكُمْ فَاتُوا حَرِّثَكُمْ أَنِّي شَيْعَتُمْ وَقَدْ مَوَّلَ الْإِنْفُسَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا

وَتُصَلِّحُوا ابْنِ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَا يَأْخُذُكُمْ
و صلح ابرید در میان مردمان و خدا شنوا و داناست و مواخذه میکند بخوار
اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ
خدا به بودگویی در سوگند های شما و لیکن مواخذه میکند با آنچه قصد کرده است
فَلَوْ بَكُمُ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ لِلَّذِينَ يُولُونَ مِنْ
و لها ی شما و خدا آمرزنده و بردبار است مرا کسی ترا که ایلا میکند از
نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
نای خویش انتظار کردن چهار ماه است اگر باز نشنند این سوگند پس بر آید
غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
آمرزنده و مهربانست و اگر قصد کردند جدای را پس بر آید خدا شنوا و داناست
عَلِيمٌ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ
و داناست و آن زنان که طلاق داده شد این انتظار سه ماهه بگذرانند
قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
خوشن را و جایز نیست ایشان را پوشیدن آنچه خدا آفریده است در
أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ
رحمهای ایشان و بدویض اگر ایمان می آورند بخدا و روز باری پس دشوهران نشاء
أَحَقُّ بِرَبِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ
سزاوار ترند باز آوردن ایشان در جهالت خود در مدت ارجوهند ملوک
مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ
مانند آنچه بر ریان آنچه بواجب پسندیده و مردان را هست بر این که بدین
دَرَجَةٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَامْسَاكُ
یعنی فرما بردای و خدا غافل ستوار است صلح رجعی دو بار هست پس از آن نکاح
بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا
بجوشوی یا بر گردان است چه نیگویی و حلال نیست که بیکدیگر چیزی را
بِمَا اتَّبَعْتُمُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقْبَلَ مَا خُودُ
از آنچه داده اید زمان مگر آنجا که بترسند مردوزن که بر پا نوازند و

وزن ناقص است

اللَّهُ فَازْخَفْتُمْ إِلَّا بِقَمَاعٍ حُدَّ وَدَّ اللَّهُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

احکام خدا پس اگر بترسید ای مسلمانان از آنکه برانداختن احکام خدا را بر شما نیست

فَمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا

در آنچه عوض خود داد از این حدها مفر کرده است خدا پس بپروان مروید از آنها

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

و هر که بپروان رود از حدود خدا پس آن گروه ایشانند ستمکاران

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْحًا

پس اگر طلاق داد یعنی سوم بار پس هرگز حلال نمیشود این زن این مرد را پس از آنکه با مردی

غَيْرِهِ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا

سوی دیگر پس اگر طلاق داد پس این شوهر دیگر پس کنه نیست بران هر دو در آنکه باز گردند

إِنْ ظَنَّا أَنْ يَفْعَمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

بنگاه ج با هم اگر بدانند که اینها می توانند داشت احکام خدا را این حدود حد است

يُنْكِحُوا الْقَوْمَ يَعْلَمُونَ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبِغَيْرِ

بجای میکنند آن حدود را برای قومی که میدانند و چون طلاق دادید از آن را پس پسندید

أَجَلِهِنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِعُرُوفٍ أَوْ سِرِّ خَوْهِنَّ

میعاد خود پس نگاهدارید ایشان را به نیکی یا به پنهانی ایشان را

بِعُرُوفٍ وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ صِرَاطًا لِلتَّعْتُدِ وَأَوْ

به نیکی و نگاهدارید ایشان را برای ضرر پس نباید تا ستم کنید و هر که

مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا

این کنند پس هر آینه ستم کرد بر خود و بگریزید

آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا

آیتهای خدا را تمسخر و یاد کنید نعمت خدا را بر خویش و آنچه فرود آورد

أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ الرِّبِّ وَالْحِكْمَةَ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا

فرود آورد بر شما از ربه و علم که بپند میدهند شما را و بترسید

اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذَا طَلَقْتُمْ

از خدا و بدانید که خدا به هر چیز داناست و چون طلاق دادید

وَجَوَازِ طَلَقِ

ثَلَاثَ

السَّالَةِ

النِّسَاءَ فَلْيُكْفَنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ

زنان را پس رسدند بیعادت پس منع کنند ایشان را از آنکه نکاح کنند

أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ

از شوهران خویشان و فیکدیگر را رضی شدند در میان خویشان پس بپندیده این حکم

يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

پند داده میشود بان هر کسی را که مؤمن باشد از شما بکند او در وقامت

ذَلِكَمُ أَزْوَاجُكُمْ وَأَطَهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

و این کار خوشتر است شما را دیگر از خود امید انداخته و شما نمیدانید

تَعْلَمُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَ الْبُرْ

سیدانید و مادران باید که شیر دهند فرزندان خویشان را در سال

كَامِلِينَ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْفِقَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ

تمام این حکم این است که خواهد تمام کردن مدت شیر و بر پدر

لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ

نصفه و پوشاک این زنان و نیزه است بوجه پندیده واجب کرده میشود بر

إِلَّا وَسْعَهَا لَا تَضَارُّ وَالِدَةً يُوَلِّدُهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ

الا قدر توانای او هیچ نباید داد مادر را بپس فرزندی و نه پدر را بپس

يُوَلِّدُهَا وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ فِصْلًا

فرزندگوی و لازم است برومی مانند این پس اگر خواهد پسند مادر و پدر را از شیر جدا

عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَ

بعد رضامندی یکدیگر و مشورت کردن با یکدیگر پس هیچ گناه نیست بر ایشان

إِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ

و اگر خواهید که دایه گیرید برای فرزندان خویشان پس هیچ گناه نیست

عَلَيْكُمْ إِذَا سَأَلْتُمْ مَا اتَّبَعْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا

بر شما چون تمام سئیم نمودید آنچه دادان مقرر کردید خوشنوی و پندرسید

اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْتَهِمُ بَصِيرَتُهُ وَالَّذِينَ

از خدا و بدانید با آنچه خدا کند بیناست و کسانی که

بیچکس

کردن پس از دوا

يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ

بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ الْحَجْرُ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ فِيمَا عَصَرْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ

الْكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ كَمَا عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ سَتَذْكُرُونَهُ

وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا

مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى

يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ

تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ

عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا

لَارِمِ اسْتَبْرَأْتُمْ كَيْفَ تَتَزَوَّجُوهُنَّ فَمُتَّعُوا بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ الْمُتَزَوِّجُ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

وَمَا عَلَيْكُمْ أَلَّا يَأْكُلَ مِنْ أَثَرِ زَوَّاجِهِ إِذَا عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

بِالْمَعْرُوفِ

بِالْمَعْرُوفِ

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَأَنْزَلْنَاهُ

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَأَنْزَلْنَاهُ

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُمْ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُمْ فَرِيضَةً

فَرَضْتُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا

الَّذِي بَيْنَهُمْ عَقْدَةُ الزَّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ

لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ أَنْزَلَ اللَّهُ

تَعْمَلُونَ بَصْرًا حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَ

الصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قِيَتِينَ فَإِنْ خِفْتُمْ

فَرَجًا لَا أَوْرَكَ بَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ

كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ

يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً

لَا زَوَاجَهُمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ خَرَجٍ فَإِنْ خَرَجُوا

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ

مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلَمَّا طَلَقَتْ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

الزَّكَاءَ رَيْسِيْدَةً وَخَدَاغَالِبَ السَّوَارِكَا رَيْسًا وَطَلَا دَاوَدَ شَدَاكَ

مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ط حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ○ كَذَلِكَ

بهره مند ساحتی لطف شایسته لازم کرده شد برابر بهر که را

يَسْبِيْنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ○ أَلَمْ تَرَ إِلَى

ماں سبند خدا برای شما احکام خود را بماند که شما بفهمید

الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أَلَوْفٌ حَدَرَلُمُوتِ

بوی که بیرون آمدند از خانه های خویش و ایشان هزاران بودند از هر یک

فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ○ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ

پس گفت این را خدا بر شما باز زنده گردانید سراینده خدا صاحب فضل

عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

بر مردمان و لیکن اکثر ایشان از مردمان سپاس نمیکنند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و جنگ کنید در راه خدا و بدانید که خدا شناو داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ

کست آنکه وام دهد خدا را و وام دادن نیک و دودار در خدا

لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ○ وَاللَّهُ يُقْبِضُ وَيَبْصِطُ ○ وَإِلَيْهِ

برای او مراتب بسیار و خدا نیک میزند و گشاد کند روزی و بسوی او

تَرْجِعُونَ ○ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَكِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مَرَّ

بازگردانیده شود ایلمدی بسوی جماعت از بنی اسرائیل را

بَعْدَ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِلنَّبِيِّ هُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا

از بعد موسی چون گفتند مریدی منبر خویش را که بر ما برآورد

نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ

تا جنگ کنیم در راه خدا گفت پیغمبر ایلمدی که جنگ واجب کرده

الْقِتَالُ الْإِتْقَانُ قَالُوا وَمَالُنَا الْإِتْقَانُ قَالَتْ فِي

جنگ کردند از آنکه جنگ کنید گفتند و چه شده است ما را که جنگ کنیم در

سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا

راه خدا و بمقتضی بیرون کرده شدیم از خانه های خویش و جدا کرده شدیم

کثیر

كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ

پس آنکه که واجب شد بر ایشان جنگ روی گردانیدند مگر اندکی از ایشان و خدا

عَلِمَ بِالظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ

دانش است بر شما را آن و گفت ایشان را به پیغمبر ایشان هیرامینه خدا بادشاه

مفر کرد

لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا

برای شما طالوت را گفتند چگونه باشد او را بادشاهی بر ما

وَمَنْ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ

و ما سر او در تربیم ببادشاهی از وی داده نشده است و در فراخی از مال

قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً

گفت بر این خدا برگزیده است او را بر شما داده است او را فراخی

فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

در دانش و افزونی در بدن و خدا می بخشد بادشاهی خود را به هر که خواهد و خدا

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ

جواد دانش است و گفت ایشان را به پیغمبر ایشان هیرامینه نشان بادشاهی او

آنت

يَأْتِيَكُمْ التَّابُوتُ فِيهِ سَكَنَةٌ لِّمَن رَّزَقَهُ وَبَقِيَّةٌ

که بجا بیاورد صندوقی که در آن آرام دلی است از هر در دکان شما و بقیه از

مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ

بر که می گذارند صندوق آل موسی و آل هارون بر ممدارند او را در صندوق

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ إِن كُمْ تُمُؤِّمِينَ ۝ فَلَمَّا

بر اینه در صورت نشان است شما را اگر باور دارند این پس چون

فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ

جدا شد از وطن طالوت با لشکر گفت هیرامینه خدا

مَبْتَلِكُمْ بِنَهْرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ

آزماینی کند است شما بجوی پس نوشدند از آن جوی پس نیست

مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ

از آن من و هر که نخشد از آن پس او از آن من است الا آنکه

بسم الله الرحمن الرحيم

اغترفت غرقة بيدة فشر بوا منه إلا
بر دارد یک کف آب بدست خود پس آتش میدند از آن جوی
قلبلا منهم فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه
آمر کی از ایشان پس آنکه که گذشتند از جوی طلوت و دوسه تن همراه او
قالوا لاطاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال
گفتند قوتی نداریم برای ما امروز با جالوت و لشکر او گفتند
الذين يظنون أنهم ملقوا الله كثر من فئة قليلة
آنکه که میگویند خداوند ایشان را ملاقات خواهند کرد با خدا بسیار کرده اند
غلبت فئة كثيرة بإذن الله والله مع الصبرين
که غالب شد بر کرده بسیار با اراده خدا و خدا با شکیبایان است
ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا أفرغ
و آنکه که برآمدند برای جنگ جالوت و لشکرهای وی گفتند ای پروردگار
علينا صبرا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم
بر ما شکیبایی و محکم کن قدمهای ما را و غلبه ده ما را بر کرده ناکرده
الكافرين فمرهم يومئذ بالله وقتل داود جالوت
نما کرد و بندگان پس شکست دادند آن کفار را و یوسفین خدا و کشت جالوت
وأنه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا
و داد خدا یتعالی داد در پادشاهی و حکم و بیاموخت او را را بجهنم و است
دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الأرض
در کردن خدا مردمان را که دمی را بدست کرد دمی هر آینه نباه شدی زمین
ولكن الله ذو فضل على العالمين تلك آيات الله
و لیکن خدا صاحب بخشایش است بر عالمیان اینها آیات خداست
تتلوها عليك بالحق وإنك لمن المرسلين
میخوانیم بر تو خوانیم ای محمد بر راستی و هر آینه از پیغامبران
تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض منهم من
این پیغمبران فضل دادیم بعضی را از ایشان بر بعضی از ایشان

كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا أَقْتُلَ الَّذِينَ مَنَعُواهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
بِآيَاتِنَا وَلَكِن اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَكُنَّا
فَعَاءً ۚ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ بَوْمٍ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ ۚ وَلَا
شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ
لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَ الْإِلَهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَخْلَفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ ۚ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

گرفته است پادشاهی

الْعَظِيمِ لَا أَكْرَاهُ فِي الدِّينِ قَدَّ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنْ

و بزرگ است نیست جبر کردن برای دین هر اینکه هر شده است راه

الْغَى فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ

از گمراهی پس هر که منکر بت شود و ایمان آورد بخدا پس هر اینکه

اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَ

بستگ زده است بدست او پزی محکم که نیست گسستن آن را و

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَخْرِجُهُمْ مِنَ

خدا شنوای و دانایست خدا که رسا از طویشان است بیرون می آید

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَظَاغِرُونَ

از تاریکیها بوی روشنی و آنانکه کفرند که رسا از ایشان بمانند

يَخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ وَلِلَّهِ أَصْحَابُ النَّارِ

بیرون می آرد ایشانرا از روشنی بوی تاریکی باین جماعه باشند که در

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِي يَلْمِزُكَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ

ایشان در آنجا جا میدهند اما ندیدی بوی سبکه مکبره کرد در برابرهم

فِي رَبِّهِ أَنْ اتَّهَمَهُ اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي

در باب پروردگار در مقابله آنکه او را خدا بادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار

الَّذِي بَجَى وَبَعِثْتُ قَالَ أَنَا أَحْيَى وَأَمِيتُ قَالَ لَهُمْ

من آنست که زنده میکند و می میراند گفت آن که زنده کند و می میراند گفت

فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ

پس هر اینکه خدا می آید از قیاب را از مشرق پس تو بیا از آنرا از

الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

طرف مغرب پس مغلوب شدند که فرو خدا راه نمی نماید کرده

الظَّالِمِينَ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِبَةٌ عَلَى

سمک را آن را یا ندیدی این شخص را که گذشت بروی و وی افتاده بود

عُرُوشِهَا قَالَ أَتَى بِجِي هَٰذَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا قَالَتُ

بر سقفهای خود گفت چگونه زنده کند این را خدا بعد مردن من مرده کرد

کردم

اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ

اورا خدا تعالی صد سال بعد از آن را بگفت گفت چه قدر در نیک کردی گفت در نیک

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ

یک روز یا زیاده از روز گفت بلکه در نیک کرده صد سال

فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ كَمْ يَتَسَنَّوْنَ وَانْظُرْ

پس بهین بوی طعام خوردن و شام سیدی خود که متغیر شده و بهین

إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى

بوی دراز کوسش بخوانیم که گردانیم ترا نشانی برای مردمان و بهین بوی

الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهُمَا الْحِجَابَ فَلَمَّا

چون

استخوانها بگذاشتیم پس سیدیم آنها بعد از آن می پوشانیم بران کوسش

تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و واضح شدش اجمال گفت بقیس میدانم که خدا بر همه چیز توانا است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى

و آنجا که گفت ای پروردگار من بیا مرا بگو نه زنده میکنی مردگان را

قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لَّيَطْمِئِنَّ قُلُوبِي

گفت خدا پروردگاری گفت آری باور داشته‌ام ولیکن بخوانم که آرام گردانم

قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ

گفت خدا پس بگیر چهار تن از پرندگان پس بهم آور بهم را نزد یک خود بعد از آن

اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ

بگذار بر سر کوهی یاره از ایشان بعد از آن ندان اینها را البته مایند

سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَّثَلُ الَّذِينَ

پس کوششهای و بدانند خدا عالم استوار کار است صفت آنانکه

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ

خرج کنند اموال خود را در راه خدا مانند صفت بدانند است که

سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ

بگفت خوشه را در هر خوشه صد دانه است و خدا

۴ #

ع

بروین

يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

دو چند سید پر هر که را خواهد و خدا جواد و داناست انکه خرج میکند

أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا

مال خود را در راه خدا باز از پی آن انفاق نمی آرند منت نهادن

مَنْ أُولَئِكَ لَمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

و نه ایزار سائیدن را ایشان راست نزد ایشان نزد ملک برود که ایشان

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُخْزَوْنَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ مَغْفِرٌ

بر ایشان و اندوخته شوند سخن طایم گفتی در گذشتی بمریت

خَيْرٌ مِمَّنْ صَدَقَ يَتَّبِعُهَا أَذَى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

بهتر است از آن خیرات خود را از پی آن از رده کردن و خدا بی نیاز و بردبار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَ

ای گروه آه مومنان تباه نکنید صدقات خود را بمنت نهادن و

الَّذِي كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِرُ

از رده کردن همچون کسی که خرج میکند مال خود را برای نمودن مردمان و

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَكَمْ ثَلَاثُ صَفَوَاتٍ عَلَيْهِ

بجدا و در در نیامست پس صفت او مانند صفت شک صاف است بود

تَرَابٌ فَاصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ

بشد اندک حالی پس رسید بوی بارانی عظیم پس گذاشت او را سخت صاف و اندک بود

عَلَى شَيْءٍ فَمَا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

بر چیزی از آنچه عمل کردند و خدا راه می نماید گروه کافران را

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

و صفت انکه خرج میکنند مالهای خویش را از جهت طلب رضایندی

اللَّهِ وَتَشْتَبِهًا مِمَّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

خدا و سبب اعتقاد ناشی از دل خویش مانند صفت باغی است بهکلی می کند

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْثُهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ

که رسید بوی بارانی عظیم پس او را رسیده ای خود را و خداوند دانی رسید

يُصْبِحُهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ مَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
اگر باران عظیم پس بشنم کفایت میکرد و خدا با همه میکند داناست
أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ تَحْتِهَا نَاقُتٌ لِّبَاقِ
سید اری از شما که باشد او را باغی از درختان خرم و المور
تَجْرٍ مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
برود زیر آن چوینا بر او را است در آن باغ هر جنس از میوه
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
در سینه باشد او را کهن سالی باشد او را اولاد ناتوان پس درمی است سید
أَعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
انباغ را کرد با وی که در آن آتش است پس یاک بوخت همچن دایم میاز و خدا
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
برای شما آیات باشد که نال کنید ای گروه
آمَنُوا اتَّقُوا مِنْ طَبِئَتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
مومنان خورشید کنند از با کوزه با آنچه شما پیدا کردید و آنچه بیرون آوردیم
لَكُمْ مِنْ الْأَرْضِ وَلَا يَتَمَنَّوْا الْحَبِثَ مِنْهُ تَتَفَقَّهُوْا
برای شما از زمین و قصد کنید روی را از آن طرح میکنند از آن
وَلَسْتُمْ بِأَخَذِهِ إِلَّا أَنْ تَعْمُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
درستند اگر نه آن کردند چنین نوسنی کنند در زمین آن در اندک
اللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
خدا بی نیاز ستوده است شیطان وعده میدهد بر شما فقر را و
يَا مَرْكُومًا بِالْفَتْحَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا
میفرماید بر شما فقر و خدا وعده میکند بر شما مغفرت از جانب حق
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
و خدا جواد و داناست میدهد دانش هر که را خواهد و هر که
يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ
داده شد او را دانش پس هر کسینه داده شد نیکوی بسیار و بند بر می شود

و نفوذ آن

إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ

مگر خداوندان خود و آنچه خرج میکنید از نصرت یا لازم کردید

نَذَرْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

بر خود از چیزی پس برای آنکه خدا میداند از او نیست ستمکاران را

مِنْ أَنْصَارٍ إِنْ تَبَدُّوا لَاصَدَقْتَ فَنِعْمَ الْهَىٰ وَإِنْ

و هیچ یاری دهنده اگر استقامت را کنند نصرت پس این بهتر است شما را و این دور

تَخَفَوْهُمَا وَتَوَوُّهُمَا الْفُقَرَاءُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ

پنهان کنند از او و بدینند از فقرای پس این بهتر است شما را و این دور

عَنْكُمْ مُنْزِيًّا تَكُنْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ لَيْسَ

سازد از شما بعضی گناهان شما را و خدا با آنچه میکنید آگاه است لازم نیست

عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

بر تو ای محمد هدایت ایشان ولیکن خدا هدایت میکند هر که را بخواهد

وَمَا تَتَّقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَفْسُكُمْ وَمَا تَتَّقُونَ

و آنچه بترسید از مال پس قطع برای ذات شما نیست و لایق نیست که خرج

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تَتَّقُوا مِنْ خَيْرٍ يَوْفُ

مگر برای طلب رومی خدا و آنچه خرج کردید از مال تمام رسانند

إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَىٰ

پسوی شما و شما استم کرده نخواهید شد نصرت برای آن فقیران است پس

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ

در راه خدا نمیتوانند سفر کردن در زمین

يُحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ

تو نمیزی بنده از اندایشان را بسبب طمع نمودن تو می شناسی ایشان را بصفاف

بِسْمِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْثَافًا وَمَا تَتَّقُوا

ایشان سوال میکنند از مردمان با سحر آنچه خرج میکنند

مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَالِمٌ الَّذِينَ يُنْفِقُوا آمَاطِ

از مال پس هر آینه خدا با آن داناست که آنکه خرج میکنند اموال خود

بِالْجَلِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ

نیت در روز و پنهان و آشکارا پس ایشان است مزد ایشان نزدیک

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الَّذِينَ

پروردگار در نیست ترس بر ایشان و نه اندوه پس شوند کس نیلکه

يَاكُونُ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِينَ

نمی روند سود را بر بخت یعنی اندوهگر و چنانکه بر خیزد کس

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا

که بدو انداخت او شیطان بسبب ساندن این سبب گفتند

إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ

جز این نیست که سوداگری مانند سود است و حلال کرده است خدا سوداگری

الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا

سود را پس کسیکه آمد بوی بند از جانب پروردگار و پس باز ماند از نیکی

سَلَفٌ وَأَمْرٌ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

پس او راست آنچه در گذشت و که را و مغموس است بخدا و هر که بازگشت سود خوری

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ

پس از بیند بردارد سود را و ببرد سود را و از بیند

الْصَّدَقَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّ

سازد بگشت خیرات را و خدا دوست ندارد کفار و گناهکاران را هر آینه

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

کس نیلکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و برپا داشتند نماز را

وَاتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

و دادند زکوة را مراعات است از ایشان نزد پروردگار و نیست ترس

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

برای ایشان و نه ایشان اند پس شوند ای کس نیلکه مؤمنان باشید

اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

حذر کنید از خدا و ترک کنید آنچه مانده است از سود اگر هستید مؤمنان

و حرام خفت

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَاذْ تَوَاجَرِبْ مِنْ اللَّهِ وَمَسْئُولُهُ وَ
إِنْ تَبَيْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا
تَظْلَمُونَ ○ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ
وَإِنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○ وَ
اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ○ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِدِينٍ إِلَى آجَلٍ مَّسْمُومٍ فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ
بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ○ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ
كَأَمَلِهِ اللَّهُ فَمَا لِي كُتِبَ وَلِيْمَلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ
أَنْ يُمِلَّ هُوَ فُلْيُمَلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ○ وَأَشْهِدُوا
شَهَادَتَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ

فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ

این یک مرد و دو زن گفت است از کسانی که رضامند باشند از گواهی آن

تَضَلَّ أَحَدُهُمَا فَتَدْرِكُ الرَّاحِدَهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا

فراموش کند یک زن یا مرد دیگری را و باید که سر باز زنند گواهی آن

يَا بَ الشُّهَدَاءِ إِنْ أَمَادُ عَوَاوِلَ تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ

سر باز زنند گواهی آن هنگامی که طلبیده شوند مانده شوی را از آنکه نویسد حق را

صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

اندر آن باشد و یا بسیار یا کم یا معاد وی این انصاف تر است نزد یک خدا

وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَا تَرَوْنَ بَوَالًا إِلَّا أَنْ تَكُونَ

در سبب تر از آنکه در شک شوی یا مردی که باشد آنصاف

تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدْرِكُ رُؤُوسَهَا بِبَيْتِكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

سوداگری دست بدست که دست گردان میکند آنرا میان خود پس نیست بر شما

جُنَاحٌ إِلَّا أَنْ تَكْتُبُوهُمَا وَأَشْهَدُ وَإِنْ أَتَيْتُمْ وَلَا

گناه در آنکه بنویسید آنرا و گواه گیرید هرگاه که خبر مرد و فرزند بگویند و باید

يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ

که هیچ داده نشود و نویسنده و نه گواه و اگر بکنند این کار پس هر دو

فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُ اللَّهُ كُلَّ

این گناه است شمار و بنویسد از خدا و می آموزد شما را خدا و خدا بهر

شَيْءٍ عَالِمٌ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا

چیز دانایان و اگر مسافر باشید و نیابید و نماز کنید

كَاتِبًا فَرَهْنٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا

نویسنده را پس لازم است که و بدست آورده شده پس اگر امن دانند که وی

فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا

پس باید که ادا کند آنکس که ایمن دانسته شد امانت خود را و بنویسد از خدا و

لَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ

پنهان نکند گواهی را و هر که پنهان کند آنرا ابرامینه گناهکار است

از شما

پروردگار خود

و خدا با کرم نیکمند او است

در زمین است و اگر آشفته را کنید آنچه در دل شماست یا بنهال دارید

انما الله حساب اللمر دار شما خدا بیس بامرزد کسی را که خواهد و عذاب کند

انما البینه حساب الی بکیر داز شما خدا پس بیا مرزد کسی را که خواهد و عذاب کند

من يشاء والله على كل شيء قدير

أَنَا الْبَصِيصُ وَالْمُؤْمِنُ بِكَ وَاللَّهُ

ابنہ فرود آورده شد بسوی او انہ پروردگار و مومنان پر ہمہ اچاں آوردند و کذا

فَمَلَأْتَهُ وَلَتَبَهُ وَرَسُولُهُ لَا يَفْقَهُوْنَ بِدْرَاحَةً

سورۃ یوسف

از بغا میراں گفتند و دیم و درمانبرداری کردیم بپنج اهیتم آفرین

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا

و ا ی ب و د ه ک م ج ن و ی س ت ب ا ر س ت ک د ا ز ا ج ب ی ل ع د ب ر ی پ ش

مقدار طاقت و مزاور است آنچه محمل کرده و بر روی باشد آنچه که در کف

رَبَّنَا لَا تَوَخَّأْ أَخْذَنَا أَنْفُسِنَا وَأَخْطَا نَارِئَنَا وَلَا

ای بروردگار ما غنیمت بسیار را از تو فراموش نسیم ای جفا نسیم ای بروردگار ما

سجل علیہ اخصاً لما سئل فی بدو سجده

رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا

بروردگار و منه بر سر ما بجه برداشت ان نیت مارا و در گذار از ما

وَأَعْلَفَهَا وَأَمْرًا ابْنًا وَلَسًا وَالصَّرَاحُ عَلَى الْعَوْمِ بِمَعْنَى

الاعجاز

سورة العنكبوت

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ

وَالْإِنْجِيلَ مَن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ

الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ إِنْ أَلَّ اللَّهُ لَا يَخْفَى

عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي

يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ

فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالْغَايَةُ إِلَهُكُمْ الْحَقُّ الْمُبِينُ

نور

با هم مشبه

تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ

راوان هر خدا ثابت قدمان در علم میگویند ایمان آوردیم

كُلِّ مِزْعَنٍ رَبَّنَا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

ماں مشابیه اینهمه از نزد یک هر در دگر راست و پند پذیر میشوند هر خداوندان

رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا

ای پروردگار از حق دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و عطا کن برای ما

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا

از نزد خود انعامت براینده نوی عطا کننده ای پروردگار ما

إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا

براینده تو جمع کننده مردمانی در آن روز که هیچ شک نیست براینده خدا

يُخْلِفُ الْمُعَادُ إِنَّ الذِّكْرَ كَفَرُوا وَلَنْ تَعْنِيَ

خلاف می کند وعده را براینده آمانه فرستند و منع نمسند

عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ

از ایشان اموالی ایشان و نه اولاد ایشان از عذاب خدا متعالی جز برای ایشان

هُمْ وَقَوْدُ النَّارِ كَذَّابٌ إِلْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ

آنکس انحر دورج حال ایشان مانند حال فرعون است و آنانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

پیش از ایشان آید و دروغ داشتند آیات ما را پس گرفت ایشان را خدا

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُهُمْ

و خدا سخت عقوبت است بگو که قرآن را که مغلوب خواهند شد

وَيُخْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَيُسْأَلُونَ الْمَهَادُ قَدْ كَانَ

و برانگیزخته خواهند شد بهوی دوزخ و بدجا است او و تحقیق است

لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ

شما را نشا در آن دو قوم که بهم آمدند یک گروه جنگ کردند در راه خدا

اللَّهِ وَالْآخَرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَبْنِ

خدا و گروه دیگر که فرمودند میبندند مثل ما را آنکرا و او را بر خویش دید

الاعتراف

وَاللَّهُ بِوَيْدٍ بَصِيرَةٍ مِّنْ يَّسْأَلُ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
 و خداوندان چشمه‌ها را ارادت کرده شده است برای مردمان دینی از روی
 لَوْلَا لَبْصَارٌ زَيْنٌ لِلنَّاسِ رَحْبُ الشَّهَوَاتِ
 خداوندان چشمه‌ها را ارادت کرده شده است برای مردمان دینی از روی
 مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرَ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
 از زنان و مردمان و خزانها جمع ساخته از زر
 وَالْفِصَّةَ وَالْخَيْلَ الْمُسَوَّمَةَ وَالْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ
 و سیم و اسبان نشانه‌دار ساخته و چهارپایان و زراعت
 ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَ حُسْنِ الْمَآبِ
 اینست بهره زندگی دنیا و خداوندان دوست با نیکوکاران
 قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ بِمَخْرُجٍ مِّنْ ذِكْرِكُمُ الَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ
 بگو ای محمد اما خبر دهم ایشانرا آنچه بهتراست از سر میفایان را نزد یک
 رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 پروردگار ایشان بویستنها میرود و از زیر آن جو بهای جاوید باشندگان
 وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا رَاغِدُونَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 و باشند زنان پاکیزه و خوشنودی از خدا و خدا باشند
 بِالْعِبَادَةِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا
 ما بنده گان انما میگویند ای پروردگار ما را بنده ما ایمان آوردیم
 فَاعْفُ رُبَّنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّيِّرِينَ
 پس بیا مژگان ما را از گناه و نگاهدار ما را از عذاب آتش شکست کنندگان
 وَالصُّدُوقِينَ وَالْقَنِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ
 و راست گوینان و در میان دو اندگان و خرج کنندگان و امر رس‌خواهان
 بِالْأَسْحَارِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 در اوقات سحر گواهی داد خدا انکه نیست هیچ معبود مگر او گواهی داد
 الْمَلَكُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 فرشتگان و خداوندان دانش‌وران حال که خداوندند بر کسند عالم را

است نیست هیچ معبود مگر

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ الْأَسْلَامُ

مرا و غالب و استوار گاراست هر آینه در معنی نزدیک خدا اسلام است

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِرْعَبًا

و اختلاف نکردند در قبول اسلام اهل کتاب مگر بجز از آنکه آمد ایشان

جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ

از دانش از روی خد در میان خویش و هر که کفر نماید با آیات خدا

فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ

پس هر آینه خدا زود کننده حساب است پس هر آینه اگر منکر بره گفتد با تو ای

وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ

روی خود را برای خدا و هر که پیروی من کند نیز مفاد صاحت و کلام اهل کتاب

وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا

و بنا خواندگان آیا اسلام آورد پس اگر اسلام آوردند متعین راه یافتند

إِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرُ الْعَالَمِينَ

و اگر روی بر گردانیدند پس جز این نیست که بلایم بر تو پیغام رسانیدن است و خدا

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

بر آینه گانیک که فرستند و آیات خدا می کشند

النَّبِيِّنَ يَغْزِقُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ

و بمنزله را با حق می کشند و آنرا که بپوشانند

بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ أُولَئِكَ

میفرمایند از مردمان پس خبر ده ایشانرا عذاب دردمند این گروه

الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ

آیند که نابود شد عملهای ایشان در دنیا و در آخره و مال

مَنْ نَصْرَيْنَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِمَّا

ایشانرا یاری دهنده آینه می بوی آنکه داده شدند کس را از

الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا

از علم کتاب خوانده میشوند بوی کتاب خدا تا حکم کند میان ایشان پس می گردانند

ع

الاعمال

د

که هیچ شک نیست

فَرَّقَ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن
تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ لِيَوْمِ الْقِيَامِ
فِيهِ ۚ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَ
تَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَاءُ ۚ بِيَدِكَ الْخَبِيرُ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
تُؤَيِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَيِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُ تُقَاتُوا ۚ
يُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۚ قُلْ لَنْ
يُغْنِيَ عَنْكُمْ خِزْيَانُ اللَّهِ أَمْثَلُ مِنْ خِزْيَانِكُمْ ۚ قُلْ لَنْ

کردی از ایشان را غرض کنان اس بسبب آنست که ایشان گفتند

رسد به آتش دوزخ که روزی چند شمرده شده و فرست ایشان را در دوزخ

استخرا میگردند پس چگونه بود حال و وضعیکه جمع کنند ایشان را در روزی

در آن و تمام داده شود هر شخصی را جزای عمل آنچه کرده ایشان و قسم داده بودند

بگو بار خدا یا بخداوند پادشاهی هر که را خواهی و باز میگیری پادشاهی از هر که خواهی

در اینجاست میسازی هر که را خواهی و عزت دهی هر که خواهی و خوار کنی

هر که را خواهی بدست نستی بکنی بر اینند و هر چه بخواهی

در هر کاری شب را در روز و روز را در شب و هر دو را در روز

زنده از مرده و هر دو را زنده را از زنده و در روزی میدی

هر که را خواهی بی شمار باید که دوست بگیرند مسلمانان کافران را

بخند اول ایمان و هر که این کند پس نیست

در چیزی از آن خدا که اگر دفع کند شر ایشان بخواهی از حذر کردن

و می ترسانند خدا از خود بوی خدا بازگشت بگو

تَخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ
اگر نهان کنید آنچه در سینه های شماست یا آشکارا کنید من صدای خدا
وَيُعَلِّمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى
و میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و خدا بر همه
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ
همه چیز تواناست از روزی که هر یک باید هر کس آنچه عمل کرده است
خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا
از بینش و آنچه عمل کرده است از بدی دوست دارد که
وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۝ وَتَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ
که می بودی در میان یکی بدی مسافتی دور و می ترساند شما را خدا از خود و
اللَّهُ رُؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
خدا بسیار مهربانست بر بندگان بگو ای محمد اگر دوست خدا را
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ
پس بروی من کنید تا دوست دارد شما را خدا و بپوشد گناهان شما را و خدا
غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
از روزه و صبر است بگو فرمان بپذیر خدا و پیغمبر را پس اگر روگردانیدند
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ
پس خدا دوست ندارد که کفران را بپايند خدا بر کفر آدم
وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ
و نوح و کسان ابراهیم و کسان عمران بر عالمها
ذُرِّيَّةَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝
این جماعتی بودند بعضی از بعضی جدا شده از بعضی و جدا شده اند و الله
إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا
انگاه که گفت زن عمران ای پروردگار من بپايند من نیاز تو کردم آنچه
فِي بَطْنِي حَرًّا رَاقَتْكَ مِنْهُ نِثْفَةٌ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
در شکم من است ازاد کرده پس قبول کن از من بپايند منی شنوا و دانای

الاعتراف

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثَىٰ وَلِلّٰهِ
 اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَكِنَّ الْاُنْثَىٰ وَافِي سَمِيَّتِهَا
 مَرْيَمُ وَافِي اَعْبُدْهَا بِكَ وَذُرِّيَّتها مِنَ الشَّيْطٰنِ
 الرَّجِيْمِ ۝ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا
 حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
 الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُْمُ اَنْفِيْ لَكَ
 هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَرِّزُقُ مَنْ
 يَّشَاءُ ۝ يَخْبِرُ حِسَابُ هٰذَا لَكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ
 رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ
 الدُّعَاۗءِ ۝ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
 الْمِحْرَابِ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ فَاجِبٌ لِّمَنْ
 اللّٰهُ وَسَيِّدًا وَحَصُوْرًا وَنَبِيًّا ۝ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝
 قَالَ رَبِّ اِنِّي يَكُوْنُ لِيْ غَلَمٌ وَقَدْ بَلَغْنِي الْكِبَرُ

پس چون بزرگوار را گفت ای پروردگار من مرا این پسر را در این دختر و خدا
 داناست آنچه بزرگوار گفت آن زن و نسبت فرزندش را مانند دختر بزرگوار نام کردیم

مریم و برای من در پناه تو میگذارم او را و نسل او را از شیطان

رازمه شده پس قبول کرد مریم پس قبول کرد مریم را پروردگار او و قبول ملک

الیدین ملک و خبر کردی ساخت زکریا هرگاه داخل شدی زکریا مریم

بر سجده یافت نزد یک وی روزی را گفت ای مریم از کجاست این

روزی گفت او از نزدیک خداست برای من خدا میدهد روزی هرگاه

میخواهد بشارت آن وقت ملک کرد زکریا را پروردگار خود داشت

ای پروردگار من عطا کن مرا از نزدیک خود نسل پاک برای من و شوای

و شای پس ندا کردند او را فرشتگان و وی ایستاده بود نماز میکند

در سجده که خدا این را میدهد ترا بهیچیک باشد باور دارنده فیض خدا را

مداو سردار و بی رغبت بزمان بهیچیک از نیکو کاران

گفت ای پروردگار چگونه پیدا شود برای من فرزند در سبزه است مرا که

در الیدین ملک

سایه

ع

وَأَمْرًا قِي عَاقِرًا قَالَتْ كَذَلِكَ يَقَعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

و زن می ناز است گفت اینها خدا میکند آنچه میخواهد گفت

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَتَاكِ النِّسَاءُ

گفت ای پروردگار من معانی کن برای من نشانی گفت زنان تو آن است که سعی می

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا زَمْرًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ

سر روز مگر با شارت و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح کن

بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ وَاذْقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يُمَرِّمُ

بنام و صبح و آنجا که گفت در هنگام ای مریم

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى

بر اینها خدا برگزید تو را و پاک ساخت تو را و برگزید تو را بر

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ يُمَرِّمُ اقْنِئِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي

زنان عالم ای مریم فرمان برداری کن پروردگار خود را و سجده کن

وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

و نماز کن با نماز کننده گان ای محمد ایس از خبرهای غیب است

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ قُلْ أَعْلَمُ

و وحی کردم آنرا بسوی تو و تو نبود ی نزد یک انعام چون می انداختند

أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

ما که از آنرا ایستاد خبر که مریم باشد و نه بوی نزد یک ایشان آنجا که گفتند و می

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يُمَرِّمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بَكَلِمَةٍ مُنْقِئَةٍ

آنجا که گفتند در هنگام ای مریم بر اینها خدا بشارت میدهد بر تو از غیبی

إِسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَ

که نام او مسیح و عیسی پسر مریم بآید و در دنیا و

الْآخِرَةِ وَمِنْ الْمَقَرَّرِينَ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ

در آخره و نزدیک کردن حضرت عیسی و سعی گوید با مردمان در مهواره

وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ

و دفت پیغمبری باشد از صالحان گفت ای پروردگار من چگونه شود مرا

وَلَدُكُمْ يَمْسَسُنِي بَشَرًا قَالِ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
يَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَرْسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ
مَنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُكُمْ مِنْ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَاتَّقِ فِيهِ فَيَكُونُ طَبْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَبْرَأُ الْأَكْمَرُ
وَالْأَبْرَصُ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَبْنَيْكُمْ مِمَّا
تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ
بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجَعَلْتُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللَّهُ
وَاطْعُونَ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ
اس است راه راست

ثالثه

قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ مَخْرَافًا

گفت کسیکه باری دیندگان من بوی خدا گفت خواریان ما باری دیندگان

اللَّهُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا

خدا آم ایمان آوردیم بخدا و گواه باش که فرماں برداریم ای سرور و کار ما با ایمان

أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

ایچه فرود آوردی و پیروی کردیم رسول را پس بنویس ما را باش بدان

وَمَكْرُوا وَمَكَّرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ إِذْ قَالَ اللَّهُ

و در مکر و در مکر خدا و خدا قوی تر است از همه مکرگران ایگاه که گفته

يَعْسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ

ای عیسی بر این من برگزیده توام و بر دارم توام بوی خود و پاک کننده توام

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فُوقَ الَّذِينَ

از یک تنگ که فرستند و گرداننده ماعان توام بالای

كَفَرُوا الْيَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيهَا

که فرماں نمارد و قیامت باز بوی من است باز گشت شما پس اداری گیم میان شما

كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ فَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاَعَدْنَا لَهُمْ

در آنچه اختلاف میکرد و در آن پس اما که فرماں پس عذاب گیم ایشانرا

عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

بببب سخت در دنیا و آخره و نیست ایشانرا هیچ باری دیننده

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

و اما یکد ایمان آوردند و کردند کارهای نیک پس بایست که تمام و در این نزارند

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ تَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ

و خدا دوست نمی دارد ستمکاران این را میخوانیم ای محمد بر تو که

الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ

آیات و کتاب حکیم است بر این منزه حال عیسی نزد یک خدا

كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

مانند حال آدم است آفرید او را از خاک بار گفت او را باش

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُسْتَكْبِرِينَ ثُمَّ حَاجُّوا

این سخن راست است او در دو کار تو پس بسیار از شک آرند که این سخن که

فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَعْبُدْ

مکابر که بعد از آنکه در باب عیسی بعد از آنچه آمد بنوازدان پس بگو بیا مندا بگو ایتم

أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا

و فرزندان خود را و فرزندان شما را و زنان خود را و زنان شما را و دانهای خود را

وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتِمِلْ فَتَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

و دانهای شما را بمل هم براری و عاقلیم پس لعنت خدا کونیم بر دروغ گویان

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

هر اینکه این است خبر راست این رویت هیچ میبود و بجز خدا

وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

و هر اینکه خدا غالب استوار کار است پس اگر روگردانیدند پس خدا

عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا

و اما است بر شما بکاران بگو ای اهل کتاب بیا مندا

إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ

بگو ای سخن مسلم بسیار ما و شما بفرستیم بجز خدا

وَلَا نَشْرَكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَوْلِيَاءَ

و شرک نکنیم با وی چیزی را و در دو کار دیگر بعضی از ما بعضی دیگر را

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا

بجز خدا پس اگر روی گردانیدند پس بگو مندا که گواه یار شدیم که ما

مُسْلِمُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي بَيْنِهِمْ

مسلمیم ای اهل کتاب چرا مکابر می کنید در باب این مسلم

وَمَا أُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَفْلا

و در دو آورده شده است تورت و انجیل الا بعد از اینیم اما

تَعْقِلُونَ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجُّونَ فَمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

ای فهمید که ه شود اینها ای قوم مکابر که اوید در آنچه شما را نویی پس است

پس حرامی که بره میکند در آنچه شمار ابوی دانش نیست و خدا میداند و

شاه مسدرايند بود ابراهيم جهود و نيز

و بیکس بود حنیف مسلمان و بنود از شرک آرندگان هر آینه نزد

مردمان با برهمنه است که بودند که هر دمی کردند یعنی در زمان قنبر

د مومنان و خدا کار ز مومنان است از و گردند طایفه

از آن که گنای سازند شما را و کسی را نه سازند که

انفسهم وما يشعرون يا اهل الكتاب لم

بِأْتِ اللَّهَ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ

[illegible]

غلط می کنید حق را بیاض و جرمی پوشید حق را دانسته

و گفت گروهی از اهل کتاب ایمان آورید یا نه

انزل على الذين امنوا وجه الشهاب من السماء الحرة

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَا تَقُومُوا لِلْإِيمَانِ بِشَيْءٍ

قَالَ الْمَلَأُ عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا عَمْرًا

بگو یا محمد هر آينه هراين هاست که هرايت خدا نقشه باور كنند اكنه را

ما اوتدتم

مَا أَوْفَيْتُمْ أَوْجَا حُكْمُ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلَ بِيَدِ
اللّٰهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ أَتَمَّنَتْهُ بِقِطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ
تَأَمَّنَتْهُ بِدَسَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَارُتَ عَلَيْهِ
قَائِمًا ذَلِكُ بَأْتَهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُثْقِرِينَ
إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا أَكْلُهُمْ
اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَإِنْ مِنْهُمْ لَفِرٌّ يَتَّيَلَوْنَ السِّنِينَ
بِالْكِتَابِ لِيُحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ مِنَ الْكِتَابِ

بخشش خود

سید ارتقا ترا

ان

سارا

بسم الله الرحمن الرحيم

وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ

و میگویند آن از نزد خداست و میگویند آن از نزد

اللَّهُ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَيْدُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

خدا و میگویند بر خدا دروغ و ایشان میدانند

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ

سزاوارست که احدی را آنچه دهد و او را خدا کتاب و حکم و

النَّبُوءَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ

پیغمبر باز گوید مردمان را بشدگان خود برادران خدا

اللَّهُ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ بِنَاءً بِالْكِتَابِ

و بپای گوید باشد بر بنی بر کتاب

وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا

و شما ندانید آن سزاوارست که فرمایند شما را بر

الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ

و شدگان و پیغمبران ارباب آیا بفرمایند شما را بعد

إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَإِذَا خَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ

از آنکه مسلمان باشند و آنکه گرفت خدا میثاق بپای پیغمبران

لَمَّا آتَبْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ

که آید دوم شما را از کتاب و حکمت و شما را بر بنیامین پیغمبری باو رسد

لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَبُكُمْ وَ

آنکه با شما هست البتة ایماں آرید با او و البتة یاری دهید او را و گویم

أَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَبُنَا قَالَ

و گرفتند بر من کار عهد مرا گفتند اقرار کردیم فرمود

فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ فَمَنْ تَوَلَّىٰ

پس گواه باشد و من با شما گواهانم پس هر که برگردد

بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ أَفَغَبِرَ بِهِ

بعد از این پس آن کرده ایشان نیستند بدکاران آیا این کارشان

ع

اللَّهُ

الاعمال

اللَّهُ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا

در خدای می طلبند و خدا را مطلقا دشمن آنکه در آسمانها و آنکه در زمین آنرا بخوبی

وَكُرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ

و ما حسی و بسوی او گردانیده شود بگو ایماں آوردیم خدا و ما آنچه در او را نازل شده

عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا مِنْ آيَاتِهِمْ وَاسْمِعِلْ وَأَسْمِعْ

بر ما و آنچه فرود آورده شد بر ما را بشنیم و اسمعیل و اسمع و

يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى

یعقوب و دیرکاهان وی و آنچه داده شد بسوی و عیسی و

النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ

پیغمبران را از پدر و درگاه در حق نمیکنیم میان هیچ یک از ایشان و ما خدا را

مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ مِنْ بَنِي آدَمَ فَلَنْ

مقتادیم و هر که طلب کند در آید اسلام در حق دیگر را پس هرگز

يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ كَيْفَ

قبول کرده شود و او در آخره از زیانکاران است چگونه

يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ

راه نماید خدا گروهی را که کفر کردند بعد از اسلام خود ابدار که مشتاقند که

الرَّسُولَ حَقًّا وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

پیغمبر درست است و آمد بایشان بچهار جهت و خدا راه نمی نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أُولَئِكَ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ

کرده ستمکاران این گروه سزای ایشان است که باشند نفس خدا

اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ خُلِدَ فِيهَا

خدا و فرشتگان و مردمان همه ایشان جا و دیران در آن

لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ إِلَّا

لعلت بیک گروه از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند

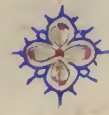
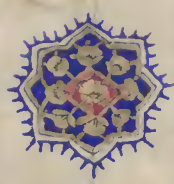
الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

آنکه توبه کردند بعد از این و نیلگو کاری نمودند پس بپراشته خدا اگر توبه

بسم الله الرحمن الرحيم

رَحِمَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ اُذُوْا
كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَاُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّوْنَ
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّقْبَلَ
مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلَءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ اَفْتَدٰى بِهٖ
وَلَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرٍ ۝ لَتَنَالُوْا
الْبَرْحٰى تَنَفُّوْا مَّا تَحِبُّوْنَ وَمَا تَفْقَهُوْا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۝ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاٰلًا لِّبَنِي
اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ
تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۝ قُلْ فَاتَّوَابَا لِلْثَّوْرَةِ فَاتَّلَوْهَا ۝ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ فَمِنْ اَفْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ الْكِذْبَ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ۝ قُلْ صَدَقَ
اللّٰهُ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الشِّرْكِ ۝
اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبَرَّكًَا
وَمِنْ اَمَامَتِهِ اَوَّلَ خَنَاءٍ ۝

بسم الله الرحمن الرحيم

وهدى

وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ ۚ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ

در این کتاب است بر مردمان در آن نشانه‌ها روشن است جای ایشان

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ

ابراہیم و هر که در این ایام بود و حق خداست بر مردمان

حُجَّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ

حج خانه که هر که توانای دارد و بوی آن اهل سبیل است و هر که کفر

فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۚ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

پس بر این خدا می‌توانست از عالمین گوای اهل کتاب

لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

چرا که در این آیات خدا و خدا حاضر است بر آنچه می‌کنید

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

گوای اهل کتاب چرا باز می‌دور دارید از راه خدا

مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا غَوَجًا ۚ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ

کسی را که ایمان آورد می‌تواند برای آن راه بی‌و شهادت دهد و حق خدا

بِغَايِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْتُمْ تَطْغَوْنَ

بجز از آنچه می‌کنید گوای مسلمانان اگر فرمان ببرید

فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمُ بَعْدَ

گروهی را از اهل کتاب که فرار دارند شما را بعد

إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۚ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُشْهِلُونَ

از اسلام شما چگونه کفر کنید و چگونه می‌شنوید و خوانده می‌شنوید

عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ

بر شما آیات خدا و در میان شما هست پیغمبر خدا و هر که استقامت کند

فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

پس بر این راه نموده شد بوی راه راست ای گروه

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

مسلمانان بترسید از خدا حق ترسیدن از وی و نمیرید

مُسْلِمُونَ ۝ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

مسلمان شده و به یک زنجیر برسید خدا جمیع کرده و جدا نماند

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ

و یاد کنید نعمت خدا را که بر شماست چون بودید دشمنان یکدیگر را

قُلُوبِكُمْ ۖ فَاصْبِرْ لِمَا نِعْمَتُهُ أَخَوَانًا وَلَكُمْ عَلَى شَيْءٍ حَقٌّ

میان دلهای شما پس صبر کنید نعمت خدا برادران و برای شما بر هر چیزی حقیقتی

مِنَ النَّارِ فَإِنَّكَ لَمِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

از آتش پس شما را از آن میبخشد مآل کند خدا برای شما

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ

نشانیهای خود را تا باشد که راه یابید و باز که باشد از شما گروهی

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

خواهند بگویند بگو کارهای و خواهند بگو کارهای پسندیده و

يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا

منع کنند از تابشند و آن گروه ایشانند راستکاران و باشند

تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا

مانند آنکه بودند جدا شدند و اختلاف با یکدیگر کردند بعد از آنکه آمد

جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۖ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

ایشان بایست بایست و آن گروه ایشان است عذاب بزرگ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

آن روز که سفید شود چهره روها و سیاه گردد چهره روها اما آنکه

اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ آمَانِكُمْ فَذُوقُوا

سیاه گشت روی ایشان بایستان گفتند شما ای که فرمودید بعد از اسلام خویش

الْعَذَابَ ۖ بَمَا كُنْتُمْ تُكَفِّرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس چشید عذاب بسبب کار فرمودند و اما آنکه سفید شد

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۖ تِلْكَ

رویهای ایشان پس در رحمت خدا باشند ایشان در آنجا جاویدند این

الاعتراف

آيَةُ اللَّهِ تَتْلُوَهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
 آيات خداست بخوانند آنرا بر تو برستی و بگو خدا را و بگو خدا را
 ظِلًّا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 السَّمِ كَرْدَن بر مردمان و خدا را است آنچه در آسمانهاست و آنچه در
 الْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ
 زمین است و بگوی خدا بارگه داینده شود پس شما بهترین استی
 أَخْرَجْتُ لِلنَّاسِ تَامُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ
 که برون آورده شد برای مردمان میفرمایند بکار پسندیده و منع میکنند
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ
 از آن پسندیده و بکار پسندید خدا را و اگر ایمانی آوردند از اهل کتاب
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ
 بر ایشان بهتر بودی ایشان را بعضی از ایشان مسلمانی و اکثر ایشان بدکاران
 لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذَى ۝ وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ يُولَوْكُمْ
 هرگز زیان نرسد غنیمت مگردانید و اگر کارزار کنند با شما بیوی شما
 الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يَضُرُّونَ ۝ ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ
 کند بازگشت داده شوند ضربه شد بر ایشان افزاری
 أَيْنَ مَا تَقِفُوا لَا يَجْبِلَ مِنَ اللَّهِ وَحِيلَ مِنَ النَّاسِ
 هر جا که بایستاده شوند مگردانست او بیری از خدا دوست او بیری از مردمان
 وَبِأَوْ يَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَتَةَ
 و بارگشتم بکشمی از خدا و زده شد بر ایشان ناداری
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 این بسبب آن است که کار بودند بآیات خدا و می کشند
 الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۝ ذَالِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
 این بجهت آن بنا حق این بسبب گناه کردن ایشان است و بسبب که اعدا
 لَيْسُوا سَوَاءً ۝ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَتَلَوْنَ
 نیستند همه برابر از اهل کتاب گروهی است ایستاده میخوانند

نکشند

آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

آیات خدا را در اوقات شب و این سجده میکنند باور دارند خدا را

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ

و روز قیامت و میفرمایند بکار پسندیده و منع میکنند

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ

از ناپسندید و مشتغالی میکنند در خیرات و ایشان

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا

از صالحان است و آنچه کنند از نیکی پس مقرر کرده شود

وَاللَّهُ عَالِمُ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يَتَّخِذَ

و خدا داناساز بر پرهیزکاران هر آینه که فرستند دفع نمکند

عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ

از ایشان مال ایشان اولاد ایشان از عذاب خدا چری را ایشان

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ

استندگان دوزخ ایشان آنجا جا میدهند صفت آنچه خرج میکنند

فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رَيْحٍ فِيهَا صِرٌّ

در این زندگی دنیا مانند صفت بادست که در آن بوی

أَصَابَتْ حَرًّا قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُمَا

سخت است زراعت کردی را که ستم کردند بر خویش پس نابود ساخت

ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و ستم کرد بر ایشان خدا و پس بر خویش ستم میکردند ای گروه

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ

مومنان دوست نپزانی که برید از غیر خویش تقصیری نکنند بپشت شما

خَبَالًا وَلَا ذَوًّا وَمَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ

درفتنه که میزی دوست داشتید رنج شمارا بر آینه طاهر شد دشمنی از زبان

أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ

ایشان را آنچه پنهان کرده است سینه ایشان سخت تر است بر آینه بیان کردیم

اعلان

الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ هَآئِنْتُمْ أُولَآءِ يُحِبُّونَهُمْ

نشانی اگر دانا نباشید آگاه شوید بر شما ای قوم که دوست دارید

وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقَوْمُ

ایشان را و ایشان دوست ندارند شما را کتاب الهی و ایشان چون ملاقات کنند

قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِمَّا غَبِطُ

گویند ایمان آوردیم و تنها بگویند بگویند بر شما انگشتان خود را از غش

قُلْ مَوْتُوا بِغِبْطِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

بگو بمیرید بسبب غش خود چون بپایان خدا داناست آنچه در سینه است

إِنْ تَسْسِكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَإِنْ تَصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

اگر برسد نیک نیکت تا خوش کند ایشان را و اگر برسد بد بدست خوش

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا أَتَقْوُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ

خوش دل شوند و اگر شکست کنید و بر بیزگاری نمایند هیچ زان برسد

شَيْءٌ إِنْ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِطٌ ۝ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ

چنین آن را خدا بپایان میکند در گزند و یادش آنگاه که بگاه پرواز

أَهْلِكَ تَبَوَّءَ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ

از شما این خانه خود می بنشاندی مسلمانان را در جای با برای جنگ خدا

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا

شنو او داناست آنگاه که خواستند دو فرقه از شما که بزدلی کنند

وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ

و خدا کار ساز ایشان بود بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان و بر مینویسد

نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِيَدِ رَفَائِهِمْ أَذَلُّ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

خدا فتح داد شما را و زبیر و شما حواری بودید پس بترسید از خدا تا بود

تَشْكُرُونَ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ

که شکر کنید چون کفایت مسلمانان ای کفایت نخواهد کرد شما

أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ

که امر او کند شما را بر دوازده هزار سه هزار فرشته را فرود آورده

بنا بر این
ع
ای

بسم الله الرحمن الرحيم

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا ۖ وَيَأْتُوكُم مِّن فُورِهِمْ هٰذَا
يَمْدُدُكُمْ ۖ وَيَكْفُرُ بِكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم
بِهِ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ
فَيُنْقَلِبُوهُمْ خَائِبِينَ ۚ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝ وَلِلَّهِ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِزَعْوَةٍ ۚ وَأَن تَقُولُوا
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا سَأُلِيهِمْ أَمْوَالَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَنُهَبُوا
حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا ۚ فَمَنِ اخْتَلَفَ فَلَيْسَ بِهِ شَيْءٌ مَّا يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُوا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
كَرِيمَةٍ ۝

الاعمال

عَرْضَهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أَعَدَّتْ لِلنَّاسِ
 الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِ
 الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
 وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
 اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُضِرْ عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ
 أُولَئِكَ جِزَاءُ مَنْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّتِ تَحْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ هَذَا
 بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلتَّقِينَ
 وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَا يَنْقُزُوا وَأَنْتُمْ لَا عَلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
 قَرْحٌ مِثْلُهُ

نیکوکاران

کنند

۲

قَرَحُ مِثْلِهِ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ

کافران را زخمی مانند آن و این حوادث با یکدیگر دایم است و از آن در میان مردمان

وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ

و تا بشناسد خدا و مؤمنان را و شهادت کند از شما

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلِيُخَيِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

خدا دوست ندارد ستمگران و تا بخواهد خدا را خدا را از شما و این از آنکه

وَيَتَّخِذَ الْكَافِرِينَ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ

و تا بخواند سازد کافران را ای کافران که دید که در آنجا در بهشت

وَمَا يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ

و بهر که نمی شناسد خدا و محاربان را از شما و این از آنکه

الصَّابِرِينَ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمْتُمُونَ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ

جدا کننده صابران را و بهر آنکه شما از او میگردید مرگ را از پیش از آنکه

أَنْ تُلْقَوْهُ فَقَدْ رَآيْمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَمَا

طلاقات آن کنید پس معاینه کردید آنرا و شما می نگریستید و نیست

حُمِدُ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا

الحمد مگر بفرستنده بر اینها گذشته اند پیش از وی پیغامبران ای کافران

مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ

میرد یا کشته شود برگردد بر پاشنه های خود و هر که برگردد

عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ

بر پاشنه های خود پس هیچ زیان رساند خدا را و خدا قوابل خواهد

الشَّاكِرِينَ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ

و او مگر گذاردن و نیست هیچ نفس را که بمیرد الا با اجازه

اللَّهِ كُنْيًا مُوَجَّلاً وَمَنْ يَرُدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا

خدا نوشته است وقت و هر که خواهد جزای دنیا بدین

وَمَنْ يَرُدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

و هر که خواهد جزای آخرت بدینش از دیگر جزای نیک بدین

و کائنات

وَكَايْنٍ مِنْ بَنِي قَتْلٍ مَعَهُ رَيْثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا

وَبِأَنفُسِهِمْ كَرِهًا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَآتَاهُمُ اللَّهُ

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطَّعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَبْزُوكُمْ

عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خِيسِينَ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ

وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيرِينَ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

الرُّعْبَ مَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ

وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِي شَكٍّ مِنَ الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ

صَدَّقَكُمْ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ أَخَذْتُمُوهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا

فَسَلْتُمُوهُمُ تَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَلْتُمْ

بِزُورٍ كَرِهْتُمْ

نشأت

است

تا و قسید

توبه

أَرَأَيْكُمْ مَا تَحْبُونَ مِنْكُمْ مَنْ يَرِدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَنْ يَرِدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ جَرَّكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَ
لَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَى الْحَدِّ وَالرَّسُولِ
يَدْعُوكُمْ فِي آخِرِكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بَعَثَ لَكُمْ لَحْنًا
عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا
نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُوا
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ
لِلَّهِ يُخْفَوْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُوا
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا ههنا قتل لو كنتم
فِي بَيْتِكُمْ لَكَبِيرُ الذَّنْبِ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
در خانه های خویش بر آئینه برون می آمدند که نیکو مقدر شده است

وَلِيَسْتَبَيِّنَ

در کتب

دل نمائ

وَيَسِّرْ لِي اللَّهُ مَا فِي صَدْرِي وَلَا يَخْصُ مَا فِي قَلْبِي

و تا باز ما بر خدا آنچه در سینه های شماست و آنچه در دل من است

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِنَايَاتِ الصَّادِقِينَ ○ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا

و خدا داناست با آنچه در سینه های شماست برای آنکه کسی را نیک روی کرد

مِنْكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعِ ○ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ

از شما روزی که بهم آمدند هر دو جماعتی چرا این است که شیطان ایشان را بطلان

بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ○ وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ○ إِنَّ اللَّهَ

ببوی بعضی آنچه کردند و هر آینه عفو کرد خدا از ایشان هر آینه خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ○ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

امر زنده و بر دبار است ای مومنان مباد مانند آنکه

كَفَرُوا ○ وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ

که در شدند و گفتند در می برادران خویش و شنید سفر کنند در زمین

أَوْ كَانُوا غَزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا تَوَأَمُوا ○

یا باشند بجهد و بیرون آمده اگر می بودند ایشان نزدیک ما می مردند

مَتَلَوْا ○ لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ○ وَاللَّهُ

می کنند اگر دانند خدا این سخن را در پیج در دل ایشان و خدا

يُحْيِي وَيُمِيتُ ○ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○ وَلَئِنْ

زنده میکند و می میراند و خدا با آنچه میکنید بیناست و اگر

قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ

گشته شدید در راه خدا یا مردید هر آینه آمرزشی از خدا و بخشاین

خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ○ وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى

بهتر است از آنچه جمع میکنید و اگر مردید یا گشته شدید به الله بوی

اللَّهُ تَحْشُرُونَ ○ فِيمَا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ لَيْتَ لَهُمْ

خدا بر اینگونه خواهد شد پس بسبب مهری از خدا بزم سندی برای

وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَقْضُوا مِنْ حَوْلِكَ ○

ایشان و اگر می شدی درشت خوشت دل بر آنکه می شدند از حواس

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوْهُمْ فِي الْأَمْرِ
 پس در گذر از ایشان و آمرزش برای ایشان و شورا با ایشان
 فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ
 در پس کار پس که قصد محکم کردی پس اعتماد کن بر خدا بر این خدا دوست
 إِنَّ يَنْصُرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ تَخْذَلُوا
 اگر نصرت دهد شما را خدا هیچکس غالب نیست بر شما و اگر بر دای بگرزید
 فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ
 پس را پس کیست که نصرت دهد شما را بعد از وی و بر خدا
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَخْلُفَ
 توکل کنند مسلمانان و گز خاست از نبی نمی آید
 وَمَنْ يَخْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تَوَفَّا
 و هر که خیانت کند خواهد آورد آن جز را که خیانت آورده است و بپای
 كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَفَمِنْ أَتْبَعِ
 پس تمام داده شود هر شخصی را برای آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نشود و از کسی
 رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ اللَّهِ وَمَا أُجِزَ لَهُمْ
 در پی خوشنودی خدا رفت می باشد مانند کسی که با رکت گنم خدا و جای او در
 وَيُسِّرُ الْمَصِيرَ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 و در جاست ایشان را بر مراتب اندر نزد خدا و خدا
 بِمَا يَعْمَلُونَ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
 با آنچه میکنند بر این نعمت فرادان خدا بر مومنان آنکه هر فرستاد
 فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
 در میان ایشان بجا میری از قوم ایشان آیات خدا و پاک می سازد
 وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
 و می آموزد ایشان را کتاب و حکمت بر این بودند پس از
 لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَوَلَمَّْا أَصَابَكُمْ مَصِيبَةٌ قَدْ
 در گمراهی آشکارا آیا چون رسید بنما مصیبتی که

اصْبِرْ

العمر

أَصَبْتُمْ مِثْلَهُ نَاقِلَةٌ أَفْئِدًا نَاقِلَةٌ هُوَ مِنْ عِنْدِ

که برست آورده بودید و چند از آن گفتند از بی ادب این مصیبت بود که نزدیکی

أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا أَصَابَكُمْ

هوس شماست بر اینست بر چه جز تواناست و آنچه رسید شما

يَوْمَ النَّقَى الْجَمْعُ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

روز بزرگهم آمدند و گروه پس باراده خدا بود و تا همه سازد و نشان

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا

و تا همه سازد آنرا که منافق شدند و گفته شد ایشان را بیاید بجنگید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْادُ فَعَوَّاهُوا لَوْ لَوْنَعَلَمْ قَاتِلَا

در راه خدا یا دفع کنند کافران را گفتند اگر میسر شود

لَا تَتَّبِعَنَّكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ قَرُبٌ مِنْهُمْ

بر اینست پیروی شما نکردیم این گروه تبی کافران روز دیگر نودند تبی

لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

بجانب ایمان میگویند به زبان خویش آنچه نیست در دل ایشان

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْمُؤْنَ الَّذِينَ قَالُوا الْإِخْوَانُ نَحْمُ

و خدا داناست آنچه می پوشند آنکه خود از جنگ بازگشته گفتند در حق ما

وَقَعَدَ وَالْوَأْدَ عَوْنًا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ

که اگر فرمان ما می بردند کشته می شدند بود دفع کنند از

أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا

خویشتر مرگ را اگر هستید راست گو و مرده

تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالًا

کجا نمی گشتند که کشته شدند در راه خدا مرده

بَلْ أَمْوَالُهُمْ بَرَزَتْ عَنْهُمْ فَرَحًا وَبِهَا

بلکه زنده اند نزد یک پروردگار خویش روزی داده میشود از آنکه

أَنْتُمْ اللَّهُ مُفْضِلُهُ وَكَسَتْ بَشَرُونَ بِالَّذِينَ

عطا کرده است خدا ایشان را از فضل خود و خوشتر میشود بسبب آنکه

این

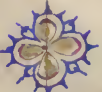
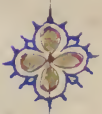
در آن خوش

بسم الله الرحمن الرحيم

نصف

ع

لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
 هُمْ يَحْزَنُونَ **يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ**
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ **الَّذِينَ اسْتَجَابُوا**
 لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ
 أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا **أَجْرٌ عَظِيمٌ** **الَّذِينَ قَالَ**
 لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
 فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
 وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ **إِنَّمَا**
 ذَاكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَ
 خَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ **وَلَا يَحْزَنُكَ**
الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حُظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمُ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الْكَفْرَ بِالْاِيْمَانِ

عذاب بزرگ ۝ بر آيند آنانکه حردند کفر را عوض ايمان

لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ

بجز زمان نرسانند خدا را و انان راست خدا در دهنده و گمان نمند

الَّذِيْنَ كَفَرُوا اَنَّمَا نَمْلِيْ لَهُمْ خُبْرًا لَا نَقْسِيْهِمْ اِنَّمَا نَمْلِيْ

که ايان که هبست داده شود ما ايمان را بغير است در حق ايان حرام است

لَهُمْ لِيَزِدَّ اَدْوَالَهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ مِّنْهُنَّ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَ

که هبست دهم ايان را اما داده شود در گناهان و انان نرسند از عذاب اگر ندهد بزرگ

الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ

مسلمانان را بر آنکه احوال شما بسيد بران تا آنکه گند ناپاک را از

الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ

پاک و بزرگ قطع کند خدا شما را بر غيب و بسى

اللَّهُ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَّشَاءُ ۚ وَامْنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

خدا بر گزینی از پيغمبران خود بزرگتر خواهد پس ايمان آرید و بزرگتر

وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْكُمْ أَجْرُ عَظِيمٍ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ

و اگر ايمان آرید و تقوى کنید شمار را باشد مزد بزرگ و ما بزرگتر گند

الَّذِيْنَ يَبْخُلُونَ بِمَا اٰتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ اَلَّذِيْنَ

آنکه بخل ميکنند آنچه عطا کرده است خدا اين را از فضل خود اين بخل

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا يَخْلَوْنَ بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

برای خویش بلکه او بد است برای ايان نزدیك است که بر شغل خود بوندند

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللَّهُ يَتَعَمَّلُونَ

و خدا راست پس گزاشته اهل آسمانها و زمين و خدا با آنچه ميکنند

خَيْرٌ لِّقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللَّهَ فَقِيْرٌ

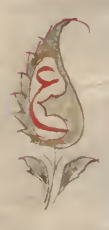
و انان بر اينه شنيد خدا سخن آنانکه گفتند که خدا فقير است

وَحَنُّ اَغْنِيَاءُ فَسَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاءَ

و ما تو نمريم خواهيم نوشت آنچه گفتند و بوييم کشتن ايان بجزا

کند از خدا

شوند روز قیامت

بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا
بِمَا حَقَّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
قَدْ مَتَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ
لَيْسَ عَمَلِي اسْتِ كَمَنْ فَرَسَادِ سَهَائِي شَأْنِي وَبِئْسَ اسْتِ كَمَنْ فَرَسَادِ سَهَائِي شَأْنِي وَبِئْسَ اسْتِ كَمَنْ فَرَسَادِ سَهَائِي شَأْنِي
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَمَدُ الْبَيْتِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ الْإِنْسَانِ
حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ الْإِبْرَاقُ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ
قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ كُنتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ
كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ
وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا
تُؤْتُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُجِرَ عَنِ النَّارِ
وَادْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
مَتَاعٌ الْغُرُورِ لَتَكُونَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَ
مِنَ الَّذِينَ شَرَكُوا الَّذِي كُفِّرُوا وَانْتَقَبُوا
وَمِنَ الَّذِينَ شَرَكُوا الَّذِي كُفِّرُوا وَانْتَقَبُوا

العنبر

فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

بر اینست که این که را مصلحت های مقصود است و یادش چون گرفتند خدا عهد

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْمُؤُنَّ

این کتاب که البته بیان کنند کتاب را برای مردمان و پوشیدند از

فَبَذَلَهُ وَمَرَأَظُهُمْ وَاشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

پس انداختند آن عهد را پس بخت خون و گرفتند عوضی دی های اندک

فَبَيْسَ مَا يَشْتَرُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ

پس چه چیز است که می ستایند پسندار کسی را که شادمان میشوند

بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدَ وَإِلَّا لَمْ يَفْعَلُوا وَلَا

با آنچه میگردند و دوست میدارند ستوده میشوند با آنچه نکرده اند

تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پسندار ایشان را در محاصره از عذاب و ایشان را است و عذاب دردناک

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

و خدا را است پادشاهی آسمان و زمین و خدا بر همه چیز توانا است

قَدِيرٌ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالتَّخْلُفِ

تواناست بر اینست در آفرینش آسمان و زمین و آمدن

الْيَلِ وَالنَّهَارِ لَآيَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ

شب و روز و نشانه است خداوندان خردوران آنکه

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُوهِهِمْ وَ

یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته و بر چهره های خویش حلقه

يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا

و مایل میکنند در آفرینش آسمانها و زمین ای پروردگار

مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ

نیافرید این را باطل با کسیت ترا پس نگهدار از عذاب

النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ

آتش ای پروردگار هر که را بهر آتش تو هر که را در آری بدو رخ متعجب رسوا کردی

ع

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّنا سَمِعْنَا مُنَادِيًا
يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ فَاسْتَجِبْ
لَهُمْ رَبِّهِمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِمَّنْ ذَكَرَ
أَوَاتَتْهُ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَ
أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقُتِلُوا
وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَ لَهُمْ
جَنَّةُ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَتَوَابَّاءُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ لَا يَغْرِبُ نَفْسُكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
إِذَا جَاءَ أَمْرٌ مِنْ رَبِّكَ وَجَعَلْتُمْ كَفَرًا

وینست ستم که را از راه یاری دهنده ای پروردگار ما را بر اینها شنیدیم و ما را
با و از بلند سخن خواندند پس ایما که ایمان آورید به پروردگار خویش پس ما ایمان آوردیم ای
کن با ما و دور کن از ما بدیهائی را و برسان ما را ایگو کاران
ای پروردگار ما را آنچه ما را وعده کرده بر زبان رسولان و رسالت را
رو قیامت مرا اینست تو خلاف وعده نمی کنی پس قبول کرد دعا
الها را پروردگار ما را که من ضایع نمی سازم علی هیچ عمل کننده از شما
از مردی از بعضی از شما بعضی بعضی است پس آنانکه هجرت کردند و
پروردگار از خانه های خویش و رنج نید شدند در راه من و جنگ کردند
و کشته شدند البته دور نماند از ایشان ایمان ایشان البته در آرام ایشان
در آنجا که میرود و در آن جو به باد است از نزدیک خدا
و خدا نزدیک است پاداش نیک و دیگر که نغمه آید و شود
کافران در شهرها این بهره مندی اندک است بار
از آن جای ایشان دور رخ باشد وی بد جاست بکلی آنانکه رسید

از پروردگار ایشان راست بوسه نهادن سرود زیر این جوهرها و دیدن

در اسن کف نزدیک خدا و آنچه نزدیک خداست بهتر است نیکو که راں و هر چه را

از این کتاب گمانند که ایمان آزند بخدا و آنچه فرود آورده شد بسوی

و آنچه فرود آورده شد بسوی ایشان ورتقی کنندگان برای خدا می ستانند

بهای اندکی آن کرده ایشانراست مزدانشان نزدیک برود و آه ایسان

برای خداوند از د حساب کنند ای
مومنان صبر کنید و بکنند

و برای جهاد آمده باشید و بزرگوارتر از خدا که رسته رسیده

س | ا | ح | ا | س | ا | س

بنام خدای بخشنده و مهربان

ای مردمان بنرسد از پروردگار خویش که بیاورد شما را

مکمل و ازاں افرید ازاں یک کس زن اور اوشتنر ساهه

ازین دو کس مردمان بسیار و زمان بشمار و تبرسید از ان خدا که از کبریا

او بنام او سوال کنند و بترسید از قطع قبیلہ داری ہر اقبیہ خدا ہست

الْيَتَمَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَ
لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ۝ وَلَا زَخْفًا تَمْ أَلا تَقْسِطُوا فِي الْيَتَمَىٰ فَانْكَحُوا
مِاطَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبْعَ
فَإِنْ خِفْتُمْ أَلا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ
إِمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَلا تَعُولُوا ۝ وَأَتُوا النِّسَاءَ
صَدُوقَهُنَّ نِكَاحًا فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ
نَفْسًا فَكُلُوهُ مِنْهُنَّ أَصْرًا ۝ وَلَا تَوْغَتُوا السِّفْهَاءَ
أَمْوَالُكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارِثَةً لِّقَوْمِهِمْ
فِيهَا وَكُوسُهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَابْتُلُوا
الْيَتَمَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا
فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا ۝ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَغْفِرْ وَهُمْ

كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
 أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا
 لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
 وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
 مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا وَإِذَا
 حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينُ
 فَامْرُؤُهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلْيَخْشَ
 الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
 عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا إِنَّ
 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا يُوصِيكُمُ
 اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَى بَيْنَ
 فَانْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثُ مَا تَرَكَ وَ

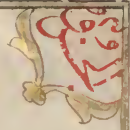
کننده

باشند

سوم حصه

هر که فقیر باشد پس باید که بخورد و بپوشد و پس چون رسانید ایشان را
 اموال ایشان را گواه گیرید برایشان پس است تحقیقت گوید صاحب
 مردان را حصه است از آنچه بگذارند پدر و مادر و خویشان
 و زنان را نیز حصه است از آنچه بگذارند پدر و مادر و خویشان
 از آنچه کم باشد یا مال بسیار حصه مقرر کرده شده و چون
 حاضر شوند نزدیک قسمت میراث خویشان و یتیمان و مسکینان
 پس بر همه ایشان را بر چیزی از آن بگویند ایشان سخن نیکو و باید که بپرسند
 از خدا و از آنکه اگر نزدیک شوند از آنکه بگذارند بعد خود و اولاد ایشان را خائف
 بر ایشان که ضایع شوند پس باید که از خدا بپرسند باید که بگویند سخن استوار
 آنگاه میخورند اموال یتیمان منظم خواهد بود نیست که بیچون
 از شکم خویشان را و در آینه بدوزخ حکم میکند
 خدا در حق اولاد شما که مرد را هست مانند حصه دو زن
 اگر اولاد است همه دختران باشند زیاده از دو پس ایشان را است دو

بنت پدر و مادر یا
هر یکی را از ایشان

اِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا يُوْرى لِكُلِّ وَاحِدٍ
 از آنچه هست که شش است و اگر از بین یک دختر باشد پس او را شش سهم ترک و یا
 مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَاِنْ لَمْ
 سهم حصه است از آنچه بگذشته است اگر باشد سهم را فرزند پس اگر
 يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَةُ اَبُوهُ فَلِلْمَرْثَةِ الثُّلُثُ فَاِنْ
 باشد او را فرزند و وارث او پدر و مادر او باشد پس هر یک را
 كَانَ لَهُ اُخُوَةٌ فَلِلْمَرْثَةِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوْرى
 پس اگر باشد سهم را برادران پس مادر و پدر را سهم حصه و آن تقسیم بعد ادای وصیه
 بِهَا اَوْ دَيْنِ اَبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ
 است با آن فرموده یا بعد ادای دین پدران شما و پسران شما کنید کدام یک
 اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا
 از ایشان نزد دیگر است در نفع رسانیدن حصه معین کرده شد از خدا ابراهیم است
 حَكَمًا وَلَكُمْ نِصْفُ مِمَّا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ
 و آنرا استوار کرده و شمار است سهم از آنچه بگذشته زمان شما اگر باشد
 يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُمُ الرُّبْعُ
 ایشان را فرزند پس اگر ایشان را فرزند باشد شمار است چهارم
 مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوْصِيْنَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ
 آنچه بگذشته اند بعد ادای وصیتی که با آن فرموده باشند بعد ادای دین
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 و شمار است چهارم حصه از آنچه شما بگذشته اند اگر باشد شمار فرزند
 فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلِلنِّسَاءِ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ
 پس اگر باشد شمار فرزند پس زن را شش سهم حصه از آنچه بگذشته اند
 وَصِيَّةِ تُوْصَوْنَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُوْرى
 وصیه که با آن فرموده باشد یا ادای دین و اگر مرده که از وی میراث میخواهند
 كَلَلَةً اَوْ امْرَاةً وَلَهُ اَخٌ اَوْ اُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
 یا زن مرده کلاله باشد و او را برادری است یا خواهری پس هر یک را شش

در

السُّدُسُ

السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِيهِ

ششم حصه پس اگر اخیان زیاد از این باشد پس ایشان با هم شریک اند

الثَّلَاثُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ بَيْنَ غَيْرِ

در سوم حصه بعد ادای وصیته که بان فرموده شد یا بعد ادای دین بجز آنکه

مُضَارٌّ وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ تِلْكَ

رساننده باشد علم کرده شد از خدا و خدا دانای باریک با است این همه

حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

حد امر کرده خدا و هر که فرمانبرداری کند خدا و رسول او در آید درین بهشتها

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ

که میرود زیر آن جویها جویها جاودان در اینجا است مطلبی

الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ

بزرگ و هر که از وی کند خدا و رسول او را و سجا و در کند

حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

از حد که معر کرده او را و آید در آتش جاوید است عذاب او است عذاب سوزا

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

و از زمان شما اگر زنا کنند از زمان شما پس گواه طلبید

عَلَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَامْسِكُوهُمْ

برایشان چهار مرد از جنس خویش پس اگر گواهی دادند محبوس کنید ایشان را

فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ

در خانهها تا که عمرایشان تمام کند مرگ یا مفر کند خدا تعالی

لَهُمْ سَبِيلًا وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّاهُمْ مِنْكُمْ فَازْوَاجُهُمَا

برای ایشان راست و آن دو کسی که زنا میکنند از شما ازاد و مبیدان

فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ

پس اگر توبه کردند و نیکی کردی پس عرض کنید از عذاب ایشان هر آنچه خدا

تَوَّابًا رَّحِيمًا إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

باز کرده و مهربان جز این نیست که عده قبول توبه لازم است بر خدا برای

انما

السَّوْءِ بِجَهَا لَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ ۚ فَأُولَٰئِكَ

مکنند معصیت بنادانی بعد از آن توبه کنند در نزدیکی پس آن گروه

يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَبَسَتْ

پوشید خدا بر ایشان برحمت و رحمت خدا و انا استوار کار و نیست و عذر

التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ

قبول توبه آنکس را که ستم کنند معا ستم ناکاه که پیش از آن

أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَهُنَّ وَلَا الَّذِينَ يَمْشُونَ

کسی را از ایشان وقت مرگ گفت برآیند من توبه که ای کمال و نه آنکس را که میزد

وَهُمْ كُفَّارًا ۚ وَلِلَّهِ اعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا

کافران این گروه آماده ساختیم برای ایشان عذاب دهنده ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا نِسَاءَ كُرْهًا

ای مومنان حلال نیست شمارا آنکه میراث گیرید بران را و ایشان خوش

وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ ۚ لَا

و منع کنید ایشان را از آنکه بخواهند تا بدست آرید بعضی آنچه داده اید ایشان را بیکدیگر

أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مَبْنُوعَةٍ ۚ وَغَاشِرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ

و متشدد بکنند کار بد آشکارا نمیتوان اینها داده و زندگانی کنید با زمان

فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَحْبِبَ

پس اگر آنرا ناپسند کنید ایشان را پس شاید که ناپسند کنید چیزی را و بداند

اللَّهُ فِيهِ خَبْرٌ ۚ كَثِيرٌ ۚ وَلَنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ

خداوند معارف در آن چیز خبر بسیار و اگر خواستید بدل کردن

زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ ۚ وَاتَّبِعْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِطَارًا ۚ

زن پس پی زنش و داد و ما شنیدیم از ایشان قطار

فَلَا تَأْخُذْ وَامْنَهُ شَيْئًا ۚ تَأْخُذْ وَنَهَ بِهِتَانَا وَ

پس بار گیرید از آن کار چیزی ایای که میرید آنرا بستم و تقدی

إِثْمًا مَبْنً ۚ وَكَيْفَ تَأْخُذْ وَنَهَ وَقَدْ أَفْضَىٰ

تقدی آنرا را و چگونه گیرید آنرا حال آنکه رسیده است

بعضی

بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَآخِذْنَ مِنْكُمْ مِّمَّا قَاغَلِبْتَ

بعض شما بسوی بعضی و گرفتند از شما آنچه بر شما غلبه می کرد
و لا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

و نکاح نکنید آنچه را که نیکاح کرده باشند با پدران شما از زنان آنچه گذشت
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

عفو است بر اینست ایست کار بد و بیعوض و بدراهیت
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ

حرام کرده شد بر شما مادران شما دختران شما و خواهران شما و عموها
و خالات شما و بنات مادران شما و دختران برادر و دختران خواهران مادران

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَالْأُمَّهَاتُ

که شیر داده اند شما را و خواهران شما از جهت شیر خوردن و
أُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي جُحُورِكُمْ مِنْ

و مادران زنان شما و دختران زنان شما که در گنجینه شما هستند
نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ فِيهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُوهُنَّ

از بیلی از زنان شما که دخیل گردیدید ایشان پس اگر دخیل نگردید با سید ایشان
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَالٌ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ الَّذِينَ مِنْ

پس گناه نیست بر شما و حلال میان دستان شما از ایشان
أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَتَّخِذُوا بَنِي الْأَخْتِ بْنِ الْأَمَّا قَدْ

باید و حرام کرده شد آنکه جمع کنید میان دو خواهر پس آنچه گذشت
سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

عفو است بر اینست خدا هست آمرزنده و مهربان و حرام کرده شد
مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَبِ اللَّهُ

از زنان سوگند دار مگر آنچه مالک شده است دست شما لازم ساخته است
عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ كَمَا أَنْ تَتَّبِعُوا

بر شما و مصلح کرده شد شمارا ما سوای این محرمات حلال کرده شد

خدا
که غلب نکاح

يَا مَوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ

ما موال خویش عفت ملک کنیدگان و نه سبوت را اندکای پس سبک دلت

بِهِ مِنْهُمْ فَاتَوْهَنْ أَجُورَهُمْ فَرِيضَةٌ وَلَا إِحْنَاءَ

با و از زمان بدید ایشان را بهر ایشان مقرر کرده شد و نیست لغاه

عَلَيْكُمْ فَمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنْ

در آنچه بامید یک راضی شدید بعد بهر معسر بر بهر این

اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ

خداست دانای و استوار کار و هر که نتواند از شما بهجت کوثری

طَوْلًا أَنْ يَبْتَغِيَ الْمُحْصِنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ مَّا مَلَكَتْ

که نگاه کند زنهای آزاد مسلمانان را پس باید

أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَيَّتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَمَانِكُمْ

که نگاه کند از جنس نسوان که مسلمان باشند و خدا دانای تر است بایمان

بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَكْرِهْنِ بَأْذَنِ أَهْلِيهِنَّ وَ

بعض شما از بعض بعض است پس نگاه کنید نسوان را بهر سوری عاویزه

اتَوْهَنْ أَجُورَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصِنَاتٌ غَيْرَ

و بدید ایشان را بهر ایشان خوشحوی

مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ قَانَ

کننده و نه دوست بهائی گیرنده پس چون در جباله زوج اند

اتَّبَنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْكُمْ نَصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصِنَاتِ

اگر زن نام کنند پس بر ایشان است نیمه مقدار از آنچه بهر زمان ارادا

مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَإِنْ

از عقوبت نگاه کنید کسی راست که بهر سدا نگاه از شما دانکه

تَضَيَّرَ وَ أَخْبَرَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَرْبُدُ

صبر کنند بهر راست شمارا و خدا آمرزنده و مهربان است بخوابد

اللَّهُ لِيَبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ

خدا که بیان کند برای شما راه های که نیک که پیش از شما

النساء

قَبْلَكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاللَّهُ

پیش از شما بود و بر رحمت باز کرد در شما را و خدا دانای استوار است و خدا

يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ

بخواهد که بر رحمت باز کرد در شما و میخواهند آنکه پروردی کنند

الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا ۝ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ

شهوات که پروردی کنید بگروی عظیم بخواهد خدا که

يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ۝

سبک کند از شما و انسان ضعیف آفریده شد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَاكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

ای مومنان! مخورید اموال خود را در میان خود

بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ

بناحق و مستحکم داد و ستد تجارت باشد بعد رضامندی یکدیگر

وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

و نکشید خویش را بر اینکه خدا است بنا رحیم

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا وَإِنَّا وَظَلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ

و هر که چنین کند ببعدي و ستم در آید پیش

نَارًا ۝ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ إِنْ تَحْتَسِبُوا

پرواز و این بر خدا آسان است اگر احتساب کنید

كِبَارِ مَا تَنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

از کبار ستمیات تا بود سازیم از شما و صفای شما و

وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرَمٍ ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فُضِّلَ

در آریم شما را بجل کر است و تمنا کنید مرتبه را که خدا بختی

اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا

باشد بجزی داد بعض را از شما بر بعض مردان را است بهره از آنچه

اُكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ ۝ ط

حاصل کردند و زنان را است بهره از آنچه حاصل کرده اند

وَسْئَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و سوال کنید بجهت خدایا - این او بر آنچه خداست بهر چیز دانایا

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

و معزز کردیم داران برای هر چیزی از آنچه که است از پدر و مادر و خویشان

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ إِيْمَانَكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِبَهُمْ مِنَ اللَّهِ

و کسانی که ایشان را مربوط ساخته است عهد شما پس بدهید ایشان را بهره ایشان

كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

و مردان بر هر چیزی حاضر

قَوْمُونَ عَلَى النَّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ

مسلط شده اند بر زنان بجهت آنکه فضل نهاد است خدا بعضی را بر بعضی

وَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قُنْتُ حِفْظًا

و بجهت آنکه خرج کردند از اموال خود بجهت پس زنان بجهت آنکه در آن نگاه دارند

لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ

در غیبت روح نگاه داشت خدا و آنرا که معلوم کردید سرکشی ایشان

فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ

پس بپندارید ایشان را و توبیخ کنید ایشان را از خوابگاه و بزنید ایشان را

فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ

پس اگر فرمانبرداری شما کردند پس نجس نکند ایشان را ای برآیند

كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا

است خدا بلند مرتبه و بزرگ قدر و اگر معلوم کردید ای حاکمان مخالفت میان زن

فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ

پس بفرستید صلح کاری از خویشان مرد و صلح کاری از خویشان زن اگر

يُرِيدُوا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ

این صلح کاری را ان بخواهند صلح را البته موافقت کند خدا در میان برآیند خداست

عَلِيمًا خَبِيرًا

و دانایا و آگاه و برآیند خدایا و در ترکیب او مقرر کنید چیزی را

شَيْئًا وَلَا لَوْلَا ذَلِكَ لَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ بِالْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

چیزی را و پدر پدر و مادر بیگانه را و یتیمان را و بیچارگان را

وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجَنْبِ

و کسایان و همسایه و خویشاوندان و همسایه اطرفی

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ

دست بر پهلوی نشسته و بسانه و آنچه دست شما را

أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

اوست بر آینه خدا دوست ندارد کسی را که باشد متکبر و دستان

الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَ

دوست ندارد آنرا که خلوت میکند و مردم را به بخل میفرماید و

يَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

و پنهان میکنند آنچه خدا داده است از فضل خود و آماده ساخته ایم برای

عَذَابًا مُهِينًا ۚ وَالَّذِينَ يَنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ

عذاب رسوا کننده و اما آنرا که خرج میکنند اموال خود را برای

النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَ

بشر مردم و معقد نیستند بخدا و روز آخرت و هر که

يَكُنُ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۚ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ

شیطان یار او باشد پس وی بد یار است و چه زیان بود

لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ

اگر ایمان می آوردند بخدا و روز آخر و خرج میکردند از آنچه

اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ

خدا داده است و است خدا دانای بر آینه خدا قسم میکند وزن ذره

ذَرَّةً ۚ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضْعَفْهَا وَيُؤْتِ مَنْ

ذره و اگر عمل نیکی باشد دو چند آن کند و به هر اندازه دل خود

لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ امْرِئٍ

مزد بزرگ پس چه حال باشد آنگاه که بیاریم از هر قوم

اوست

کافران

بد یاران

يُشْهِدُ قَجْنَايَكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا يَوْمَئِذٍ

و بیاوردیم ترا گواه بر این است بزد و اگر زود کنند آنکه که فرزند آورد

بُودَ الذِّنِّ كُفْرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تَسْوَى بِهِمُ

آرزو کنند آنکه که در باشند و امرای بیغیر کردند که بر ایشان

الْأَرْضُ وَلَا يَكْمُونَ اللَّهُ حَدِّثًا يَا أَيُّهَا الذِّنِّ امْنُوا

زمین را بموار کرده شود و بنویسند از خدا بیخبری ای مومنان

لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا

بنهار نزدیک ننویید حال اگر مست باشد با شید با آنچه بفرموده آنچه

مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا

بر آن سبک و بنهار نزدیک ننویید در حال جنابت تا آنکه غسل کنید و اگر مسافر باشد

وَأَنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ

و اگر بیمار باشید یا سفر یا بیاید کسی از شما از

الْغَائِطِ أَوْ لِمَسْتُمُ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا

جای ضروری یا به شرف زنان کنید و بیاید آب این تصد کنید

صَعِدًا طَيِّبًا فَا مَسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ

بر این پاک پس مسح کنید بر روی خویش و دستهای خویش

اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا ضُبُ

بر این خدا عفو کننده بخشننده ای ندیدی بوی کسی که داده شده بود

مِنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ

از کتاب می ستانند گمراهی را و میخواهند که

تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى

شما گم کنید راه را و خدا دانایتر است بر دشمنان شما و کفایت

بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا مِنْ الَّذِينَ هَادُوا

خدا یاری دهنده و بی است خدا یاور از یهود قومی که گمراشته شدند

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا

که تغییر میکنند کلمه را از جای آنها و میگویند شنیدیم

تسبیح

وَعَصَيْنَا وَاسْمَعُ غَيْرِ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَا أَلَسْتُمْ

و عاصی شدیم اسمع غیر مسمع و راعنا ای مانند سخن را بپایان

وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَكُونَاهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

و طعن میزدند از دین و اگر ایشان گفتند ای شنیدیم که فرمانبرداری

وَاسْمَعُ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ

و بجای اسمع غیر سمع و بجای راعنا انظر برایند بودی بهتر ایشان را و درست تر

اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

خدا بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی آرند مگر اندکی ای ایها که

أَوْتُوا الْكِتَابَ أَمْوَالُهُمْ نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ

ای کتاب ایمان آرید با آنچه فرود آوریم باورکننده آنچه با شماست

قَبْلِ أَنْ تَطْمَئِنَّ وَجُوهُكُمْ فَأَنْزَلْنَاهَا عَلَىٰ أَذْيَارِهَا

پیش از آنکه محکم صورت رویها را پس بگردانیم بر شکل پشت رویها

أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ

یا لعنت کنیم ایشان را چنانکه لعنت کردیم اهل سبته را و هست اراده خدا

مَفْعُولًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا

کرده شود بر اینند خدا نمی آمرزد که او را شریک معز کرده شود می آمرزد

دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ

غیر آن هر که را خواهد و هر که شریک خدا معز کند برایند او کرده است

إِثْمًا عَظِيمًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَزَّوْا أَنْفُسَهُمْ

بگناه بزرگ اما ندیدی بسوی کسانی که ستایش میکنند خود را

بِاللَّهِ بَزًّا مِّنْ يَّشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ قِتْلًا ۝ اَنْظُرْ

بگله خدا ستایش میکنند هر که را خواهد و ستم کرده مگوایندند بهی

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا

چگونه افزایی بنزد بر خدا در قیاس را و این گناه شمارا پس است

مُبِينًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ

آشکارا اما ندیدی بسوی کسانی که

و یک لعنت کرد است ایشان

يُؤْمِنُونَ بِالْجُبَّتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُوا زُلْزِلَ

مقصد بنون بیت را و معبود باطل را و بیگویند در حق مشرکان

كُفْرًا وَاهْوً لَّاهِدًا يَهْدِي مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا

مشرکان که ایشان را راه یابنده تراند از مسلمانان در راه

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ

انکرو بپند ایشان که لعنت کرد ایشان را خدا و هر که خدا لعنت کند سن

لَهُ نَصْرًا أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا الْيُوتُتُونَ

او را یار است ایشان را هست بهره از پادشاهی پس اینکام نرسند

النَّاسَ نَقِيرًا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ

بر مردمان مقدار نفیری آید حسد میکنند بر مردمان برای آنچه ایشان را

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ أَتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

انگشتی دادیم که دادیم که آنرا بر ابراهیم را کتاب و دانش

وَأَتَيْنَاهُم مِّلْكًا عَظِيمًا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ

و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ پس از کفایتی است که ایمان آوردان

مَنْ صَدَّعَنَّهُ وَكَفَى نَجْمُهُمْ سَعِيرًا إِنَّ الَّذِينَ

کسی است که باز ایستاده از وی کفایت است و دوزخ آتش فروخته بر آئینه

كُفْرًا يَأْتِينَا سَوْفَ نُصْلِحُهُمْ نَارًا كَلَّمَ نَصِيبًا

کس که فرستند نماند مادر ابریم ایشان را در آتش هر که بخت کرد و نجاتی

جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

ایشان را عوض پدید کنیم برای ایشان پوستهای دیگر بخوران تا بکشند عذاب را

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بر آئینه خدا هست غالب استوار کار و کس نیک ایمان آوردند و کارهای

الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

نجاتی گردند زود در آبریم ایشان را بهیوستنایا سرودن بران جویها

خُلِدْنَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ

حاصلیدان استی همیشه ایشان راست استی زمان پاک و در آبریم ایشان را

مَنْ يَخْلُقْ أَشْيَاءَ بِأَعْيُنِنَا

کسی که خلق کند با دیدن ما

وَنُفِثُ فِيهَا زُجُجًا

و نفیثیم در آن ابرها

وَنُفِثُ فِيهَا زُجُجًا

و نفیثیم در آن ابرها

ظَلَا ظِلًّا ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَتِ

بِأَرْكَانِكُمْ عَلَى رَأْسِهَا كُلِّهَا كَمَا جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ أَخْلَفَ وَهُوَ يَدْعُ إِلَى الْإِيمَانِ فَاعْتَدُوا لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ

تُحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ

فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ

إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا إِلَى

الظَّالِمِينَ أَلْفَاظًا مَوَدَّةً ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا ۚ فَالْحَكِيمُ يُسَلِّطُ أَلْفَاظَهُمْ لِيَفْهَمُوا

بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا صَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قُلْ مَا قَدْ مَتَّ اَيْدِيَهُمْ ثُمَّ
جَاؤُكَ يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا اِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَعْرَضَ
عَنْهُمْ وَعَظَمَهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا
وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ
وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوْا
اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا
فَلَا وَرَيْكَ لَا يُوْمِنُوْنَ حَتّٰى يَكْفُرُوْكَ فَمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَلْيَسْلَمُوْا تَسْلَمًا
اَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ وَاُخْرٰىكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا
فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوعَظُوْنَ
بِهٖ لَكَانَ خَبْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيْثًا
وَإِذْ اَلَيْنَهُمُ

آنگاه که برسد بآنها سستی بسبب آنچه پیش او فرستاده است دست
پس بیایند نزد یک تو قسم میخورند بخدا که خواهسته بودیم که تو را کاری و توکل
کردن آن کرده اند که بعد از خدا آنچه در دل آنهاست پس اعراض کن
از ایشان و بزرگوار
و از ایشان را و بگو بایشان سختی سوز در دل ایشان
و نه فرستادیم هیچ پیغمبر را مگر برای آنکه فرمان بردار کسی کرده شود و حکم خدا
و اگر این جماعه و قبیله قسم کردند بر تو این بیایدند نزد یک تو قسم
ببخشا و طلب آمرزش کردی برای پیغمبر هر آینه یافتندی خدا بر حجت
پس قسم برو و در کار تو که ایشان سبکی نباشند تا آنکه حاکم کنند ترا در آنجا
واقع شد میان ایشان باز نیامد در دل خویش سبکی از آنچه حکم فرمودی و قبول کند
و قبول کنند با نضاد و اگر مایه نوشیم برای ایشان آنکه
بکشند خویش را یا بکروں شوی از غایبهای خویش
نمیکردند این را مگر اندک از ایشان و اگر میکردند آنچه با آن میدادند میشود
هر آینه بهتر بودی ایشان را و محکم تر در استواری دین و آنکه البته

سید

مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

سید ایدم ایشانرا مزد بزرگ و دلالت میکرد ایدم ایشانرا راه راست

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ

و هر که مرا ببرد خدا و رسول را پس این جماعت همراهان کسانی که انعام

اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ

کرده است خدا بر ایشان از پیغمبران و صدیقان و شهادان

وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۝ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ

و صالحان و نیکو رفیقان ایشان این بخشنیدن

مِنْ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا ۝ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از خدا است و باین است خدا دان ای مسلمانان

خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوَّانِفِرُوا جَمِيعًا وَإِن

بکمترید صلاح خود را پس بیرون روید گروه گروه یا بیرون روید همه جمع همه

مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قُلْ

و هر اینه بعضی است از شما است و رنگ میکنند پس اگر برسد شما نصیبی گوید

قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ۝ وَلَكِن

انعام کرد خدا بر من چون نبودیم حاضر بایشان و اگر

أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ

برسد شما شایسته از خدا بگوید گویا بر من نبود میان شما

وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَاقْضُ فَوْزًا

و میان من دوستی که من بودی بایشان پس یا منی مطلب بزرگ

عَظِيمًا ۝ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

بزرگ پس باید که جنگ کنند در راه خدا آن مومنان که کفر میکنند

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۝ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

زندگانه دنیا با آخرت و هر که جنگ کند در راه خدا

فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا

پس کشته شود یا غالب آید بر همین مزد بزرگ و بخت

لَكُمْ لَا تَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ

شما را که جنگ میکنند در راه خدا و برای بچاره کسان از

الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

مردان و زنان و کودکان آنرا که گویند ای پروردگار ما

أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا

برودن از ما را از این دیه که ستمکارند این آن و مقرر کن برای

مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصْرًا

از نزد یک خود کار سازی و مقرر کن برای ما از یک خود داری دهنده

الَّذِينَ آمَنُوا يَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

مومنان که کارزار میکنند در راه خدا و کافران

يُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ

می جنگند در راه مجبود باطن پس جنگ کنید با دوستان

الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعْفًا

شیطان بر اینند چیده کند شیطان سست است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَبِلُوكُمْ قِيَامَ يَدَيْكُمْ وَأَقِيمُوا

ای نمیدیدید به سوی کس نیکنه گفتند ای شما را باز در آید دستهای در

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا

گفتند نماز را و دهید زکوة پس نوشته شد بر ایشان جنگ ناکاه

فَرَّقَ مِنْهُمْ يُخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ وَأَشَدَّ

بر روی از ایشان می ترسند از مردمان مانند ترسیدن از خدا یا زیاده تر

خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا

و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشته شد بر ما که جنگ چرا زنده

أَخْرَجْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ

گذاشتی ما را تا وقتی که نزدیک بود بهره مندی دنیا اندک است

الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تَظْلُمُونَ قِتْلًا

و آخره بهتر است کسی را که بترسد کاری کند و ستم کرده نخواهید شد

أَبْنَمَا

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

و این دو

شماره

تَكُونُوا لِدُرِّكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بَرْجٍ
 مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُضِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُضِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ
 الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا مَا أَصَابَكَ
 مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ
 نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى
 بِاللَّهِ شَهِيدًا مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ
 وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا
 يَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِنْ أَبْرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ
 طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا
 يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى
 بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ

گویند دریا به شما را مرگ و اگر چه باشند در محرابی

مشیده و اگر چه بایان معنی گویند این از

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

عند الله و اگر چه بایان معنی گویند این از نزد

می خدا

+

وَمِنْ أَصْدَقِ رَأْيٍ

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوْ جَدَّ وَافٍ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

از نزد یک غیر خدا البته یافتندی در آن اختلاف بسیار

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ

و در تنگنای بیاید نزد آن خبری از ایمنی یا ترس سراسر سازند از آن

وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ

و اگر راجع گردانند در بسوی پیغمبر و بسوی فرمان رویان اهل اسلام

لَعَلَّهُ الَّذِينَ كُنْتَ تُبْطِلُونَ مِنْهُمْ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

بر اینست یافتندی مصلحت آن خبر را اما که از ایشان بیوانند و اگر نمودی مصلحت

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعَثُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

بر تو و رحمت او البته بر وی سببگردد شیطان را مگر اندکی

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْلَفُ الْإِنْفُسَ وَحَرَضَ

پس جنگ کن در راه خدا بر تو مواضع نیست مگر بر جان تو و دعوت

الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِكَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

مسلمانان را نزد یک است که موقوف سازد خدا جنگ که در آن را

وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيسًا

و خدا سخت باغبان جنگ و سخت است اعتبار حقوبت بر که شفاعت

شَفَاعَةُ حَسَنَةٍ يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ

که شفاعت حسن نیکی باشد او را بهره از ثواب آن و هر که شفاعت کند

شَفَاعَةُ سَيِّئَةٍ يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى

سخا عتی برساند او را حصه از عذاب آن و هست خدا بر همه

كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مَا

بهمه چیز توانا و چون عظیم کرده شود دبلائی پس عظیم کنید بیکدیگر بهتر

أُوتِرْتُمْ وَهَلْ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

از آن مایمان همه جواب دهنده بر اینست خدا بر همه چهر حساب کننده خدا

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْمَعُ كُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رِيبَ فِيهِ

نیست هیچ معبودی مگر او البته بهم اگر دشمنی بر و رقاست روح شک نیست

وَمِنْ

نساء

در باب نیکو کننده

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ^{فیه} فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ

و کس است راست گو تر از خدا در سخن این چیست ای مسلمانان شما

فَتَتَّبِعْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ

دو گروه شدید و خدا عجزشان را سخت آید از اینوی آنچه میکنند از این می خواهید

تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَهُ

راه نماید یعنی از جبهه راه یابان شما پدید می آید که راه ساخت خدا دیر گذارد و راه می دهد

سَبِيلًا ^و وَذُوالْوَلَوْتِ كَفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَاتَّبِعُونِ

پایانده ای این می کنند که آن را زد و کردند که شما نیز که فرمودید چنانچه ایشان که دشمنند پس

سَوَاءٌ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهْجُرُوا فِي

برابرند پس دوست نگیرید بچنانسان تا آنکه بجهت کنند

سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَنَحْذَرُكُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

راه خدا پس اگر اعراض کردند یعنی از اسلام بجهت و بکشید هر جا که

وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ^و

یابید ایشان را و دوست و یار نگیرید او را و از ایشان کسی را

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

ایسر گیرید و بکشید که آنکه پیوسته دارند با گروهی که میان شما و میان

مِثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ

عهد است یا بیایند نزد یک شما حال آنکه تنگ آمده است سینه ایشان از آنکه بجنگند

أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطْنَا عَلَيْهِمُ

یا بجنگند با قوم خویش و اگر خواستی خدا هر آینه تسلط ساخته ایشان را بر شما

فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَرَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَ

پس قتال کردند با شما پس اگر این فرقی یکسو شوند و قتال نکنند با شما و

الْقَوْلَ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ

بیفکند بوی شما بهقام صلح پس نکرده است خدا ایستادی شما را از ایشان

سَبِيلًا ^و سَتَجِدُونَ آخِرِينَ بَرِيدًا مِنْ أَزْيَامَتُمْ

را ای خواهید یافت قومی را که بخواهند ایمن شوند از شما

وَيَا مَنَاقِمَهُمْ كُلَّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا

و این از قوم خود هرگاه بازگردانده شوند بسوی فتنه انگیخته شوند

فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَجْعَزْ لَكُمْ وَالْيَقْوَالِ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ وَيَكْفُرُوا

انراخته شوند یا آنکه بگویند از جنگ شما و بگویند بسوی شما بیگام صلوات و باز

أَيُّدِيَهُمْ فَخَذُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ

ندارند دست خویش پس اسیر گردید ایشان و قتل نماید ایشان را هر جا که بپایند

جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا وَمَا كَانَ

داده ایم شما را بر ایشان محنت ظاهری و نه پنهانی

لَكُمْ مِنْ أَنْ يَتَّخِذَ الْمُؤْمِنُ الْإِخْطَاءَ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا

مسلمانی را بکشد مسلمانی را بکشد قتل دافع نبود بکشی و هر که بکشد مسلمانی

خَطَا فَبِحَرِّ رُقْبَةِ مُمْمِنَةٍ وَحَرِّ مَسْأَلَةٍ إِلَى

خطا پس لازم است آزاد کردن برده مسلمانی و خون بهار سائیده شده

أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ

مقتول هر که ابرایانند پس اگر باشد مقتول و از کرده دشمنان شما

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَخَرِّ رُقْبَةَ مُمْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ

و از مسلمانی پس لازم است آزاد کردن برده مسلمانی

قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى

از قومی که میان شما و ایشان عهد است پس لازم است خون بهار سائیده شده

أَهْلِهِ وَخَرِّ رُقْبَةَ مُمْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيْلًا

او و از او آزاد کردن برده مسلمانی پس هر که نیابد برده را پس لازم است دوزخ

شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

دو ماه پی در پی سرودن در لغارت بجهت توبه است و بهت خدا

عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ

دانا و استوار و هر که بکشد مسلمانی را بقصد سر حرای او

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَاعْدَ

دوزخ است جاوید و خشم گرفته است خدا و لعنت کرده است و نام او

لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيْتُوهَا وَلَا تَقُولُوا لِلَّذِي أَتَى الْبَيْتَ

السَّلَامَ كُنتُمْ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنتُمْ مِنْ قَبْلُ

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْهِ كُفِّرْتُمْ بَلَّغُوا أَنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ وَالْمُهَاجِرُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُهَاجِرِينَ بِأَمْوَالِهِمْ

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَعْدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ

الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْقَعْدِينَ

أَجْرًا عَظِيمًا دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ

الْمَلَائِكَةَ ظَالِمًا لِنَفْسِهِمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فَرِيقًا نَبَّيْنَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ قَالُوا فَمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ

نقشه بیمار کاه در زمین لقمه ایا فراح بود زمین خدا

وَاسِعَةً فَتَهَاجِرُ وَافِيهَا قَوْلُكَ مَا أَوْفَىٰ بِهِمْ جَهَنَّمُ

ناہجرت میگردید پس اسجما غنہ جایی اینان داورج

وَسَاءَتْ مَصِيرًا إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْ الرِّجَالِ

و او بد جامت

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِلَّةً وَلَا

وزنان و کودکان
صبح چاره بپوشانند
و بپوش

يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝ فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ

راہ می یابند ہیں اس کے بعد نزدیک است کہ خدا تعالیٰ

عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوَ غَفُورًا ۝ وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي

برایان و بست خدا شعله دایم رزنده در دل و تن بلند در

سَبِيلَ اللَّهِ يَجِدُ فِي الْأَرْضِ مُرْغًا كَثِيرًا وَسَعَةً

راه جدا بناید در زمین افانت که بیمار را می نیت

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ

هجرة بیهوشی از خانه
بجرت لیلان بسوی خدا و بهمنش او باز

يَذُرْكَ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

یاد اور امتوت پس جس مابت سدر دواو بر خدا دہست خدا

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

[illegible]

جَنَاحُ أَنْ تَقْصُرَ وَامِنْ الصَّلَاةِ أَزْهَمَ زَيْفَتَكُمْ

سید ابی ذر علیه السلام و سید ابراهیم علیه السلام و سید اسماعیل علیه السلام

الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا زَالِ الْكَفَرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

وَإِذْ أَكُنْتَ فِيهِمْ فَأَمَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَتِمَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

و چون بای این بیان کردند پس بر پا گردیدند و بری ایشان مبارک باد و بایسید در می رزیدند

مَعَكُمْ وَلِيَاخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا

با تو و باید که بگیرند سلاح خویش پس چون سجده روند پس آن کرده

مِنْ قُرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا

دیگر باید که پس از ایشان باشند باید که بیایان کرده دیگر که نماز نکرده اند

فَلْيُصَلُّوا مَعَكُمْ وَلِيَاخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ

پس نماز کنند با تو و باید که بدارند حذر او و سلاح خود را از تو

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

کردند که فراموشی غافل شوید از سلاح خویش و متاع خویش

فَيَمْلَأُونَ عَلَيْكُمْ مِثْلَ وَاحِدَةٍ وَالْجُنَاحَ

پس خواهند گشاید بر شما گهواره تنها و هیچ گاه نیست

عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى

بر شما اگر باشد شمارا رنج از باران یا بیمار باشید

أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ

در آن که بپسید سلاح خویش را و البته بگیرد حذر خود را برای ستم

أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۖ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ

آماده کرده است برای کافران عذاب رسوا کننده پس چون نماز

فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا

تمام کردید پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوئی خویش پس چون

أَطَأْتُمْ فَاقْضُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ

آرامیده برانگشاید نماز را برای ستم نیست نماز بر

الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۖ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ

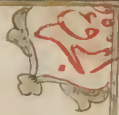
مؤمنان فرض وقت معین کرده شده و سستی کنید در جستجوی

الْقَوَامِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُونَ كَمَا تَأْمُونُونَ

کفار اگر شمارا در دهند بشوید پس آنان نیز در دهند بشوند چنانکه شما

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و شما امید دارید از خدا آنچه ایشان را امید نیست و هست خداوند داناستوار کار

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

براینکه مردم را در حق بر تو کتاب را بر آید تا حکم کنی میان مردمان

بِمَا أَرَادَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصَمًا وَاسْتَغْفِرْ

با آنچه خدا می خواهد و مصلحت کند و از تو خواه

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَلَا تَجَادِلْ عَنِ

از خدا بر اینکه خدا همه است آمرزنده و مهربان و مصلحت کن از جانب خود

الَّذِينَ يَخْتَلِفُونَ أَنْفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ

خائن است بکنند با جان خویش بر اینکه خود دوست ندارد آنرا که

خَوَانًا اِنَّمَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ

باشد خائن کند که بپایان بکنند از مردمان و بپایان می کنند

مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ

از خدا و او ایشان است آنکه بهشت مقرر بکنند آنچه خدا نمی پسندد ازین

وَكَانَ اللَّهُ يُعْمَلُونَ مُحْطًا هَاتُم هُوَ لَا

و بهشت خدا با آنچه بکنند در کبر ندهد آنکه با شیطانهای قوم

جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ

که مصلحت کرد در برابر طرف خائن در زندگانی دنیا پس که مصلحت خواهد کرد

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَلًّا وَ

از طرف ایشان روز قیامت یا کست که باشد بر ایشان کار سازنده و

مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ

هر که بکند کار بد یا ستم کند بر خویش باز آمرزیدارش طلبد از خدا

يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا وَمَنْ يَكْسِبِ إِثْمًا فَإِنَّمَا

یابد خدا را آمرزنده و مهربان و هر که بکند خطای یا کنی پس جز

يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

این هست که بکند امرا بر جان خویش و مست خدا و نادان استوار کار

وَمَنْ يَكْسِبِ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِي بِهِ بَرًّا

و هر که بکند خطی یا کنی سبب بر نهیست کند بآن کنی را

فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ

پس بر خود برداشت افترا و گناه ظاهرا و اگر بودی فضل خدا

اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ

خدا بر تو و رحمتش او قصد کرده بودند که ای از ایشان

يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ

که گمراه کنند تو و گمراه میکنند که خویش را و هیچ زیان نرسانند

مِنْ شَيْءٍ ۝ وَانْزَلِ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ

چیز و فرود آورده است خدا بر تو کتاب و دانایی و امر خداست

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝

ترا آنچه نمیدانستی و هست فضل خدا بر تو بزرگ

لَا خَبْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ

که نیست خبری در بسیاری از سخنهای ایشان مگر آن که امری در صورت

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ

یا بگوید یا اصلاح کاری در میان مردم و هر که این کند

ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُوْتِرُ أَجْرًا

بظرف خوشنودی خدا بدینین مزد بزرگ

عَظِيمًا ۝ وَمَنْ يَشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

بزرگ و هر که مخالفت میکند بعد از آنکه معلوم شد او را

لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا

چو اید و بر روی کند سوای راه مسلمانی منوجه

تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۝ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِنَّ اللَّهَ

ببینش آنچه میگرد و در آیین بدو رنج داد و بد جائست بر آینه خدا

لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۝

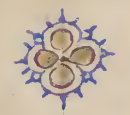
که نمی آمرزد آنکه شرک با او مقرر کرده شود و می آمرزد عمرش را هر که را خواهد

وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

و هر که شرک کند خدا مقرر گردید گمراه شد گمراهی دور

سوره

ع

ثلثه

ع

اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ اِلَّا اِنْسًا وَاِنْ يَدْعُونَ لَا

سرکان می پرستند بخدا

شَيْطَانًا مَّرِيدًا ۝ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَقَالَ لَا يُخَدِّثُكَ

دعی پرستند که شیطان را لعنت کرد او را خدا لعنت البسه کبر از بندگان شد

عِبَادُكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَلَا ضِلَالٌ لَهُمْ وَلَا مَرْتَبَةٌ

از بندگان تو حصه که در علم ازلی معین شده والبته گمراه گمراهان دار زدی اهل

وَلَا مَرْتَبَةٌ لَهُمْ فَلْيَبْشِرُوا اِنْ اِلَّا الْاَنْعَامُ وَلَا مَرْتَبَةٌ

والبته بقره نام ایشان را با بندگان کوش بهمار بیاور والبته بقره نام ایشان

فَلْيَخْشَ الَّذِينَ خَلَقَ اللّٰهُ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا

تا بفرزند آفرین خدا و هر که دوست گیرد شیطان را

مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ۝

بخوشد ای پس زیان کارانند ظاهر

يَعِدُّهُمْ وَيُمَنُّهُمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطٰنُ اِلَّا

وعدده میدهد ایشان را در آرزو و اندازد ایشان را و عدده میکند شیطان الا بقره

غُرُورًا ۝ اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَدُّونَ

بقره ایچا عد برای ایشان دوزخ است و نیایند

عَنْهَا مَحْصًا ۝ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ

اران محصی و آنکه ایمان آوردند و کارهای خایسته کردند

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِينَ فِيهَا

در آرزویم ایشان بهوستانها میرود زیر آن جویها جاوده اهل

اَبَدًا ۝ وَاَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ۝

همیشه و عدده کرده است خدا برستی و کیست راست کور از خدا از حق

لَيْسَ بِاَمَانِيكُمْ وَلَا اَمَانِيْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ

نیست که رپوشی از زدی شما و نه بوفی از زدی اهل کتاب هر که بکند

سُوًّا يُجْزٰى بِهِ وَلَا يُجَدُّ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا

کار بد داده خواهد شد بال و یا بد برای خود بخ خدا از هیچ دوستی و نه

نَصْرًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أُولَٰئِكَ

یاری دهنده و هر که کند کارهای شایسته مرد باشند یا زن

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ

و اوستانت پس آنجا که در آیند بهشت دهم رده شود

نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ

مقدار بقری و کیست نیکوتر در دین از کسی که شفا در حق روی خود را

وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ

و او نیکو کار است و پیروی کرد از ابراهیم را در حالیکه خنیف بود و خدا دوست

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي

ابراہیم را و خدا است آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ

زمین و هست خدا همه چیز در گردیده و طلب فتوی میکنند از تو

فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُثَلِّي عَلَيْكُمْ

در باب زنان بگو خدا فتوی میدهد بر شما را و آنچه خوانده میشود بر شما

فِي الْكِتَابِ فِي يَتِيِّ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَ

در کتاب در حق آن زنان یتیمه که نمیدهند ایشان آنچه در حق کرده شده است

مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ الْمُسْتَضعِفَر

آنچه در حق کرده شده است برای آن و در غایت که کلام کنید با ایشان و مار شده

مِنَ الْوُلَدِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْبَيْتِ بِالْقِسْطِ وَمَا

از کودکان و حکم است آنکه تعهد حال شما را کنند با انصاف و آنچه

تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَطَرِ

بکنید از نیکی است خدا با آن دانای و اگر

امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا

زنی معصوم کند از شوهرش سرکشی یا روگردانی پس

جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ

گناه نیست بر ایشان و آنکه صلح آرند در میان خویشان نوعی صلح کاری

كُنْهٍ يَسْتَبْرَأُ بِرَأْسِهِ وَأَنْ يَكُونَ فِيهِمَا مَكْرَهُ

پنهانی است بر سر او و آنکه در میان خود مکر باشد

خَيْرًا وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا

بهر است و حاضر کرده شده اند نفوس شح و اگر نیکی کاری بر سر کار می کنید

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ

پس بر آینه خدا هست با آنچه می کنید و آن و نتوانید بر کار عمل کردن

أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمْلِكُوا كَلَّ

عدل کردن میان زنان اگر چه نهایت رغبت کنید پس باری نمی بیند

الْمَيْلَ فَتَذَرُوهَا كَمَا مُلِعَتْهُ وَإِنْ تَصْلَحُوا وَتَتَّقُوا

تمام می نماید اگر بگذارید آن زنان را مانند ملحقه و اگر اصلاح کنید و بر سر کاری

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَإِذْ يُنْفِقُ آدَمُ

پس بر آینه خدا هست آمرزنده مهربان و اگر مرد درون بایکدیگر صدق می گویند

اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

خدا بیغای هر یکی را از توکل می خود هست خدا جواد و دانا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا

و خدا ایراست که در آسمانهاست و در زمین و بر آینه حکم فرمودیم

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ

آنرا که داده شد کتاب از پیش شما و شما را نیز

اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ

بترسید از خدا و اگر کافر شوید پس بر آینه خدا راست آنچه در آسمان

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا وَلِلَّهِ مَا فِي

و آنچه در زمین و هست خدا توکل ستوده شده و خدا راست آنچه

السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا إِنَّ

در آسمان و آنچه در زمین و کفایت است خدا کارساز اگر

يَشَاءُ هَبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

خواهد دور شما ای مسلمانان و یو وجود دارد دیگران و هست خدا

عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرٌ مَنْ كَانَ يَدْعُو إِلَى الدُّنْيَا فَعَنْدَ اللَّهِ نَوَافِلُ الدُّنْيَا

بر این کار توانا هر که باشد طالب برای دنیا یعنی برای علی در دنیا طلب کند پس نزد خداست نوافل دنیا

تفسیر

ع

وَالْآخِرَةُ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

وآخرت و بهت خداشنوایان ای گروه مومنان

كُونُوا قَوْمًا بِالْقِسْطِ شَرَاءَ لَكُمْ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ

معتد انصاف باشید انظار حق کنید که آن برای خدا و اگر چه بر ضرر خویش

أَوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا

با پدر و مادر و خویش و ندان باشد اگر که حق بر روی ثابت می شود تو گویا

فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْتُمْ قُلُوبًا

خدا بهر یاران تراست بر ایشان پس پیروی خواهی نفس کنید اعراض نشان از عدل

إِنْ تَلُوا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

اگر چه نیستی را یا دوری گردانید پس بر آنچه خداست با چه میکند او

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ

ای مسلمانان ایمان آرید بخدا و پیغمبر و آن کتاب

الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ

که فرود فرستاده است بر پیغمبر خود و آن کتاب که فرود فرستاده است

مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَ

پیش ازین و هر که که فرمود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او

رُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

و پیغمبر و روز آخر پس هر آنکه گمراه شد گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا

آنکه ایمان آوردند باز که فرستند باز ایمان آوردند باز که فرستند

ثُمَّ أَرَادُوا الْكُفْرَ الْمَكِينُ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ

باز زایدت کردند در کفر هرگز نیاورد خدا ایستای ایشان را و راه نماید

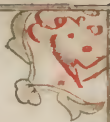
سَبِيلًا ﴿١١﴾ يَشْرُ الْمُنَافِقِينَ إِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

ایشان را راهی خورده منافقان را آنکه ایشان را باشد عذاب درد دهنده

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكُفْرَ مِنْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُنِشَرِّ

آن منافقان را که از آن دوست بگیرند سحر مومنان

یا فقیه

اَيْتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَقَدْ

ایزد ایشان را چندی است طلبند پس از چندی خدا را است همه یکی و هر کس

نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ

فرو فرستاده است خدا بر شما در قرآن که چون بشنوید آیات خدا انکار نمود

بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا

می آید و استهزا کرده شود با آنها پس منتهید با ایشان تا اگر شروع کنند

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

در سخنی بخواه بر آید شما انگاه بشنید مانند بر آید خدا بهم آورده است

الْمُنَافِقِينَ وَالْكُفْرَنَاءَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ

منافقان و کافران را در دوزخ همه یکی آن منافقان

يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ قَالَوَالَّذِينَ

که انتظار شما میکنند پس اگر باشد شما را فتنه از جانب خدا هستند ایستاده

مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُواالَّذِينَ نَسْتَحْذَرُ

با شما و اگر باشد کافران را نصیب گوئید یعنی کافران یا غالب

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

بر شما و آیا باز ندانیم شما را از هر مسلمانان پس خدا حکم خواهد کرد میان شما

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

روز قیامت و هرگز نکند که از خدا کافران را بر مسلمانان

سَبِيلًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ

راست است بر آید منافقان فریب میکنند با خدا و خدا نیز فریب

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَآؤْنَ النَّاسَ

و چون منافقان بسوی نماز برخیزند کاسیله کنان برخیزند مینمایند مردان

وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَذْبَذِينَ ۝ يَنْزِلُكَ

و یاد میکنند خدا را کم اندک متردند از سیاهان پس آن

لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

نه بسوی اینانند و نه بسوی ایشان و هر که را گمراه کند خدا پس

عنه

يَجِدْ لَهُ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا

نیای او را هیچ راهی ای مسلمانان دوست بگیرید

الْكُفْرَينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلَا تَعْلَمُونَ

که قرآن دوست بخیزد مومنان ای ایمنان

أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

که ثابت کنید برای خدا بر خویشانش الزام ظاهر بر اینده منافقان

فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَهُمْ نُصْرًا

در طبقه زیرین انداز آتش دنیا بی از ایشان را هیچ یاری

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا

گروه آنکه توبه کردند و صلاح بین گرفتند و چنگ زدند بخدا و خالص گردیدند

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي

دین خود را برای خدا پس انجمن همراه مومنانند و در دین خدا

اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ

خدا مومنان را مزد بزرگ چه کار کند خدا

بَعْدَ إِبْرَارِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا

بعد از شما اگر سپاس داری کنید و ایمان آرید و هست خدا شاکر

عَلِيمًا لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ

دانا دوست نمیدارد خدا بلند گفتن سخن گریخت گفتن

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا إِنْ تَبَدَّلَ

معلوم که عفو است و هست خدا شنوا و دانا اگر آشکارا کند کار

أَوْ تَخَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا

یا بنیال کنید از او عفو کنید از ظنی پس بر آینه هست خدا عفوکننده

قَدِيرًا إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

توانا بر آینه آنکه کفر شو بخدا و پیغامبران او

يُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ

وگسایند میخواهند که تفرقه کنند در میان خدا و پیغامبران و گسایند بگویند

نمونه

الحمد لله رب العالمين

نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكَفِّرُ بِبَعْضٍ وَهُمْ يُدْعَوْنَ أَنْ

ایمان می آریم بعضی را و با بعضی می شویم بعضی را و میجوایند

يَتَّخِذُوا بِذَلِكَ سَبِيلًا ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

که راهی گیرند در میان این و آن جماعتی ایشانند کافران

حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۚ وَالَّذِينَ

بحق و آماده ساختیم برای کافران عذاب رسالنده و کمالت

آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ

ایمان آوردند بخدا و پیغمبر و نفرقه نکردند در میان هیچ یکی از ایشان

أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ أَجْرَهُم بَلَغًا غَفُورًا

آن جماعت خواهد داد خدا ایشان را مزد ایشان است و است خدا امر زنده و مهربان

رَحْمًا ۚ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ

مهربان در خواست میکنند اهل کتاب که فرود آری بر تو از آسمان

كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ الْكَبِيرَ

کتاب از آسمان پس یعنی دفعه پس سوال کرده بودند از موسی بزرگ

ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهَنَّمَ ۚ فَاخَذَتْهُمْ الصَّاعِقَةُ

این گفتند خدا را بنما بما آشکارا پس گرفت ایشان را صاعقه

بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ

بظلمت کتابه بار معبود گرفتند که ساله را بعد از آنکه آمد ایشان

الْبَيْتُ فَعَفَوْنا عَنْ ذَٰلِكَ وَإِيتَانَا مُوسَىٰ

معجزه پس در گذشتیم از این جریمه و دادیم موسی را

سُلْطٰنًا مُّبِينًا ۚ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ مُبَارَكًا

علیه طاہر و برداشتیم بالای ایشان طور بر برای رفعت

وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا

و گفتیم ایشان را در آمد بر دروازه سجده کنان و گفتیم ایشان را ایستاد و بایستاد

تَعَدُّوا فِي السَّعَاتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّثْقَالَ عِلَظٍ

در روز شنبه و گرفتیم از ایشان عهد محکم

فَمَا تَقْضِهِمْ مِّثْقَا قِمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ

کس بپشت ایشان عهد خود را و بپشت نفر آیات خدا

قَتَلَهُمُ الْآيَةُ أَنْ يُخْرِجُوا قَوْلَهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ

کس ایشانرا و گفتن ایشان که دل ما پرده است

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

بل مهریست ده است خدا بر دل ایشان بسبب کفر ایشان پس ایمان نماند مگر اندکی

وَكَفَرَهُمْ وَقَوْلُهُمْ عَلَىٰ مَرِّمَ بَهْتَانًا عَظِيمًا

و کفر ایشان و گفتن ایشان بر مریم بهتان بزرگ

قَوْلُهُمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ

بپشت ایشان که ما مسیح عیسی پسر مریم که پیغمبر خدا بود

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ

و نه کشته اند او را و بر دار نکرده اند او را ولی شبیه شد بر ایشان

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ

و بر اینند که نیکو اختلاف کردند عیسی در رنگ اند و بپشت ایشان یقینی

عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ

آن یقینی و پروردگار کشته و پیچید کشته اند او را بلکه خدا بر تعالی او را

اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا وَإِنْ مِنْ أَهْلِ

خدا بسوی خود است خدا غالب و استوار و نباشد بهیچکس از اهل

الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ

کتاب ال ایمنه ایمان آورد و یقینی بین از مردن عیسی و روز قیامت باشد

عَلَيْهِمْ شَهِدًا فَيُظْلَمُونَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ

می گواه بر ایشان پس بسبب همین که بظهور آید از بود حرام ساختیم بر ایشان

طَيِّبَاتٍ أَجَلَتْ لَهُمْ وَبَصَدِهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا وَ

پیرای پاکیزه که حلال بود اند و بسبب مانع داشتن ایشان مردمان بسیار را از راه خدا

أَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نَهَوْنَا عَنْهُ وَآكَلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ

و گرفتار ایشان سود را و حال آنکه منع کرده شد و خوردن ایشان اموال مردم

بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

بناحق و بهیادیم برای کافران ارایشان یعنی عذاب سخت

لَكِنَّ الرَّاكِبِينَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنِينَ يُؤْمِنُونَ

لیکن ثابت قدمان در علم از ایشان کتاب و مومنان که ایمان می آورند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ

با آنچه فرستاده شد بوی تو و آنچه فرستاده شده است پیش از تو روح پاک

الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

در نماز را و محسنان در دیندگان زکوة و ایمان آورنده گان بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِلَّهِ سُنُوتُهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا

و در روز آخر این جماعت زود و بهیچ مزد بزرگ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ

پس ایستادیم بوی تو چنانکه وحی فرستادیم بوی نوح و نبیان

مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

پس از وی چنانکه وحی فرستادیم بوی ابراهیم و اسمعیل

وإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى

و اسحاق و یعقوب و دینارک و عیسی

أَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَاتَّبَعُوا

و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و چنانکه دادیم داوران

زُيُورًا ۝ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ

زبوره و پیغمبران که قصه ایشان گفته ایم بر تو پیش ازین

وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى

و پیغمبران را که قصه ایشان گفته ایم بر تو و گفت خدا با موسی

تَكَلِّمًا ۝ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ

سخن فرستادیم بر پیغمبران مرزده و دیندگان و بیم کنندگان تا نباشد

لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ

مردمان را بر خدا الزام بعد فرستادن پیغمبران هست خدا

نفسه

بوی تو فرزند استوارم

عَزَّ وَجَلَّ حَكَمًا ۝ لَكِنَّ اللَّهَ يُشْهِدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَ عِلْمًا

وَالْمَلَائِكَةُ يُشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَّدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وَضَلُّوا أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ

تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

كَانَ اللَّهُ عُلَمَاءَ حَكَمًا ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا

فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَةٌ

الْقُلُوبِ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَةٌ

الْقُلُوبِ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وپیامبر را

عز و استوار

دعشکان نیز

برایینکه

تغییر کرده

دستم کردند

مگر راه

آسان بر خدا

پیغامبر

که فرمود

است خدا

در دین خود

مسح عیسی

انراخته

خدا اظهار میفرماید در حق آنچه فرودستاد

و این حد است

برایینکه از راه خدا

برایینکه هر که از راه خدا

و شما را

چاودان استی

ای مردمان

برورد که شما ایمان آورده

در زمین است

ای اهل کتاب

بر خدا سخن راست

پیامبر خدا

است از جانب خدا

ایمالات را

کتاب

+

وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ^{وَمَا} أَنْتُمْ بِأَخْبِرَ لَكُمْ ^{وَمَا} اللَّهُ إِلَهُكُمْ ^{وَمَا} وَكُلُّكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ^{وَمَا} سِجْنُهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ^{وَمَا} وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ^{وَمَا} لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسْكُوفِينَ أَنْ يَكُونَ عَبْدٌ لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ^{وَمَا} وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِي وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيَّ جَمْعًا ^{وَمَا} فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ^{وَمَا} وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا ^{وَمَا} اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ^{وَمَا} يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا ^{وَمَا} مُبِينًا ^{وَمَا} فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ ^{وَمَا} فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ ^{وَمَا} وَبَهْدِهِمْ

الْبَيْتُ

الکَلَّةُ

إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ^{بهری خود راه راست} كَيْتَفْتُونَكَ قُلْ اللَّهُ يَفْتِكَ

فِي الْكَلَّةِ ^{طلب فتوی میکنند از تو بخود فتوی} إِنْ أَمْرًا مَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ

أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ ^{بهری در باب میراث کسی که والد و ولد ندارد اگر مردی ببرد که فرزندی نیست}

يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلُوسُ ^{اگر خواهری باشد بی خواهری راست نیمه که باشد و اگر این خواهر بر مرد و این بر مرد}

وَمَا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ ^{اگر باشد از فرزندی بی خواهر این دو باشد بی این است دوم حصه که از این است}

مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ^{و اگر این جماعت باشند مردان زنان پس مرد و این} يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ

تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ^{باشد حصه دوزن همان میکند خدا برای شما تا}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^{کراه نموند و همه میر داناست}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ^{بسم} أَحَلَّتْ لَكُمْ

بِهَمَّةٍ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي ^{ای سعادان و فالتید بعد با عهدی که خدا بدست الزام او}

الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ^{و صلال کرده است برای شما چهار مان از قسم انعام مگر آنکه خوانده خواهد شد حلال}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا ^{دارند شکار در حالتی که محرم باشد بهر این خدا حکم کند آنکه میخواهد}

^{ای سعادان حرمت کنند نشانی خدا را و نه}

وزدالد

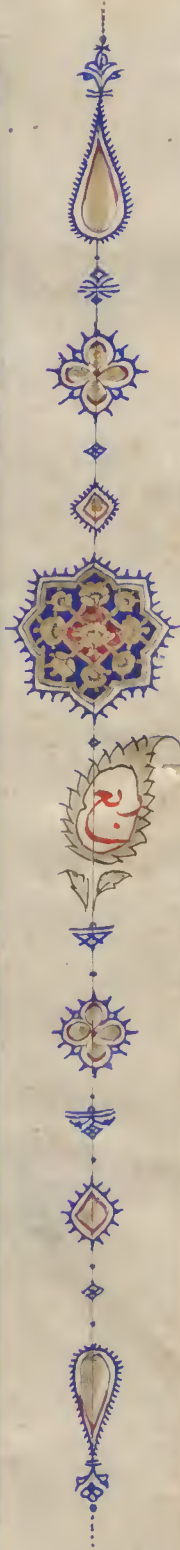
شدی

+

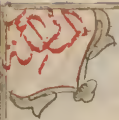
ع
اولی

وَمِنْ حُرْمَةِ

الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا
وَمِنْ حُرْمَةِ حُرَامِ رَأْسِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَسْمِ قُرْبَانِي رَأْسِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَسْمِ قُرْبَانِي رَأْسِ الْأَنْبِيَاءِ
أَمِّنَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
وَمَرْضَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
شَتَانُ قَوْمٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
تَعْتَدُوا وَاتَّعَاوُنَا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
تَعَاوُنًا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ مَيْمَتُهُ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
وَالْدَّمُ وَحُمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
وَالْمُخَنَّقَةُ وَالْمُؤَقَّذَةُ وَالْمُتَرَدِّبَةُ وَالنَّطْحَةُ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
مَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبَحَ عَلَى
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
النَّصَبِ وَإِنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَنْلَامِ ذَلِكُمْ فَسَوْفَ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
الْيَوْمَ يَكْفُرُ الذَّنْبُ كَفْرًا مِمَّنْ دَنَيْكُمْ فَلَا
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ
تَحْشَوْهُمْ وَأَخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دَنَيْكُمْ وَأَقَمْتُ
وَمِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ كَمَا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُمْ

عليكم

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِآيَاتِ اللَّهِ

بر شما نعمت خود را و اختیار کردم اسلام را دین برای شما پس

اِضْطَرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ

برگرا خاسته شود در گرفتاری غرضی که این بر آیت خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلُوحُلِّ

امورند و میپرسند سوال میکنند چه چیز حلال کرده برای ایشان بحوال

لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

لرده شد برای شما پاکیزه و آنچه آموختیم از جانوران شکاری در حلالیت

تَعْلُمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِنَّمَا امْسَكَرَ

ببینم گننده که میدی آموزید این بار آنچه بعضی از آیتها را آموخته است

عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا لِمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

برای شما و یاد کنید نام خدا بران و بترسید از خدا بر اسم خدا

سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ

رود صواب گننده است امروز حلال کرده شد برای شما پاکیزه و طعام

الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ

ایسب کتاب حلال است برای شما طعام شما

حَلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ

حلال است برای ایشان و حلال کرده شد برای شما محصنات از زنان مسلمان و

مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا ابْتِغَوْهُنَّ

از زنان که پیش از شما کتاب داده شده پس از آنها حوال بدید ایشان

أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِينَ

مهرایشان عفت کنند نه سفیهان را نه دوست بیایان

أَخْدَانٍ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ

ویر که نامعتقد اسلام باشد پس نابود شد عمل او و

فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

او در آخرت از زیانکارانست ای

پس بخورید از آنچه حلال است

محصنات

امْشُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

سماوات بر نیزید بسوی نماز پس بپوشید روی خود را

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

و دست های خود را تا آرنج و مسح کنید سر خود را و پشویه های پای

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَازْكُمُ تَجَنُّبًا فَاطْمَرُوا وَانْ

تا شستنی شک و اگر باشند با اجابت پس غسل کنید و اگر

كُنْتُمْ مُرَضًى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

باشید بیمار یا مسافر یا بیاید یکی از شما از غلط جای

أَوْ لِمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِدًا

یا ساس کرده یا شد زنان را پس نیاید آب را پس قصد کنید خاک

طَيِّبًا فَاَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ مِنْهُ بِمَا بَرَدُ

تاک را پس مسح کنید از آن خاک بر روی خود و دست خود بپوشید

اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

خدا که نرسد بر شما سختی و لیکن میخواهد که پاک سازد

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ وَاذْكُرُوا

شما را و تمام کند نعمت خود را بر شما تا شکر گذاری کنید و یاد کنید

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِثَاقَهُ الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ

شعیدیم در مبرداری نیمه و بر سید از خدا بپایند خدا داناست ما که

الصُّدُورِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمًا

در سینهای شانت ای گروه مومنان مستعد حق امید باشید

لِللَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ

کواهی دهندگان باشید بر راستی و عمل نکنند شما را دشمنی قومی را

عَلَىٰ الْإِتِّعَادِ لَوْ أَنَّهُمْ قَرَّبُوا قُرْبًا لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

بر جرک عمل کنید عدلی نزدیک تر است بر میزگاری و بر سید از خدا

آوردند

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

بر اینست خدا که است ما چه میکنند وعده کرده است خدا ای کسانی که ایمان

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ

وکارهای شایسته کرد اورا است آمرزش و مزد بزرگ و کسانی که

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَرِّ ۝ يَأْتِيهِمُ

که فرستند و بدو رخ نسبت کردند آیات ما را ایشانند اهل دوزخ ای

الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّانٍ

کرده ایمان یاد کنید نعمت خدا را بر خودی که ایگاه که قصد کردند

يَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ آيِدٍ بِهِمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا

کردار از کنند دست خود را بسوی شما پس باز داشت دستان ایشان را

اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ

از خدا و بر خدا باید که توکل کنند مؤمنان و بر آینه گرفت

اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ

از خدا پیمان بنی اسرائیل و بفرستادیم از ایشان دوازده

نَقِيْبًا ۝ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ

سردار و گفت خدا بر اینست من باشم ام سال اگر برادر شدید

وَاتَبَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّيْتُمْهُمْ وَقَضَيْتُمْ

دادید زکوة را و محقق شدید پیغمبران و تقویت کردید ایشان را

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا لَّا يَكْفُرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا يُخْلِكُمْ

در حق دادید خدا قرض نیک نابود سازم از شما گناهان شما را و البته درازم

جَنَّتْ شَجَرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا إِلَّا نَهْرٌ مِّنْ كَفَرٍ يَّعْدُ ذَٰلِكَ

بوسه شما میرود در آن جویها پس هر که کافر شود در شما بعد

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ فِيمَا نَقُضُهُمْ

از پس پس که در راه راست را پس بیهوده شکست

مِثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ

سال حلال را لعنت کردیم ایشان را و کردیم دل ایشان را آهنر میکنند

و بنمود از خدا

شمارا

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَ

همهات را از مواضع آنها و فراموش کردند حصه از آنچه تذکره داده

لَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ

شماره و همیشه نیست که الا کمه بخوبی بر خائنی از ایشان که اکثری از ایشان

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

پس در گذر کی از ایشان و اعرض کی بر اینند خدا دوست میدارد

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مَا مِثْلَهُمُ

و از قسم از کسانی که گفتند ما نصرا را هم

فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

پس فراموش کردند حصه از آنچه تذکره داده شد پس بوسه ساختیم در میان هر یک

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يَنْبِئُهُمُ

و کینه تا روز قیامت و خبر خواهد داد ایشان را

اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ

خدا آنچه میکردند ای اهل کتاب مرا این

جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ

آمد شما پیغمبر ما بیان میکند برای شما بسیار از آنچه

تَخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ

مهاج دانستند از کتاب و گذر کند از تعصبات بر ائمه بسیار

اللَّهُ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ لِيَهْدِيَ بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

خدا نوری و کتابی روشن است که هدایت می نماید هر که

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

طلب رضا کرد بسوی راه های نجات و بیرون می آورد ایشان را از تاریکی

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

بسوی نور خود دلالت کند ایشان را بسوی راه راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ

بر اینها که فرستادند که نیکو گفتند که خدا همون مسیح پسر مریم بخوبی

فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُنْزِلَ الْمَسِيحَ

که مسیح تواند از خدا چیزی اگر بخواهد که بیاورد که عیسی

ابْنِ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ

پسر مریم را و مادرش را و آنرا که در زمین است همه یکی و خدا است و خداست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ

آسمانها و زمین و آنچه در میان اینهاست می آفریند هر چه بخواهد خدا

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى

و خدا بر همه چیز تواناست و گفتند یهود و نصاری

نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ

ما را این که ما پسران خدا و دوستداران اویم پس چرا عذاب کند شما را بگناهان

بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن

بل شما آفریده شده از جنس آنکه خدا می داند که می خواهد و عذاب کند

يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

و خدا را حاکم است و خدا پادشاه آسمانها و زمین و آنچه در میان اینهاست

وَالِإِيَّاهِ الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا

و بسوی اوست رجوع ای اهل کتاب برای شما آمده است شما پیغمبر

يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا

بیان میکند شما در حالت القطار آمدن پیغمبر تا نگویید که پیام نزد ما

جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ

پیام فرستاده دهنده و بیم کننده آری برای شما آمده است بشارت و نذیر

نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذْ قَالَ مُوسَى

و بیم کننده و خدا بر همه چیز تواناست و بدانی چون گفت موسی

لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنْ جَعَلَ فِیْكُمْ

قوم خود را ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر خویش چون پدید آورد در میان

أَنْبِیَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ یُتُوبُونَ أَحَدًا

شما پیغمبران را و پادشاهان را و داد شما آنچه نجات می داد و شما را

مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَقَوْمُ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

از عالمیان ای قوم من در آمدن بدین

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ

که مقرر ساخته است خدا برای شما و در گردان نشوید بر پشت خود

فَتَقَلَّبُوا خِصْرِينَ ۝ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا

انگازند و بر میان گردید گفتند ای موسی بر اینها کجایند

جَبْرِينَ ۝ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ

رو رواور و بر کن داد داخل شویم ای مالا ایشان بیرون آیند از آنجا

يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ

بیرون آید از آنجا بیرون شویم ما در آنجا گفتند دو مرد از اهل نوحی

يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِن دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِ

گرفتند که آن دو در خدا بر ایشان در آیند ای قوم بر سر عتبه از دروازه چون

دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِ ۝ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا

در آمدن در دروازه پس بر اینها گفتند و بر خدا توکل کنید

إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا

اگر شما ایمان باشید گفتند ای موسی ما هرگز نرسیم درین زمین

مَادًّا مُّوَافِقًا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبِّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي

چونگاه مادام که ایشان در اینجا اند پس تو و پروردگار تو بپاید و جنگ کند بر من

وَأَخِي قَاتِلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَتَّبِعُونَ

ما اینجا نشسته که هم گفت ای پروردگار من فادیسیم آن بر خود بجنگ

فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

با روم پس فیصل کن میان ما و میان گروه فاسقان

فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

گفت خدا پس از من حرام کرده شد خواست بر ایشان پس سال سر کرد

فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

مسنود در زمین پس اندوه منک میان بر کرده فاسقان

نصف

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ

دو جوان بر قوم خود خبر داد پس آدم بر آسمانی کردند نیار حق قربان پس قبول کرده شد

مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ

از یکی و مقبول کرده شد از دیگر گفت قاتل بستم با بیل

قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ لَئِنْ بَسَطْتَ

گفت جز این نیست که خدا قبول میکند از متقین اگر دراز کنی

إِلَى يَدِكَ لَتَقتُلَنِي مَا أَنَا بِأَسْطِيقِي إِلَيْكَ

بجوی من دست خود را بگشای مرا من هرگز دراز نمی بویم تو دست خود را

لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنِّي أُرِيدُ

تا بکشم ترا بر آسمان من می ترسم از خدا پروردگار عالمها بر آنم که بخواهم

أَنْ تَتَوَّأبَ بِي وَاتِّمِّكَ فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

که بگری کنی مرا و گشت خود را بپوشی از آتش تو در آتش

وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ

و این جزای ستمکارانست پس نفس او سهل ساخت در بطراوش

أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ فَبَعَثَ اللَّهُ

برادرش را پس بگشت او را کشت از رویا که را پس فرستاد خدا

غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤْمَرُ

زبانچی را که میگفت در زمین تا بماندش چگونه بپوشد

سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلَتِي أَعْجزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَؤُلَاءِ

برادر برادر خود را گفت ای بر من عاجز شد از آنکه باشم مانند این

الْغُرَابِ فَأَوَارَى سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ الْمَلَكُوتِ

زبانچ پس پوشید می من مردار برادر خود را پس شد از پستیان شدگان

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ

بسیب این عادت علم کردیم بر بنی اسرائیل که هر که بکشد کسی را

نَفْسًا يَغتِبْ نَفْسًا أَوْ فَسَادًا فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

کسی را بغیر عودن کسی و بفساد در زمین یعنی قطع عودن در زمین

۲

+

در این باب

النَّاسَ جَمْعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ

گفته است مردمان را همه یکی و هر که بسند زندگانی کند پس چنانست زنده ساخت

جَمْعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَكْثَرُوا

همه یکی و هر آینه آمدند بنی اسرائیل پیغامبران ما به نشانه های روشن بار

مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَاسْرِفُونَ إِنَّمَا جَزَاءُ

از ایشان پس بعد از این در زمین سخی و در کنند چراغ بسند

الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ

غلب میکنند با خدا و رسول او و میشتابند در زمین

فَسَادًا أَنْ يَقْتُلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَ

بفساد یعنی گندیده شوند یا بر دار کرده شوند یا بر سه شود دستها

أَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ

و نایبهای ایشان از مخالف یا دور کرده شوند از زمین این

خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِلَّا

رسوایی است ایشان را در دنیا و در آخرت عذاب عظیم مگر

الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِمْ فَاغْلُظُوا

کسی نیکه توبه کردند پیش از آنکه دست بر ایشان این بر آید

اللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ

خدا بخشنده و مهربانست ای مسلمانان ترسید از خدا و

ابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

طلب کنید قرب بجوی او و جهاد کنید برای خدا تا راستکار

تَقْلِحُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ أَنَّ لَهُمْ مَاءَ

شوید بپراکنند که فرای اگر باشد بدست ایشان آنچه

الْأَرْضِ جَمْعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ

در زمین است یکی و مانند او بهیا برای آنکه عوض خود دهند از عذاب

يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يَرْدُونَ

در قیامت هرگز قبول نموده نشود از ایشان و ایشان است عذاب سخت و

أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخارجين مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ

که بیرون روند از دوزخ و نیستند بیرون رفتن از دوزخ این است عذاب

مُقَرَّنٌ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً

دام و سر دزد و زن دزد و دست ایشان را بچوبست

بِمَا كَسَبَتْ إِنْ كَانَا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ فَمَنْ تَابَ

آنچه بعمل آوردند هر یکی از خوف خدا و خدا غایب است پس هر کس توبه کرد

مَنْ تَعَدَّ ظِلْمَهُ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

را بعبود سم کارشاید بهیچان در پس خدا باز میگردد بر وی پرایمه خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

بخشنده مهربانست و ایندانشته که خدا امر او راست یابدنای اسمان

وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

وزمین عذاب میکند هر که خواهد و ببخشد هر که خواهد

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ

و خدا بر هر چیز تواناست ای پیغمبر اندوهش نگیرد ترا

الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا

که نیک سعی میکنند در کفر از آنکه گفتند ایمان آوردیم

بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا

براهمن خویشان و اماان نیادوده است از دل ایشان و از قوم یهود

سَمِعُوا لَكَ كَذِبًا سَمِعُوا لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ

بشنوایان شنود سخن دروغ شنود که گفتند برای گروهی دیگران شنود

يَا تُوكَلِّفُونَ الْكَلِمَ مَنْ بَعْدَ مَوَاضِعِهِمْ يَقُولُونَ

پس تو بیاورده اند غیر میکنند کلمات را بعد از موضع خویش گفتند

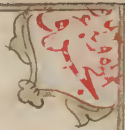
إِنْ أَوْتَيْتُمْ هَذَا فَخَذُّوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا

اگر داده شوید این حکم محرف قبول کنید و اگر انرا داده نشود پس احتراز

مَنْ يُؤْذِ اللَّهَ فَتَنَّهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

و هر که خدا را آزار دهد پنداشته است توانائی برای او از خدا چیزی

نشد

اُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ
 أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
 شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 وَكَيْفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
 التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ
 فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
 لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
 مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً فَلَا تَخْشَوْنَ النَّاسَ
 وَأَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قُلُوبِكُمْ وَلَا تَقْسُوا
 دِينَكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

آنانند که نمیخواست خدا که پاک کند دل ایشان را
 در دنیا رسوائی و ایشان را در آخرت عذاب بزرگ
 دروغ را غرض کنند حرام را پس اگر میانید پیش تو حکم کن میان ایشان
 یا اعراض کن از ایشان را و اگر اعراض کنی از ایشان هیچ زیان نرساند
 بشیئی و اگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان با انصاف هرگز خدای
 دوست میدارد عدل کننده را و چگونه حکم میکنند ترا و نزد ایشان
 تورات است که در آن حکم خداست بر اعراس میکنند بعد از آن و
 یسئد ایشان معتقدان بر اینند خود آوردیم تورات
 در وی هدایت و روشنی حکم میکنند ما به پیغمبران که نقاد حکم الهی اند
 برای یهود و علم میکنند خدا پرستان و اخبار ایشان همه علم میکنند
 کتاب خدا و بران گواه بودند پس کفایت رسید از مردمان
 و ترسید از من و خداید کنند اینها را پس بهای اندک و دیگر
 علم نکنند آنچه در فرستاده است پس اینانند که کافر

وَكُنْتُمْ

المؤمنين

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ

و لازم ساخته بر یهودان تورات که شخص بپوشش است یعنی بپوش او ببارگشت

بِالْعَيْنِ وَالْإِنْفِ بِالْإِنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ

عوض چشم است و بینی عوض بینی و گوشش عوض گوش است و

اللسانَ بِاللِّسَانِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ

و دندان عوض دندان است و علم و دینا اعتبارها است پس هر که عفو کند آن را

بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

پس این عفو گفارت و بر او هر که حکم کنند تا بیکه خدا فرستاده است

فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم

پس این نند سبک را ان و از پس فرستادیم بر پی این پیغمبران

بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ

عیسی پس مریم را باورد دارنده آنچه پیش و بود

التَّوْرَةِ وَإِتْبَٰئِهِ الْأَنْجِلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ

تورات است و داد پیش انجیل و رای هدایت و روشنی باورد دارنده

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَنُورٌ

آنچه پیش وی بود که تورات باشد و هدایت بند و بند

لِّلْمُتَّقِينَ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأَنْجِلِ بِمَا أَنْزَلَ

متقین را و برای حکم کند با آنچه انجیل فرو فرستاده است

اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

خدا در وی هر که حکم کنند تا بیکه فرو فرستاده است خدا پس ایستند

الْفَاسِقُونَ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا

بر کافران و فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را بر راستی باورد دارنده

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم

آنچه پیش وی است از کتاب و گهباان بر وی است پس حکم کن

بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ

در میان ایشان با آنچه فرو داده است خدا و بر وی من حواشی ایشان

مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرَعَةً وَمِنْهَا جَاءُوا وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي
مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ
جَمْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
وَإِنْ أَحْكَمُ بَيْنَهُمْ فَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَإِذَا حُذِرْتُمْ أَنْ تَقْتُولُوا عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكُمْ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ
أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ
حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

در آیه

خوبتر

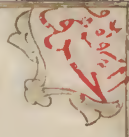
خدا

ثلثه

المسار

میگویند ستم

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشُدُ
 که در دل ایشان بیمارست یعنی نفاد است سعی می کنند در دوستی بود نصاف
 أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ وَأُ
 از آنکه برسد مایان را مصیبت پس نزدیک است که خدا بیمار دینش را یا
 أَمْرٌ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْجِعُوا عَلَىٰ مَا اسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ
 چیزی دیگر را از نزد یک خود پس بشناسان بگویند بر آنچه پنهان داشتند در دل خویش
 نَدِ مِنْهُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
 و بگویند مومنان یعنی روز قیامت اینان شدند
 أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
 آنما که قسم خوردند بجهاد سخت تر آن سولند ای خویش البته ایشان که همراه شما اند
 أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرَ مِّنْ يَّأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَر
 امر در نابود شدن عبادی ایشان پس گشتند هزار ای مومنان بمر که از شما برگردد
 يَرْتَدُّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ
 از شما برگردد از دین خود پس خواهد آورد خدا گروهی را
 يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى
 که دوست میدارند ایشان را و ایشان دوست میدارند او را متواضع برای مومنان و عزیز
 الْكَافِرِينَ ۝ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 بر کافران جهاد میکنند در راه خدا و نمی
 يَخَافُونَ لَوْمَةً لَّا أَعْلَمُ ذَٰلِكَ فَضَّلُ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ
 ترسند از طاعت دامت گشاده این بخشنده خدا است میدهد بر خانه هر که
 يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ
 میخواهد و خدا جواد داناست جز این نیست که دوست خدا
 وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
 و رسول او و مومنانی که بر پا دارند نماز
 وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّ
 و میدهد و زکوة را و ایشان بپوسته نماز گذارند و هر که دوستی کند

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ

ما خدا و رسول او و مومنان پس هر کس که او را دشمنی کند

الْغَالِبُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ

غالب ای مومنان دوست نگیرید که با شما

اتَّخَذُوا دُورَ مَنَازِلَ هُمُ وَالْعِبَادُ الَّذِينَ آمَنُوا لِكَثِيرٍ

گرفته اند دوی دور از شما و بندهای که ایمان داده اند ایشان را

مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرُ أَوْلِيَاءُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ

پس از شما و کافران را دوست دارید و از خدا بترسید اگر

مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاتَّخِذُوا

مومنان پس و چون ندا کنید برای نماز

هُمُ وَالْعِبَادُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝

بندهای که این است که ایشان را درستی نیستند که هیچ نمیفهمند

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقُومُونَ مِنْهَا إِلَّا أُنْمَاتًا

بگو ای اهل کتاب آیا ایستادگی می کنید از آنجا که آنجا

بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّ

بجای خدا و آنچه فرستاده شد به ما و آنچه فرستاده شد از پیش و

أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۝ قُلْ هَلْ أَنْبَأُكُمْ بِشَيْءٍ مِمَّنْ

اکثر شما را خبر میدهم که از آنجا که خبر میدهم از آنجا که

ذَلِكَ مَتَّوْبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ

باعتبار جزا نزد خدا آن بدترین است که لعنت کرد او را خدا

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

بر او و گردانید از ایشان بوزگدان و خوکها و کسی که پرستید

الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ

بافس را این که دورتر اند از حق و گمراه ترند از

السَّبِيلِ ۝ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوُا

راه راست و چون بیایند پیش شما گویند ایمان آوردیم حال آنکه

بِالْكَفَرِ

بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

باز در آنکه و با کفر بیرون رفتند و خدا را پنهان است آنچه پنهان میکنند

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسَارِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ أَكُلِهِمُ

و می بینی که بسیاری از ایشان سعه میکنند در کثافت و تعدی و حرام خوردن

السُّحْتِ لِيَسْمُوا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَوْلَا يُنَبِّهُهُمُ الرَّبُّ لَيَكُونُوا

بر اینها بد چربست که بکار آورند چراست که در ایشان خدا برسان

الْإِجْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمُ وَآكُلِهِمُ السُّحْتِ لِيَسْمُوا كَانُوا

و اینها را از دروغ گفتن ایشان و حرام خوردن ایشان بر اینها بد چربست

يَصْنَعُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ اللَّهُ مَغْلُوبٌ عَلَيْنَا إِنَّمَا

که میکنند و گفتند یهود دست خدا بر ما بسته است و اینها

وَلَعَنُوا بَمَا قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَوْ

ایشان و لعنت کرده شد ایشان را بسبب آنچه گفتند بلکه دوست او گشاده است و هر چه

لَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَ

و البته بفرزاید در حق بسیاری از ایشان آنچه فرود فرستاده شد بگوی بوار و در کار او

كُفْرًا وَالْقِيَامَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا

و کفر را و افکندیم در میان فرقهای یهود دشمنی و ناخوشی تا روز قیامت هرگاه

أَوْقَدُوا وَانَارُوا لِلْحَرْبِ أَطْفَالَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي

آزادند از آتش را برای جنگ فرود می نشاندن خدا و می ستایند در

الْأَرْضِ فسادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ وَلَوْ

زمین برای فساد و خدا دوست نمیدارد مفسدان را و اگر

أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

اگر کتاب ایمان آوردند و بر میز کار می میکردند تا بود ساضی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

گناهان ایشان و در آورد می ایشان را بپوشانهای نعمت و اگر ایشان

أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

بر آید استند حکم تورات و انجیل و فرود آورده است بپای ایشان خدا

میکند چنانچه میخواهد

تا در آن

لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُقْتَصِدِينَ

آنرا که از بالای خود و از زیر پای خود از ایشان کردی است

وَكثُرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَكْمُلُونَ بِهَا

و بسیار از ایشان بد هستند که میکنند

الرُّسُولُ بَلَغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ

پیغمبر رسان آنچه فرو داده شد بسوی تو از جانب پروردگار و اگر

فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

نرسانده باشی بپیام خدا و خدا نگاه دارد ترا از مردمان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ قُلْ يَاهِ الْكَافِرِينَ

براینکه خدا راه حق را هدایت نکرده که فرای را بگو ای اهل

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا الشُّرُوعَ وَالْأَنْبِيَاءَ

کتاب نیستید بر چیزی تا آنکه برانستید حکم تورات و انبیاء

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَئِنْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ

و آنچه فرستاده شد بسوی شما از پروردگار و البته بفرای در حق بسیاری

مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلا تَنصُرْ

آنکه فرو فرستاده شده است از جانب پروردگار یعنی از طغیان و کفر و

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ

بر قوم که فرای بر اینست که ایمان

هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصْرَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

راهدان و همچنین است حال ستاره برستگان و نصاری که ایمان آوردند

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمَلٌ صَالِحًا فَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

در روز جزا و کردگار شایسته هیچ ترس نیست بر ایشان

وَلَا هُمْ يُخْزَوْنَ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

و ایشان از و پس نشوند بر اینست که تقسیم عهد بنی اسرائیل

وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كَلِّمَاجَاءَهُمْ رُسُلًا

و فرستادیم بسوی ایشان پیغمبران را هرگاه که آمدی باشی بپیغمبری

الانجيل

روا

روا

خدا

تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝
 حَسِبُوا اَلْاَلْكَوْنَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اَللّٰهُ
 عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثُرَ مِنْهُمْ ۝ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا
 يَعْمَلُونَ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اَللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ
 ابْنُ مَرْيَمَ ۝ وَقَالَ الْمَسِيْحُ يَبْنِيْ اِسْرَآءِيْلَ اَعْبُدُوْا اَللّٰهَ
 رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ اِنَّهُ مِنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اَللّٰهُ
 عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وُجِدَ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ
 اَنْصَارٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اَللّٰهَ ثَالِثُ ثُلُثٍ
 وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اِلٰهُ وَاحِدٌ ۝ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ
 يَقُوْلُوْنَ لِمَسَّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابُ اَللّٰهِ
 اَفَلَا يَتَوَبُّوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ ۝ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
 رَّحِيْمٌ ۝ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۝ قَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۝ وَاَمَّا صَدَقَةٌ ۝ كَانَا يَاكُلُ الطَّعَامَ

باید دوست نمیداشت پس یکی بدو باغ بست کردند و یکی را کشتند و

بند آمدند حج عفو است بخاطر بود پس گور شدند و گور شدند پس ابرکت خدا

بر ایشان پس بارگور کردند بسیاری از ایشان و خدا بنیاست با حق

نیکبندند بر اینکه که فرزند کسی نیکو کنند الله همان است عیسی

ابن مریم و گفتند عیسی ای ای اسرائیل بر سید خدا را

بر او کار من بروم و کار شما بر اینست کسی که شرک خدا مقرر میکند حرام کرده است

بر وی بهشت و جای او در دوزخ است و نیست شما را را در دوزخ

یا ری دینده بر اینکه که فرزند کسی نیکو کنند خدا سوم سرک است

در هیچ اله نیست مگر اله یگانه و اله بار خدایان از این باز گویند

بگویند خواهد رسید که فرازا از ایشان عذاب سخت

اگر جوع میکنند بوی خدا و اگر زنی می طلبند از او و خدا از زنده

هر اوست نیست عیسی بر مریم مگر بنی مبری گذشته اند

پس از پیغمبران و مادر او ولیه بود هر دو می خوردند طعام را

انْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ اِلَىٰ يَوْمِكَوْنِ

و باین ظهور بیان کنم برای او نشان نشانی بار باین طوری گردانیده شود

قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا

بگو ای عبادت میکنند بجز خدا چیزی را که نمیتواند برای شما ضرری

وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ يَا هَلْ

و نه سودی و خدا بمان است شنوا و دانای بگو ای اهل

الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا

کتاب از خدا کمزید در دین خود بیاغی و پیروی نکنید

اَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَآضَلُوا كَثِيرًا

خواهش نفس قومی را که گمراه شدند پیش ازین و گمراه گشتند بسیار را

وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و بگمروی کردند از راه راست لعنت کرده شد که کفران

مَنْ يَنْبِئُ إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

از نبی اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم

ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ كَانُوا لَا

این بسبب آن است که نافرمانی کردند و از حد میگذشتند بیکدیگر را

يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا

منع نمیکردند از آن عمل زشت که مرتکب آن شدند برآیند

يَفْعَلُونَ ۝ تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ

هرست که میگردند می بینی که بسیاری از ایشان دوستی میکنند

كَفَرُوا وَالْبَيْئَسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ

با کفران برآیند بر هرست که پیش فرستاده است برای ایشان آن چیز خشم گرفتن

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ وَلَوْ كَانُوا

خداست بر ایشان و در عذاب جاویدند و اگر

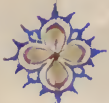
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا يُنْزِلُ إِلَيْهِ مَا يَتَّخِذُهُم

ایمان آوری بخدا و یوم آخره یعنی پیغمبر خود را آنچه فرودست است بپوی می

أَوَّلِيَّاءِ

الزین

الزین

ع

أُولِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَقْتُلُونَ لِيُجِدَنَّ
دوست نكند كه ترا و يكس بسياري ارايش نكند برآمد بياي
أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَهُهُمُ الْيَهُودُ وَالَّذِينَ
سخت تر مردمان در عداوت
أَشْرَكُوا وَلَيُجِدَنَّ أَقَدَبَهُمْ مَوَدَّةَ الَّذِينَ آمَنُوا
مژگان را و پرايند بياي نزدك تر مردمان در دوستي مسلمانان
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ مِنْهُمْ قِسْطٌ
كافي را كه گفتند يا نصراي ايم كه از جنس ايشان هستند و البته ان
وَرَهْبَانًا وَآلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ وَإِذَا سَمِعُوا
و كوشش كنند سبب است كه ايشان تكبري كنند و چون بشنوند آنچه
مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفْضُ مِنْ
آنچه فرو فرست ده شد بر پيش مير به بني جنسي ايشان انگ مي برزد
الدَّمْعَ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
بس آنچه شنيدند از حق بيگو اي پروردگار ما ايمان آورديم
فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِرُ بِاللَّهِ
بنيان ما را با شاهدان و هست ما را كه ايمان نداريم بخدا
وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْعُ أَرْيَدُ خَلِينَا رَبَّنَا مَعَ
و آنچه آمده اس با از دين راست و هست ما را كه طمع مي كنيم
الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ فَأَنَّا بِهَمُّ اللَّهِ بِمَا قَالُوا اجْتَبِ
با قوم صالحين پس جزا داد ايشان را خدا بران بقوله كه گفتند بخت نياي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
زيران چو بيايد ويران است اين است جزاي نيكو كاران
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
و كينه كه فرستند بر روي بيت كردند ايات ما را ايشان ندايل
الْجَحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيعَتَ مَا حَلَ
دوزخ اي نيكو كاران مومنان حرام كنند لذت اينچه خدا حلال است

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ لَا يُؤْخَذُ كُمْ بِاللَّغْوِ فِي
أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُ كُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ
فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا
تُطْعَمُونَ أَهْلَكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا
الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ إِنَّمَا يُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ

خدا شما را و از حد گذرد بر اینست خدا دوست ندارد و از حد گذردگان

و بخورید آنچه روزی داده است شما را حلال و پاکیزه و بزرگوار از خدا که

شما بوی ایمان آوردید باز خواست میکند از شما خدا بسبب محکم کردن

در سوگند های شما و لیس باز خواست میکند بسبب محکم کردن سوگند با قصد

پس کفارت شد پس منعقد طعام دادن ده مسکین راست از میس میان از آنچه

بپوشانید این خود را یا پوشش دادن ایشان را آزاد کردن برده

پس هر که نیابد لازم است روزه دهش سه روز اینست کفارت سوگند های شما

چون سوگند خورید یعنی دجاست بخورید و نگاه دارید سوگند های خود را بجهنمستان نکنید

آینهای خود را تا بود که شما شکر کنید ای مسلمانان جز این نیست

که خمر و قمار و تنهائی و عبودان باطل و شرهای قاطع است

از گردان شیطا پس احتراز کنید از وی تا بود که شما شکر کنید جز این نیست

که شما بپوشانید که باز در میان شما دشمنی و ناخوشی بسبب

خمر و قمار و باز دارد شما را از یاد خدا و از

الصَّلَاةِ

المائدة

الصَّلَاةُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّشْتَرِكُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

نار: پس ای اهل شرا فرمان برداری کنید

الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى

بمقتضی: و بر سید پس اگر روگردانی کنید پس بدانید که بر سید

رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۝ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

بهمین است: هر پیغام رسانیدن اشک را نیست بر کسی شکی اما آن آوردند

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا

و عملهای شایسته کردند: کنایه در آنچه خوردند چون بر سید کاری

وَأَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَمَنُوا ثُمَّ

ایمان آوردند بر سید و کاری نیکن کردند بار بر سید کاری کردند اما

اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا

بار بر سید کاری کردند نیکن و خدا دوست میدارد نیکنان ای

الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمْ اللَّهُ شَيْئًا مِّنَ الصَّيْدِ تَلَّه

مسلمانان برای امتحان می از ماهی شما را بر در که شما بخیزی از شکار بر سید

أَيْدِيكُمْ وَرِمَا حَكُمُ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ

و دستهای شما و نیز مای شما تا بینداند که خدا کسی را که خفایان از وی می ترسد

فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

پس که تعدی کند بعد از این او است عذاب دردمند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ

ای مسلمانان: بکشید صید را چون احرام بسته

وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

و هر که بکشد او را از شما مقصد پس واجب است جزا و آن جزا مانند جزای

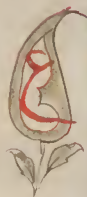
مِنَ النِّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ

از جنس چهار بایان حکم کند بآن دو صاحب عدالت از شما باشند باری

الْكَبَةِ أَوْ كِفَارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ

فرمانی رسیده بجهت یا آن کفاره طعام فقیران یا برابر آن اگر در راه

کردند

که کشت است که او را

بسم الله الرحمن الرحيم

صِيَامًا لِّبَذْوَقٍ وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ مَا سَلَفَ

از روزنه تا بگذشت جزای که در خود عفو کرده است خدا را آنچه گذشت

وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

و هر که دیگر بار کند انتقام گیرد از وی خدا و خدا غالب و صاحب انتقام است

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ

حلال کرده شد برای شما شکار دریا خوردن تا شغفت باشد برای شما و

لِلسَّيَارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ

برای قافله و حرام کرده شد بر شما شکار بر پا و تفرس

حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي كُنْتُمْ تُخْشَوْنَ جَعَلَ

حرام بسته باشد و بترسید از آن خدای که بوی وی خروارید شد کرد است

اللَّهُ الْكُعْبَةُ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهَرِ

خدای تعالی کعبه را که خانه بزرگوار است بسبب انتظام مردمان و ماه

الْحَرَامِ وَالْمَدْيِ وَالْقَلَاءِ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ

حرام و فراموشی را در آنچه در کوفتن قیاده اندازند این سال برای است باشد

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ

که خدا بداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است بداند

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

که خدا به همه چیز داناست بداند که خدا سخت است عقوبت و

وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

و آنچه بداند که خدا بخشنده و مهربانست بداند که بر پیغمبر است رسانیدن سخن

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ قُلْ لَا

و خدا میداند آنچه شما را میگویند و آنچه پنهان میکنید بگو ای محمد

يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ

برابر نیست پلید و پاک باک و اگر چه در عجب از ترا بسیاری

الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پلید پس بترسید از خدا ای خداوندان خرد بار سنگین شویید

بسم الله

المائدة

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَّا شَيْئًا إِنَّا تَبَدَّلْنَا

ای مسلمانان سوال نکنید از آن چیزهایی که طر پر کرده

تَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ

صفت آن است پس شما عکس کنید شمارا و اگر سوال کنید از آن وقتی که فرود آورده میشود قرآن

تَبَدَّلْنَا لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ قَدْ سَأَلَهَا

البته بی هر کرده شود پس شما عفو کردید الله تعالی از آن سوالات و خدا آمرزنده و دربارست هر امری را

قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ مَا جَعَلَ

کرده بود از قومی پیش از شما پس آنکه فرستادند بآن منزه است کرده است

اللَّهُ مِنْ بَحْرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصْلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ

خدا را از بحر و نه سائبه و نه وصیل و نه حام را و این

الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَ

و اینها که قرآن دروغ بر خدای بند و

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا

بسیاری از ایشان درمی یابند و چون گفته شود این را بیا آمدند بسوی ای

أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا

فرود شده است اسم و بسوی بجهنم گویند پس است ما را آنکه بران یافتیم

عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا

بران یافتیم پدران خود را و اگر چه پدران ایشان هیچی را ندارند

وَلَا يَهْتَدُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ

در پنج راه می یابند ای مسلمانان مسلمانان می خط کشید

أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى

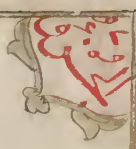
خود پیش را ضرر نمیرساند شمارا کسی که گمراه شد چون شمارا یابند بسوی

اللَّهُ مَرْجِعُكُمْ جُمُعَةً فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

خدا رجوع شما را به جمعی پس خبر دهد شمارا آنچه عمل میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ

ای مسلمانان نصاب شهادت در میان شما وقت وصیت

أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذُو الْعَدْلِ مِنْكُمْ

یکی از شما موت وقت وصیت کنی دو کس اند که صاحب عدالت باشند

أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

یا در آن از غیر شما اگر ضربه کرد باشید در زمین

فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ

پس رسد شما مصیبت اگر شک داشته باشد باز در عدالت را از

بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُ بِاللَّهِ إِنْ أَنْتُمْ لَا تَشْتَرِي

بعد از نماز یعنی نماز عصر پس قسم بخورند بجزا که خریدی قسم عوض سوگند

بِهِ شَيْئًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكْفُرُ شَهَادَةُ اللَّهِ ثَانِيًا

خدا بهای دنیا را و اگر کسی را برای شفع گوای مسموم صاحب عدالت شد و بهای می گوای چنانچه

إِذَا لِمَنِ الْأَثَمِينَ فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا

سزاگفته ما آنکه از کفایت هر کس پس از اطلاع واقعی شد بر آن کس دو گواه حاصل شد

إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومُونَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقُّ

کتابی پس بایستند دو کس که قریبت فریب داشته باشند یکی از آنها از جاعل عدالت را

عَلَيْهِمُ الْأُولَىٰ فَيُقْسِمُ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ

برتری از دو گواه در درج بزرگتری بر ایشان پس سوگند خورند بجزا که گوای با و رسد

مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا عَدَدَيْنَا إِنْ أَدَّ الْمَرْءُ الظُّلْمَ

از گوای آن دو و از حد شما و ذکر هر گزیده ما از ستمکاران پس بشنید

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ

این اسلوب نزدیک تر است بآنکه بیارند گوای را بر وجه آن یعنی بر وجهی

يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُهُمْ وَيُكْفَرُوا بِاللَّهِ وَ

و بترسند از آنکه رو کرده شود سوگند با بعد سوگند می ایشان و بترسند از خدا

اسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ يَوْمَ

و بشنوید حکم او را و خدا راه می نماید گروه فاسقان یاد کن روزی

يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ

که جمع کند خدا پیغمبران را پس بگوید چه جواب داده شد شما را گویند هیچ

لَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَحْسَى ابْنُ

دانش منست ما را بر این نوی امورهای آنوقت که گوید خدا تعالی عیسی پسر

مَرْيَمَ أَذْكَرُ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِكَ إِذْ أَيَّدْنَا

مریم یاد کن نعمت مرا بر خویش و بر داند خویش چون قوت دادیم

بِرُوحِ الْقُدُسِ نَكْمُ الْنَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا

بر روح قدس نکتی بمردها در مهد و در حالت بختی

إِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

و چون آموختیم ترا کتاب و دانش و تورات و انجیل

وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأِذْنِي

و چون پیدا کردی از گل مانند شکل مرغ بفرمان من

فَنُفِخَ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ

پس دم بزدی در وی پس شد مرغی بفرمان من و به یزدی کور مادر زاده را

وَالْأَبْرَصَ بِأِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأِذْنِي وَإِذْ

و ابرصی دار را بفرمان من و چون برون آوردی مردگان را بفرمان من و چون

كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ

باز داشتیم بفرمان اسرائیل را از تو آنگاه که آوردی بزرگ نشان بجهت ما

فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا أَصْنَانٌ سَاجِدُونَ

پس گفتند آنرا از ایشان گفت این بر سر آشفته را

وَإِذْ أُوحِيَ إِلَىٰ الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي

و چون الهام فرستادم بسوی خوارج که ایماں آرید بمن و به صاحب من

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ إِذْ قَالَ

گفتند ایمان آوردیم و گواه باش یا عیسی بر آنکه ما مسلمیم چون گفتند

الْخَوَارِجُ يَحْسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَلَكٌ يَتَّبِعُ رُبَّهُ

خوارج ای عیسی پسر مریم آیا میتواند برود در کار تو

أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْنَا مَائِدَةٌ مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا اتَّقُوا

که فرد فرستد بر ما خوانی از آسمان گفت عیسی پسر

اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا

از خدا اگر سو *مؤمن بپسند گفتند میخواستیم که بخوریم از آن خوان*

وَنَظْمَيْنَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَكُنَّا

و آرام کرد دلهای ما *و بدانیم که راست گفتی با ما و دانستیم*

عَلَيْهَا مِنَ الشَّهَدِينَ ۝ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ

بر من و دل آن *گفت عیسی پس* *مریم* *بار خدایا*

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا وَلَكِنَّا

ای پروردگار من فرود آور بر ما خوان *از آسمان* *تا باشد عیدی برای ما و برای این*

وَاخِرُنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَبِيرٌ

و آخر است ما و معجزه از جانب تو روزی ده ما را و تو *بهترین*

الرَّزْقِينَ ۝ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ

روزی دهنده گان *گفت خدا من* *فرود آورنده ام از آسمان* *این هر که کفار است*

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذُّبُ بِهِ عَذَابًا لَا أَعَذُّبُ أَحَدًا

بعد از من پس *من* *عذابت کنم او را عذابی که آن عذابت نمی کنم به هیچ کس*

مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْصِي ابْنُ مَرْيَمَ

از اهل عالم *و یاد کن الوقت که گوید خدا* *ای عیسی* *پسر* *مریم را*

أَمْرًا قُلْتُ لِلنَّاسِ امْجِدُونِي وَأُمِحَّ إِلَى ابْنِ مَرْيَمَ

اما تو کسی بر دمان که خدا گیرید *مرا* *و مادر مرا*

دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا

بجز *استغاثی گفت بپای یاد کن مرا* *به سزد مرا* *که گویم آنچه*

لَيْسَ لِي بِحَقٍّ أَنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي

لا این من نیست *اگر گفته باشم این قول پس تو از ادانسته میدانی آنچه*

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلامُ

در صمیر من است *و میدانم آنچه در صمیرت است* *بر این تو دانسته مور نهانی*

الْغُيُوبِ ۝ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْعَبُدُكَ

و صمیرت *گفته ام با شما* *آنچه فرموده بودی مرا* *آن که بپسندید*

نعمان

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ

خدا پروردگار من و پروردگار شما بودم بر ایشان نگاهبان مادامی که در میان ایشان

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ

پس وقتی که مرا برکنی تو بودی نگاهبان بر ایشان و تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۚ إِنَّ تَعَذُّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ

را همه چیز نگاهبان هستی اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان

عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيُّ الْحَكِيمُ

بنده کنان تو اند و اگر بیا مری ایشان را پس تویی غالب استوار کننده

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ

گفت خدا که این روزیست که نفع کند دران راست گویند را راستی ایشان ایشان

جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

بستانها سرود زیر آن جویها جاریان استانی همیشه خوشنود

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِفَوْزٍ عَظِيمٍ لِلَّهِ

شدراضی او از وی خدا و او باد خوشنود از او ایست رشکاری بزرگ خدا را

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پادشاه آسمان و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیز تواناست

سُوْرَةُ النَّعْمَانِ قُضِيَ مَا فِيهَا مِنْ حُجُجٍ وَتَوَالِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده و مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

ستایش خدا پرست که آفرید آسمان و زمین و جدا کرد

الظُّلُمَ وَالنُّورَ ۚ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

تاریکیها و روشنایی بار کافران با پروردگار خود برابر میکنند

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ۚ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

اوست آنکه بیا فرید شما را از گل بار مقرر کرد وقت مرگ را و دیگری

بسم الله الرحمن الرحيم

مَسْمًى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۚ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

معین هست نزدیک او و از آنها غفلت میکند و دوست خدا در آسمان

وَلِی الْأَرْضِ یَعْلَمُ سِرُّكُمْ وَجَهْرُكُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

و در زمین میداند پنهان شما و آشکار شما و میداند آنچه شما عمل میکنید

وَمَا تَأْتِهِمْ مِنْ آیَةٍ مِنْ آیَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا کَانُوا عَنْهَا

و آنچه آید بآنها از آیات پروردگار ایشان را و اگر دان شدند

مُعْرِضِينَ ۚ فَقَدْ کَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ

روگردان شدند پس ثابت شد که ایشان بدروغ نسبت کردند و سخن راست

یَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا کَانُوا یَسْتَهْزِئُونَ ۚ الْكَفَرِیُّ وَاکُمْ

ایشان جزای آنچه بوی مستحسین کردند آید بآنها از آنکه چه قدر

أَهْلَکْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّکُمْ فِی الْأَرْضِ مَا لَمْ

بلاک کرده ایم پیش از ایشان از آن امتها که استقرار داده بودیم ایشان را در زمین

نُمْکِنْ لَکُمْ ۚ وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَیْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا

که استقرار ندادیم شما را و فرستاده بودیم باران بر ایشان بی در پی ریزنده و دید کردیم

الْأَنْهَارَ تَجْرِبُ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَکْنَاهُمْ نَارِیْهِمْ وَأَنْشَأْنَا

جویها میرفت زیر ایشان پس بلاک کردیم ایشان را با آتشی و ایشان را ویران کردیم

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۚ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَیْکَ کِتَابًا

بعد از ایشان از اسی دیگر و اگر فرود میفرستادیم بر تو نوشتی

فِی قُرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِآیْدِهِمْ لَقَالِ الذِّنُّ کَفَرُوا

در پی پس سانس کردیم از ایدست خود گفتندی که فرایان نیست

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِینٌ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ

این سحرهای ظاهر است و گفتند که چرا بر او نازل نشده است

مَلَكٌ ۚ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا یَنْظُرُونَ

و اگر فرود میفرستادیم فرشته را بآنها با تمام رسانیدندی که را بجهلند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَیْهِمْ

و اگر سکر کردیم آن فرستاده فرشته لازم میشد که کنی مردی یعنی شکل مردی در او

چون باید ایشان
پس نخواهد آمد ایشان

لکمه

مستحسین کردیم

میللیسور

انعام

مَا يَلْسُونُ ۝ وَلَقَدْ اسْتَهْزَؤْا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ

آنچه ای که استهزا میکنند و برایشان مسخر کرده شد و به خاندان پیش از تو

فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

پس زود آمد استهزا کننده گان از ایشان برای آنچه آنان مسخر کردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

بگو سیر کنید در زمین باز نظر کنید چگونه شد آخر کار

الْمُكَذِّبِينَ ۝ قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

دروغ دارندگان بگو که راست آنچه در آسمانها و در زمین است

لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُمُ إِلَى يَوْمٍ

خداست لازم گردید خود بر این که اله جمع کند شما را در روز قیامت

الْقِيَامَةِ لَا رَبَّ فِيهِ الَّذِي يَخْسِرُ وَأَنْفُسُهُمْ فَهُمْ

قیامت هیچ شک نیست در آن آنانی که زیان کردند در حق خویشان بر زمین

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۝

ایمان نمی آورند و او راست آنچه ساکن شد در شب و روز

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ أَخَذَ وَلِيًّا فَاطِرِ

او است شنوای دانای بگو یاد دهنده کسی که بر خدا می پندارد

السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ لِّمَن

آسمانها و زمین و او رزق میدهد و رزق داده میشود بگو بهر این

أُمرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

گروه شده است مرا که باشم نخستین مسلمان یعنی ازین امت و فرموده شد

الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ

که بهائیان از شرک مقرر کنندگان بگو بر اینست که میترسم از آنکه فرمانی بر دردم که بخوبی میدانم

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

روز بزرگی که بزرگ هر که عذاب باز داشته شود از وی آن روز پس

رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝ وَإِنْ يَسْسُكَ اللَّهُ

بهتر بانی کرد خدا بر وی اینست مطلبی ظاهر و اگر سختی رسا خدا بخواهد

از عذاب

يَضُرُّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُنْسَسْ كَجِبَر

پس هیچ دفع کننده نیست آنرا جز او و اگر نشت رسانند پس او

فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ

او بر همه چیز دانا است و او است غالب بالای

عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ

بنده کون و او است دانا و آگاه بگو چه چیز بزرگتر است

شَهَادَةُ قُلِّ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ

در باب شهادت بگو خداست وی اظهار حق کننده است میان من و میان شما

إِلَىٰ هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ

بسی من این قرآن تا بیم کنم شما را بآن و چه کس از این بزرگواران را بداند

لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَاشْهَادَ

آیا شما اثبات کنید که با خدا باشند خدايان ديگر بگو من اثبات نمیکنم

قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

بگو این نیست که او خدای یگانه است و من از آنچه شما شرک می کنید بیزارم

الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّا يُعْرَفُونَ كَمَا يُعْرِفُونَ آلِهَتَهُمْ

آنکه ایشان را کنایه دادیم می شناسند حقیقت این قول را چنانکه می شناسند

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ

آنکه زیان رسان کار شدند در حق خویششان ایشان ایمان نمی آورند و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ

ستمکارتر از کسی که بر بست بر خدا دروغ را یا بدو دروغ نسبت کرد آیتها

إِنَّهُ لَا يَفْقَهُ الظَّالِمُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمْعًا

هر آینه رستمکار ایشان را و و یادم کن آنروز که حشر کنیم ایشان را همه یکی

ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سَرَفْنَا كُفْرَهُمُ الَّذِينَ

باز گوئیم به مشرکان را ای اندان شرکشان شما که ایشان را

كَتَبْنَا لَهُمْ تَرْجُومًا ۝ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا

بطن اثبات میکردید بعد از آن نباشد عذر ایشان مگر آنکه گویند

وَاللّٰهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝ اَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰی

قسم بخدا پروردگار ما که مشرک نبودیم بنگر چگونه دروغ گفتند بر

أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَمِنْهُمْ

خویشتم و کم گشت از ایشان آنچه افترا میکردند و از ایشان

مَنْ يَسْتَمِعْ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ كِتَابًا

بست بخوش می‌بند بسوی تو و پیداکردیم بر دل ایشان برادری

يَفْقَهُهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَازْبِ وَأَكْلًا آيَةٌ

تا فهمند آن را و در گوش ایشان گزانی روا کرد به بینند هر معجزه

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ

ایمان تیارند باں تا وقتیکہ بیایند پیش تو مکارہ گنن با تو گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلُ الْآسَاطِيرِ الْأُولَى

این که فران نیست مگر قصای پشیمان و ایشان منع میکنند از مخالفت

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ

او دور میشوند از متابعت او بکار میکنند

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ وَلَوْ تَرَىٰ ذُو قُرْبَىٰ

مَرْحُومِينَ رَا | وَنَمِيدَانْد

عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لَيْتَنَانُرِدُّوْا لَكَذِبَ بَابِ

باز داشته تونان پس کویندای کاش ما باز کرد اینده شویم پس بد روح نسبت کنیم

رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ بَلْ بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا

پروردگار خویش را دوستویم و رستگاران
نه بلکه ظالمین

يُخَفُّونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ ذُو الْعَارِ وَالْمِائِهُوا

آنچه می‌پوشیدند پیش ازین یعنی برای عقد و اگر باز گردانیده شد البته رجوع کند بزوج

عَنْهُ وَانَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا خَيَالُنَا

آکچه منع کرده میشدند ازان دهر اینه ایشان دروغگو بایند و گفتند نیست هیچ حیات کریمه

الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ ذُقُوا

ایں جہانی ماوسیتیم مابہ اکیںخٹکان
و تعجب کنی اگر بہ سینی اللہ کہ بازدا

بسم الله الرحمن الرحيم

عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا

قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ قَدْ

خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ

السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا

وَهُمْ يُجْهَلُونَ أَوَ لَأَرْهَمُهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلسَاءَ مَا

يَزِيدُونَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ

قُلُوبُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا

تَعْقِلُونَ قَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُ لِيُخْزِنَكَ لَذَّ يَقُولُونَ

فَرَأَيْتُمْ لَا يُكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ

يُخَادِعُونَ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ

فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَآوَدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرُوا

وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَاكَ

الرُّسُلُ وَإِنْ كَانَ كِبَرٌ عَلَيْكَ إِغْرَاضُهُمْ

فَإِنْ

فَإِنْ

فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ

پس اگر بہتو اسے کہہ سکتے ہو راجی در زمین

سُلَّٰمًا فِي السَّمَاءِ فَآتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

زود بانی در آسمان پس بیاری پیش ایشان سجده و انحراف استیضاح

جمع ساحتی اثرا بر هدایت پس بپاسخ از ما بفرماید

جہاں نیست کہ بقول یکنندہ انانکہ می شنوند و مردکیں یعنی کہ خراسان برانیزد

خدا باز بسوی او گردانیده شوند و گفتند چنانچه فرزند او را کرده شد برادر

برداشتن از پروردگار او بگوهر این خدا قادر است بر ما که فرو بستن است

وَبَيْنَ التَّارِثِينَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثُومٍ وَابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثُومٍ وَابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثُومٍ

از این و از این بصری حیدر ام ام

ما قرطابی الکتاب سنائی نمر الی رهم یحسرو
زد کذا است کرده ایم در کتاب از اسج چیز باز بسوی پروردگار عرض

والدين لذوايائنا صم وبكر في الصلوات
وكان فيكم من رددوا عن آياتنا كما أنذروكم فيهم

مَرِيَّتُ اللَّهِ يَضِلُّهُ وَمَنْ يَتَابِعْهُ عَلَى صِرَاطٍ
بِرٍّ إِذَا خَافَ خُذَا كَرَاهٍ كُنْزٌ وَهَرَكَةٌ خَوَّافَةٌ يَكْتُمُهَا لَكُمْ إِذَا هَرَسَتْ

مستقيم قل ارايتكم ان اتاكم عذاب الله
کردار بگو آيا در پيروي اگر بيايد عذاب خدا

اَوَاتِكُمُ السَّاعَةَ اَعْبُرَا لِلّٰهِ تَدْعُونَ اِنْ كُنْتُمْ

صِدْقِينَ ۖ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ

را آشکارا میکند نه بلکه بجناب او دعا میکنند پس دفع میکند آنچه دعا میکنند

اِلَيْهِ اِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تَشْكُرُونَ ۚ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

پس او را اگر میخواهد و فراموش میکنید آنچه شکر میکنید و هر آنکه فرستادیم

اِلَى اُمَّمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْبَاسِ ۖ وَالضَّرَّاءِ

سوی ایشان پس از تو پس در گرفتند که در ایشان آفتی و بیماری

لَعَلَّهُمْ يَنْتَضِرُونَ ۚ فَلَوْلَا اِذْ جَاءَهُمْ بَاسُنَا تَنْتَضِرُوا

تا از آفت بگریزند پس چرا آن زمانی که آمد ایشان غذا

وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا

و بیک سخت شد دل ایشان و زینت داد در نظر ایشان شیطان آنچه

يَعْمَلُونَ ۚ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ ابْوَابَ

بسیار کردند پس چون فراموش کردند آنچه تذکره داده شد گشایدیم ایشان دروازه

كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى اِذَا فَرَّجُوا مَا اَلَوْا اخَذْنَاهُمْ بِغَتَّةٍ

هر چیز تا آنکه گشاد ما را گشاید آنچه داده شد ایشان را در گرفتیم گتته را

فَاِذَا هُمْ مَبْجُورُونَ ۚ فَقَطَّعَ دَايِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ

پس چون نابینا شدند پس برید گتته بیخ گروه

ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ قُلْ اَرَايْتُمْ اِنْ

شکستگان را و پس از خدا پرست پروردگار عالمی بگو آید بر او اگر

اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ

گیرد خدا شنوایی شما و بینایی شما و مهر کند بر دلهای شما

مَنْ اِلَهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِكُمْ بِهِ ۚ اَنْظُرْ كَيْفَ نَضْرَفُ

کیست خدا غیر خدا بیاید شما را به آن نظر کنید که چگونه

الْاَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ۚ قُلْ اَرَايْتُمْ اِنْ اَنْزَلْنَا

آیتها باز ایشان را روگردان میشوند بگو خبر دهید اگر بیاوریم شما

عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ اِلَّا الْقَوْمَ

عذاب خدا ناگهانی یا آشکارا یا هلاک کرده شوند هر قوم

الظَّالِمِينَ

الاعمال

الظالمون وما ترسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين
فمن امن واصلاح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون
والذين كذبوا باياتنا يمسهم العذاب بما
كانوا يفتشون قل لا اقول لكم عندى خزائن
الله ولا اعلم الغيب ولا اقول لكم انا ملك الله
اتبع الا ما يوحى الى قل هل يستوى الاعمى و
البصير افلا تتفكرون وانذره الذنبي فون
ان يحشروا الى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا
شفيع لعلهم يتقون ولا تنظروا الذين يدعون
ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه ما
عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
عليهم من شيء فتظنهم فتكون من الظالمين
كذلك فتا بعضهم ببعض ليقولوا هؤلاء من
وهم من امتي ان كرديم بعض مردمان را بعض تاگويند آيا اين جماعه انعام کرده است

ع

اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا الْيَسْرَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ
خدا بر ایشان از میان ایشان خداوندی را فرمود ای خدا نیست دانایان را که شکر کند
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
و چون مانند پیش تو کسی را ایمان آوردند بآیههای ما پس بگو سلام عليكم
كُتِبَ رَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ أَنَّهُ مِنْ عَمَلٍ مِنْكُمْ
لازم کرده است پروردگار بر خود مهر بانی را لازم کرده است که هر کس کند
سَوْءٍ أَرْجَاهُ إِلَهُ تَمَّ تَابٌ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحُ فَإِنَّهُ عَفْوٌ
از شما کار بد بنادانی باز تویم کرد بعد از آن سبکو کاری خود پس خدا
رَحِيمٌ ۝ وَكَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ
آمر رنوده و مهرانست و همچنان تفصیل میکنیم نشانیهای را با ظاهیر شود
سَبِيلُ الْجَزْمِ مِنْ ۝ قُلْ إِنِّي نُهُتُ أَنْ أَعْبُدَ
راه ستمکاران بگو هر کس کند منع کرده شد مرا که عبادت کنم
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَشْبِعُ
انسانی که شما می پرستید بخیر خدا بگو هر دوی می کنم
أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝
ارزوبای شما را گمراه شده باشم انگاه و نشانم از راه یافتگان
قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي
بگو هر آینه من بر حجتی از پروردگار خود بدرج دانستید آن دلیل را
مَا تَسْتَغْلِبُونَ أَنْ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحَقُّ وَ
آنچه شما بر دوی میطلبید نیست حکم مگر حسد را بپایان کند دین درست
مَوْخِبُ الْفَصْلِ ۝ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا
و او بهترین تفصیل کنندگان است بگو اگر بودی نزدیک من آنچه
تَسْتَغْلِبُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَ
بر دوی میطلبید من بر آینه با انجام رسانیده شده کار میان من و شما و
اللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۝ شَدَّةُ مَفَاتِحِ الْغَيْبِ
خدا دانای تراست بستمکاران و نزدیک اوست بکیده های غیب

لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا

الامیدانند که او میداند آنچه در میان و دریاست و بی

تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْفٍ إِلَّا

افتد از هیچ برگ امیداندش و بی افتد هیچ دانه در مارگیهای

وَلَا يَرِيبُ وَلَا يَاسِرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَهُوَ الَّذِي

ویرنج بری حقیقتی الایست در کتاب روشن و دوست الهم

يَتَوَقَّكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ

بیض روح شما میکند شب و میداند آنچه لب کردید روز باز

يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

می آید بر شما را و روزی که رسیده شود میعاد منین باز بوی او را گشت

ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ وَهُوَ الْقَاهِرُ

باز هر چه در شما را آنچه میکردید و دوست غالب

فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا

بالای بندگان خود و میفرستد بر شما حفاظ را تا وقتیکه

جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا

باید کسی از شما مرگ قبض روح او کنند فرستادگان ما و ایشان

يُفَرِّطُونَ ۚ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۚ أَلَا

تفصیر میکنند باز گردانیده شود مردگان بوی الله خداوند ایشان که حق

الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبَانِ ۚ قُلْ مَنْ يُجْحِكُمْ

را و راست حکم و او شتاب بر حساب کند کاست بگویند که میگردانند شما را

مِنْ ظِلْفِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

از تارگیهای بیابان و دریا مناجات میکنند بجناب و بزرگی و نیاز

لِّئَلَّا يُنْجِسَ أَصْفَادَهُمْ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ۚ

میکویند که بر باری دهر از مناجات هر آینه ما شکر کنندگان

قُلْ اللَّهُ يُجْحِكُمْ مِنْهُ ۚ مَنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ

بگو که خدا را شما ازین محنت و از هر اندوهی باز شما

زین

پنهان

بسم الله الرحمن الرحيم

تَشْرِكُونَ قُلْ مَوْلَا قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِّنْ تَحْتِ رِجَالِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ
شِيعًا وَيُدْخِلَ بَعْضَكُمْ فِي أَسْبَابِ بَعْضٍ أَنْظِرْ كَيْفَ
نُصِرَ فَإِلَّا يَتْلَعَهُمْ بِقَبْعٍ وَنَ وَكَذَّبَ بِهِ
قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
لِّكُلِّ نَبِيٍّ مِّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَإِذَا رَأَيْتَ
الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَكِنْ ذِكْرٌ لِّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَذُرْ لِّزَاحِمَاتِ
دَنَّهُمْ لَعِبَاءٌ وَّهُوَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ
بِهِمْ أَن تَبْسُلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ

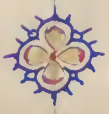
الله

انعام

گرفتند

بسیار

ماندگی

دفرموده

شد

اللَّهُ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعَ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدِلٍ لَا يُوْخَذَ
 خداوند دوست و نه شفاعت کننده و اگر عوفی خود در برابر خدا می گزیند
 مِنْهَا وَلِلَّهِ الَّذِينَ ابْسَلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ
 از وی آنچه بخواهند آید پس آنچه بپسندند بپسندند و آنچه بپسندند بپسندند
 مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ لَهُمْ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ
 از آن جزا نیکو و داناتر است عذاب بسبب آنکه که فرمودند
 اَنْدَعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَ
 ایمانا حاجت نسیم بخداست را که نفع ندهد ما را و زیان نرساند ما را
 نَزَّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِزْمِيلَ هَذَا اللَّهُ كَالَّذِي
 باز گردانیده شوم بر پاشنه های خود بعد از آنکه راه راست نموده است ما را خدا
 اسْتَمَاتَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَبْرَانِ لَهُ أَصْحَابٌ
 که همراه کرده باشند او را بر همان در زمین حبران مانده مراد را برانند
 يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَىٰ اثْنَا قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ
 که میخواهند من بسوی راه راست که بپا بسوی ما بگوهر آید خدا
 هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرُنَا لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِنْ
 بپا بسوی است هدایت حقیقی و فرموده شده است ما را که مفاد شوم بر درگاه عالی
 أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
 که بر پا دارید نماز را و بترسید از خدا و اوست آنکه بسوی او حشر شده خواهید
 وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَوْمَ
 و اوست آنکه بپا فرم آسمانها و زمین بند بر محکم روزی
 يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
 که بفرماید که بشود میشود و سخن او درست است و پادشاهی روزی
 يَنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ
 و میسوزد در صور داننده پنهان آشکارا است و اوست استوار کار
 وَلَقَدْ قَالَ لِبَنِيهِمْ لَا بُدَّ أَنْ تَأْخُذَ أَصْنَامًا لِلْهَةِ
 و یاد کن چون گفت ابراهیم پدر خود آرزو را اما خدا میگری بپا را

ثلاث

سوره
نمل

اِنِّیْ اُرِیْکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝ وَ کَذٰلِکَ
نُرِیْ اِبْرٰهٖمَ مَلٰکُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ
لِیَکُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِیْنَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْهِ الْبَیْلُ رَاکُوْکَ
قَالَ هٰذَا رَبِّیْ فَلَمَّا اَقْبَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفِلٰیْنَ ۝ فَلَمَّا
رَا الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّیْ فَلَمَّا اَقْبَلَ قَالَ لَئِنْ
لَّمْ یَهْدِنِیْ رَبِّیْ لَا کُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّیْنَ ۝ فَلَمَّا
رَا الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّیْ هٰذَا اَکْبَرُ ۝ فَلَمَّا
اَقْبَلَتْ قَالَ یَقُوْمُ رَبِّیْ بِرَیِّءٍ مِّمَّا تَشْرٰکُوْنَ ۝ اِنِّیْ
وَجَّهْتُ وَجْهَیْ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ
حَنِیْفًا ۝ وَ مَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ ۝ وَ حَاجَّجْتُ قَوْمَیْ
اَتَّحٰجُّوْنِیْ فِیْ اِلٰهِ وَ قَدْ هَدٰیْنِیْ ۝ وَ لَا اَخَافُ مَا تَشْرٰکُوْنَ
بِهٖ ۝ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْئًا وَ سِعَ رَبِّیْ کُلَّ شَیْءٍ عَمَّا
اَفَلَتُمْ کَرُوْنَ ۝ وَ کَیْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَکْتُمْ وَ لَا

تخالفین

برشا

تَخَافُونَ أَنتَ كُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا فَإِنَّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
 أُولَئِكَ لَهُمُ الْآمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
 أَتَيْنَهُمُ الْبُرْهَانَ عَلَى قَوْمِهِمْ نَزَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّسَبٍ
 إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ
 يَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ
 وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
 وَمُوسَى وَهَارُونَ وَلَكَ فِي ذَلِكَ مَجْزَاءُ الْحَسَنِينَ
 وَذِكْرِيَا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ
 وَاسْمُعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا
 عَلَى الْعَالَمِينَ وَمِنَ الْآبَاءِ هُمْ وَذُرِّيَّتُهُمْ وَإِخْوَانُهُمْ
 وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و برادران ایشان

عالم

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

اینست هدایت خدا دلالت کند بر آن هر که خواهد از بندگان خویش

وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَـجْمَلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

و اگر شرک میکردند تا بود هدی از ایشان کسر میکردند این جماعت آنانند

اتَّبَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا

که دادیم ایشان را کتاب و حکمت و نبی مبری پس اگر کافر شوند بایات

هُوَ لَا فَعَدَّ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِكَافِرِينَ

قرآن این که قرآن ما مقرر را ضمیمه برای ایمان با آنها کرد پس را که مکرر کافر نشوند

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّاهُمْ أَقْتَدَ قُلُ

این جماعت هدایت گشتی اند که هدایت کرد ایشان را خدا پس بر ایشان اقتدا کن

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنَّ هُوَ الْآذِ كُرَىٰ لِلْعَالَمِينَ

سوال نمیکشم از شما هیچ مزد بر تبلیغ قرآن نیست مگر این بندگان عالم

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

و صفات نکردند خدا را حق صفت چون گفتند مرد فرستاده است خدا

عَلَىٰ بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

بر پیغمبر آدمی چیزی بگو که مرد فرستاده است که بی که آورده است نور

بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهَدَىٰ لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَ عَنْهُمْ

آورد موسی روشنی و هدایت مردمان را تا میسر دانند او را

قُرْطُوسٍ تَبْدُونَهَا وَتُحْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلِمْتُمْ مَا

قسم در نهایی آتش را میکنند آنرا و پنهان میکنند

لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فَيُخَفِّفُوا

یعنی در قرآن آنچه می دانستید شما و پدران شما بگو خدا افزود آورد بار بگذار ایشان را

يَلْعَبُونَ ۝ وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ

در حالتی که ماری میکنند و این قرآن کنایت که فرستادیم او را بابرکت باورد از او

الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

آنچه بین از وی بود و تا بیم کنی اهل مکه را و کس بیکه کرد که ساکن اند

انقرض

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَ مَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدًا مِمَّا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ

و مستحقان مومن ن آخرت البته ایمان می آرند بقرآن و ایشان بر
 خدا دروغی می یابند و حق فرستاده شده است و تحقیق فرستاده شده است
 که گفت فرود آوردم مانند آنچه فرود آورد خداست و بعضی نمی چنان
 در غمگینی اند در سینه ای مرکب باشند و فرشتگان دست خود دراز میکنند
 می میکنند بیرون آری روحهای خود را در جزا داده خواهند شد عذاب سزاگنده است
 آنکه می گفتند بر خدا تاجی و بلیب آنکه از صدق آیات او
 سر کشی میکرد دید و گویم بر اینست آمدید پیش ما تنها چنانکه آفریده بودیم
 اول بار و بماند استند آنچه حق کرده بودیم شمارا پس پشت خود بین
 می بینیم با شما شفاعت کنید کاش شمارا آنکه کاش میگردید که ایشان از رحمت
 شریک خود اند بر اینست بریده شد بودند میان شما و کم شد از شما آنچه کاش
 میگردید بر اینست خدا شکافنده دانهای و نههاست بیرون می آورد
 رنده و از مرده و بیرون از مرده مرده است از رنده اینست خدا

بسی وی چری واز

شمارا

ش

فَإِنِّي تَوَفُّكُونَ ۝ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ ۝ وَجَعَلَ اللَّيْلَ

پس کی بر گردانیده میشود شکافنده صبح است و گردانیده شب را

سَكَاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ

آرامگاه و گردانیده آفتاب و ماه را مینمای حساب اینست تقدیر خدا غالب

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

دانا و اوست آنکه بیافزید برای شما ستاره ها

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا

تا راه بیابید بسبب آنها در تاریکیها بیابان و دریا هر آینه تفصیل بیان کردیم

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ كُرُ

نشانیها را برای مردمی که میدانند و اوست آنکه پدید آرد نشانه ها را

مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ

یک شخص پس شمارا فرارگاه است و ودیعت جایی برای

فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي تَرَكَ

تفصیل بیان کردیم نشانه ها برای مردمی که می فهمند و اوست آنکه فرو دارد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَآخَرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَآخَرَجْنَا

از آسمان آبی پس پرودن آوردیم بسبب آن آب روانیده از زمین

مِنْهُ خَضِرًا مُّخْرَجٌ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مَرْ

آوردیم از آن آب سبزه پرودن می آید از آن سبزه دانه های بر دیر می پوسند و آرد خندان

طَلْعُهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَ

ازش نهایی او یک طایفه شنبلی بزیب تر و یک شده است و پرودن آوردیم بوته ها

الزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا

آرد درختان انجور زیتون و انار مانند یکدیگر و غیره مانند یکدیگر را بنظر

إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

بسوی میوه درخت چون میوه آرد بسوی بخشنده او هر آینه درین نشانی است برای

يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

را که ایمان دارند و مقرر کردند که فرغان برای خدا شرکین را از قسم جن انداختند

وَحَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

آفریده است این نژاد و پسران و دختران او را فرزندان و بندگان بغير دانش و علم او را

يَصِفُونَ ۝ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ

از آنچه بیان میکنند او را آفریننده آسمانها و زمین است چگونه باشد

لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ

او را فرزندی حال آنکه نبود او را زن و بیایند هر چه را او هر چه را

هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ذَاكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا

او هر چه را داناست این است خدا هر در کار شما نیست هیچ معبود

هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

آفراننده هر چه را است پس پرستش کنید او را و او هر چه را ساز است

وَكَافٍ ۝ لَا تَدْرِيكَ الْإِبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْإِبْصَارَ

در نمی یابند او را چشمها یعنی در دنیا و او در می یابد چشمها را و او

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ قَدْ جَاءَكُمْ بُصَائِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

و اوست مهربان آگاه بر اینست آمدند شما دلایل از جانب پروردگار شما

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا

پس هر که بینا شد پس بفع او راست و هر که نابینا ماند پس بر من است بگو

عَلَيْكُمْ بِحِفْظٍ ۝ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَ

تا چه کنیم بر شما نگاهبانان و همچنان گوناگون بیان میکنیم نشانیها برای احراز

لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

از آنکه گویند که خوانده و تا بیان کنیم این دین را برای گروهی که میدانند

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ

یا محمد بروی کن چیزی را که وحی کرده شد بسوی تو از جانب پروردگار تو هیچ معبود نیست

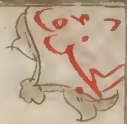
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا

از مشرکان و اگر خواستی خدا شریک مقرر نمی گردند

جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝

و گردانیم شما بر ایشان نگاهبانان و نیستی تو بر ایشان متعهد

تو را و اعراض کن

وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا

ای مسلمانان دشمنانم در عهد گمانیکه مشرکان می پرسند بجز خدا را که ایشان

اللَّهُ عَذَابٌ يُعْطَرُ عَلَيْهِمْ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ

دشمنان خواهند داد خدا را از روی ظلم بغیر دین و همچنین اگر است کردیم هر کوی کرد

ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس به سوی پروردگار ایشان رجوع ایشان باشد پس خبر دین را به ایشان می رسد

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُوا

و سوگند خوردند که فراں سخت تر سوگند خویش که اگر بیاید ایشان آنچیزه و الله می

بِهَاقِلٍ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُكُمْ أَنَهَا إِذَا

بآن بگو جز این نیست که آنچیزه با نزدیک خداست و چه مطلع ساخته است شمار

جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَهُمْ وَأَبْصُلُهُمْ

ای مسلمانان سگ جوی بیاید ایشان و ایمان نگیرند و مریض کنیم دل ایشان را و چشم ایشان را

كَلَّا يَوْمَئِذٍ يَأْتِيهِمْ أَزْوَاجُهُمْ فَتُطْعِمُهُمْ يَوْمَئِذٍ

چنانکه ایمان نیاوردند بقرآن اول بار و بگذاریم این نزد کریمی خود سرگردان

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُمْ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَ

و اگر ما فرستادیم بوی ایشان و فرشتگان سخن می گفتند بایشان مردگان

حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلَ مَا كَانُوا يَوْمِنَا

و جمع میکردیم بر ایشان هر چیز کرده کرده هر که ایمان نمی آوردند

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ وَكَذَلِكَ

مردمی که خواستی خدا و میل بسیاری از ایشان نادانی میکنند و همچنین

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ

پس گردیدیم برای هر نبی بگری دشمنان را که شیطانی اند از آدمیان و جن

يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

بطریق دوسه لقا میکند بعضی ایشان بوی بعضی سخن بی هر است تا فریب دهند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و اگر خواستی پروردگار تو نمیکردند این کار پس بگذار ایشان با فزاین

وَلْيَضْحَكُوا

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ أَفَتَعْبَهُ اللَّهُ
أَوْرًا وَمَا عَمِلُكُمْ إِلَّا كُفْرًا بَعْدَ إِيمَانٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
أَتَتَّبِعِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ يُعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَضْرَبِينَ
كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا لَا الْمُبْدِلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي
الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ قَائِلِينَ مُؤْمِنِينَ
وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّتُم إِلَيْهِ وَإِنْ

سخن بطل بر آنست مایل کنند بوی او و گلهای کافران ندارند بآخروا پسند کنند
اورا و ما عمل نکرد او را آنچه اینان کنند آنچه یعنی آنچه لایق اینانست بگو اما طاعت
نم بصل کنند بخدا و او است آنکه فرد فرستاد بوی شما قرآن واضح کرده است
و کسانیکه دادیم این را یعنی کتاب تورات میدانند که قرآن فرود فرستاده شد است
بر در دکان تو بر آنستی پس مباح از شک کنند کان یعنی بیود سا و نامست
خدا بر در دکان تو بر آنستی و الصاف هیچکس نمیکنند نیست سخن های او را
و او است شنوا و دانایان و اگر فرمان برداری کنی بسیاری را از این
نزدین کراه کنند نزد از راه خدا بر داری می کنند
کسان راه نیستند اگر در و غلوی است هر آنچه بر در دکان تو داناییت
بسی که در پیش و از راه وی و او دانای تر است از راه ما و ایشان
پس بخورید آنچه ذکر کرده شده است نام خدا بر داری یعنی نزدیک و جاکر و می شنید
و هست شمار از آنچه می خورد ذکر کرده شده است نام خدا بر داری حال آنکه مفصل
بجای کرده است برای شما آنچه بر شما حرام ساخته است الا آنچه اضطرر بکنند بوی او است

آیات خدا

عدن
بأهوا

كثراً لِيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بَعْبَرٌ عَلِيمٌ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

و بر اینها بسیاری گمراه باشند بخوابش نفس تو بیلش بفرم دانش بر آید بر در دکان تو

أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝ وَذُرُواظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

و انرا تر است بستمکاران و ترک کنید آشکارا کنه و داو پنهان او را

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتُرُونَ

بر اینها کسب می کنند جزا داده خواهند شد بحسب آنچه می کردند

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَالَهُمْ يُذَكِّرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ

و بخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر روی و خوردن نه است و

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخَذَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُكُمْ وَ

بر اینها شیطان دوسه ای می کشد بوی دوستان خویش تا خصومت کشد با

إِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۝ أَوْ مِنْ كَانُ مِينًا

و اگر فرمان برداری ایشان کنید بر اینها مشرک باشید پس آیه کسی که مرده بود

فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نَوْراً يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ

پس زنده ساختیمش و دیدار کردیم برای او نوری که میرود بادی میان مردمان

كَمْ مِثْلِهِ فِي الظُّلُمَاتِ لَنَسْبَحَنَّ بِهَا لَكُذَلِكَ يُدْرِكُ

مانند کسی باشد که صفقتش اینست در تاریکیهاست پس بدون آینده از آن بچشمی است

لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي

کرده شده است در نظر کافران آنچه میکردند پس و بچشمی پیدا کردیم در هر

كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرُ حُجْرٍ مِّمَّا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ

در بی زینان قاصد آن دیر باف و کنند در آن دیر و حقیقت ضرری نمی کنند

إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا

مگر در حق خویشش و نمی دانند و چون بیاید بایشان نشانه که می بینند

لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۝

ایمان نیاوریم تا وقتی که داده شود ما را مانند آنچه داده شده است پغما بران خدا را

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

و خدا و انرا تر است بمل نهادن پغما بری خود خواهد رسید این کنه کاران را

تغیر

صَغَارُ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَا كَانُوا يَكْرَهُونَ

روای نزدیک خدا و عذاب سخت بسبب آنکه بی اندیشه اند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

پس هر که را خدا خواهد که هدایت کندش گشاده کند سینه او را

وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا

و هر که را خواهد که گمراه کندش تنگ کند سینه او را در نهایت تنگی

كَأَنَّمَا يُصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ لِحُجَّتِهِ

گویا بالا میرود در آسمان و همچنان می اندازد خدا ناپاکی را

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ

بر کسانی که ایمان نمی آورند و این اسلام راه پروردگار است

مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ

راست آمده برای آنکه تفصیل کردیم نشانه ها را برای گروهی که پند پذیر میشوند

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ لِمَا كَانُوا

ایشان را هست برای سلامتی یعنی بهشت نزدیک پروردگار ایشان و او که رسانایشان

يَعْمَلُونَ ۝ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمْعًا يَمْشُرُ الْجَنَّةِ قَدْ

بسیار جمع می گردانند روزی که حشر کند خدا ایشان را همه یکی گوید ای گروه جن است مایع

اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ قَالَ أُولَئِكَ هُمُ مِنَ الْإِنْسِ

خود بسیار گرفتید از مردمان و گفتند دوستان از آدمیان است

رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا

ای پروردگار ما بهشت شدیم بعضی با از بعضی است و رسیدیم به بعدا دخول

الَّذِي أَجَلْتَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خُلِدَ فِيهَا

که تعیین کرده بودی برای ما گوید خدا آتش شماست و او دان آنچه نیک

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَكَذَلِكَ نُورِ

آنچه خدا خواسته است بودیت به هر آنکه پروردگار تو استوار کار دانست و همچنان

بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا لِّمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَمْشُرُ

بعضی ستمکاران بر بعضی بناست آنچه می گردانند ای گروه

سلطنت می کنیم

سببیت اللہ الرحمن شوا
شاہ یوزنی ابن ابی ہاشم
محمد محمدی سلمی
باندہ دولت علیہ السلام
دو شہدہ احمد احمد علیہ السلام
و علی ابن ابی ہاشم

شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

ت بسبب آنکه به می اندیشیدند

يُشْرَحُ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ

ش کن وہ کنذ پیمہ اورا

عَلَّ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا

دہر کہ را خواہد کہ مسراہ کند سن تنگ کند سینہ او را در نہایت شگلی

كَلَّا نَبْصُرُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ لِحُجْرٍ

کویا بالا میرود در آسمان و همچنین می اندازد خدا ناپاکی را

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ

برک نیکی ایمان نمی آید و راه بروردگار است

مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَهَا

راست آمده برای من تفسیر کردیم نشانها را برای گروهی که پند پذیر میشوند

هَمْدُ دَارِ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا

بناں رست سرائی سلامتی یعنی بہشت نزدیک پروردگار ایشان خواہد سازان

يَعْمَلُونَ وَيَوْمَ يُجْزَوْنَ جَمْعًا يَمْعَشَرُ الْخَنَ قَدْ

سبب آنچه میکردند روزی که حشر کند خدا این ترا همه یکی گوید ای کرده جن دست تابع

اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ قَالَ أُولَئِ هُمْ مِنَ الْإِنْسِ

خود بسیار گرفتند از مردمان و گفتند دوستان از آدمیان است

رَبَّنَا اسْتَمْتِعْ بِعُضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلِّغْنَا أَجَلَنَا

ای برادر دکار ما بهر مندند بعض ما از بعض است و رسیدیم بیجا دخول

الَّذِي أَجَلَّتْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خُلِدْتُمْ فِيهَا

که مبین کرده بودی برای ما گوید خدا اتش شاست جاودان آنچه مبین

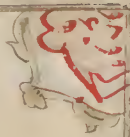
إِنَّمَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَكَذَلِكَ نُورِي

آنکه حد خواسته است بودیت به هر اینکه پرورگار و استوار کار داناست و بخیر

بَعْضُ الظُّلَمِ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَمْعَشَرُ

بعض ستمکاران بر بعض بشارت آنچه میگردند ای کرده

ه
نوم

الْجُنَّ وَالْأَنْسَ الْمَيَاتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمُ
 آيَاتِهِ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى
 أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى
 أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رُبُّكَ
 مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلَكُلْ
 دَرَجَتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رُبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝
 وَرُبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُهْلِكْكُمْ
 وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ
 ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ۝ إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَا يَأْتِي
 أَنْتُمْ مُعْجِزِينَ ۝ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
 عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَكُنْ لَهُ عَاقِبَةٌ فَلِئْسَ الْإِنشَاءُ
 بِفِعْلِ الظَّالِمِينَ وَجَعَلُوا اللَّهَ مُذَمَّرًا مِمَّا زَكَّرُوا وَالْإِنْعَامُ
 نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 حَصْرًا لِمَنْ هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ

شركاءهم

تقریر

نقد کان

لشركائهم فلا يصل الى الله ما كان الله فهو يصل الى شركائهم

این آنچه بود برای شرکای ایشان می رسید بخدا و آنچه باشد برای خدا می رسد بشکای ایشان

شاء ما يَحْكُمُونَ وَكَذَلِكَ بَنَى لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلُوبًا وَلا يَفْقَهُونَ

بر چیزیست که مقرر میکنند و همچنین اگر بسته کرده است در نظر بسیاری از شرکان قلوب

شركائهم ليردوهم وليليسوا عليهم دينهم ولو

ایشان شرکای ایشان را برنگردانند و لیکن برایشان دین ایشان را

شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون وقالوا

و اگر خواستی خدا نکرده ای این کار پس بگذار ایشان را و بفرمایند ایشان را و گفتند

هذه انعام وحرث حجر لا يطعمها الا من شاء

ان چهار بایان و ذراعت حجر است که بخورد و اگر کسی

يزعمهم و انعام حرمت ظهورها و انعام لا

بجای خود می کشد و چهار بایان دیگر اند که حرام کرده است سواری بر پشت آنها

يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزى بهم ما

دیگر اند که نام خدا را می گیرند نزدیک ذبح آن بسبب آنکه دروغ بسته اند بر خدا

كانوا يفترون وقالوا ما في بطون هذه الانعام

چرا خواهد داد ایشان را بپاها و آنچه افتراء می کنند و گفتند آنچه در شکم این چهار بایان

خالصة لذكورنا وحرمة على ازل و اجنا وان يكن

ساقط است برای مردمان و حرام است بر زنان اگر

ميتة فم فيه شركاء سيجزى بهم و صفهم انه حكيم

مرده باشد همه داران شرک است جزا خواهد داد بپاها این بیان ایشان

عليهم قد خسر الذين قتلوا اولادهم سفها بغير علم

که ردا ناست بر اینها زبان کار شدند اما که گفتند فرزندان خود را از جهت بی خبری

و حرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا و

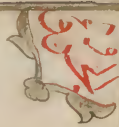
ببیزدانش حرام کردند آنچه روزی داد ایشان را بسبب دروغ بستن بر خدا محضی گناه شدند

ما كانوا مهتدين و هو الذي انشا جنت معرو

بایشان و نه شدند راه یافتگان و خدا است که بیدار کرد بوستانها برشته شده

ربيع

بر بایان

وَعَبْرَ مَعْرُوشَتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ

و بوسه ها و غیره داشته بر یا بهار و دانه ارد و خنجر خرا را و زراعت ناکون

وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ

میوه های برنجی و زیتون و انار را مانند یکدیگر و غیره مانند یکدیگر

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَاتَّوَحَّاهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَ

بخورید میوه های آن چون میوه آورد بدید زکوة او را روز درودن و

لَا تَسْرِقُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ وَمِنَ الْأَنْعَامِ

اسراف کنید بر آنچه خدا دوست ندارد و اسراف کنید بر آنچه او بداند

حَمُولَةٍ وَفَرَشُوا كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ وَلَا يَتَّبِعُوهُ خُطُوتَ

پا را در نمره را و جانوری را که بر زمین غلط نهد و گاو و گوسفند را

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُنْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ثَمْنِيَّةٌ مِنَ الذِّكْرِ

که های شیطان را هر آینه او شما را دشمن ظاهر است آنرا قیمت شصت قسم از گوسفند

الضَّانِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ أَثْنَيْنِ قُلْ الذِّكْرَيْنِ

دو قسم از بزها یعنی زوداده از هر یک یک و از این دو را

حَرَّمَ آمَ الْأَنْثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامٌ

حرام کرده است خدا اینها را باین دو ماده مثل است بر روی رحمهای

الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ بَعْلِمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَمِنْ

این دو ماده برده بیدمرا بدانست که اگر راست است که

الْإِبِلِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ قُلْ الذِّكْرَيْنِ

کرد از گاو دو قسم و از گاو دو قسم بگویند

حَرَّمَ آمَ الْأَنْثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامٌ

حرام کرده است خدا این دو ماده یا آنرا که مثل شده است بر روی رحمهای

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ

ایا حاضر بودید که خدا را خدا باین پس چیست شما را

مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يَأْبِضُ النَّاسُ بَعْبَرِ عِلْمِ

کسی که بزند بر خدا دروغ تا همراه کند مردمان بپیر دانش

کسی که بزند بر خدا دروغ تا همراه کند مردمان بپیر دانش

بسم الله

نعمان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا أَجِدُ

بر آینه خدا راه نمی نماید قوم ستمکار را

مَا أَوْحَى إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ

آنچه وحی فرستاده باشد بر من هیچ چیز حرام بخورنده بخورد آنرا

يَكُونُ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّ

مردار باشد یا خون ریخته یا گوشت خوک هر اینها

رَجَسٌ أَوْ فَسَقًا أَهْلُ الْغَيْبِ اللَّهُ بِهِ فَمَضْطَرُونَ

حرام است یا آنچه نجس باشد که برای خیر خدا آگاهانند کرده شد وقت درج

غَيْرَ بَايِعٍ وَلَا عَادِيٍّ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى

او پس که در مانده شود نه بی گناهی پس هر این را در دکان تو از زنده مهربانست و بر

الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ

انگله یهودی حرام ساختیم هر جانور ناخن دار و از گاو

وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا إِنْ مَاحَمَتْ

و گوشت حرام ساختیم بر ایشان پس این دو قسم که سبک است که بر دهن

ظُهُورُهُمَا أَوِ الْخَوَافِ أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَاءُ

از ایشانست این دو قسم یا بر دشته است از اردو یا آنچه مختلط شده با استخوان این طور

بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ

بعاید استم ایشان و هر اینها راست گویم پس اگر بد روغ نسبت کنند ترا بگو که

رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ

برود دکانها خداوند مهربان بسیار است در دگر دگر پیوسته عقوبت او از کرده

الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ

ستمکاران نزد ایشانست که بگویند ستمکاران اگر خواستی خدا را

مَا أَشْرَكُوا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ

شریک معترتینگر دیم و نه پدران ما میگردند و نه حرام میکردیم چیزی را بپسند

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ

بد روغ نسبت کردند گاهی که پیش از ایشان بودند تا آنکه چشیدند عقوبت ما بگو آری

خدا دادیم ایشانرا

یعنی ضایع بود

عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظُّرُ

نزدیک شما دانسته تا بیرون آرید از برای ما بیرونی نکنید مگر بشمار

وَ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

و نیستند شما مگر در و غلوست بگو خدا پرست دلیل محکم

فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ اٰجَمَعِينَ قُلْ هَلْ شَهِدَاكُمْ

پس اگر خواستی خدا هدایت کردی شمارا همه یکی بگو یا برید علمای خود را

الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا فَاِنْ شَهِدُوْا

آنکه گواهی میدهند که خدا حرام ساخته است این را پس یا حجتی بفرمایند

فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُواْ بَيِّنَاتٍ

نوعت شواهد ایشان و بیرونی گوی خواهی که ایله بیرون نرفت کردی

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيهْمُ يَعْجَلُونَ

و کسانی که اعتقاد ندارند با آخرت و ایشان را ببرد در کار خود میماند

قُلْ تَعَالَوْاْ اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيْكُمْ عَلَيَّكُمْ اَلَا تَشْكُرُوْا

بگو بیایید تا بخوانم آنچه حرام کرده است بر شما فرموده است که شکر کنید

بِهٖ شَيْئًا وَّ بِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّ لَا تَقْتُلُوْا وَاَوْلَادَكُمْ

مهر کنید چیزی را و بوالدین نیکی کاری کنید و بکشید اولاد خود را

مِّنْ اِمْلَاقٍ مَّحْنٍ نَّرْزُقْكُمْ وَاٰبَاءَهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا

از ترس فقر روزی و هوس شمارا و ایشان را و نزدیک شوید

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوْا

به بیجا ستی با ستم آنچه ملامت باشد از آن و آنچه پوشیده باشد و بکشید

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ذَاكُمُ وَاَصْلُكُمْ

روح نفس را که حرام ساخته است خدا بجهت حق ذاکم حکم فرموده است

بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ وَلَا تَقْرَبُواْ مَالَ الْيَتٰمٰ

تا بود که شما بفهمید و عقل کنید و نزدیک شوید مال یتیم

اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشَدُّهٗ وَاَوْفُواْ الْكَيْلَ

الا بجهت آنکه دی نیک است تا آنکه رسد جوانی خود و تمام کنید میزان

وَكَيْفَ زَانٍ بِالْقِسْطِ لَأَنْكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ

و ترا زد انصاف تکلیف نیند هم به مجلس را مگر قدر طاقت ام و چون سخن

فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ^{٢١} وَبِعَهْدِ اللَّهِ ^{٢٢} أَوْفُوا ذِكْرُ

پس رعایت انصاف بنمایند و اگر چه آن صاحب قرابت باشد و بعد خداست

وَصَّاكُمْ بِالْعَدْلِ كُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَإِنَّ هَذَا

این حکم فرموده است شما را بپذیرید و بپذیرید و بپذیرید

صِرَاطِى مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ

را من است راست و درست آمده پس پردی او کنید و پردی کنید راه های دیگر که این

بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

راهبای جدا کنند شما از راه خدا یا این حکم فرموده است شما را تا بر مهر کاری کنید

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ

باز میگویم که داده بودیم موسی را کتاب ناعنت تمام کنیم بر هر که نیکو کار بود

وَتَقْصِلَ لَكُمْ شَيْءٌ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّكُمْ

دبیاں کہیں ہر چیز اور حکمت برسات مہر مانی

فَلِقَاءَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٠﴾ وَهَٰذَا كِتَابُكَ وَكَرَّمْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٢٠١﴾

بسیار قات بر در دکان خود نشانی مال آرند و این و آن کنیست فرستاد در بار کس

فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا الْعَلَّامِينَ تَرْحَمُونَ ۝ اِنْ تَقُولُوا اِنَّمَا

پس بپردی او گنبد و بر مین کاری گنبد تا مهر نانی که در پیش در پیش فرستاد و مین تا مین کرد

اِنَّهٗۤ اَكْبَرُ عَلٰۤى طَائِفَتَيْنِ مِّنْ قَبْلِنَا وَاَنْ كُنَّا

کتاب از بنده کوفه و دارنده کتاب لغت در این شهر است که در دو دهه پیش از آن وقت

عَمَّ رَأْسَهُمْ لُغُفًا ۖ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ

بسم الله الرحمن الرحيم

از ملاوت این بجناب

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بر ما کتاب هراسنه بود می راه یافته تر از ایشان پس آکرده اسبینه

مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ جَاءَ بِهِ نَسِيءٌ بِمَا كَانَ يَفْعَلُ لِيُحْذَرَ أَفْئِدَتَهُ أَنْ يُؤْخَذَ بِمَا كَانَ يُوعَدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از بردارد کا رشتا و هدایت و بحالین پس کبست شکر رت را از کسی که بردارد

بِأَيِّتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَاجِدُونَ
عَنِ آيَاتِنَا سِوَاءَ الْعَذَابِ مَا كَانُوا يَصْدَفُونَ
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ
أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ
رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِمَانِهَا خِيبًا قُلِ انْظُرُوا مَا مُسْتَظَنُّ
إِنَّ الَّذِينَ فَسَدُوا مِنْهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَسْتُ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
قُلْ إِنِّي مَدَنِيٌّ رَحِيمٌ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
قِيمًا مِثْلَ آبَائِهِمْ خَفَاءً وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بیت گنایات خدا را و اعراض کند از آن جز آنچه ایمان داد اعراض کنندگان را

از آیات خویش بدین عذاب سبب آنکه اعراض میکردند

منظر نیستند مگر آنکه باید بدین در هر شکلی که باید حکم رود

یا باید بعضی نشانی پروردگار بود که باید بعضی نشانی

پروردگار بود پس نفس را که ایمان نیاورده بود پس از ایمان او

کسب کرده بود در ایمان تو عمل خیر تو به است بگو انتظار کنید هر آنچه مایه منظر

بمحققان اینک براننده کردند دین خود را و کرده شده دینی از ایمان و هیچ حساب

است جز این نیست که کار ایشان که گرفته شده بوی خداست ما خبر داری ایشان باقیست آنچه میگو

هر که آورد نیک پس او راست ده چندان و هر که آورد

برای جزا داده خواهد شد الا مثل آن دایان ستم کرده خواهند شد

بگو هر آینه دلالت کرده است مرا بروردگار پس بوی راه راست مرا میبرد

درست نیست ایمانیم را خفیف شد و نبود از شرک آن بگو هر آینه

منازس و قربانی من و رزقه کافی من دوست من همه برای خداست پروردگار

اعراف

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

بسم شریک نیست اورا و باین تو حید فرموده شد مرا و من نخستین مسلمانانم

قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ

بگو ایها طلب کنندگان پروردگاری غیر خدا و است پروردگار همه چیز و عمل نمی کند

كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ

هیچ کسی جز ذات خود و برنده ارد هیچ بر دانه بار دیگر را بار بوی

رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَبَيِّنْ لَكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

پروردگار شما رجوع شما باشد پس خبردار کنید شما را آنچه که در آن اختلاف میکردید

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خُلَافًا الْأَرْضَ وَرَفَعَ

و او است که ساخت شما را پادشاهان زمین و بلند کرد

بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا

بعضی را بالای بعضی درجه ها تا باز نماید شما را در آنچه

اَتَّكُمُ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَعَفُوٌّ رَحِيمٌ

داود است شما را بپراکنده پروردگار تو شتاب کننده عقوبت است و بپراکنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا رحمت کننده و مهربان

الْمَصْرُ كَيْتُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ

این کتاب نیست که فرود آورده شد بسوی تو پس باید که نباشد در سینه تو هیچ

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ اتَّبِعُوا

از پیوسته فرود آورده شده تا بیمی کنی بآن و برای پیوسته ایمان را پیروی کنید از آن

مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مَن ذُو قُلُوبٍ

که فرود آورده شد بسوی شما از جانب پروردگار شما و پیروی نکنید کسانی که دستان

قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

اندکی پیوسته می پندیرید و بسیار دید که پاک کرد پیش پس آمد بوی عقوبت

نصف

وَقَالَ رَبُّكَ

فَجَاءَهُمَا بِسُبُطَانِيَّاتٍ أَوْهَمُ قَائِلُونَ ۝ فَمَا كَانَتْ

فادایشان شبها نگاه داران اگر سیده بودند ما ضحک ایشان در خواب نمرد و بودند پس بنود

دَعْوُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِسُبُطَانِيَّاتٍ أَلَا أَنْ قَالُوا إِنَّكَ أَظْلَمُ لِمَ

قول ایشان چو آن بیامد ایشان حقوبت ما الا آنکه گفتند هر آینه ما ستمکار بودیم

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝

پس البته سوال خواهیم کرد استانی که پیغامبر فرستاده شد بسوی ایشان و البته

فَلَنَقْصُصَنَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝ وَالْوَزْنُ

پس البته بیان خواهیم کرد بجهنم ایشان را بدانش بودیم غایب و سنجیدن اعمال

يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

با نضاف از روز بود نیست پس هر که گران شد پند نیکبای او پس ایشانند آنانکه

الْمُقْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ

رستکار و هر که سبک شد پند نیکبای او پس ایشانند آنانکه

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ يَمَا كَانُوا يَأْتِنَا يَظْلُمُونَ ۝ وَ

زیان کردند در حق خویش بسبب آنکه آیات ما انکار میکردند و

لَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا

بر آینه استوار دادیم شمارا در زمین و پدید کردیم برای شمارا سبب

مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ

اسباب معیشت اندکی شکر می کنید و بر آینه آفریدیم شمارا

ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُْوا لِلْآدَمِ فَسَجَدُوا

یعنی پدید شمارا با صورت نسیم شمارا یعنی پدید شمارا بار گفتیم بفرشتگان که سجده کنید آدم را پس سجده

إِلَّا ابْلِيسَ ط لم يكن من الساجدين ۝ قَالَ مَا مَنَعَكَ

مگر ابلیس بود از سجده کننده گان گفت خدا چه منع کرد ترا

أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ

از آنکه سجده کنی و منی که امر کردم ترا گفت من بهترم از او آفریده مرا از

نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا

آتش پدید کرده آفریده او را از گل گفت بخیز و در آسمان نازل

يَكُونُ

عزرا

يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ
 قال انظرني الى يوم يبعثون قال انك من المنظرين
 قال فيما اغويتني لا قعدت لهم صراطك المستقيم
 ثم لا تيتهم من ربهم ايدهم ومن خلفهم وعن ايمانهم
 وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شكرا قال اخرج
 منها مذموما مدحورا لمن تبعك منهم لا ملئ
 جهنم منكم اجمعين ويا ادم اسكن انت وزوجك
 الجنة فكلوا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة
 فتكونا من الظالمين فوسوس لهما الشيطان
 ليبدى لهما ما ويرى عنهما من سوءاتهما وقال ما
 نهاكما ربكما عن هذه الشجرة الا ان تكونا
 ملكين او تكونا من الخالدين وقاسمهما في
 لئلا يئسا من النصبين فدلها ما يغور فلما ذاقا الشجرة

دادگانی

سینه
نازنین
والسلام

لا این نیست ترا که سرگشته کنی در آن پس بیرون شو تا از حوازی نوحه کاشی

گفت بار خدا ایاهست ده مرا مار و زنگنه بنویسد مردمان گفت خدا اینست تو را بهیست

گفت پس لبیب آنکه مرا همراه کردی البته بشنیم برای او میمان راه را راه راست

پس البته بگویم بوی ایشان از پیش ایشان و از پس ایشان و از جانب راست

راست ایشان و از جانب چپ ایشان و نیایی اکثر ایشان شکر گذار گفت مردمان

از آسمان بگویند و رنده شد بخدا که هر که بیروی کند ترا از آدمیان البته بگویم

دورخ را از شما همه می دای آدم ساکن شود در آن تو

در بهشت پس بخورید از هر جا که خواهید و نزدیک شوید این درخت

که خواهید شد از شما کاران پس دوسه داد ایشان را شیطان

تا آشکارا کرد اند بر ای ایشان آنکه پوشیده بود از نظر ایشان از شرم که ایشان گفت

منع نموده است شمارا پروردگار شما از این درخت مگر برای احتیاط از آنکه شود

دو فرشته یا شود از جا و بد باشند کمال و قسم داد برای ایشان

که از نصیب کننده کام شمارا پس بوی سبزی انداخت ایشان را بفریب دادن

درخت

سر
شجره ایشان فرود
کردند که برکی بالای

بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا أَنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ
قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ
يَبْنِي آدَمَ قَدْ أَتَرَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتَكُمْ
وَهُوَ رَشَاقٌ لِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكْ خَيْرٌ ذَلِكْ مُزَانُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
يَذْكُرُونَ يَبْنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا خَرَجَ
أَبُو يَكْرُبُ مِنَ الْجَنَّةِ يَتَزَعُ عَنْهُمَا لِبَاسُهُمَا لِيَرِيَهُمَا
سَوْآتُهُمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

سر
در
درده

وَلَا

ع

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ

دو چون گشت کار زشت گویند یا می بینند بر آن پدران خود را و خدا

أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى

فرموده است ما را با آن بگو بر آن خدا می بیند یا نه بگو زشت ایام گویند

اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِمُوا

خدا ای که می ندانید بگو برای من فرموده است بر درو کارش با انصاف و در کرده است

وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

روی خود را نزد یک بر نماز و بر سرستند او را برای او خاص کرده عباد

لَكُمْ أَكُمُ تَعْبُدُونَ فَرِيقًا هَكَذَا فَرِيقًا حَقَّ

بخش شما را آنچه دیگر بار خواسته شد گروهی راه نمود و گروهی ثابت شد

عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ

برایتان گمراهی هر آینه گرفته دو شیطان را دوست

دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ يٰبَنِي آدَمَ

بخش خدا و می پنداشتند که ایشان راه یافته گشت ای فرزندان آدم

خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَ

بگیرید زینت خود را نزد یک بر نماز و بخورید

اشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ قُلْ

بیشابید و از حد نگزیدد بر این خدا دوست میدارد از حد گذرندگان را بگو

مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ

که حرام کرد زینت خدا را که بیرون شده است برای بندگان خود پاکیزه ها

الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً

از روزی بگو آن پاکیزه و از غلام و ملک هم برای مومنانست در دنیا کافی دنیا خالص

يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

روز قیامت بچنین بیان می کنیم نشانه ها برای گروهی که میدانند

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا

بگو جز این نیست که حرام کرده است پروردگار من بچاینها آنچه علانیه باشد از آن و آنچه

بعضی سر و پا برهنه
و خفته ناکرده محشوش
خواهند شد و احدی

برای این
نه بچیند و بپوشد
بر سر و پا برهنه
گشتند و احدی

بطن و الاثم و البغى

بَطْنٍ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا

پوشیده باشد و گناه و بغی ناحق و آنکه شرک خدا معر کنند چو

لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

که نازل بر او دلیلی بر آن نازل نکرده است و آنکه گویند بر خدا آنچه نمیدانند

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

و هر گروهی را مهلتیست چون بپای رسیدن ایشان تا مهلت نمانند

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ يٰٓأَيُّهَا آدَمُ إِنَّمَا يُبَيِّنُكَ

ساعتی و نه پیشدستی کند ای فرزندان آدم اگر بپایید

رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمُ الْآيَاتِ فَمِنْ نَقْضٍ وَاصِلٍ

فرستاده ازین شما میخوانند بر شما آیات را پس هر که بپاید

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَذَبُوا

پس نیست ترس بر ایشان و نه ایشان اندوختن شوند و کسانی که دروغ گفتند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

آیات ما را و سرکش کردند از قبول آنها آنجا که باشند کان دوزخند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

در آن جا دیدار دارند پس کیست ستمکارتر از کسی که برست بر خدا

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُمْ مِنَ

دروغ را یا بدروغ گفتند آیات او را آنجا که برسد ایشان بهره ایشان از

الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتْلُوْنَهُمُ قُلُوبُهُمْ

کتاب است تا که بپایند ایشان فرستادگان ما تا قیامت احوال ایشان

أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا

جایست آنجا که شما میخواستید بخیر خدا گویند که گم شدند ایشان از ما

وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ قَالُوا

و شهادت شدند بر خویش آنکه ایشان کافران بودند حکم کند خدا

ادْخُلُوا أَمْثَلُ الَّذِي كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ أَجْلِ الْإِثْمِ

داخل شوید همراه ایشان که گذشتند از پیش از شما از جن و انس

بطن و الاثم و البغی
یعنی میگویند
برای ملک این
و احدی
نیکوکاری نماند

نقص نیست و
که گفته اند
ایشان برسد
اعلم

عزاف

فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا

در استی برگاه دراید قومی لعنت کند قوم دیگر مانند خود را و می

اِذْ أَرْكَوْا فِيهَا جَمْعًا قَالَتْ أَخْرِجْنَهُمْ لَا وَلَهُمْ رَبِّنَا

بیکدیگر رسند در دوزخ همه یکی گوید جماعت من هزار ایشان جماعت من مقدم ایشان ای

هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَأَنزَلْنَاهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ

ایشان گمراه کردند ما را پس بده ایشان را عذاب را دو چند از آتش

قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ وَقَالَتْ

فرمود خدا هر یک را دو چند است و لیکن شما نمی دانید و گوید

أُولَٰئِكَ لَآخِرُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

جماعت من مقدم ایشان من هزار ایشان نیست شمارا بر ما

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ

بهرین بخشند عذاب را بسبب آنچه میکردید براینکه کسب کنید

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحْ لَهُمْ أَبْوَابُ

پیرامون نیست کردند آیات ما را و سرکشی کردند از قبول آن هرگز که ده نشود در ایشان

السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي

آسمان و در بین آیند بهشت تا دهن شود در

سِتْمِ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ

سوراخ سوزن و همچنین جزا میدهم که کار از ایشان از

جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نُجْزِي

دوزخ در سن بود و از بالای ایشان در دوزخ پوشش و همچنین جزا میدهم

الظَّالِمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا

ستمکاران را و آنانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند

تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ

بجمله میدهم بچاس هر قدر طاقت او بجماعت باشد کما بهشتند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ

در آن جاوید باشند و ببردیم آنچه در سینه های ایشان بود از

پروردگار ما

در دوازده

یعنی این است
و الله اعلم

+

غُلِّجَتْ حَرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

بیشتر می رود در برابر ایشان بجای و گویند سپاس بخدا راست که

هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا

دلاست کرد ما را بسوی این بهشت و هر که مستغذ راه یافتیم اگر راه نمودی ما را

اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُؤْتُوا الزَّكَاةَ

خدا را اینها آمدند مرستادگان پروردگار ما راستی و نداد کرده شوند زکات ایشان

الْجَنَّةِ أَوْ رِثْمُوها بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

داده شدند آنرا بسبب آنچه میکردند و ندا کنند اهل

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَقْبَدَ وَجَدْنَا مَا عَدَدْنَا رَبَّنَا

بیشتر اهل دوزخ را کرده راست یافتیم آنچه وعده کرده بود پروردگار

حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ

راست پس آیا شما هم راست یافتید آنچه وعده کرده بود پروردگار شما گفتند آری

فَإِذْ نَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ إِنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

پس اواز کند اوار کننده میان ایشان لعنت خدا بر اهل ستمکاری راست

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

که باز میگردانند مردمان را از راه خدا و میجوایستند بران ستم

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ وَيَبْتَهِمُ الْجَابِ وَعَلَى

وایشان آن باختر اعتقاد دارند کفر و میان ایشان برده است و بر

الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسْمِهِمْ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

اعراف مردانی باشند ایشان را از اهل صفتی بنبیان ایشان و ندا کنند

الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

اهل اعراف اهل بهشت را که سلام بر شما بنویسند بهشت نه در آمدند و ایشان طمع میکنند

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا

وچون گردانیده شود چشم اهل اعراف بطرف اهل دوزخ گویند

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

بار خدا یا من ما را همراه کرده ستمکاران و ندا کنند اهل

الأعراف

اعراف

کف للهم

الْأَعْرَافِ رَجَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسْمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ

اعراف مردانی را که می شناسند ایشان را بیتی و ایشان گویند که بیتی نمود

عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ أَهْوَاءِ

از شما جمعیت شما و آنکه سرکشی میکردند ایها ایضا عواذ

الَّذِينَ اتَّخَذْتُمْ لَأَيُّنَا لِلَّهِ بَرَحَةً أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا

آنکه منت می بردید که هرگز عذاب نرساند خدا بدیشان به رحمت گذشت ایشان

خَوْفَ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تُخْزَوْنَ وَنَادَىٰ صَاحِبُ النَّارِ أَصْحَابُ

روح ترس نیست بر شما و نه شما اندر و بیکدیگر شوید و ندا کند اهل دوزخ اهل

الْجَنَّةِ أَنْ أَفْضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ

بهشت را آنکه بریزید بر ما بهر سببی از آب یا از سایر آنچه روزی داد

اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ

خدا گویند هر آنچه خدا حرام کرده است این بر دوزخ کاران آنکه

اتَّخَذُوا مِنْهُمْ لَهْوًَا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا

دین خود را گرفتند بازی و لهو و فریفت ایشان را زندگی دنیا

فَالْيَوْمَ نَنْسِفُهُمْ كَأَنَّهُمْ الْقَاءَ يَوْمَهُمْ هَذَا وَمَا

بس امروز فراموش کنید ایشان را چنانکه فراموش کردند ملاقات این روز خوش

كَانُوا يَا أَيُّهَا تِلْكَ الْجَنَّةُ وَلَقَدْ جَنَّاهُمْ يَكْتُمُ فَضْلَهُ

و چنانکه آنجا رسیدند بایات و هر این در دیم برای ایشان گفت بیکدیگر فضل

عَلَىٰ عِلْمِهِ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ هَلْ

از یاد این برای راهنمایی و بخشش کرده مومن ن

يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِي

آنرا نمی شناسد مگر مصداق این دعه در روز بیکدیگر می رسد آن گویند که بیکدیگر

نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ مِنْ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَمُلِ

فراموش کرده بودند از این از این بر این آمده بود و بخاطر روز دکار ما بر استی این

لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدِّ فَعْمَلٌ غَيْرٌ

استند بر این شفعان تا شفاعت کنند برای ما یا باز گردانیده شویم بوسی دنیا پس

که در آید بهشت

الحی النار

شمارا

یعنی قهرای بی
که فراتر از
ایشان صابی
نمیکنند و
اعمال

معمل کنیم غیر آنچه

وَبَتَّ

وَبَتَّ بِتَبَتِّهِمْ
بِیَسْتَمِمْ

بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ

بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ
بِیَسْتَمِمْ

بِیَسْتَمِمْ

الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرَ ^{وَالْأَنْفُسُ} وَالْأَنْفُسُ هُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ^{إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ}
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتْرَتِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
 الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَشَمْسًا
 وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ
 الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ^{أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَوْجَعًا}
 وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ^{وَلَا تُقْسِدُوا}
 فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
 إِنَّ مَرْحَمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ ^{مِنَ الْمُحْسِنِينَ} وَهُوَ الَّذِي
 يُرْسِلُ الرِّيحَ بَشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَثْقَلَتْ
 سَحَابًا نُبِقَ مِنْ أَسْفَلِهِ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
 خَلْقًا نَحْنُ جُنَّاهُ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ^{وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتًا}

۶۴

بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْتًا كَذَلِكَ
 نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا
 نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقُومُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 قَالَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 قَالَ يَقُومُوا لِبَرٍّ ضَلَلْتُ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَى
 مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ فَكَذَّبُوهُ فَاجْتَنِبْهُ وَالَّذِينَ
 فِي الْفُلِكِ وَاعْرِفْنَا الذِّكْرَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
 كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ
 يَقُومُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي لَتَتَّقُونَ

بعضی مال پروردگار او و زمین ناپاکیزه بر من آید و

بعضی می بینم که شما را برای گروهی که شکرگذاری میکنند و اینست

نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را ایستاد

ایح مبعود و بجز او هر اینست من میترسم بر شما از عذابت روز بزرگ بوی و

لغت اسراف از قوم او هر اینست ما می بینم ترا در گمراهی ظاهر

لغت ای قوم من ایست مابین این گمراهی و دلیل من بجا بزم پروردگار

عالمها میرسد شما بجا می آید پروردگار خود و بیکدیگر عاری می گردید

از علم خدا انکه می بیند ایند آیا عجب کردید از انکه آمد بشما بنده ای از

پروردگار شما بر مردی از شما می آید که بشما را و تا پروردگاری و

بامهریانی کرده شود بر شما پس درو عدل شد پس رویدم او را و انکه باقی

در گشت و عری ساجیتم انکه درو عدل شد ایات ما را هر این

بودند گروهی از ایشان و دست دیم بسوی قوم عاد بر او پاش بود لغت

ای قوم من پرستید خدا را ایست شما را ایح مبعود غیر او ایست بزم کاری کنید

بمجلس

ع
بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

ویدم

بودند

ایشان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِي كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ

افشاد استراحت کفار ارا قوم او هراينه مای پستم ترا

فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ قَالَ

در بخود و هراينه کجاں میبرم ترا از درد و غم یان گفت

يَقَوْمُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ

ای قوم من نیست مرا هیچ به خودی و لکن من پیا میبرم از درد و کار

الْعَالَمِينَ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ

عالمها میبرم شما را بسمایهای پروردگار خود و من برای شما ناصح

أَمِينٌ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى

ایمانم ایانچه کردید از آنکه آمد بشما پنداری از پروردگار شما بر

رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذَكُرُ وَإِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ

مردی از شما تا به شما بگوید و یاد داند و اذکرتان کرد و بعد شما را جانشین

مَنْ تَعْبَدُ قَوْمٌ نُّوحٌ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَذَكَرُوا

ار پس قوم نوح و افزود برای شما در خلقت قوت را پس یاد کنند

الْإِلَهَ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ

معشای خدا را تا شما را ستودیم گفتند آیا آمد پس تا عبادت کنیم

اللَّهِ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتَّبَعْنَاهُمْ

خدا را تنها و بگذارد آنچه میپرستیدند پدران ما پس پیوستیم ما

تَعِدُّنَا أَزَكَّيْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ قَدْ وَقَعَ

آنچه وعده میکنی یعنی بار عقوبت را اگر راستی از راستگويان گفت نمایی شد

عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضِبَ أَتَّجَادِلُونَنِي

بر شما از پروردگار عقوبت و خشم ایانچه بر میکنید

فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ

در باب نامهای جد معزز کرده اید از ابا و پدران شما و دنیا ورده است خدا

بِهَآءِ مِنْ سُلْطٰنٍ فَانْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

بران هیچ دلیل خدا پس انظر کنید هراينه من باشما ام مشطراں

ع

ع

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا دَابِرَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ *پس نجات دادیم او را و آنکه بودند با او همراهی از جانب حقین دیریم*

ثُمَّ وَدَّ آخَاهُمْ صَلْحًا قَالَ يَقُومُ عَبْدُ اللَّهِ مَا لَكُمْ

مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ *پس می نمود برادرش این صریح را گفت ای قوم من پس سید خدا را نیست شمارا*

نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ قَدْ رُمِيَ تَاكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَ

لَا تَمْسُوهُا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آلِهَتِهِمْ وَاذْكُرُوا *ما ده شتر نیست پیدا کرده خدا نشانه پس بگذارید پس که هر که خورد در زمین خدا و*

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ *و در میانید او را پادشاهان را بگذاشت پس بعد از قوم عاد و جای داد شمارا در زمین*

تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَتَحْتُونَ الْجِبَالَ

بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْآيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ *پس زند ازل فی را بهما قصرها و میتراشند کو بهما*

مُفْسِدِينَ *فاسدین* قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ نَسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا مِنْ أَمْنٍ مِنْهُمْ أَنْتَعَمُونَ أَنْ *پس یاد کنید نعمت های خدا و تنهای کنید در زمین*

صَلْحًا مَّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ *پس و اینان گفتند ان اشرف که سر کشی کرده بودند از قوم او*

مُؤْمِنُونَ *مؤمنان* قَالَ الَّذِينَ نَسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ *پس آنکه هر کسی صیغ داشت ایشان را که کسی را که ایمان آوردند از آن آیات خدا*

مُسْتَقْدِمُونَ *پس مقدم* *پس مقدم* *پس مقدم*

پس مقدم *پس مقدم* *پس مقدم*

فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِنْهَا مَنَاسِكًا

در پیش شما بعد از آنکه رها کنید خدا را اما از وی و هرگز لایق نیست مارا

أَنْ نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا

که عود کنیم در آن مگر آنکه خدا خواهد برود در کار ما احاطه کرده است

كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا

و بینهای قوم ما بر خدا توکل کردیم بار خدا یا فیصل کن در میان ما

وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَبِيرُ الْفَاتِحِينَ ۝ وَ

و میان قوم ما بر راستی و تو بهترین فیصل کنندگان و

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَمَّا تَبِعْتُمْ

گفتند آن اشخاص که کافر بودند از قوم او اگر پیروی کنید

شُعَيْبًا إِنْ كُنْتُمْ إِذْ الْخَيْرُونَ ۝ فَآخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ

شیع را برای آنکه شما ای کافران را بشوید پس در گرفت ایشان را زلزله

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا

پس صبح کردند در سرای خود بزانو افتاده آنکه دروغد شنیدند شعیب را

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا

گو یار نبودند ایجا آنکه دروغد شنیدند شعیب را بودند

هُمْ الْخَيْرِينَ ۝ فَنُفِئَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمُ لَقَدْ

ایشان را زایل کرد پس باز شنیدند از ایشان و گفت ای قوم من

أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اسْتَأْذَنُكُمْ

رساندم شما بفرمانهای پروردگار خود و بخواهی کردم برای شما پس چگونه است

عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا

خودم بر قوم کافران و نفرستادیم در هیچ دهی از پیغمبری را که

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

گرفتار کردیم اهل آنرا بدستی و سختی در رخ تا بود که ایشان را زاری کنند

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا

پس دادیم بدست نیکای محنت راحت تا آنکه بسیار شدند و گفتند

سفر ابراهیم

در این باب
نهی عباد را
از این کارها
منهی است
میباشد
بر اهل بیت
و پیغمبر

سیرت ابراهیم

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً

بر این رسیده بود پدران ما را سخت و رحمت پس کریم ایشان را که

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَهْلُ الْقُرَىٰ آمَنُوا لَأْتَيْنَاهُمْ

و ایشان خبرند و اگر اهل دیه با ایمان آوردندی دیگر

لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن

بیکش دیم بر ایشان برکت با از آسمان و زمین و لکن

كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ

بروج نسبت کردند بر ما باینکه سب کردند ای این شدند اهل

الْقُرَىٰ إِن يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ أَوَلَمْ

و یها اگر میاید عذاب ما بایشان شبانه خوابیده باشند آیا این

أَهْلُ الْقُرَىٰ إِن يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا نَضْحِي وَهُمْ يُلْعَبُونَ

اهل دیه اگر میاید عذاب ما وقت بخت بازی میکردند

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ

ای این شدند از مکر خدا پس این میشوند از مکر خدا کرده

الْحُسِيُّونَ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ الْأَرْضَ مِنْ

زبان بخاران اما واضح شد بر آنکه وارت زمین میشوند بعد از هر یک ساکنان

بَعْدَ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ

آن زمین که اگر خواستی عقوبت رسانید می ایشان را بگویند که

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصْرُ

بر دل ایشان پس ایشان نمی شنوند آن دیها ذکر میکنم

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلٌ بِالْبَيِّنَاتِ

پس تو بعضی اخبار آن و بر ایشان آمده بودند باین آنها بپیمبران ایشان

فَمَا كَانُوا يُوْمِنُونَ مَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ

پس هرگز ایمان می آوردند با آنچه تکذیب کرده بودند پیش ازین هم چنین هرگز

اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ

خدا را بر دل کافران و نیافتیم در اکثر ایشان

ایشان و هر می نهیم

با نمون

مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ

وفا بجه و هر آینه ی نسیم الزائیں را بد کار باز

بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

فرستادیم بعد از این آن موسی را بابت نهایی همین بوی فرعون

وَمَلَأْنِيهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

و قوم ادلس کا فرشتہ نذبان شایا ہیں بلکہ چکونہ سند آخر کار مفید ان

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و گفت موسی ای فرعون هر آینه من پیغمبرم از جانب پروردگار عالمی

حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جُعِلَ

سزاورم با آنکه تکویم بر خدای مکر سخن راست بر آئینه آورده ام بنما

بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

نشانه از جانب پروردگار شما پس بفرست باس بی اسرا مثل را

قَالَ اِنْ كُنْتَ حِقَّتْ بِاَيَّةٍ فَاْتِ بِهَا اِنْ كُنْتَ مِنْ

گفت اگر آورده معجزه پس حاضر کن آن را اگر هستی از

الصَّدِيقِينَ ۖ فَالْتَقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

راستگواریں پس انداخت عصای خود را پس نالہاں ان عصای

مَبِينٌ ۖ وَتَزْعِيْدُهُ فَاِذَا هِيَ بِبَيْضَاءٍ لِّلنَّظَرِ ۙ

فان هر شد ديروں آورد دست خود را پس ناکه آن دست برای بنیاد

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

لقد انشرف از قوم فرعون بایلدیر هر امنه این جادو را

يُرِيدُ أَنْ يَنْجِيَكُمْ مِنْكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

میجو اید که بیرون کنند شما را از زمین سما پس چه میباید

قَالُوا ارْجِهْ وَآخَاهُ وَارْسِلْ فِي الْمَدَائِئِ حَتَّى يَمُوتَ

نقد و تحریف دار اورا دبر اورا و بفرست در مد این شهر، میباید

يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْنَا وَجَاءَ السَّحَابُ فَرَعُونَ قَالُوا

ما بيارند پس تو هر ساله را و اندر ساله را بنویس

إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنِ

برایمده مارا از دوی میاید اگر غالب شویم گفت آری

إِن كُنتُمْ لِمَنِ الْمَقَرِّبِينَ ۝ قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَ

و برایمده شما از مقربان باشید گفتند ای موسی یا این است که سخت نوازشی

إِمَّا أَنْ تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا

یا ایها الشیخ اذا زانده گفت موسی شما افکندید و بجادو

سَحَرُوا عَيْنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ

بیتجادو و بستند چشمهای مردمان و بترسانیدند ایشان را در آورده جادوی

عَظِيمٍ ۝ وَ أَفْجَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقَ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

بزرگ و وحشی فرستادیم بسوی موسی که با کس عصای خود را برانگیزی

تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا

آن عصا فرو میرود آنچه دروغ اظهار میکردند پس ثابت شد حق و باطل آنچه ایشان

يَعْمَلُونَ ۝ فَعَلَبُوا هَٰذَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۝ وَ

بیکردند پس قوم فرعون مغلوب شدند اسباب و حوار شدند و حق

أَلْقَى السَّحْرَ سَاجِدِينَ ۝ قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ

انداخته شدند سحران سجده کنندگان گفتند ایماں آوردیم بر پروردگار عالمها

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ أَمْسِئْتُ بِهٖ

خدای موسی و هارون گفت فرعون ایماں آورد و بدیدم موسی

قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مِّمَّكَرْتُمُوهُ ۝

پیش از آنکه در سنوری دهم شمارا برایمده این تدبیر است که اندیشیده اید

فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَمَسَوْفَ تَعْمَلُونَ

درین شهر تا بیرون کشید ازین شهر سالکان انرا پس خواهیم دانست

لَا تُقِطِعْنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفِكُمْ لِصَلَبِكُمْ

البینه بر من دستهای شمارا و پایهای شمارا بخلاف یکدیگر باز ندارد و شمارا

اجْمَعِينَ ۝ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا نَقَمُ

همه بجای گفتند برایمده بسوی پروردگار خود رجوع کننده گانیم و آنچه

مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَّا يَا أَيُّ رَبِّنا لَمَّا جَاءَتْنا رَبَّنَا
 اْفِرْعَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ **وَقَالَ**
 الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيَفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَتَكَ قَالَ سَنَقْتِلُ
 أَبْنَاءَهُمْ وَلَتَسْجِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ
 قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
 الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلْمُتَّقِينَ **قَالُوا** وَذُنُوبُنَا مِنْ قَبْلُ أَتَأْتِينَا وَمَنْ بَعْدُ
 مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَ
 يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ **وَلَقَدْ**
 أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِاللَّسَنَةِ وَنَقَصْنَا مِنْ
 الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ **قَالَ** أَجَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ
 قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى
 قُلْتُمْ إِنَّ لَآئِقًا هِيَ تَأْتِي وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ فَتَنتَظِرْ
 لِأَمْرٍ أَنْ يَبْدُؤَكَ فَانتَظِرْ

۶۶

بد
تالی

وَمِنْ

وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا مَا طَرَفُوهُ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

و کس ایلمه با وی بودند که باش جرایم نیست که شکون بدیشان نزد یک خداست

يَعْلَمُونَ وَقَالُوا مَا تَأْتِيَنَاهُ مِنْ آيَةٍ لَسْ نَأْتِيَنَاهُ

سبدا آمد و گفتند کسان فرخون ای موسی هر چه باری از نیکوستانها بخوای

فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۖ فَاثْبِتْنَا عَلَيْكَ الظُّلُمَ

مار ابدان ہیں مانتے ہیں تو باور دارندہ ہیں پس دنیا دہر برائیاں طوائف

وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَارِ مِفْصَلُهُ

در بخ کشند و غنایم و خون شاهان را نفع کرده شده

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا وَقَعَ

بلای کشی کردند و بودند قوم گناهکار و دغیبکه

عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قُلُوا يٰمُوسَى اذْعُرْنَا رَبِّكَ بِمَا عٰهَدَ

فرد و اندر اینها و گفتند ای موسی و عاکی بجانب بر در دکار خود

عِنْدَكَ لَنْ تُكْشِفَتْ عَنَّا الرِّجْزَ لَوْ مِثْنُ لَكَ وَ

زادک نو اگر ذابل کنی از اعفویت را البته بقیه ننویم ز او بفرستیم

لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

دفعہ سیمہ ابوہی اسراہیل را پس چون زایل گردیم از ایشان

الرَّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ فَانْتَقِمْنَا

عفویت نامدی که ایشان رسند کاند باین عهدی نشستند پس انتقام

مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَوْمِ بِآثَمِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

از ایشان پس عرق کردیم ایشانرا در دریا بسبب آنکه ایشان دروغ میباشند

عَنْهَا غَفِلِينَ ۝ وَأَوْثَرْنَا الْقَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُقَاتِلُكَ

از اہل پنجشنبہ و میراث دادیم کروستے برا کہ

اِذَا لَمْ يَجِدْ
وَمِيراثًا دَاخِلًا لِرُؤْسِهِ رَاكِبًا
يُسْتَزَعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي

ضعیف شمرده میشوند مشارق زینبیه و مغارب که

برکاتِ فیہا و تمّت کلمت ربّک الحسنى علی بنی

برکت نهادیم در است شد وعده نیک پروردگار تو بر حق

و دیگر شتر از اینها

تاریخ

آیات مارا و پوزند

مذکور

إِسْرَائِيلَ ۖ مَا صَبَرُوا وَذَمَرْنَا مَا كَانَ بَصْنَعُ فِرْعَوْنَ

اسرائیل بابت آنکه صبر کردند و خراب کردیم آنچه ساخته بود فرعون

وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۚ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ

و کسان او آنچه بر می افراشتند و گذرانیدیم بی اسرائیل را

الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامِهِمْ قَالُوا

از دریا پس آمدند بر گروهی که مجاورت کردند بر پشته ها و عویش کردند

يُوسَىٰ جَعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمُ آلِهَةٌ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ

بی اسرائیل ای موسی بساز برای ما معبودی چنانکه ایشان را هستند معبودان گفت بر اینها

يَحْمِلُونَ ۚ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا فِيهِمْ وَيَبْطِلُ مَا

هستند که نادانانند بر اینها از چاهه باطل کرده شده است و بهی گواشان دارند

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ قَالَ أَغَبَّ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ

و باطل است آنچه می کردند گفت موسی ای غیر خداست که بر اینها معبودی داد

فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ وَإِذْ أَخْبَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ

فضل داده است شما را بر عالمها و یاد کنید گفت ما چون نجات دادیم از

فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتَلُونَ

کس فرعون بر شما بدترین عذوبت می کشیدند

أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ

پسران شما را و زنده می کشانند دختران شما را و در مقدمه از این بزرگ

رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۚ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ

از پروردگار شما و وعده کردیم با موسی سی شب

أَتَمَّهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِّمَّاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَ

تمام کردیم آن بیعاد را بدست پس که نشد بیعاد پروردگار او چهل شب

قَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ

گفت موسی برادر خود هارون را جانشین من باش در قوم من و اصلاح

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۚ فَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ

کاری کن و من راه تباه گران و چون آمد موسی

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ بِأَشْرَارِ قَوْمِهِ يَتَنَزَّلُ فِي مِثْرَتِ

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ بِأَشْرَارِ قَوْمِهِ يَتَنَزَّلُ فِي مِثْرَتِ

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

و چون آمد موسی با شرار قومش در می نشیند در پیراهن

مِثْرَتِ

لَمَلَقَاتِنَا وَكَلِمَةً رَبِّهِ قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ

بوده که ما دخی گفت با او و در کار او گفت ای پروردگار من این را که می خواهم

قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَمَرَ

گفت خدا که ای دیدار من و این که نظر کنی بسوی کوه پس اگر قرار گیرد

مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ

جایی خود خواهی دید پس و چنین ظهور کرد پروردگار او بر کوه گردانید آن

دَكَاوُخَرٍ مُّوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ

پس پس چو اره ساخته و افند موسی بهوش شده پس چون بهوش آمد گفت بایا

تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ يُوسَى

بارگشتم بسوی تو پس اول سیدانم گفت ای موسی

إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي

پس اینم من برگزیدم ترا بر مردمان و بیجا مهابی خود و شنوا آمدن سخن خود

فَخَذَ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَكَتَبْنَا

پس بگذاشتیم عطا کردیم و باز از شکر کنندگان و نوشتیم

لَهُ فِي الْأَلْوَا حِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا

برای موسی در لوحها از هر چه برای پند و برای بیان هر چه

لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَ مَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرٍ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

بر هر چه پس بگذاشتیم بگرفتند آنرا و بقیه و فرمان قوم خود را با عمل کنند

بِأَحْسَنِ مَا سَأَوْا وَهَرَكُمُ دَارَ الْفَسَقِينَ سَاصِرًا

بر بهترین آنچه درخواست خواهم شما را سرای گناهکاران باز خواهم داد

عَنِ الْبَيْتِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

از قاعل در آیات خود بی راهه بگفتند در زمین با

وَأَنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا

و اگر به بینند هر نشانی که هست ایمان نیاورند و اگر به بینند راه

سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا

راه راستی راه نگیرند آنرا و اگر به بینند راه و اگر به بینند راه

ناظر کنی بسوی تو

کوه را

کنم ترا

سَبِيلَ النَّحْيِ يَتَّخِذْهُ وَهُوَ سَبِيلُكَ يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ

راه که راست است را راه گیرند آن را این سبب آن است که ایشان

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

آیات خدا و از آن غافل بودند و کسانی که دروغ داشتند آیات ما را

لِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا

در دوزخ داشتند ملاقات آخرت را بود شود عملهای ایشان جزا داده شوند الا آنچه

يَعْمَلُونَ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ عِبْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

سیر کردند و ساختند قوم موسی بید رفتنشان از زینور و بلیان

عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمِيرُ وَأَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ وَلَا

گوسار بدنی او را که او را که بود و آلمیرند که آن گوسار هیچ سخن نگفت و

يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذَهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا

دلیل سیر کرد هیچ راه نبود گرفتند و ایشان ستمکار بودند و چون

سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَوْلَا

نادم شدند و دیدند که ایشان گمراه شده اند گفتند اگر

لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

مهربانی نکند بر ما و در دگر ما و بیامزد ما را البته باقیم از زبان کاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ

و چون در آمد موسی بقوم خود خشنک شده و اندوهناک شده

يَسْمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ عِبْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَ

گفت بد جاشینی است جاشینی که کردید پس از من آتاشانی کردید از نعم پروردگار

الْقَى إِلَى الْوَاخِ وَلَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ

و انداخت الواخ را و گرفت موسی سر برادر خود را سبب شد پس بر سر خود

ابْنَ أُمِّرَانَ الْقَوْمَ اسْتَزْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي

گفت ای پسر مادر من این قوم ضعیف کردند مرا و نزدیک بودند که بکشند مرا

فَلَا تَشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ

پس شاد من نباشد دشمنان را و شمار کن مرا با گروه

الظَّالِمِينَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوِي وَأَدْخِلْنَا

سمنگاران گفت ای برادر دلاور من بیمار من را و برادر مرا و دانا فخر کن

فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٠﴾

از او در بخشایش خود و تو بخشنا بنده تری بخشایندگان هر آینه کسانی که

اَتُخَذَ وَالْعِجْلُ سَيْنًا لِّمَنْ غَضِبَ مِنْ رَّبِّهِمْ وَلَئِنْ

معمود گرفتند که ساله را خواهد رسید باین جماعت چشمه از بر در دهکده

في الحَيَوةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ يَخْرُجُ الْمُقْتَرِنُونَ ﴿٥٠﴾

در سوای در جبهه دنیا و بهمناس جز امید بهیم افزا کنند کار را

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ

و بر آینه ک ننگ کناه کناه با کردند باز ناله نمودند بعد از آن گناهان

اٰمَنُوْا اِنَّ رَبَّكُم مِّنْ عَدَمِ الْعَفْوِ رَّحِيْمٌ ۝۱۸۰

[illegible]

سَكَّتَ عَنْ مُوسَى الْغَضُّ أَخَذَ الْأَمْرَ فِي

كتاب من تولى مصيبه

سَالَتْ نَدْسَمُ ارْجَا فَرْمُوسِي رَكِبَتْ اَبْوَابُ رَاوَدَرِ مَلُوبِي

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ فِتْنَةُ الْيَوْمِ وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لِقَاءُ رَبِّهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ يُسَمُّوْنَ

وای هدایت و بختا پیش اما که ایسان از هر در و درو

وَالْأَنفُسُ سَارِقَةٌ فَكَيْفَ تَسْعَى فِي حُلَاةِ الْإِنْفُسِ

و احار موسى لومه سبعين رجداً

و اختیار کرد موسی از قوم هفنادس برای میعاد و

فلما احدهم الرجفة قال رب انوسيد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَسَاكِمِهِمْ مِنْ قَبْلِ وَأَيَّائِي سَهَابًا بِمَا فَعَلَ

بیش از این ایستاد را و مرا بک دی با هلاک نمی مارم

لَسْمَاءُ مِثْلُهَا لَا وَفِيكَ صِلَافٌ مِنْ

آنچه کردند بخدا و از قوم ما نیست این حادثه که امتحان تو کرده است پس ما را

تشاء و بهدی من شاء انت ولینا و اعفر لنا و

میرزا حسن

ارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَفِيرِينَ ۝ وَكَتُبْنَا فِي هَذِهِ

وهرابی کی بر ما و تو بهترین آمرزندگان کی و نویسی یعنی مقرر کن برای

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُمْ ذُنَا إِلَيْكَ قَالِ

در دنیا نیکی و در آخره نیز نیکی هر آنچه ما رجوع کردیم بسوی تو گفت

عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ

عذاب من بر هر که خواهم و مهر من بر هر که خواهد است هر

شَيْءٍ فَسَاكُنْهُمُ الَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ

چیز را پس خواهند دوست رحمت که خود را برای کسی که پرستیز دارند و

الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَانَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَنْبَغُونَ

زکوة میدهند و کسانی که می آیند ایمان می آورند و برای آنکه برود

الرَّسُولَ النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُ وَنَهُ مَكْتُوبًا

پیغامبر را که بی سواد است آنکه می یابد لغت او نوشته

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمُ بِالْمَعْرُوفِ

نزد آنکه خوان در تورات و انجیل می فرماید ایشان را بکار پسندیده

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ

و حلال می سازد برای ایشان پاکیزه با و حرام کند برای ایشان

الْمُخْبَأَتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ

پنهان را و ساقط می کند از ایشان بار که آن ایشان را و آله مشقت بار

عَلَيْهِمْ قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَتَّبِعُوا

که بود بر ایشان پس آنکه ایمان آورند با و تعظیم کردند او را و باری دادند

التَّوْرَةَ الَّتِي أَنْزَلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ قُلْ

و هر دی کردند توری را که همراه وی نازل کرده شده است ایشانند پیروزان بگو

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي

ای مردمان هر آنچه من پیغام خدا ام بسوی شما همه می آید انجاء می

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

که او است پادشاهی آسمانها و زمین بیست هیچ معبود مگر او زنده کننده و مرگ دهنده

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الَّذِي يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ

پس ایمان آرید بخدا و پیغامبر او که نبی اوست که تصدیق کند خدا را

وَكَلِمَتِهِ وَاَتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ وَمِنْ قَوْمِ

موسای اورا و پیروی کنید او را تا بود که شما راه یابید و از قوم موسی

مُوسَى اُمَّةٌ يُّهْتَدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ وَ

موسی گروهی است که دلالت کند مردمان را بر راه راست راستی علم یابند

قَطَعْنٰهُمْ اِثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمًّا وَاَوْحَيْنَا اِلٰى

و متفرق ساختیم بی اسراسل را بر دوازده قسم بپایه کرده و وحی فرستادیم

مُوسٰى اِذَا اسْتَسْقٰهُ قَوْمُهُ اَنْ اَضْرِبَ بِعَصَاكَ

بنوی موسی و بگوید که خواستند از وی قوم وی که بزین عصای خود

الْحَرَّ فَاَنْجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ

شکل را پس روان شد از آن شکل دوازده چشمه بدانت آب

اِنَّا نَسْخَرُهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامُ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ

گروهی آب بخور نمودیم و سایبان بر سر ایشان را بر او نازل کردیم

الْمَنَّ وَالسَّلٰوٰى كُلَّوَا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَمَا

من و سلوی را بفرستیم بخورید از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شما را

ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ وَاِذْ قَبْلَ

دستم نکردند و لیکن بر خویش ستم میکردند و یاد می خور گفتند

لَهُمْ اَسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَا

شما ایشان را که ساکن شوید در این دیار و بخورید از آنجا که خواهید چنانکه بخواهید

قُولُوْا حِطَّةً وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ

و بگوید خطئه و داخل شوید بر دروازه سجده کنان تا بیاوریم برای شما

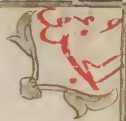
خَطِيْئَتَكُمْ سَنُرِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ فَبَدَّلَ الَّذِي ظَلَمُوْا

گناهان شما را و زیاده خواستیم داد و بیکو کاران را پس بدل کردند ستمکاران

مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قَبْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا

از بی اسراسل سختی غیر آنچه فرموده شد ایشان را پس فرستادیم ایشان را

بر ایشان

مِنَ السَّمَاءِ مَا كَانُوا يَظْلُمُونَ ۝ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ

از آسمان مقابل آنکه ستم میکردند

الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْيَمِّ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ

که بودند ساحلی بر لب دریا چون از حد گذشتند در روز شنبه

إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا

ووقتیکه می آید بایشان طایفه هر شنبه روزی که ایشان معطمانه

يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

بیشتر در روزی نمی آید بایشان هم چنین از سودیم ایشان را باینکه فاسق میکردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ

ویدادلی چون گفت کردی از این دیو چرا بیدیدید کردی که خدای

أَوْ مَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذَرَةَ إِلَى

یا عذاب بخواید کرد عذاب سخت گفتند ما را عذری باشد بوی

رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا

بروردگار تا باشند که بر بیزگاری کنیم پس وقتیکه فراموش کردند آنکه تذکره

بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ

ایشان را نجات دادیم کسی را که منع میکردند از کار بد و گرفتار کردیم

ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ ۝ مَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا

ستمکاران را بعد از آن سخت بسبب آنکه فاسق بودند پس چون

عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ خُثَيْمٍ

مکیر کردند از ترک آنچه منع کرده شد ایشان را از آن تقسیم شود بپورنگان خثیم

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

ویداد چون یاد کردی بروردگار را باینکه بفرستد بر ایشان تار و قمار است

مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ

کسی را که برساند بایشان عقوبت سخت بر آینه بروردگار تار و عقوبت است

الْعِقَابِ ۝ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ

گفتند است و بر آینه آمرزنده و مهربان است و پراکنده کردیم کی امیران در زمین

دی

تغییر بیان
خواهد کرد

عزاف

أَمَّا مِنْهُمْ الضَّالُّونَ وَمِنْهُمْ ذُوْنَ ذَلِكْ وَيَكُونُهُمْ

کرده کرده بعضی از ایشان ضالانند و بعضی از ایشان سواى و استی

بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَخَلَفَ

بهمینای و مشتقینا باز کردند یعنی بسوی راه راست پس از می

مَنْ بَعْدَهُمْ خَلَفَ وَرَثَتُ الْكِتَابِ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

در آمدند بعد اما ایشان جانشینان بد که دارند توریت شده اختیار میکنند

هَذَا الْأَذْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنَّا لَهُمْ

ست ع این عالم خیس را و میگویند آمرزید خواهد شد برای ما و اگر نباید

عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُ وَهُ الْيُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِمَّا قِ

مستحقى مانند آن البته بگرفتند از آن گرفتند شده است بر ایشان آن عهد

الْكِتَابِ إِنَّ لَآ يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا

که در توریت است که گویند بر خدا امری راست و خوانده است

مَا فِيهِ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا

آنچه در توریت است و سرای آخرت بهتر است بر بهتر گواران را ایما

تَعْقِلُونَ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا

هم نمی کنند و اما که ملک میکنند بکتاب و برپا داشتند

الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضْعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ وَإِذْ تَقُنَا

نماز را بر اینها ما ضایع میکنیم از بهر نزدیکی کاران و یادگی چون بودند

الْجَبَلِ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

کوه را بالای ایشان گویا سایه بایست و گمان کردند که بر ایشان کوه خواهد

خُذُوا مَا آتَيْتُكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ

گرفهید بگرفتند آنچه دادیم شما را بحد تمام و یاد کنید آنچه در دست ما بود که شما

تَتَّقُونَ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِرْطُوْنَهُمْ

در پناه باشید و یادگی چون گرفت برورد که بر نوازی آدم از ایشان

ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا

اولاد ایشان را و گواه کرد ایند ایشان را بر ذات ایشان گفت آیا نیستم پروردگار

کردیم را
نصف

ع

شما گفتند

بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْهَا مُنْصِفِينَ

آری گواه شدیم که نه گوئید در روز قیامت هر اینست ما بیچشم بودیم

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِمَّنْ تَبَعُوا

ازین گوئید یا گوئید که بجز این نیست که شرک آورده بودند پدران ما پس ما

وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِمَّنْ تَبَعُوا أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

و ما می بودیم آمده بعد از ایشان و ما بادل گنی ما را بقصوت آنچه

الْمُبْطِلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ

بده را آن کردند و همچنان بیان میکنیم آن تها ما باز کردند

يَرْجِعُونَ ۝ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَتْهُ

و بخوان بر ایشان جزایی که داده بودیم حکم آت خود

أَيَّتِنَا فَأَسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

پس بیرون رفت از علم آن پس در پی او شد شیطان پس گشت

مِنَ الْغَوِينَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهَا وَلَكِنَّهُ

از گمراهان و اگر بخواهیم بر دوشینیم او را و لیکن

أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ

میل کرد بسوی پستی و پیروی خواست خود کرد پس مثل و مانند صفت

الْكَلْبِ إِن تَحُلْ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثَ

سگ است اگر بگذاشت بر روی زمین از دهان بیرون آید پس بیرون

ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ

این صفت گزینی است که دروغ میگویند آیات ما را پس بخوان بر ایشان

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ سَاءَ مَثَلُ الْقَوْمِ

این بد ایشان مثال کنند ما عباد صفت بداند این قوم

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

که دروغ دانستند آیات ما را و بر خویشان استم می کردند

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا وَلِيَّكَ

هر که راه نماید خدا همان است راه یابنده و هر که گمراه سازد پس هیچ نجات

عزاف

هَمُّ الْخُسْرَوْنَ ۝ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثْرًا مِّنَ الْجِنِّ

اولی خند زانکاران در آینه با فریدیم برای دوزخ بسیاری ایشان

وَالْإِنسِ لَمْ يَلْمُ قُلُوبُ لَا يَقْتُمُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ

و او در میان ایشان از دلهاست که نمی بینند بان و ایشان را است چشم راست

لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

که نمی بینند بان و ایشان را که شهادت که نمی شنوند بان ایشان

كَأَلَّا نَغَامِرَ بَلْ هُمْ أَصْلُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ وَ

مانند چهار پایمانند بلکه ایشان را گمراه تراند ایشان را بختشان و

لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ

خدا را است نامهای نیک پس بخوانند او را باین نامها و بگذارند از آنرا

يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

که بخردی میکند خدا از نامهای خدا داده خواهد شد را ایشان را جزای آنچه میکردند

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و از آن میان هم که پیدا کرده ایم گروهی هست که دلالت میکند بر حق عدل میکند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ

و کسانی که دروغ دانستند آیات ما را پایمال میکنیم ایشان را تا محمل نماند

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمَلِّ لَهُمْ أَزْكَىٰ كَيْدِي مَتَّيْنٌ

از آن راه نمانند و مهلت دهم ایشان را بر آینه مدبر من محکم است

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ

آیا نماند کردند که نیست بمنتش ایشان را بجمع دیوانی نیست او

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ

مگر نیکو نشنیده آشکارا آیا نظر کردند بپادشاهی خدا در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَىٰ أَنْ

در زمین و آنچه خدا پیدا کرده است از هر چه و آیا نظر کردند در آنرا

يَكُونَ قَدْ أَقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ

که شاید نزدیک شده باشد اجل ایشان پس بگردانم سخن بعد فراوان

ع

وَقَالَ

يُؤْمِنُونَ مَنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذْكُرْ

ایمان بخوانید آورد هر که راه سار و دش خدا هیچ راه نمانده است او را

فِي طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

بیکه از دینان خدا که راهی چون سرگردان شده سوال میکنند ترا از قیامت کی

آيَان مَرْسِلُهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَيْهَا عِنْدَ رَبِّي لَاجِلٌ

باشند استقرار او بگو جز این نیست که علم قیامت نزد پروردگار پس است

لَوْ قَتَلْنَا الْإِهْوَ ثَقُلْتُ فِي السَّمَوتِ وَالْأَرْضِ لَاتَاتِكَ

نیاردا و آوردت او که خدا را ن شده است در آسمانها و زمین نیاید بشما

إِلَّا بَعْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَيْهَا

مگر نماند سوال میکنند ترا از قیامت کوما نوکا و من گفته اند از آن بگو چنان

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ

نزدیک خداست و لیکن بسیاری از مردمان نمیدانند بگو

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

نرمی تو اعم برای خود نفع رسانیدن و نه ضرر کردن مگر آنچه خدا خواسته است

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و اگر من دانستم علم غیب را بهر آینه بسیار جمع کردی از جنس شفقت و مهربانی

السَّوءِ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ

بمن هیچ سخن بدیسم من مگر بیم کننده و مرزده دهنده و برای کردی که ایمان آوردند

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَكُمْ

اوست الله میدار دشمارا از یک شخص و پیدا کرد از آن یک شخص

زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ

زنش را تا آرام کرد بادی پس چون جماع کرد دردی زن خود بار گرفت

خَفِيفًا فَهَمَزَتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ

باری سبک پس آمد در نفعت گردان بار یک بعد از آن چون زن را بار شد برود

أَتَيْتَنِي صَاحِبًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا

که اگر نزدی بری شایسته ما را باشیم از شکر کنندگان پس چون

انتهای

عزاف

باینده قدر است

اِنَّهَا صَاحِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فَمَا اَتَاهُمَا فَعَلَى اللّٰهِ

و خدا ایشان را از نزدی شایسته مقرر کردند برای او شرکها را و آنچه داده بود ایشان

عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ اَيْشُرْكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ

از آنچه شرک مقرر میکنند ای شرکها را که نمیسازند چیزی را که هیچی آفرینند و خود را

يَخْلُقُونَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَمْ نَصْرًا وَلَا انْفُسَهُمْ

ایشان را آفرینند و نمی توانند برای پرستندگان خود یاری دادن و نه خود را

يَنْصُرُونَ ۝ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدَى لَا

یاری میدهند و اگر بخوانید ایشان را بسوی راه هدایت و نه

يَتَّبِعُوكُمْ سِوَا ۝ اَدْعَوْتُمُوهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ

پیروی کنند شما را بجز این است بر شما انکه دعوت کنید ایشان را یا خاموش

اِنَّ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادُ امثالِكُمْ

بر اینند که بجز عبادت میکنند ایشان را بجز خدا بندگانند مانند شما

فَاَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس بخوانید ایشان را و باید که قبول کنند دعای شما را اگر راست گو

اَلَمْ اَرْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا اَمْ

ایا ایشان را پاهاست که راه میروند یا آنها ایشان را دستهاست که نهاد میکنند

لَهُمْ اَعْيُنٌ يَّبْصُرُونَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اُذُنٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

و یا ایشان را چشمهاست که می بینند یا آن ایشان را گوشهاست که می شنوند

قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تَنْظُرُونَ

بگو ای شرکها را بخوانید شرکها را خود را بعد از آن بر سر کار کنید و همت مکنید

اِنَّ وَلِيَ اللّٰهِ الَّذِي تَرْكِبُ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى

بر اینند که رسا سازم خداست آنکه فرود آورد کتاب او و کار سازی کند

الصّٰلِحِينَ ۝ وَالَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا

نیکی کاران را و آنانکه بخوانید ایشان را بجز خدا

يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

نمی توانند یاری دادن شما را و نه خود را یاری میدهند

باشید

باین

و انکار کند
و در کار

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُقْبِرُونَ

و اگر دعوت کنند ایشان را بسوی راه هدایت نشنوند سخن شمارا و ای بیننده

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

بسوی تو حال ایشان هیچ نمی بینند لازم گیر و در گذر را و بعد مابقی را ببینند

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ وَإِنَّمَا يَنزِعَنَّكَ مِنَ

و اعراض کن از نادانان و اگر دغدغه کند ترا از جانب

الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ

شیطان خلع پس پناه طلب کن از خدا بر اینکه شنوا و داناست

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طُغْيَانٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

برائسته متقیان چون برسد ایل ترا و سوسه از شیطان یاد میکنند خدا را

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ وَلِخَوَانِهِمْ يَمُدُّهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ

پس مآل ایشان بینا شوند و برادران که فراموش میکنند ایشان را در راهی مایه

لَا يُقْصِرُونَ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْتَنِي

نمی ایستند با محمد و چون می آری نزد ایشان ای بیگانه چرا از طرف حق

قُلْ إِنَّمَا اتَّبَعُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ

بجو این نیست که بروی کنم آنچه فرود آورده شده بسوی من از پروردگار این قرآن

مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَإِذَا

نشانیها از پروردگار و هدایت و بخشایش است مرقوم مومنان را و چون

قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

خوانده شود قرآن پس گوش کنید بسوی آن و خاموش باشید تا کرده شود در شما

تَرْحَمُونَ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَ

هر با نی و یاد کن پروردگار خود بر ضمیر خود بزاری و ترسکاری

خُفَّةً وَدُونَ الْبَهِرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَ

و یاد کن پروردگار خود را بکلام است نرا از بلند آوازی و احواد و شبانه نگاه مپاش

لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ إِنَّ الَّذِي نَزَعَنَّكَ مِنْ بَطْنِ

و مباش از غافلان بر آینه کشانم که نزد پروردگار نتوانی کرد گشتی بکنی

انفال

الاولی سبک

ثلثه

عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْبُحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

از عبادات او بجا می آورند و او را به تحسین و سجد می کنند

سورة الانفال مكية خمس وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

مطلب کنند از تو در باره غنایم بگو غنایم برای خدا و رسول است

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

پس از خدا ترسید و اصلاح کنید میان خود را که میان شماست و فرمانبردار گردید

إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ

اگر شماست مؤمنان اینهاست که مؤمنان آنانیست که چون یاد کرده شود

اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ

خدا ترسید دل ایشان و چون خوانده شود برایشان آیات خدا زباده

إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ

ای ایمان ایشان را در پروردگار خویش توکل کنند آنانی که بر پا دارند

الصَّلَاةَ وَيِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُفْقُونَ أُولَٰئِكَ هُمُ

نماز را و آنچه روزی دادیم ایشانرا خرج می کنند اینهاست که ایستادند که

الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ

مؤمنان حقیقی ایشانراست درجه ها نزد یک پروردگار و آمرزش

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ

در روزی نیک چنانکه بیرون آورد تو را به درگاه از خانه تو به درستی

وَأَنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ يُجَادِلُونَكَ

و در این گروهی از مسلمانان تا حشود بودند خصومت کردند با تو

فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى

در حق راست بعد از آنکه ظاهراً می شود گویا رانده میشوند بسوی

المَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى

مرگ و ایشان در آن می نگردند و یاد کنی نعمت الهی را که از نگاه و عذر و ادعای

الطَّاغُوتِ بَيْنَ أَثْنَاهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ

بسیاری از دو گروه که وی شما را باشد دوست پیدا کنند که غیر خود را

الشُّوْكَةَ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ

جنگی شما را بود و اینجاست خدا که ثابت کند حق را

بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۖ لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ

بهره های کافران و برود دایره کفر را تا بکشد حق را و ببرد

الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۖ إِذْ يَسْتَغِيثُونَ

و درین باطل را که می خواهند بکشند که هر کس را که از خود میسر دید در دنیا

رَبِّكُمْ فَاسْتَجَابْ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِّنْ

پسر و در دگر پس قبول کرد و دعای شما که مرد گشته شما ام هزار کس از

الْمَلَائِكَةِ مُرْسَلِينَ ۖ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

فرشته ها از پس خود بجا دهد و ببرد و ساخت خدا این مرد را که برای مرده

وَلِنُظْمِنَ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النُّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

و آرام گیرند با آن دل شما و دست فتح که از نزد یک خدا

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَكِيمٌ ۖ إِذْ يَغْشَىٰكُمْ الْغَاسِقُ ۖ فَمَنْ ثَمَرِهِ

بر آینه خدا غالب بگشت شما آنکه که می پوشید شما به چنگی بگفته ایست از نزد یک خدا

وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّيَطْمِرْكُمْ بِهِ وَيُغْشِيَ

و فرود می آورد بر شما از آسمان آب تا پاک کند شما را با آن و ببرد

عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَ

از شما انود که شیطان و تا به بندد بر دل شما بگفته

يُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۖ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ

ثابت بود و بهار او حکم کند با بهار آنکه که وحی فرستاد بر و در کار بوی ملائکه

أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ

کس با شما ام پس استوار سازید مسلمانان را از غیب خواهم افکند در دل

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرُّعْبَ فَاضِرُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ

کافران را رعب پس برنبدای مسلمانان بالای گردنها

وَاضِرُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ

و برنبد برایشان بر طرف دست و پای را این بسبب است که ایشان خلا و گریز

وَمَرْسُولَهُ وَمَنْ يُشَارِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ

رسول او و هر که خلاف کند خدا و رسول او پس خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَلِكُمْ فَذُقُوا قُوَّةُ وَإِنَّ لِلْكَافِرِينَ

سخت عقوبت است این را بچشید و بدانید که کافران راست

عَذَابُ النَّارِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِتْمَةُ

عذاب آتش ای مسلمانان چون بهم آید بآه و آن آیه کرده

الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ وَمَنْ

کافران آیه کرده پس برگردانید بسوی ایشان پشت را و برگرد

يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّرًا أَوْ مَخْتَصِرًا

برگرداند بسوی ایشان از پشت خود را مگر بگریز گشتن برای جنگ یا پناه جان

إِلَى فُتَّةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبِ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ

بسوی گردی پس برآیند بازگشت بسوی او خدا و جای او

جَهَنَّمَ وَيُئَسِّرُ الْمَصِيرَ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

جهم است و بد جای است پس شما نکشتید ایشان را و پس خدا

قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

کشت ایشان را و تو یا محمد ناکشتی و بلکه الهی و پس خدا کشت

وَلِيُبَلِّىَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ

تا عطا کند مسلمانان را از نزدیک خویش عطاى نیکو برآیند خدا

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ذَلِكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَوْهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ

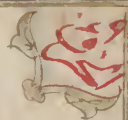
شنود و داناست حال این است و بداند که خداست کننده است کید

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُرُّ الْفَتْحِ وَإِنْ تَنْتَهُوا

ای کافران اگر طلب فتح کنید پس آمد پشیمانی و اگر ابرایید

با خدا و

کافران را

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ

بِسْ اِنْ بهتر است شمارا و اگر باز گردید یعنی بارگرددیم و دفع کند

فَعَنْكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

از شما جماعتی هیچ چیز را اگر چه بسیار باشد و بداند خدا که با شماست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطَّعُوا اللَّهَ وَامْرُؤَهُ وَلَا

ای مسلمانان فرمانبرداری کنید خدا و رسول او را در وی

تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتُّمَّ تَسْمَعُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

برو دارید از وی و حال آنکه شما شنیدید و نشنودید مانند ایشان

قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

گفتند شنیدیم و ایشان نمی شنوند هر اینها بدترین جنسند که

عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ

نزد خدا کرانند که حرف نمیزنند و در نمی یابند و اگر

عَلِمَ اللَّهُ فَبِهِمْ خَبَرٌ لَّا سَمْعَهُمْ وَلَوْ سَمِعُوهُمْ لَتَوَلَّوْا

بدانستنی خدا در ایشان نیگوید البته شنودنی ایشان را ردی میکردند

وَهُمْ مُعْرِضُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا

ای مسلمانان قبول کنید

لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ

تواند خدا و رسول را چون بخواند شما را برای آنکه زنده دل سازد و بداند که

اللَّهُ يَكُولُ بِبَنِي الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ خَشِرُونَ

خدا حاکم میشود میان مرد و دل او و بداند بوی او بر آنکه خوار میشود

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً

و بر سر شما افتد که نرسد بمانا که شما کردید از شما محصیل

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَذْكُرُوا إِذْ

و بداند بر اینست که خدا سخت عقوبت است و یاد کنید ای مهاجران

أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

نعمت الهی را آنوقت که شما اندک بودید تا توانستید در زمین یعنی در که می رسید

نضر خود

اَنْ يَّخْطَفَكُمْ النَّاسُ فَاُولَئِكَمُ وَيَدُكُمْ بِنَصْرِهِمْ وَ

از آنکه بر بندگان شما را مردمان پس جای وادشمارا یعنی در مدینه و قوت وادشمارا

رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا أَيُّهَا

در روزی وادشمارا از چیزهای پاکیزه ناسود که بسیار داری ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا مَن تَكُونُونَ

مسلمانان چنانست که خدا و رسول و چنانست که بندگان شما را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَعَلِمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ

که مرا می دانستید بدانید که مالهای شما و فرزندان شما از این است

فِتْنَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرُ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و اما ای خداوند بزرگ است مزد بزرگ ای گروه

آمَنُوا أَنْتُمْ تَقْوُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ

مسلمانان اگر بترسید از خدا بندگان برای شما تمیزی را و در گذاردند

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

از شما انانان شما را و بپا مرد شما را و خدا صاحب فضل و

الْعَظِيمِ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ

بزرگ است و اما ای نبوت الهی ما بعد از آنکه هر کسی می کرد و در حق تو کرد

أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ

یا بندگان شما با ظن و حق کنند شما را ایشان بدست می کردند و خدا بدست می کرد

وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكْرِينَ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَىٰ بُرْءِكُمْ أَيْمَانَ

و خدا بهترین بدست می کند کائنات و چون خوانده شود در جماعت امانت مگویند

قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا

شنیدیم اگر خواهیم بگوئیم مانند آن نیست این مکر

إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ وَإِذْ قَالَ لَوْلَا هَؤُلَاءِ

افسانه پیشینان است و آنجا که گفت یا خدا ما اگر نیست

هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا

این قرآن راست است از نزد بزرگ تو پس بنا بر آن بر ما سنگ را

تا جایی که نهند

مَنْ السَّمَاءِ أَوِ اثْنًا بِعَذَابٍ لِّهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ

از آسمان یا بیار بر عذاب در دناک را و نیست خدا

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ

که عذاب کند ایشان و تو میان ایشان باشی و نیست خدا عذاب کننده

وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَمَا لَهُمْ إِلَّا يَعْذِّبَهُمُ اللَّهُ

و ایشان استغفار میکنند و هست مرا ایشان که عذاب کند ایشان

وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا

را خدا حالا که ایشان باز میدارند از مسجد حرام و میکنند سر او را

أَوْلِيَاءَ هَٰؤُلَاءِ أَوْلِيُوهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

الحاجب من سر او را آن هستند مگر متقیان و لیکن بیشتر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ

میدانند و نیست نماز ایشان را در آن خانه کعبه

الْأَمْكَاءِ وَتَصَدِيْقَةٌ وَقَوْلُ الْعَنْبَابِ بِمَا كُنْتُمْ

بجز سفير کردن و دستک زدن پس بچندای که قرآن عذاب را بپس

تَكْفُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَصْوَالَهُمْ

که فرزند خود بر این که قرآن خرج میکنند اموال خود را

لِيُصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْقُونَهَا ثُمَّ يَكُونُ

تا باز دارند مردان را از سبیل خدا پس زود باشند که خرج کنند از راه ایشان

عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

آن خرج کردن حسره بر ایشان باز مغلوب شوند و که انحراف

إِلَىٰ جِهَتِهِمْ يُجْشَرُونَ لِيَمْنَزِلَهُ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ

بسی دوری دوزخ را نده شوند تا جدا سازد خدا ناپاک را از

الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ

پاک و نجس ناپاک را بر بعضی از آن بر بعضی

فَبَرَكْمَهُ جَمْعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جِهَتِهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ

پس فوده سازد آن همه را یکجا پس آوردن در دوزخ این جماعت ایشانند

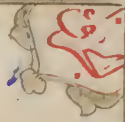
انفلا

الْحُسَيْنُونَ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الزَّيْنَةُ وَأَعْمَلُوا
 مَا قَدْ سَلَفَتْ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ
 الْأَوَّلِينَ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً
 وَتَكُونَ الذِّكْرُ كَلَةً لِلَّهِ فَإِنْ أَنتُمْ وَافِقُونَ اللَّهَ
 يَعْمَلُونَ بِصَبْرٍ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاغْلِبُوا إِنَّ اللَّهَ
 مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا
 غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
 يَوْمَ الْقُرْآنِ يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدَّةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
 بِالْعُدَّةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
 لَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافَةٍ فِي الْمَعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضَىٰ

نزدیک

ان الله
 ذبها
 بكم الله
 كانوا
 اواران
 بكم
 بيت
 الكرم
 واولهم
 تكون
 ايمان
 فمروا
 شمر
 از
 فض
 كهم
 صرنا

اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مِزْمَلُكَ عَنْ بَيْتِهِ

خدا کاری را ناکردنی بود تا ملاک شود کسی که ملاک شده است یعنی

وَجِيءَ مِنْ حَى عَنْ بَيْتِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَالِمٌ

و زنده آمد کسی که زنده شد بعد قیام تحت و بیستین خدا شنوای دانست

إِذْ يُرَكِّمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَ كَثِيرًا فَفُتِلْتَ

اگر که نبود خدا ایشان را بسیار البته نزدی میگردید و باید کرد

وَلَتَنَازِعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ترازع میگردید در کار و لیکن خدا سلامت دانست از اینها وی دانست با خود

إِذْ يُرَكِّمُ كُؤُومَهُمْ إِذْ التَّقِيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قُلُوبًا وَقَدْ

انگه گردید اینها را شما چون رو بر رو شدید در چشم شما اندکی و

بَقِيلَ كُؤُومُهُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ

کم بود شمار او در چشم آنان تا آنجا می رساند خدا کاری بود

مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

کردنی بود و بسوی خدا باز گردانند می شوند کارها ای گروه

آمَنُوا إِذْ الْقَبْرُ فَعَةً فَانْتَبَهُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

سو منان چون ریز و شود با گردنی پس ثابت باشند و یاد کنند خدا را بسیار

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا

تا شمارش را نشوید و فرمانبردارای کنید خدا را و رسول او را و ترازع

فَنَفْسُكُمُ وَأَنْتُمْ تَحْكُمُونَ وَإِصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ

در صورت برداری نشوید و بروز دولت شما و شکستهای در زند بهر آنکه خدا

مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

با صبر ایستاد و بهمانند آنکه بیرون آمدند از

دِيَارِهِمْ بِطَرَاوِيْرٍ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ

طایفهای خود از روی سرشی و خود نمای برومان و باز سیدارند از

سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحْطًا وَاذْكُرُوا لَهُمْ

راه خدا و خدا آنچه میکند در کبریه است و آنچه که

الشَّيْطَانِ

انفال

الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ وَقَالَ لَّا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ

شیطان بجا راست کرد و با ای ایشان گفت غلبه کننده نیست بر شما امروز از ایشان

وَإِنِّي جَائِرٌ كَمَا تَرَاءَتْ لِفَتْنٍ مَّكْرُ عَلِيٍّ

و بر این من مدد کننده ام شما را پس چون رو برو شدند هر دو کرده با یک شیطان

عَقِبِيهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ

بر این من خود و گفت بر این من بی تعلقی از شما بر این من می بینم آنچه شما نمی بینید

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ إِذْ يَقُولُ

بر این من می ترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است

الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّهُمْ هَؤُلَاءِ

منافقان و آنکه در دل ایشان بیماری است فریبده است این

بِهِمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ

سلمان را این ایشان و هر که توکل کند بر خدا بر این من خدا غلبه است کارش

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ

و هیچ سیکردی اگر سیدیدی آری بنده چون فرشتگان قبض ارواح دارند

يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

می زنند بر روی ایشان و بر پشت ایشان و بکشند عذاب سوزان

الْجَحْرِ نَاقٍ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْكُمْ وَآلِلَّهِ لَيْسَ

سوزان این بسبب آن کردار است پس فرستاده است دست شاد بسبب آن

بِظُلَامٍ لِلْعَبِيدِ كَذَابُ الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ

که خدا ظلم کند بسبب بر بندگان مانند قوم فرعون و آنکه

مَنْ قَبْلَهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

پس از ایشان بودند که فریاد خدا پس گرفتار کرد خدا ایشان را بگناه

إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

بر این من خدا توانا و سخت عقوبت است این بسبب آن است که خدا

لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَ بِهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرَ

نیت نغیر دهنده هیچ نعمتی که انعام کرده باشد بر قومی تا آنکه نغیر کند

ع

مَا يَأْتِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَذَّبَ آلُ فِرْعَوْنَ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ۝
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَمَا تَتَّقُهُمْ
فِي الْحَرْبِ فَشَرَّ رِبِّهِمْ مَخْلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ۝
وَمَا تَخَافُنَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ ۝ فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۝
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا سَبَقُوا إِيَّاهُمْ لَا يُجْزَوْنَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُمْ
مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ
بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۝
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۝ وَمَا تَتَّقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي

که در ذات ایشان است و بر آینه خدا استخوان و است مانند حال کسان فرعون

و اما که پیش از آن بودند در دوزخ سوزند آیت بروردگار پس بپایک ساجده

بگنایان و غرق ساجده کسان فرعون را و هر یک ستمکار بودند

بر آینه بدترین خبیث کسان نزدیک خدا اما نه که کارشندند پس

ایمان نمی آرند اما که عهد بسته ایشان را می شکستند

عهد خود را در هر مرتبه و ایشان بر پیروی نمی کنند پس اگر می آید ایشان را

در جنگ متفرق سازد بلب کشن ایشان اما که پس پشت ایشان باشند که

و اگر بر سیاه زکری خیانت را پس باز گردان بسوی ایشان عهد ایشان بترک

بر آینه خدا دوستی دارد خیانت کنندگان و باید که نه بدارند ایشان

که فراس را پیش دسی کرده اند بر آینه عاجز نتوانند و همی سازند برای ایشان

آنچه توانید از توانا و از آماده داشتن ایشان برسانید

پای دشمن خدا را و دشمن خویش را و قومی دیگر رنج ایشان

که شما نمیدانید ایشان را خدا میداند ایشان را و آنچه خیر کنید از هر چه بپند

را در

انقال

سَبِيلَ اللَّهِ يُوفِّي الْبَيْكُمُ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ وَإِنْ

در راه خدا تمام داده شود بپنا و شما ستم کرده نشوید

جَنُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ

هو الذي أيده يضره وبالمؤمنين وألف يفتر

قلوبهم لو أنفق ما في الأرض جميعا ما ألفت

بين قلوبهم ولكن الله ألف بينهم إنه عزيز حكيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ

يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنْ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَإِنَّمَا تَقْوَمُ لَا يَفْقَهُونَ أَلَمْ يَخَفْ اللَّهُ

عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

شنوا

دبا حکایت

در راه خدا تمام داده شود بپنا و شما ستم کرده نشوید

جَنُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ

هو الذي أيده يضره وبالمؤمنين وألف يفتر

قلوبهم لو أنفق ما في الأرض جميعا ما ألفت

بين قلوبهم ولكن الله ألف بينهم إنه عزيز حكيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ

يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنْ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَإِنَّمَا تَقْوَمُ لَا يَفْقَهُونَ أَلَمْ يَخَفْ اللَّهُ

عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَمَّا ثَمِينٌ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

يَغْلِبُوا الْفَئِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ مَا
كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّى يَبْخُنَ فِي الْأَخْزِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ
عَزَّ وَجَلَّ لَوْ لَا كَيْدُ مَنْ أَسْبَقَ لِسْتَكُمْ فِيمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ يَرِيدْ وَاجِبَانَتُكَ
فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا

غالب آیند بر دو هزار نفر با اذن خدا و خدا با صابران است سران
بود مجبور که دست وی اسیران باشند تا قتل یا بیاورد و اگر درین
بخواهند مال دنیا را و خدا میخواهد مصلحت آخرت و خدا غالب و خدا
عزت و جلال است اگر نبودی حکم خدا بختی گرفته میرسد شما آنچه
گرفتید عذاب بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه
و بترسید از خدا بترسید خدا آمرزنده مهربان است ای پیغمبر
بگو آنرا که در دست شما اند از اسیران اگر داند خدا
در دل شما نیکی البته بدید شما را بهتر از آنچه گرفته شد از شما و بپارزد
شمارا و خدا آمرزنده مهربان است و اگر نخواهید خیانت بکنید
پس بر آینه خیانت کرده بودند با خدا پیش ازین پس قدرت داد بر ایشان و خدا
دانا و با حکمت است هر آینه آنکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند با مال خود
و جان خود در راه خدا و آنکه جای دادند و نصرت کردند
این جماعت بعضی ایشان کارسازان بعضی اند و آنکه ایمان آوردند

وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا

و هجرت نکردند بخت شما را و از کار سازی ایشان هیچ چیز نماند

وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ لَا

و اگر مدد طلب کنند از شما در کار دین پس لازم است بر شما باری کردن

عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بر جماعت که میان شما و میان ایشان عهدی باشد و خدا ناگفته

بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

بنات و آنکه کافر شدند بعضی ایشان کارسازان بعضی اند

الَّذِينَ تَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ وِفْسَادٌ كَبِيرٌ ۝

و اگر کفر در زمین کار را باشد فتنه در زمین و فساد بزرگ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ

و آنکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند از راه خدا

اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَانصَرُوا وَلِلَّهِ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ

و آنکه پناهی دادند نصرت این جماعت است و بسوی ایشان

حَقَّالَهُمْ مُّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن

حققت ایشان است آمرزش و روزی نیک و آنکه ایمان آوردند

بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ

پس از این و هجرت نمودند و جهاد کردند همراه شما آن گروه نیز

مِنْكُمْ ۝ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي

ارث است و خدا وندان قرابت بعضی ایشان نزدیکتر است بر بعضی در

كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

حکم خدا بر اینست خدا به همه چیز داناست

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ۝ وَبِشَاوَرَتِكَ وَأَمْرِكَ ۝

بِرَأْيِكَ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّن

قطع معامله است از جانب خدا و رسول بوی آنکه عهد نمودید با ایشان

سجده

المُشْرِكِينَ ۝ فَسُحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلَمُوا

از مشرکان بن سیر کنید در زمین چهار ماه بدانید

أَنْتُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ يُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝

که شما نه عاجز کننده خدا باشید و بدانید که خدا سوا کننده کافران است

أَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ

جبر رسا بدست از جانب خدا و پیغمبر و پیروی مردمان روز حج بزرگ

أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَرَسُولُهُ ۝ فَإِنْ تَبَيَّنَ

بر آینه خدا بیزار است از مشرکان و رسول او نیز بن اگر تو گویید

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

ان بهتر است شما را و گردی برگردانید پس بدانید که شما نه عاجز کننده

اللَّهِ وَلِكَثِيرٍ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ الْبَيْتِ ۝ إِلَّا الَّذِينَ

خدا را و پیروان کافران را بعد از بیت در پیونده اگر ناله آید

عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُضُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ

عهد بسته بودند از مشرکان باز نمی کردند شما از چیزی و

يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ

مددند او را و شما کسی را بفارسانید بوی ایقان عهد ایشان

إِلَى مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انْسَلَخَ

ناعت ایشان بر آینه خدا دوست میدارد پرهیزکاران پس چون آخر حج

الْأَشْهُرِ الْحَرَامِ فَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ

ماه های حرام بن بکشید مشرکان را هر جا که بیابید

وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ

و بگیرد ایشان را و بند کنید ایشان را و بنشیند برای ایشان هر گزینگاه

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا

پس اگر توبه کنند و بر پا دارند نماز را و بدهند زکوة را بگذارید

سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

راه ایشان بر آینه خدا آمرزنده همران است و اگر کسی از مشرکان

سجده

اسْتَجَارَكَ فَاجْرُهُ حَتَّى لِيَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلَغَهُ مَامَنْهُ
 طلب امان کند از تو امان بده اورا تا بشنود دران بار برسان اورا بجای ای
 ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ
 این بسبب آن است که ایشان کویدی هستند میدانند چگونه بود مشرکان را
 عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 عهد نزد یک خدا و در رسول او الا آنکه عهد بسته بودند
 عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا
 نزد یک مسجد حرام پس ما دام که بر عهد ثابت باشند شما نیز ثابت
 لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا
 برای ایشان هر آینه خدا دوست دارد پرهیزکاران چگونه بود مشرکان را عهد و امان
 عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضَوْنَ
 بر شما نگاه ندارند در باب شما حق خویشی را دین عهد رضایت بسیار نه شمار
 بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَتَّبِعِ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ
 بر زبان خویش و قبول می کنند دل ایشان و بیشتر ایشان فاسقند
 اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ
 خرید کردند با آیات خدا بهای اندک پس بازداشتند مردمان را از راه
 إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ
 بر آینه ایشان بدکاری است که میکردند نگاه میدادند در باب مؤمنان
 إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ فَازْتَابُوا
 حق خویشی را دین عهد را در آنچه عهد میدادند در کفر مشرکان پس اگر تو بگوشند
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَآخُوا إِلَيْكُمْ فِي
 و بر پا دارند نماز را و میدهند زکوة را پس ایشان برادران شما اند
 الدِّينِ وَنُقِصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَازْتَكُوا
 در دین و دافع سازیم آیات را برای کویدی که میدادند و از بگوشند
 أَيْمَانَهُمْ مِنْ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا
 سوگند ان خویش را پس از عهد بسط خویش و طعن زدن در دین شما پس کارزار

خدا

کنید

بسم الله الرحمن الرحيم

أَيُّهَا الْكَافِرُ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ
الْأَيْمَانَ قَوْلًا نَكِرًا إِيْمَانُهُمْ وَهُمْ يَخْرُجُ
الرَّسُولُ وَهُمْ يَدْعُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ اتَّخَشَوْنَهُمْ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْطِلْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَيُذْهِبِ
غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ
اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْوَحْيَ وَإِنْ تَرَوْهُ فَقَدْ رَأَوْهُ مِنْ قَبْلِ
اللَّهِ وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ عَنِ السَّاعَةِ لَوَسَّاسٌ عَلَيْكُمْ
بِمَا تَعْمَلُونَ
اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

مَنْ آمَنَ

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى

کسی که ایمان آورده است سجده کرد و نماز را در نماز برادر دارد

الزَّكَاةَ وَلَمْ يَجْشِ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا

زکوة را در سجده است نماز خدا پس توقع است که این جماعه از

مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَجَعَلْتُ مَسْقِيَةَ الْحَاجِّ وَعِمْرَةَ

راه یافتگان باشند ایگر در آب نوشا نیل حاجان را در آب دانه

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

مسجد حرام را مانند کسی که ایمان آورده است سجده در در آخر

وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ

و جها کرده است در راه خدا برابر نیستند نزد خدا

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا

و خدا راه نینماید راه ستمکاران را آنکه ایمان آوردند

وَهَاجَرُوا وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ

و هجرت کردند و جها کردند در راه خدا با اموال خویش

وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

و جان خویش بزرگ ترند در مرتبه نزد خدا و اینها عه ایشانند

الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَزَوَّجَهُمُ

مطلوب یابان مرد میداد ایشان را و در دکان ایشان بر رحمت نزدیک خدا

وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ خَلَدُوا فِيهَا أَبَدًا

و بهشتها که ایشان را در آنجا نعمت دادیم بود باشند در آنجا همیشه

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

برای اینست خدا نزد یک دوست مزد بزرگ ای مسلمانان

تَتَّخِذُوا الْآبَاءَ كُفْرًا وَآخَوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَجَبُوا

دوست نگیرید پدران خود را و برادران خود را اگر استجواب کنند

الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ

کفر را بر ایمان و هر که از شما دوستی دارد با ایشان آنجا عه

و بخشنودی

الظَّالِمُونَ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَ

إِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا

وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا

أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ

فَتَرْصُقُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْفَاسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ

كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ

تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا

رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ

تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ

الْكَافِرِينَ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنِ اسْتِغْفَرَ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ

أَجْسَادٌ مَلْعُونَةٌ أَلْهَتْكُمْ آلِهَتُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بِحَسِّ فَلَا يَقْرَأُ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ

بعد از آن پس باید که نزد یک شوند مسجد حرام بعد از سال

هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُعْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ

و اگر میترسید از درویشی پس تو تر نخواهد ساخت شما را خدا از

فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا الَّذِينَ

فضل خود اگر خواهد هر آینه خدا دانادرست کار است جنگ کنید با آنکه

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ

ایمان نمی آورند بخدا و بر روز آخر و حرام نمی شمرد

مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يُدْنُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ

آنچه حرام کرد خدا و پیغمبر او و اختیار نمی کنند دین درست را

الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَزْيًا

از اهل کتاب تا آنکه بدینند جزیه از دست خود

وَهُمْ صُغُرُونَ وَقَالَتْ أَلَيْسَ لِي خَيْرٌ مِنْ ابْنِ اللَّهِ

خوار شده و گفتند مگر من بهتر از پسر خداست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ

و گفتند نصاری که مسیح پسر خداست این قول ایشان است

بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

بر زبان خود مشابهت کرده اند با سخن کفار که در شدند از پیش

قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَنْتَ يَوْمَ فَكُونَ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ

کشتن را ایشان را خدا جلوه بر کرده می شوند خدا گرفتند و دشمنان

رُحَبَاءَهُمْ أَنْبَاءَ مَنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

و زدن آن خود را بچند الله و خدا گرفتند مسیح پسر مریم را

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

و نه فرموده شده اند مگر آنکه عبادت کنند یک خدا را نیست معبود جز وی

سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ

بال است وی از آنکه شرک می کنند میخواهند که فردی را اند نور خدا را

يَا فَوَاهِيَهُمْ وَيَا بَنِي اللَّهِ إِلَّا نَبِيًّا تَمْرُ تَمْرَهُ وَلَوْ كَرِهَ

الكُفْرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَكُمْ كَثِيرٌ مِّنْ

الْأَحْبَابِ وَالرُّهْبَانِ لِكُلِّ أَمْوَالِ النَّاسِ

بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ

يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّبِعُونَهَا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُخْرِجُنَا عَنْهَا

فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ

ظُهُورُهُمْ هُنَا مَّا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ فَنُفِخَ فِي الصُّورِ

تَكُنْزُونَ إِذْ عَدَّةُ السَّاعِثُ مَوْعِدًا لِّلَّهِ أَتَشَاءُونَ

شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِثْلَهَا

أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَطْلُوا فِيهِ مِن

شبه

انفسكم

أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً

بر خود پس و جنگ کنید با مشرکان همه ایشان ضایع ایشان جنگ بکنند با شما

كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

همه شما بدانید که خدا با متقین است جزایان نیست که نمی

زِيَادَةً فِي الْكَفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

زیادت در کفر که راه گردانیده میشوند بآن کافران حلال میشوند آنها را

يُحَرِّمُونَ عَمَّا لِلْبِطْوَاعِ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِيمَا لَهُمْ

و حرام میکنند سال دیگر تا موافقت کنند با شما را آنچه حرام ساخته خدا

زَيْنَ لَهُمْ سَوَاءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

اراسته کرده است برای اعدای ایشان و خدا را بیناید قوم کافران را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَرَّوْا فِي

ای گروه مسلمانان چیست شما را که چون شما گفته میشود درون آیند

سَبِيلِ اللَّهِ إِذَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ رُدُّوا بِهَا حَيَوةً

راه خدا گران شده و سبیل بکنند بسوی زمین آبارضا کنند در زمین

الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَنَاعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فِي

دنیا عوض آخرت پس نیست مناع زندگی در دنیا و دنیا

الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ إِلَّا تَتَفَرَّوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا

آخره مگر اندک اگر بیرون نیامد عذاب کند شما را عذاب

أَلَمَّا بَ وَلَيْسَ تَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ

در دین و بدل شما گیرید قومی را بجز شما و نه بضرر زبان رسانند

شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَّا تَتَضَرَّوْهُ

خدا را و خدا بر همه چیز توانا است الا لغت نمیدید

فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي

پس بفرموده خدا او را خدا نگاه که بیرون کردندش کافران دوم

أَثْبِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَايَةِ يَقُولُ لَصَاحِبِهِ لَا تُخِزْنِي

دو کس نگاه که اس دو کس در غار بود و نگاه که میگفت یا خود را انزوه

یکسال

پس حلال سازند خبر پاک
حرام ساختند خدا

مخبر

إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

بر اینست خدا با ماست پس فرود فرستاد خدا سکین را بر بنیامین و خود را بر بنیامین و قوت بفرستاد

لَمْ تَشْرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى

که ندیدند آنرا و فرود ساخت سخن کافران را

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و سخن خدا بزرگوار است بلند و خدا غالب درست کار است بزرگوار

خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدْ وَيَا مَوَالِكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ فِي

سبیل و گران بار و جبهه و گنبد بمال خود و جان خود در

سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَبْرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

راه خدا این خبر است شما را اگر میدانید

لَوْ كَانَتْ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْعُوكَ وَلَكِنْ

اگر بودی آنچه بان دعوت میکنی نفع فریب الحفول و سفری آسان بر روی زمین

بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ

دور نمود اینان را سافت راه و سوزند خواهند خورد سخن خدا که اگر

اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ

می توانستیم بروی آمدیم با شما بطلان میکنند خویش را و خدا

يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ

میداند که ایشان دروغ گویند عفو کند خدا از تو چرا دستور ددی

لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الذَّنْصِدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ

و ادای ایشان را تا آن وقت بود که هویدا بر است گویان و بدانی دروغ گویان را

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

و دستور می طلبند از تو آنکه ایمان آورده اند بخدا و روز آخر

أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَالِمُ

در محفل از آنکه جهاد کنند با اموال خویش و جان خویش و خدا داناست

بِالْمُنْقِبِينَ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بیتها جز این نیست که دستور می طلبند از تو آنکه ایمان

التقوى

يَا اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَإِذَا تَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهَلْ فِي رَيْبِهِمْ
 يَتَرَدَّدُونَ ○ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدَّ اللَّهُ عَذَابَهُ
 وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ ابْتِغَاءَهُمْ فَبَطَلَتْهُمْ وَقِيلَ لِمَ لَمْ يَأْتِ
 مَعَ الْقَعْدِينَ ○ لَوْ خَرَجُوا فِلكُمْ مَازَادُكُمْ إِلَّا خَبَالًا
 وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُوا كُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ
 سَمْعُونَهُمْ ○ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالظَّالِمِينَ ○ لَقَدْ ابْتِغَوْا
 الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ
 الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ○ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَقُولُ أَئِذَا زُلْزِلَ لَا تَقِفَتِي إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ○ إِنْ تُصِيبَكَ
 حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا
 قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَسْأَلُوا وَهُمْ فِي رَيْبٍ
 قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى
 الْكَافِرِينَ أَزْمَانٌ

ایشان را کفیه شد

بجزا و برادر آخر و در آن است دل ایشان پس اگر کسی خود را
 سرگردان شوند و اگر خواستندی بیرون آمدن بسیار دیگر دزدی آن
 و این ناپسند داشت خدا بر ایشان پس از حرکت باز داشت
 باشند کان اگر بر می آمدند میان شما نمی افزودند در حق شما کفر و
 و البته مرگ می نداشتند میان شما فتنه جوین در حق شما و میان شما
 سنی شنوایند از ایشان و خدا دانست بستم کاران بر آینه طلب کرده بود
 فتنه را پیش ازین و دیگر دانست برای تو مصلحتها تا آنکه بهار
 به صفت حق و غالب شد کار خدا و ایشان ناخواهان بودند و ایشان نیست
 که میگوید دستور ده مراد فتنه میند از آگاه سو که در فتنه افتاده اند
 و بر آینه و در آن است که در آن را اگر برسد بنویسند
 نمایی ناخوش کنای ایشان را و اگر برسد بنویسند گویند
 پرست آوریم مصلحت خود پیش ازین دیگر کردند شادمان شده
 بگو هرگز نرسد ما الا آنچه نوشته است خدا برای ما دست کار ما

اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِالْأَحَدِ

الحُسَيْنِ بْنِ وَحْنٍ نَتَرَبَّصُ بِكَمَّانٍ يُصِيبُكُمْ اللَّهُ

بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيهِمْ أَمْرٌ غَافِلُونَ

مَثَرِ تَصَوَّنَ ۝ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ

مَنْظَرِ اَیْمِ
بگو ای منافقان خرج کنید بجوش و آتش هر که را

خواید شد از شما بر آینه شما هستند از قوم قاسقان و باز داشت ایشان را

از آنکه قبول کرده شود از ایشان خرج ایشان الا که ایشان کافر شدند بحد

بر رسولہ ولا یأقول الصلوات ولا یؤتم تسبیحاً
در رسول او دخی آئندہ شمار

يَقُولُونَ إِلَّا وَهُمْ يَرْهَوْنَ قُرْآنًا يَجْعَلُ الْوَقْعَةَ حِجَابًا

وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ

الحَيَاةُ الدُّنْيَا وَتَرْهَقُ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ لَغَوُونَ
زندگی دنیا را در پی دارند و جانهایشان را از دست می دهند و گمراه می گردند

وَيَخْلُقُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ

لَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ۖ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأَ

لیکن ایشان جماعت هستند که می ریزند اگر بیابند پناهی را یا

مَغْرِبٍ أَوْ مَدْخَلًا لَوْ لَوَّ إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ

مستم

التوبة

ایشان را

مِنْهُمْ مَنْ يَلْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا
 رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذْ هُمْ يُسْخَطُونَ وَلَوْ هُمْ
 رَضُوا مَا اتَّهَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
 سَيُؤْتِنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ
 رَاغِبُونَ **إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَ**
الْعَمَلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلٍّ أَدْنَىٰ خَيْرٍ لَّكُمْ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ
 آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ **يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ**
أَحَقُّ أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا

ع

ثلاثة

من

اِنَّهُ مِنْ يُحَادِّدُ اللهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

بر که خدای تعالی و رسول او پس برای من و راست است و در حق

خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ

جا و در آن ایجا است رسوایی بزرگ میترسند منافقان

اَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ

از آنکه درود آورده شود بر شما آن سوره که خبر دهد ایشان را در دل

اسْتَهْزَءُوا اِنَّ اللهَ يَخْرِجُ مَا تَحْكُمُونَ وَلَكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

تسخیر کنند برای من خدا را بداند که است چیزی را بپرسید و اگر سوال کنی

لَيَقُولَنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ بِاللّٰهِ وَ

گویند جز آن نیست که ما در بازی مشغول می بودیم و بازی میکردیم و با یکدیگر

اٰيَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ لَا تَعْتَذِرُوا

و آیاتهای او و پیغامبر او سخن مسخر دارید

قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰمَانِكُمْ اِنْ تَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِنْكُمْ

برای من شما که فرستیدید بعد از ایمان خود را در گذریم از سر گوئی از شما

نَعَذِّبُ طَآئِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا يُجْرِمُونَ الْمُنْفِقُونَ

البته عذاب کنیم گروهی بسبب آنکه گنهار بودند مردان منافق

وَالْمُنْفِقَتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يٰۤاُمُّرُوْا بِالْمَسْكُوٰتِ

و زمان منافق بعضی ایشان را از جنس بعضی اند میفرمایند یکدیگر را پسند

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْ لَسَوْفَ

و منع میکنند از کار پسندیده و می بندند دستهای خود را از امر پسندیده

اللّٰهُ فَتَسِيءُ لَهُمْ اِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ وَعَدَ

خدا پس خدا را ملامت ساخت ایشان را منافقان و فاسقان و عداوت او را

اللّٰهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَتِ وَالْكَفَّارِ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا

خدا مردان منافق را و زمان منافق را و کفار را آتش دوزخ همیشه

فِيْهَا هُمْ حٰسِبُهُمْ وَلَعْنُهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ عَذَابٌ مُّقَمَّرٌ

باشند که آن ایجا دوزخ پس است ایشان را لعنت کرد ایشان را خدا ایجا است

التوبين

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثْرَ أَمْوَالًا

مانند آنکه پیش از شما بودند از شما قویتر و بیشتر از شما اموال

وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِبُحْلِ أَفْئِدَتِكُمْ

و اولاد پس بهره مند شدند بخلق خویشان پس شما نیز بهره مند شدید بکینه خویشان

كَأَسْتَمْتَعِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُصَّتُمْ

چنانکه بهره مند شدند از شما بودند متصله خویشان و شریک در مال

کردید

كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

چنانکه ایشان شریک در مال گردیدند تا بودند عملهای ایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ

و در آخرت و اینها اندر باران را انانیده است ایشان

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ

آنکه پیش از ایشان بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم

إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

ایبراهیم و اهل مدین و اهل موفقات آمدند به ایشان بفرمان

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

به نشانیهای روشن پس هرگز نشد که خدا ظلم کند بر ایشان و بیکس ایشان بر خود

يَظْلِمُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

ظلم کردند و مردان مسلمان و زنان مسلمان بعضی ایشان کارسان

بَعْضُ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

بعضی امر میکنند بمعروف و باز دارند از کارهای منکر

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ

و برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمانبرداری میکنند

اللَّهِ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

خدا و رسول او را اینها رحمت خواهد کرد بر ایشان خدا بر اینها خدا

عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ

عزیز و حکیم و وعده کرده است خدا مردان مسلمان و زنان مسلمان

نارایم

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدْنَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ

که میرود زیر آن جویها همیشه باشند که آنجا و جای بای با لیزه

فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَفِرْضَاتٍ طَيِّبَاتٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ

در بهشت با همیشه و خوشنودی خدا بزرگ تر است از همه این است

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

نیروزی بزرگ ای پیغمبر بجادگی

وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَهُمْ مِنْهُمْ طَيِّبٌ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ

با منافقان و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است دوی

الْمُصْصِرِينَ يَجْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً

در حالت سوگند میگویند که گفته اند هر آینه گفته اند سخن

الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولُوا

کفر و کفر شده اند بعد اسلام خویش و بعد که دینا بگویند یافتند

وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ

و آنچه را نگرند مگر بر آنکه تو نکر ساختی ایشان را خدا و رسول او از فضل خود

فَإِنْ يَتَوْبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعْذِبْهُمْ

پس اگر توبه کنند بهتر باشد برای آنرا و اگر برگردند از توبه عذاب کند

اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي

ایشان را خدا عذاب دردیننده در دنیا و در آخره و نیست ایشان را

الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ

در زمین هیچ کار سازنده هیچ کار کننده و از ایشان کسی هست که عهد کنند

اللَّهُ كَثِيرًا مِمَّنْ فَضَّلَهُ لِيُضِدَّ قَنْ وَلَكِنْ كُنْ مِنْ

با خدا البته اگر بدیدار از فضل خود صدقه دهیم و باشیم از

الضَّالِّينَ فَلَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا

نیکی کاران پس وقتیکه بداد ایشان را از فضل بخیس کردند بآن و برگشتند

وَهُمْ مُعْرِضُونَ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى

انحراف از راستی پس خدا پیغمبر را عاقبت حال ایشان ساخت نفاق و در دل ایشان

با دی بنام است

يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ مَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا

ما روزی که ملاقات کنند با دی بنام است آنکه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کرده بودند

يَكْذِبُونَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ

دروغ می گفتند ای خداوند آنکه خدا می شنید اندر سخن نهان و در باطن ایشان را

وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ

و آنکه خدا داننده غیوب است آنانکه عیب میکنند در راه خدا صدمه میزنند

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

از مسلمانان در صدقات و عیب میکنند آنرا که نمی یابند

الْإِجْهَادَ هُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ يَخِرُّ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ

مهرشفت خود را پس مسخر میکنند با ایشان مسخر کرد خدا با آن و ایشان را است

عَذَابُ أَلِيمٍ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ

در و میبندد آمرزش طلب کن برای ایشان یا آمرزش طلب کن برای آن

تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار هرگز نباشد آمرزش خدا را

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

بسی است که ایشان کافر شدند بخدا و در رسول او و خدا راه نمی نماید

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

کرده افاسقان شادمان شدند پس گذاشتن بخت خویش

خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

در خلاف بمعنی خدا و ناپسند کردند که بجای دهند اموال خویش

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَقْرُبُوا الْحَرَمَ

و بجای خویش در راه خدا و بگفتند با یکدیگر بپروان بروید در کمره

قُلْ نَارُجْهَتُمْ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

بگو آتش دوزخ سخت تر است در گرمی اگر در می یافتند ضعیف تر بودند

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا

پس باید که بخندند اندکی و بگریزند بسیار جزای سزای آنچه

يَكْسِبُونَ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ

میگردند پس اگر باز آوردت خدا به طایفه ای که در پی از ایشان

فَاسْتَأْذَنُواكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا

پس دستور می طلبد از تو برای بیرون آمدن بگو بیرون نخواهم آمد با شما هرگز و

لَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ

جنگ نخواهم کرد همراه شما با هیچ دشمنی چرا که شما رضایت دادید به نشستن و

مَرْقَةٍ فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ وَلَا تَضِلُّوا عَلَى أَحَدٍ

باری بنشینید با این ماندگان و با محرم ساز نگذارید هیچ کس را

مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

از ایشان که میمرد هرگز و ایستاد بر گوری هر آینه ایشان که فرستادند خدا

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِيقُونَ وَلَا تَجِبْكَ

و رسول او و میروند و ایشان را ساقی بودند و شکفتند بنار و ترا

أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَ بِهِم بِمَا

اموال ایشان و فرزندان ایشان جز این نیست که بخواهد خدا که عقوبت ایشان را

فِي الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَإِذَا

در دنیا و بیرون شود روح ایشان و ایشان را فرا بپوشند و چون

أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ

فرود آورده شود سوره ای باین مضمون که ایمان آرید بخدا و جهاد کنید همراه رسول او

اسْتَأْذَنَكَ أَوْ لَوْ الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذُرْنَا نَكُنْ مَعَ

و دستور می طلبد از تو خدا و ندان و سخت از ایشان و گویند گذار ما را ما هستیم

الْقُعُودِينَ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ

بالتسکین راضی شدند تا آنکه باشند با زمان پس مانده هر نهاده شد

عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ

بر دل ایشان پس ایشان فهم نمی کنند لیکن پیغمبر و

الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَالَّذِينَ

آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند با اموال خود و جان خود و

أُولَئِكَ لَهُمُ الْخِزْيَرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ عَدَّ اللَّهُ

و این است نمیکها و این جامعه این نذر است که را آناده ساخته

لَهُمْ جَنَّاتُ بَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

برای ایشان بگستاخها که میزدند زبیران و جویبار جاویدان اسخا

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۖ وَجَاءَ الْمُعَذَّبُونَ مِنَ الْأَعْمَالِ

اس است فیروز کے روز کی و آمدند اہل عذر از صحرائیں

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ

تا دستوری داده شود ایشانرا و نشسته آنامکه در پیش گفته ماخذ او رسول او

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَيْسَ عَلَى

خواهر رسید بلکه کافران از ایشان عذاب دزد بدهند بقیت بر

الضَّعْفَاءُ وَالْعَلَى الْمَرْضَى وَالْعَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا

بر نام تو امان دینم بر چهاراں دینم بر آئینه نلی یا پند

يُفْقُونَ حَرْجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى

خرنج کنند هیچ کس ای چو نیک خواهی کنی با خدا و رسول او بر

المحسنين من سبيل^ط والله غفور رحيم ولا على

نیکوکاران، هیچ راه غنا نیست و خدا اقرزند و میر باستان و نه بر

الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ

آمالہ جوں بیاہندہ پیش از نو سواری دہی ایشازا کو می می باجم آنچه سوار کتم شمار

عَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَأَعِينُهُمْ تُفَضُّ مِنْ لَدُنْكُمْ خَزَائِنُ الْأَلَا

برای باز کردند و خیمه ایشان را در آن باشد باشند بجهت آمده که

يَجِدْ وَ مَا يُفْقُونَ ۖ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

نمی یابند آنچه خرج کنند جز این نیست که راه عتاب بر آسان است

يَسْتَأْذِنُكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانٍ يَكُونُوا مَعَ

که دستور می طلبند از خود ایشان تو نکرانند راضی شدند بآنکه باشند بارها

الْخَوَافِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس مانده و مهربان خدا بر دل ایشان پس ایشان می فهمند

عشر
الزوال

عشر
الزوال

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
عذر خواهی کنید پیش شما چون باز آمد پیش ایشان ای خدا عذر خواهی کنید
لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ بِمِزْأَخْبَارِكُمْ وَسَيَرْسِلُ
بادرکنم سحر شمارا براینکه آگاه ساخته است خدا را بعضی خبرهای شما و خواهد
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
خدا و رسول و عمل شما را باز گردد و شود بیوی داننده شما را
الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ سَيُخْلِفُونَ
پس خبر دهد شمارا آنچه میکردید سوگند خوانند خود
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعَرَّضُوا عَنْهُمْ
بجدا پیش شما چون باز آیند ایشان ناردی گردانند ایشان
فَاعَرَّضُوا عَنْهُمْ أَنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَبَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً
پس شماروی گردانند از ایشان براینکه ایشان بپسند دجای ایشان و درخت است
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا
سرای آنچه میکردند سوگند بخورند برای شما رضامندند
عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ
از ایشان پس اگر رضامند شود از ایشان پس براینکه خدا رضامند نشود از کرده
الْفَاسِقِينَ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَاءًا وَجَدُّ
فاسقان کفر ایشان سخت ترند در کفر و نفاق و سرادارند
أَلَا يَعْلَمُوا حَدُّ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ
آگاه است بدانند احکام شریعتی که نازل کرده است خدا بر پیغمبر خود و خدا
عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ
دانا و درست کار است و از اعراب کسی هست که بدینا رجوعی که خرج میکند
مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّاءُ وَإِنَّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةَ لُسُوْءٍ
و امثال اینکند در حق شما مصایب را بر ایشان باد مصیبت بد
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِرُ بِاللَّهِ
و خدا شنو و داناست و از اعراب کسی هست که ایما می آورد بخدا

وَالْيَوْمِ

الوقت

ع

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ قُرْبَةً عِنْدَ اللَّهِ

در روز آخر و در روز دیگر را که خرج می کند سبب قربت نزد خدا

وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا أَنْهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ

و در سبب دعا و نماز پیغمبر آگاه باشد بر اینست که اینها را و عمل خواهد

اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالسَّيِّقُونَ

خدا در رحمت خود است و آمرزنده هر کس است و سبقت کنندگان

الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ

مخزنیان از مهاجران و انصار و آنکه پیروی ایشان کردند

بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ

پادشاه که راضی خوشنودند خدا از این جماعت و ایشان خوشنودند خدا را و آماده

لَهُمْ جَنَّاتُ نَجْرِى تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ

برای ایشان بهشتهاى که رود در زیر آن جویها جاری است آنجا همیشه است

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِنْ حَوْلِكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ

پیروزی بزرگ و از آنکه حوالی شما اند از اعراب

مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النُّفُلِ

منافقانند و بعضی اهل مدینه و بر دوش و علی النفل

لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ

نوسید می ایشان را ما میدانیم ایشان را عذاب خواهیم کرد ایشان را بار

يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ وَالْآخِرُونَ اعْتَرَفُوا

گردانیده شوند پسوى عذاب بزرگ و دیگران پسند که اقرار کردند

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرًا سَيِّئًا عَسَىٰ

بگشاید خود آنچه از عمل نیک را با عمل دیگر که بد است نزدیک است

اللَّهُ أَنْ يَكُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَخُذْ

خدا بر رحمت متوجه شود بر ایشان بر آئینه خدا آمرزنده هر کس است و بگیر

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ

از اموال ایشان زکوة تا پاک سازی ایشان را و پاکت کنی ایشان را و دعا کنی

ساخت

عَلَيْهِمْ أَنْ صَلَوَاتُكَ سَكَنَ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

برایشان آرمیده و عای تو سبب آرام است ایشان را و خدا سزاوارد است

يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ

خدا است از آنکه خدا بمو توبه قبول کند از بندگان خود و سبک

الْصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا

صدقات را و خدا قبول است توبه پذیرنده رحیم و بگو

فَسَبِّحْ لِلَّهِ عَمَّا لَكُمْ وَمِنْ سُوْلِهِ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّ

پس خواهد دید خدا و رسول و مؤمنان عمل شما را و گردانیده خواهد شد

إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَسْأَلُكُمْ فَمَا كُنْتُمْ

پسوی داننده است شما را پس میسوال کند شما را و آنچه

تَعْمَلُونَ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ أَقَابِعُهُمْ

میکردید و در آخران اندر موقوف داشتند بفرمان خدا و اقباع

وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

و اما برحمت متوجه شود برایشان و خدا دانایست و حکیم و ایشان را

مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَقَرَّبًا إِلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ

که ساخته اند مسجدی برای زیان رسانیدن و بجهت کفر و افتادن میان مسلمانان و

أَرْضَادَ الْمُزْحَارِبِ لِلَّهِ وَمِنْ سُوْلِهِ مِنْ قَبْلِ وَلِيٍّ لِكُفْرٍ

مکنگاه ساختن برای آنکه جنگ کرده اند با خدا و رسول او پیش ازین و

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يُشْهِدُ أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

که نخواسته ایم مگر خصلت نیک را و خدا گواهی که ایشان را دروغ گویند

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أَشْهَدُ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ

نابست آنجا هرگز بهر آینه مسجدی که بنیاد نهاده شده است بر نیت تقوی از اول

يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ

روز بهتر است که ایستاده شوی آنجا آنجا مردانند که دوست میدارند

يَنْظُرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ أَفَمَنْ أَشْرَبُ بَيَانًا

که پاک شوند و خدا دوست میدارد پاک باشندگان آیا کسی که بنیاد نهاده

عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَبِضْوَانٍ خَيْرٍ أَمِنْ أَسْسَنِ نَبَانٍ عَلَى شَفَا جُرْبٍ

بر سرکاری از خدا و نورش و او بهتر است یا کسی که بنیاد نهاده است عمارت خود را بر گنبد

هَارٍ فَإِنَّهَا نَبِيٌّ فِي نَارٍ هَتَمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ لَا

سند افتادن آن افتاد صاحب خود را از دین و خدا را هدایت کرده است که گمراهان را همیشه

بِزَالِ بَيَانِهِمُ الَّذِي يَنْوَرِبَةُ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقْطَعَ قُلُوبَهُمْ

با شد عمارت ایشان که بنیاد کرده اند بسبب شک در دل ایشان که آنکه پاره پاره کرده شود دل

وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و خدا دانا و درست کار است بر اینست خدا خرید کرده است از مسلمانان

أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ

جان ایشان و مال ایشان و خودشان را باینکه ایشان را باشد بهشت جنگ میکنند در راه

اللَّهُ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي

خدا کشته میشوند و کشته میشوند و عده که لازم است بر خدا حق در

التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ

نوریت و در انجیل و قرآن و کسیت وفا کننده زبهدن

مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِيَدَيْكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ

از خدا پس شادمان باشید با این فرودن خود که معامله کردید با

وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ الثَّابِتُونَ الْعِيدُونَ

و اینست پیروزی بزرگ ایشان ثواب کنندگان عید عباد کنندگان

الْحَمْدُونَ السَّاجِدُونَ الرَّكْعُونَ السُّجِدُونَ وَالْأَمْرُونَ

حمد گویند سجد در راه خدا کنندگان رکوع و سجده کنندگان نماز کنندگان

بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ

بکار پسندیده و منع کنندگان از ناپسندیده و نگاهدارندگان

لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ

احکام خدا و مرز ده مسلمانان را و انبیا و پیغمبران را

أَمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ

مسلمانان طلب آمرزش کنند برای مشرکان و اگر چه خداوند غرضی باشند

و در نور

این

مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجُبْحِ وَمَا كَانَ

بعد از آنکه ظاهر شد ایشان را که اهل کرده باشند کافران دوزخ آنرا و نبود

استغفار ابراهیم را بپسندیده الا عن موعده وعدة

آن مردش خواهش ابراهیم برای بر خود موعده و عده که کرده بودش بادی

إِيَّاهُ فَلَا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَأَ مِنْهُ آتَاهُم

این چون روشن شد برای ابراهیم که دی دشمن خداست بزار شد از وی برآید

لَا وَاهٍ حَلِيمٌ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ

در دهنه و بر دوار بود و هرگز نیست که خدا گمراه کند قومی را بعد از آنکه

هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ

راه نموده باشد ایشانرا تا آنچه واضح سازد ایشان از وی آنچه برین کنند بر آینه خدا

شَيْءٍ عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بر همه داناست بر آینه و دانست بادشای آسمان و زمین

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

زنده میکند و می میراند و نیست شمارا بخردی هیچ کارساری و یاری کننده

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ

بر آینه رحمت نموده شد خدا بر نوحا بهران و مهاجران و انصار

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا

که هر وی کردند در وقت تنگدستی بعد از آنکه نزدیک بود

كَادَ يَرْفَعُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُمْ

از جای برآید بر دل کردی ایشان را بر رحمت نموده شد بر ایشان بپای

رَوْفٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِقُوا حَتَّى

دی بخشنده بپای آنست و بر آن کسی که موفوف شده اند تا آنکه

إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ

تنگ شد بر ایشان زمین با وجود فراخی آن و تنگ شد

عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ

بر ایشان جان ایشان و دانستند که جای نیست از خدا مگر بوی او باز

ثَابِتٌ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ يَا أَيُّهَا

خدا بر رحمت منو جانش برایشان تا ایشان را رجوع کنند بر آینه خدا نوبت برآورد و هر یک از

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَا كَانَ

ای مسلمانان بر سید از خدا و باشند تا راست گویان لایق بود

لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيَتَخَلَّفُوا

ای مدینه را و آنرا که حوالی است شد از اعراب که با او ماند

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرَغِيبُوا أَنْفُسَهُمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ

از پیروی رسول خدا و نه آنکه رغبت کنند در حفظ خویش از ذات رسول خدا

بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي

این نیست آن است که میرسد ایشان تشنگی و نه رنج و نه کسستگی در

سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُؤْنَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا

راه خدا و نه پیرز جایی که خشم آرد کفار را و

يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ وَلَا يَكُتِبُ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ

برسد می آید از دشمنان هیچ دست بردی نزنند که شود برای ایشان

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ وَلَا يُنْفِقُ زَنْقَةً

هر آینه خدا ضایع نمی کند مزد نیکی کاران و خرج نمی کند خرج خرج را

صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ

اندر می و نه بسیاری و نه کمترین هیچ میدانی را الا نوشته شود

لِيُجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ

برای ایشان عمل صالح تا جزا دهد ایشان را خدا آنچه میکردند و ممکن نیست نوشتن

لِيَنْفَرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ

که برآیند همه یکی پس چرا بدون نمایند از هر جمعی از ایشان چند کس

لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ

تا دانشمند شوند در دین و تا بنمیزدند قوم خود را چون باز آیند بوی

لَعَلَّهُمْ يُحْذَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ

ایشان بزنند ای مسلمانان جنگ کنید با آنکه

ع

ب

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

بزرگ شایسته از که فراوان و باید که که فراوان بیابند در شما درسی را و بداند که

اللَّهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ

هذا بام

يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَمَا الَّذِي آمَنُوا فَرَسَدَتْهُمْ

اما نا و هم یستبشرون ^{فخ} و اما الذین فی قلوبهم

مَمْرُؤٌ فَإِنَّكُمْ رُحَمَاءُ إِلَىٰ رُحَمَاءِ وَمَا تَعْلَمُونَ

بیماری است پس باید که ده است درسی باشد که همراه بپدی و در دنیا باشد

کفریون و اولایرون انهم یفتنون فی کل عام من
 کافران بودند ایامی هستند که ایشان فتنه کرده میشوند در هر سال یکبار

اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٠٠﴾

انزلت سورة نظر بعضهم الى بعض هل يراكم من

اَحَدٌ ثَمَّ اَنْصَرُوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

بج کس شمارا پس باز کردند باز گردانیده است خدا دال ایشان را اگر کسی میزند

که نمیدانند ای مسلمانان آمده است بشما بقامبری ارفیق علیه شما دشوار است

عليه ما سألتم برسول عليم بالغيب
روى الشيخ شاما حريص است بر شما مسلمانان

رحمہم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو
مہر مال است پس اگر باز کرد و مذکور پس است خدا، سچ عبودیت کردی

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
بر روی تو تکیه کردم و خداوند عرش بزرگ است

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint horizontal lines and minor discoloration or foxing, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

کریکس

فوق

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَمُوتُ وَلَا يَمُوتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ. تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ

الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ

الْكَافِرُونَ أَهَذَا سُلْهُبٌ مُبِينٌ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ

اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ مَنْ شَفَعَ لَكَ

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَاعْبُدْهُ وَاقْصِرْ لِحُكْمِهِ

تَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا

إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

آشامیدن آب گرم عظیم و درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند

دعده در

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضياءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ

اولی است که ساخت آفتاب را درخشان و ماه را روشن معین کرد

مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَّةَ السِّنِّ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ

برای ماه منزلهای را بپندارید شمار سالها و بپندارید حساب را بپندارید

اللَّهُ ذَٰلِكَ الْاِلَٰهَ الْحَقُّ يَفْضِلُ الْاٰیَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

خداوند تعالی این را هرگز نبرد درست بیان میکند نشانهها برای کوی که میداند

اِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي

بهر آنچه در آمد و رفت شب و روز و در آنچه آفریده است خدا در

السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ اِنَّ الَّذِي

آسمانها و زمین نشانههاست کوی را که بپندارد نشانهها را

لَا يَرْجُو لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا

امید ندارند ملاقات ما را دوست دارند آنچه در دنیا و آرام گرفته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ اُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ

بیان و آنکه از نشانههای ما غافلند این جماعت جای ایشان

النَّارُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

آتش را آنچه عمل میکردند بپندارید آنکه ایمان آوردند و کار

الصَّالِحَاتِ يَهْدِي رَبُّهُمْ بِاٰمَانٍ هُمْ فِيْ سَبِيلِ

شایسته کردند راه نماید ایشان را پروردگار ایشان بسبب

تَحْتَهُمُ الْاَنْهَارُ فِيْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ دَعْوُهُمْ فِيْهَا سَبْحًا

در میان ایشان جویها در بوستانهای نعمت دعای ایشان در آنجا سبوح

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ فِيْهَا سَلَامٌ وَّاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ اِنَّ الْحَمْدَ

اللهم یعنی یا که تراست دعای خیر ایشان یا بگوید سلام بود و دعای ایشان این است

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ

خدا را است پروردگار عالمها و اگر زود رساندی خداوند تعالی بر دامن سختی را

اَسْتَعْجَلُهمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَذَرْهُمْ

بپندارم زود در نعمت میدهم به ایشان رسانیده در حق ایشان اجل برسانم و بگذارم

لَا يَرْجُو لِقَاءَنَا فِي طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَإِذَا امْأَسَرَّ

که امید ملاقات مانده اند سرگرداں شده در برای خویش و چون برسدی

الْإِنْسَانَ الضَّرْبَ عَٰنَا بِمَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا

آدمی و نالند جناب ما خفته بر پهلوی خود بنشیند با ایستاده

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُورَهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى الْخِزْيَةِ

ہیں انکا کہ برداشتیم از وی روح دی را بردگو یا کہ کچھ اہر بعد مارا بینع رو

مَسَّهٖ كَذٰلِكَ رَيْنَ الْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

درستی: همچنان اراست گردم از حد گذرندگان آنچه میسر کردید

وَلَقَدْ هَمَمْنَا الْفُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ مَا ظَلَمُوا أَجْرَهُ

و بر آینه جلاک کرده ایم فریاد را چنین از شما چون ستم کردند و آمدند بایشان

رُسِلَ لَهُم بِالْبَيْتِ وَمَا كَانُوا يَوْمِنَا كَذَلِكَ يَجْزِي

بغا مبرای ایشان با نشانهای روشن و برگزیده مستعدان بودند که ایمان آرند و مجید

الْقَوْمِ الْمَهِينِ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ

جزا بیدیم کرده کتابها را از بازجانش ساجیم شمارا در

مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ وَإِذِ اسْتَأْذِنُ عَلَيْهِمْ

پس از این نامه ببینیم چگونه کار میکنند و چون جانم نشود رستا

آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ قُلُوبَ الَّذِينَ لَا يُرْحُونَ لِقَاءَنَا أُمُتٌ

آیات ما را فتح کند گویند اما که امید ملاقات ما ندارند

بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ يَدَّبَّ لَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِيَ أَنْ أَبْدِلَهُ

مقامی بچہاں پانچویں اور
کیا روایہ ہوا کہ لفظ کہنے

مِنْ تِلْقَائِ نَفْسِي ^{٢٠} إِنْ أَتَبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ فِي الْخَافِ

از جانب خود بیرونی مسکنه الالهیه و حرم و سرای و ده شده بود و بر اثر آمدن

زَعَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ لَوْ شَاءَ

اگر ما فرمائی پروردگار از خدای زور بزرگ کم اگر خواسته

لَهُ مَا تَكُونُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُكُمْ

مدا سکه اند که از آن سکه دوخته در این شهر است

من مبرسم

عَمَّا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ فَمَن ظَلَم مِّن مِّنْ أَفْتَرَىٰ

مهری پیش از وی آید در نمی یابید پس کیست ستمکار را از کسی که بر نهد

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَ

بر خدا دروغ را و دروغ سحر آیات وی را از حق گریزگار رسیده و قیامت

يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ

و می پرستند بجز خدا چیزی که ضرر نکند ایشان را و سود نرساند

وَيَقُولُونَ هُوَ إِلَّا شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنَبَّؤُنَ

درستگو می دانید انچه را شفاعت کنندگان ما اند نزد خدا بگو یا خبردار می کنید

اللَّهُ مَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ

خدا را با آنچه سرانجام در آسمانها و زمین باکی و پر است

وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً

و بزرگوار است از آنکه شرک می پرستند و نبودند مردمان بجز یک امت

وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ

پس اختلاف کردند و اگر بودی قهر که سابق که صادر شده است از

لِقَاضِي بَيْنَهُمْ فَمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَيَقُولُونَ لَوْ

تفصل کرده شد میان ایشان در آنچه اندران اختلاف دارند و بگویند چرا نزد

لَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ

فرستاده شده است بر آن چه نماند از پروردگار روی بگو چرا نیست که علم غیب خدا

فَأَنْتَظِرُونِ ۝ فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظَرِينَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا

پس انتظار می کنید بر اینده من باشم یا منتظران منم و چون کشاییم

النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ عَذَابِ ضَرَاءٍ مَّسْتَكْرَمٍ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ

مردمان را رحمتی پس از سختی که رسیده بود ایشان ناگهان بداند یعنی باشد

فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ

در کتابها بگو خدا رود و تراست و بر اینده فرستاده گان می نویسند

مَا تَمْكُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُكُمْ فِي بُرِّ وَابْجَرٍ ۝

آنچه بدان می میکنید اوست آنکه روان میکند شما را در خشک در دریا

وَقَدْ

ماندند

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينِ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا
 بِهَا وَمَنْعَكُمْ مَسَكِدَ فِي رِجْلَيْهَا وَرَوَانِ شَدِيدَ شَيْبَا اسْوَرَانِ خُودِهَا دُخَانِ دُخَانِ
 بِهَا جَاءَ تَهَارُجٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
 ايشان را با آن باد موافق تا که آن برسد مانگشها با وی بلند و با جبر با ایشان موج از هر جا
 وَظَنُوا أَنَّهُمُ احْطَبُ بِهِمُ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
 و پنداشتند که در هر جهت گرفتار شدند و خاکشند کجاست خدا خالص برای او عبادت
 لَئِنْ أُنْجِيتَنَا مِنْ هَٰذَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 که اگر احصا من کنی ارا از آن بلا بشیم از شکر کنندگان
 فَلَمَّا أُنْجِيتَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعَثُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِي
 پس چون خلاص ساخت ایشان را تا که آن ایشان برای بلند در زمین ماضی ای
 النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 مردمان جز این نیست که برای شما زیان بر جان شماست مانند بهره زندگان
 ثُمَّ أَلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَتُبَيِّنْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ما را بوی رجوع شماست پس جزو از شما بشمارا آنچه میکردید
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
 جز این نیست که در وصف زندگان دنیا مانند که فرود آوردیم از آسمان
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
 پس در هم آمیخت بسبب وی روئید گیاه زمین از آنچه بخورند مردمان و چهارپایان
 حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازِيدَتْ وَظَنَ
 تا وقتیکه بدست آورد زمین بر آید خود را و از استه شد و طمان کرد
 أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِيمُونَ عَلَيْهَا أَنْتُمْ أَنْتُمْ بِالْآيَاتِ الْآفِ
 ساکنان آن زمین که ایشان توانا اند بر انقطاع از آن تا که آن بیاید پس همان در شب
 فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ
 پس گردانیدیم آنرا مثل تراخت از رخ بریده گویا نبود و نوزد بهنجس
 نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللَّهُ يُدْعُو إِلَى
 بیان میکنیم نشانهها را برای گروهی که اهل تفکرند و خدا میخواند بسوی

یا در روز

دَارَ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

سرای سلامتی و دلالت میکند بر که را خواهد بوی راه راست

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ

آنرا که نیکو کاری کردند حالت نیک باشد و زیاده ای بر آن و نه شود روی

قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بوی سیاهی و نه خواری آن جماعت اهل بهشت اند ایشان اینجا جا و در باشند

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ

و آنرا که عمل آوردند کردار نیک بد جزای بدی مثل آن است و

تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ

پوشند ایشان را خواری نماید ایشان را از خدا هیچ نماند کور پوشانده شد

وُجُوهُهُمْ قُطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

روی ایشان را پیاده های شب تاریک آید این جماعت اهل آتش اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمْعًا ثُمَّ نَقُولُ

ایشان اینجا جا و در باشند که نماند و نیز سرگردان روزی که بر انگیزیم ایشان را یکی بازگویم

لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مِنْ مَّكَانٍ كَمَا أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ

شرکاء را با بسند بجای خود شما ایشان را شرکاء خدا ساختیم

فَزَيْلًا مِنْهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَتَعَبَّدُ

پس زهره اند از بیم میان ایشان و گویند شرکاء ایشان که شما را نمی پرستید

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ

پس بسند خدا - گواه میان ما و میان شما بر آنکه ما بودیم

عِبَادَتِكُمْ لَغْفِلِينَ ۝ هُنَالِكَ تَتْلُوا أَلْفَ نَفْسٍ تَسْلَفَتْ

از پرستش شما بیخبر استی در باید بر شخصی آنچه بین فرستاد بود و در جهنم

وَرُنَتْ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ وَضَلُّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

گردانیده شود بوی خدا مالک حقیقی ایشان و گم شدند ایشان آنچه افرا میگردند

قُلْ مَنْ بَرَزَ قَوْمٌ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ آمَنَ بِمَلِكٍ

بگو که روزی مسد بر شما را از جانب آسمان و زمین ایامیست که خداوند

نصف
ع

السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجِ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ

مانند کشته را زنده کند و بیست که برون از قبر زنده را از مرده

يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرْ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ

برون آورد مرده را از زنده و بیست که تدبیر کند کار را خواهند گفت

اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ

اندر است پس بگو اما حذر می کنید پس اینست خدا پروردگار شما

فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنْتَ تُضَرِّفُونَ كَذَلِكَ

پس چیست بعد راستی مگر گمراهی پس از بی بر گردانیده شود و محض

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا

ثابت شد قضای پروردگار بر آن فاسقان که اینست

يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُو الْخَلْقَ

ایمان ندارند بگو ایست از شریکان شما که نو کند آفرینش را

ثُمَّ يَعْبُدُهِ قُلْ اللَّهُ يُبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُهِ فَأَنْتَ

باز دوبار کند پس بگو خدا نو کند آفرینش را باز دوباره پس از بی

تَوَفَّكُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي

بر گرداننده شود بگو ایست از شریکان شما کسی که راه میابد

إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

بگوی دین حق بگو اندامی که راه میابد بگوی دین حق پس کسی که راه نماید بگوی

أَحَقُّ أَنْ يَتَّبِعَ أَفَمَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَهُ فَمَالَكُمْ

لای تراست بلکه هر دوی کرده شود یا کسی که خود را می یابد مگر آنوقت که راه نموده

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظُّرَّ

چگونه حکم میکنند و بر وی پیوسته بیشتر از آن گمانند و برای همه و همه گمان

لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

نمی کند از معرفت حق چیزی را بر آینه خدا داناست آنچه بیکدیگر

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ

و بیست این قرآن افرا بغیر حکم خدا

شود پس صحت شمارا

وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِلُ الْكُتُبَ

و اما بسمت باور دانه آنچه بين از دي بسمت و بيان شريعتي كه نوشته شده بر مردان

لَا مَرِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

و چه شديست در آن از پروردگار عالمان ايا ميگويند پرستيد است انرا

قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ

بگوئي بيايد سوري مانند آن و بخوانيد هر كه تواند

دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُصِدِّقُونَ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَهُمْ

بجز خدا اگر بسمت راستگويي بلكه دروغ نموده اند بآنچه

يُحْطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلَهُ كَذَبَ الْكَذِبِ

كه روا رسيده اند بآن وي و هنوز نيامده است مصداق وعده و بآنچه چنين دروغ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

و انستند انكه ميس از شما بود كه من بلكه چگونه شد عاقبت ستمكاران

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ

و از ايشان كسي بسمت كه ايمان نياورد بوي و از ايشان كسي بسمت كه ايمان نياورد بوي

أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ

و انما تراست بمفسدان و اگر بدو عيب بسمت كنند ترا پيش بگو مراست عمل

لَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرُّونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرٌّ

و شما را بسمت بلي نفس اماره از آنچه من بسمت و من بلي نفس اماره از آنچه شما مي كنيد

مِمَّا تَعْمَلُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ فَإِنْ تَسْمَعُ

و از آنچه شما مي شنيد و از ايشان كسي بسمت كه بوش مي شنيد بوي تو انما تو

الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا إِلَّا يَعْقِلُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ

مي شنوي كه انرا و اگر چه دي مي شنيد و از ايشان كسي بسمت

يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا إِلَّا

كه مي نگردي بوي تو يا تو راه مي نمائي كه ايا را اگر چه دي و مي نگرند

يُبْصِرُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنْ

مي ديهند براينده خدا هيچ ستم نمي كند بر مردمان بچري و بيگي

وین

النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُمْ يَلْبِسُوا
 مردمان بر خویشان خود می کنند و روزی که برانگیخته شود ایشان را گویا در یک
 الإِسَاعَةِ مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ
 الاساعه از روز و شب شناسا باشند با یک دیگر زمانه گار شدند
 الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ وَإِنَّا
 انکه دروغ داشتند ملاقات خدا و نبودند راه یافتگان و اینها
 نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا
 بنمایم ترا بعضی آنچه وعده کنیم با ایشان یا بمیرانیم ترا ابر حال بسوی ما
 مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
 رجوع ایشانست باز خدا مطلع است بر آنچه میکنند و برای هر
 رَسُولٍ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
 پیمانیست پس چون آمد پیمانیان فیصل داده شود میان ایشان بالقسط
 يَظْلِمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
 و ایشانان سم کرده نشو و بگویندی باشد این وعده اگر هستید
 صَادِقِينَ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
 راستگوی بگوئی توانم برای خود زیانست و نه سودی
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا
 مگر آنچه خواسته است خدا بر کرده ای را میعادى هست چو می آید میعادى
 يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 پس توقف کنند ساعتی و نه سبقت کنند بگویند و مید مرا
 إِنْ أَنتُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
 اگر بیاید عذاب او شبانه نگاه یا بروز چه چیز را اشتباست عجلت از او
 الْمُجْرِمُونَ أَمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنٌ مِّنْهُ أَلَيْسَ الَّذِي وَعَدْتُمْ
 این که بگویند را باز وقتی که محقق شود ایماها از بد و بدین از او
 بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
 بشتاب می طلبید باز گفته شود شما را آنچه بخت عذاب جاوید

بسم الله الرحمن الرحيم

عَذَابًا لِّمَن كَانَ يَجْزِيهِ الْإِيمَانُ كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هَوَايَ وَرَبِّهِ إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي
الْأَرْضِ لَافْتَدَوْا بِهِ وَأَسْرُوا النَّبَاةَ لَمَّا رَأَوْا
الْعَذَابَ وَقَضَىٰ بِبَنَاتِهِم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّا وَعَدْنَاهُ
أَكْثَرُ هَوَايَ وَرَبِّهِ إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي
الْأَرْضِ لَافْتَدَوْا بِهِ وَأَسْرُوا النَّبَاةَ لَمَّا رَأَوْا
الْعَذَابَ وَقَضَىٰ بِبَنَاتِهِم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّا وَعَدْنَاهُ
أَكْثَرُ هَوَايَ وَرَبِّهِ إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي
الْأَرْضِ لَافْتَدَوْا بِهِ وَأَسْرُوا النَّبَاةَ لَمَّا رَأَوْا
الْعَذَابَ وَقَضَىٰ بِبَنَاتِهِم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَمَا

وَمَا

وَمَا

الله

مؤمن

اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ وَمَا ظَنُّ

ا خدا اذن داده است شما را و بر خدا دروغ می بینید و کتب چون آنرا

الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

افترای میکنند بر خدای و دروغ را بر وزن قیامت

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

براینه خدا خداوند فضل است بر مردمان و لکن بیشتری را اینها

لَا يَشْكُرُونَ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا

سپاس داری میکنند و می باشی در هیچ شغلی و آنچه می گویی

مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا

از طرف خدا آمده و می گویید هیچ کاری که بکنیم بر شما مطلع چون در می آمد

عَلَيْكُمْ شَاهِدًا إِذْ تَقْبِضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ

آن که بر پوشیده می شود از پروردگار تو و آنچه پنهان نیست در

مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا

و در در زمین و نه در آسمان و نیست

أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

خود در از آن و نه بزرگ تر از آن نوشته شده است در کتاب روشن

إِلَّا أَنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

اگر چه باس بر اینها دوستان خدا هیچ ترس نیست بر ایشان و آنرا اندوهناک

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي

اما آن ایمان آورنده و تقوی میکردند ایشان راست بشارت در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَّبِعُهُمُ الْغَلَامُ ۗ أُولَٰئِكَ

زندگانی دنیا و بشارت در آخرت نیست هیچ پیروی از ایشان ندارد

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۗ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ

آن بشارت بهوست خبر دزدی بزرگ و محکم نیست از سخن ایشان سزاوار

الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۗ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ

عجب خدا راست همه یکی است شنوا و دانایا اگر چه باس بر اینها خدا

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و پیروی میکنند آنکه بر زمین میکنند

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ

بجز خدا شریکان را که پیروی میکنند مگر وهم را و مستند

إِلَّا الْخِرَافُوتُ ۚ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا

مردم را و غلوی است او است آنکه ساخت برای شماست تا آرام گیرید در آن

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

و ساخت روز روشن و بر اینها درس نشانه است که برای گروهی شنوند

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ ۚ لَهُ مَا فِي

گفتند که فرزند گرفته است باری اوست او است بی نیاز و اوست آنچه

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ

در آسمانها و آنچه در زمین است بیست نزد یک شما هیچ حجتی برین

بِهٰذَا اتَّقُوا ۚ لَوْلَا فِئَتُ اللَّهِ عَلَىٰ لِقَوْمٍ ۚ قُلْ الَّذِينَ

اما سبک گردانند بر خدا و آنچه میدانند بگو بر اینها آنگاه

يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۚ مَتَاعٌ فِي

بر می بندد بر خدا و دروغ را راستکار نمیشود نشان باشد برهمنده

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ

و دنیا را بر پیروی ماست باز نشانت ایشان پس بخت نیم ایشان را عذاب سخت

ۚ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ وَإِنَّا نُنَزِّلُ الْغُلُقُوتَ ۚ إِذْ قَالَ

بأنکه کفر میکردند و بخوان بر ایشان چهل نوح را چون گفت

لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كِبَارُكُمْ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَدْكُرُّ

ای قوم ای قوم خود را که دشوار شده باشد بر شما قیام من و بنده داران من

بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ

با نیکی خدا پس بر خدا توکل کردم پس غریبت دوست کنید و شرکاء

ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

پس نباشد کار شما پوشیده بر شما بار پس نیاید پیروی من و مهلت مدیدم از من

فَإِنْ

فَإِنْ تَوَكَّلْتُمْ فَمَا سَالَتْكُمْ مِنْ أَعْرَاجٍ أَنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَيَّ

این اگر اعراض کردید جز ما را کسی بودم هیچ مرد را بخت نزد من نبود جز ما

اللَّهُ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَكَذَّبُوهُ

خدا و فرموده شد مرا که با شما را مسلمانان این دروغی می گفتند

فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً

این خلاص ساختیم او را آنرا که با وی بودند و رستنی و کردارندیم ایشان را جانشین

فِي الْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

و عوین کردیم آنرا که دروغ داشتند آیات ما را این بشکوه می کردند

عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ رَسُولًا إِلَى

پیام کرده شده گان باز فرستادیم بعد از او بفرستاده را بوی

قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا

فرستادیم ایشان را بآیات روشن را این هرگز نماندند که ایمان

كَذَبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

بمحمول هر می ایمین بر دل از حد گذرانند گان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ

باز فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را بوی فرعون

وَمَلَأْنَاهُ بآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرَ وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

و قوم دی با آیت های خویش این تکبر کردند و بودند قوم گناهکاران

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ

می چون آمد آیت آن حق درست را نزد یک گفتند بر آینه آن سحر است هرست

مُبِينٌ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

گفت موسی آیا چنین می گویند حق درست را چون

أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ قَالُوا أَجِئْتَنَا

سحر است این در سحر که نمی شود بران گفتند آیا آمده پیش

لِتُلْقِنَا عِلْمًا وَجَدْنَاهُ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَكَانَ لَكُمْ

باز آری ما را از دینی که با شما بران بود و ما باشد شما را

الْكِبَرِ يَا عِزِّي الْأَرْضُ وَمَا خَنُّ لَكُمْ مُؤْمِنِينَ وَقَالَ

راست در زمین و بیستم شما را باور دارند و گفت

فِرْعَوْنُ اَتُؤْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى

فرعون بیا رد پیش من هر سحر و اما ای و بیست که آمدند سحران گفت ای موسی

اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُتْلِقُونَ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِسِحْرٍ عَظِيمٍ

ما گفتند آنچه شما افکنید و ای موسی ای که آوردی امر سحر است

اَللّٰهُ سَيَبْطِلُ اِنَّ اِلَهَهُ لَا يَصْلِحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ وَيُحَقِّقُ اللّٰهُ الْحَقَّ

خدا باشد و ای سحر ساختن از این بیهوده خدا راست ای او که میفکند این را و بگوید حق

بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْجَاهِلُونَ ﴿١٠﴾ فَمَا اَمِنَ لِّمُوسَى اِلَّا

سخنی در دست را بفرمان خود از چه ما خوش داریم گناه کاران پس ایان نیارند و موسی را

ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

بنیاده از قوم وی با وجود خوف از فرعون و از انصار

اِنَّ يَفْتِنَهُمْ وَاِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهٗ

که غفلت کند ایشان را و بر آید فرعون سرکشی بود و در این زمین و بر آید

لِمَنِ الْمُسْرِفِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ اِنْتُمْ اَمْتُمْ

از حد گذارندگان بود و گفت موسی ای قوم من اگر ایان آورید

بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ فَقَالُوا

ببخدا پس بروی توکل کنید و اگر ایان کنید پس گفتند

عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

بر خدا توکل کردیم ای پروردگار مکن ما را آفتی برای قوم ستمکاران

وَيَخُنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلَىٰ

و وحی می کردیم به تو خود از گروه کافران و وحی فرستادیم به موسی

مُوسَى وَاخْبَرَهُ اَنْ تَبُوءَ الْقَوْمَ كُلًّا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا

موسی و بر او وحی کردیم که مسکن سازد برای قوم خود در مصر خانه ها را و سازد

بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَاَقِمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

آن خانه ها را خود را مقبله و و بر پا دارید نماز را و بشارت ده مومنان را

در روزی

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً

وگفت موسی ای پروردگار ما برآینده تو داده فرعون و صفا او را زینت

وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيلِكَ

و مالهای بسیار در دنیای دنیا ای پروردگار ما که راه گمراه کننده عالم را از راه تو

رَبَّنَا الظُّمْسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا

ای پروردگار ما که رنجش بر مال ایشان را و مهرش بر دل ایشان که

يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرْوُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ

ای دل منار من تا چه بپرسید عذاب دردمند را گفت برآینده قبول کرده ام

دَعْوَتُكُمْ فَأَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

در دعای شما پس ثابت باشید و پیروی نکنید راه جاہل را

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَتْهُمْ فِرْعَوْنُ وَ

و گذرانیدیم بپسران بنی اسرائیل دریا را پس در تعقیب ایشان شدند فرعون

جُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا ذَرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ

و لشکر او را راه ستروندگی و دشمنی تا آنکه بگذشت غرق گفت

أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ

باور داشتم که نیست هیچ معبود مگر آنکه ایمان آوردم و بنوی بنی اسرائیل

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ الَّذِينَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ

و من از مسلمانانم گفته شد ای انوشیروان آری و تا زمانی کرده بودی

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ

از مفسدان پس امروز بر بدنتان نجات دهیم بر بدنی آن ایام ترا

لِمَنْ خَلَفَكَ آيَةٌ وَأَنْكَرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ الْيَتِيمَا

ببر بفرمایند نشانه از آنکه پس از تو آیند برآینده بسیاری مردمان از یتیمان

لِغَفْلُونَ ۝ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَازِئِدِي

با محبوسان و برآینده جای دادیم بنی اسرائیل را بمقام ملک و درازی

وَمَرْزَقْتَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمْ

و روزی ایشان را از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد ایشان

پیش از آن بودی

الْعَالَمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانُوا
دانش یعنی قرآن بر آینه پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا
در آنچه اختلاف پیدا کنند پس اگر در شکلی از آنچه فرود شدیم
إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ
پس بپرس آنرا که بخوانند کتاب پس از تو
لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَضْرَبِينَ
بر آینه آمده است پس تو حقی درست از پروردگار تو پس متواضع نگرد
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا
و مباحث از آئینه در دروغ داشتند آیات ما را آگاه شوی از
الْخُسْرَى ۝ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
را آن که ران بر آینه آئینه ثابت شد بر ایشان حکم پروردگار تو
لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى بَرُوا الْعَذَابَ
ایمان نیاورند و اگر چه بیاید ایشان بر آینه نشانه آئینه بر آینه عذاب
الْأَلَمِ ۝ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَقَفَّعَهَا أَمَانُهَا
در دیده پس چرا نشد در دینی که ایمان آورد پس سود کندش ایمان وی
إِلَّا قَوْمُ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَافِلًا الْحِجْرَ
مردم یونس چون ایمان آوردند برداشتم از ایشان غلظت رسوائی
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَصَعْنَهُمْ إِلَىٰ حَبْرٍ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
در روزه کاری و صبر بهر سهو ایشان را از امری و اگر خواهی خدا
لَا مَن مِّنْكَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمْعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ
ایمان آوردند می آید در زمین اندیشه ایشان یک جا ایمان بهر توانی کرد
النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
مردمان را تا مصلحت شوند و روان بود هیچ شخصی را
أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَىٰ الَّذِينَ
که ایمان آورد مگر بخواست خدا و می اندازد پستی را بر آئینه

ش

لا يعقلون

در روز

لَا يَعْقِلُونَ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ الْأَرْضِ

در نمی یابند بگو به بندگان چه چیز است در آسمانها و در زمین

وَمَا تَعْنِي الْأَيُّ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

و فائده نمیکند نشانها و ترسانندگان کردنی را که باوری ندارند

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ

پس انتظار می کشند بر مانند پیشینیان که گزشتند پیش از ایشان

قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ثُمَّ كُنَّ نَجْوَى

بگو انتظار کنید بر این من نیز باشم از منتظرانم باز خلاص بشویم

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقُّ عَلَيْنَا إِنَّا نُنْجِي

پیغامبران خود را و آنانرا که ایمان آوردند همچنان خلاص میکنیم

الْمُؤْمِنِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي

سلمانان را بگو ای مردمان ایماندار

شَكٍّ مِنْ رَبِّي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

شک از دین من پس بشوید عبادت نمی کنم آنانرا که شما پرستید

اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَأَمْرُ اللَّهِ

خدا و بگو عبادت میکنم آن خدا را که متوقع از شماست و امر خدا

أَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِنْ أَقْرَبُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ

مرا که باشم از مسلمانان و فرموده شد آنکه راست گوی روی خود را

حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مِنْ

برای دین حنیف شد و مباش از شرکان و خواهی خدا

دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ

بخیر خدا چیزی را که سود نکند ترا و زیان نرساند بشو پس اگر بگویی

فَأِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ وَإِنْ يَسْتَسْئِلُكَ اللَّهُ

پس استی انگاه از ستمکاران و اگر پرسد خدا از تو

بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا

رسوایی پس نیست بر دارنده آنرا که او و اگر خواهد در حق تو نعمتی بپاشد

زَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ

بهم دفع کننده فضل او برسد پس هر که خواهد از بندگان خود دوست

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ

آمرزنده مهربان بگو ای مردم آمده است شما را راست

مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

از پروردگار شما پس هر که راه یافت چنانست که راه یافت برای خود

وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

در راه گمراه کننده چنانست که گمراه میشود برایشان خود و نیستم من از شما

بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يوحىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ

نگاه میان و آنچه بر روی من چیزی را که وحی است و درم بود

حَتَّىٰ يَخُصِمَ اللَّهُ وَهُوَ خَبِيرٌ إِلَىٰ كَمِينٍ

در زمانه آنکه فیصل کند خدا و بهترین فیصل کننده گان است

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَكِّيَّةٌ مِائَتُ عَشْرَةِ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا ای بخشنده و مهربان

الرَّحْمَنُ كَتَبَ أَحْكَمْتَ آيَتُهُ ثُمَّ فَضَّلَتْ مِنْ لَدُنْ

این کتاب که استوار کرده شد آیات او را با زوایا واضح کرده شد

حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

درست که خبر دار که عبادت کنید مگر خدا را هر آینه شما را از جانتان

وَبَشِيرٌ ۝ وَإِذَا اسْتَغْفَرُوا لَكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ

بیم کننده و بشارت دهنده ام و آنکه آمرزش طلب کنند از پروردگار خود و توبه کردند

يُمَتِّعَكُمْ مَتًّا عَاصِنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَتَبَوَّءَ

تا بهره مند سازد شما را به بهره یک بوی اجل معلوم و تا بدید

كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ

صاحب بزرگی برای بزرگی و اگر روی گردان شوید پس هر آینه میترسم

همه در گفته اند

از نزد خدا

کنند بوی

هو

عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ كَبِيرٍ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

بازگشت از عذاب روز بزرگ به سوی خداست بازگشت شما و او را

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَّا إِيَّاهُمْ يَتَوَنَّدُونَ صَدْرُهُمْ

همه چیز تواناست مگر اینها را می خستند و در پیش خود را

لَيْسَتْ خِفَافًا مِنْهُ الْآخِرِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ

چگونه خستند که آنها را خستند از خدا آگاه باشد پس چون بر سر بکشند جامه های

مَا يُبِزُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

آنچه پنهان می دارند و آنچه آشکارا می کنند او را نیست آنچه در پنهان است

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

و نیست هیچ چندی در زمین مگر بر خداست روزی و او میداند

مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

جای ماندن او را و جای نگاه داشتن او را هر یک در کتاب روشنی

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

و ادست آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش

أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

روز بود عرش او بر آب است تا آفرید بر شما که تا به یازماید که کدام

عَمَلٌ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَرْجِعُونَ مِنْ عِنْدِ الْمَوْتِ

بگفته عمل و اگر گویید که برآیند شما بر آنچه می گویدت برگشتن از مرگ

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

گویند که اینها که گفته اند اینها را سحر آشکار است

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ

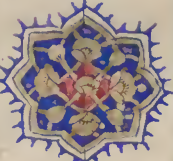
و اگر بازداریم از ایشان عذاب را تا مدتی شمارده شود

لَيَقُولَنَّ مَا يَكْبِتُ سُلُوكُهُمْ الْيَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا

گویند چه چیز را باز میدار آنرا آگاه باشد روزی که بیاید ایشان را باشد از دست

عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَمْتَرُونَ وَلَئِنْ

از ایشان دور کرد ایشان را آنچه استنهای میکردند بآنها و اگر

اذقنا الانسان منا رحمة ثم نزعناها منه انه ليؤسر

بجنا عمادی راغبی از خود باز گیریم از او می برانند

كفور ولئن اذقناه نعماء بعد ضراء مسته

تا بسیار است و اگر چنانچه او را نعمتی بعد سختی که رسیده باشد بوی

ليقولن ذهب السيات عني انه لفرح فخور

گویند بر منسخت سختیها از من برآید شادمان خود شادمانه

الا الذين صبروا وعملوا الصالحات ولئك لهم مغفرة

که آنانکه شکیبایی نمودند و کارهای شایسته کردند اینجا نه ایشان است که

واجز كبير فلعلك تارك بعض ما يوحى اليك

در مزد بزرگ پس شاید تو ترک کنی بعض آنچه وحی فرستاده شود بر تو

وضائق به صدرك ان يقولوا لو انزل عليه

و تملک شود بان سینه تو از رحمت اگر بگویند چرا نه فرود آورده شد بر تو

كثر اوجاء معه ملكا انما انت نذير والله على

چیزی یا چنانچه آمد همراه او فرشته چرا این نیست که تو بهیمننده و ضار بر

كل شيء وكل امر يقولون افتربه قل فاتوا بعشر

همه چیز که بیان است آیا بگویند بر سینه است قرآن را بگویند بیاریده

سورة مثله مفتريت وادعوا من استطعتم من

سوره را مانند این برافتنه و بخواهند هر که توانند

دوين الله ان كنتم صدقين فالتم يستجيبوا لكم

بجز خدا اگر راست گویید پس ایستند پس اگر قبول کنند شما را

فاعلموا انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو هل

پس بدانید آنچه نازل کرده شده است بعلم خدا و بدانید که هیچ معبود نیست

انتم مسلمون من كان يريد الحياة الدنيا وزينة

پس شما مسلمان هستید هر که خواهسته باشد زندگی دنیا و مجملات

نوف اليهم اعمالهم فيها وهم فيها لا ينجسون اولئك

تمام رسانیم بوی آن جماعت جزای اعمال ایشان در دنیا و در آخرت نقصان داده شوند

الذين

الَّذِينَ لَبَسُوا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا التَّارُ وَحَبَطَ مَا صَنَعُوا

اما نه که بپوشید ایشان را در آخرت مگر آن باطل شد در آخرت آنچه کرده

فَنُهَا وَبَطِلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْتِهِ

ممنوع است آنچه پس می آوردند آیا کسی باشد بر بیتی

مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ

از جانب پروردگار و پس از فراوان گواه وی بود کتاب موسی بنوایی

إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۝ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ

بنوایی و بخشنایی پس در میان باشند جماعت ایمان آورند بفرمان و هر که کفر به

مِنَ الْآخِرَابِ قَالُوا مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مَرْيَمَ مِنْهُ

از گروه پس آنست و وعده که وی است پس می باشد در شبیه از نزول فرزان

إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

بر آینه وی راست است از پروردگار تو و لیکن بیشتر از مردمان ایمان نمی آورند

وَمَنْ أَظْلَمُ لِمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ

و کسست ستمکار که از کسی که بر خدا دروغی را این جماعت

يَعْرِضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْرَارُ هَؤُلَاءِ

آورده شوند پس پروردگار خوبان و گویند گویان ایشانند اما نه

الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا عَذَابُ اللَّهِ عَلَى

دروغ بر ایشانند پروردگار خوبان که این لعنت خداست بر

الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ

ستمکاران اما نه باریک دارند مردمان را از راه خدا و

يَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ أُولَئِكَ

در پیجو ایشانند برای آن بجای را ایشان را با آخره بکارند این جماعت

لَمْ يَكُونُوا مِنْكُمْ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ

نباشند عاقل کننده در زمین و نباشند ایشان را آنچه

اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَعِّفُ لَهُمُ الْعَذَابَ مَا كَانُوا

خدا دوستان و چون کرده شود ایشان را عذاب با آنچه

يَسْتَطْعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

همی توانستند شنودن یعنی بپرستند تا حوسنی و بشنودند این جماعت

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ۝

آنان که زبان کردند در حق خویش و کم شداریشان آنچه برمی یافتند

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

بیشک این جماعت در آخرت ایشان خستند زبانه کاران براینه آنانکه

أَمْسُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ

ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند و آرام گرفتند سوخته بگوی رودگار

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ

آنان که در بهشت اند ایشان آنجا جاوده ماندند صفت این دو فریق آن است

كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ هَلْ يَسْتَوِينَ

مانند کور و کور بین و شنو و شنو ایابود و برابرند

مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا

در صفت آن سید بر و براینه فرستادیم نوحی نوح را

إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَكْمُرُكَ مِنْ مِّمِّينَ ۝ أَنْ تَعْبُدُوا

بگوی قوم او گفت براینه من برای شما بستم کننده انکه رم بپرستند

إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ فَقَالَ

مگر بسختی براینه من بپرستم بر شما از عذاب روز دروخته این گفتند

الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰكَ إِلَّا

جماعتی که کافه بودند از قوم من نمی بینم ترا مگر

بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَىٰكَ إِلَّا تَتَّبِعُكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ

آدمی مانند خویش و می بینم شما را که بگوی نو کرده باشند که آنکه ایشان

أَرَادْنَا بِآدَمَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْكُمْ

گفته اند و ظاهر ایشان و می بینم شما را هیچ

فَضْلٍ بَلْ نُنَظُّكُمْ كَذِبِينَ ۝ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

بر سر کسی بر خود بگو می بیند از شما دروغ بگوی گفت ای قوم من آیا خبر دیدید بگو

هود

كُنْتُ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ رَبِّي وَآتَنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ

ای منم بر روی از پروردگار خود و داده باشد من رحمتی از نزد خود

فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ مَوَاطِنَ أَنْتُمْ لَهَا كَاهُونَ

پس پوشانیده شد نصیب است آن بر شما با چهره منم شمارا بران و شما بران خوابانیدم

وَيَقُومُوا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى

وای قوم من طلب میکنم از شما بر این بنعام رسانیدن آن است نزد من غیر

اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبِّي

خدای و منم نبودننده بر سلبانان یعنی از محبت خود بر اینان افلاکات

وَلَكِنِّي أَرْكُمُ قَوْمًا يَجْهَلُونَ وَيَقُومُوا مِنْ بَيْنِ

ولیکن منم شمارا قومی که جهالت میکنند وای قوم که لغت در بر مرا

مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَا أَقُولُ

از عقوبت خدا و اگر برانم انزال را ایمنی گیرید و منم بر شما

لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ

که نزد منم خزینهای خداست و نه آنکه میدانم غیب را و منم گویم

إِنِّي مُلْكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ

که دشمنه انم و نه منم گویم آنرا که بخواری نگر و اینان چشم شمارا

لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَبْرَ اللَّهِ أَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذْ

که نخواهد داد خدا بایشان خبر نفسی و خدا دانای است بآنچه در ضمیر ایشان است

بَيْنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا يَتَّبِعُ قَدَجَادٌ لَسْنَا فَاكْثَرَتْ

بر اینها منم گویم که متذکر ای قوم که بره کردی با ما بسیار کردی

جَدَلْنَا فَأَنْتَ مَا تَعْدُنَا أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

مکابره را اس بسیار آنچه وعده میکنی اگر راستی از راست گویم

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

گفت چرا منم نیست که بیاورد از اینها خدا اگر خواهد و شما عاجز گشتنند

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ

و سود می کند شما را نصیحت منم اگر خواهم که نصیحت کنم شما را اگر خدا خواهد

کننده گانندم پروردگار خود

اللَّهُ يَرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ يَكْمُرُ بِكُمْ وَارَالِيْهِ تَرْجَعُوْنَ

خدا خواهد که بگوید که گمراه کننده شما را دوست برود که شما را دوستی او بازگردانیده شود

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرَاهُ قُلْ اِنْ اَفْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَ اجْرَاهِ

آیا میگویند که برآورد است فرای را بگوید اگر برآورد است پس بر سر است گناه من

وَ اَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تَجْرِمُوْنَ وَ اَوْحِيَ اِلَى نُوحٍ اَنْهٗ

و من بی حلقم از گناه کردن و وحی در سینه داده شد به نوح که

لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ

ایمان نخواهد کرد از قوم تو الا آنکه پیش از این ایمان داده اند و نوح

بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ وَ اصْنَعُ الْفُلَكَ بِاَعْيُنِنَا

بسیار آنچه میکردند و بساز گشتی را با حضور ما و فرای ما

وَ حِينَا وَا لَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مَعْرُوْذُونَ

و وقتی که من باشم و در باب آنکه گناه میکنند بر اینها سخن مگو

وَ بَصْنَعُ الْفُلَكَ وَ كَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِنْ قَوْمِهِ

و می ساخت نوح گشتی را و هرگاه که گذشتی بر آن جماعت از قوم او سخن

سَخِرَ وَاٰمِنُهُ قَالِ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا

سخن میگویم و اگر سخنی بکنید با ما پس برای ما سخن خواهید کرد و ما

تَسْخَرُوْنَ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ

چون سخن بکنید پس خواهید دانست آنرا که بیایدش عذاب

يُجْزِيْهِ وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ حَتّٰى اِذَا جَاءَ

که رسوا کندش و هر دو آید بر وی عقیوبی و ایام تا وقتی که آید

اَمْرُنَا وَ فَاِذَا السَّجُوْرُ قُلْنَا اِجْمَلْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ

فرای ما و بگو سجد تنور گفتم بردار در گشتی از هر جنس

زَوْجَيْنِ اَثْنَيْنِ وَ اَمْلِكْ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

دو زوج را و بدار گشتی را خود را اگر آنکه سبقت کرده است

وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِيْلٌ وَ قَالِ الْكٰفِرُوْنَ

و بردار مسلمانان را و ایمان نیاوردند با من مگر اندکی و گفت نوح

فِيهَا نَسِمُ اللَّهُ جُحْرِيَّهَا وَمُرْسَهَا زَيْدٌ لَعَفُورٌ
 در شش بنام خداست روان شدن وی و استاده کردن وی بر آینه برود و کار
 رَحِمٌ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَتَادُ
 بر آینه است و آن شش که می برد آینه را در موجی مانند کوه است و آواز داد
 نُوحٌ ابْنُهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِيْ اَزْكَبَ مَعْنَا وَلَا
 نوح پسر خود را و او بود در گمانه ای بر سوار شود با ما و
 تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِيْنَ قَالَ سَاوِيْ اِلَى الْجَبَلِ
 باش از کافران گفت بنده خواهم رفت بروی کوه
 يَعِصْمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللَّهِ
 که نگاه دارد مرا از آب گفت نوح هیچ نگاه ندارد از دست امر و زاری خدا
 اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ
 بجز معصوم کسی است که خدا رحم کرده است و در آمد موج میان ایشان از غرق
 وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِيْ مَاءَكَ وَاسْمَا اَقْلَعِيْ وَغَضِرَ
 و گفته شد ای زمین فرو برد آب خود را و اسمان را زمین و غرق کرده شد
 الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 آب در اسامی تمام نود شده که در قرار گرفت بر کوه جودی و گفته شد
 بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ
 پس باد قوم ستمکاران و آواز داد نوح پروردگار خود را
 رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ
 ای پروردگار من بر آینه پسر من از اهل من است و بر آینه وعده تو راست است و تو
 اَحْكَمُ الْحَاكِمِيْنَ قَالَ يُنُوْحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ
 بهترین حکم کننده گان گفت ای نوح بر آینه وی نیست از کسان تو
 اِنَّهُ عَمَلٌ غَبُرَ صَاحِبُ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 بر آینه وی خداوند کار غایب است پس سوال کن تو را از چیزی که نیست را
 اِنِّيْ اَعْطُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ قَالَ رَبِّ
 بر آینه من بپسندیدم برای احضار آنکه باشی از جاهلان گفت ای پروردگار

پسر نوح

خدا

کوهان

ربع

گفت

دیش

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَيْرِينَ قُلْ يَتُوحَّ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

وَأُمَمٍ سَمِعَتْهُمْ ثُمَّ مِثْلَهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ لِّمَن ذَلِكُ مِنَ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُ أَنْتَ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

وَالِإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقُومُ عَبْدُ وَاللَّهِ مَا لَكُمْ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

مِّنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ يَقُومُ لَا

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَيَقُومُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُقْبَلُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

إِلَيْهِ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا حُرْمَةً مِّنْهُ قَالُوا يَهُودُ مَا

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِشَارِكِي الْهَيْثَانِ عَنْ قَوْلِكَ

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَا نَحْنُ

وَمَا خُنْ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ

در بین ما ترا باور دارند می گویم الا آنچه رسانیده آمد تو

بَعْضُ الْمَشْتَكِيِّينَ قَالَ إِنْ أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ

بعض معبودان ما شری گفت بر این که گواه می سازم خدا را و شما گواه باشید

إِنْ بَرِيءٌ مِمَّا تَشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدٌ وَفِي

که من بی آنکه شریک بودم از دین او بیگانه بودم پس کینه ای کنسد در حق من

جَمْعًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ إِنْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

همه یکی باز چشمت در بند مرا بر این من تو را کردم بر خدا

رَبِّي وَمَنْ مِمَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ اخذُ بِنَاصِيَتِهَا

پروردگار من و هر دو در کار شما نیست هیچ بنیاده گرفته است

إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ

تو بیای من را و راه راست پس اگر روگردان شوید

أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ فِي

شما را من عاید نیست بجا میبرم که فرستاده شدم بیوی شما و جای من میسازد

قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنْ رَأَيْتَ

تو می بینی قومی را که توانی رسانیده خدا را بر این پروردگار من

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجِيتُ

بر همه چیز نگاهبان است و چون آمد عذاب ما ضایع ساختیم

هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ

هود را و آنان که ایمان آوردند با من بر رحمتی از جانب خود و برانداختیم آن

عَذَابٍ غَلِيظٍ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَإِلَيْهِ رُجُوعُ

از عقوبت غلیظ و این است آیات کتاب و به او بازگشت

عَصَا أُرْسِلَتْ وَاتَّبِعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَاتَّبِعُوا

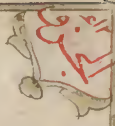
دما فرمای نمودند بجا هران خود را و بروی کردند فرمان هر سرکش ستمگر را و از وی

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا الْعَنَةُ وَبِئْسَ الْقِيَمَةُ إِلَّا أَزْجَادًا

اینان در دنیا عتیه در روز قیامت بپراکندگی است

پروردگار من

کار خود را

كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْضًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ^و وَإِلَى ثَمُودَ
 ه فرزند پسر در درگاه خود نگاه داشت نفس باد عادر که قوم بود و دودند و فرستادیم بسوی
 أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 برادر ایشان را صالح را گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را است شما را
 غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
 ما سجده و بجزوی او پیدا کرد شما را از زمین و اگر دانستید شما را با شنیده در زمین
 فَاسْتَغْفِرُوا ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
 پس غصه بر زمین کشید از و باز رجوع کنید بسوی او و باز آید بر درگاه رس برود و بگوید
 قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا
 گفتند ای صالح بودی تو در میان ما امید داشته شد پیش از این
 اسْتَهْنَأْنَا زَعْبُودًا مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ
 ای منع میسکنی ما را از آنکه عبادت کنیم بعبودان را که عبادت می کنند در آن و شک
 مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَ يَقَوْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا كُنْتُ
 ارا که بخوانی ما را بسوی آن گفت ای قوم من ابادید بدان که ما هستیم
 عَلَى بَيْتَةٍ مِّنْ رَبِّي وَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ
 بر بیتی از بر در درگاه خود عطا کرده باشند پس از بختن این پس که
 يَتَصَرَّنِي مِنَ اللَّهِ أَنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِدُّونَنِي غَيْرَ
 نفرت دهر مرا از عقوبت خدا و اگر نافرمانی او کنم پس زیاد می کنید
 تَحْسِبِرٌ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا
 در حق من زانگاهان و ای قوم من اینست آیه شری که خدا فرستاده است برای
 تَاكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَتَّبِعُوا سُلُوكَ فَيَا خُدَّكُمْ
 پس بگردانید در زمین خدا و مساند بوی هیچ ضرری که نگاه کنید شما را
 عَذَابٌ قَرِيبٌ فَعَقَرُوها فَقَالَ تَمْتَعُوا فِي
 صوبی نزد یک پس بی زدند از این گفت صالح بر منند باشند
 دَائِرَكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ
 در سرای خود سه روز این وعده هست غیر دروغ هر دروغ

ادریه

نشد

ممود

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنِيَّنا صَلِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

بن و تنیکہ اند فرماں ماحولن صاحب صلح را و آنرا کہ ایمان آوردند ہمراہ دی

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

و بخشنای از جانب خود و در آئندیم رسوائی آن روز ہر آئینہ پروردگار کو ہوا

الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ وَ اخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

لَوامست غالب و در گشت ستمکاران آوازی سخت

فَاصْبِرْ فِي دِيَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا

بن صبر کردی در سرزمین خود آردہ شدہ کو با برکت نبودند آنجا

الْأَن تَمُوتَ أَكْفَرًا بِهِمْ ۝ لَّا بَعْدَ التَّمُودَ ۝ وَلَقَدْ

آگاہ باش ہر آئینہ نمود انکار در نہ پروردگار خود ہر آئینہ دوری باز نمود را و

جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامٌ

آمدند فرستادگان ما بن ابرہیم بشارت سلام گفتند ابراہیم

قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۝ فَلَمَّا رَأَى

جواب سلام توقف کرد در آنکہ آورد گوی نہ بریان بن چو دید

أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ

دست ایشان نہ رسید بان بدو را از ایشان و آنجا طر آورد از ایشان

خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ

ترسی گفتند ترس ہر آئینہ ما فرستادہ شدہ ایم بوی قوم لوط

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ ۝ وَ

دزن ابرہیم اسنادہ بود پس بخندید پس بدادش مرزودہ بولد اسحاق و

مِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۝ قَالَتْ يَوَيْلَتِي أَيُّ كُفٍّ

بود چو بد گفت ای سوای من آن خواہم زاد دل

وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۝ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ

بر شدم و این شوہر من است کلاں سال شدہ ہر آئینہ این چیزی

عَجَبٌ ۝ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۝ رَحِمْتُ اللَّهُ

عجب است از شگاہ گفتند با تعجب میکنی از قدرت خدا بخشنای خدا

وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

و برکات بر شماست ای اهل این خانه بر آئینه خدا ستوده بزرگوار است

فَلَمَّا زَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى

پس چون رفت از او ترس و آمدن بشارت شادمانی

يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ حَكِيمٌ

جدا دل کردن با ما در باب قوم لوط بر آئینه ابراهیم بر دینار ترس و شادمانی

مُنِيبٌ يَا إِبْرَاهِيمُ اغْرُضْ عَنَّا وَإِنَّهُ قَدْ جَاءَ

بجدا آورد گفت ای ابراهیم بگذر از این جدا دل بر آئینه حال ایست آمد

أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

نمود عاقبت بر در دگر بر آئینه این جماعت آمده است بایشان عاقبت گوازی در دین

لَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيعًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

و چون آمدند فرستادگان ما پیش لوط اندوه پیش شد بایشان و تنگ داشت

ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ

سختان و گفت این روز سخت است و آمدند پیش لوط قوم او

يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

شتابان بوی او و پیش از این میکردند کارهای رشت لوط

قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ

گفت ای قوم من این دختران من اند یعنی پاک جگه کنید اینها پاکیزه تر از برای شما

وَلَا تَحْزَنُوا فِي ضَيْقِي الْبَيْسِ مِنْكُمْ رَجُلٌ شَرِيدٌ

در سوخته اند مرا در باب همانان ایست از شما هیچ مرد شایسته

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ

گفتند بر آئینه تو دانسته که نیست ما را در دختران تو حاجتی و بر آئینه

لَتَعْلَمُ مَا نُزِدُ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ قُوَّةٌ أَوْ آيَةٌ

تو میدانی آنچه میجویم گفت اگر مرا بمقابله شما قوی بودی یا سینه گواهی

رُكُنٌ شَدِيدٌ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ

بقوم زور آور فرستادگان گفتند ای لوط بر آئینه ما فرستادگان پروردگار تو

يَصِلُوا إِلَيْكَ فَاسْرِ بِأَمْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا

يَلْتَقِثَ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُنْ أَنَّهُ مُصِيبُهُمَا مَا

أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰ لَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا

عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ مَّسْومَةٍ عِنْدَ

رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِنَعِيدٍ وَالْمَنَازِلَ

أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ

إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِيَالَ وَالْمَنَازِلَ

أَرْكُمُ نَجِيرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

مُحْطٍ وَيَقَوْمِ اقْوُوا الْمَكِيَالَ وَالْمَنَازِلَ بِالْقُسْطِ

وَلَا تَتَخَسَّوْا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوُوا فِي

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ قَالُوا

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ قَالُوا

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ قَالُوا

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ قَالُوا

نصف

شمارا

يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَامَرَ إِنَّ سَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ

ای شعب ایثار تو میفرماید ترا که بگذاریم آنچه می پرستیدند

أَبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ

پدران ما بگذاریم آنچه گزینیم در مال خود هر چه خواهیم بر این

لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ أَزْكَنْتُ

تو مرد بزرگوار است که مقصود دل منبر بود گفت ای قوم من آیا دیدید

عَلَى بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا

با منم بر چینی آری در درگاه خود داده باشد من از جانب خود روزی نیک

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ إِنَّ

و منی نخواهم که خلاف کنم با شما یا شده بگوی تو آنچه منع می کنی شما را از آن

أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي

بخواهم که صلاح کاری نامخواهم و نیست تو فایز من

إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ وَ

مگر بفضل خدا بروی توکل کردم و بوی او رجوع میکنم و

يَقُومُ لَا يُجْرِمُ مَنكُمُ شِقَاقِي أَنْ يَصِيبَكُمْ مِثْلُ

ای قوم پیدا کند در حق شما دشمنی من این خصلت که پسند شما باشد

مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ

آنچه رسد بقوم نوح یا بقوم هود یا بقوم صالح

وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ وَاسْتَغْفِرُوا مِنْكُمْ

و نیست قوم لوط دور از شما و طلب بخشش کنید از پروردگار

ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّيَ رَحِيمٌ وَدَّوْدُ قَالَوَ اشْعِبْ

باز رجوع کنید بوی او بر اینست پروردگار من و دوستدار است گفتند ای شعب

مَا نَفَقَهُ كَثْرًا مِّمَّا نَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا

می بینیم بسیاری از آنچه میگوئیم و هر آینه با منم ترا در میان خود

ضَعِفًا وَلَوْ لَأَرْهَطَكَ لِرَجْمِكَ وَمَا أَنْتَ

ا توان و اگر بودی ضعیف تو سنگسار میکردیم ترا و نیستی تو

عَلَيْنَا بَعِزٌّ ۝ قَالَ يَقَوْمِ اَرَهْطِي اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مَرْ

بش، اگر ایستد در کعبه ای قوم من ایستد پس گرامی تر است پس از شما

اللَّهُ وَاتَّخَذَ قَوْمَهُ وِرَاءَ كُمُ ظَهْرِيَا اَزْنَبِي بِمَا تَعْمَلُونَ

خدا او را پسندد خدا را انداخته پشت خود را بر شما و در پشت شما را بر آنچه می کنید

مُحْطٌ ۝ وَيَقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ

در کار خود ای قوم من عمل کنید بر جایگاه خود بر این من عمل می کنم

سَوْفَ تَعْمَلُونَ ۝ مَنِيَّتُكَ عَذَابٌ يَّخْزِيْهِ وَمَرْ

زود خواهد داد ایست از آن که پشیمانی عذاب که رسوا کننده اش از آن است

هُوَ كَاذِبٌ ۝ وَارْتَقِبُوا اِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا

که می در نظرم ایست و انتظار دارید بر این من باشم نظرم و در قیامت

جَاءَ اَمْرُنَا بِجَبِينًا شَعِيبًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ

آمد عذاب ما را با شایسته شعیب را و آنان را که ایمان آوردند با وی

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

بخشش ما را از خود و در گرفت ظالمان را آواز سخت

فَاَصْبَحُوا فِيْ دِيَارِهِمْ جُثَثٍ ۝ كَانَتْ لَهُمْ اِغْوَاغُهُمْ

پس گشتند در سر راهی خود گشته افتاده گویا بر گزیدند انجمن

الْاَبْعَدُ الْمَدْبُورُ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ۝ وَلَقَدْ

آگاه باش دوری باد من و چنانکه دور افتادند ثمود و بر این

اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ اِلٰى

فرستادیم موسی را به نشانی خود و دلیل روشن بروی

فِرْعَوْنَ وَمَلَٓئِهِ فَاتَّبَعُوْا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا اَمْرُ

فرعون و بندگان او پس پیروی کردند فرعون را و نبود فرمان

فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۝ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْدَّهُمْ النَّارُ وَا

فرعون بر راه راست پیشرو قوم خود را در روز قیامت

بَسْرًا لِّلْوَرْدِ الْمَوْزُوْدِ ۝ وَاتَّبَعُوا فِيْ هٰذِهِ لَعْنَةً

پس مبارک باد ایشان را در روز ویدجای است که دارد آن شده و از بی ایشان آورده شد لعنت

وَبَوْمَ الْقِيَمَةِ يُنْسِ الرُّفْدُ الْمَرْفُودُ ۝ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ

در روز قیامت بر هر عظمی است که داده شد آن لعنت این از اخبار دیر باست

الْقُرْآنِ نَقَصَهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصَدٌ ۝

که بخوانیم آنرا بر تو بعضی از آن باقیست و بعضی از آن بریده

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ

وستم کردیم ایشان را و بیکس ایشان قسم کردند بر خود بیعتی پس ترجیح دهنده اند از آن

الْهَتَمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمْ

مغیر از ایشان که بخوانند بخیر خدا و منجی آمد

جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَشَبَّهُ

فرمان بروردگار و نافرمانند ایشان را بجز بلاست

كَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ

همچنین است که قضا کردی بروردگار نوچون در گرفت کند دیر بار و آنهاست که گناهان

إِنَّ أَخْذَهُ أَلَمٌ شَدِيدٌ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ

بر آینه در گرفت وی در آینه سخت است بر آینه درین سخن است کسی را که

خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۖ ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمُوعُ لَهُ النَّاسُ

ترسیده است از عذاب آخره آن روز است که جمع کرده شوند مردمان

وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُورٌ ۝ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ

و آن روز است که حاضر شوند در وی و موقوف می داریم که نامت

مَعْدُودٍ ۝ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِأَمْرِ

معیس روزی که بیاید سخن نموید هیچ کس مگر بامر وی

مِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا

پس بعضی ایشان بد بخت باشند بعضی شگفت اما آنکه بد بخت شدند

فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝ خَلِدِينَ

پس در آتش باشند ایشان را آنجا مانند بر دهم خوابند جاودانان

فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ ۖ أَلَا مَا شَاءَ

در آن - بقای آسمان و زمین غرضت سیکه خواهد است

هود

رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ

بر در دگر رفته بر اینند بر در دگر رفته بکنند آنچه میخواهند

سُعِدُوا وَفِي الْجَنَّةِ خُلِدْنَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُومُ ۝

بیک بخت کرده شدند در بهشت باشند جاودان اینجا نامت بقای آسمان

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۝

و زمین غیر و قسکه خواست است بر در دگر رفته غنی غیر منقطع

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ

پس مباح از آنچه می پرستند این کرده می پرستند

إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۝

گر چه آنچه می پرستند پدران ایشان پیش ازین و اما اینست تمام رساننده ایم

نَصِبَهُمْ غَيْرَ مَقْصُودٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

با ایشان حصه ایشان را ناله هیده و بر اینند داده بودیم موسی را

الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

کتاب پس اختلاف افتاده در آن و اگر نبود سخن که سابقا صادر شده

مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَانْتَهَمُ لَقِيَ شَكَّ

از بر در دگر رفته بر اینند فصل کرده میشد میان ایشان و ایشان در این

مِنْهُ حَرِيبٌ ۝ وَإِنْ كَلَامُ الْيَوْمِ بَيْنَهُمْ رَبُّكَ

دی اندازان و بر اینند هر کسی و قسکه بر اینند شوند البته تمام خواهد داد بر در دگر

أَعْمَاهُمْ إِنَّهُمَا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝ فَاَسْتَقَمَّ كَأَمْرُ

جزای کرد از ایشان هر کس با آنچه میکنند و داناست پس استوار ایشان چنانچه فرموده

وَمَرْتَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

نور و آنکه تو به کرد همراه تو هر و از حد گذرید بر اینند دی آنچه دی میکنند

بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

بنیاست و میل نکنید بوی آنانکه ستمگری کردند

فَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَالَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَرُ

که آنکه برسد بنیانش و نیست شمارا بجز خدا از

أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَاقْرَأِ الصَّلَاةَ طَرَفِي

و دوستان باز نصرت داده شود و بر یکی نماز را و دو طرف

النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ ط إِذْ الْحَسَنُ يَذْهَبُ

روز و ساعتی چند از شب برای این طاعات و در میگذرد

السَّيَّاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرِ ۝ وَاصْبِرْ

لنایان را این پندی هست پند پذیران را و صبر کن

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضْعُجُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَلَوْ كَانَ

بر این خدا ضایع نمی سازد مزد دینکاران پس چرا شدند

مِنَ الْقُرُونِ مَرِيقًا لَّكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ بَنِيُونَ

از این قریب که پیش از شما بودند اهل خود که منع کنند

عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْ بَنِي

از فساد در زمین الا اندکی که از شما هستند که خلاص باشند

مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الذَّنْطَ لِمَوَاسِئِرِ قَوَائِمِهِ وَكَانُوا

از میان ایشان و بر روی کردند سمت را و چری را که اسیر

مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى

لنا همارا و بر نیست که برود که رتو بطل کند و چه بار

بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ

بستم و اهل آن بنگو کار باشند و اگر خواستی برود که رتو

يَجْعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُ الْمُتَخَلِّفُونَ

البته که داندی مردمان را یک ملت و همیشه باشند مختلف

الْأَمَنَ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَا لَكَ خَلْقُهُمْ وَتَمَّتْ

الا آنکه بر وی رحم کرده است برود که رتو برای این اختلاف فریده است و تمام شد

كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

حق برود که رتو که البته پر کنند و روح را از این و مردمان همه یک جا

وَكَلَّا نَقْصُرُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئُ

و بر چیزی را بخواهیم بر تو از اینها بخواهیم که ثابت میگردانیم

فَوَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ

بأن دل نرا و آمده است بخود رس سوره سخن در بخت و بندی و یاد کردی

لِلْمُؤْمِنِينَ وَقُلْ لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ

برای مسلمانان و بگو آنکه ایمان نمی آرند کار کنید بر طوری خود

إِنَّا عَمَلُونَ ۝ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ

هر آنچه ما نیز کار میکنیم و انتظار کنید بر آنچه ما منتظر ایم و خدا بر است

غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا

علم غیب آسمانها و زمین و بسوی او بازگردانیده شود کارهای

فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پس عبادت کن او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بجز از آنچه میکنی

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ مَكِينِي وَمُؤَيِّدِي وَتَوَكُّلِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشننده مهربان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا

این آیهها آیات کن ب روشن است بر اینها ما فرو فرستادیم از قرآن

عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ

عربی ساخته باشد که شما در یابید ما قصه بخوانیم بر تو بر تو

أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ

بهترین قصه خواندن بوحی فرستادن خود بسوی تو این قرآن را

وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ۝ إِذْ قَالَ

و اگر پیش از اینست که تو بودی پیش از این از این بجزایان بادرش چون گفت

يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ

یوسف بر رخ خود را ای پدر من بر اینها من بخواب دیدم بارده ستاره را

كَوْكَبًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ رَايْتُهُمْ لِي سَجْدِينَ قَالَ

ستاره را و آفتاب و ماه را دیدم این آنها را برای خود سجده کنند گفت

يُنَبِّئُ لَا تَقْصُصْ رُغْيَاكَ عَلَىٰ اخَوْتِكَ فَيَكِيدُوا

ای برادران من خواب خود را بمن برادران خود نگاه از پنهان

لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

در حق تو خبر بر آینه شیطان آدمی را دشمن آشکار است

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ

و چنانکه این خواب بتو دهد و همچنان بر گزیند که بر درو کار تو و پیا سوزد ترا از علم او

الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ

الاحادیث یعنی تعبیر روایات و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر فرزندان یعقوب

كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

چنانکه تمام کرد آنرا بر دو پدر تو پیش از ابراهیم و اسحاق

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ أَخٍ

بر آینه بر درو کار تو داننا استوار که است بر آینه هست در قصه یوسف که در

أَيَّتِ الْمَسْأَلِينَ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ

از اینها سوال کنندگان را چون گفتند یوسف و برادرش یوسفی اورادوست

إِلَىٰ آبِنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آيَانَا لَفِي ضَلَالٍ

نزدیک برادر ما از ما و جماعتی ایم بر آینه پدر ما در خطای

مُبِينٍ أَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ

طاهر است بکشید یوسف را یا با کلیدش بر زمین غیر معدوم یا غالی نوز

لَكُمْ وَجْهٌ أَبْسَكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا

برای شما توجیه پدر شما و ما باشد بعد ازین گروهی

صَالِحِينَ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ

شایسته یعنی تو که گفتی گوینده از ایشان بکشید یوسف را

وَالْقَوَاهُ فِي غَيْبَتِ الْحُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ

و با کلیدش در جاه تاریک تا بر گیسو او را بعضی

السَّيَّانَةِ إِذْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ

سزاگران اگر کنند کار نیک گفتند ای پدر ما چیست حال

سوره یوسف

لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ۝ أَمْسِلْهُ

که این می بندارم ما را یوسف و برای من او را بیک خوابیم بفرست او را

مَعَنَا غَلًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ۝ قَالَ

با ما فردا تا باده بسازد خورد و بازی کند و برای من ما او را نگاه بپاییم گفت

إِنِّي لَيَخْرُجُنِي أَنْتُمْ هَبُوا يَهُ وَيَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ

برای من آمدن من از شما هبوا ای که بریدش و میترسم او را که بخورد و کرب و

الذِّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَفِلُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ

شماره وی و ای که غفلت کردید گفتند که بخورد او را کرب

الذِّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَبِيرُونَ ۝ فَلَمَّا

و ما بجا شدی ای که بر اینست ما آنچه زیا که را میترسیم پس چون

ذَهَبُوا يَهُ وَاجْعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَبَتِ الْحَبِّ

بر رفتندش و غریبت کردند که با فکندندش در چاه تاریک

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا

و وحی فرستادیم بوی او که البته خبردار خواهد شد ایشان را باین امر

يَشْعُرُونَ ۝ وَجَاءُوا بِأَهْلَهُمْ عِشَاءً يَتَبَكَّوْنَ ۝ قَالُوا

دانشان شناسند و آمدند پس پدر خود شبانه که بیاں کریان گفتند

يَا بَنَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكَا يُوسُفَ عِنْدَ

ای پدر ما را بر اینست ما شروع کردیم در مسابقه و گذاشتیم یوسف را نزدیک

مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا

راخت خودی پس بخورد او را کرب و نیستی تو باور دارنده ما

وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ

و اگر چه هستیم راستگوی و آوردند بالای قمیص او خون دروغ را

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْ أَتَيْتُمْ أَفْصَحَ جَمِيلٍ

یعقوب گفت فی بلکه از آنست است پس شما نفس شما تدری می رایی که من صریح

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۝ وَجَاءَتْ

و خدا مدد طلب کرده میشود از وی برای آنچه شما بیان میکنید و آمد کاروانی

ی ایشان

سورة

سَيَّارَةً فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْ رِي

کار دانی پس فرستادند سقایی خود را پس انداخت و دل خود گفت ای مرده

هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

این نوجوان است و اهل قافله بهان ساختند او را سر باید داشته و خدا دانست آنچه میکرد

وَشَرُّوهُ يُثْمِنُ بِحَيْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ

و برادران خود خندند بر بهای اندک آن پس دراهی چند شمرده شده و بودند در باب بیف

مِنَ الزُّهَيْدِينَ ○ وَقَالَ اشْتَرِيهِ مِنْ مَضْرُوءٍ لِمِثْلِهِ

از بی زبستان گفت بخرم از یوسف را از اهل مصر باین خود

اَكْرَمَى مِثْلَوهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا و

گرامی دار بجای او شاید که نفع دهد ما را یا فرزند گیریم او را

كَذَلِكَ مَكَانَ يُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَاْوِيلِ

بجینا قسم قرار دادیم یوسف را در آن زمین تا بیاموزدیم او را از تفسیر تاویل

الْاَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ اَمْرِهِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ

الاحادیث و خدا تواناست بر مرد خود ولیکن اکثر مردم انداختند

لَا يَعْلَمُونَ ○ وَلَمَّا بَلَغَ اَشَدَّهٖ اَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا

نشد اند و چون رسید به بخت نبایت فوت خود دادیم او را دانی و

وَكَذَلِكَ نُجَزِّي الْمُحْسِنِينَ ○ وَمَرَّوْدَتُهُ الَّتِي

و بجینا جزا میدادیم به سعادتمندان و گفت و شنیدند در باب یوسف

هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنِ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْاَبْوَابُ و

زنی که او در خانه اسیر بود او را حفظ خود این کنایت از طلب جماعت و بست در

قَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَجُلِي اَحْسَنَ

و گفت پس ای گفت من می بینم خدا این شخص صاحب منزل است اینک ساخت

مِثْوَاى اِنَّهٗ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ ○ وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ

جای مرا بر اینند زشت کار میبوند ظالمان و هر آینه قصد کرد آن زن بوی

وَهُمْ يَهْتَلُونَ اَنْ تَرٰ اَبْرَهَانَ رَبِّهٖ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ

و قصد کرد یوسف را که آن زن بودی کردیدی یوسف را پس برود که خود را شناسد آنچه

ثالثه

یوسف

عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

بشدن صبی کردیم تا باز کردیم از وی بدی و بخی را برآیند وی از بندگان خالص گرفت

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ

و با یکدیگر سبقت کردند بوی دروازه و بریدان زن پیرایش یوسف را از پس پشت

الْفَيَّاسِيَّهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَن

و یافتند شهر زن را نزد دروازه گفت است جزای کسی که

أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يَسْجَنَ أَوْ عَذَابُ أَلِيمٍ

خواسته باشد اهل تو کار بد مگر آنکه زندان کرده شود یا عقیبی درد دهنده

قَالَ هِيَ رَأَوْدَتِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ

یوسف گفت این زن گفت و شهادت کرد با من تا غافل گزید مرا از محبت عشق من و گواهی داد

مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَّقَتْ

از پیسنده زن که اگر هست پیرایش یوسف در دیده از پیش من این زن راست گفته است

وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ

و یوسف را دروغ گویند است و اگر هست پیرایش او در دیده از پیش

دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَلَمَّا رَأَى

بخت پس این زن دروغ گفته است راست گویند است پس شوهرش چون

قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنِ أَنْ

دید پیرایش او در دیده از پیش گفت این نفیسه از کوشش است ای زنان برآیند

كَيْدِكُنَّ عَظِيمٌ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَ

کوشش ای زنان بزرگ است ای یوسف در گذر از این ماجرا و ای زن طلب

اسْتَغْفَرَ لِنَفْسِكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ

آمرش کن برای گناه خود برآیند تو بود که انظار نگذاشتی

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ

و گفتند زنان چند در شهر که زن عزیز گفت و شنید میکنند با نو جوان خود

فَتَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي

تا غافل کنند او را از حفظ نفس خود برآیند در دلش جای کرده است از وی

ع

برآیند مانی بیایم دور

ضَلَّالٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ

در کمرای طاعت است پس چون شنید زن عزیز عیبت ایشان را ارم فرستاد و بوی

وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ

و همایا کرد برای ایشان بنجی داد و هر سیکه را از ایشان

سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ

که روی و گفت ای یوسف بیرون ای بر این زمان پس چون دیدندش بزرگ

وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا

و بریدند دستهای خویش و گفتند بآل است خدا نیست این جوان آدمی است

إِذَا هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي

این شخص مگر فرشته کرامی زل عزیز گفت این است آنکه علامت کرده بودی

لَمُتَّخَذِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ

مرا در عشق وای و بر این گفت و تنبذ کردم بادی تا حاصل کنم او را از حفظ

وَلَكِنَّ لَّهُمُ يَفْعَلُ مَا امْرَأَتٌ يُسْجِنُ وَلِيَكُونَ نَازِلًا

و اگر کند آنچه می خردایم او را البته بزنند آن کرده شود و البته باشد

الصَّغِيرَ ﴿١٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا

از خوار شدن ای یوسف گفت ای پروردگار من زندان دوست تر است نزد من است

يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَالْأَنْصَرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ

از آنچه میخوانند مرا بسوی آن و اگر تو باز نذاری از من فریب این زنان را

أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٣﴾ فَاسْتَجَابَ

لا بر سبیل کنم ایشان و باشم از نادانان پس قبول دعای او را

لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

پروردگار او پس باز داشت از یوسف فریب ایشان را بر اینند و شنوا

الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ

و اماست باز طاعت هر شد آنچه بعد از آنکه دیده بودند نشانه و

لِبِسَاجْتِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنُ فَبُذِلَ

البته بزنند و در آمد او را نادانی داخل شدند بزنند همراه یوسف و

وای نگار خود را

فَلَمَّا

قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعَصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ

إِنِّي أَرَانِي أَجْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطُّبْرُ

مِنْهُ نَبْذَاتًا وَبِلَهُ أَوَّلَ النَّارِ لِكَ

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا نَبَاتٌ كَمَا

بَنَّا وَبِلَهُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَا لِكَمَا مَعَا عَلَيْنِي رُزْقِي

إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

هُمْ كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ

وَأِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ

مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ

وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ يَصَاحِبِي

السَّيِّئُ أَرَأَيْتَ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرًا أَمَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ

الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

سُلْطَنُ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ

پیچ ویلی نیست فرمانروای مگر خدا را که فرموده که عبادت کنید مگر خود را

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَسِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

این است دین بدست او بیکل پیش مردمان نمیدانند

يُصَادِحِي السَّيِّئُ مَا أَحَدٌ كَمَا فَبَسَقِي رَبِّهِ خَمْرًا

ای دوستانه که از من می آید از شما بی نوشانه مولای خود را شراب

وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ

و اما دیگر پس بر دار کرده شود پس بخورند سرهای را از سر او

قَضَى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ وَقَالَ لِّلَّذِي

تعیین کرده شود کاری که در وی سوال میکنید و گفت بوسیله بخاطر

ظَنُّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَانْسَهُ

که و البته بود که غرضی باشد است از آن دولتی یاد کن مرا نزد دیک مولای خود

الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبِّهِ فَلَيْثَ فِي السَّجْنِ يَضَعُ سِنِيرَهُ

پس شیطان را موسی را دید از خاطر وی که ما کند پس مولای خود پس نزد یوسف

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَاتٍ

و گفت پادشاه هر آنچه من خواب می بینم که هفت گاو را بر بخورند

يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ

آنها را هفت گاو لاغر و می بینم هفت خوشه سبز را خورند

أُخْرِيسَتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ

خوشه دیگر را خنک ای جماعه جواب من دهید در باب خواب من

كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ

اگر خواب را تعبیر گوئید گفتند ای خوابها شوریده است

وَمَا مَحْنُ بَنَاتٍ وَّ بِلِ الْأَحْلَامِ يَعْلَمِينَ وَقَالَ لِّلَّذِي

و ما نسیم به تعبیر خواب ای شوریده دانا و گفت آنکه

نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ

آنکه شما را یافت از آن دولتی و یاد آور و بعد مدتی من خبر دهم شما را به تعبیر آن خواب

در زمان خند سال

یوسف

فَارْسِلُونْ يَوْسُفَ لِيَهِيَ الصِّدْقُ أَفْتِنَانِي

این بفرستند مرا گفت ای یوسف ای راست گوی جواب ده مارا

سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعُ

جواب که هفت گاو و هفت بچه و هفت مرد و هفت گاو و هفت

سَنَابِلٍ خُضِرٍ وَآخِرُ بَيْسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَيْ

خوشه سبز و هفت خوشه دیگر خشت بگویم باز گردم بوی

النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ قَالَ تَزْمَعُونَ سَبْعَ

مردمان تا ایشان بدانند گفت تراعت کنی هفت

سَنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُونِي سَبِيلِي لَا

سال ای در بی بر عادت خود پس آنچه بردید و بگذاریدش در خوشن

قَلْبِ لَا مَمَّا تَاكُلُونَ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

مگر اندک از آنچه بخورید باز میاید بعد از آن

سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا

هفت سال سخت بخورند آنچه در سابق و جزو نهاده بودید کم از آن

تُحْصِنُونَ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ

باحتاط نگاه دارید باز میاید بعد از آن سالی که در و باران فرستاده شود

يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ وَقَالَ الْمَلِكُ

بر مردمان و در و باران ریزد و غیر آن گفت پادشاه بهار پیش

اَسْتَوْفِي فَمَا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ

پس من یوسف چون آمد و یوسف فرستاده پادشاه گفت باز گرد بوی مولی خود

فَسَأَلَهُ مَا بَالُ النُّسُقِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ

پس سوادگی او را بجهت حال از آن که بریدند دستهای خویش بر آیدند

رَبِّي يَكِيدُ هُنَّ عَلِيمٌ قَالَ مَا خَطْبُكِ إِذَا رَأَوْهُ تَض

بر آورد کار من بگوید با منی ایشان داناست گفت پادشاه چه بود حال شما و بگوید

يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ

شعید کرد و یوسف تا بفرمانندش از احتیاط نفس خود گفتند ای خدا ترا نشناختیم

ع

تفسیر

مِنْ سَوْءٍ قَالَتْ مَرَاتُ الْعَزِيزِ الْغَنِيِّ حَتَّى حَصَحَ الْحَقُّ

بسیج از بدی گفت زن عزیز یعنی زنی اکنون پیدا و بود باشد آنچه

أَنَارَا وَدَّتْهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و در جسم بوسف از نفس او از روی وصال او کردم و در رتبه از راست کوان

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

گفت بوسف این همه برای است تا بداند عزیز که من ضایع او نه کرده ام عیان بود

كَيْدَ الْخَائِنِينَ وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي مِنَ النَّفْسِ كَمَا رَدَّ

جمله ضایع کننده و بیای صفت نبستم نفس خود را بر اینکه نفس سپارد

بِالسَّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

به بدی که مرا عفو کند چه را که می اندازد و در کار من هر آنچه امر زنده هر مان است

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي

و گفت پادشاه بیا در پیش من تا مقرر کنم من را کس برای خدمت خود

قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

پس چون سخن گفت با بوسف گفت ای بوسف بر این تو ام روز تو یک صاحب را ام

اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

گفت سرور من مرا بر خزانه های این سرزمین بر این من می فکرت کننده دانایم

وَكَذَلِكَ مَكَانَ يَوْسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا

و همچنان یعنی پس تعزیر بوسف را در آن زمین قرار یافت

مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَرْتَبَةً

از آن زمین هر جا که بخواهد ببردیم رحمت خود را هر که خواهد

وَلَا نَضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ وَلَا أَجْرَ الْآخِرَةِ

و ما بده نمی دهیم مزد نیکو کاران را و بر این مزد آخرت

خَبَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ وَجَاءَ أَخُوهُ

بهتر است آنرا که ایمان می آوردند و پرهیز کاری کردند و آمدند برادران

يُوسُفَ قَدْ خَلَا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

بوسف پس داخل شدند بروی پس شناخت ایشان را و ایشان را شناخت

بوسف پس داخل شدند بروی پس شناخت ایشان را و ایشان را شناخت

منه که خدا

البر والنجاة

فَكَانَ

خود را

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ اِنتَوْنِي يَا خُ لَكُمْ مِّنْ

و چون هم را در ای ایشان سامان ایشان را گفت بسیار چیز پس من برادر علی

اِبْكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اَوْفِي الْكِيلَ وَاَنَا خَيْرُ

که از پدر شما است آیا می بینید که من تمام می دهم چنانچه را دین بهترین جهان

الْمُنْزِلِينَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ عِنْدَ

داری پس اگر شما در دیدار این پس هرگز نمودن نباشد برای شما کرد

وَلَا تَقْرَبُوْنَ ﴿١١﴾ قَالُوْا سَتَرْنَاوَدُعْنٰهٗ اَبَاهُ وَاِنَّا

من دهر از نزدیک ننویس گفتند گفت شدیم با پدر او را و از دوست باز آمد

لَفَعْلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ لِفَتٰيْنِهٖ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ

و اما این که کنند کنیم و گفت یوسف غلامان خود را بپوشید سرمایه ایشان را

فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ اِذَا انْقَلَبُوْا اِلَى

در حریفهای ایشان شما بدیشان شناسند از چون باز روند

اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلَى اٰهْلِهِمْ

اهل خانه خویش بود که ایشان باز آیند پس چون باز شدند بوی پدر خویش

قَالُوْا يَا بَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكِيلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا

گفتند ما منع کرده شد از ما چنانچه پس بفرست با ما برادر ما را تا چنانچه گوییم

نَكْتَلُ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالَ هَلْ اَمْنٰكُمْ عَلَيْهِ

و بر اینست ما که بهمان قسم گفت بعبود این بگویم شما را بروی

اِلَّا كَمَا اَمْنٰكُمْ عَلٰى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ قَالَتْ لَخَبْرٌ

که شما را این گرفته بودم شما را برادر دودی پس این پس خدا بهترین است

حَفِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِمِيْنَ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ

نگاه دارنده و اوهربان ترین مهربان است و چون گش درخت خود

وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رَدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يَا بَانَا مَا

پسند سرمایه خود را باز کرد و ایند ایشان گفتند ای پدر آنچه

نَبَغِيْ هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رَدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمْرُ اَهْلُنَا

پس این است سرمایه ما باز کرد و اینده بوی ما پس باز و هم بگو و خدا

وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدُكَ بِكِلٍّ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ لِّسِيرٍ

اگر

و نگهانی کنیم برادر خود را از زاده بیستایان یک شتر واری این شتر واری

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنْ

گفت یعقوب برادر یسعیم بنیابن با شما تا ندیدم مرا

اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا آتَ يُخَاطِبُكُمْ فَلَمَّا أَتَوْهُ

خدا که بیاید برادر این

مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

در همان خود را گفت بر خدای بر آنچه ما میگویم ایمان عهد گواه است و گفت از روی

يَبْنِي لَا تَدْخُلُوا مِزَابَ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ

سنگت ای فرزندان در بیامید بهر صحرای یک دروازه تا نگاه چشم بری بشمارسد و در

أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

در هزار درای هر گنده و می نسیم دفع از شما

شَيْءٍ إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ

چیزی را نیست حکم که خدا را برو توکل کردیم و بر او

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

پس باید که توکل کنند توکل کنند و چون درآمدند اولاد یعقوب از بی

أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

که فرمود ایشان را پدر ایشان نبود که دفع کند از ایشان از نعمتای خدای چیزی را

إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو

که نفسی حاجتی بوده در نفس یعقوب یعنی سختی بر اولاد که بیاید برادر از او

عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

یعقوب خداوند دانست بود مرا آنچه را که بدو آموخته بودیم و لیکن بیشتر مردان نمیدانند

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أُولَىٰ لَبِيرَةٍ

و چون درآمدند برادران بر یوسف جای داد لیسوی خود برادر خود را گفت

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بدرستی که من برادر توام پس غم مخور آنچه بودند که میکردند در حق تو

فَلَمَّا

یوسف

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ

پس اینها را که در سقایی کرد این را یوسف بنهاد سقای را در دست

اَخِيهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَتَتْهَا الْعِبْرَانِيَّةُ لَكُمْ لَسِرْقُونَ

از نقره باز در بار برادران او پس اجازت ریش داد پس ندادند انشدای که و اینان بر نیکی شما

قَالُوا وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا اتَّفَقْتُمْ عَلَيْهِ قَالُوا

گفتند و روی آوردند برایشان چه خبر کم کرده اید روی چه میمند گفتند

نَقْدُ صَوَاعِ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ

کم کرده ایم دی حمله هم شریه ملک او برای هر کس بیارد آنرا سقاری و

اَنَابَهُ زَعِيمٌ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا

من بان ضامن گفتند سجده ای که شما میاید ایامده ایم

لِنَفْسٍ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سُرِقِينَ قَالُوا فَمَا

تا بخا بر روی نسیم در زمین مصر و بودیم و نسیم دزدان گفتند ملازمان

جَزَاؤُهُ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ قَالُوا جَزَاؤُهُ

یوسف که جهت جزای دزدی اگر با کشید شما دروغگویان گفتند جزای دزدی دزد

وَجِدَ فِي رِجْلِهِ فَمَوْجَزَاؤُهُ كَذَلِكَ بَخَّرَ

کرفتن آتش است که یافته شود در دیده در بار او پس بماند است جزای او مانند آن

الظَّالِمِينَ فَبَدَّ اَبَاوَعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ اَخِيهِ ثُمَّ

میدهم ستمکاران پس آغاز کرد یوسف بیارد آنها ای ایشان پس از برادران برادر خود

اسْتَحْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ اَخِيهِ كَذَلِكَ كَذَّبَ اِلْيُوسُفَ

پس برادران او در سقای از برادران او مانند این نسیم دادیم سر یوسف

مَا كَانَ لِيَاخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ

سزا بود یوسف را تا فرزند برادر خود را بسبب دزدی در دین ملک مصر نکند

اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَتٍ مِّنْ نَّشَأٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي

خدا ای بری داریم از روی درجه با علم هر که را بخواهم و برتر بر خداوند و انبی

عِلْمٍ عَلَيْهِمْ قَالُوا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخُو لَهُ

دانا است گفتند اگر دزدی کند نیا پس چه محسوس بر نیکی دزدی کرده است

نبرد

برادران یوسف

مِنْ قَبْلُ فَاسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّهْهَا

اورا بود پیش ازین یعنی یوسف پنهان داشت آن معالجه را در نفس خود و ظاهر کرد

لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

برای ایشان گفت یوسف خود که شما بدتر از این جهت منزلت ایشان و خدای داناست

قَالُوا يَا هَذَا الْعَفْوَ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ

گفتند ای عزیز بدینکه بیا من پدری ایست پدری بزرگ سال و بن من پدری

أَحَدًا نَامَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ

یکی را از ما به بندی بجای او و او را را یکی بدینکه می بینیم ترا از نیکوکاران گفت

مَعَاذَ اللَّهِ إِنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَرًّا وَجَدْنا مَتَاعَنَا

پناه میگیرم بخدا از آنکه بپذیریم مگر آنرا که بافتیم متاع خود را

عِنْدَهُ إِنَّا إِذْ الظَّالِمُونَ فَلَمَّا اسْتَبَسَّوْا مِنْهُ

تر و یک او پس بدینکه بایم انکار سمطاران پس چون نومید شدند از یوسف

خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ

یک کتاره شدند از این را زگو یان گفت بزرگ ایشان بخرد یعنی بودا امید اندید

قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا

برآیند پدر شما برآیند فرا گرفت بر شما عهدی از عهدی خدای و پیش ازین آنچه

فَرَّطْتُمْ فِي يَوْسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى

تقصیر کردید در شان یوسف پس بیرون نیانم من از زمین مصر و قیام

يَا ذَنْ لِي أَبِي أَوْتَحْكُمُ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

دستوری بد پدر مرا بآمدن پدرش با حکم کند خدای برای من و او بهتر حکم میکند

أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ

بارگردان شما را بوی پدر خود پس بگویند ای پدر ما بدینکه بر تو نبیا من دزدی کرده

وَمَا شَرِدْنَا إِلَّا لِأَنَّا عَلِمْنَا وَمَا كَاللَّغِيْبِ فَظُنُّوا

وگواهی میدادیم مگر آنچه میدادیم و بینیم ما را حال باطن نکند بداند

وَسُئِلَ الْقَرْيَةُ الَّتِي كَانَتْهَا وَالْعَبْرَةُ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا

و پرس از این آنجی که بودیم در آن و از کار و اینان نیز کردی نهاده بودیم

آنچه شما میگوید

رمان

رمان

یوسف

لَصَدَقُونَ ۝ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ۚ فَصَبْرًا

را استقامت بایستم گفت یعقوب بگو است برای شما نفسهای شما کار کرده است

جَمِلُ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَلْتَبِنِي ۖ فَمَا جَمْعًا إِنَّهُ هُوَ

پس که من است بیکای بیکو شاید که خدای اتمه ببارد پس که است از او در بیکه او

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَى

داناست در است کار در وی برداشته از فرزندان و لغت ای اندوه

عَلَى يَوْسُفَ ۖ وَابْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ

بر فرزند یوسف و سفید شد چهره از اندوه پس او بود از

كَظِيمٍ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يَوْسُفَ حَتَّىٰ

خشم فرزندان گفت ای پدر بچند آنکه همیشه با منی بنامه و زاری یاد کنی یوسف را

تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۝

یا آنکه با منی از بسیاران یا با منی از بچند بپاک شده گان

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمُنَ

گفت ای فرزندان چرا منیست که شکایت میکنم او غم و اندوه خود را بچندانه بنامه و زاری

اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ يَبْنِي ۖ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّبُوا مِنْ

دشمن میدانم آنچه شما میدانید ای پسران من بروید پس بگویند که من

يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ

حال یوسف و برادران من را نا امید مباشید از رحمت خدا در بیکه

لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ۖ

نا امید مباشید از رحمت خدای و غم و اندوه از قوم انکار و بد گان

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا

پس چون در آمدند برادران بر یوسف گفتند ای عزیز رسیدیم است ما را

وَأَهْلْنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُرْجَاةٍ فَأَوْفِ

و ک منی ما سختی و آورده ایم بضاعتی اندک و بی اعتباری نام من

لَنَا الْكِيلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي

با کسب را و تصدق کن بقبول بضاعت بر ما بد بیکه خدای با دانش دهد

الْمُتَّصِدِّقُونَ قَالُوا هَلْ عَلِمْتُمْ مَفَاعِلَهُ يُوسُفَ
وَإِخْوَهُ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ قَالُوا إِنَّكَ لَا أَنْتَ
يُوسُفَ قَالُوا أَنَا يُوسُفَ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ تَتَى وَبَصِيرَةٌ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضْعُجُ لِحُرِّ
الْمُحْسِنِينَ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرَكِ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ قَالُوا لَا تَتَرَبَّصْ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ
يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ إِذْ هَبُوا
بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقَوَّةُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَالتَّوَنَّى بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَ
الْعَبْرُ قَالُوا أَبُوهُمْ إِنِّي لَا أَجِدُ رُحَّ يُوسُفَ لَوْلَا
أَنْ تَفِيدُونِ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ
الْقَدِيمِ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْمُقَرَّبُ عَلَى وَجْهِهِ
فَانْتَدَبَصِرًا قَالُوا لَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
أَنِّي كُنْتُ بِبَنِي

از که تصدیق می نماید گفت ای یوسف آیا میدانی که آنجا که پدر یوسف

و برادر او را چه اوقات که می شناسد او را بودید گفت البته تویی یوسف که این

چهار سال که بودی گفت من یوسفم و این بنیامین برادر من است من خدا

بر ما بسلا بدینکه هر که بترسد از خدای و صبر کند پس حقیق که خدا صبر کند

نیکو کاران گفتند بخدای سوگند هر آینه بر کرده است خدای ترا

و بدینکه بستم ما را گفت یوسف هیچ سرزنش نیست بر شما امروز

بنیامین سرزد خدای شما را که بمناه خود او را برگزید و او بهر سر کشیده که است گفت برید

این براس مرا و آن پس بیفتند باز بر روی پدرش تا باز کرد

بنیامین او و بهر مدلسان خود با همه را و آن وقت که بر روی

کاروان گفت پدر ایشان بر آینه می یابم من بوی یوسف را اگر شما

بنقصان عقل نیست بپند گفتند بخدای بر آینه در همان حیرت

ندیده پس چون آمد که مرده و دهنده یعنی بهر دو بختن بر این یوسف را

اینس گشت بنیام گفت با احفاد ایا عطفتم ترا آنکه من میدانم از اهل بام خدا

یوسف

براینه هستیم کنایه کار

خانه خود را که بجای درخت بود و یعقوب را

ای پدرس

مَا لَا تَعْلَمُونَ قَالُوا يَا بَنَا آدَمَ اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خُطَايَا
 ايشان شما ميدانيد گفتند اي پسر ما آمرزش طلب براي ما از خدا کن ما را
 قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
 گفت پسر من زود باشد که آمرزش خواهيم براي شما از پروردگار خود برآيند و آمرزش
 الرَّحِيمِ قَبْلَ أَنْ دَخُلَا عَلَى يَوْسُفَ وَوَيْلٌ لَّهُ أَبَوَيْهِ
 مهربان است پس چون یعقوب آمد در آمدند برادران يوسف بجای داد بسوی خود يوسف
 وَقَالَ ادْخُلَا مِصْرَ إِنِّي أَنَا أَمِينٌ وَرَفَعَ
 وگفت در آمدند بمصر اگر خواهرهای ایشان باشند از قوط و برداشت
 أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأَيُّهَا
 پدر و مادر را بر تخت خود و بر روی افتادند بر خانه و برادران سجده کنان و گفت
 هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْتُ رَبِّي
 این که روید بر این تعبیر خواب من است پس ازین در ایام کودکی بر شما که دیدم اینرا
 حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السَّبْحِ وَ
 پروردگار من است و بر اینگونه نیکی کرده است چون بیرون افکارد مرا از زندان و
 جَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرْغِبُوا فِي
 آورد شما را از بادیه شام از پس آنکه افساد کردو شیطان
 الْبَيْنِ وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ
 میان من و میان برادران من بر اینگونه خدا این رساننده نیکی است هر که را خواهد
 إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ
 بر اینگونه دوست دانا و حکمکار وگفت ای پروردگار من بر اینگونه عطا کردی
 الْمُلْكَ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطْرَ
 از پادشاهی و بیاموزی مرا از تعبیر انبیا ای پروردگار پر برادران
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 آسمانها و زمینها و تو یاری من در این دنیا و در آن سرای
 تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالْصَّالِحِينَ ذَلِكَ مِنْ
 مهربان مرا در حالی که دوست بناده باشم و در میان برادران شایسته من آنچه یاد کرده

اَنْبَاءِ الْغَيْبِ تُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ

برای عیب است و می بینم آنرا بودی و تو نزدیک برادران یوسف و یونس

اَجْمَعُوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ

که جمع کردند رایهای خود را و ایشان مکر میکردند و بیشتر اکثر مردان

وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ وَمَا تَسْلُمُ عَلَيْهِمْ مِنْ

و اگر چه حرص درزی ایماں ایشان کردی که و می خواهی از ایشان بر خواند نصیب فرا

اَجْرَانِ هُوَ الَّذِي ذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ وَكَائِنْ مِنْ آيَةٍ

پس مردی نیست که بپندی بر عالمیان را و بسیار آیت های قدرت است

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمْزُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا

در آسمان و در زمین که معاندان میروند بران زمین و ایشان از آن بی

مُعْرِضُونَ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

بروی سبک دارند و مکر و تدبیر از ایشان سخن را می طراش

مُشْرِكُونَ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ

شرک آورندگان باشند اما این شدند بیاید بر ایشان عقوبت فرد که بفرستد

عَذَابِ اللَّهِ أَتَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا

از عذاب خدای بیاید بر ایشان قیامت ناگهان و ایشان ندانند

يَشْعُرُونَ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ

آمین آن بگو این دعوت بنویسد راه من است بخوانم علی ایمنی

عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا

بر بینای بودم و منم و بر که پیروی کرده است و پاکست خدای و نیست من

مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا

از شرک آورندگان و نفرستادیم پیش از تو بر سالت مگر

رِجَالًا لَا تَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

مردانی که وحی فرستادیم بآلوی ایشان از اهل شهرها و دیهها آیا بر بینند

فِي الْأَرْضِ قِيَظٌ وَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

در زمین پس نه بینید چو نه بود آخر کار مگذیان آنانکه بودند از ایشان

ع

توبه

اول
مدل

بر اینکه گذشتند

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَثَرُهُمْ لَا تَقْلُبُونَ

و بر آینه سرای بهشت بهتر است از سرای دنیا مر آنرا که بر هیز گردند ایامی و...

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَجِيسَ الرُّسُلُ وُظِّمُوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا

تا وقتیکه نوبت شدند فرستادگان از ایمان ایشان و گمان بردند ایشان

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنَبِّحُ مَزْزَسَاءَ وَلَا يَرِدُ بِاسْمِنَا

آمد به یغما آن یاری کردن ما پس را بنده کرده شد هر که را خواستیم و باز گردانید

عَنِ الْقَوْمِ الْخَاسِرِينَ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ

نمود عذاب از کرده که قرآن بر آینه بود در قصه ایما و احم ایشان

عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدَّثًا يُفْتَرَىٰ

مرشد و نمان آن گفتار نمانیم را نیست قرآن سخن که بر آینه باشند

وَلَكِنْ تَصَدِّقُ بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْضِلُ

و لیکن است تصدیق آن چه بود پیش از کتاب الهی و بیان همه چیز را

كُلَّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

همه چیز را و راه تا بنده است و رحمت است بر گروهی را که بودند بخدا

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ فِي يَمِينِكَ ثَلَاثٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا ای بخشننده هر آن

الْمَرَّةِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ

خروج قطع آن آیات از کتاب قرآن است و آنچه فرستاده شده است

مِّن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

بویوان بر درو که رفت در است و لیکن بیشتر مردمان از این که

يُؤْمِنُونَ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

سپر و تدبیر خدا ای آنست که برداشت آسمانها

عَمَدٍ تَرْوَاهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ

ستونیکه بران قائم باشند می بینید آسمانها را بر داشته می ستون بر عرش را

الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبَّرُ

آفتاب و ماه را هر یک از پیش میبرد نام برده اند که هر یک

الْأَمْرِ يُفْضِلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يُلْقَوْنَ رَيْبَكُمْ

خدای کار ملکوت و بیای می کند آیه های قرآن را شاید که شما را در کار خود

تَوْقِنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ

بی گمان گردید و او است آنکه آید زمین و بعد از آن در زمین

فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ

کو بهای محکم و جویهای آب و از هر میوه ای بیافزید در

فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغِشِّي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي

زمین و در نصف شب سیاه سفید خورد و بزرگ در شب زمین را کم کردی پوشان

ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي الْأَرْضِ

بر اینها نشانه ها است برای کسانی که فکر کنند و در زمین بارهاست

قِطْعٌ مِّنْجَوَارِتٍ وَجَنَّتْ مِزْعَنَابٍ وَزَرْعٌ وَ

پوسته میوه و دیگر در زمین است باغها از انوار و شنبلیله و

مَخْلُ صُنُوانٍ وَغَيْرُ صُنُوانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ

حرمانیان چند شاخ از یک اصل رسته و چنان که شاخ رسته از یک بوی دانه

وَيُفْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي

و تفصیل میدهد به بعضی را از دختان بر بعضی دیگر در میوه و برای این در

ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِنْ تَعَجَّبَ

که مذکور شد برای اینها است سرزدی که نال نمایند و اگر تعجب میداری ای

فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرَابًا إِنْآ فَنُخْلَقُ

از کافران پس شگفت است قول ایشان که چون گردیم ما خاک آیا باشیم مادر آفرینش

جَدِيدٍ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ

تو آن گروه آمانند که در دین خود را در کار خود و آن کرده آمانند

الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

منهای در گردن های ایشان است و آنکه ملازمان ایشان در تیرج اند

شست و برادر

و داده شوند از شجره
زیر یک آب

الذین عملوا

هَمْ فِيهَا خِلْدٌ وَنَ ۝ وَيَسْتَجْلُونَكَ بِالسَّبِيَةِ

اینها را در آن جا ویدارند و بشتاب طلب می کنند بعبودیت ایشان را

قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ

پیش از عاقبت و حال آنکه گذشتۀ است پیش از ایشان عقوبت

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ

و برای اینست پروردگار تو خداوند آمرزین است برای آدمیان با وجود ظلم

وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ

و بدینست پروردگار تو برای اینست سخت عقوبت است و میگویند آنکه

كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ

که فرستاده می شود بر محمد آنرا از پروردگار چیز نیست

مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ

که تو می گزینی و هرگز روی راه نمی داری خدا می داند آنچه می داری

كُلُّ انْثَىٰ وَمَا تَغْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ

هر زنی از فرزندان و راند آنچه می داری در صمها از کودکی که تمام خلقت و

شَيْءٌ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

چیز نزد یک مانند است دانسته پوشیده و آشکار است

الْكِبَرِ الْمُنْعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ

بزرگی بر تو یکسان است از شما در مین علم او هر که پیشتر بخشد

وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌ بِاللَّيْلِ وَ

و هر که آشکار کند آن قول با دیگری و هر که او می پوشد عمل خود را شب و

سَائِرُ بِّبِ النَّهَارِ ۝ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

اشکاف را اند عمل خود را بر روز بر خدای پوشیده است از پیش روی او

وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا

و از پس او نگهبانان دارد بفرمان خدای برای اینست خدای

يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا

تغییر کند آنچه بر روی باشد تا و قیاس که آنرا و تغیر دهند آنچه در نفس های

داشتند

آنچه زیاده و بیه

أَرَادَ اللَّهُ يَقُومَ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِزْدٌ

مِنْ وَالْهُوَ الَّذِي يُرَكِّمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

طَعْمًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

وَيَنْجِيهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ

فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ

وَهُوَ شَدِيدُ الْحِجَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا

بِكَاسٍ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِالْعَا

وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَ

ظِلُّهُمُ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ قُلْ مَنِ رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِنْ

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْ يُنْقِصُوا نَفْعًا وَلَا

يُزِيدُوا

نفس

ضَرَّ أَقْلُ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ

در نه زنی را بگو اما برابر است نابینا و بینا آنگاه بر او بر می کنند

تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

تاریکی های انکار در روشنایی یا کافران ساخته اند بر خدای یگانه

خَلَقُوا الْخَلْقَ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ

آفریننده مانند آفرین خدای پس تشابه شد آفرین بر ایشان آنگاه خدا آفریننده

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

همه چیز را است و اوست یگانه غالب فرود فرستاد از آسمان

مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ

آبی پس بر رفت رود و چاهها را اندازه خود پس برداشت آن است و این

زَيْدًا زَايِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ

نفتی بلند را پس از آنچه می آفرینند بر روی در آتش طلب

حُلِيَةٍ أَوْ مِتَاعٍ زَيْدٌ مِثْلُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ

برای یاست می مانند آن بیان می کند خدای

الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ فَاَمَّا الزُّبْدُ فَيَذْهَبُ حُفَاءً

راستی را و دروغ را پس آنچه آورده پس می رود خفت

وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ

و آنچه سود می رسد مردم را پس ماند در زمین مانند این

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ

می زند خدای و داستانها را برای آنرا که قبول نمایند برای خدا

الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي

نیکویی را و برای آنرا که اجابت نمی کنند مرا و اگر بودی مرا این

الْأَرْضِ جَمْعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا قُتْدُ وَإِنَّ أُولَئِكَ

ترین است همه با و در جهنم با او هر چه عوض خود او آورده

لَهُمْ سُوءُ الْحَسْبِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

مرا این تراست حساب زمین و جای بودن ایشان آتش و دوزخ است و بد جای

آنچه در

دوزخ

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ
پس آنکه میداند آنچه نازل شده شد بر وی تو از پروردگار درست است
هُوَ أَعْمَى نَمَّا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ الَّذِينَ
با هیچ انگیشت او نابیناست جز آنست که تذکر بدین خداوندان محقین را
يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ وَالَّذِينَ
و وفا کنند به عهد خدا و قطعند عهد را
يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يَوْصَلَ وَيَجْشُونَ
نه می رسند آنچه فرموده است خدا و می ترسند
رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ وَالَّذِينَ صَبَرُوا
پروردگار خود را و می ترسند حساب را و آنانکه صبر کردند
ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا
از برای طلب رضای پروردگار خود و بپای داشتند نماز را و خرج کردند
مِنْ قَنَمِهِمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
روزی دادند ایشان را پنهان آشکارا و دفع کردند بیکوی بدی را
أُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ جَنَّتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
اگر چه مرا ایشان را است سرانجام نیکی بوستانهای باید از و در آیند در آن
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
و هر که با اجداد باشد از پدران و زنان ایشان و فرزندان ایشان
وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ
و فرشتگان در آیند بر ایشان از هر دری و گویند بر ایشان
عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عَقَبَى الدَّارِ وَالَّذِينَ يَنْقُضُوا
بر شما آنچه صبر کردید پس نیکی است سرانجام آن سرائی و آنانکه قطعند
عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ
بهان خدا را از پس آنکه گرفته است از ایشان و آنانکه ببرند آنچه فرموده است
اللَّهُ بِهِ أَنْ يَوْصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ
خدا آنچه که بپوشاند و تباهی می درزند در زمین آنرا و همران تراشند

وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

الزُّقْل

وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

و در برای عاقبت خدای گشاده میکند و اندر روزی برای هر که بخواهد

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝ وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝ وَ

نی خواهر و تنگ می سازد و گشاده اند بزند که فی دنیا و نیست

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ ۝ الْإِمْتَاعُ ۝ وَ

زند که فی دنیا در متاع آن برای آخرت و

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ

گویند آنانکه کفر ورزیده اند چرا که فرستاده نمیشود بر محمد است

مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ ۝ وَهُدًى

از پروردگار را بگوید هر که خواهد و گمراه میکند هر که را خواهد و راه نماید

إِلَيْهِ مَزَانٌ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ

بوسی خود هر که باز گردد آنانکه گرویده اند و آرام می یابند و دل های شان

بِذِكْرِ اللَّهِ الْأَيْدِ كُرَالَهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝

بباد خدای بدانند بزرگ خدای آرام می یابد و دل ها

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ ۝

آنانکه ایمان آوردند و عمل های شایسته کردند زندگانی خوشی است

ایشان را

حَسَنٌ مَّا بَكَدَ ۝ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ

و نیکو باز گشت مانند این فرستادیم ترا بوسی آنی که گذشت

مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَّنَتْلُوَ عَلَيْهِمْ الذِّكْرَ الَّذِي وَجَّيْنَا

پیش ازین امتان دیگر تا بخوانی برایشان آنچیز را که وحی کردیم بوی

إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ۝ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي

بنو و علامه ایشان میکنند سجده ای که رحمت بخواند و اوست پروردگار

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَالْيَمِينُ ۝

هیچ معبود نیست مگر او و بر او توکل کردم و بوسی اوست باز گشت

من

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ

و اگر کتابی بر آری رنده شده بودی بدان که بهر آن بشکافته شدی

بسم الله الرحمن الرحيم

بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٍ بِهِ الْمَوْتُ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ
جَمْعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمْعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَتَصِيبُهُمْ مَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَتَوَحَّلُ
قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثَمَرًا
أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ أَفَمَنْ هُوَ أَقْوَمُ
عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يُظَاهِرُهُمْ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّرَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ لَهُمْ عَذَابُ

برو زمین یا بجای آوردند و بجا آورد آن مرد که ترا بلکه مرگای است
بسمه کار با آیا تا امید شد بد آنکه که دیده اند از ایمان ایشان اگر خواهد
خدا را راه باید برسان را همه یک جا همیشه باشند آنکه
که فرستد برسد ایشان را آنچه کرده اند عذاب که گویند با فردا آید
ای نزدیک از سرای ایشان اما و قیامت باید و وعده خدا را برانند
خلاف کنند و وعده را و بر رسی است و کرده اند بر بندگان
تا بین از تو پس مهلت دادم مرا آنرا که کرده اند پس بر قسم
بر قسم ایشان را پس چگونه باشد عقوبت کردن آیا هر یک که او باشد
بر هر نفس بر آنچه کند نفس و بسازند که فرای مرگند
انباران بود و صف کنند شرک را یا خبر دهید خدا را یا چه نمیدانند
در زمین یا نام می نمید شرک را بظا بر سخن بلکه آراسته اند
برای آنکه فکر دیده اند کذب ایشان و باز داشته شده اند از راه
و هر که را گمراه کردند خدا را پس نیست مراد را هیچ راه نمانده و هر که را

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

ر

عذاب

س

العدل

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
 وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿١٠﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
 وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا
 دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿١١﴾ وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ أَكْثَرُ
 يَقْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنْ الْأَحْزَابِ
 مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ
 اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَابِ
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَنْ تُشَاقِقَ
 أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
 وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِالْبَاطِلِ ابْذِنْ

در زندگانی دنیا و در این دنیا عذاب آن سراسر دشوارتر است
 و اینست اینان را از عذاب استیصالی هیچ ننگا ندارند صفت بهشتی که در عده داد
 و عده داده شده اند بر هر که را می رود و از زیر درختان آن جویها میوه
 دائم و ظلها تیلک عقبای الذین اتقوا و عقبای
 کافرین النار و الذین اتبعتهم اکثر کتاب
 یقرحون بما انزل الیک و من الاحزاب
 من ینکر بعضه قل انما امرت ان اعبد
 الله و لا اشرك به الیه ادعوا و الیه ماب
 و کذلک انزلناه حکما عربیا و لن تشاقق
 اهواءهم بعد ما جاءک من العلم مالک
 من الله من ولی و لا واق و لقد ارسلنا
 رسلا من قبلك و جعلنا لهم ازواج و ذریه
 و ما کان لرسول ان یاتی بالبطل ابذن

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ يَجْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ

خدای هر چیز و وقتی را خلقی است نوشته شده و درمی کند خدای آنچه بخواهد

يُنْثِي وَيُعِنْدُهُ أَمْرُ الْكِتَابِ وَإِنْ مَا نُزِّلَكَ

سخنم و آیات می کند و نزدیک است اصل کتاب و اگر ناسم بر حق از آن

بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَقْوِيَّتِكَ فَإِنَّمَا

بر بعضی از آنچه و عده دادیم ایشان را از عذاب پس از آن پس جزا

عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوَلَمْ يَرَوْا

که بر تو رسانیدن است و بر ما است حساب ایشان آیا ندانند

أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ

هر آنچه فرمان می آوریم زمین می که بهیم باره باره از گرانهای آن و خدای

يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

حکم میکند هیچ رد کننده نیست حکم او را و او است سریع حساب

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ

و بدرستی که مکر کردند آنانکه از سر کاران پیش از زمان کفر و بدعت نزدیکی است

جَمْعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ

همه میدانند هر چه می کند هر نفسی از خیر و شر و زود باشد که در میان

الْكُفْرَ لِمَنْ عَقَبَى الدَّارُ وَيَقُولُ الَّذِينَ

که کفران مکرر باشد عاقبت پسندیده در آن برای و بگویند آنانکه

كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ

مکر و دزدان مکرر که نه صحتی نیستی تو فرستاده اینست خدا بگو خداست خدای

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

گواه میان من و میان شما و در نزد کسیکه نزد او است علم کتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند

الو

وَالْعِزِّ

الرَّحْمَنُ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ

یعنی قرآن کتابت فرستادیم از آسمانی قوت تا برون آری مردمان را از

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ يَا ذِينَ الذِّمَّةِ إِلَى صِرَاطِ

تاریکیها را به روشنی ایمان بهویشی برون در کار ایشان بهوی راه

الْعِزِّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

خداوند غالب ستوده معبود دیگر آنکه مراد راست آنچه در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ

وایچه در زمین است در عذاب است سزاگر ویدگان را از عذاب است

شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

سخت آنکه بر می گزینند زندگی دنیا را

عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

بر این سبیل دین می گزینند مردمان را از راه خدا

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

و می طلبند برای راه حق از راه بچی آنکس در مسیر است دور

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوِّمٍ

و نفرستادیم ما هیچ بعننی مگر باین قوم او را

لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

تا بیان کند برای ایشان پس گمراه گرداند خدای هر که خواهد در راه هدایت

مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَقَدْ

هر که را خواهد وادست غالب و راست کار و بر آید

أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ

فرستادیم ما موسی را با معجزات خود تا برون آید آنکس را از گروه خود را

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِنَا

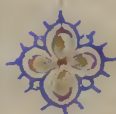
از تاریکی به حالت روشنی علم و بیدار ده ایشان را از تاریکی

اللَّهُ أَنْزَلَ ذَلِكَ لَأَيِّ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

خداوند این را نازل کرد تا یادگاریست برای هر صبرکننده شکرگزار

عذاب کرد کاران خدا

وَأَذَقْنَا

ثَلَاثَ

وَأَذَقْنَا مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ

رجوع گفت موسیٰ مر کرده خود را با دستهای کرده من نعمهای خدا

عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْلَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكُونُونَ

بر شما چون برآیند شما را از گمان فرعون می چنانند شما را

سَوَاءَ الْعَذَابِ يَدُ يَحْشُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَبَسْتَكُمْ

برای عذابها و می کشند بران شما را و در تنه میکردند

نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

و خزان شما را و در آن محنت از نایابی بود شما را از اول پدر کار شما را

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ

و چون ایگاه کرد ایند شما را بر در کار شما اگر شکر کنید شما بدارم افزون کنم

وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ أَزِيدَنَّكُمْ عَذَابًا وَلَقَدْ قَالَ مُوسَىٰ

و اگر ناسپاسی نمائید بران پرستید عذاب من سخت است و گفت موسیٰ ایگاه

إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأَنْتَ

کار فرستو بر شما و هر که هست در زمین همه ایشان از برای و آدمی پس برستید

اللَّهُ لَغْنِي حَمِيدٌ ۝ الْمُرْيَاتِكُمْ نَبُوءَ الَّذِينَ مِنْ

خدا بی نیاز است و ستوده ایامی بر شما خبر است

قَبْلَكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۝ وَالَّذِينَ مِنْ

پس از قلم نوح و قبیله عاد و ثمود و آنکه پس از

بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِالْبَيِّنَاتِ

ایشان بیاورد نمی دانند ایشان را مگر خدا می آید بر ایشان بچهاران ایشان

فَرَدَّوْا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا

پس بازگردانید دستهای خود را در دهانهای خود و گفتند برستید

بِمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا

مگر و براهیم ما بچهاران شما فرستاده شده اند بدان و برستید ما در شما را بچهاری خود

إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ

مارا بیوی ان تنگی در بهمت افکنند رسولان گفتند آیا در بودن خدای تنگی هست

فَاعِلٌ

فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ

خداوند آفریننده آسمانها و زمین است می خواند شما را تا بیاورد شما را

مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا

بعضی از کلمات شما و ما باز پس ندارد عذاب شما را تا و قیامت ما میبرد

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَضُدُّوَنَا

در جواب رسولان نیستند شما که آدمی مانند ما می خواهید آنگاه باز دارید ما را

عَمَّا كَانُوعِبِيدُ آبَائِنَا فَاتُّوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

از آنچه که بودند که پیش پدران ما پس بیاورد ما را حجتی روشن

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ خُنُّوا إِلَّا بِشَرِّ مِثْلِكُمْ وَ

گفتند برای آنها را پیغمبران ایشان می بینیم ما را آدمی مانند شما

لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنِ انْتَبٰهُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ

پس خداوند است می بندد بر هر که می خواهد از بندگان خود و در میان

لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

آنگاه بیاوریم برای شما پیغمبر مگر بفرمان خداوند و بر خداوند

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا لَنَا إِلَّا تُؤَكِّلُ

پس باید که توکل کند در بندگان و گفتند پیغمبران چیست ما را در آنکه توکل کنیم

عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَمَدْنَا سُبُلَنَا وَلَنُبْصِرَنَّ

بر خداوند و حال آنکه راه نمود ما را بی راست و بخدای که صبر تو آید کرد

عَلَىٰ مَا أَذْبَقُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

بر آنچه ایضا صبر شد شما را و بر خداوند پس باید که توکل کنند متوکلان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ

و گفتند آنها که کفر بودند هر رسولان خود را را بمانند بیرون کنیم شما را

أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا فَإَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ

از زمین با آنکه باز کردید قوم شما و در پیش ما پس وحی کرد به پیغمبران

رَبُّهُمْ لَنَهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ

از به در و در کلمات اینها که کرد ایمان شما را و در آینه ساکن کرد ایمان شما را و در

گفتند

بسم الله الرحمن الرحيم

تفاسیر

مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
وَعِدَ **وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ**
مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَلَيْسَتِ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ
يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَبِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ **مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ**
كِرْمًا يَشْتَدُّ بِهِ أَتْرَاحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا
يَقْدِرُونَ فَمَا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ
الْبَعِيدُ **الَّذِينَ تَرَىٰ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ**
بِالْحَقِّ **أَزْيِشَ أَيْدِيَهُمْ** وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ **وَيَبْرُزُ وَاللَّهُ جَمِيعًا**
فَقَالَ الضَّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْعَوْنَ عَنْ مَضَىٰ عَذَابِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ مُخْلِصِينَ

از پس ملاک نشان این برای کیست که ترسد از ایستادن در موقف حق
کردار او عیدین و قلبش بخوردند از خدای دین و بیدارند هرگز دشمنی سبزه
از پس او دور است و بیانش مندا و را از آبی مختلط با ریم و در دای
بر یکی تمام جرمه بخورند از او می توانند بگریزند و باید و شایسته
از هر جانب و نیست او مرده و درین است بجزان عذاب سخت
صفت اعمال انانکه کافران با خیر کار خود کردارهای
ببخش خالص است سخت و زود و باد در روزی سخت باشد قادر باشد
قادر باشد که از آن آنچه کرده اند بر هیچ چیز آن پندار این و دگر
دور از راه حق ایستاده اند از آنکه خدای بیافرید آسمانها و زمین
بر راستی اگر خواهد بعد دوم گرداند شمارا و بیافرید نو
و نیست اعدا و ایجاد بر خدای دشوار و هر دو آیند از هر باز برای خدا
پس گویند ما ایمان این کفر بر آنان را میگیرد و خدا از روی قوم بر آینه با بود
هر دو آن پس هیچ بپسند شما و نه گفتند که آن از عذاب خدایست بجز

تفاسیر

وَقَالَ

شَيْءٌ قَالُوا لَوْ مَدَّ بِنَا اللَّهُ لَمَكُنَّا كُفَّاءَ عَلَيْنَا
بهری گفتند اگر راه نمودی خدا بر اینها راه می نمودیم بپایانت برآ
أَجَزَّعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحْصِنٍ وَقَالَ
بجز و بیم ما یا صبر جزع نمائیم نیست ما را هیچ کز برکاه بی و گوید
الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ
دو سرکش چون حساب کند بجهنم بدرستی که خدای وعده داد شما را
وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ عَلَى
و وعده راست و وعده داده بودم پس وعده من را دادم شما و نبود مرا
عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ
بر شما هیچ سبطی مگر آنکه شما را بخوانم پس شما مرا اجابت کردید
لِي قُلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ
بر من تلامت کنید مرا و تلامت کنید نفس های خود را و تلامت من را مانند
وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمْ
و شما نیستید که در من صدق من کافر شدم با آنچه شرک می کردید
مِنْ قَبْلُ إِنْ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَ
پس از من بدرستی که ظالمان را پشالی راست عذاب در زمان و
ادْخُلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
در آورده شوند آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در دوزخ است
بِجَهَنَّمَ مُنْجِيَةً أَلَا تَرَوْنَ أَنَّهَا مَرْجُلٌ خُلِدَ فِيهَا بِأَذْنِ
که می رود بر آن چوبیس درختان آن چوبها می رود در آن با هر چه در کار
رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ
ایشان تحیت ملائکه بر ایشان سلام باشد ای آنکه می بیند چگونه زد
اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا
خدای مثلی کلمه پاکیزه را مانند درخت پاک که نو عید است
ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ
در شاخ او در بلند می رسد پیوسته خود را در هر وقت

بسم الله الرحمن الرحيم

حين ياذن ربها ويضرب الله الأمثال للناس
لعلهم يتذكرون ○ ومثل كلمة خبيثة
كثيرة خبيثة اجتثت من فوق الأرض
ما لها من قرار ○ يثبت الله الذين آمنوا
بالقول الثابت في الحياة الدنيا وفي
الآخرة ويضلل الله الظالمين ويفعل الله
ما يشاء ○ ألم تترك إلى الذين يبدلون
كفرًا وأحلوا قومهم دار البوار جهنم يصلونها
ويكس القرآن ○ وجعلوا لله أندادًا ليضلوا
عن سبيله قل تمتعوا فإن مصيركم إلى
النار ○ قل لعبادي الذين آمنوا يقيموا
الصلاة ويؤتوا الزكاة وهم سرا أو علانية
من قبل أن يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ○

الله

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَانزَلَ

خداي ال است که بيا فرید آسمانها و زمین و فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا

از آسمان آبی پس بیرون آورد و با آن آب از انواع آن میوه باروری

لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ

برای شما و رام کرد برای شما کشتی را تا میرود در دریا بفرمان او

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَ

و سخر کرد ایند برای شما رودهای شما و سخر کرد ایند برای شما آفتاب و

الْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

و ماه را در حالتیکه در سیر خود مستمرند و رام کرد برای شما شب و روز

وَاتَّكُم مِّنْ كُلِّ مَاسٍ لِّتَمُوهُ وَإِذْ تُعَذِّبُوا

و بداد از هر چه خواستید آنچه محتاج الیه بودید و از خواهند که شما را

نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ

نعمت خدای را شمار نتوانید کرد و آنرا بر اینست آدمی ستمکار است

كَفَّارٌ ۚ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ

و ناسپاس و چون گفت ابراهیم در مناجات خود ای پروردگار من

أَمِينًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ رَبِّ

ایمن از خوف و گردان مرا و فرزندان مرا از آنکه می پرستیم بتان را ای پرورد

إِنَّمِنَ أَضَلُّكَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمِنْ تَتَّبِعَنِ

پرستیگه بتان سبب گمراهی بسیاری شده اند از آدمیان پس هر که پیروی کند مرا

فَأَنذِرْهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پس از من بترسان و هر که مرا فرمانی کند پس تو آمرزنده مهربان هستی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُيُوتًا مِّنْ ذِي

ای پروردگار ما بدو بستگه من ساکنی کرد ایندم بعضی از فرزندان خود را در او ساکن

زِمْرٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

در میان تو و یک خانه تو که حرام کرده شده است ای پروردگار تا بجا بیاورند نماز را

و این را میگویند که

کرم

بسم الله الرحمن الرحيم

فَاجْعَلْ أَفْتِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَ

بِس بگردان بعضی دلباهی ایشان از مردمان سبیل کند بسوی ایشان و

انْزِقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ رَبَّنَا

روزی دادمان از میوه ها شاید که ایشان سپاسدای کنی ای پروردگار

إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نَخْفِي وَمَا نَعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ

براینکه تو میدانی آنچه پنهان می کنیم و آنچه آشکارا می سازیم و نیست پوشیده

عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

بر خدای هیچ چیز در زمین و نه در آسمان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ

ستایش را بر خدای است الحمد الله که عطا کرد مرا پسر پیری اسمعیل را

وَرِاسِيقًا إِيَّانِي لَسَمِعِ الدُّعَاءِ رَبَّنَا جَعَلْنَا

و اسبغی را بر من سبیل آفرید کار من شنونده دعاست ای پروردگار

مُقِمِ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ

کردان مرا ایستادارنده نماز و فرزندان مرا ای پروردگار ما اجابت کن دعای

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ

ای پروردگار ما را بخیر مرا و پدر مرا و مادر مرا و مومنان را روزی که

يَقُومُ الْحِسَابُ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا

فایم شود حساب خدایی و پندار ای محمد خدای را بخیل

عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ

از آنچه می کنند ستمکاران اینست که تاخیر میکند عذاب را برای روزی که

فِيهِ الْإِبْصَارُ مَهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ

خیره شود در آن روز دیده ها دیده باشند بندگان باشند بسوی اسرائیل پروردگار

لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ

بیا لا باز نمی گردد بدانش آن دیده های و دلباهی ایشان خالی بود از هم و

انذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ

بیم کن مردمان این بگه را روزی که بیاید بدیشان عذاب پس گویند

رَبَّنَا

سرهای خود را

الَّذِينَ

الَّذِينَ ظَنَّمُوا أَن رَّبَّنَا أَحْرَنَّا إِلَىٰ آجِلٍ قَرِيبٍ

آنکه ستم کردند ای پروردگار ما جهنت عذاب را تا ما در قی نزدیک

بِحُبِّ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أَوْ لَمْ تَكُونُوا

تا اجابت کنیم خواننده ترا و بر کسی که کنیم رسولان ترا آیا بودید شما

أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ۚ وَسَكَتُمْ

سوگند میخوردید پیش ازین دنیا که نباشد ما را هیچ زوال

فِي مَسَكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ

در سگتهای آنکه ستم کردند بر نفسهای خود و ط بر شد مرئیا

كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْآمِثَالَ وَقَدْ

چگونه کردیم بر ایشان و میان کردیم برای شما مشبهی و پندار

مَكْرَهُمْ وَأَمَّا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ

مکرش کردند در حیل مکر ایشان بود و بر و یک خداست جزای مکر ایشان و اگر

مَكْرُهُمْ لَئِذَا زَوَّلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۚ فَلَا تَحْسَبُ

مکر ایشان در وقتی تا از جای بردو از آن که گویا پس بندگان خدا را

اللَّهُ مُخَلِّفٌ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو

خدای را خلاص کند وعده خود که بر رسولان خود را و بر سبک خدای غایت

اِنْتِقَامٍ ۚ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَ

انتقام کننده روزی که بدل کرده زمین بر زمین دیگر و

السَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۚ وَتَرَىٰ

آسمان مبدل کرد و آسمان دیگر و بیرون آمدن مردمان برای حاضری یک نام و گشت

الْجِبْرُ مِنْ يَوْمٍ مَّتَدُونَ فِي الْأَصْفَادِ ۚ سِرَابِيلُ

سزایان را در روزی که بپوشند با دیوان در غصب پراهن های ایشان

مِن قِطْرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۚ لِيَجْزِيَ

از قطران که گرد است و بپوشد رویهای ایشان را آتش تا جزا بد

اللَّهُ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

خدای هر می را جزای آن کرده بر سبک خدای ردو حساب است

و بر بینی

سوره

هَذَا بَلَّغُ النَّاسِ وَلِيُنْذِرُوا بِهِ وَيَعْلَمُوا

این قرآن است که برای این است که بشارت دهد و بترساند و تا بداندند

أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيُنْذِرَ كُرْأُولُوا الْأَلْبَابِ

چون این نیست که او خدای یکتا است و برای این است که بترساند کُرْأُولُوا الْأَلْبَابِ

سورة الحجر مكية مكية و تسعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده بخشنده

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

خروج عطف این که قرآن است آیات و سوره است از قرآن روشن

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْكَانُوا مُسْلِمِينَ

ای بسا دوست که در آن بود دوست دارند که اگر بودی مسلمانان

ذُرِّهِمْ يُكَلِّفُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ

بجز از این که از آنرا بکنند و بکنند و بکنند و بکنند

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ

و دنیا پس زد و باشد که بداند و بکنند و بکنند و بکنند

إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ مَا تَسْبِقُ مِنْ أَمْرٍ

مگر آنکه بکنند این از آن بود و بکنند و بکنند و بکنند

أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا

موت بکنند خود را و بکنند و بکنند و بکنند

الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

آنکه بکنند که فرود آمده است بر او و بکنند و بکنند و بکنند

لَوْ مَا تَأْتِنَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ

و بکنند که بکنند بر ما و بکنند و بکنند و بکنند

مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا

بکنند و بکنند و بکنند و بکنند

منظر

مجله

مُنْظَرِينَ ﴿١٠﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾
مَّا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾
كَذَلِكَ نَسْلُكُ فِي قُلُوبِ الْخَاسِرِينَ ﴿١٣﴾
يَا قَوْمِ إِنَّا كُنَّا نُنْذِرَكُمْ أَنْ لَا تُؤْمِنُوا
بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٥﴾
لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ
مَسْكُورُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَزَيْنًا لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٧﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
رَاجِمٍ ﴿١٨﴾ إِلَّا مِنْ شَرِّ الْقَوْمِ السَّمْعِ فَاتَّبَعُوا شَهَابَ
مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَالْأَرْضُ مَدَدُ نَحْوِهَا وَالْقِيَامُ فِيهَا رَوْحٌ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٢٠﴾ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢١﴾

کتابخانه

از پی سناره

از پی سناره

بند

دهندگان

تحریر

إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَ نَاخِرَاتِهِ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا

درست است هیچ چیز که نزد یک است از خزینهای او و فرد فرستادیم ما را

بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِحَ فَأَنْزَلْنَا

با اندازه دانسته شده و فرد فرستادیم باد را بر درازهای برای پس فرستادیم

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَائِفِينَ

از آسمان آبیکه باران است پس بخورایندیم شما را از آن و نترسید شما از آن

وَأَنَّا لَنَحْنُ مُخِيٌّ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

ویرانکنیم ما زنده می گردانیدیم و میرانیم و ما دارناییم و

لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

براینکه امید داریم بهشی گرفتار آنرا از شما در اسلام و در ستمیکه امید داریم

الْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ

و این افتاده کان را و در ستمیکه برورد کار تو ادست جمع کند ایشان را

حَكِيمٌ عَلَيْهِمْ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ

براینکه او در ستمکار دانست و بر اینکه از پریم انسان را از

صَلْصَالٍ مِنْ حَمٍّ مَسْنُونٍ وَالْجَنَّ خَلَقْنَاهُ

کلی خشک از لایین بودی گرفته و جان که بر پر باران است تا فریم

مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ

پیش از آفریدن ایشان از آتش بیدود و چون گفت برورد کار تو

لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ

مردشت که بر آتش آفریننده ام آدمی را از کلی خشک از

حَمٍّ مَسْنُونٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ

لای مصوری پس چون راست گفتم نباتات او را و در دیدم در

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ

از روحی که آفریده من پس سجدند او را سجدگان پس سجده کردند ملائکه

كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا ابْنُ بَلْسَ ابْنِ أَنْ يَكُونَ مَعَ

همه ایشان تمام مگر ابلیس سر باز زد از ملائکه باشند

ع

السجدة

سجده

السَّاجِدِينَ قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونَ مَعَ

سجده گان مرا دم را گفت خدای ای ابلیس چیست ترا در آنکه نیامی با

السَّاجِدِينَ قَالَ لَمْ أَكُنْ لَا سَجْدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ

سجده کنندگان گفت ابلیس ایستم که سجده کنم مراد می را که با فریدی در

مُرْتَضِلًا مِنْ حَمِيمٍ مَسْنُونٍ قَالَ فَأَخْرِجْ

از حق خلک از لای سیاه بوی مال گفت خدای بر من

مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ

از ایشان پس بر اینند نوازده شده و بر اینند برست دوری تا روز

الدِّينِ قَالَ رَبِّ فَانْظُرْ نِي إِلَى يَوْمٍ يَجْعَلُونَ

روزا گفت ای پروردگار من پس مصلحت ده مرا در آنکه بر اینند

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ

گفت خدای بر اینند نوازده شده و بر اینند برست دوری تا روز

الْمَعْلُومِ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ

معلوم است گفت ای پروردگار من سوگند میخورم با خدای تو مرا بر اینند

فِي الْأَرْضِ وَلَا أَغْوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ

در زمین دنیا و بر اینند در کرای ای ارم همه ایشان را مگر بندگان تو

مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

از ایشان بکشدگان از حق گفت این راهی که بر من راست است

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ

بر اینند بندگان من نیست بر تو ایشان فوسلے مگر آنکه

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ

سایهت تو کنند از کمر ایشان و بر اینند دوزخ دعه گاه تو

أَجْمَعِينَ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ

همه ایشان است مرد و زن را بهشت در است هر دری را از کمر ایشان

جُزْءٌ مَقْسُومٌ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

بهره ایست قسمت کرده شده بر اینند بر اینند کرا در بوستانها باشند و در چشمها

برای آدمی

ادخلوها بسلام امنين و نزعنا ما في صدورهم

که در آمد در باغها بسلام و امن و نزع کردیم آنچه در سينه هايشان

من غل اخوانا على سرير متقابلين لا يمسهم

از گزند که در دنيا داشته باشند برادران گشته بر تختها رودوي تير سنانها

فيها نصب وما هم منها بخير حين نزع عبادك

در آن بخت ريختي در سينه هايشان از تيرت بر دهن شده كان کرده خيوة بندگان را

اني انا الغفور الرحيم و اذ عذاب هو العذاب

يا كرم من آمرؤنه ام و مهر يا نعم اذ با كه عذاب من آن عذابي است در دوزخ

الا لهم و نذيرهم عن ضيق ابرهم اذ دخلوها

در دوزخ و خبر ده بندگان مرا از همانا ابراهيم چون در آمدند

عليه فقا لو اسلما قال انا منكم وجلون قالوا

بر تو پس گفتند سلام مي گوييم بر تو گفت ابراهيم بر آئينه باز نشاندند سايم گفتند

لا توجل انا نبشرك بك بعلم علم قال ابشرتموني

شركس بر ريشه ك ما را مرزده و بيم بيري اسحاق ام و انا گفت ايات ارات و بید

على ان مسني الكبر فقم تبشرون قالوا تبشرك

پس از انكه رسیده است ما بزرگي را كی آنچه نوزع مرزده ميد ميد مرا گفتند مرزده

بالحق فلا تكن من القنطين قال ومن يقنط

بر راستي پس ميان از نا اميدان گفت و كيست كه تو مي كنود

من رحمة ربه الا الضالون قال فما خطبكم ايها

از گمراهان بر دوزخ را رجوع كنم ايايان گفت پس چيست كه ر شما اي

المُرسلون قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين

فرستادگان گفتند ما را فرستاده اند بپوي كرده كه قسرا

الا ال لوط انا لم نجوهم اجمعين الا مرآة قد نرا

مرد خدا و خداون لوط را بر ريشه كسي است و بيشتر كيم اينا را كز ان او قضا كرده

انها لمن الغيبين فلما جاء آل لوط المرسلون

ما از كز ان اوزا برين اندگان پس آيندگم كه از خانواده لوط فرستادگان

بسم الله الرحمن الرحيم

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ بَمَا

گفت بر رستیکه شما کردی بیگانه گانند گفتند بیکه آمده ایم بنویس ما بجزیم

كَانُوا فَرِمِينَ ثَرُونَ وَأَتَيْتُكَ بِالْحَقِّ وَرَأَيْنَا

بودند قوم تو در آن شك میکردند و آورده ایم بنویس راستی را و بد رستیکه

لَصِدْقُونَ فَاسْرِبْ يَا هَيْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ

راستگو یایم پس برون بپرازی سرگش خود را به باره که گذرد از شب

اتَّبِعْ أَذْيَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا

وشت پیرو اذی پس ایشان و بایر که بار گشتند از شایه تا هول نه بیند عذاب

حَيْثُ تَوَمَّرُونَ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرُ

و بدوید از آنجا که ترموده شدید و حکم کردیم تا بدو ای او این کار را بفرست

این است

إِنَّ دَابِرَهُمْ أُولَئِكَ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ وَجَاءَ أَهْلُ

آله بنیاد این کرده بریده و برکنده است بوقت صبح و آمدند این

الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي

مردم میزد بیدادند گفت بر رستیکه این کرده بهمانان میماند

فَلَا تَقْضَوْهُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزَوْنَ قَالُوا

پس مرا رسوا نکنید و بترسید از خدای و نخواهید مرا گفتند

أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي

اینها ای منکرده ایم از عالمان گفت اینک این باد و تران من آن

إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ لَعَنَّا إِنْهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ

اگر بکنند بکنند گان اینچیز سوگند بکنند که فی تو ببار رستیکه بودیم در لکرای خود

يَعْمَهُونَ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ فَجَعَلْنَا

سرگردان پس فراگرفت ایشان را ملک بیل در وقت صبح پس گردانید

عَالِيهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

زیرا ان شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگ از کل محکم شده

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَلِّينَ وَرَأَيْنَا

بد رستیکه درین بلاک نشا جماعت مر خدا و ندان فرستاد بر رستیکه شهر را می

موت نکات

ع

مَقِيمٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ^{مقام بود} وَإِنْ كَانَ ^{براه مرد را است بدرستیکه در آنچه یاد کردیم بر آینه نشانه است سروده ترا و سرانجام بود}
 أَصْحَابُ الْآيَةِ لَظَالِمِينَ ^{با را انچه یعنی قوم شعیب همکاران پس مقام کشیدیم از ایشان و بدرستیکه} فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَانْتَقَمْنَا ^{بر راه روشن و بدرستیکه تندی زدند از ایشان و یار محمد}
 لِيَأْمُرَ مُبِينٌ ^{مستادگان را و دادیم ما اینها ای کتاب پس بودند از ایشان آیات بود} وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ ^{و بودند که میسر نمید از کوهها و آنها در حالیکه ایس بودند}
 الْمُرْسَلِينَ ^{فرا رفت عیبه عذاب که در آیندگان بودند پس دفع کرد از ایشان} وَأَتَيْنَهُمُ الْبَيِّنَاتِ فَكَانُوا عَمِيًّا ^{آنچه بودند که کس کردند و یار فرید ما آسانها و}
 وَكَانُوا يَنْخَبِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بِوُتَا آمِنِينَ ^{زمن و آنچه در میان بردواست در راستی و بدرستیکه قیامت} فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْحِينَ ^{آینهاست پس کذب در کدش پس بگو بدرستیکه بر در ده که بر تو بود}
 مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ^{آفریننده و دانایا و بدرستیکه دادیم ترا هفت آیت از ایشان} وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه}
 لَأَتِيَةٌ ^{در بخور داری دادیم با آن چه جفت را از لغز بود و ندیده و نخواست بر ایشان و} فَاَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه} إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه}
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه} وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَرِ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه}
 وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه} لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه}
 مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه}
 اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه} وَقُلْ إِنِّي أَنَا لَنَذِيرٌ ^{و تو کردادیم قرائت که نزد ما قدرت بار کن بر دوشیم خود را بوی آنچه}

کردند

المُبِينُ ۞ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۞ الَّذِينَ جَعَلُوا

اشکبارا مانند آنکه فرستادیم بر بخشش کنندگان آنانکه ساختند

الْقُرْآنَ أَعْصَبِينَ ۞ قَوْلُكَ لَنُؤْتِيَنَّكَ إِيَّاهُمْ أَجْمَعِينَ

قرآن را پاره پاره پس بختی برورد که رتو بر آینه همه ایشان سوال خواهم کرد

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ

از آنچه بودند که میکردند پس بطاعت قیام نمای با آنچه ترا فرموده اند دردی بر دل

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۞ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَضْعَمِينَ ۞ الَّذِينَ

از مشرکان بدو رستگار ما کفایت کردیم از تو استزاعه که ترا آمان کرد

يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ

تغز میکنند با خدا معبود دیگر را پس زود

يَعْلَمُونَ ۞ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَصْنَعُ

بدانند و بر آینه ما میدانیم از حال تو که نیک بفرمود

صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۞

سینه تو بسبب آنچه میگویند

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ

پس بپایان یا بگویند برورد که از خود را

كُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۞

باش از سجده کنندگان

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ

و عبادت کن برورد که از خود را تا وقتیکه

يَأْتِيَكَ

رسد بخود

بِأَمْرِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

بپایان خدا ای بخشاینده مهربان

إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلْهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

تو ندیک رسیده است فرمان خدا ای پس طلب آن شتاب با کس خدا ای در برت

تَزِدُّكَ رُسُودًا ۞

از آنچه تو زدی

بسم الله الرحمن الرحيم

يُشْرِكُونَ • يَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ
این فرشتگان را بوسیله یا فرشتگان از امر خدای
عَلَى مَزْنٍ مُّيَسَّرٍ • مَزْعُوبَةٍ أَزَانِدُ مِنْهُ أَنَّهُ لَا
بهر هر که خواهد • بندهای خود را که اعلام کند
إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ • خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
خدای مگر من پس بترسید • بیافرید آسمانها و زمین را
بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ • خَلَقَ الْإِنْسَانَ
بحکم درست بر تو است خدای از آنچه انبار سلیم • بیافرید بی آدم را
مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ • وَالْأَنْعَامَ
از آب منی پس آنکه که او جدال کننده است آنکه را و چهار پاان
خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
و بیافرید آنرا شمارا در آن پوششی است گرم کننده و تنفسی در آن و خورد
وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تَرْجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ
در شمارا درین آراستگی است • بیافرید از آنجا که در وقتیکه برودن میرود
وَتَحْمِلُ أَوْثِقَ الْكُمِّ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بِالْغَنَةِ
و بر می دارند بارهای کراں • بیافرید که بیافریدند باران را
إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ
آز بخت تمام • بر این که در دو که بر هرمان و بختا برنده است
وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَ
اسبان را و اسرار را و حماران را تا بر نشیند آنها را
زِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ • وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ
آر این کند و بیافرید آنچه را که شما نمیدانید • و خدا بر این است بیان
السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ
را و • و هست بعضی از راه حق رخ و منحرف و از خواستی خدا راه نودی شما را
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
او است آنکه فرستاد از آسمان آبی مر شمارا باران

منقول از منبع

مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسَمُونَ

از و آشامیدن از باران باشد درخت که ای دران نبات می چرایند چارباغان خود را

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَ

برویند خدای برای شما باران کشت را و درخت زیتون را و خرما بنیان را و

الْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

برای انکس و بعضی از بر میوه یا بدستیکه درس رو یابند و بعضی روغن

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَسَحَرْنَا لَكُمْ إِلِيلَ وَالْهَظْلَ

برای گروهی نامل نمایند و رام کرد انچه برای شما شب و روز را

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مَسْحَرَاتٍ بَآمُرِهِ إِنَّ

و آفتاب و ماه و ستاره ها را برای شما سخن را به امر خدا گان بامر خدا

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمَا ذَرَأْتُمْ

برای این درس برای این علامت است برای گروهی فکر کنند و رام کرد انچه بجز

فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

در زمین و مختلف است اشکال آن برای این درس نشانه است

لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِيَتَّكَفُوا

بر گروهی را که یاد کنند و او است آنکه سخر کرد این دریا را تا می شود برید

مِنْهُ لِمَا طَرِيقًا وَتَسْتَخِرْ جَوَامِنَهِ جَلِيَّةٌ تَلْبَسُوهَا

از گوشت تازه یعنی ماهی و بعضی پر و تن از و برای این که می پوشند

وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

دری می بینی کشتی را در دریا و تا بجویند بر کوب در می از سوداگری

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَالْقَى فِي الْأَرْضِ

و شاید که شما را شکر گویند خدا را و بیاید در زمین

رَوَاسِيَ أَزْقِمَتْ بَكُمْ وَآنْهَرًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ

کوههای بلند تا شما را انباده نکرد انچه بجز و بیاید جبهه ها و راهها تا باشد

تَهْتَدُونَ وَعَلَّمَتْ بِالْبَحْرِ هُمْ يَهْتَدُونَ

که شما راه یابید و نشانه های راه و ستاره ها را که از آن در خلی و دری می یابند

در کتب

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَإِنْ

تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ

رَحِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَ

هُمْ يُخْلَقُونَ ۝ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ

أَيَّازِيْعَتُونَ ۝ أَطَّعِمُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ قَالِذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

إِنَّهُ لَا يُجِبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا

أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ لِيَحْمِلُوا

أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِهِمْ

يُضَلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۝ أَلَا سَاءَ مَا يَزْمُرُونَ ۝ قَدْ

مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهَ بُنْيَانُهُمْ مَرْفُوعًا

وَهُمْ يَكْفُرُونَ ۝

ع

وَقَدْ

النحل

فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ

پس بختا در ایشان سقفهای خانه از آتش برایشان آمدند بر ایشان عذاب

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَجْزِيهِمْ

از آنجا که نمیدانستند پس روز قیامت رسوا گردند

وَيَقُولُ آيِنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ

وگویند خدای در آن روز کی اند اینها را آنکه بودید خلاف میکردید ایشان

فَهُمْ قَالِ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ

ایشان گویند آنکه داده شد علم را بدرستی که رسوای امروز

وَالسُّوءُ عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ تَتَوَقَّعُهُمْ مَلَائِكَةُ

ویدی عذاب بر که کفر است آنکه توقع میکنند از ایشان را ملائکه

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا السَّلَامُ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ

در حال نیکو ستمکارانند بر نفسهای خود و بفرمان چون مرگ را معاینه میکنند در انداختن

سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ فَاَدْخُلُوا

بیت پروری اری که در بودید بر آئینه خدای داناست با آنچه بودید که عمل کردید پس بر آنچه

أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فَلْيُسْمِتُوا لِمَنْ كَتَبَ

بر برای دوزخ جا و بدان باشند در آن پس بدارام کای است مشیران را

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ قَالُوا خُبْرٌ

و چون گفتند سر آنرا که به بهر کردند از شر که چه خبر فرستاد برورد که شما گفتید

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ

بر آنرا که نیکوئی کردند در این دنیا مکافات نیکوست در سرای ایشان

الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ جَنَّاتُ عَدْنٍ

آخرت ازیں و بر آئینه نیکو سرای است بر بهر کاران بوستانهای اقامت

يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا

در آیند بدان میرود از زیر آن جویها می آید از است در بهر است

يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ الَّذِينَ

آنچه آرزو دارند مانند آن جزا بادا پس میدید خدای بر بهر کاران آنرا که

صلح را نبودیم که کنیم

نیکوئی

بجای

تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ مِنْكَ كَذَلِكَ
فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ مَخْنُوعًا وَلَا آباءُنَا وَلَا أَحْرَامًا مِنْ دُونِهِ
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاَ أَنْ عِبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسَبِّحُوا فِي الْأَرْضِ

برش

اما انتظار ببرند

در آمد در بهشت بسبب آنچه بودند میکردید

مگر آنرا که بیایند بایشان فرشتگان یا بیایند بر فرمان پروردگار تو مانند این

کردند آنرا که بودند پیش از ایشان و کردیم بر ایشان هدای دلیلی بودند

بر نفسهای خود ستم میکردند پس رسید ایشان را برای مدتهای آنچه کردند

و فرود آمد بدیشان آنچه بودند که بدان استهزا میکردند و گفتند

آنرا که شرک آوردند اگرخواستی خدای بر ستم بخردای

هر چیزی را ما و پدران ما و حرام نمی کردیم بی حکم خدای

هر چیزی را مانند کردار آنرا که بودند پیش از ایشان پس نیست

بر فرستادگان مگر رسدن بجاها می روشن و هر آنچه فرستادیم

در میان هر گروهی بمعنی آنرا که بر سبید خدای را و بر هر چیز بدی آن

امم کس بود که راه نمود خدای ایشان را و از ایشان کس بود

واجب شد بر او گمراهی پس برود در زمین

فانظروا

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

پس بسکرید چگونه بود عاقبت کذیب کنندگان اگر

تَحْرِصُ عَلَىٰ هُدًى مِّنْ قِبَلِ اللَّهِ لَا يُهْدِي مَنْ

تجست کوی بر راه یافتن سرکان پس بدرینکه خدای راه حق نماید

يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ۝

آزاد که بخواهد گمراهی او آید نیست هیچکس از یاران و سوزاند پیروزند بخدای

جَهْدًا يَّمْنًا زِمًا لَا يُبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ

تجست برین سوزاند خود را بزمه آید و خدای آزاد که میرد آری وعده

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

وعده که بروی است ولیکن بیشتر آدمیان

يَعْلَمُونَ ۝

میدانند

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبُونَ ۝

و برای آنکه بدانند آنانکه کافر بودند ایشان دروغگو یان

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

جز این نیست که قول ما هر چیزی را چون خواهیم آوردن آن با آن است که گویم

فَيَكُونُ ۝

پس می باشد

وَالَّذِينَ هُمْ أَجْرُوا فِي اللَّهِ مِنْ جَدِّ

و آنانکه بریدند از خان مان خود در گذاردن حق خدا برل آنانکه

مَا ظَلَمُوا النَّبِيِّينَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ

سندیده شده باشند بر اینجه جای ادبم ایشان را در دنیا نیکی و پاداشی مردا

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

آخرت سزاوارتر است اگر باشند کفار که بدانند آنانکه که صبر کردند

وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

و بر پروردگار خود توکل میکنند و فرستادیم ما بر سالت پس از فرستادن

الْأَرْجَاءَ لَا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا

تو کم مردانی را از اینها فرستاده ایم و وحی بدیشان پس پرسید از اهل علمهای ایشان را

انچه را بپایش
ع

اگر باشند

تَعْلَمُونَ ۝ يَا بَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

که شما می دانید با سوره های روشن و کتاب های نوشته و فرودست اویم

الذِّكْرِ لِنُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

قرآن را تا روشن کنی برای مردمان آنچه فرستاده شده است تا بپوشانند

يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَفَأَمِّنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ

و آنها را که ایشان فکر کنند که ای این شد آن که کردند مکرهای بد

أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ

از آنکه فرودبرد خدای ایشان را در زمین یا بیاید بر ایشان عذاب

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي

از آنجا که ندانند و امید ندارند یا از آنکه بگیرد ایشان را در

تَقْلِيدِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ

رعین و در آن ایشان پس ترسند آن که غایب کنندگان بآیند از آنکه بگردانند

فَإِنْ رَكِبُوا لِرَوْفٍ رَاحِمٍ ۝ وَلَمْ يَرْوُوا إِلَى الْمَا

بر ترس از بلای ایشان پس بر اینست که رود که رنجی بکنند بر ایشان ای می ترسند که قرآن بپوشد

خَلْقَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَّةٌ عِزَالِيَمِينَ

آفریده است خدای از چیزی که او را محض است که در سایه های او از راستان

وَالسَّمَاءِ نِزْلَ سَحَابٍ لِّلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ

در جهات سجده کنندگان فرخنده ابراهیم و حال آنکه ایشان خوارند و مرخصند

يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

سجده میکند آنچه که در آسمانهاست و آنچه در زمین است از

دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

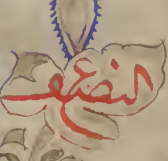
عنندگان و فرشتگان و ایشان سر نمی نمایند

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

می ترسند ملائکه از خدای از بر ایشان آدمی کنند بر عبت آنچه

يُؤْمَرُونَ ۝ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا الصُّنُوفَ

فرموده شده و گفت خدای فرامیزید یعنی دوام

الخل

إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِنِّي أَنَا فَارْهَبُونِ ۝ وَلَهُ مَا

چرا آن نیست که وی معبود بگانه است پس ازین بترسید و مراد است که

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّبْرُ وَاصْبَاءُ

در آسمانها و زمین است و مراد است عبادت لازم شده

أَفْعَبِرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ ۝ وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعَةٍ فَمِنَ

آیا از غیر خدا بترسید و آنچه با شماست از نعمت خداست

اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْئَرُونَ ۝ ثُمَّ

پس چون برسد ب شما سختی را پس بوی او می تازید

إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرَقَ مِّنْكُمْ مِّنْهُمْ

پس چون برطرف شود سختی را از شما آنکسان که می ماندند از شما برآورده شود

يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَيَمْنَعُوا فَاَسُوفَ

مشرک شوند تا بفریادند و از آنچه دادیم ایشان را پس بپوشند و بترسند

تَعْلَمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا

و دانست و معجز کردند برای چیزی که نمیدانند حصه

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ۝

از آنچه دادیم از روزی دادیم اسم ایشان را بپرسد خدا البته بپرسد و خواهد پرسید از آنچه افراشته کردید

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَهُمْ مَا يَشْتَرُونَ

و دختر میکنند برای خدا دختران را با کثرت او و ایشان را بخرند و آنچه بخرند

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ أَظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا

و اگر مژده داده شود وی از گشایش بگوید و دختر روی او سیاه گردد

وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ

و او پنهان شده باشد از جماعت شود از قوم بسبب ناخوشی

مَا بُشِّرَ بِهِ أُمُّسَكْرٌ عَلَىٰ هُمُونَ أَمْرٌ يَدُسُّ فِي السُّبُلِ

آنچه مژده داده شد بوی در نازل افتد که بانی گذاردش بخواری یا در گذاردش بجای

الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

آنچه و سوز حکم ایشان است آنرا که معجز می شوند

نمی بیند

نمانند

بِالْآخِرَةِ مِثْلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَى وَهُوَ

هم آخرت صفت بدست و خدای رست صفت بلند و او

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَوْ يُوْءَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ

قالب با حکمت و اگر گرفتار کند خدا مردمان را بستم ایشان

مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى

نکذا را در بر زمین هیچ جنبیده و لیکن موخوف میدارد ایشان را

أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُونَ

تا وقت مقرر پس چون برسد آنوقت مقرر ایشان بار ندارند

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ

ساعتی و نه بدست و نه قدر و میسر میکنند برای خدا

مَا يَكْفُرُهُمْ وَيَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ

آنچه ناپسند میدارند و زبان میکنند زبان ایشان سخن دروغ را

أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَآ جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ

که ایشان را باشد نیکی و چه نیست در آنکه ایشان را باشد عذاب و آنکه ایشان را

مُفْرَطُونَ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ

ترک کرده شده اند قسم بخدا هرگز نیست بهنجاران فرستادیم بسوی انسانانی از

قَبْلِكَ فَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَآلِهِمْ

پیش تو پس زیبارست برای ایشان شیطان کرد از برای ایشان پس همون بار

الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

این که خوان است امروز و این است عذاب دردمند و فرو فرودانیم بر تو

الْكِتَابَ إِلَّا الْآيَاتِ لِلَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ هَدَىٰ

کتاب را مگر آیه برای آنکه ایشان را اختلاف کردند در مورد

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

و رحمتش قوی را که میسر کند و خدا فرود آورد از آسمان

مَاءً فَأَخْيَارَ بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

آب را پس زنده ساخت بان زمین را بعد مرگ آن هرگز نیست درس

لَا يَأْتِي الْقَوْمَ لِيَسْمَعُونَ ۝ وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ

نشانه است که دوی را که می شنوند و هر آینه شمارا در چهار پایاں

لَعِبْرَةٌ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ

دندی است میوشاییم شمارا از آنچه در شکم دوی است از میان

فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۝

سریس و خون پخته خالص کوارا آشاست که در

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ

دار میوه های درختان انکور قسی است که بسیار از آن

مِنْهُ سَكْرًا وَلَمْ يَرْزُقَا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

شراب است کننده و بسیار از آن روزی حلال هر آینه درس نشانه است

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنْ

که دوی را که در می باشد و ابهام فرستاد و در کار تو بوی زبور شد

اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا

که ببال خانه از کوهها و از درختان از آنچه

يَعْرِشُونَ ۝ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي

منازل بنا می کنند باز بخور از هر جنس میوه ها و برو در

سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ

راههای پر و زور که روشن رام شده آن را بهای برای آمدن است از ریه های

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ

کوناگون رنگهای او در آن شفاست بردهاں را هر آینه

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ

در این نشانه است که دوی را که نفس می کشند و خدا آفرید شما را

ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ

باز بهر اند شمارا و از شما کسی است که عاید کرده میشود بخوار تر

الْعُمُرِ لَكُمْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ

عمر تا که ندانند بعد دانش چیزی را هر آینه خدا

آشاید

عَلِمَ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ

دانی تواناست و خدا فضل داد بعض از شما را بر بعض

فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْسِي زَكِيمٌ

در روزی که این بنید اندام که افزونی داده شد عاید کند کسان روزی

عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَذَابِنَا

بر مملوکان خود تا همه ایشان در روزی برابر باشند آیا عذاب خدا

اللَّهُ يَخْذُ مِنْ دُونِ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

انگاری می نماید و خدا آفرید برای شما از جنس شما

أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَ

زنان را و آفرید برای شما از زنان شما پسران و

حَقَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَيَا بَاطِلِ

مهرگان را در روزی داد شما را از پاکیزه آیه باطل

يُؤْمِنُونَ ۝ وَبِعِزَّتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۝ وَ

معتمد میشوند و به عت خدا ایشان اناسی بیاند و

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقٌ

می پرستند بخیر خدا کسی را که نمیتواند برای ایشان روزی

مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

از آسمان و زمین چیزی را از توانا

فَلَا تَضُرُّهُ أَلِهَةٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

پس بیان کنند برای خدا دانستنی بر آینه خدا میداند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا

نمیدانید بیان کرد خدا دستانی بنده مملوک

لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْهُ رِزْقًا

که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسیکه دادیم از نزدک خود در روزی هیچ

حَسَنًا فَيُؤْتِيهِ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ

نیک پس وی هیچ میداند از آن روزی بهمان نیک را آیه برابر شود

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ

همه ستاین خداست بلکه اکثر ایشان نمیدانند و بیان کرد خدا

مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

دو استانی دیگر دو کرد از ایشان یکی کنگ است قدرت ندارد بر چیزی

وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ

و او کراست بر خواهر خود هر جا که فرستد نیارد از آنجا

بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ

بیک آید بر او است این شخص و بیک میفرماید مردمان را بعدل و است

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمُوتِ وَ

بر راه راست است و خدا راز علم پنهان آسمانها و

الْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمٍ الْبَصِيرِ

زمین و هر کار قیامت مگر مانند چشم بینا

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ

بلکه او نزدیکتر است هر آنکه خدا بر هر چیز توانا است و خدا

أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا

برون آورد شما را از شکم مادران شما و نمیدانید چیزی

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

و بساخت برای شما شنوایی و بینایی و دلیلهای

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الظُّلُمِ مَسْرِعَاتٍ

تا بود که شکر کنید آیا نرسانید بسوی مرغان آرام شده

فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ أَرَأَيْتُمْ فِي ذَلِكَ

بموی آسمان نگاه میدار و این را که خدا بر آینه درس

لَايَةٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِرْ

نشانی است که می آید را که ایمان آورند و خدا ساخت برای شما از

بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ

خانههای شما سکونت ساخت برای شما از پوست چهارپایان

يَوْمًا تَسْتَحْفُونَهَا يَوْمَ مَظْعَنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ

فانهای شکر می یابند روز سفر خود روز اقامت

وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا

وساخت از پشمهای وی و بر روی وی و سبب خاسته

مَثَاعًا إِلَى حِينٍ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ خَلْقِ ظِلَالٍ

پرده بندی تا و سقف مقرر و خدا ساخت برای شما از مخلوقات خود سایه ها

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سُرَابِيلَ

وساخت برای شما از کوه ها عاریت و ساخت برای شما چاه های

تَقْبِكُمُ الْحَرِّ وَسُرَابِيلَ تَقْبِكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يَتِمُّ

که نگاهدارد شما را از سوزش تابش آفتاب باشد بر

نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا

نعمت خود را بر شما تا بود که متفاد شوند پس اگر اعراض کنند

فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

جزا آن نیست که بر تو بگویم رسانیدن آشکار است می شناسند نعمت

اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ وَيَوْمَ

خدا را باز انکار میکنند و بیشتر ایشان کافرند و آن روز

نَبَعَتْ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ

برگزینیم از هر گروهی گواهی را باز دستور می داده شود

كَفَرُوا وَلَا يُمْسِكُهُمْ عُتْبُونَ وَإِذَا الرَّاكِبُ ظَلَمُوا

کافر شدند و از ایشان برضیات رجوع طلب کرد شود و چون می بینند متکبران

الْعَذَابَ وَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

عذاب را اضطراب کنند پس سبک کرده شود از ایشان و نه ایشان حجت داده شود

وَإِذَا الرَّاكِبُ اشْرَكَ أَشْرَكَ بِشُرَكَاءِهِمْ قُلْ لَوْ أَنَّ بَيْنَنَا

و چون بینند مشرکان شرکشان خود را گویند ای پروردگار ما

هُوَ لَا شَرِكًا وَنَا الَّذِينَ كَانُوا يَدْعُوا مِنْ دُونِكَ

این جماعت شرکشان مانده که می پرستیدیم بجز تو

هم

شود

فالقوا

فَالْقَوَالِيهِمُ الْقَوْلَ إِنَّا كُنَّا بُونَ وَالْقَوَالِيهِمُ الْقَوْلَ

پس انرا نزد بوی ایشان این سخن را که برآیند بناد و غیابند و انکند

إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

خدا آنروز بر بندگان افتاد را و کم کرد از ایشان اسم بجهت

يَفْتَرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّ وَأَعْرَضَ سَبِيلَ اللَّهِ

آفران میکردند آنانکه کافر شدند و بازداشتند از راه خدا

زَنَّهُمْ عَذَابَ الْغَدَابِ بِمَا كَانُوا يَفْسِدُونَ

افزون دایم ایشانرا عذاب شدنی بجهت فساد میکردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ

و آنروز که بر هر امتی در هر استی گواهی برایشان آید

أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَى

قبیله ایشان و بیاوریم ترا گواه بر آن هفزان و فرود آوریم

عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَ

بر تو کتاب برای بیان کردن هر چیز و برای راه نمودن و

رَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِامْرِئٍ الْغَدَاةَ

محببتش و مروده دادن مسلمانان را برآیند خدا میفرماید باضاف

وَالْإِحْسَانَ وَإِن شَاءَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ

و بسوکاری و عطا کردن بخویش و ندان و منع میکند

الْفَحْشَاءَ وَالْمُنْكَرَ وَالْبَغْيَ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

از بیجائی و ناپسندیده و تعدی بندگان را بجهت آنکه یادآورند

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَقْضُوا

و وفا کنید بعهده خدا چون عهد بندگان میکنید سوگند

الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ

سوگند بعد محکم ساختن آنها و برآیند ساخته آمد خدا بر شما

كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

نگاه میان برآیند خدا میداند که بجهت میکنید و مباشید مانند زنی

ثَلَاثَةٌ

نَقَضَتْ غَزْطَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ

که گسست رشته خود بعد از استواری باره باره ساخته میبازید

إِيمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى

سوگند پای خود را که در میان خویش تا شود کردی از آن تر

مِنْ أُمَّةٍ إِمَّا يَدُلُّوكمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ

از گروهی جز این نیست که می آید خدا شما را باین دلیل کند میان بر شما

يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

روز قیامت آنچه در آن اختلاف میکردید

لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَفْضِلُ

اگر خواستی خدا شما را یک کرده و لیکن تمایل میکند

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُكُنَّ عَمَّا

هر که خواهد و راه بنماید هر که خواهد و البته بر سید و پادشاه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَلَا تَتَّخِذُوا إِيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ

از آنچه میکردید و سازید سوگند خود را در افتادن ایمان در میان

فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا

انگاره بلغزد و قدم بعد استواری آن و چشید خفوت بسبب

صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

باز داشتید از راه خدا و شما را است عذاب بزرگ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِمَّا عِنْدَ

و شما نپسندید عوین عهد خدا بهای اندک هر آینه نزدیک

اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مَا عِنْدَكُمْ

خدا است بهتر است شما را اگر دانستید ایست آنچه نزد و یک شماست

يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّهُنَّ الَّذِي نَبْصُرُ

قافی شود آنچه نزد یک خدا باینده است و به بینیم صابران را

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

مزد دهیم از بخت نیکوترین آنچه میکردند هر که عمل نیک کرد

مس

مَنْ ذَكَرَ أَوْ أَتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً

طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ

الرَّجِيمِ ۝ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ

يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ وَإِذَا بَدَّلْنَا

آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ

مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ

الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ

يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ

إِلَيْهِ عَجْجٌ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ إِنَّ الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ لَا يُهْتَدُونَ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ

۝

۝

۝

ع

نیت کرتو

کافر

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

در وادامنده جز این نیست که توافر گفته دروغ را آنکه ایمان ندارند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

بایات خدا و ایشانند کافر و کافران

يَا اللَّهُ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ

ای خدا بعد از ایمان خود که آنکه جبر کرده شود بروی و دلش آسوده

بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مِنْ شَرِّ الْكَافِرِ صَدْرًا

بایمان و لیکن کسی که سینه کشاده کند بکفر

فَعَلَبَهُمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بر ایشان است خشم از خدا و ایشان عذاب بزرگ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ

اینست بپس ایشان است که ایشان دوست داشتند زندگی دنیا بر آخرت

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

و اینست آنکه خدا راه نمی نماید گروه کافران

وَالَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَتْهُمْ

و آنکه بر ایشان است خدا بر دل ایشان و بر گوش ایشان و بر بین ایشان

وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

و ایشانند غافلان

وَالْآخِرَةُ هُمُ الْخَسِرُونَ

و آخرت زیانکاران

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا

پس اگر چه ایشان عفو نیست کرده شد ایشان را باز جهاد کردند و صبر نمودند

إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

پس آنکه بعد از این مقدمه آمرزگار و مهربان است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُثَالِهَا

آنروز بیاید بر شخصی را جدال کنان از ذات خود

الحمل

وَتَوَقَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وتمام داده شود هر شخصی را جزای آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نشوند

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

در میان کرد خدا داستان قریه ای که بود ایمن آرامیده می آمد

يَأْتِيهَا مِنْ زَقَاتِهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَازٍ فَكَفَرَتْ

باورد روزی که از هر جا پس ناسپاسی کرد

بِأَنعَمَ اللَّهُ فَآذًا قَهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

بهمه نهای خدا پس چشاید خدا او را بلباس گرسنگی و ترس

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ

بسیار آنچه میکردند و برای آنها آمد پندش ایشان بپیمیزی

مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَآخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

از ایشان پس دروغی داشتند پس گرفت ایشان طاعن عذاب و ایشان ستمکار بودند

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا

پس بخورید از آنچه روزی داد شما را حلال پاکیزه و شکر کنید

نِعْمَتَ اللَّهِ اِذْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ اِنَّمَا حَرَّمَ

بر شماست خدا اگر او را است و پرستید جز این نیست که حرام

عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَحُمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا

خدا بر شما مردار را و خون و گوشت خوک را و آنچه

اهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ يَهْتَدِي بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ

در کرده شد بغير نام خدا بر دوش وی پس هر که بچاره شد نه ستم کرده

وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا

و نه از حد گذشته پس خدا آمرزگار و مهربان است و

تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّنْتُ كُمْ الْكُذِبَ

گویند چیزی را که بیان میکند شما و شما بدروغ

هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَقْتَرُوا

این حلال است و این حرام است تا افتزاک کنید

ع

رضایت

سجده

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

بر خدا دروغ را بر آینه گمان که افزایم کنند

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ مَتَاعٌ

بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند ایشان را بودیم متاع

قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَعَلَى

آنرا اندک و ایشان را باشد عذاب درد دهنده و بر

الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا

بر یهود حرام کرده بودیم آنچه قصه خوانده است

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ

بر تو پیش ازین و ستم نموده ایم بر ایشان و لیکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ

بر جان خویش ستم میکردند باز بر آینه بر درگاه تو

لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ

آنکه ترا که کار بد کردند بناواست باز توبه کردند از

بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ

بعد ازین و شایسته کار شدند بر آینه بر درگاه تو از

بَعْدِهَا الْغَفُورُ رَحِيمٌ إِنَّ إِلَهُهُمْ

بعد ازین توبه آمرزگار و مهربان است بر آینه ایزد ایشان

كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ

بود بزرگوارى عبادت كننده براهى خدا حنفى گشته و نبود

مِنَ الْمُشْرِكِينَ شَاكِرًا لِلْأَعْمَارِ

از مشركان سپاسدارند نعمتهاى خدا

اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

برگزیدش خدا و دلالت نمودش بوى راه راست

وَاتَّبَعْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ

و عطا كردش در دن سزاي نعمت بر آينه او در آخرت

تحت

لِمَنِ الصَّالِحِينَ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ آتِ

بر اینده از شما کاران پس وحی دست آمد بپوی تو

اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

پروی کن مکتب ابراهیم پاکیزه و نبود از مشرکان

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

چون این نیست گرد روز شنبه بر آنکه اختلاف کردند در آن

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا

وهر اینده پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ

بودند در آن اختلاف میکردند دعوت کن بپوی سواراه پروردگار تو

بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ

بر انصاف و پند و نیک و مناسطه کن

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

باینکه نظر حق و نیکو است بر اینده پروردگار تو او داناتر است بجهل

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَإِنْ

از راه او او داور داناتر است بر راه یابان و اگر

عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ

مکافات کند پس مکافات کند مانند آنچه با شما کرده اند ما و اگر

صَبْرٌ قَلِيلٌ فَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ وَاصْبِرْ وَمَا

صبر کمینه بر اینده بهتر است صابران را و شکیستی کن و صبر

صَبْرُكَ إِلَّا بِاللهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ

شکیستی تو مگر بپوی خدا و اندوه مخور بر ایشان و مباش

فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ إِنَّ اللهَ مَعَ الَّذِينَ

در تنگ دلی انداخته مکر میکنند بر اینده خدا با

اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

پرهر کار است و آنکه ایشان پیشکار است

کراه کند

سورة بني اسرائيل

بسم الله الرحمن الرحيم

نام اهدای بحث بیذه هر باب

سُبْحَنَ الَّذِي اسْرٰى بِعَبْدِهِ

براست انکه برد بده خود را

لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى

درست از مسجد حرام بود

الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا

مسجد اقصی که برکت دادیم

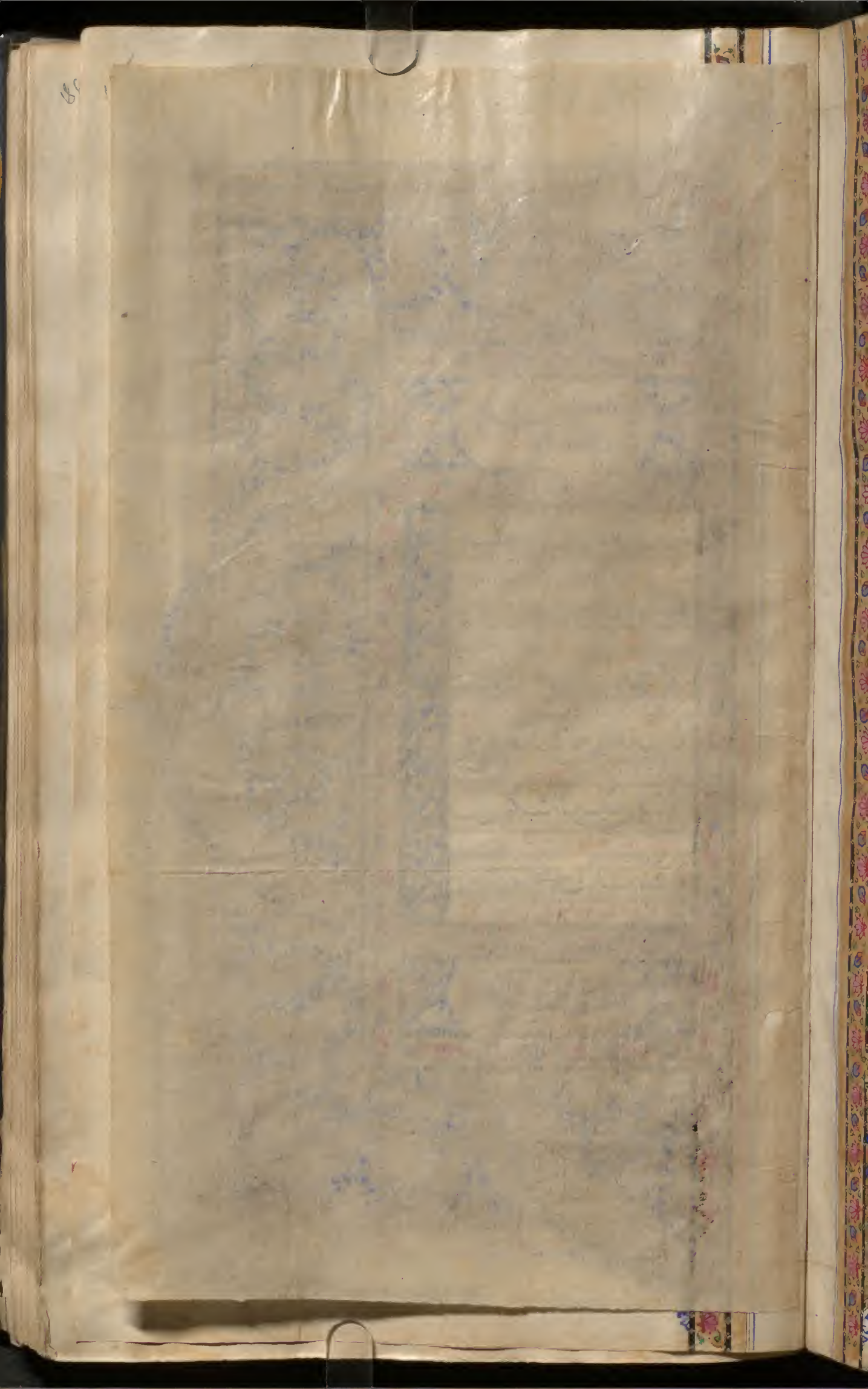
حَوْلَهُ لِنُرِّيْكَ مِنْ اٰيَاتِنَا اِنَّهٗ هُوَ

کردار داد تا بنمایان از نشانی خود او

السَّمْعُ الْبَصَرُ وَآتَيْنَا

شنوایی و دیدیم

وَاحِدٌ عَشْرٌ

نور علی

نور علی

ممدی

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

لا تخذوا

۶۵
۱۸۵

مَكِّيَّةٌ مِائَةٌ

مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ

موسی را کتابت و کرد امید مسرت

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

هدایت بنی اسرائیل

أَلَّا يَتَّخِذُوا مِن دُونِكُمْ

که بگردید بجز من بخارجین کارسازای

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ

ای فرزندان بر دایتم ایشان را با نوح

إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

هراینه بود بنده شکر گذار

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ

و وحی در ستیادیم بوی بنی اسرائیل

مَا وَاحِدٌ عَشْرَةَ

فَالِكَيْبُ لَتُقْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلَمَنَّ

در کتب ب که ایستادند و خوابید کرد در زمین دو بار طغیان خواهند کرد

عَلَوْا كِبَرًا فَإِذَا إِجَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ

سرکش بزرگ پس چون بیاید وعده سخت بر آنیمت بر شما

عِبَادَ النَّاسِ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ

بندهگان خود را حداندان کارزار سخت پس در آیند میان

الذِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ

خانه ها و بود وعده کرد سن باز دهم شما را بر ایشان

الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ قَبِيضٍ وَجَعَلْنَاكُمْ

بی دردی بر ایشان و مدد کرد بر ایشان مال و فرزندان و کردیم

أَكْثَرَنَفْرًا إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لَا نَفْسُكُمْ

بیشتر با عین رشک اگر نیکو کاری کنید نیکو کاری کنید برای خود

وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ

و اگر بد کاری کنید بجان شماست پس چون بیاید وعده دیگر را ناپاک

وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ

روهای خود را و تا در آیند مسجد به خانه که در آمده بودند

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتِبِرًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ

اول بار و بپاشند بر هر چه غالب شود افکندنی نزدیست خدای

أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا جَهَنَّمَ

اگر رحم کند بر شما و اگر رجوع کنید بر جمع کنیم و گردانیم و دوزخ

لِلْكَافِرِينَ نَخْصِرًا إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ هُدًى

برای کافران زندانی هر این قرآن راه نهدی

لِلَّذِينَ هُمْ يُوقِنُونَ وَيُذَكِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

مطمئن که درست است و بشارت میدهد به مؤمنان را انانکه کارهای

الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا وَأَنَّ الذِّنَّ لَا

شایسته کردند هر این مرایشان را از بزرگ و هر اینه انانکه نکردند

نفس زند

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا وَيَدْعُ

ایمان نیاورده اند باخبر آماده کرده ایم برای ایشان عقوبت در دینند

الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءُهُ بِالْخَيْرِ ^طوَكَانَ الْإِنْسَانُ

آدمی دمای بد دمای ننگ دبت آدمی

عَمَلًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَنْ نَا

شماره کار و ساخته شد در روز دوشنبه ۱۳۰۲

اَللّٰهُمَّ وَحَمَلْنَا اِلَى النَّارِ مُصْرَعًا لَمْ نَسْغُ

ایہ ایل و جمعہ آید الہ ربیب ربیب

فَضْلًا مِّنَ رَبِّكَ وَلِتَعْلَمَ اعْدَدَ السَّنَةَ وَ

فَصَدَّقَ بَيْنَ وَبَيْنِهِمْ وَلِيَعْلَمُوا عَدَدَ الْاَيَّامِ

فصل را از پروردگار خود راوندانید شمار اسما الهی را و بدانید

الحیات و کل سی فصله بقصلا

حساب و دهر جز را بیان کردیم به تفصیل

وكل إنسان الزمنه طيره في عنقه ويخرج

وہر آدمی متصل یا ختم شاست عمل اور ابستہ در کردل او . دہرون گوریم

لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا تَلَقَّاهُ مِنْ شَوْ رَأَوْا كَيْتَكَ

برای او روز قیامت نامه کوبیده از آبار گشاده

كَفَّ بِنَفْسِكَ الْوَعْدَ عَلَيْكَ حَسْبًا مَّا أَهْتَدَيْتَ

این است نصی تو امروز بر تو حساب گذشته بر که راه یاب شد

٩٥

وَمَا يَهْتَدِي لِقَائِهِ مِنْ صُلٍّ وَوَمَا يَصِلُ
بِئْسَ جِزَابٌ نَبِيبٌ كَرَاهٍ يَابِ يَنْتَوِي بِرَأْيِ نَفْسٍ خُودٍ وَبِرَكْرَاهٍ شُودِ بَيْسَ جِزَابِ نَبِيبِ كَرَاهٍ

و س ا م ع و ا ي ا ه

عليها ولا يزداد زرة ووزرا خري وما كفتا
بر ضرر خود و بر ندارد و بهيم بر دارنده مار و دگر كرامت و منم ما

[illegible]

مَعْدِيْنَ حَتَّىٰ يُنْعِثَ رَسُوْلًا ۚ وَاِذَا الْمَرْءُ ذُنَّانٌ

عذاب لنگه تا آنکه در سینه بهایم بری و چون حوا بهیم

مسکنه
دود

کمر او میشود

پہننا بت شد

فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلَمُنَّ

در کتاب است که ایستادن و خواهد کرد در زمین دو بار طغیان خواهد کرد

عَلَوْا كِبَرًا فَإِذَا أَجَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ

سرکشی بزرگ پس چون بیاید وعده نخستین بر آن بختم بر شما

عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِآيُسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ

بندگان خود را جداوندان کارزار سخت پس در آیند میان

الذِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ

خانه ها و بود وعده گردانی باز دهم شما را بر پیشانی

الْكِرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ قَبِيضٍ وَجَعَلْنَاكُمْ

بی درستی بر ایشان و مدد کرد بر ایشان بمال و فرزندان و گرد دهم

أَكْثَرَنَفِيرًا إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لَا نَفْسُكُمْ

بیشتر بایست رشک اگر نیکی کاری کنید نیکی کاری کنید برای خود

وَإِنْ أَسَاءْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا

و اگر بد کاری کنید بجان شماست پس چون بیاید وعده دیگر را نمانند

وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ

روهای خود را و تا در آیند مسجد به خانه که در آمده بودند

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتَبِّرُوا عَسَىٰ رَبُّكُمْ

اول بار و بپاشد بر هر چه غالب شود افکند فی نزدیکی خدا می

أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا جِئْنَاكُمْ

اگر رحم کند بر شما و اگر رجوع کنید بر جمع کنیم و گرد دهم و دوزخ

لِلْكَافِرِينَ نَخْصِرُكُمْ إِنَّا هَذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي

برای کافران زندانی هر این قرآن راه نهد

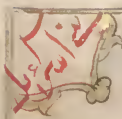
لِلَّذِينَ هِيَ قَوْمٌ وَيُشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَكْمُلُونَ

مکملین که در است و بنابر است به مومنان آنانکه کارهای

الصَّلَاحَاتِ إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا وَأَنَّ الَّذِينَ لَا

شایسته گردند هر این مرایشان را از بزرگ و هر این آنانکه نکردند

نفس زند

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا وَيَدْعُ

ایمان نیاورده اند باختره آماده کرده ایم برای ایشان عذابت در دینند

الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

ادی دعای بد و دعای نیک و بدست آدمی

عَجُولًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحْوُ

شتاب کار و ساقیم شب و روز را دو نشانند پس لی نور ساختیم

آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَخُوا

نشان شب را و ساقیم نشان روز را بسبب دیدن ایشان ناظر کنند

فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ

فضل را از پروردگار خود را و تا بدانید شمار سالها را و بدانید

الْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَاهُ تَفْصِيلًا

حساب را و هر چیز را بجاان کردیم به تفصیل

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ

و هر آدمی متصل ساختیم عمل او را پرنده در گردن او و بیرون آوریم

لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَيْفَا يَلْقَاهُ مَنشُورًا أَقْرَأَ كِتَابَكَ

برای او روز قیامت نامه که بر بندد آنرا بازگشاده گوئیم بچوآن نامه خود را

كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا مَّنْ اهْتَدَىٰ

بس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده هر که راه یاب شد

فَأَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأَمَّا يُضِلُّ

بس جزا بس نیست که راه یاب میشود برای نفس خود و هر که گمراه شود پس جزا بس نیست که

عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا

بر ضرر خود و بر ندارد و هیچ بردارنده بار دیگری را و نیستیم ما

مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا وَإِذَا أَمَرْنَا أَنِ

عذاب کننده تا آنکه نفرستیم به عا مبعثی و چون حوا هم

نَهَلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مَتَرَفَهَا فَفُتِقُوا فِيهَا فَجَعَلْنَا

بلاک دیهی را میفرستیم برکشان آنجا یعنی آنچه خواهیم پس نافرمانی کردند

گمراه میشود

پس ثابت شد

الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا وَكَرَّهَا كَلَامًا مِنَ الْقُرْآنِ
 بران دیر و عده غراب بی بریم زدیم ایشانرا بریم زدنی و با کس اطلاق کردیم اطمینان کردیم
 مِنْ بَعْدِ نَوْحٍ وَكَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِمَادٍ
 از بعد نوح و پس است بروردگار تو بگناه بندگان خود
 خَيْرًا بَصِيرًا مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا
 دانا و بینش بر که خواسته باشد آسودگی دنیا بشتاب دهم و بر آید
 لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
 در اینجا بر چه خواهم بر که خواهم باز مقرر کنیم برای او دوزخ در آید
 يَصْلَاهَا مَنْ مَدَّ يَدَهُ خَوْرًا وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ
 در آن طوبی بده رانده شده و بر که خواهد تو آب آخرت
 وَسَعَى لَهُمَا سَعِيَهُمَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
 سعی کنند برای وی سعی که لایق وی است و او سعادتمند باشد پس این طاعت
 سَعِيَهُمْ مَشْكُورًا كَلَّا نَمُدُّهُ هُوَ لَاءٍ وَهُوَ لَاءٍ مِنْ
 سعی ایشان مقبول بر فرزد را بی در پی سیدیم این فرزدان فرموده از
 عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا أَنْظِرْ
 بخشش بروردگار تو نیست بخشش بروردگار تو باز دهنده شده پس
 كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَئِذَا الْآخِرَةُ
 چگونه افزونی دادیم بعضی مردمان را بر بعضی یعنی در دنیا و بر آید در آخرت
 أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضُلًا لَا تَجْعَلْ مَعَ
 زیاده تر بود درجات و بیشتر باشد در افزونی دادن مقرر کن
 اللَّهِ إِلَهًُا آخَرَ فَتَقَعُدَ مَنْ مَدَّ يَدَهُ خَوْرًا وَلَا تَقْضِ
 خدا معبود دیگر را انکه نشینی طوبی بده بی بار مانده و مقرر کرد
 رَبِّكَ إِلَّا تَعْبُدُ وَالْآيَاتُ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ أَحْسَنُ
 بروردگار تو که عبادت کنند که خودشان را دیکند ما پروردگار بگو کاری
 إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
 اگر برسد نزدیک تو بگوان سالی یکی از ایشان یا هر دو پس

بسم الله الرحمن الرحيم

فَلَا تَقْتُلْ لَهُمَا آفَ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
مُرَافِقًا وَتَوَدَّ بَيْنَهُمَا وَتَوَدَّ بَيْنَهُمَا وَتَوَدَّ بَيْنَهُمَا

كِرْمًا ۝ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ ۝
وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ۝ وَبِكُرْاهِي

قُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ۝ وَبِكُرْاهِي
بِكُرْاهِي بَرَدِ دُكَارِ بَهْجَتِي بِرَبِّهِمَا جَنَاحَ بَرَدِ دُكَارِ بَرَدِ دُكَارِ

بِهَافِي نَفْسِكُمْ أَنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِإِبْرَاهِيمَ إِيمَانًا ۝ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ ۝ وَ

الْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْذِرْ رِبًّا ۝
إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۝ وَكَانَ

الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ
فَعَلَىٰ رُءُوسِهِمْ نَارٌ ۝ وَكَانُوا فِيهَا

مَكِينًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مَغْلُوبًا ۝
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا

وَلَا تَقْتُلُوا وَلَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
مُرَافِقًا ۝ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ ۝

قُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ۝ وَبِكُرْاهِي
بِكُرْاهِي بَرَدِ دُكَارِ بَهْجَتِي بِرَبِّهِمَا جَنَاحَ بَرَدِ دُكَارِ

بِهَافِي نَفْسِكُمْ أَنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِإِبْرَاهِيمَ إِيمَانًا ۝ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ ۝ وَ

الْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْذِرْ رِبًّا ۝
إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۝ وَكَانَ

الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ
فَعَلَىٰ رُءُوسِهِمْ نَارٌ ۝ وَكَانُوا فِيهَا

مَكِينًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مَغْلُوبًا ۝
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا

شاه دانا

صورت نخل در مانده گشته
یعنی در صورت اسراف

و مکتب

أُولَادِكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ لَّحْنٍ نَزَزَ قَهُمْ وَيَا كَرِيمَ
اولاد خود را از ترس شکستی ماگوزی میدییم ایشانرا و ایشانرا بر ایشان
قَتَلْتَهُمْ كَانَ خَطَاكِبْرًا وَلَا تَقْرَبُوا الرِّبَا إِنِّي أَنَا كَانُ
کشتن ایشانرا بدست گناه عظیم و نزدیک شود بر باد بر ایندی
فَاجْشَعُوا وَا سَاءَ سَبِيلًا وَلَا تَقْنَلُوا النَّفْسَ
بیجای است و بد برای است دی و کشید نفس را
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ
که مجرم ساخته است خدا را حق و هر که کشته شود بدست بر او داده اسم
جَعَلْنَا لَوْلِيَهُ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ
دادیم و ارث او را قومی یعنی حق قصاص پس باید که زیادتی کند در کشتن
إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا
بر ایندی دی بدست یاری داده و نزدیک شود بر باد بر ایندی
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ
بهر ایندی که او بیک است تا آنکه رسد به نهایت قوت خود و وفا کند به عهد
إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمُ
بر ایندی عهد بر رسیده خواهد شد و تمام کنید پانته را چون بماند
وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْرُسْتَقِيمَ ذَٰلِكَ خَيْرٌ أَحْسَنُ
و ترازوی راست این بهتر است و بیکو تراز است از همه
تَأْوِيلًا وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
حاکمیت و مردوبی چیزی که ترا دانش آن نیست بر ایندی
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَارِعْنَهُ
گوش و چشم و دل همه را از پنهان بر رسیده
مَسْئُولًا وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ
خواهد شد و مردور زمین خرامان بر ایندی
تَخْرُقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا كُلُّ ذَٰلِكَ
در شکافت زمین را و ترس بود بهیسا در درازی همه این

در این
سوره

ع

كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ذَلِكُمْ مِمَّا
 أُوحِيَ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
 اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا
 أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 إِنَاثًا أَنْكُمْ تَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا
 فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
 نُفُورًا قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ
 إِذْ إِلَّا ابْتَغُوا إِلَيَّ فِي الْعَرْشِ سُبْحَانَ
 وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ
 إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
 إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
 جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

حاصل اینست که فعلی آن نزدیک پروردگار تو نیست مگر این را بچند است

که دخی در ستاده است بسوی تو پروردگار تو از علم و معارف

خدا معبودی دیگر را بگوید انداخته بسوی درد و زحمت گداخته کرده باشد

اما بگویند شما را پروردگار شما را بران و خود را گرفت از فرشتگان

و قرآن را بر آینه شامی گویند سخن کمال و بر آینه بهر نوع

سجده درین قرآن نمایند بر شود فی اقرآن ایشان را

رسیدن بگو اگر بودند بی خدا معبودان دیگر چنانکه میگویند بگو

طلب کردند بسوی خداوند عرش را راه منزلت را پاکست دی

بنده است از آنچه میگویند بنده عظیم بپای یاد میکند اورا آسمانها

همه گفت که درین و هر که در میان ایشانست و دست هیچ چیز

فرمانی یاد می کند باستانی از ویکی شافهمی کنید با ذکر آن ایشان

بر آینه دی است بر دبار و آخر کار و چون بخوانی قرآن را

بسیاریم در میان تو و در میان آنانکه باور ندارند آخرت را

حجاً بامستوراً. وجعلنا على قلوبهم أكنة أن

يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ

فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَعْلَى أَدْبَارَهُمْ نُفُورًا

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ

وَإِذْ هُمْ يُجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ

إِلَّا رِجَالًا مَسْخُورًا. أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

فَضَلُّوا أَفَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا. وَقَالُوا إِذَا

كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَوَلَا نَأْتِيكَ بِجُثَّةٍ

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا. أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْمُرُ فِي

صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَزِيدٌ نَاقِلُ الْكَفِّ فَطَرُكُمْ

أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ

مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

فَلْيَسْتَجِيبُوا نِدَاءَهُمْ وَتُظَنُّونَ أَنْ لَبِيتُمْ إِلَّا قُلُوبًا

مُتَحَدِّثِينَ

رَبِّهِمْ

رَبِّهِمْ

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

دیکویندند که آن مرا که بگویند کلمه که آن بهتر است یعنی ماکلفار براینه شیطان

يَزْعِمُ بَيْنَهُمْ أَن الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا

بزن می گویند میان مردمان براینه شیطان هست آدمی را دشمن

مُبِينًا رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ أَن يُشَايِرَ حَمَكُمْ أَوْ أَن يُشَا

آشکار که بود در کار شما دانانراست بحال شما را خواهد رحم کند و شما را نخواهد

يَعِدُّكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَلًّا وَرَبُّكَ

عفویت کند شما را و نفرستادیم ترا با محمل برایشان لکایان و بر درو که بفرستد

أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا

دانا تر است در آسانها و در زمین است و براینه فضل دادیم

بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

بعضی نبیا میران را بر بعضی دادیم داور زبور را

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ

بگو بخوانید آنانرا که گمان دارید الهیت در حق ایشان بجز خدا این توانمند

كُشْفَ الضَّرْعِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْمِلُوا أُولَئِكَ الَّذِينَ

در در کردن سختی را از شما و نه بغیر دادن آنانکه ایشانرا

يَدْعُونَ يَتَّبِعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ

پیوسته کنند که فراں یعنی عیسی عزیز دلا بیک طلب می کند بوسی پروردگار خویش قریب را

أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ

کردیم نزدیک باشد و توقع دارند رحمت را و میترسند از عذاب او

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا وَلَئِنْ مِّنْ

براینه هست عذاب پروردگار را نترسیده شده و نیست هیچ

قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ

و هیچ ای مایه که کنده وی اسم پیش از روز قیامت یا

مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ

عذاب کننده وی اسم بعقوبت سخت است این وعده در لوح نوشته شده

که که ام یک ایشان

مَسْطُورًا وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ

نوشته شده و باز نداشت از آنکه فرستیم نشانه

كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَإِنَّا ثُمَّ دَلُّوا الْبَاقَةَ بِمُصْرَةٍ

در دوح سمرده بودند از ایشان و دادیم نمود را از سر داده تا نشان باشند

فَظَلُّوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخَوِيفًا وَإِذْ

پس که فرستد نگر بوی دمی فرستیم نشانه را که

قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

چون گفتیم ترا که بدو در کار تو در گفته اسف همه مردمان و تا قسم

الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْآفِتَةَ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ

مناجیه که نمودیم تو را که استیغاثی

الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوْفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا

که لغزین کرده شده و در قرآن مکر استیغاثی و نیز ساینده پس می افزاید ترا ساینده را

طُغْيَانًا كِبَرًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُْوا لِآدَمَ

سرگشته بزرگ را و یاد کن چون گفتیم درشتگان را سجده کنند بپوی آدم

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا

پس سجده کردند الا ابلیس گفت آیا سجده کنم کسی را که آفرید او را گل

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ

گفت ای بادیری این شخص را که فضل داده بر من اگر سوخوف کناری

أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا

مرا تا روز قیامت البته از من بگویم اولاد او را

قَلِيلًا قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ

از من خدا فرمود بدو آنکه هر دوی او کنند از ایشان پس که در رخ

جَزَاءُكُمْ جَزَاءٌ مَوْفُورًا وَاسْتَغْرَزَ مِنْهُ اسْتَطْعَتْ

سزای همه شماست سزای همه کامل و از جانجانبان هر که را توانی از

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ نُحْيِلُكَ وَرَجَلُكَ

ایشان با و بر خود و از من بر ابله ایشان سواران خود را

۲۸

ایشان

وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدُوهُمْ

و بنادوگان خود را و شرک خود با ایشان در اموال و اولاد ایشان و وعده ده

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا إِنَّ عِبَادِي

و وعده میدهد شیطان ایشان را مگر بفریب بر اینست بندهگان من نیست

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ كِتَابًا

نیست ترا بر ایشان اقتدرستی و بس است پروردگار تو که رسا

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا

پروردگار شما است که روان می کند برای شما کشتیها را در دریاها و بستان

مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَإِذَا امْسَكَ الْأَضْرُ

کشتی را قطع کرد از پیرامین او هست بر شما مهربان و چون رسد بشما سخن

فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ فَلَمَّا جَاءَكُمْ

در دریا گم شود هر که او را میخوانید مگر خدا پس چون خلاص ساخت شمارا

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا أَفَأَنْتُمْ

بوی می روی کردان شد بدست آدمی ناسپاس آیا اینست

أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

از آنکه فرو برد شمارا بجانب از خشکی یا بفرستد بر شما بادی

حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا يَجْعِلُونَ

تندی که سنگ ریزه افکند بازتابید برای خود هیچ نگه بمانی آیا این شده ایشان

فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ

از آنکه بازدارد شمارا بدربار و بفرستد بر شما از باده تندی را

الرَّيحِ فَيُغَرِّقُكُمْ بِمَاءٍ كَثُفَ فَرَشْتُمْ لَوْلَا

پس غرق کرده اند شمارا بسبب آنکه که فرستد بر شما باده برای خود هیچ نماند

بِهِ تَدْعُوا وَلَوْلَا كَرَمَاتُنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلُهُمْ فِي الْبَرِّ

بر ما بسبب آن غرق و بپراکنده نکردیم فرزندان آدم را و بچه ایشان را

وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْكَثِيرِ

در دریا و روزی دادیم از پاکیزه ها و فضل دادیم ایشان را بسیار

در بیان

مَنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ انْسَانٍ

از آنچه آفریدیم فضل داد است روزی که بخوانیم بر قدره را

بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَ نَدْعُ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

باجسوا ای ایشان پس هر که داده شده نامه اعمال او بدست راستش پس آنچه بخواند

كُتِبَ لَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَتِلْكَ أَمْثَلُ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ

نامه خود را دستم کرده ننهد مقدار یک باشد و هر که باشد در دنیا

أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلاً

کور دی در آخرت نیز کور است و ضلالتشند تراست راه را

وَأَنْ كَادَ وَالْيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ

و بر آینه نزدیک بودند که بغیر بار دارند از آنچه وحی فرستاده ایم بوی

لِتَقْتَرِبَ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا الْإِنْتِخَادُ

تا برسدی بر ما غیر آنرا و آنگاه که رفتندی

خَلِيلٌ وَلَوْ لَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنَ

دوست ترا و اگر نه آن بودی که ثابت داشتیم ترا نزدیک بودی که بگریزی

إِلَيْهِمْ شَيْئاً قَلِيلاً إِذَا الْأَذْقَنُكَ ضَعْفًا حَيَوَةً

بوی ایشان اندک سیلی آنگاه می چنانیدیم ترا و دود چند عذات نزد می

وَضَعْفًا لِمَاتٍ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصْرًا

و دود چند عذاب مرگ باز می یافتی برای خود مدد کننده بر ما

وَأَنْ كَادَ وَالْيَسْتَفِرُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

بر آینه نزدیک بودند که بغیر آنند ترا از زمین تا بجا و من گشتندی

مِنْهَا وَإِذَا الْإِلَهُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا سَنَنْهَ

ترا از اینجا و آنگاه میباشند پس از تو مگر اندکس مانند روش

مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ

آنکه فرستادیم ایشان را پیش از تو بغیر بیری خویش و بخوابی یافت

لِسُنَّتِنَا جَوِيلاً أَوَّمُّ الصَّلَاةَ لَوْلَا الشَّمْسُ

روشن ما را تبیین بر پای دار نماز را وقت روال آفتاب تا بجوم

بسم الله الرحمن الرحيم

غَسَقَ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ

ناجیوم نامی شب و لازم که قرآن بخواند بخیر باشد بخواند بخیر باشد

مَشْهُودًا. وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى

شوند فرشتگان و بعضی شب بیدار باش بقرآن شب بخیزی زیاده کرده شد

أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا. وَقُلْ رَبِّ

زیاده کرده شد برای تو نزدیک است که این تاده کند ترا بدو که تو را و بجای برود که

أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ

در آید مرا در آوردن بسندیده و بدون آرم مرا بروی بسندیده

وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا. وَقُلْ

و ساز برای من از نزدیک خود قوتی و یاری دهنده و بگو آمد

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

آمد حق و نابود شد باطل بر این باطل است نام بود

زَهُوقًا. وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ

شونده و فرود می آید از قرآن آنچه دمی شفاعت و رحمت است

لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا. وَإِذَا

مسلمانان را و می افزاید در حق ستمکاران که زیان را و چون

أَنعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْجِبَانِيهِ. وَإِذَا

انعام کنیم بر آدمی رو برگرداند و بجایاند باز دمی خود را و چون

مَسَّهُ الشَّرُّ كَانُ يَوْسًا. قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ

بوی ستمی تا امید باشد بگو هر کسی که کار میکند بر طریق خود پس

فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا. وَيَسْأَلُونَكَ

پروردگار شما دانای تر است بآنکه دمی یا بنده تر بود راه را و سوال می کنند ترا

عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ

از روح بگو روح از فرمان پروردگار است و شما نداده

مِنْ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا. وَلَكِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ

از علم که اندک است و اگر خواهیم ببریم آنچه دمی فرستاده است

بقای بسندیده یعنی تمام شفاعت

شده آید

بِالَّذِي أَحْيَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا

آنچه را که میخواستیم بوی تو باز نیامد بوی خود و نسبت دی را کار

وَكَلَامًا إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ

که راستی بیک بانی که از آسمان بسبب رحم از جانب پروردگار تو بر آید فضل دی

كِبْرًا قُلْ لَنْ أَجْتَمِعَ لِلْإِنْسِ وَالْجِنِّ عَلَى أَنْ

بزرگتر بگو اگر جمع تواند آدمیان و جن بر آنکه

يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ

بیارند مانند این قرآن هرگز نیارند مانند آن اگر چه باشند

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِرٌ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ

بعض ایشان بعض را مدد دهنده و بر آید کلمات بیان کردیم برای مردمان

فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ

در قرآن از هر داستان بی قول نبردند بیشتر مردمان پس قول زد بیشتر

النَّاسِ لَا كُفُورًا وَقَالُوا لَنْ نُوْمِنَ بِكَ حَتَّى

مردمان را کفر نپاسی را و گفتند هرگز باور نداریم ترا آنکه جاری کنی

تَفْخِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا أَوْ تَكُونَ لَكِ جَنَّةٌ

برای از زمین چشمه و یا باشد ترا بوستان بی

مِنْ نَخِيلٍ وَعَيْنَبٍ فَتَفْخِرِ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْخِرُ أَوْ

از خرمادان انوار پس روان کنی چو بها دران میان روان کردنی

تُسْقِطُ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي

با فرود آری آسمان را چنانچه گمان میکنی بر ما باره باره تا بجاری

بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبْلًا أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ

صدرا و فرشتگان را دردی بر دی یا باشد ترا خانه از

زُخْرُفٍ وَتَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِرَ بِرُفْقِكَ

زرب یا بالا رودی در آسمان و باور نداریم بالا رفتن ترا

حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي

تا آنکه فرود آری بر ما نوشته بخوانیم از آنکه بگو بگفت پروردگار من

فرستاده شد

مَلَكُ كُنْتُ الْإِبَشْرَ رَسُولًا وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ
 يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى لَا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ
 رَسُولًا قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ
 يُمْشُونَ مُطِيعِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا
 رَسُولًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا لِّكُنِّي وَبَيْنَكَ
 أَنَّهُ كَانَ يُعْبَادُ خَيْرًا بِصِدْقٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى رُجُومٍ
 عِمَاءٍ وَبِكَافِرَاتٍ كُفَرَاءَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا
 لِّكُنِّي وَبَيْنَكَ أَنَّهُ كَانَ يُعْبَادُ خَيْرًا بِصِدْقٍ
 وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
 أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى رُجُومٍ
 عِمَاءٍ وَبِكَافِرَاتٍ كُفَرَاءَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا
 لِّكُنِّي وَبَيْنَكَ أَنَّهُ كَانَ يُعْبَادُ خَيْرًا بِصِدْقٍ

بیزاید

نصف

وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا

و ساختند برای ایشان مهلادی که هیچ شبهه نیست پس بول کردند و سرکشیدند

كُفُورًا ۚ قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي

ترا بخار را بگو اگر می بودید شما مالک خزانه های بخشش پروردگار

إِذَا الْأَمْسِكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۖ وَكَانَ الْإِنشَانُ

مرا نگه بر بخیلی میزدند بر ترس آنکه همه را خرج کنند ابست آدمی

قَتُورًا ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

بمکاشفه و برآینده دادیم موسی را نه نشانه روشن

فَسَأَلَ بَنِي سُرَّاءَ لَمَّا إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ

پس پرسش از بنی اسرئیل چون آمد بایشان پس گفت او را فرعون

إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ۚ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ

می بندارم ترا ای فرعون بگفته شده گفت برآینده بودا شد

مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ

که نرسانده است این نشانه را پروردگار آسمان و زمین دلیلی

وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مُشُورًا ۚ قَارَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمُ

می بندارم ترا ای فرعون بگفته شده پس خواست که بکشانند از سر

مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمْعًا ۚ وَ

از از بین پس غرق ساختیم او را و آنرا که همراه او بودند همه یکجا

قُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ مَا لَكُمْ لَتَقُولُوا

و گفتیم پس از وی ای اسرئیل را سائین بگویم در روزی

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۚ وَبِالْحَقِّ

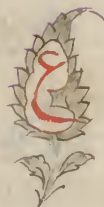
پس چون بیاید وعده آخره بیاریم شما را در هم آمیخته و راست

أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا

فرود ستادیم قرآن را و راستی فرود آورده است و نفرستادیم ترا از فرود

وَنَذِيرًا ۚ وَقرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عُلَا

و بنده بر ستاین و قرآن را به تفویض فرستادیم تا بخوانی آنرا بر مردمان بر

مُكِّثٌ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝ قُلْ اٰمِنُوْا بِهِ اَوْ لَا تُوْمِنُوْا

بر بزرگ و فرد فرستادیم آنرا فرد فرستادنی بگو ایمان آری یا ایمان نیاورید

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ اِذَا اٰتٰی عَلَیْهِمْ

بر آینه آنگاه داده شد بر سیم پس ازین چون خوانده شود بر ایشان

یَخْرُجُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَبْحًا ۝ وَیَقُولُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا

می افتند بروی خود سجده کنان و گویند پاکست پروردگار ما

اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝ وَیَخْرُجُوْنَ لِلْاَذْقَانِ

بر آینه وعده پروردگار را کردنی می افتند بروی خویش

یَبْكُوْنَ وَهَیْزِلُهُمْ خُسُوْعًا ۝ قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ

گریه کنان و می افزاید بران در ایشان فروزی را بگو سجده کنید خدا را یا

اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ ۝ اَیَّٰمَاتٌ دُعَا فَلَہُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی

بخوانند رحمان را بر کدام که بخوانی پس خدا راست نامهای نیکو

وَلَا یَجْهَرُ بِصَلَاتِکَ وَلَا یَخَافُ مِنْهَا وَابْتَغِ بَیْنَ

و این همه بلند بخوان اما ز خود را و این همه است مخوان و بجوی میان این

ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَسْتَحِذْ

و آن راستی و بگوست این خدا راست که هیچ فرزند

وَلَدًا وَّلَمْ یَكُنْ لَّهٗ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ

فرزند گرفته است و نیست او را هیچ شریک در پادشاهی و نیست او را

وَلِیٌّ مِّنَ الدُّنْیَ وَکَبِّرَہُ تَکْبِیْرًا ۝

هیچ کار سازی و نام توانی و بگویم او را بگویند تعظیم کردنی

سُوْرَةُ الْكَافُرَةِ بِکَیْفَةٍ وَهِيَ ثَلَاثٌ عَشْرًا بِیْتًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِہٖ الْکِتٰبَ

همه ستاین این خدا راست که فرد فرستاد بر بنده خود کتاب

سجده

الحمد لله

وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا. قِيمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا
مَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنْ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا. مَا كُنتُمْ فِيهِ أَبَدًا. وَيُنْذِرُ
الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مَاهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
وَلَا يَلْبِثُ فِي سَمْعِهِمْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا. فَلِعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
عَلَىٰ تَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا
إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا. وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعَدًا
جُرُزًا. أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ
كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا. إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ
فَقَالُوا إِنَّا لَبِئْسَ الْأَتْنَا مِنَ لَدُنْكَ وَهَيْئَ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا. فَضَرْبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ

نسخه

و پند آورد در وی بجای ساخت او را راست تا بترساند از عقوبت

از نزد یک خدا و تا مرزده دهر آن مسلمانان را که می کنند کارهای شایسته

آنکه ایشانراست مزد نیک باشند که در روز قیامت همیشه و تا رسد

آنرا که گفتند خدا فرزند فرزند گرفته است نیست ایشان را هیچ و این

و نه بران ایشان را بود سخت است این سخن که می گویند از زبان ایشان

نسخه میزند در دروغ پس بر تو گشاده خود را

بر بی ایشان اگر ایمان نیاید باین سخن از جهه آمده

بر آینه ما ساختیم هر چه بر آید که بر زمین است از این آنرا تا امتحان کنیم

ایشان را که از این آینه نواز است در عمل و هر آینه آینه معدوم خواهیم ساخت هر چه

بیدان بموآمزه آیا پنداشتی که اصحاب غار نوشته یعنی نوشته

که بر دیوار آن غار بود از جودش بنای عجیب و در چون آرام گرفتند جوانان چند بوی غار

و گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزدیک خود بخشش و آماده ساز برای

راه یابی در کار ما پس برده گذاشتیم بر گوش ایشان در غار

سین

کافران

در زیاده دادیم ایشان را

ای پروردگار جهان پروردگار

ایران ازین که فرما

بر شما

سَنَنْ عَدَدًا ۱۰ ثُمَّ يَعْثِبُهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ
 سَابِقٌ بِالْأَمْرِ شَدِيدٌ بَارِئٌ بِمَا يَخْتَارُ ۱۱
 أَحْصِيَ مَا الْبَشَرُ أَمَدًا ۱۲ لَنْ نَقْصُرَ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِأَلْحَقٍ أَنْهُمْ قِتِيَّةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى
 وَرَبِّطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ لَهَا
 لَقَدْ قُلْنَا إِذْ أَشْطَطْنَا هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ لَوْلَا يُاتُونَ عَلَيْهِمْ مُبْسَلُتٌ مِنْ
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۱۳
 وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُكُمْ
 رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئُ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَاقًا ۱۴
 وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرَعَنْ كَهْفِهِمْ
 ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ ۱۵
 وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۶

تا بهای سحرده شده باز بر آنچه ایشان را میخواستیم کدام یک از دو گروه

یادداشت است مقداری را که در ملک کردند از مدت زمان ما میخواهیم بر تو خبر بدهم

بالحق آنهم قتیة امنوا بر ربهم و زد نهم هدی

برای کسی بر آینه ایشان همان چند بودند که ایمان آوردند به پروردگار خویش

و ربطنا علی قلوبهم اذ قاموا فقالوا ربنا رب السموات و الارض لن ندعو من دونه لها

در رشته بستیم بر دل ایشان یعنی دل ایشان را استوار ساختیم چون ایشان گفتند

السموات و الارض لن ندعو من دونه لها

آسمانها و زمین است بر آینه بخوابیم برست بخردی معبودی را

لقد قلنا اذا شططنا هؤلا قوما اتخذوا من

بر آینه گفته باشیم آنگاه سختی در رخ این قوم با خدا یان گرفتند بجز

دونه الهه لولا یاتون علیهم مبسلت من

خدا بجای آنی آرند بر سوت این خدا یان دلیلی این واضح نیست

فمن اظلم ممن افتری علی الله کذباً ۱۳

بسی ستمکار تر از کسی که بر بست بر خدا دروغ را و چون بگویند برای

وما یعبدون الا الله فاولی الکف یشرکم

و بگویند بجز آنچه می پرستند ایشان بجز خدا بی آرام گیرید بوی غارتنا فراخ کند

ربکم من رحمته و یهیی لکم من امرکم مرفقا ۱۴

پروردگار شما بخشایند خود راه بهی سازد برای شما متصف را در کار شما

وتری الشمس اذا طلعت تزاور عن کفهم

و ببینی ای بنده صحر آفتاب را وقتی که طلوع شود میل کند از غار ایشان

ذات الیمین و اذا غربت تقرضهم ذات الشمال ۱۵

بجانب راست و چون غروب شود دخی در سبیل از ایشان بجانب

و هم فی فجوة منه ذلک من آیت الله لعلکم تهتدون ۱۶

و ایشان در شکاف دخی اند در غار این از نشانیهای خداست بر که راه نماندش خدا

هُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا

همون است راه یابنده و هر که گمراه گشتن نیابی او را هیچ دوست راه نمایند

وَحَسْبُهُمْ اِيْقَانًا وَهُمْ زُقُودٌ وَنَقَلِبُهُمْ ذَاتِ

و به بنداری ای یکنیده ایشان را بیدار و ایشان خفته اند و ای کرداریم ایشان را

الْيَمِينِ وَذَاتِ الشِّمَالِ وَكَلِمَهُمْ بِاسِطَرْدِ رَاعِيَةٍ

جانب راست و جانب چپ و کلام ایشان کت داده است دوست خود

بِالْوَصْدِ لَوْ اِطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا

بر غنچه دروازه اگر اطلاع یابی بر ایشان البته رو بردانی از ایشان بگری

وَلَكَلَيْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنِيسَاءِ

و به شوئی از ایشان بترس و چنانکه خفتن ایشان را تا ناسا ختم بخشنند

لِيَوْمِ قَائِلٍ مِنْهُمْ كَمَا كَلَيْتُمْ قَالُوا الْيَسَاءُ يَوْمًا

در میان خود گفت گوینده از ایشان چه قدر درنگ کردید گفتند درنگ کردید

اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا اَرَبِكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَيْتُمْ فَاَبْعَثُوا

با بعضی روز باز گفتند چه در دگر شما دانایان است مقدار درنگ کردن

اَحَدَكُمْ يَوْمَ فَمَكَ هَذِهِ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا اِيَّاهَا

بگو از میان خود باین نقره خود ایوبی شهر این بس باید که مال کند کدام

اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَا تَكُم مِمَّا رَزَقَ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ

یک از ا طعام این شهر طعام پاکیزه تراست پس بسیار دلباشا قوی از آن و باید

وَلَا يُشْعِرَنَّ بَكُمْ اَحَدًا اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوا عَلَيْكُمْ

که بسلی آمد و رفت کند و خبردار کنند بچگونگی این کافران اگر قدرت یابند

يَرْجِعُوْكُمْ اَوْ يَبْعَدُوْكُمْ فِيْ سِلْسِلَةٍ وَلَنْ تَفْلَحُوا اِذَا

سنگ زدند شما را و در این خود و در سنگ را بخواهند شد انگاه

اَبَدًا لَّوْ كُنَّا لَكَ اَعْتَرَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْا اَنْ وَعْدَ

هرگز و همچنین خبردار گردانیدیم مردمان را بچال ایشان تا بدانند که وعده

اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَنْتَازِعُونَ

خدا راست است و آنکه قیامت هیچ شبهه نیست در آن وقتی که نزاع می گردند

برو بکنیم ایشان را تا عجب
باید که بگویند در
نیان خود

کر بخشن

بگردد

پس بفرستد

برشما

يَنْتَظِرُهُمْ

ایشان انانتر است

ایشان

است

تر است

يَكُنْهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا أَيْنَ الْبُيُوتُ عَلَيْهِمْ بَيْنَنَا نَارُهُمْ أَعْلَى
بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمُ
مَسْجِدًا سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُتِبَ لَهُمْ
يَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُتِبَ لَهُمْ وَجَمَاعًا الْغَيْبِ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كُتِبَ لَهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِفِهِمْ
وَلَا تَقُولَنَّ لَشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكُ غَدًا إِلَّا الْآنَ
يَشَاءُ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى
أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
وَلْيَتَوَانِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا
تِسْعًا قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَتَوَالَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
وَرَبِّهِمْ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ لِيَكُونُوا مِنْهُ رِيشًا وَهُوَ يُجْعَلُ لَكُمْ الْوَسِيلَ أَيْنَ تَشَاءُونَ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّكُمْ وَهُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ هُوَ الَّذِي لَا تَحِيطُ بِشَيْءٍ مِنْ سِرِّهِمْ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ لِيَكُونُوا مِنْهُ رِيشًا وَهُوَ يُجْعَلُ لَكُمْ الْوَسِيلَ أَيْنَ تَشَاءُونَ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ

مِنْ قَوْلِي وَلَا يَشْرُكَ فِي حِكْمَةِ أَحَدٍ أَوَاتِلْ مَا أَوْحَى

دوی پنج کار سازی در کتابت بیکد در حکم خود بیکس را و بگو آن آنچه وحی

إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ

فرستاده شد بوی تو از کتاب پروردگار تو بیکس تبدیل کننده نیست کلماتی

تُجَدِّ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا ۝ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ

دوی را و نیاید پیجوی پیجوی چندی و بجز خود را با

الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوقَةِ وَالْعِشْرِ يُرِيدُونَ

آنانکه یاد میکنند پروردگار خود را بقیع و شام می خواهند

وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ

روی او را و باید که در گذرد چشمتی تو از ایشان طلب کن آن آرایش

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ أَغْفَلًا ۖ قَلْبَهُ عَنْ

زندگی دنیا را و در میان هرگز آنکه غافل ساخته دل او را از

ذِكْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ۖ وَقُلْ الْحَقُّ

یاد جوین و پیروی کرده است خواهش خود را و است کار او از حد گذشت و بگو این

مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ۖ

از پروردگار شما پس هر که خواهد ایمان آورد و هر که خواهد که فرستد

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۖ

بر آئینه ما مهیا کردیم برای ستمکاران آتشی را که در گردن ایشان سربازده بای او

وَأَنْ يَسْتَخَفُوا يَخْأَوْنَ أَيْمَاءً كَالْمُهْلِ يَشْوِي

و اگر فریاد کنند بر او ایشان رسیده شود بپوشانند آبی مانند مس که آتش بر ایشان کند

الْوَجْهَ يَلْسُ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَقًا ۖ إِنَّ

روی بای آن بد آتشید نیست و دوزخ را بر آرا ملک است بر آئینه

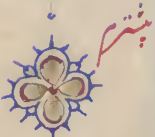
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ نَالَا نَضْعُ أَجْرَ

آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بر آئینه ما بپوشانیم می کنیم

مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

مزد کسی که نیکو کرده است کار را این جماعت ایشان را است بوستانها همیشه آمدن میرود

مکفوف

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

زیر ایشان هر باری زیور داده شوند از آنجا دستوارها از زر

وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خَضْرَاءً مِنْ سُندُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ

و پوشند جامه های سبز و دویای تازک

مَتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ

مجلس گزینان اسباب سمیانه این نیک جزا است و بهشت نیکو

مُرْتَفَعًا وَأَضْرِبُ لَهُمْ مِثْلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا

آرامگاهی است و بیان کن برای ایشان درستی قصه دو شخص دادیم

لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ

یکی را از ایشان دو بوستان از درختان انگور و کردار کرد آن مبدار گزین

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا كَلَّا الْجَنَّتَيْنِ اتَتْ كُلُّهَا

در میان این بوستان زراعت هر دو بوستان آوردند میوه های خود

وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَلَوْ فَجَّرْنَاهَا نَهْرًا وَكَانَ

نیکی که نکرد از میوه با و جاری ساختیم میان آن بجوی آب و بود

لَهُ نَزْلٌ فَقَالَ لَصَاحِبِهِ هُوَ يَأْوِرُنِي إِنَا كُنَّا

او را میوه با بسیار گفت بمنشش خود را و گفت و گوی میکرد با آن بمنشش من

مِنْكَ مَا لَا وَاعِزٌّ نَفْرًا وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ

از تو در مال و غلب نرم باغیارت خشم و در آید بوستان خود ستم کرده

لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا وَمَا

بر خویش گفت می بندارم که بپاک شود این بوستان هیچگاه و

أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي

کجا ندارم که قیامت متحقق شود با فرض اگر باز گردانیده شوم بوی پروردگار

لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَ

خود بر آیمه خواهیم یافت باز نسی بهتر ازین بوستان گفت او را بمنشش او را و گفت

هُوَ يَأْوِرُنِي أَكْفَرْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ

گفتوی بگردادی ایا که فرستدی بآن خدا اگر بپدا کرد ترا از خاک

ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيْكَ رَحْلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي

باز از نطفه باز ترا امر ساخت بیکس من اعتقاد دارم که اندر دروکار

وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتِكَ

و شریک معز نیست برب من با پروردگار خود به مجلس را و چرا چون در آمدی به بستان خود

قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلُ

گفتی آنچه خدا خواست خداوندی است نیست هیچ توانائی نیست خدا اگر می بینی مرا

مِنْكَ مَا إِلَّا وَوَلَدٌ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنَّ

از خود از مال و فرزند پس شاید که پروردگار من بدرمرا

خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَبُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ

بهتر از بوی بستان و شاید که در بند پر بستان تو هذا است از

السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِلاً زَلَقًا أَوْ يَصْبِحُ مَاؤُهَا

آسمان پس گردد زرق بی گناه لغزیده بای شود آب او

غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا وَأَحْطِ بِثَمَرِهِ فَأَبْصِرْ

فرورفته پس توانی آن را چنین و بقوت احاطه کرده شد بر تو

يَقْلِبُ كَفْيَهُ عَلَىٰ مَا انْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ

پس بگرداند بر سرش خود را بجزرت بر آنچه خرج کرد در عمارت آن و

عَلَىٰ عُرُوشِهِمْ وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي

آن بستان افتاده بود بر سقفها و خود در سکفت علی کاشن شریک معز نکردی با پروردگار

أَحَدًا وَلَوْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ

خود هیچکس و نبود او را هیچ جماعتی که یاری دهندش بجز خدا

وَمَا كَانَ مُنْصِرًا هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ

و نبود خود را منکر گزیده اینجا است شد که کار ساری خدا همیشه باشد است

خَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ عَقْبًا وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا

و بی بهتر است از روی ثواب دادن و بی بهتر است از روی جزا دادن و بیان کن برای ایشان

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَفَ

زندگی دنیا که وی مانند آبی است که فرو فرستادیم از آسمان در بیم و امید

الحق

بِهَ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ

بیشتر وی رستی زمین پس شد آفرین در همه شکسته پودری باد

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

و هست خدا بر همه چیز مقتدر

الْبُنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ

فرزندان آفرین زینت دنیا و باقیات وصالیه

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

بیشتر نزد یک خدا از جهت ثواب و خوشتر اندیشه و امید دین

وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ

گرفتار و پیوستی زمین را ظاهر شده و جمع سازیم مردمان را

نُعَادِرْهُمْ أَحَدًا

پس نگذاریم از ایشان هیچکس را

لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ

گویند بر اینست آمدید پیش ما چنانکه آفریدیم شما را اول بار بلکه می پنداشتید

أَلَنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا

که نخواهیم ساخت برای شما وعده گوی و در میان نهاده شوند تا مهل احوال این بیتی

الْجَحِيمِ مَنْ مَشْفِقِينَ

کنیم کار از آن ترسان آرا آنچه در آن است میگویند ای دای بر ما

مَالِ هَذَا الْكَيْبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

چو حال است این نامه را بیکدرد هیچ معصیت ندارد در آن بزرگ آرا

إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدَ مَا عَمِلُوا حَاضِرًا

مگر احاطه کرده است آنرا و بیابد همه کرده بودند حاضر و مستقیم میکند

وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

برورد کار تو به هیچکس و داد کن چون تقسیم بهر شکاں سجده کنند آدم را

فَسَبِّحْهُ وَالْإِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ

پس سجده کردند کربابیس بود از جن پس بیرون شد از فراش

أَمْرًا نَهَافْتَحْذَنَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولَئِكَ مَنَعُوا

فرمان پروردگار بخودای مردمان آباد است بیکدیگر بر آنرا و فرزندان او را بچون

وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ نَفْسٌ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا مَّا أَشْهَدْتُمْ

و اینان شمار دشمنان از شیطان بر عود است تنگ را را حاضر نموده بود و اینان را

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا

نزدیک آفریدن آسمانها و زمین و نزدیک آفریدن خودشان و اینان را

كُنْتُمْ تَتَخَذُونَ الْمُضِلِّينَ عُضْدًا ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا

مردگان را بیکدیگر که اینان را در روزی که گوید خدا بفرماید ای

شُرَكَاءِی الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِیْبُوا

مشرکان منند که اینان را که میگویدند که مرا که کجا میخوانید پس ندا کنند ای خدا و آنجا حاضر نمول

لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۚ وَرَأَى الْجُرُمُونَ النَّارَ

فرمود اینان را و ساختیم در میان ایشان جهنم و دیدند که اینان آتش را

فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

و فهمیدند که ایشان آفتابها را میبینند در روزی بنامند از آن جای باز گشتن

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ

ویرایش کردیم کونا کون بیان کردیم در این قرآن برای مردمان هر نوع

كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ۚ وَ

دستگاه و بیست آدمی بیشتر از همه چیز در خصوصیت و

مَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَ

باز ممانعت مردمان را از آنکه ایمان آرند چون بیاید ایشان هدایت و

يَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ

از آنکه طلب آمرزش از پروردگار بخود کمرانظر را آنکه بیاید ایشان روش پیشین

أَوَيَاتِهِمُ الْعَذَابُ قَبْلًا ۚ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

یا بیاید ایشان عقوبت کونا کون شده و میفرستیم بفرستادگان را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَنُحَادِلُ الذَّنَبِ

مگر بشارت دهند و ترساننده و خصومت میکنند کافران

کافران را بشبه دیهودیه تا بفراقت بپس آل سخن حق را و منحصر گشتند

آیات مراد چیزها که باقی تر ساخته شدند و گویست ستمکار تر از کسی که پند داده شد

آیات بر وردگار خویش پس روگردان گشت از آن و فراموش کرد آنچه بن فرستاده است

بر آئینه ماساخته اسم بردل ایشان برده بمانا تفهمنند قرا نرا و ساختنم

در گوش ایشان کرانی و بخوانی ایشان را بسوی هدایت راه ینا بند پس

راه نیابند انگاه هرگز و بود در کار تو امرزنده خداوند رحمت است

اگر سوا خذه کردی این کتاب را با پنجه کرد و دشمنان فرستادی بدیشان عفویت این

هم لموعده من يجد وايمند وبنام موبد موبدك

أَقْرَبُ الْكُتُبِ أَنْظَرُ الْإِلَهِ

دیہہ مارا ہلاک کردیم جواسمہ کردند و معین کردیم برای ہلاک ایشان

موسىٰ واد قال موسىٰ لفته لا ابرح حتى

بلغ مجده المحرين و امضى حقاً فلما بلغنا

فَالْقَوْلُ

جمع شدن در دریا فراوانی کردند مایه خود را پس اراه خود گرفت در دریا

آمد بقی پس چون گذشتند گفت موسی نو جوان خود را بیار برای ما طعام خات

لَقَدْ نَا مِنْ سَفَرِنَاهُنَا نَصَبًا قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ

أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنَسْتُ

إِلَّا الشَّيْطَانَ أَنْ أَذْكَرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ

عَجًّا قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْعُ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِنَا قُصَصًا

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا

وَعَلَيْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عَلًا قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتَكَ

عَلَى أَن تُعَلِّمَ نَمَا عَلِمْتَ رُشْدًا قَالَ إِنْ كُنْ

تَسْتَطِيعُ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا أَلَمْ

تَحْطُبْ خَبْرًا قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا

وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي

عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا فَانْطَلَقَا

حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

لَتَغْرُقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

الحق

عشر
السادس
الجور

لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تَأْتِنِي بِيَا
بنو امی باس شکبای گفت موسی سوا خنده من باطل با بچه
نَسْتُ وَلَا تَرْهُقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا فَاَنْطَلَقَا
لر اوسل میکردم و بر سر من بنداز در مقدمه من سختی را پس راه رفتند
حَتَّى إِذَا الْقِيَا غُلًّا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا
تا وقتی که بر خور دزد با تو جوانی خفیه گفت آنرا گفت موسی ای کشتنی نفس
وَزَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا قَالَ أَلَمْ
پاک را بفرستد نفسی بر آینه آوردی شے با پسندیده گفت آما
أَقُلُّ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ
مکلفه بودم با تو که بر آینه تو نموانی باس شکبای کردن گفت موسی
إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَحِّحْ
اگر پرسم آن چیز سے بعد از این بار پس صحیح من باس
قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَاَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا
بر آینه رسیدی از جانب من بگو عذر پس راه رفتند تا وقتی که
أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ
آمدند با اهل و بهی طعام طلب کردند از اهل آن دیهه پس قبول نمودند
يَضِيفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ
اهل آن دیهه که میانی کنند ایشان را پس یافتند طراسجا دیواری که بنحوست
فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا
پس راست ساخت گفت موسی اگر میخواستی بر آینه میکردی بر تعمیر این دیوار نزدی
قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَبَّحْنَكَ
گفت اینست جدای در میان من و تو جبر خواهم داد ترا
بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا أَمَّا السَّعْيَةُ
بتر آنچه نموانستی بران شکبای کردن اما کشتی
فَكَانَتْ لِسَاكِنِ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ
پس بود از آن کوردیشان چند که را میکردند در دریا پس خواستم که

یافتند

أَعْبَهُمَا وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّلَكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيهَةٍ
محبوب که آنرا و بدوین روی ایشان پادشاهی که میگرفت هر گشتی در شب را
غَضَبًا وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنًا نَجِيحًا
بزرگروستی و اما آن نوجوان پس بودند پدر و مادر وی مسلمان پس نیز سیدیم
أَنْ يَرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَآرَدْنَا أَنْ نُبَدِّلَ لَهَا
از آنکه غلب آید برایشان و سرکشی و کفر پس خواستیم که محض دبدایشان را
وَبِهِمَا خَيْرٌ مِنْهُ زَكَاةٌ وَأَقْرَبُ رُحْمًا وَأَمَّا الْجِدَارُ
چون در دو کار ایشان بهتر از وی از روی پاکیزگی و نزدیک تر از جهت سقوت و اما دیوار
فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَتْ تَحْتَهُ
پس بود از آن دو نوجوان یتیم در شهر و بود زیر آن
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ
گنجی از ایشان و بودند پدر ایشان نیکوکار پس خواست پروردگار تو که
يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ
این نوجوانان برسد به نهایت خویش و برآورد گنجی خود را از روی مهربانی
رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ
پروردگار تو نکردم آنرا از رای خود اینست سزا آنچه
تَسْطِعَ عَلَيْهِ صَبْرًا وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقُرْنَيْنِ
توانی بر آن بگیری و سوال میکنند از دو نفرین
قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا نَمُكِّنُهُ فِي
بگو خواهم بخوانم بر شما از حال وی چیزی بر آئینه و دسترس دادیم او را
الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا ثُمَّ اتَّبَعَ
در زمین و دادیم او را از هر چیزی سبب پس در پی
سَبِيلًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
سایه ای تا آنکه رسید به محل غروب و در حق آفتاب و یافت آنرا
تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا
که فرو میرود در چشمه کحل و لای یتیمی بجهت نظر مردمان یافت نزدیکان

ع

قُلْنَا يَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُنذِرُ

تغییم ای دو قرن یعنی این روبرو است با اینست که عقوبت کنی یا بگیری و پنداری

فَهُمْ حَسِبْنَا قَالَ إِنَّمَا مِنْ ظَلَمٍ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ

اما اینان میگویند گفت اما کسی که ستم کرد پس عذاب خواهیم کرد و او را

تَوَيَّرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَّكَرًا وَإِنَّمَا مِنْ

باز گردانیده شود به سوی پروردگار خویش پس عذاب خواهیم کرد و اما هر که

أَمِنْ وَعَمَلٍ صَالِحًا فَلَهُ جِزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَنَسْأَلُكَ

که روید و کار شایسته کرد پس پاداش است باید این را بگویند و خواهیم گفت

لَهُ مِنْ أَمْرِ نَائِسِرًا ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ

مرا در اسیران آسان شد باز در پی سببانی افتاد تا وقتی رسید

مَطْلَعُ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ

جای بر آمدن آفتاب و یافت آن بر روی آبی بر کر و دست نشانی است

لَهُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ سُرًّا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا

برای ایشان پنهان کرده بعضی بود و پنهان

لَدَيْهِ خُبْرًا ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ

نزدیک دی است از روی خبر داری باز در پی سببانی افتاد تا وقتی رسید

السَّدِّ بَيْنَ وَجَدَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمًا لَا يَسْكَدُونَ

سدی یافت این جانب کردی نزدیک نیستند از هم

يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوحَ

بفهمند سخنی را گفتند ای دو قرن یعنی این را بگویند و ما جوح

وَمَا جُوحٌ مَّفْسَدٌ وَنَكَلُ الْأَرْضِ مَثَلٌ نَحْمَلُ

و ما جوح فساد کننده است در زمین پس ای مفسد کننده

لَكَ خَرَجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

برای تو باری بر آنکه کنی میان ما و میان ایشان سدی

قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعْنُونِي

گفت آنچه دسترس داده است در آن پروردگار من بهتر است پس ایستاد

الحمد لله

بِقُوَّةِ اجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا. اتوْنِي زُبْرَ

بقوت کردن میان شما و میان ایشان حجابی بیاورید پیش من باده

الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا اسَّاسُوْىَ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ

این آهن تا که بیاورید ساخت میانین دو کوه

قَالَ انْفُخُوْا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اتوْنِي اُفْرُغْ

گفت استن بدمید تا که آهن ساخت گفت بیاورید پیش من تا بپیم

عَلَيْهِ قَطْرًا. فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوْهُ وَمَا

بر آن روین که آخته پس نتوانستند که بار وندید آن

اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا. قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي

نخواستند او را سوراخ کردن گفت این صفت رحمت است از پروردگار من

إِنَّا إِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي

پس چون بیاورد وعده پروردگار من بهموار کند و است وعده پروردگار من

حَقًّا. وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ

راست و بگذاریم بعضی ایشان را امروز در هم ایستند در بعضی

وَنَفَخْنَا فِي السُّمُورِ فَنَجَعْنَهُمْ جُمُوعًا. وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ

و دیم که سوزد در صور پس هم دراریم با هم آوردن در و دراریم دوزخ

يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا. الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ

از روز پس کافران رو بر آوردن مانند بود چشم ایشان

فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِيْ. وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

در پرده از یاد من و نتوانستند سخن

سَمْعًا. أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادَ

شنیدن ایستند اشتند آنانکه کافر شدند دوست گرفتن بندگان

مِنْ دُونِىَ أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

بجز من دوستان برانکه ما آماده ساختیم دوزخ برای کافران

نَزْلًا. قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

جای فرود آید بگو آیا خبر دهیم شمارا بآنکه ربا بخازند پس از روی عمل

ع

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ
 أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا. أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَبُخِطُوا أَعْمَالَهُمْ فَلَا يُنْقِمُهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَزَنَّا ذَلِكَ جَزَاءُ وَهُمْ جَاهَنُمُ مَا كَفَرُوا
 وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ
 خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا. قُلْ لَوْ كَانَ
 الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ
 كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا. قُلْ إِنَّمَا أَنَا
 بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ
 فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا
 يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ إِنَّهُ كَانَ يُخَافُ فَتْرَ الْوَيْلِ
 مَكِيدَةٍ هِيَ تَسْعُ وَتَسْعُو آيَةٌ

میکند

مراش را آرد

آفرشود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ

مَكِّيَّةٌ فِي ثَمَانٍ وَتِسْعِينَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بجانبه همه آن

كَيْ يَعْصَرَ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ ذَكَرِيَا

این است بیان سخنان پروردگار تو بنده خود زکریا

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ

چون پروردگار خود را بدعا پنهان گفت ای پروردگار من مرا سست

الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ

سست بنده است استخوان از بدن من و نزدیک است شعله و بنودم

بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ

بدعا پروردگار من شقی بی بهره و مرا این من میترسم از غارت خود را

وَرَأْيَ وَكَانَتْ مِرَآئِي عَاقِرًا هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

بعد از من و هست ز من نماز بنده پس عطا کن مرا از نزدیک من

وَلِيًّا يَرْثُنِي وَيَرْثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ

وای من که میراث من را از اولاد یعقوب و کن او را

رَبِّ رَضِيًّا يُزَكِّرْ يَا إِيَّا نَا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ

ای پروردگار من پسندیده ای زکریا بپرا این بشارت دهم ترا بطفلی که نام او یحیی

لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ

بداد که دهم پس از این هیچ نامی او را گفت ای پروردگار من چگونه

لِي غُلَامٌ وَكَانَتْ مِرَآئِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ

بدادشده ای من طعم و هست ز من نماز و مرا این رسیده ام از کلا سالی

عِتْيَا قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ وَ

سهایت سنعف گفت همچنان است گفت پروردگار تو این کار بر من آسان است و

قَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا قَالَ رَبِّ

بر این امر دهم ترا پس از این و بنودی چیزی گفت ای پروردگار من

اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَ

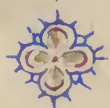
سعی کن برای من نشانی گفت نشانی تو هست که سخن نتوانی گفت با مردم سه

لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى
إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا لِيُجِبِيَ خِلَافُ الْمَسْبُورِ
بِقُوَّةٍ وَإِنَّهُ لَحَكَمٌ صَبِيًّا وَجَنَاتٍ مِّنْ
لَّدُنَّا وَزَكَاةٌ وَكَانَتْ تَقِيًّا وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ
وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلْدِهِ
يَوْمَ مَمُوتِهِ وَيَوْمَ يُعْثَرُ حَيًّا وَإِذْ كَرَّمْنَا الْكِتَابَ
فَرَزَقْنَا مَنَّا زَكَرِيَّا وَنَبَاذَ الْكِتَابَ
فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا قَالَتْ أَنَّى
يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْزَلٍ وَلِنَجْعَلَ
أَيُّهَا

شمار روز پس پروردگار دوم خود از محراب پیش اشارت کرد
بوسی ایشان که بسبح گویند بامداد و شام ای یحیی بیکر کتاب
پستواری و دادیش دانسته در کودکی و طفلی از
رزد خود طهارت نفس دبود بر این کار و نیکو کرد از نو و پدید و مادر خود
د بود کردش کنایه کار و سلام داد بر وی روزیکه متولد شد
روزی که میرد و روزیکه شود زنده و بدرکن در کتاب
ایم چون یکوشد از گمان خود جاسه بر آمدن افتاب
پس گرفت ایحسان از ایشان آبرده پس فرستادیم بوسی او
روح خود پس صورت آدمی دست اندام گفت هر چند من پیامبرم
بمخدا از تو اگر بوسی بر این کار گفت جز این نیست من
بروردگار توام تا عطر کنم ترا طفلی به نیکوئی گفت برای من
بدان شود طفلی دوست زسایند است مراد می و هرگز نبودم
گفت ایحسان است فرمود پروردگار تو که این بر من آسان است و تا بگویم او را

فرستاده

آيَةُ النَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

شأن برای مردمان و بخشش یعنی از ما و هست اینقدر معجز کرده شده

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۖ فَاِجَاءَهَا

پس بار گرفت پس میپاشد به آن بجای دور پس آوردش

الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ

بجای تنه خرما گفت ای کاش مرده بودی

قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۖ فَكُنَادُهَا مِنْ

پیش ازین و شدی فراموشش پس او را داد او را از

تَحْتِهَا إِلَّا تَحْزَنُ ۖ قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا

پایین که اندوه بخورز برای پندار کرده است بر در کار تو پایش تو جوئی

وَهَزَى إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكَ طَبًا

و پاشان بجوی خوش به تنه خرما بیفتد بر تو حزن

بَجَنِيٍّ مِّمَّا كَلَىٰ وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۖ فَامَّا ثَمَرُهَا

نارزه پس بخور و بهاشط و اسوده چشم شو پس اگر بهی از آن

مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ

از آدمیان یکی را پس بگو برای این من نذر کرده ام به آن خدا

صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ ۖ أَنْسِيًّا ۖ كَأَنَّمَتِ بِهِ قَوْمُهَا

روزه پس سخن نخواهم گفت هیچ ادسم پس داد بمن قوم خود

تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَمْرُؤٌ لَّغَدِجْتُ شَيْئًا فَرِيًّا ۖ يَأْخُذُ

برداشته گفتند ای زخم بر این آوردی چیزی رشت ای خواب

هَزُونِ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءَ ۖ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ

بارون بنود به در تو مادر تو زنا کننده و بنود مادر تو

بَغِيًّا ۖ فَاشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ بُكِّمَ مَرْكَانَ

زنا کننده پس اشاره کرد بطفل گفت چگونه بگویم بیکه است

فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۖ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَنِي الْكِتَابَ

در گهواره کودک گفت من بنده خدایم داده است مرا کتاب

عشق و محبت

وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اِبْنِ مَآكُنْتُ وَ
و کرد این را به نیکوایم و ساخت مرا خداوند برکت هر جا که باشم و
أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ
فرموده است مرا به نماز و زکوة مادام که زنده باشم
وَبِرَّ اِبْوَالِدَتِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْ لَنِي جَبَارًا شَقِيًّا ۖ
و ساخت مرا بپیکواری با پدر و نگذاشت مرا جبار بدبخت و
السَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ
سلام بر منست روزی که زاده شوم و روزی که بمیرم و روزی که برانگیخته شوم
حَيًّا ۚ ذَٰلِكَ عَدَسَى اِبْنِ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
زنده آنست قصه عیسی پسر مریم سخن راست که در دین است
يَمْتَرُونَ ۚ مَا كَانَ لِلَّهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَ
خلاف کننده نیست لایق خدا را که بگیرد از فرزندی بانی او را
اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ وَاِنَّ لِلَّهِ
چون سرانجام کند کاری جز این نیست که بگوید شود پس میشود و بر این حد
رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ۚ
پروردگار من و پروردگار شماست پس عبادت او کنید اینست راه راست
فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِيْنَ
پس اختلاف کردند جماعت میان ایشان دای که نشد از
كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۚ اَسْمِعْ بِهِمْ وَا
از حاضر شدن روز بزرگ بشنود با شنیدن
اَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَنا لَكِنِ الظَّالِمُوْنَ الْيَوْمَ فِي ضَلٰلٍ
بینا روزی که بیایند پیش ما لیکن ستمکاران امروز در گمراهی
مُبِيْنٍ ۚ وَاَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحُسْرٰۤهٖ اِذْ قَضٰى الْاَمْرَ
یابرد و بترساند ایشان را از روز پشیمانی چون با حکم رسانیده شود
وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ ۚ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ اِنَّا نَحْنُ نُزِّلُ
و ایشان در غفلت و ایشان ایمان نمی آورند و ما نازل می شویم

الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْهَا يُرْجَعُونَ وَاذْكُرْ

زمین و هر که بر زمین است و بسوی ما بازگردانیده شود و یاد کن

فِي الْكِتَابِ بَرَهْمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا إِذْ

در کتاب ابراهیم براین بود راست کردار سپاسگاری چون

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ

گفت که پروردگارا ای پروردگار من چه برای عبادت کنی شنود و بیند

وَلَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْءٌ يَا أَبَتِ ابْنِي قَدْ جَاءَنِي

و دفع کند از تو چه من ای پدر من بر اینم بر اینم آمد پیش من

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبَعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا

از علم آنچه نیامده است پس بروی کن مرا تا دلائل من را براه راست

سَوِيًّا يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ

ای پدر من عبادت کن شیطان را بر این شیطان

كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا يَا أَبَتِ ابْنِي أَخَافُ أَنْ يُنَزِّلَ

است خدا را از آسمان ای پدر من میترسم که بر من نازل

عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا قَالَ

عقوبت از خدا پس باشی پیش شیطان دوست گفت

أَوَاغِبْ أَنْتَ عَنِ الْهَوَىٰ يَا بَرَهْمَ لَنْ لَمْ تَنْتَه

روگردانی از معبودان من ای ابراهیم اگر باز نمانی

لَا رَحْمَتَكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ

ایترسک کن از من دور شو از من بدی گفت سلام باد بر تو

سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا وَأَعِزَّنِي

اگر من خواهم طلبد برای تو از پروردگار خود بخوانم و ایستد بر من مهربان

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ

و از آنچه میخوانید بخیر خدا و بخوانم عبادت کردم پروردگار من

أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَرَاهُمُ

که باشم بدستش پروردگار خود بد بخت پس چون کناره گرفت ایشان

و کناره گیرم از

عزیز

ع

ادرا

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

برای یسحق و یعقوب عطا کردیم اورا اسحاق و یعقوب

وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ

و هر یک را کردیم پیغمبر و عطا کردیم بایشان از رحمت خود و

جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

کردیم برای ایشان زبان ذکر حقیقت برتر و یاد کن در کتاب

مُوسَى أَنَّهُ كَانَ مُخْلِصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا وَنَادَيْنَاهُ

موسی را آنکه اوست خالص کرده شده و است در ستاده پیغمبر و ندا کردیم

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَوَهَبْنَا

از جانب راست کوه طور و نزد یک ما جنتیم اورا از گوی و عطا کردیم

لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

بر او از رحمت خود برادر او هارون است و یاد کن در کتاب

إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا

اسماعیل را اینکه او بود راست وعده و بود در ستاده

نَبِيًّا وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ

پیغمبری و می فرمود اهل خود را نماز و زکوة

وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

و بود نزد یک پروردگار خویش پسندیده و یاد کن در کتاب

إِذْ رُسُلُ نَهْ كَانَ صِدْقًا نَبِيًّا وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا

اذا رسل نه او بود راست کردار پیغمبر و برداشتیم اورا مکانی

عَلِيًّا أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

ایستاد ایشان را آنستند که انعام کرد خدا بر ایشان از پیغمبران

مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ

از فرزندان آدم و از نسل ما که برداشتیم با نوح و از ذریه

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا

ابراہیم و یعقوب و از جمله ما که راه درست نمودیم و برگزیدیم

اِذَا تَلٰى عَلَيْهِمْ اٰیٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَّبُكِيًا

چون خوانده بشد رایشان آیت خدا افتادند سجده کنان و گریان

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ ضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَ

پس بانشین شد بعد از آن ها خلفه چند رگ گردیدند نماز را و

اتَّبَعُوا الشَّهْوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا اِلَّا مَنْ

پروای کردند خواهش را پس خواهند یافت جزای کمر بسته بکن هر که

تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ

توبه کرد و گردید و کرد کار شایسته پس ایجا شد در آیند

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْئًا الْجَنَّةُ عَدْنٌ اِلٰی

بهشت و ستم کرده نشوند چیزی . گوسفند های بهشت مادر که

وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهُ

و عده داده است خداوند کال خود را ندیده همراه بهشت وعده او

مَآثِرًا لَا يَسْمَعُوْنَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا وَّهَمًّا

آینده نشنوند ایجا سخن نهوده بکن سلام شوند و ایشان

وَرِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيًا اِنَّكَ الْجَنَّةُ

روزی ایشان در آن صبح و شام بهشت آن بهشت

الَّتِي تُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا وَمَا

که عطا کنیم بندگان خود را که پرستیز کارانود و ما

نَنْزِلُ الْاَيَّامُ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِنَا وَمَا

فرود می آید هر که بخند بر روزگار تو او است آنچه پیش ما است و آنچه

خَلَفْنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

عقب ما است و آنچه در میان است و نیست بر روزگار تو و فراموش کار

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست پس عبادت کن

وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لِسْمِيَّ وَيَقُوْلُ

و شکایت باش بر عبادت وی آیا میدانی اور به نامی و میگوید

الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتْ لَسَوْفَ خُرْجُ حَيًّا . أَوَّلًا

ادبے ایچون بیرم پرون اوردو حوام رندہ شدہ آبا

يَذْكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ

یاد دیکھو آدمی کہ ما افریدیہ اور اپنی ازاں وجود از چہری

شَيْئًا فَوَرِّبْكَ لِنَحْشُرَنَّهُمُ وَالشَّيْطَانَ ثُمَّ لَنَنْخَضِرَنَّهُمْ

ایں قسم در دکار تو کہ ایستہ برا بھرم و سکران بعث را باز حاضر کینم بیازا

هَوْلَ جَهَنَّمَ جِثْيًا ثُمَّ لَنَزِعُنَّ مِنْ كُلِّ شُعْبَةٍ

حواسے دوزخ بڑا خوفناک و فسادہ باز برکشم از ہر اسے

أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالذِّبْرِ

کار است ای جرات کند و تر است بر خدا باز و انا تریم ما ما

أَوَّلِيَّهَا صِلِيًّا ۖ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ

سزاوارند بدراستن و درج و نیست از سزاواران مرکز از مژه بران است

عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ثُمَّ يَخِي الَّذِينَ اتَّقَوْا

لازم بود در کار تو مقرر کرده شده باز براهینم انا که معاند و

نَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا ۖ وَإِذَا نَسَّيَ عَلَيْهِمْ

بگذاریم طایفه را بخوار و نوزده
و چون خوانده شود برایشان

اٰتِنَا بَيِّنٰتٍ ۚ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ایستاد و مرغ گفت گوشت کا فراں مرسله نازنا

أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدًّا

ازین دو کار و ده بهتر است در مرتبه و نیکوتر از وی محاسن

وَكُرْهُمَا قِيَامًا مِّنْ قُرْنٍ هُمْ أَحْسَرُ أُنَاسًا

و بسیار ملاک کردیم چنانکه از ایشان طبقه مردمان را که بهترین بودند با اعتبار حجت

وَرِيًّا قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الْجَحِيمُ

و حاتم بگو هر که باشد در کمر هستی یس افروں و برادر خدا

مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا بُعَدَهَا عَادُوا إِلَيْهَا أُولَٰئِكَ الْمُصَدِّقُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

زیاده مسیده خدا

السَّاعَةِ فَمَسَّعِلُونَ مِنْ هَوَشْرٍ كَانُوا أَوْضَعُ جَنَّةٍ فَمَزِيدُ اللَّهِ
الَّذِينَ اهْتَدَوْا وَهُدًى وَالْبَقِيَّةُ لَصَلَحَاتٍ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا أَفَرَأَيْتَ لَكَ
كُفْرًا بِلَيْتِنَا وَقَالَ لَا وَتَيْنِ مَا لَا وَوَلَدًا أَطْلَع
الْغَيْبَ مَا اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا كَلَّا سَتَكُنُ مِنَ
الْمَنْكُورِينَ وَمَا يَقُولُ وَمَنْدُلُهُ مِنَ الْعَذَابِ مَا كُنْزُهُ
مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَارِدًّا وَاتَّخَذَ دَاوُدَ ذُرِّيَّةً
الْحَقَّ لِيَكُونَ نَافِلًا لَهُمْ عَزًّا كَلَّا سَيَكْفُرُوا بِعِبَادِيهِمْ
وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ
عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَزَّوهُمْ آثًا فَلَا تَجْلُ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُ
لَهُمْ عَذَابًا يَوْمَ نُخْشِرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا
وَنَسُوقُ الْجَهَنَّمَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًّا لَا يَمْلِكُونَ
الشفاعة إلا من اتخذ عند الرحمن عهدًا وَ

مدتیشماریم

قَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝

گفتند گرفته است خدا فرزند هر ایند اوروی چیزی

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ ۝

نزد بکنند آسمانها شکافتند از او و شکافتند زمین

وَنَخْرُ الْجِبَالُ هَدًا ۝ أَنْ دَعَوُا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا وَمَا

و بیافتند کوهها را در پاره ایشانست کردند خدا را فرزندی و نه

يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

نزد خدا را که کرد فرزند نیست هیچ یک در آسمانها

وَالْأَرْضِ إِلَّا ابْنُ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۝ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ

در زمین هر ایند پیش خدا بنده شده هر ایند بنده در گرفت است

وَعَدَهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلَّمَا أْتَتْهُمُ الْقِيَمَةُ فَرَدًّا

و شمار کرده است شمار کردنی و در هر یک از ایشان بنده است روز قیامت آنها

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ

آنکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو خدا پادشاهان را برای ایشان

الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ يُبَلِّسُكَ لِيَبْشُرَ بِهِ

خدا دوستی جز این نیست که آسان کنیم بر ما تو تا مرزده دینی

الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَدَّا ۝ وَكَرَّاهُ كُنَّا

مستحقان را با آن و برترسانایان را زده بیزدگان و بسیار طلب کردیم

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِصُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ وَنَسْمَعُ

پیش از ایشان را بقیامت مردم ایستاده به محاسب را از ایشان بسیار شنیدیم

لَهُمْ ۝ **بَقِيَّةُ الْكِتَابِ هِيَ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ رُكُوزًا**

برایشان را **بقیه کتاب است پانزده و سی و سه سوره**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

بسم نام خدا ای بخوان بنده مهربان

طه ۝ مَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ إِلَّا لَتَشْفِيَ ۝

طه ۝ فرودستادیم بر تو قرآن تا رنج کسی که بپندی

۱۱

لَنْ يَخْشَى تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ

اگر بترسد فروزنده ای که از نیل زمین و آسمان

الْعَلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ مُتَوَكِّلٌ لَهُ مَا فِي

بلند خدا بختا بنده است بر عرش و از کوهش برادر است ای که

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ

آسمانها و آنچه در زمین است و آنچه در میانهاست و آنچه ز خال

الْثَرَى وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ

خاک و اگر آشکارا سخن را بگویی وی میداند پنهانی

أَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ

پنهان تر خدا هیچ معبود نیست مگر وی برادر است نامهای نیک و

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ

ایا آمده است بخبر موسی چون دید آتشی پس گفت

لَأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا عَلَى انْكُ

بر اهل خود را درنگ کنید برای من دیدم آتشی ایستادم که ببارم

ثَرًا بَاقِبَسٍ وَأَجِدُ عَلَى النَّارِ هَدًى قُلْنَا

از آتش شعله میباریم بر آن آتش را همدانست پس چون

أَتَاهَا فَوَدَىٰ مُوسَىٰ إِنِّي آنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ

آمد نزدیک آتش ای موسی برای من بر در کار تو ام من بر تو ای اعلی

إِنَّكَ يَا لَوَادِ الْمُتَقَدِّسِ طَوًى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ

برای تو نویسد ای پاک طوی نام و من برگزیدم ترا

فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

پس گوش کن آنچه وحی فرستاده بر این من خدا هست هیچ معبودی مگر من

فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِذَا السَّاعَةُ

پس عبادت کن مرا و برپای دار نماز را برای یاد کردن من ای روز قیامت

أَتَتْكَ آكَادُ أَخْفَاهُ الْجُزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مِّمَّا تَسْعَىٰ

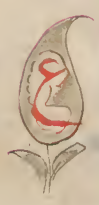
ایستاده است بختا هم که بماند از آن روز و هر نفسی از آنچه میکند

خوابش نفس خود را

منت

کارهای

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ
بیمه که باز ندارند از آنرا و آنکه ایمان ندارد در آن و هر دوی کرده اند
 فَتَرَدِّي وَمَا تَلِكْ يَمِينُكَ يَوْمَئِذٍ قَالَ هِيَ عَصَايَ
آنچه هلاک شوی و میست این بدست اوست ای موسی گفت این عصای
 أَتَوَكُّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ
تکیه میکنم بر آن و برکب میرزم بآن بر گوسفندان خود و مرا درین عشا
 أُخْرَى قَالَ أَلْقِهَا يَوْمَئِذٍ قَالَ لَمَّا فَاذَاهُ
دیگر گفت بکن ای موسی پس افکندش پس ماری شد
 حَيَّةٌ تَسْعَى قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِدُّهَا
ماری دوای گفت بگیر این را و ترس باز خواهیم کردین
 سَبْرَتَهَا الْأُولَى وَأَضْمَيْدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ
بشکل نخستین و بهم آورد دست خود را بسوی بغل
 تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةٌ أُخْرَى لِلزَّبَرِيِّ
تا بر دل اید سفید شده از غیر سبب نشانه دیگر آمده بخوابیم که نامم
 مِنْ آيَتِنَا الْكُبْرَى إِذْ هَبَّ لِي فَرْعُونُ وَاتَّبَعَهُ
بعق نشانی بزرگ بر دوسوی فرعون و بر این دوی
 طَغَى قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَكَفِّرْ لِي
روزگد شست گفت ای پروردگار من گشاده کن سینه من و آسان کن مرا
 أَمْرِي وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا
کار من و بشکوه از زبان من
 قَوْلِي وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي هَازِلُونَ
و معزز کن برای من و زاری از کسان من و درون
 آخِي أَشَدُّ ذِيهِ أَزْرِي وَأَشْرُكَهُ فِي أَمْرِي
برادر مرا محکم کن بپست دوی توانایی و نزدیک کن او را در کار من
 كَيْ نَسْبَحَكَ كَثْرًا وَنُكْرًا كَثْرًا إِنَّكَ كُنْتَ
تا بیش تو گوئیم بسیار و یاد تو کنیم بسیار برای این تو هستی

بسم الله الرحمن الرحيم

بَيْنَا بَصِيرًا قَالِ قَدْ أَوْثَقْتُ سُوءَ لَكَ يَهُوسَى وَلَقَدْ

باحوال ما بین گفت بر اینده داد و شدی در خوشست خودت ای یوسى در این

سَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى إِذَا أَوْحَيْنَا إِلَى أَمِّكَ

نعمت فراوان دادیم بر تو یکبار دیگر چون الهام فرستادیم بسوی مادر تو

مَا يُوْحَىٰ أَنْ أَقْنِ فِيهِ فِي الثَّابُوتِ فَأَقْنِ فِيهِ

آنچه الهام کردی تو در حقش در مستدوی در مستدوی پس مستدوی

فِي لَيْمٍ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي

در دریا پس او را دریا بیاورد و دریا بیاورد دشمن من

وَعَدُوٌّ لَهُ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي وَلِيُضْغَعَ

و دشمن وی و او بکند بر روی تو محبت از جانب من و خواهم

عَلَى عَيْنِي إِذْ تَمْشِي خُتُّكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ

که بر روی من بگویی خنجر من بر تو میرسد خواهی تو من بگویی ای دلالت کنم

عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَا إِلَى أَمِّكَ كَيْ تَقَرَّ

بر کسی که نگاهبانی او کند پس باز آوردیم بسوی مادر تا خنجر شود

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ

چشم او و اندوهش نباشد و ستمش ستم را پس بیاوردیم ترا از

الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلْيَلِذْ بِسَبَبٍ فِي أَهْلِ

اندوه و آزمودن پس درنگ کردی سببهای چند در اهل

مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَهُوسَىٰ وَأَاضْطَعْنَاكَ

مدین بیا از مدی بر رفت بر ای یوسى و ساضطعنا ام ترا

لِنَفْسِي إِذْ هَبْنَا نْتَ وَآخُوكَ يُأَيَّتِي وَلَا تَتَّبِعَا

برای خویش بر تو و بر او تو را تا نشانی من و سستی من

فِي ذِكْرِي إِذْ هَبْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَىٰ فَقُولَا

در یاد کردن من بر او و بر او فرعون بر اینده ای از خاک شده است

لَهُ قَوْلًا لِّئَلَّا يَعْلَمَ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ قَالَا رَبَّنَا

او را سخن نهم بود که پسندید و بیاورد گفت ای پروردگار ما

پس بگوید

إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ۚ قَالَ لَا
 تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ۚ فَأَتِيَهُ فَقُولَا إِنَّا
 رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي سُرَّاءَ سَلٰ وَ
 لَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَيَّ مِنْ أَتْبَعِ الْهُدَى ۚ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ
 الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۚ قَالَ فَمَنْ رَبُّكَ
 يَمُوسَى ۚ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
 ثُمَّ هَدَى ۚ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ۚ قَالَ
 عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا
 يَنْسِي ۚ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكْ
 لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
 بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ۚ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِرَءِىِ الْآلِهَةِ ۚ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ

هر آینه من

پروردگار شما

وَفِيهَا نُعَذِّدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ وَلَقَدْ

و در آن باره داریم شما و از آن برون آریم بار دیگر و بر این

أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ قَالَ أَجْتِنَا

نمودیم او را نشانیهای خود تمام پس دروغ سرزد و بگوید که و بگفت ایما که ما

لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِ الْمُؤَسَّىٰ فَلَنَاتَّبِعَكَ بِحُجْرِ

ما برون کنی ما را از زمین ما بجا دوی تو ای موسی برای این بار هم پس و جادو

مِثْلَهُ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ

مانند آن پس بین من و میان خود وعده که خلافت نمیشود از آن

نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَىٰ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ

ما و نه از اینجا به شهر گفت وعده که شما روز

الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسُ ضُحًىٰ فَقَوْلَىٰ فِرْعَوْنُ

آرایش و آنکه جمع گردد و شوند مردمان چاشنگاه پس باز گفت فرعون

بِجَمْعِ كَيْدِهِ ثُمَّ أَتَىٰ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ يَلُوكُمُ اللَّعْنَةُ

پس بجا آورد که خود پس پناه گفت مرا در موسی دای بر شما افترا کنید

عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا فَيُسَبِّحُكُمْ يُعَذِّبُكُمْ قَدْ خَابَ

بر خدا دروغی را الحاق بکند سازد عذاب و بر این بطلب رسد

مَنْ أَفْتَرَىٰ فِتْنًا زَعَوْا أَمْ لَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاسْتَرَوْا

هر که افترا کرد پس گفتگو کردند مشورت نمود میان ایشان و پنهان

الْبُحَىٰ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُرِيدُ أَنْ

را در آن گفتند برای این بیاورد و شخص جادو باشد بخواهد اگر

يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِ هَٰؤُلَاءِ هَبْطُوكُم

برون کنند از زمین شما بسحر خود و دو بر کنند و بی شما

الْمَثَلَىٰ فَأَجْمَعُوا كَيْدَ كُرْتُمْ أَتُؤَاصِفُونَ قَدْ أَفْلَحَ

بسته شمار این هم آید که خود پس بپایند صفت نموده و بر این

الْيَوْمَ مِنَ اسْتَعْلَىٰ قَالُوا يَمُوسَىٰ مَا أَنْ تُلْقَىٰ

امروز هر که غالب آید گفت ای موسی یا نیست که تو آتشی

استکبار

وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى قَالَ بَلْ أَلْقَوْنَا أَفَادُ
 وای باب ششم اول کسی که آفتاب گفت شما فیکند پس ناکمان
 جِبَاهَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُجَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِ هِمَّ أَنْتَا تَسْعُو
 رسته های ایشان و عصای ایشان بودیم پیش موسی از جادوی ایشان که میبردند
 فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى قُلْنَا لَا تَخَفْ
 پس یافست در نفس او ریشه ترس را گفتیم من ترس
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى وَالْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا
 بر آنه نوی فلک و یمن ایچ کرد دست راست دست تاروی
 صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السِّحْرُ حَيْثُ
 ایچ ساخته اند تنها ساخته اند مگر جادوای درست هیچ پیش نمی
 آتِي وَالْقَى السَّحْرَةُ سَجْدًا قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ هَرُونَ
 پس انداخته شدند سحران سجده کنان گفتند کردیم بروردگار بزرگوار
 وَمُوسَى قَالَ أَمْسِرْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ
 موسی گفت کردیم او را پیش از آنکه که دستوری دهم شمار
 إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَيْكُمْ السِّحْرُ فَلَا تَقْطَعُوا
 بر اینه وی بزرگوار است ایچ امر حجت است جادو بر اینه بر هم
 أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلْتَكُمْ
 دستهای شما و پاییهای شما بکنان یکدیگر و بر در ششم شمارا
 فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلِتَعْلَمَنَّ أَنِنَا أَشَدُّ عَذَابًا
 در تنه های خرما و ایچ خواهند دانست که کدام یک را عذاب
 وَأَبْقَى قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنْ بَلِيَّةٍ
 وایچیده تر است گفتند بدیم ترا بر ایچ آمده است از دلائل واضح
 وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضُ
 وایچ که از پروردگار پس حکم کن بر چه حکم کنی جز این نیست که ا
 هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِنَّا أَمَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
 این زندگی دنیای بر اینه ایماں آوردیم بروردگار که بخیرد

حکم کنی

تا پیا مرز و مارا

وَلَا يَخَافُ

خَطِيئًا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى إِنَّهُ مِنْ يَاتِ رَبِّهِ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَى مُوسَى أَنْ اسْرِ بِعِبَادِي إِذْ يَخْرُجُونَ فَاذْكُرْ لَهُمْ ظِلَافًا فِي الْبَرِّ يَسَّيَا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى فَاَتَّبِعْهُمْ فَرْعُونُ يُجْنَدُونَ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ وَأَضَلَّ فَرْعُونُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ يَبْنَىٰ سِرًّا وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْإِيمَانَ وَالتَّقْوَىٰ لَأُغْنِيَنَّكُمْ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَالْإِيمَانُ وَالتَّقْوَىٰ وَنَزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

کتاب ما را دایم خبر کردی برادر از خدا و خدا

باید ترست برایش او تو که کرد پروردگار خویش کنه کارشده پس برانده او را در رخ

ببرد ایها و نه زنده بماند و آنکه مسایر بسین او کرده و دیده براسکند

کارشایسته پس اینجا هم مرایش برکت مرتبه های بلند بویستنها

همیشه باندل می رود از بران جو بیای همیشه دران و نیست

بادان هر که بای شده است و برایش دخی درستانم موسی که در دست

پس بگردان طراپش برارای در دریا شکست و سینه و دوسو شش

پس بر روی بکشد فرعون با سکر خود پس بوش نیدها را از دریا با کوه و شایسته

دلمه کرد فرعون قوم خود را راه نمود ای ای اسراسل

براینه بیست دادیم از دشمنان شما و وعده دادیم ایها رحمان طور

راست و فرود ستادیم بر شما من و سلوی بخورید از

بایکره ای که روزی دادیم شمارا و از حد گذرید دران آنجا ثابت بود

خشم من و هر که ثابت شود بر او خشم من ایستد بکشد

بندک

بندک

وَأَنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ

پس

اهْتَدَى وَمَا أَجْعَلْكَ عَنْ قَوْمِكَ مُوسَى قَالَ

راه یافت و چه چهره بشناید او را و ترا از گروه خود ای موسی گفت

هُم أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى

نیستند بر این اثر من و شتابم به سوی تو ای پروردگار من

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

گفت پس اینها ما در بنیاد افکندیم قوم تو پس تو و گمراه ساختیم ایشانها

السَّامِرِيُّ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا

سامری پس بازگشت موسی به سوی قوم خود خشمگین و اندوهناک

قَالَ يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسِينًا أَفْطَالَ

ایا دروغ

عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ

بر شما عهد یا خواستید اند و اجب شود بر شما خشم

مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا

از پروردگار شما پس خلاف کردید وعده گفتند خلاف نکردیم

مَوْعِدَكَ بَلْ كُنَّا خُفْلًا أَوْ زَارًا مِّنْ ذُنُوبِنَا

وعده ترا اقرار داریم و لیکن برداشتم بار از پروردگار

الْقَوْمِ فَقَدْ فَنَّا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَ

قوم من افکندیم از ادراش و همچنی افکند سامری باز پروردگار

هُم عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٌ فَقَالُوا هَذَا لَهُمْ كَيْفُ

روبروی شما کوسه را که بدیدید او از کار و بود پس گفتند اینست پروردگار شما

وَالَهُ مُوسَىٰ فَانْسِيْ أَفْلا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ

و پروردگار موسی پس فراموشش کرد ایای میبندند باز بیکدیگر و این بسوی شما

قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ

سخن و نمیتواند برای ایشان هیچ زیانی و نه سودی و برای این

قَالَ لَهُمْ هَارُونَ مِنْ قَبْلُ يَقُومُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِن

رَبِّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَوْ رَأَوْا

نَذِيرًا عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ قَالَ

يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا إِلَّا تَتَّبِعُهُمْ

أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِأُخْبَتِهِمْ

وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ

بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي قَالُوا خُذْ

يَسَاطِيرَ الْأُولَىٰ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ

لِي نَفْسِي قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ

تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ

وَأَنْظِرْ إِلَىٰ إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

لَنُخْرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ

الَّذِي يَوْمَنَ بِكُمْ يَوْمَ تَأْتِي سَارِمٌ دَرْدَرًا بِرَأْسِهِمْ جَزَائِرٌ بَيْتٌ كَعْبُورٌ

بدین

کمی

کرشم

کرده

نشان

الذی لا اله الا هو وسیع کل شیء علیک کذلک

آنکه نیست هیچ معبودی مگر او فرا رسید هست بهر چیز دانستی اینچنین

نَقَضُ عَلَیْكَ مِنْ اَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ

لغصه میجو اینهم بر تو از اخبار آنچه از پیش گذشت و هر آینه دادیم ترا

مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَجِلُّ یَوْمَ

از نزدیکی چنین بپندی هر که رو برگرداند از و پس وی در او درد روز

الْقِيَمَةِ وَزُرَّا خِلَافًا وَ سَاءَ لَهُمْ یَوْمَ

قیامت بازی را جا و پیرایه در آن و بد باریست ایشان را روز

الْقِيَمَةِ خِلَافًا یَوْمَ یَنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْجِبَّ

روز بیکه دیگه سود در صور و در آنچه هم کنایه کاران

یَوْمَئِذٍ زُرُّوا یَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا

از روز بگوید بهمان حرف رنند میان چنین که در آنست که آید ده

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا یَقُولُونَ اِذْ یَقُولُ امْثَلُهُمْ طَرِيقَةً

دانا تریم با آنچه میگویند چون بگوید بهتر از ایشان روشن

اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا یَوْمًا وَّ یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ

در آنست که بگذرد آید مگر یکروز و بپرسند ترا از کوهها پس بگو

یَنْسِفُهَا رَبِّیْ نَسْفًا فِیْ ذَیْ رُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

بر آکنده کند از او روزگار من بر آکنده پس بگذارد زمین

لَا تَرٰی فِیْهَا عِوَجًا وَّلَا اَمْتًا یَوْمَئِذٍ یَتَّبِعُونَ

چنین در آنجا هیچ نه و نه هیچ بپندی از روز از بی اواز کنند

الدَّاعِیَ لِاِعْوَجٍ لَهُ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ

باز میسازد نوازش از او و پست شود اوازها برای خدا

فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا یَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشِّفَاعَةُ

پس نشنوی مگر آواز نرم از روز نفع ندهد شفاعت

اِلَّا مَنْ اِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِیَ لَهُ قَوْلًا یَعْلَمُ

مگر کسی که دستور داد خدا و پسند کرده است او را از روی گفتار میداند

شباندر روز

اگرچه بیشتر و بے اینست و اگرچه پس نیست اینست و ذکر کنید خدا را از روی علم

وینا یس کنند و بهار را برای زنده و برای این بقصد رسید هر که بدشت

از روی ظلم و هر که بکند از کارهای شایسته و ادا مومن باشد پس

ترسد از سختی و نه از نقصان و همچنین مردوستادم ترسند

عزیزے و کونناگوں پیاں کردم دران ارزے سائیدن تا بود کہ میں میرے کارسویہ

بایستد کند برای ایشان اینده پس بلند قدرت خدا بادشاه ثابت و

شأنی تم بچاؤن قرآن میں ارانہ اسخام رسانیده شود بسوی تودھی اورا

و بگو ای برادر کارمن ای سفرای مراد انشی و براینه حکم دستاوه م بسوی ادم

پیش ازین بس در اموشش کرد و بنیائیم اور قصد محکم و چوں گفتیم

در اینجا نیز می بینیم که کسب و کار آدم پس سجده کردند مگر شیطان قبول نکرد

یہ کیفیت اس آدم ہر اینہ میں دستت ترا و زں ترا پس باید کہ

بیرون نماند شمار از بهشت که الحاکم رنج کشی هر این دست اینک است نه نوری

و برهنه نباشی و انکه تشنه نشوی و راں و گرمی افتاب نباشی

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا دُمُهُلْ ذَلِكَ عَلَيَّ

پس وسوسه انداخت بوی او شیطان گفت ای ادم ایاد لالت کنم

شَجَرَةَ الْخُلْدِ وَمُلْكٌ لَّيْلِي فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ

درخت جاویدان و پادشاهی که کمتر نکرد پس خوردند از آن پس طهر ایشان

لَهَا سَوَائِيهَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذَرَقِ

بر مکه ایشان و ایشانند میخندند بر ایشان از بر درخت

الْجَنَّةِ وَعَصَى دُمُ رَبِّهِ فَعَوَى ثُمَّ اجْتَبَاهُ

پشت و نافرمانی کرد ادم پروردگار خود را پس کم کرد راه پس برگزیدش

رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا

پروردگار توبه پس بر محبت بر او باز گشت و راه نمود گفت فروردید شما از آن

جَمْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَاتِيَنَّ كُمْ

از هم پس بدای پس بر که برود پس کند پس گمراه نشود و نه

مَنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا

یشتی و من اعرض عن ذکری فان له معدنة

رج کشد و هر که روگردان شود از یاد کرد پس او را بود زندگانی تنگ

صَنُكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى قَالَ رَبِّ لِمَ

تنگ و بر آید هم او را روز قیامت نابین گفت ای پروردگار پس

حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ

بهر تابینا بر انچه و هر این پیش از این بنا بود گفت بهیچن

أَتَيْتُكَ أَتَيْنَا فَنَسَبْتَهَا إِلَيْكَ الْيَوْمَ تَنْسِي

آمدن شما ای تو پس تعاقب کردی از آن و بهیچن امروز تعاقب کرده شود

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ

و بهیچن سزا بدهیم از که از حد گذشت و فکر وید بایات پس

رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى أَفَلَمْ يَهْدِ

پروردگار خویش و هر آنکه عذاب آخرت سخت تر و پاینده تر آید را و نه شود

الحمد لله

لَهُمْ كَرَامَاتٌ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي

مراد از آنست که بسیار بزرگوار گردیدیم پیش از ایشان بطبقات مردم میروند در آن

مَسْكِنَتِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى كَوَلَّوْا

منار را آن بزرگوار شد که هر این درس نشانیست خداوندان خود و آنکه بود و کلام

كَلِمَةٍ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

سخنی که سابقا صادر شد از پروردگار تو و وقتی میشود

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ

پیش از صبح کن بر آنچه میگویند و تسبیح کنی بخداوند پروردگار تو پیش

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ

از برآمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آن و بعضی ساعتها

الْيَلِ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَطَرَفَ النَّهَارِ وَخَلْفَهَا وَ

پشت پس تسبیح کنی در طرفهای روز که شود و سوی

لَا تَمُدَّ بِنَبْتٍ إِلَيْهَا وَمَا مَتَّعْنَاهُ إِلَّا ذُرِّيًّا وَمَنْ

مندی در دو چشم خود بسوی آنچه بپوشد از ما متعینا به از و اجامه

زَهْرَةً الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَنُفْتِنَنَّ فِيهَا وَرِزْقُ رَبِّكَ

زندگانی دنیا را بنمایانیم ایشان را در آن روزی خدا

خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ وَآمُرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ

بهرتر است و پاینده تر و بپایان خود را به نماز و استقامتی کن

عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْ رِزْقًا لَّحْنُ نَزْقِكَ وَالْعَاقِبَةُ

برای منظم از روزی دادن و روزی دهم دعا و عاقبت

لِلتَّقَىٰ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِنَا بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّهِ أَوْ

باین تقوی و گفتند که چرا نمیآید ما نشانی از پروردگار

لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ وَلَوْ أَنَّ

بیانده است نشانی آنچه در کتابهای پیشین است و اگر ما

أَهْلَكْنَاهُمْ لَعَذَابٌ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا

بزرگ گردیدیم ایشان را بقتل و بپوشیدن پیش از آن گفتند ای پروردگار چرا

انزلت

الحق

أَرْسَلْتُ إِلَيْكَ رَسُولًا فَاتَّبَعِ الْإِنْسَانُ مِنْ قَبْلُ

فرستادی بسوی ما پیشا ببری پس پیروی آیات تو پس از آنکه

أَنْ تَنْذِلَ وَتُخْزِي قُلُوبَ كُلِّ مَتْرَبِضٍ فَتَرَبُّصُوا

خوار و رسوا امید داریم که هر یک منظر است پس منظر باشید

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصُّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ

خواهند دانست یکسانند اهل بهشت راست را و کج

سُوءِ الْإِنْبِيَاءِ

راه یافت

أَهْتَدَى

میکشاید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ

نزدیک است شمار دمان حساب ایشان و ایشان در غفلت اندر و گردان

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ

و می آید ایشان از سخن پنداری از جانب پروردگار ایشان گویند و آورده می شود

وَهُمْ يَلْعَبُونَ لَأَهْوَاةٍ قُلُوبِهِمْ وَأَسْرَا الْجَنَى

و ایشان بازی می کنند و لهوهای ایشان و بهانه های راز لغت

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْلَ هَذَا الْبَشَرِ مِثْلَكُمْ أَفَتَأْتُونَ

این ظالمان که نیستند پس شخص مکرادی مانند شما آیا اقبال میکنند

السَّحَرِ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي

سحر و شما می بینید که ما می بینیم پروردگار من میداند سخن را که در

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ قَالُوا

آسمان و زمین و او شنوا و دانایان بلکه گفتند

أَضْغَاثُ خُلَامٍ قُلْ أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ

نوا بهای پریشان نیستند بلکه می گویند بلکه او شاعر است

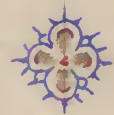
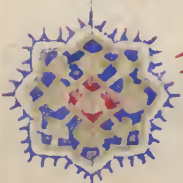
فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ مَا آمَنَتْ

پس باید که بیارند پیش ما نشانه چنانکه در ستاده است نخستین ایمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

عاشور
عشر
عشر

نیارده بود

وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ

قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ وَمَا
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ لَاحِرًا وَلَا نَاجِرًا فَسَأَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ
جَسَدًا إِلَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا
فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ
قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَانَا إِذْ هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُونَ
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكَنَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ قَالُوا يُونُسُ إِنَّكَ لَغَافِلٌ عَنَّا فَلَمَّا نَدَّبْنَا
فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصَدًا
خَلْدِينَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا

سوره

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَقَالُوا اتَّخَذَ

بوی او کرنیت مبودی مکر من پس رستی من بیکد و گشتد کرم است

الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا

خدا فرزند بیاست او بیکد بندگان گرامی اند

يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهُ يَعْمَلُونَ يَعْلَمُ مَا

پیشتر می بگویند سخن ایشان بفرمان وی کار می کنند میداند خدا

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ

آنکه پیشتر وی ایشان است آنچه پیش ایشان است شفاعت میکند مگر برای

أَرَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ وَمَنْ يَقُلْ

خدا خشنود شده است ایشان از ترس مضطرب اند و هر که بگوید

مِنْهُمْ إِنِّي آلَهُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ

از ایشان اگر کسی خدا را بگوید پس سر او را هم او را دوزخ

كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ

همین سر را میدهم ستمکاران را ایانندند کاروان که

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتْ أَرْثَافَتَيْنِ ثُمَّ جَعَلْنَا

آسمان و زمین بودند بستر دو گردم ایشانها و گردیدیم

مِنْ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ وَجَعَلْنَا

از آب هر چیزی زنده ایانند وید وید گردیم

فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا

در زمین کوهها تا بچندند ایشانرا و ساجیم دران

فُجَا جَسْبًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ

گشاده را ایشانها بود که ایشان راه یابند و ساجیم آسمان

سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهِ مُعْرِضُونَ وَهُوَ

سقف نگاهداشت شده ایشان را نشانهای مارد گردند و او است

الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

آنکه از آب شب و روز و آفتاب و ماه

الحق

كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرَ مِنْ قَبْلِكَ
الْخَلْدَ أَفَافِنَ مَتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ كَلَّا نَقْصِرُ
ذَاقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوهُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً
الْيَنَّا تَرْجِعُونَ وَإِنَّ أَرْكَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَإِن
يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَلْهِنَّا الَّذِي يَذْكُرُ
الْهَيْكَلُ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الرَّحْمَنُ هُمْ كَفَرُونَ حُلُقُ
الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُوا
وَيَقُولُوا زَمَنِي هَذَا الْوَعْدُ أَزُكُنْتُمْ صُلُقًا
لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ
وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ
يَنْصَرُونَ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَلَقَدْ اسْتَهْزَى
بِرُسُلِ مِيقَاتِكَ فُحَاقٍ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ

نخستین

هر یک در ستاره ها میگردند و ما آدمی را پیش از این
چون بود ایا از غیر است ایشان همیشه باشند مانند هر شیء
بیشتر مرگست و مبتلا میکنیم شما را سختی و آسودگی بآنها و
بسیاری باز گردانیده شود و چون بپایان ترا آگاه گردان
بیکدیگر ترا بهر مستحق ایا این شخص را بدست می کشد
مبودان ما و ایشان را بدست می کشد از پیراهن کشیده
ادب است از شما بگویی خواهیم بود شمار ایشان را پس ثابت
و میگویند بود این وعده اگر راست بگویند
اگر بداند که از آن آنوقت که باز خواهند داشت از
روی خویش استن را و نه از پشت ایشان و نه ایشان
نصرت داده شوند بلکه بپایند ایشان تا که این جبر را گردانند پس تو
دفع کردن آن و نه ایشان صلت داده شوند و هر آینه مستحق کرده باشند
به پناه بران پیش از تو پس در گرفت با آنکه مستحق گردند از ایشان

مَلِكُ

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ قُلْ مَنْ يَكْلُو كُم بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ
أَمْلَهُمُ اللَّهُ تَنْبِعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِعُونَ
نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ بَلْ مَتَّعْنَا
هُمُ لَاءٍ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
أَفَهِمُ الْغَالِبُونَ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَ
لَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ
لَنْ مَسَّكُمْ نَفْخَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يُؤْتِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ
لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تَظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَئِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى
بِنَا حُسْبِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ
مَاحِبًا كَلِّمَهُ أَيْم وَهَارُونَ دَاوُدَ

کردند

الفرعون

الحق

ربيع

الْفُرْقَانِ وَخِصَاءٍ وَذِكْرٍ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
 رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ
 وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكَلَّمَهُ
 عَلَيْنَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَثَلَاتُ
 الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِفُونَ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا
 عِبَادِينَ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالُوا اجْعَلْنَا بَالِحَ آدَمَ أَنْتَ مِنَ
 اللَّعِينِينَ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
 وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا
 إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا
 إِنَّهُمْ لَا يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْهُ شَرِقُونَ

میسلم گفته و روستی و پندی بر بیز کار از آنکه میسر شد

از درود که روح پند غایبان را برسان از قیامت ترسند گاهند

و این قرآن پندی است بابرکت مرست درم از آنکه آیتها باین شکل است

و برای دادیم ابراهیم راه یابی برین ازین و بودیم باین

و آنها چون گفتند پدر خود را و قوم خود را میبست این صور آنها

که شما بر این مجاورت دارید گفتند یا فیتیم پدر را خود از آن

برشته گفت هر این بود پدر شما و پدر را خود شما در

که است ظاهر گفتند ایها اوردی با سخن راست تو از

بازی گفتند گاهی گفت بگو برود کار شما خداوند آسمان و زمین

از آنکه از پند اینها و من برین سخن از آنکه ایها و من

و بخدا که بدستگاه منم بمان شما را بعد از آنکه روی برگردان

بشت داد و پس ساخت از آن روز بروز که برکت بزرگ از ایشان

بسوی او باز کردند گفتند که کرده است این کار بخدا ایان

تا بود

إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ
لَهُ إِبْرَاهِيمُ قَالُوا فَاذْكُرُونَاهُ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا
بِالْهَتَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا
فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانَُوا يُنْطِقُونَ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
فَقَالُوا لَكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ
لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ قَالَ أَتَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ قُلْنَا يَارَ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا
عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَخْسَرِينَ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي

بشود

برکت

بِرُكْنَيْهَا لِلْعَالَمِينَ وَوَهَبْنَا لَهُ اسْمًا وَنِعْمَ
 نَافِلَةً وَكَلَّا جَعَلْنَا صِلِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ
 آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
 الْخَيْرَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَاءُوا الزَّكَاةَ وَكَانُوا
 لَنَا عِبْدِينَ ذُلُولًا أَلَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ فَكَانُوا
 قَوْمَ سُوءٍ فَسَقِينَ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ
 مِنَ الصَّالِحِينَ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا آيَاتِنَا
 فَانصُرْنَاهُ مِنْ قَوْمٍ سَوَاءٍ فَأَعْرِضْنَاهُمْ لِمِثْلِ
 مَا عَصَوْا وَكَانَ الْحُكْمُ يَوْمَ تَنْفَخُ الْأَنفُسُ
 فِي نُفُسِهِمْ يَوْمَ تَنْفَخُ الْأَنفُسُ

برکت نهادیم در آن عالم را و عطا کردیم او را اسمی و نیکی

که بیخبره بر اسم بود و هر یک که میخواستند بگو کار و کردار میسر شد این را

پیوسته راه میبرد بفرمان و وحی فرستادیم بوی ایشان کردن

بیکوینها و بر پا داشتن نماز و دادن زکوة و بودن

ما را عبادت کنند و لوط را دادیم حکمت و علم و بر پا بندیم

از وی که میسر کند کارهای بد برای ایشان بود

قوم بد کنایه کار و در آوردیم او را در رحمت خویش برای بندگی

از ایشان که را نوح بچون ندا کرد پس ازین

پس قبول کردیم دعای او را پس ربانیدیم او را و گمان او را از فتنه بزرگ

و نصرت دادیم او را از قوم که در دوزخ میروند آیت ما را

برای ایشان بودند گروه بد پس عزی کردیم ایشان را ایتم و داود

و سلیمان بچون حکم کردند در زراعت بچون بوقت شرب

چرا کردند کوسف را گروه و بودیم بر حکم ایشان حاضر پس بفرمودیم

سليم

سُلَيْمَنَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ

سليمان و هر يك را داديم حكمت و دانائي و تمام كردويم با

دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحُنَ وَالطَّيْرُ وَكُلًّا فَعَلِمْنَ

داود كوهها را تسبيح كردند و درختان و پندويم تسبيح كنند

وَعَلَّمَهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكَ لَتَخَصَّصَكَ مِنْ جِبَالِكُمْ

و او بيستم او را صنعت لباس براي تو بخشيدم كه از صخره ها زيار

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحُ عَاصِفَةٌ

پس ايا شکر كننده و براي سليمان باد را سستند

تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا

بهر او بفرمان او بسوی زمين كه بر آن داديم در آن و پندويم

بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوِضُونَ

بهر پندويم دانايان و از ديوان جماعه كه غواصي ميگردانند

لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا ذُوْنَ ذَلِكْ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظُونَ

بر او و ميگردند كاري بغير آن و پندويم ايشان را نگاهدارنده

وَايُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الضُّرِّ

و ايووب چون ندا كرد و پروردگار خود را اكر رسیده است مرا

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ

و تو مهربان تر از مهربانان هستي پس قبول كردويم مراد را پس در سلامت او

مِنْ ضَرِّهِ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُ مَعَهُمْ رَحْمَةً

از رنج و عطا كردويم او را و فرزندان او مانند ايشان همراه ايشان مهرباني

مِّنْ عِندِنَا وَذَكَرَى لِلْعِيدِ بِمَوْكِئِهِمْ

از نزد بگ خود و ياد ديد بيمارت كنندگان را و اسماعيل و

وَاذْكُرْ ذَا الْقِصْفِ كُلِّ مِنَ الصَّابِرِينَ

و ياد ديد و ذوالقطف را همه بودند از صابران و

أَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَذَا

در آورديم ايشان را در رحمت خود كه ايشان بودند از صالحان و

الانبياء

النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر
 ذالنون را چون رفت حسته خورده پس گمان کرد که تنگ گیریم
 عليه فنادى فى الظلمات لا اله الا انت
 برا او پس ندا کرد در تاریکیها که بجز تو هیچی نیست مگر تو
 سبحك انى كنت من الظالمين فاستجبنا له و
 پاسگشتیم او را از اندوه و نجات میدادیم او را و
 نجينه من الغم وكن لك نجي المؤمنون وكنيا
 را نجات میدادیم او را از اندوه و نجات میدادیم او را و
 اذ نادى ربه رب لا تدركني فردا وانت خير
 چون ندا کرد پروردگار خود را ای پروردگار من عذاب مرا تنها و تو بهترین
 الوارثين فاستجبنا له ووهبنا له يحيى واصلحنا
 او را وراثت پس قبول کردیم او را و دادیم نجات و اصلاح
 له زوجة لانهم كانوا يسرعون فى الخيرات و
 برای او زن را زیرا که آنها عجل میکردند در نیکیها و
 يدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين
 میخوانند ما را بتو بخوف و بودند برای ما خوارانند
 والى حصدت فرجها ففتحنا فيها من روحنا
 و او را نگاه داشت فرجها را پس گشایدیم در آن از روح خود
 وجعلناها وابنها آية للعالمين ان هذه امتكم
 و ساختیم او را و پسر او را نشانه برای عالمها برای امت است
 امه واحده وانا ربكم فاعبدون و تقطعوا
 امت یکتا و من پروردگار شما ام پس عبادت می کنید و قطع کنید
 امرهم بينهم كل الينا رجعون فمن يعمل من
 کار خود میان خود هر یک بسوی ما رجوع کند پس هر که بکند از
 الصلح و هو مؤمن فلا كفران لسعيه و
 کارشایسته و او مؤمن است پس تا قبول شود سعی او را و

الحج

إِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ وَحَرَّمَ عَلَى قَرِيبَةٍ أَهْلَكُنَا أَنَّهُ

برای این برای او بنویسند و محال است بر دین که هلاک کردندیم انکه

لَا يَرْجِعُونَ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ

باز نماندند تا که بجوش کشد و بشود و یاجوج و ماجوج و دشمنان

مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ كَمَا اقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ

از هر بلندگی استغاث کنند و نزدیک رسد و وعده راست

فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَوِيلُنَا

پس ناگهان بالا دوخته شود چشم کاروانان ایست وای بر ما

قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ إِنَّا نَعْلَمُ

برای این بودیم در غفلت این حال بلام بودیم ستمکار برای شما

وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ

و آنچه میپرستند و آنچه میپرستند و اینها از جن جهنم

أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ لَوْ كَانَ هُوَ إِلَّا إِلَهًا مَا وَرَدُوا

شما بر او حاضر شوید اگر می بودند اینها خدا را می پرستیدند و درود

وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ لَهُمْ فِيهَا زَوْجَةٌ وَهُمْ فِيهَا

و همه در آن همیشه باشند ایشان را آنجا ناله باشد و ایشان را آنجا

لَا يَسْمَعُونَ إِنَّا الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا

نمی شنوند و آنکه سابق می رفتند بر ما ایشان از ما

الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ لَا يَسْمَعُونَ

بیکسو آنجا که دور گردانند و دور گردانند و نمی شنوند

حَسْبُهُمْ فِي مَا اشْتَرَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ

آواز آن در ایشان در آنچه خواهند یعنی ایشان را جا ویدان

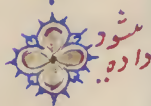
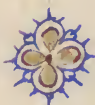
لَا يُخْرَجُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهِمُ الْمَلَائِكَةُ

و اندوخته نمی شود از ترس بزرگ و ملائکه ایشان را و تسکین

هَذَا يَوْمَ مَكْرٍ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ يَوْمَ نَطْوِي

اینست از روز مکر شما را و عمار داده شد روزیکه می بچشم

لا بد من

السَّمَاءِ كُتِبَ السِّجْلُ لَكُنَّا أَوَّلَ خَلْقِ

آسمان مانند بخود خودگار و وقت نوشتن نامه را چنانکه افریدیم اول آفرین

نَعْدُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ وَلَقَدْ

و دیگر بار وعده لازم بر ما براینده ماکنده ایم و هر اینده

كُنَّا فِي الزَّبُورِ مَبْعُودِينَ الذِّكْرُ أَنَّ الْأَرْضَ

ما نوشتیم در زبور بعد از آنکه زمین

يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا

و ارث شود بندگان شایسته براینده در این کفایت

لِقَوْمٍ عِبَادِينَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

بر گروه عبادان و نفرستادیم ترا مگر رحمت عالمهارا

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَا

بگو جز اینست وحی در شنیده میشود که معبودان شما خدا می یکسانست

أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ إِنْ أَنْتُمْ عَلَا

پس ای اگر در نهاده هستید پس اگر اعراض کنید پس بگو جز در ساخته شمارا

سَوَاءٌ وَإِنْ أَدْرَى أَقْرَبًا مَّزُجَعَدٌ مَا تَوْعَدُونَ

برو چه یک هم برابر باشدید و میداند که نزدیکست یا دورست آنچه وعده

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

براینده میداند آشکارا از سخن و میداند آنچه می نویسد

وَلَنْ أَدْرَى لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَى

و میداند که شاید که بتلاشود شمارا و بهره مندی شما

حِينَ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ

در وقتی بگو در دگر کار کن حکم آن بر راستی و در دگر ما بخواننده

الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

از وی مدد طلبنده و آنچه می وصف میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا می بخشد یمنده مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَرْوُهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَٰؤُلَاءِ سُرُورٌ وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ لِّذَٰلِكَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ كَذَّبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرَّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّ كَرُمٍ مِّنْكُمْ مَّنْ يَتُوفَىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يَرْدُ إِلَىٰ أَزْوَاجِ الْأَوَّلِ عَمَرًا شَبَابًا

ای مردمان بترسید از خدای خویش هر آنکه زلزله قیامت

شیء عظیم روزی که ترونها تذهل کند هر شیردهنده

عما ارضعت و تضع کل ذات حمل حملها و ترى

الناس سکرى و هاءولاء سرور و لیکن عذاب

الله شدید لذلک من الناس من یجادل فی الله

بغیر علم و یتابع کل شیطان مرید کذب علیه

انه من تولاه فانه یضلّه و یهدیه الی عذاب

السعیر

یا ایها الناس ان کنتم فی ریب من البعث

فاننا خلقناکم من تراب ثم من نطفة

ثم من علقه ثم من مضغة مخلقة و غیر مخلقة

لنبین لکم و نقر فی الارحام ما نشاء الی اجل

مسمی ثم نخرجکم طفلا ثم لیبلغوا اشد کرم

منکم من یتوفی و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

عمره و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

عمره و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

عمره و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

عمره و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

عمره و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

عمره و منکم من یرد الی ازواج

الاولی عمارا شبابا

الحمد لله

لِكَيْ لَا يَعْلَمَ مِنْ تَعْبُدِ عِلْمَ شَيْءٍ لَمْ تَرَى الْأَرْضَ هَلَامَةً
 بعد از آنکه میدانست چیزی را و بینی زمین را خجسته شده
 فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَبْتَتْ
 پس چون در ستاریم بر آن آب جوشن کند و برود بپزند
 مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۚ ذَٰلِكَ بَيِّنَاتٌ لِّأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 از هر گشتی رودنی دارم این بپایست که اسرار محمود حق
 وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ
 و او زنده و می کند مردگان را و او بر همه چیز توانا و اتم
 السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ
 بر ساعت آمدن نیست نیست هیچ شک در آن و اتم خدا برانگیزد هر که
 فِي الْقُبُورِ ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 در گزند و از مردمان که گفتند در شان خدا
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۚ ثَانِي
 بغير دانش و بی هدایت و بغير کتاب روشن کننده و بغير
 عَظِيمَةٍ لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
 کردن خود را تا همراه کند از راه خدا مراد است در دنیا رسوائی
 وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۚ ذَٰلِكَ
 و بچشم روز بیست عذاب سوزن آید
 بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ
 که پیش در ستادین خود است تو و اتم نیست خدا ستم کننده بر بندگان
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
 و از مردمان کیست که عبادت کند خدا بر کناره پس اگر
 أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
 برسد او را بنحوی که آرام گیرد و اگر برسد او را بلا
 انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
 برگردد بر روی خود زیان بخارسد در دنیا و آخرت

الحجرات

ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ يَدْعُوا مِنْ دُونِ

اللهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالَةُ

الْبَعِيدُ يَدْعُوا مَنْ خِصَّةٌ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ

لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

كَانَ يُظَنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ

هَلْ يَدُّ مِنْ كَيْدِهِ مَا يَغْضَبُ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَ

النَّصَارَىٰ وَالْجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ

يَفْضِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

مُفَصِّلٌ

نشد

تَهْبِيدُ الْكَافِرِينَ إِنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
مطیع است ایانندیدی که هزاران جریه میکنند اکثر در آسمانها نیستند
 مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجِبَالُ
اکثر در زمین است و اقرب و ماه و ستاره و کوهها
 وَالشَّجَرُ وَالذَّوَابُ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ
در رحمت و چهارپایان و بسیاری از مردمان هستند بسیار
 حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَبِأَلَيْسَ مِنْهُ
تأیید است بر او عذاب و هر که بخوار گشت جز پس نیست او را
 مَكْرَمٌ إِنَّ اللَّهَ يُفْعَلُ مَا يَشَاءُ هَذِهِ خَصْمِ
کرامی دارند و برانند خدا میکنند ای که بخوار گشت این دو طرف دشمنان
 اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اقْعَبْتُمْ لِمَ
یکدیگر کردند در درشان برود کار خود پس انکار کار شدند قطع کرده
 يُنَابُ مِنْ نَارٍ يَصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحُمْرُ
بجایهای آتش رنگته شود بالای سر ایشان آب گرم
 يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقَامِعٌ
گردد بآن هر چه در شکم ایشان است و پوست نیز برای کوفتن
 مِنْ حَدِيدٍ كُلُّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
گرفتار از ایشان هرگاه خواهند برایشند از دوزخ
 مِنْ غَمٍّ أَعْدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
از اندوه بازگردانیده شوند در آن و بخشد عذاب سوزان
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بر اینند خدا در می آرد انانکه ایمان آوردند کردند کارهای نیک
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَكُونُونَ فِيهَا مِنْ
بیرودن در آن جویها بنوشانیده شوند اینجا از
 آسَاءٍ وَمِنْ ذَهَبٍ وَلَوْاءٍ أَوْلَبَاءُ سُهُمْ فِيهَا
دستوانها از زر و پروارید و لباس ایشان در آن

شد برای ایشان

ایشان

حَرِّمَ وَهْدًا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدًا

ابریشمی در راه نموده شد ایشان را بنام کبره از سخن در راه نموده شد

إِلَى صِرَاطِ الْحَمْدِ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّوهُ

براه سبزه در راه بر این نام که می خوانند و باز می بارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ

از راه از خدا و مسجد حرام که خدا کرده ایم

لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يَرِدْ

برای مردمان یکسان است در آن و هر که خواهد آمد

فِيهِ بِالْحَادِ بِظِلِّ نَدْوَةٍ مِنْ عَنَابٍ لِّمَن وَادَّ

بشمکه رسته بجاییم او را از عنب است و چون

بَوَانَا لِأَبْرَهُمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكُ

ببینیم ما را بر ابراهیم را موقع خانه ای که شریک معجز می

بِحَيْ شَيْءٍ وَطَهَّرْ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ

با من چیزی و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و ایستادگان

وَالزَّكَاةَ السَّيُّدَ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ

در کوه سجده و اواز ده در میان مردمان حج نمایند پیش تو

رِجَالًا أَوْ عَلَى كُلِّ صُنَّامٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ

پاده و سواره و بر هر شتر لاغر نمایند از هر راه

عَمِيقٍ لِّبَشِيرٍ وَامْنَفَعْ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ

دور جانم شوند فایده برای خوش و یاد کنند نام

اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْهُ

خدا در روزهای دانسته شده آنچه روزی داد است از چهار

الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ

موسه پس بخورید از آن نه بخورید در مانده در و پیش

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَدْوَاهُمْ وَلِيُطَوِّفُوا

باز باید که دو کنند حرکت خود و وفا کنند نذرهای خود را و طواف

۱۲۸۰

بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكُ وَمَنْ يُعْظِمُ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ

بجای آن قدیم است حکم و هر که تعظیم کند استغایر خدا را پس این

خَيْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا

بهتر است او را نزد پروردگار او و حلال کرده شد برای شما مواشی

مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ

چراغ شده بر شما پس احتراز کنید از پلیدی از سخن در فرع

وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ حُنْفَاءَ اللَّهِ غَيْرِ مُشْرِكِينَ

و احتراز کنید از سخن نادرست و با کسی خدا را غیر شریک مقرر

بِهِ وَمَنْ يَشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ مِمَّا خِرَ مِنَ السَّمَاءِ فَتُخَذَلُ

با خدا و هر که شریک مقرر کند با خدا پس گویا که فرو افتاد از آسمان پس بردند

الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ

پرغان یا فرو افتند او را یا در مکانی دور

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمُ شُعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى

است حکم و هر که تعظیم کند شعایر خدا پس او از تقوی

الْقُلُوبِ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ

دل است شما را در آن فایده است تا مبعود میسر باز

يَحْمِلُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا

جای او بخانه قدیم است و هر امتی ساجد

مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ

طریقی فرمود تا یاد کنند نام خدا بر آنچه داده است ایشان را

حِمَّةِ الْأَنْعَامِ فَالْهَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلُوبُ

از چهار پایان پس خداست شما خدای یکسان است پس در

وَكَبِيرُ الْمُخْتَبَرِ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ

و بزرگ است و بزرگوار است آنکه چون یاد کرده شود خدا بترسد

قُلُوبُهُمْ وَالضَّبِرِ عَلَى مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقْبِي

دل ایشان و صبر کنندگان بر آنچه برسد ایشان را و برادران

اورا

یغادر شود

بسم الله الرحمن الرحيم

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَالْبُذْنَ

نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان خرج کنند و بذر را

جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا

ساخته ایم برای ایشان از شعائر خدا شمارا در آن نیکی است پس یاد کنید

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَاذْأَوْجِبَتْ جُنُوبُهَا

نام خدا بر آن چهارپای ایستاده پس چون بر زمین افتد برپای آن

تَكُونُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ

پس بخورید از آن و بخورانید درویش را یعنی سوال را بپذیرد

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ

رام کردیم شمارا شاید که شکر کنید پس رسد بخدا

لَحْمُهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ

گوشت و دمایها و دمن خون آنها و بقیه پستی میرسد بر هر کاره

مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا

در شما بپذیرد رام کردیم شمارا تا بزرگی یاد کنید خدا را بر آنچه

هَدَاكُمْ وَكَثُرَ الْحَسَنَاتِ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ

راه نمود شمارا و بشارت داد بگو کارها را براینه خدا دفع میکند

عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ

بر آنکه که رو بپزند براینه خدا دوست ندارد هر خفانت کننده

كَفُورٍ أُوذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ

ناسیاس را آنکه کارزار کنند با آنکه مظالم شنیدند و هرگز

اللَّهُ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِن

خدا بر نصرت دادی ایشان براینه توانا آنکه بر دل آورده شد از

دِيَارِهِمْ يُغَيِّرُ حَقًّا إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ

خداوندی ایشان بتناهی آنکه کعبه پروردگار ما خداست و

لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بَعْضٌ لَّهُدِمَتِ

اگر نبودی خدا مردمان بعضی را بدست بعضی ویران کرده شد

صَوَامِعُ

صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ
عَلَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ
لَعَزِيزٌ لِّعَزِيزِي الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ
نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُؤْمِنِينَ
فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ
وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ
كَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ نَكَابِينَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبُيْرٌ
مُعَطَّلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ
تَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَ بَنِي آدَمَ

عبدالمجید و الله نصرت خواهد داد کسی را که نصرت وی کند برائت خدا

یاد کرده میشود در آن نام

نوا غلبت انما

دسترس و هم ایشانرا در زمین برادر

کارزار و بدست زکوة و امر و ایام معروف و

نهی نمایند از کار بسندیده و خدا نهایت همه کار و اگر دروغ سمعند

نقد کذب قبله قوم نوح و عاد و ثمود و

قوم ابراهیم و قوم لوط و اهل مدین و

در دوزخ سوزان شد موسی پس مهلت دادیم کار آنرا باز گرفتار کردم

فکیف کان نکیر نکابین من قریة اهلکناها

و هی ظالمة ف هی خاویة علی عروشها و بئر

معطلة و قصر مشید افلم یسیروا فی الارض

ف یکون لهم قلوب یعقلون بها و اذان

یسمعون بها فانها لا تعمی الابصار و لکن

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تتبعون اهواء بنی آدم

تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ وَيَسْتَجْلُو نَكَ

ناینها با دلها که در سینه اند و میپوشاند از نور

بِالْعَذَابِ وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنْ يَوْمًا

عذاب را و هرگز خلاف نخواهد کرد وعده خدا را هیچ گاه

عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ وَكَانَ

نزد پروردگار تو مانند هزار سال تمام گذرد و ب

مَنْ قَرِيبَةً أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْ أَهْلِهَا

دیده که منگست دادیم از او بار و ستمگر است باز گرفتار کرد

وَالَّذِي الْمَصِرَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

و بسوی منست بازشت بگو ای مردمان جز ایی نیست کمس برای شما

نَذِيرٌ مُبِينٌ قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مصلحت دهنده از شما ایس ایانکم گرویدند و کردند کارهای نیک

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي

ایشان از است امرین و در روی نیک و ایانکم سحر کردند در

إِيتِنَا مِغْزِينَ أُولَئِكَ صَحَابُ الْحَيِّ وَمَا أَرْسَلْنَا

ایات عاجز من از ایان و اولی دوزخند و هر چند هم پس تو

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا بَنِي إِلَّا إِذْ أَتَمَّتْ

پس تو از پیغمبر و از سبب چون از روی طریقت

أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي مَغْيَبَةٍ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي

پس شیطاں چو در از روی وی پس و میکند خدا آنچه از شیطاں

الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

شیطان پس محکم میکند خدا ایات او و خدا دانای با حکمت

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

تا بگرداند آنچه از شیطاں است فتنه برای ایانکم در دلهای ایشان

مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي

مرض است و سخت است دلهای ایشان و ایانکم ستمکاران را بر آید در

بسم الله الرحمن الرحيم

شَقَاقٌ بَعْدَ ^عوَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَهُادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
 السَّاعَةُ بَغْثَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقْمِ
 الْمُلُوكِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ يُكَسِّمُ بَيْنَهُمْ فَاذْذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ لِّلنَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
 لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
 الرَّازِقِينَ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدَّةً خَلَا يُرْضَوْنَهَا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقِبَ بِمِثْلِ مَا
 عَاقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَنَافِعٌ لَهُ

می لغت دور و تا پند اند انانکه داده شده است علم کوان
 راهنما پند و است از پروردگار تو پیش آید از ندی نیایش کنند دل ایشان
 و این خدا را پند و است انانکه گردیدند بسوی راه راست
 و همیشه باشند کافران در شبهه از وی تا پند ایشان
 قامت انکان یا پند ایشان عذاب روز
 بادشاهی امروز خدا است حکم کند میان ایشان پس انانکه کردند
 و کردند کارهای شایسته در بوی ستایشهای با نعمت و انانکه کافر شدند
 و دروغ سمزد آيات مایس انجمه ایشان است عذاب محو کننده
 و انانکه بجز است کردند در راه عذاب است شتم شدند یا بجز
 راه پند روزی و پند است از خدا روزی نیک و پند پند خدا پند
 روزی و پند است البتة در ادبها بوضعی خوشنود شوند و پند
 خدا دانای ابرو پند حکم است و هر که در فی اقاد مانند انجم
 ایضا داده شد و این از ان نغدی کرده شد تا نصرت خواهد داد خدا که خدا

لَعَفُو غَفُورٌ ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ يُوجِي الَيْلُ فِي

النَّهَارِ وَيُوجِي النَّهَارِ فِي الَيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

بَصِيرٌ ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

الْكَبِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَصُيِّرَ

الْأَرْضُ مُحَضَّرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ لَهُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ

الْحَمْدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ

وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ

أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ الْإِبَازُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

لَكَرُوفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ كُلُّ أُمَّةٍ

جَعَلْنَا مِنْكُمْ أَجْمَلًا نَسْكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ

۴۰

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى

درین کار و بخوان بسوی سرور خود هر آینه توست براه

مُسْتَقِيمٌ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

راست است و اگر مکاره نمایند با تو پس بگو خدا داناست آنچه

تَعْمَلُونَ اللَّهُ يَخْتَكِمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا

میکنند خدا حکم کند میان شما روز قیامت در آنچه

كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ أَلَمْ تَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

بودید در آن اختلاف میکردید آیا ندانستی که خدا میداند آنچه

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ

در آسمان و زمین است هر آینه این همه ثبت است در کتاب

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ وَيَعْبُدُونِ مِنْ ذُوْنِ اللَّهِ

بر خدا است و عبادت میکنند بسوی خدا

مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ

که در و نازل شده است محنتی و چیزی که نیست ایشان را بدان

عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصْرِ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ

دانش و دینست شما را از آنجا که یاری دهند و چون خوانده میشود بر

آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوْهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

آیات ما واضح میشود بر روی این کافران

الْمُنْكَرُ كَمَا ذُوْنِ يَسْطُوْنَ يَا لَيْتَ نَا يَسْتَلُوْنَ

و خوسا نزد ایشان میشود از آنکه حمله کنند با آنکه میخواستند

عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبَيْتُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَٰلِكُمْ

برایتان آیات ما بگو آیا خبر دهم شما را با خوسایان

النَّارِ وَعَدَ هَآلَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَوَيْلٌ لِّلْمُصْرِ

روزی است و عده داده است خدا را از آنجا که فراموشند

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاذْكُرُوا لَهُ لَعَلَّكُمْ

ای مردم! آورده شد دانت فی این شبخود از آنجا که

اینه

این

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا

آنکه میخوانند بخدا یا فرشته

وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا

و اگر همه جمع شوند برای آن و اگر بر باد ایشان پس چیزی

يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

خلاص نتوانند کرد آنرا تاوان شد طالب و مطلوب

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

تعظیم نکرد خدا حق تعظیم او هر این خدا غالب است خدا

يُصْطَفَى مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ

بر میگزیند از فرشتگان و رسل و از مردمان هر این خدا

سَمِيعٌ بَصِيرٌ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

شنوای بینا است میداند آنچه پیش روی و پشت و آنچه پس پشت

وَالِلَّهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا

و بسوی خدا باز گردانید میشوند کارها ای آنکه ایمان آوردید

وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ

و سجده کنید و عبادت کنید پروردگار خود را و بکنید نیکی

لَعَلَّكُمْ تَقْلِقُونَ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَوْجُهُمْ

بود که رستگار شوید و جهاد کنید در راه خدا حق جهاد

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ

برگزیند شما را و ساخت بر شما در دین هیچ

حَرْجٍ مِثْلَ آبِكُمْ أَبْرَهُمْ هُوَ سَمِعَكُمْ السُّلَاسِ

هیچ دین بدتر از شما برای شما نامر نهاد شما را ستم

مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِدًا

پیش ازین و در قرآن تا باشد پیغمبر گواه

عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِمُْوا

بر شما و باشید گواه بر مردمان پس بر پا دارید

مؤمن

عشرون
اشیا
بر
عشرون
۲۲

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ

ما رزایا و به امید زکوة را و چنگ زیند بخدا او

فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

بسی یکه خداوند است و یکه یاری دهنده

سورة المؤمنون قبل مدنیة و هی ثمان عشر

بسم الله الرحمن الرحیم

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ۱ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

هر ایند که استکار شدند مسلمانان انا که ایشان در نماز خود بی ایشان

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ ۲ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ

و انا که ایشان از بهودگی روی گردانند و انا که ایشان

لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ ۳ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

زکوة ادا کنندگانند و انا که ایشان سرمکاه خود را نگاه دارند

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ

مگر بر کینز که فحش که مالکت دست ایشان بر ایند ایشان

غَيْرُ مُلْتَمِسِينَ ۝ ۴ ۝ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ

مکو بهید نیستند پس هر که طلب کند سوای پس اینجام

هُمُ الْعَادُونَ ۝ ۵ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ

از احد که زندگانند و انا که ایشان امانتای خود را و عهد خود را

مُرْعُونَ ۝ ۶ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ ۷ ۝

رعایت کنندگانند و انا که ایشان بر نماز خود محافطت کنندگانند

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝ ۸ ۝ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ

ایشانند آن وارثان که عاقبت کار بهشت از بدبخت را

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ۹ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ

ایشانند در آن همیشه و بر ایند امر بییم ایشان را

سُلَٰلَةٍ مِّنْ طَرَفٍ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي قُرَارٍ تَكِينٍ

خلاصه از کل بیست و ششم اورا نظف در قرارگاه استوار
باز سا جینم لطف خوب بسته پس افریدیم خوب بسته گوشه باره

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّظْفَةَ عِلْقَةً ۖ فَنَخْلُقُنَا الْعِلْقَةَ مَضْغَةً

پس افریدیم گوشت باره استخوان پس گوشت بندیم استخوان گوشت باز
فَنَخْلُقُنَا الْمَضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ

أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۖ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

افزیدیم افرشتن دیگر پس برکت خدا نیکوترین کارندگان
ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۖ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

تَبْعُونَ ۖ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَ

مَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۖ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ

بِهِ لَقَدِيرُونَ ۖ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ

تَجَلٍّ وَأَعْنَابٍ ۖ لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا

تَأْكُلُونَ ۖ وَشَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ

بِالذَّهْنِ وَصَنِيعٌ لِلْكَالِينَ ۖ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ

لَعِبْرَةً ۖ نَّتَقَّبُكُمْ فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

كثيرةً وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

سواران و از آن بخورند و بر آن و بر ششها

تَحْمَلُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ

سوار شوند و هر این در ستادم نوح را بوی قوم خود گفت

يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا

ای قوم من پرستید خدا نیست شمارا هیچ بجز خودی عمر و آبا

تَتَّقُونَ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

بزرگواران گفتند بیکم کار بودید از قوم او

مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ

بست این مراد می ماند شما می خواهی که ریاست پیدا کند بر شما

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي

و اگر خواستی خدا هر این در ستادی فرستادن شکی نیست این ما بخداد

الْبَائِنَاتِ الْأَوَّلِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ

بدر آن منزلت نیست این قصه بوی بگو ای است

فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا

پس اسطر بشد بای تا بدید گفت ای پروردگار من انصرت

كَذَّبُونَ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا

در روح سمزدند پس وحی فرستادیم بوی او که بسازد کشتی بحضور ما

وَوَحَيْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنْزِيلُ فَاسْلُكْ

و فرمان ما پس چون آمد فرمان ما و چون رفت تنزیل پس دراز

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ

در کشتی از هر جفتی دو دو و مرد و زن را

سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الدِّينِ

بوقت کرد بر او سخن در دین

ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ فَاذْأَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ

ستم کردند هر این پیشان غرق شدند پس چون رست پیشانی تو و

دور با بنجه

هر که

مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا
 مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. وَقُلِ رَبِّ انْزِلْنِي مُنْزَلًا
 مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ. ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا
 آخَرِينَ. فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
 اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ. وَقَالَ الْمَلَأُ
 مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةَ
 وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
 مِّثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
 تَشْرَبُونَ. وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا
 لَخَسِرُونَ. أَيْعِدُكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تَرَابًا
 وَعِظَا مَا أَنْكُمْ تَخْرُجُونَ. هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا
 تَوْعَدُونَ. إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَ
 تَعْدِلُ أَعْيُنُنَا وَتَرْوُدُنَا إِلَى مَوْضِعٍ مَّكِينٍ

منزل

حَيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اَفْتَرَىٰ

دیده می بینم و نیستیم بر این مبعوث شده است این مرد دیگر افترا کرده

عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ رَبِّ

بر خدا دروغ و نیستیم ما او را گردیدهاکان گفت ای پروردگار

اَنْصُرْنِي بِمَا كُنْتُ بَوْنٌ ۝ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْحَقَنَّ

نصرت دل من بر دروغ این گفت با من از اندک زمانی

نَدِمِينَ ۝ فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ

پشیمان خواهند شد پس گرفت ایشانرا آوار سخت بوعده زشت پس گردیدیم

غُثَاءً ۝ فَبَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ قَبْدِهِمْ

خاشاک پس دوری باد گروه ستمکارانرا باز پیدا کردیم بعد ایشان

قُرُونًا اٰخَرًا ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَاَيَسْخَرُونَ

قرنیهای دیگر را سبقت میکنند هیچ گروهی تا می رسد خود و نه باریکشان

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَرَاكِبًا ۝ اَجَاءَ اَمْرٌ رَّسُولَهَا

باز فرستادیم پیاپی بران خود بی درنی هرگاه آمد بامتن پیاپی بر او

كَذِبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ

بر دروغ نسبت کردند پس از پی در پی آوردیم بعضی ایشان بعضی را پس گردانیدیم

فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسَىٰ

پس دوری باد گروهی که نکرند باز فرستادیم موسی

وَاٰخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ اِلٰى

و برادر او هارون بآیات ما و بادیل قاطع بر

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا

فرعون و جماعت او پس سرکشی کردند و بودند گروهی

عَالِينَ ۝ فَقَالُوا اَنْتُمْ لِبَشَرٍ مِّثْلُنَا وَقَوْمُهُمْ

بزرگتر کننده پس گفتند ای ایماں اریتم بدو آدمی مانند ما و قوم ایشان

لَنَا عِبْدُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝

ما را خدمت کنندگانند پس دروغی گرفتند پس شدند از هلاک شدگان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ
 وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَامَّةً آيَةً وَأَوْفَيْنَاهُمُ الْوَعْدَ
 ذَاتِ قُرَارٍ وَمَعِينٍ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ
 وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ فَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ
 بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّى
 حِينٍ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُطْعِمُهُمْ مِنْ مَّاءٍ وَ
 بَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ
 الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا
 وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ
 نَجِّنَا مِنَ عَذَابِ الْغَايَةِ

کفر

يَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ وَلَا

سے لگند در بھلو بہا وایشان بال سرعت کنند و

تَكَلَّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعًا أُولَٰئِكَ يُنَاطِقُ

بھلے کہیں نفس را مگر فزط است او و نزدیک بالناست کہ سخن بگوید

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَٰذَا

برائے دیشان ستم کرد و نوزد بکہ دہای ایشان در غفلت اریں

وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ خَيْرًا

وایشان از عمل اند غیر این کہ ایشان از آن کنند از سہل

إِذَا أَخَذْنَا مَتْرَفَهُمْ بِالْعَذَابِ أَذَاهُمْ يَبْجُرُونَ

بچوں کو گرفتار جیتے اسودگان ایشان بھذاب بچوں ایشان یاد دینے دند

لَا تُخْذَرُ وَالْيَوْمِ الْأَوَّلِ لَا تَتَصَرَّوْنَ قَدْ كَانَتْ

فریاد کنند امروز ہر اینہ سہ ازہ یاری دادہ نخواہید شد ہر اینہ

أَبْنَىٰ تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكَصُونَ

ایشان ہی من خواندہ میشد بر شاپس لودید بر پاشنہای خود ہر میکشد

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمَاتُكَ يَجُورُونَ أَفَلَمْ يَذَّبُوا الْقَوْلَ

بھم کہان باں استغول شدہ ترک میکردند ایشان را فر دند اریں سہی

أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ أَمْ لَمْ يَجْعَلُوا

یادہ است ایشان اچھ بنامدہ بود ہدراں سخت ایشان شد

رُسُلَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ

بہا ہر خود را یں ایشان با وناشنہ اند یا بھکشد کہے

جَنَّةٍ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرَ هُمُ اللَّحِقُ كَرِهُونَ

نہیہ اہمیت بکہ اور دہ است کہ ان سہ زہست و بیشتر ان ان اور سہی

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَ

والکر ہر دہ خدا ارز و ہای ایشان ہر اینہ فی انظم شدندی اسما و

الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

زمیں و ہر کہ در ان است بکہ اور دیم ایشان از ایند ایشان اریں ایشان

ناخواند

الحمد لله

عَنْ ذِكْرِهِمْ مَعْرُضُونَ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخِرَاجٌ

از ذکر ایشان روگردانند ای میخواستی مزدی پس خرد

رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِ وَأَنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ

پروردگار تو بهتر است و او بهتر روزی دهنده کافی و هر این تو میخوانی

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بسوی راه راست و اینک ایمان نمی آرند

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّا كِبُونَ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ

با آخرت از راه یک سو شوند کاه و اگر رحم میکردیم

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَافِ طُغْيَانُهُمْ يَعْمَهُونَ

و بر میداشتم آنچه بایشان از سختی برای میخواستیم میشدند در پرااهی خود

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعُنَابِ فَمَا اسْتَكَافُوا لِرَبِّهِمْ

و هر این را گرفتیم از اسرار بعد از آن پس نیایش کردند در درگاه خود

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا

وزاری نمودند تا که گشاییم برایشان دروازه عطا کردیم

عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ وَهُوَ الَّذِي

عذاب سخت چون ایشان آید آید دارند گمانند و او است آنکه

أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا

از پر شمار شنوایی و بینایی و دل اندکی

مَا تَشْكُرُونَ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

آنکه شکر میکنید و او است آنکه پراکند در زمین

وَالْيَهُ تَحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَ

و بسوی او حشر کرده شوند و او است آنکه زنده میکند و میمیراند

لَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

او است آمدن شب و روز ای متفکرانید

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ قَالُوا إِنْ أَرَادَ امْنَانَا

بلکه گویند چنانکه گفتند پیشینان گفتند ای احوال میسریم

وَقَدْ

وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَامًا اَنَا لَمُبْعُوثُونَ لَقَدْ وَعَدْنَا

دشمنان حال و استخوان ایما برا اینچنین شوم هر آنچه وعده داده شد

نَحْنُ وَاَبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هَذَا اِلَّا اَسْطُورٌ

ما را و پدران ما پیش از این نیست این گمان است

الْاَوَّلِينَ قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَا اِنْ كُنْتُمْ

پیشینان بگو گمراشته زمین و آنچه در آن اگر هستند

تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ

میدانید خواهند گفت خدا پرست بگو ای پند پرور میشوید

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ

بگو کیست پروردگار آسمانها هفتگانه و پروردگار عرش

الْعَظَمِ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ قُلْ مَنْ

بزرگ خواهند گفت خدا پرست بگو ای بیشتر بید بگو کیست

بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجْرِي وَاِلَیْهِ رُجُوعُ

گمراشته او است پادشاهی هر چیز و او زنده بماند و در نهایت رده شود

عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ

بر او اگر هستید میدانید خواهند گفت خدا پرست بگو

فَاَنِي تَسْحَرُونَ بَلْ اَتَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

پس از کجی فریب داده شوند بلکه آورده ایم بر اسحق و اینان دروغگو باشند

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذَا

گرفت خدا هیچ فرزندی و نبود با او هیچ خدایی آگاه

لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ

برود هر خدا چیزی که آفریده بود و غالب امری بعضی را

عَلٰی بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ عِلْمُ الْغَيْبِ

بر بعضی پاک است خدا از آنچه صفت میکنند دانای پنهان

وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ قُلْ رَبِّ اِمَّا

و شهادت پس برتر است از آنچه شریک دارند بگو پروردگار من اگر

در جنت

تُرِيَنِي مَا يُوْعَدُونَ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيَك مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ
إِذْ فَعَّ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ مِنْ هَازِلٍ
الشَّيْطَانِ وَاعْوِذْ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ
لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فَمَا تُرَكِّبُ كَلَامَ إِنهَا كَلِمَةٌ هُوَ
قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
فَإِذَا انْفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَلْبَسَاءُ لَوْ أَنَّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ
تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ أَلَمْ تَكُنْ

مترجم

وَقَدْ

الَّتِي تَتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ قَالَ أَرَأَيْتُمْ

ای که من بخوانم بر شما پس ما بر شما کذب می کردیم گفتند ای مردمان

غَلَبْتُ عَلَيْكُمْ شَقَوْتُمْ وَأَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝

عالمی اند بر ما بر شما پیروز شدیم و بودیم گروهی گمراه

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝ قَالَ

ای پروردگار ما را از این شهر خارج کن و اگر عود کنیم من و این شهر را با هم گمراه کن

أَخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُون ۝ إِنَّهُ كَانَ فَرَسَقٌ مِنْ

بر سوای در آن و سخن نگویید بر این شهر او بود گروهی از

عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

بندهگان من بگویند ای پروردگار ما را که ویدیم پس با ما مروت و بخشش را

وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سُخْرِيًّا ۝

و تو بهترین رحمت کننده ای و آنرا بگرفتید و آنرا گرفتید و آنرا گرفتید

أَنْسَوُكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝

فراموش کردید یاد مرا و شما را ایشان را بخندیدید

جَزَاءُ مَا كَفَرْتُمْ بِهِ أَنْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

جزا دادیم ایشان را بآنچه که فرموده بودید و آنرا ایشان را دادیم

قُلْ كَمْ لَكُمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سَنَةٍ ۝

بگویند بحد مدت در آنجا که دیدید در زمین به شمار شما گفت

لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ۝ قُلْ

در آنجا که دیدیم روزی یا بعضی روزی پس از شما گفتند گفت

إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

در آنجا که دیدید مگر اندکی کاش شما میدانستید

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝

اینها را بگفتید که آیا می پنداشتید که ما شما را بی هدف و آنرا به ما بازگردانده شود

فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

پس بر خدا باد شاه حقیقت نیست هیچ معبود دیگر و پروردگار عرش

بسم الله الرحمن الرحيم

الْكَرِيمِ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ

لَهُ بِهِ فَأَمَّا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُغْلِقُ الْحُكُوفَ

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ

سُورَةُ التَّوْحِيدِ هِيَ آيَاتُهَا ثَلَاثٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَاهَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا

كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ

بِهَمَارَاتُ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ الزَّانِيَةَ أَوْ مُشْرِكَةٌ

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا الزَّانِي أَوْ مُشْرِكَةٌ وَحُرْمَتُ

ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالَّذِينَ يُرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ

إِنْ يُمْسِكْنَ

وَالَّذِينَ يُمْسِكْنَ

وَالَّذِينَ يُمْسِكْنَ

توبه

ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلَدُوا وَهُمْ مُبْتَلِينَ
جلد و قبول کنند
جلد و لا تقبلوا لهم شهادة أبداً وأولئك هم الفاسقون
دره و قبول کنند
هم الفاسقون إلا الذين تابوا من بعد ذلك
ایشانند فاسقین را مگر آنکه توبه کردند بعد از آن
وَأَصْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالَّذِينَ
و بصلاح آوردند کار خود را هر آینه خدا آمرزنده مهربانست و آنکه
يُرْمُونَ أَرْوَاهُ جَهَنَّمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا
دشنام دهند زمان خود را و نباشد ایشان را گواهان مگر
أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ
نفس خویش این گواهی است از ایشان است چهار بار که بگوید
إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ
گوید از راست گویانست و گواهی پنجم که لعنت خدا
عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَكْفُرُوا عَنْهَا
بر او باد اگر باشد از دروغگوین و باز میگردانند از آن
الْعَذَابَ إِنْ شَهِدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
عذاب است اگر گواهی دهد چهار بار که گواهی بخورد ابراستند او
لَمِنَ الْكَافِرِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ
از دروغگو یا راست است و گواهی دهد پنجم بار که خشم خدا باد
عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْ لَا فَضْلُ
بر حق اگر باشد از راست گویان و اگر نبیند فضل
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ
خدا بر شما در رحمت او و آنکه خدا توبه پذیر با حکمت
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
هر آینه آنکه آوردند بهمت را جماعتی اند از شما پسندارید

ع

شَرَّ أَلَكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا

بهر درسی خوش باشد بزرگوار است برای شما هر کس ارادت کند

اَكْتَسَبَ مِنَ الْآثَمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ

حاصل کرد از معصیت و آنکه سراسیمه داد و عذر او

لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ كَلَّا إِذَا سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

او را است عذاب بزرگ آنرا شنیدند که چون شنیدند که آن میگوید دزدان

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرٌ وَقَالُوا هَذَا أَفْكٌ

و زنا و مومن در حق خویش را سبک باد و لعنت این ستم

مُبِينٌ كَلَّا إِذَا جَاءَ وَعَلَيْهِ يَأْتِ بِرَبْعَةٍ شَهَادَةٍ فَاذ

حق را است چهار اینها و روند بر وی چهار گواه پس اینجا

لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ

نیامدند گواهی پس اینجا نزد خدا ایشان

الْكَاذِبُونَ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

و دینا نداشتند و نه می بود فضل خدا بر شما و رحمت او

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ

در دنیا و آخرت بر اینها میرسد در آن که گفت و شنید کردیم در

عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسُّنَنِكُمْ وَتَقُولُونَ

عذاب بزرگ چون در میگردید از اینها می خویش و می گفت

بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا

بر زبان خویش می گفتید شمارا بیان دانستن و می پنداشتید آسان

وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ

و او نزد خدا بزرگ و چرا شنیدیم که چون شنیدید از اینها می گفتید

مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ

بزرگوارا که زبان داریم سخن بگوئی بدو میگویم ترا حق است

عَظِيمٌ يَعِظُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا

بزرگ خدا را میباید هشدارا حدات بعضی نیارید مانند این هرگز

مکه

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ

اگر ایستادگان و بیان میکند خدا شما آیات و خدا

عَلِمُ حَكْمُهُ إِنَّ الَّذِينَ يَجْبُونَ أَنْ تَشْعُرَ الْفَاحِشَةُ

و آنها ایستادگان هر آینه ایستادگان دوست میدارند ایستادگان سود

فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

در آنها ایستادگان ایستادگان در دنیا و آخرت در دنیا و آخرت

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ

و خدا میداند و شما نمیدانید و اگر نه فضل خدا

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَإِنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بر شما و رحمت او و خدا مهربان بخشنده ای ایها ایها

آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ

ایستادگان و دید بروی بگردد گامهای شیطان و هر که پیروی کند

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

گامهای شیطان پس او حکم کند بیهنجاری و نامستبده

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا

و اگر نبود فضل خدا بر شما و بجا نیایید و پاک نشدی

مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَ

از شما هیچ کس هرگز و باین خدا پاک هر که خواهد و

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ

خدا شنوا و داناست و باین که سوگند بخورند خدا و باین که بزرگی از شما

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَ

و وسعت ایستادگانی ندهند خویش و باین را و باین را

الْبُحْرَىٰ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا

بحر است ایستادگان راه خدا و عفو کنند و درگذرند ای

يَجْبُونَ أَنْ يُغْفَرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

دوست میدارند که بپارزد خدا شما را و خدا مهربان مهربان

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

اینها دهمند زنان پاک و انبیا از بیکاری بجزایان از میان

لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

لعنت کرده شدند در دنیا و آخرت وایشانرا عذاب بزرگ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

روزی که گواهی دهند برایشان زبانهای ایشان و دستهای ایشان و پاهای ایشان

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ

بماچه میکردند از روز تمام رساند ایشانرا خدا جزای ایشان

وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

و بدانند که خدا اوست ثابت ظاهر زنان انبیا

لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتِ

لایبی البرادران ناپاک و مردان ناپاک لایبی زنان ناپاک و زنان پاک

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ

برای مردان پاک و مردان پاک برای زنان پاک اینچنینی بری اند

بِمَا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

آنچه بگویند ایشانرا آمرزش و روزی نیک ای آنها

أَمْنُوا إِلَّا تَدْخُلُوا أَبْوَئًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا

ایمان آوردید مگر اینست بخانه غیر خانه خویش تا که دستوری طلبید

وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ

و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است شمارا بود که

تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا

بندیدید برستون پس اگر نیابید در آنجای کسی پس در میانید

حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا

تا که دستوری داده شود و اگر گفته شود بر شما بازگردید

هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

آن پاکیزه است شمارا و خدا بما میبیند دانا ایست بر شما

در آنکه در این
کتاب

جُنَاحَ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

کتابی که در آنکه در این کتاب

مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ

سکس که نیست در آن متاع باشد شما را و خدا

يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ قُلْ

بیداند آنچه آشکارا میکند و آنچه پنهان دارد بگو

لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَ

بر مردان مسلمان بپوشند چشم خود را و

يَحْفَظُوا أَفْئِدَتَهُمْ ذَٰلِكَ زُكْرٌ لَهُمْ

نگاه دارند سرشما که خود را این پاکیزه تر است ایشانرا

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ

بر اینها خدا خبردار است آنچه میکنند و بگو زنان مسلمانرا

يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

بپوشند چشم خود را و نگاه دارند

فُؤَادَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ

شما که خود را و آشکارا نکنند آرایش خود را

إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ

مگر آنچه ظاهر است از آن و دروغ گذارند و دامنه های خود

عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ

بر گریبانهای خود و نمایانند آرایش خود را

إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوِ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ

مگر به شوهران خویش یا پدران خویش یا پدران

بُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ

شوهران خویش یا پسران خویش یا پسران شوهران خویش

بُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ

شوهران خویش یا پسران برادران خویش یا پسران

بُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ

شوهران خویش یا پسران برادران خویش یا پسران

أَخْوَتَهُنَّ أَوْ فُسَايَهُنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

خواهران خویش یا زنان خویش یا آنکه مالک او شده است

أَيَّمَانَهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَ

دست ایشان و عظامان یا طفلهای که صاحب

الْأَمْرِ بَهُنَّ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ

شهرت بینش از مردان یا طفلهاست که

الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ

مطلع نشده باشند بر سر شکاف زنان

وَلَا يَضُرُّنَّ بَارِئِينَ لِبُحْلِهِمْ مَا

و نه ضرر زین را به بیهوشی نماید از آنکه

يُخْفُونَ مِنْ زِينَتِهِمْ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا

پنهان کردند از زینت خویش و رجوع کنید بوی خدا همه یکجا

أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ لَعَلَّكُمْ تَقْلِقُونَ وَإِنْكُمُ الْآيَاتُ

ای مسلمانان شاید رستمها را بترساند و کجاست دهنده زان بی تو

مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ إِنْ

از شما و شایسته گان از بندگان خویش و عزیزان خویش اگر

يَكُونُوا فَقَرَاءُ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

باشند در دین تو که کند ایشان را خدا از فضل خویش و خدا وسیع

عَلِيمٌ وَلَيْسَتْ عُقُوبَةُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَرًّا

داناست و باز که هر یک که امی آنهاست که یا بنده اسباب نیکاح

يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَدْتَغُونَ الْكُتُبَ

تو که کند ایشان را خدا از فضل خود و آنانکه می طبعند مکاتیب را

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَنَكَاتُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ

از بندگان که مالک آن شده است و دست شما اگر چه آید در میان

خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ

شایسته و بویجه مکاتیب را از مال خدا که بشما داده است

قوله

لَا تَكْرَهُوا فِتْنَتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحَصُّنًا

بهر گزیند که فتنه را بر بیهوشی خود را ببرد اگر ایشان بپایند که ری خواهند

لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ

تا بدست آرید متاع زندگی دنیای و هر که بپسندد ایشان را

فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس این خدا بعد بپسندد که ایشان را امر زنده مهربانست و

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِمَنْ

پس این درشت دیم بسوی شما آیات روشن و داستانی از انام

خَلَا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ اللَّهُ نُورٌ

درشت دین از شما و پندش به پرهیزکاران و خدا نور

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نَوْرٍ كَمِشْكُوتٍ

آسمانها و زمین است و مثال نور از مشکط

فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا

در آن چراغیست این چراغ در شیشه است آن شیشه گویا

كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ

ستاره درخشان از درختی مبارک زیتون جنوبیست مشرقی

وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ

و نه بخت غربیست که زیت دای روشنی دهد اگر چه نرسیده باشد

نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ

است روشنی بر روشنی راه بینماید خدا بخواد هر که خواهد

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

و بیان میکند داستانها برای مردمان و خدا بهر چیز

عَلِيمٌ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ

داناست در خانه بنا بر آنکه دستور داده است خدا بلند کرده شود آنرا

فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

در آن نام او بپایند و میکنند خدا را صبح و شام

و یاد کرده شود

بسم الله الرحمن الرحيم

رَجَالٌ لَا تُلَهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ

مردانی که بازرگانی و بیعی را از یاد خدا و ذکر او دور نکند

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَاءُ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

بر پا دارند نماز و دادان زکوة میترسند از آن روزی که مقلط شود

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَرَ

در آن دنیا و دنیاچه و در پیوسته آن جزا دهد بدو اینها خدا بدترین

مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ

آنچه کردند و زیاده دهد بدو اینها از فضل خود و خدا روزی دهد هر که را

يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ

خواهد بغير حساب و آنانی که کفر شدند اعمال ایشان را

كَسْرَابٌ يُفْقَعَةُ يَحْسِبُهُ الظَّانُّ مَاءً حَتَّى إِذَا

مانند سراب است بیلدا آنها بندگان را از آب است تا که

جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوقَهُ

نیاید زینا بدین چیز نیست و یافت خدا را نزد و یک آن پس تمام

حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ أَوْ كَظَلَّتْ

حساب ویرا و خدا را زود حساب است یا مانند تاریکی

فِي الْخُرُوجِ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ

در در آمدن میپوشد موج از بالا ای موج از بالا میپوشد

سَحَابٌ ظَلَّتْ بَعْضُهُا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ

ابو تاریکیها بعضی از بالا ای بعضی چون پرواز است

يَدَهُ لَمْ يَكْدِرْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا

دست خود را نزد و یک نیست که بپزدن و هر که نداد او را خدا روشنی پس نیست

لَهُ مِنْ نُورِ الْقُرْآنِ اللَّهُ يَسْبَحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ

او را از نور روشنی آید بدیدی که خدا بپایان کند او هر که در آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ قَدْعَةٍ عِلْمًا لَّهُ

و زمین است و مرغها بال کش ده هر یکی دانسته است دعای او را

دستگاه

گنوار

وَتَسَبِّحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَاللَّهُ مُلْكُ

و تسبیح او و خدا داناست آنچه میکند و خدا هست پادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ

آسمانها و زمین و بسوی خداست بازگشتن - ایا ندیدی که

أَنَّ اللَّهَ بَرُّجِي سَكَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ

خدا رودان میکند ابر را باز جمع میکند بیناں آن باز میزدنش

رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزَّلُ

تو بر تو پس می بینی قطره را بیرون می آید از میان آن و فرود می آید

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصَدَّبُ

از آسمان از کوهها در آبی از کوهها پس میریزند

بِهِ مِنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ

بر هر که خواهد و باز میداردش از هر که خواهد نزدیکی

سَنَابِرُقُمْ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ يُقَلِّبُ اللَّهُ

در چشمهای دور کند چشما را میگرداند خدا

الْيَلَّ وَالنَّهَارَ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي

شب و روز را برای این درین پسندی است خداوندان

الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ

چشم را و خدا آفرید هر جانوری را از آب پس ازینها

مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ

آنکه میرود بر شکم و از ایشان آنکه میرود بر دو پای

وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

و آنکه میرود بر چهار پا میساخته خدا هر چه خواهد

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

پس این خدا بر هر چیز تواناست پس این فرود آوردیم ای

مُبِينٌ ۝ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

روشن و خدا دلالت میکند هر گز خواهد بسوی راه

راست و میگویند که ویدیم بخدا و به سفاهت و

أَطْعَمْنَا ثَمَرِيَّوَيْلَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ

مَا أُولَٰئِكَ بِأَلْفٍ مِنْهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَيْهِمْ إِلَّا أَلْفًا مِّنْهُمْ يَوْمَ يُصْعَقُونَ فِي الْيَوْمِ الْحَقِّ يُصْعَقُونَ ۖ فِئْتَانٌ مِّنْهُمْ يَصْطَلِحَانِ فَتَاكًا ۖ أَفْئَتَانِ ۚ

نیتند ایشان بگرفتار
دجل خوانند و شوند بسوی خدا و

و رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم بينهم ادا افرين مباحم مع رسول
رسول او بيايتم كنند. میان ایشان چون جماعه را ایشان روگردانند

وَلَا يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ أَسْمَاءُ أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَخُفَّ

یا در دل ایشان هماری یا در شک افتادند یا بیشترند از آنکه ستم کنند

اللہ علیہم ورسولہ بل اولئک هم الظالمون
حدابر ایٹ کن ورسول او جملہ ایٹ سنہ استکاراں

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ

رَسُولِهِمْ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

رسول او را حکم کند میان ایشان آنکه گویند مشیتیم و فرزند ابراهیم را

و اوليك هم المبكحون و من ينج الله و رسوله
و ان كرهه ايستغفر الله له و ان يرد الله
و ان يرد الله له و ان يرد الله له و ان يرد الله له

وَنَجْشَ لِلَّهِ وَبِقَتِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتُمْ لَنَخْرُجُنَّ

و قسم خوردند بخدا بموکه تربی نشنما
از فرمای ایست ترا ابسترون

مستم مخزید زمان بردارید پسندیده که خدا خبردار است بایک

تفکیر

فرمان

تَعْمَلُونَ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَ
 إِنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى
 لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي
 لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا وَهُمْ إِلَّا
 بُيُوتٌ مَقْصُودَةٌ يُدْخِلُهَا الَّذِينَ يَكْفُرُونَ وَلَئِنْ
 كُنْتُمْ إِلَّا أَعْيُنٌ نَظِرَةٌ لَنْ تَكُونُوا فِي الْأَرْضِ
 وَلَا فِي السَّمَاءِ بِشَيْءٍ مُنْقَذِينَ أُولَئِكَ هُمُ
 الْمُكَذِبُونَ

نیت

ع

مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظُّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ
عَوَارِتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هَؤُلَاءِ
تَوَفُّونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِذَا بَلَغَ
الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا
يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ

پیش از نماز و وقتی که بپوشید یا بپوشید

از ظهر و از پیش از نماز عشا این سه وقت

نهیست بر شما نیست بر شما و نه بر ایشان بزه بعد از اینها

در اینها بعضی شما بر بعضی بعضی است بیان میکند

خدا برای شما آیت و خدا داننده با حکمت و چون برسد

اطفال از شما بحد اعتدال پس دستوری طلب شد چنانچه میگوید

اینها پیش از اینها بود و نه اینها بیان میکند خدا برای شما آیت و

خدا دانا با حکمت و کلان سال از زنان و انکه

توقع ندارند نکاح پس نیست بر ایشان بزه و اگر مرد و زن

با همای خود را نه ظاهر کنند از این و اگر بر بیز کاری کنند

بهتر باشد اینها و خدا شنونده دانا نیست بر نابینا

کنا و نه بر شک بزه و نه بر مریض

کنا و نه بر ذات شما که بخورید از خانه های خویش

أَوْ يَهُوتُ الْإِبْرَئِيلَ أَوْ يَهُوتُ امْتَهَنُكُمْ أَوْ يَهُوتُ

یا خاها نهی برادران یا خاها نهی مادران یا خاها نهی

أَوْ يَهُوتُ الْإِبْرَئِيلَ أَوْ يَهُوتُ امْتَهَنُكُمْ أَوْ يَهُوتُ

برادران یا خاها نهی خواهران یا خاها نهی عمای خویش

أَوْ يَهُوتُ عَمَّتِكُمْ أَوْ يَهُوتُ أَوْ يَهُوتُ أَوْ يَهُوتُ

یا خاها نهی خاها نهی خاها نهی خاها نهی خاها نهی

خَلَّتِكُمْ أَوْ مَمْلَكَتِكُمْ مَفَاتِحُ أَوْ صَدَقْتُكُمْ لَيْسَ

خاها نهی خویش یا خاها نهی بصره شاست بکدهای او یا خاها نهی دوست خویش نیست

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا أَمْثَلًا وَأَوْشَاتًا فَإِذَا

بر شما بره که بخورید بامه یا سفوفی پس چون

دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّتُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ

در آید بخانه پس سلام گوید بر قوم خویش دعای خیر از نزد یک

اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ

پروردگار بابرکت پاکیزه تاچنین بپایان میکند خدا برای شما آیات را

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا

بود که بفهمید جز آن نیست که مومنان ایمان کردند

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ

بجدا و رسول او و چون باشند با وی بر کاری

جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا إِنْ دَخَلَ

جمع گشت ایشان نروند تا آنکه دستوری طلبند هر آینه آنکه

يَسْتَأْذِنُكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

دستوری طلبند از تو آنجمعه آنکه ایمان آوردند بخدا

وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَإِذَا

و رسول او پس اگر دستوری طلبند ترا برای بعضی دستوری ده

لَمْ يَنْشُتْ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

برگذا خواهی از ایشان و آمرزش طلب کن برای ایشان از خدا هر چه

غُفُورٌ رَحِيمٌ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ

از رزیده هر باری شما را به رسول در میان خود

كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ

مانند بعضی بعض را است بعض دیگر را هر این میسر انداخته اند

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ

بسی که بیرون میروند بیاهنجاری باید که بر کنند آنرا که خلاف کنند از

أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

حکم او برسد بر ایشان بلائی یا برسد بایشان عذاب دردناک

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّكَ الْيَأْسُ وَالْآرْضُ قَدْ يَعْلَمُ

اگره شود که خدا ایستد در آسمانها و زمین هر این میسر انداخته

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَبَوْمٍ يَرْجِعُونَ إِلَيْهِ فَيَنْبِتُ

در شما بر این روزی که بر آید شود بسوی او پس چهره ایشان را

بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

باینکه کردید و خدا باینکه کردید و خدا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم ای بخشنده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ

بسیار بابرکت است آنکه فرو داد و قرار را بر بنده خود نهاد باشد

لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۚ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ

عالمیان را ترساننده آنکه مراورست پادشاهی آسمانها و

الْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ

زین و گرفت فرزند و نیست اورا شریک

فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رَءَاهُ تَقْدِيرًا

در پادشاهی و چا فرید هر چیزی را پس اندازه کرد اورا باندازه

وَاتَّخَذَ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُ شَيْئًا

و گرفتند بجز خدا معبودان دیگر که نمی آفرینند چیزی را

هم

الفرقان

وَهُمْ يَخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

وایشان آفریده میشوند و نمیتوانند به نفس خود زیانی و نفعی

وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نَشُورًا وَقَالَ

و نمیتوانند مرگ را و زنده گشتن را و بیدار شدن را و گفت

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ لَإِفْكُ أَفْكِهِ وَاعْتَانَهُ

کافران نیست این مکر دروغی که برافزوده است از او باری

عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظِلُّهُ وَزُورًا

بر روی گروه دیگر پس بطل آوردند و ستم و دروغ را

وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اُكْتَبَتْ بِأَفْهِى تَمْلِي

و گفتند اینها باطلی است پیشین است که برای خود نوشته است پس آن خوانده

عَلَيْهِ بَكْرَةٌ وَأَصْلَاهُ قُلْ أَنْزَلَهُ اللَّهُ يَعْلَمُ

بر روی بیج و شام بگو فردا آورده است انزال که میداند

السِّرِّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا

پنهان در آسمانها و زمینها براینه است امر زنده

رَحْمًا كَوْنًا لَوْ آمَالَ هَذَا الرَّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ

مهریان و گفتد چست این پیامبر را بخورد طعام

وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُكَ مَلَكٌ

و میرود در بازارها چرا فرستاده نشد بوی دی فرشته

فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرٌ أَلَّا يُبْلَغَ إِلَيْهِ كُنْزٌ أَوْ تَكُونَ

تا باشد همراه وی ترساننده یا بچران بگوی دی کنج یا بچران است

لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ

او را باغی بخورد از آن و گفتد ستمکاران اگر پیروی میکنید

الْأَرْجُلَ مَسْحُورًا أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَةَ

مردی بادورده پس چگونه دانستند نماز و در حق تو

فَضَلُوا أَفَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا تَبَرَّكَ اللَّهُ إِنْ

پس گمراه شدند پس نمی یابند هیچ راهی بزرگوار است آنکه اگر

بیشود

ع

شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قَصْرًا ^{و جویب و بدو ترا محلهای بلند بلکه دروغ نمردنی} جَبَلًا كَذَبُوا
 بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ^{بیاض است و آماده ساختیم برای یکم که کذب است کذب کذب را}
 إِذَا مَرَأَتْهُمُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا
 وَ زَفِيرًا ^{و چون به پند ایشان از جای دور بشنوند از وی اوار خشم خورد} وَ إِذَا الْقَوَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَّبِينَ
 دَعَوْا هُنَا لَكَ شُورًا ^{و غزید و چون انداخته شوند از آن مکان تنگ دست و پایست} لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ شُورًا وَاحِدًا
 وَادْعُوا شُورًا كَثِيرًا ^{بد دعا کنند ای بر خویش بملک بد دعا کنند امروز بملک بملک} قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ
 الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ^{و بد دعا کنند بملک بسیار بگو ای این بهتر است یا بهشت} كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ
 مَصِيرًا ^{جای بازگشت ایشان است ای آنکه خواهید جا دیدان است} لَكُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ وَ زُجْجِلْنَ عَلَى
 رَبِّكَ وَ عَدَّ أَمْسُؤَلًا ^{بر در و کار و و عده جلد شده و از روز که جمع کنند ایشان را و یا آنکه میرند} وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَنْتُمْ أَصْلَكْتُمْ عِبَادِي
 هُوَ لَا إِيَّاهُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ^{بجز خدا پس گوید ای شما که راه گردید بندگان مرا} قَالُوا بَشَحْنَكَ مَا
 كَانَتْ يَتَّبِعُنَا أَرْبَعًا ^{یا ایشان بخود غفلت کرده اند راه را گویند باس که بدگم ترا} مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ
 نَبَاتُهَا مَارِاجٌ ^{نبات شد مار مار که دوست گیرم بجز تو دوستی}

و لیس

الفرقان

وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ

وینس بره مند ساعی ایش نزد و پدر ان ایشان تا و انوس کردند بینه

وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ

و شدند گروه جلاک شده پس بر این در و عدا ایشند در ایچ می کشند

فَمَا تَسْتَطْعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ

پس می توانند دفع کردن عذاب و نیری داد و هر که ستم کرده باشد

مِنْكُمْ نَذِيرٌ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ

از شما بختایم عذاب بزرگ و نفرستادیم پیش از تو از

الرَّسُلِينَ إِلَّا أَنْتُمْ لِيَاكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ

پیغامبران مگر که ایشان می خورند طعام و می روند

فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً

در بازارها و سنجیم بعض شما را در حق بعض ابتلا

أَنْصِبُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا وَقَالَ الَّذِينَ

ای صبر میکنند و هست پروردگار تو بینا و گفتند آنانکه

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَالٍ لَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ

تو فتح ندارند طاقست ما را چرا نازل نکرده شد بر ما فرشتگان را

أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَ

یا چرا می بینیم پروردگار خود را بر این بزرگ شدند در انفس خویش و

عَتَوْا كِبَرًا يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَكُ لَا بَشَرٌ

سرگشته کردند سرگشتی بزرگ روزی که ببینند فرشتگان را هیچ مژده نیست

يَوْمَئِذٍ لِلْجَحِيمِ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَجْجُورًا وَ

انروز گنجا را گنجا و گویند که باز داشته شوید و

قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ لِيَكُنُوا مِنْ عَمَلٍ فَعَلْنَاهُ هَبَاءً

تا موهبه شدیم بوی ایچ کردند از کردار پس سنجیم از امانند ذراتی

مَنْشُورًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَ

پراکنده اهل بهشت انروز بهترند از جبهه قرارگاه و

عشر
الكتاب
الاسع
جمع

أَحْسَنُ مَقْلًا وَيَوْمَ تُشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَ
 نَزَلَ الْمَلَكُ تَنْزِيلًا الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ
 لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا وَيَوْمَ
 يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
 مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يُؤْيَلِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
 فَلَانًا خَلِيلًا لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
 إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا
 وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا
 الْقُرْآنَ مَهْجُورًا وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
 فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ

بگویند برتر از مقلد در روزی که آسمان را غمامه
 فرود آورده شود و فرشتگان فرود آورده ای پادشاهی امروز
 و باشد امروز روز دشوار بر کافران در روزی که
 بگزد ظالم دست خود را میگوید ای کاش من
 با پیغمبر را پیوسته ای دای بر من که آنکه دوست من
 فلان را دوست هر ایندی که مرا کرد مرا از پسند بعد از آنکه
 آمده بود و بگویند و است شیطان برای انسان خذول
 و گفت پیغمبر ای پادشاه کار من هر ایندی قوم من این قرآن
 مژوک ساخته و میگویند سحر تمام هر پیغمبر
 و دشمنی از دشمنان را و پس است پادشاه کار تو راه نهای
 و نصرت دهنده و گفت کافران هر ایندی فرود آورده شد بر او
 قرآن یک دفعه پیغمبر استوار سازیم بان
 دل ترا و خواندیم بهر شکلی و تبارز پیش تو مانند

لا اله الا الله

توبه

ع

الْإِجْنُكَ بِالْحَقِّ وَاحْسَنَ تَقْسِيرًا الَّذِينَ يُحْشِرُونَ

کرم بسیاریم راست و میگویند در میان انانکه زیرا اینجمله شوند

عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرُّ مَكَانًا

بر روی خویشان بسوی دوزخ انکاهم بدترند از بعضی مکان

وَاضْلُ سَبِيلًا وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

و غلط کننده اند را دادیم موسی کتاب

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا فَقُلْنَا اذْهَبَا

و بسیم با او برادر او هارون وزیر من بستم بروید

إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَهُمْ تَدْمِيرًا

بسوی القوم که دروغ شمرند آیات ما را پس بگذارید بکلیت بکلیت

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَ

و قوم نوح چون دروغی شمرند بر ابراهیم را غرق ساختیم ایشانرا

جَعَلْنَاهُمُ لِلنَّاسِ لِيَةً وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا

کردیم ایشانرا برای مردمان لاشه و دهیم برای ستمکاران عذاب

أَلِيمًا وَعَادًا وَنُوحًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقَرُونًا

در دناک و عا د و نود و اصحاب رس را و طغیان بپیرا

بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ إِلَى الْأَمْثَالِ وَ

میان ایشان بسیار و برای هر یکی بیان کردیم داستان هر یک را

كَلَّا تَبَرَّنَا تَبَرًّا وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الْآيَةَ

هلاک ساختیم هلاک کردنی و هر آینه رسیده اند بر دیهیم

أَمْطَرْنَا مَطَرًا شَدِيدًا فَلَئِمَّا يَكُونُ فَايَسِرُونَ هَابِلًا

باراننده شد بروی هابل را اینچنینند از راه

كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُبُوءًا وَإِذَا رَأَوْا آيَاتِنَا تَجَادَلُونَ

توقع نمیداشتند برای نبوت و چون ببینند ترا میگردانند

إِلَّا هَزُوءًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا لَّنْ

الا سخره ای این تحقیر است برای محبت خدا اینها مبر

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ

كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا

ترجمه بود که گمراه کنده را از هدایت اگر نه آن بودی که صبر کردیم بر آن

سَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا

خواهند دانست چون ببینند عذاب را کیست غلط کننده

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَالًا

راه را ای ندیدی آنرا که گرفته است خواهش نفس خود را

أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

پیشتر بروی بگفتند ای می پنداری که بیشتر ایشان می شنوند و می فهمند نیستند ایشان مگر مانند چهارپایان بلکه

أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ایشان غلط کننده تر از راه را ای ندیدی بسوی خود که از خود چگونه دراز کرد سایه

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا

پس خواست که جمع کرد ایندی آنرا از سبیده باز کشیم آفتاب را بروی راههای باز و از گرفت بسوی ما و از کمرش آسان

وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا وَهُوَ الَّذِي رُسِلَ الرِّيحُ بِشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

و کرد ایندیم روز را وقت برخاستن و او است که فرستاد بادها را بشارت بین پیش رحمت او و فرستادیم از آسمان آبی

لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسِي كَثِيرًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ

تا زنده سازیم آنرا و از آب حیات مرده را تا نباشد شیش از آب که ازیم

بِأَرْبَعِ يَأْزَا وَمَرْدَمٍ بَسِيرٍ وَهَرَابِنَهُ كَمَا كُنْ يَأْنِ كَرِيمِينَ

چهار بار یا زرا و مردم بسیار و هر اینه کما کون یان کردیم بستان

بدر کرد

وَالْقُرْآنِ

لَيْدَ كُرُوا فَاِذَا كُفِرُ النَّاسِ الْاَكْفُورِ وَلَوْ

تا بهند پیر شوند پس چون کفر کنند اکثر مردمان مکرر کسی

شَنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا فَلَا تُطْعَمُ الْكُفْرُ

میخوردیم پیوسته در هر دیهیی نذر سازنده پس زمان بجز که در آنرا

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ

و جهاد کن بایشان جهاد بزرگ و او است آنکه در نیست

الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذَابٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ اِجَاجٌ

دو دریا را این یک آب شیرین و آن شور و این شور و بر سر

وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجُحًا رَاجِحًا وَهُوَ الَّذِي

و کرد و بید میان این هر دو جحانه و سد می مضبوط و او است آنکه

خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ

آفرید از آب آدمی پس ساخت از آن نسبت و خداوند قرابت و

رَبُّكَ قَدِيرًا وَكَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا

پروردگار تو توانا و بپرستند بجز خدا جزیره را که

يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا

نفع نمیدانند ایشان و ضرر نمیزدایشان و هست کافر بر حق ظاهر

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا قُلْ مَا

و نفرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده بگو میطعم

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ شَاءَ آتِي تَخَدُّنَ

بر تبلیغ قرآن مزد منی مگر هر که خواهد که ببرد

إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي

بسوی پروردگار خود راه را و توکل کن بر آن زنده که هرگز

لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بُدْنُ نُؤُوبٍ عِبَادِهِ

میزد و بسوی که یاد کن همراه ستایش او و بس است وی بمناسبت

خَبِيرٌ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

خبردار آنکه آفرید آسمانها و زمین و آنچه

هست

دهنده

بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

در بیان آنکه در شش روز استوار شد بر عرش

الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبْرًا. وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا

رحمن را پرسید خبری. و آنجا که میگویند سجده کنید

لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ بَأْتًا مُرْتَاوًا

رحمن را گویند چیست رحمن که سجده کنیم چیزی را که تو میفرمایی

زَادَهُمْ نِفُورًا. تَبَرَّكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ

زیاده کرد ایشان را فریبیدن. بزرگوار است آنکه ساخت در آسمان

بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا. وَهُوَ

برجها و ساخت در آن چراغ را و آفتاب را روشن دانست

الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً لِّمَنُ أَرَادَ

آنکه ساخت شب و روز را پیش و پس گیر برای هر کس

أَنْ يَذْكُرَ أَوْ أَرَادَ شُكْرًا وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ

خواهند پرسند که رفتن یا خواهد شکر گذارند و بندگان خدا

الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ أَوَّاخِطَابُهُمْ

آنانند که میروند بر زمین با هم سخن گویند

الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا. وَالَّذِينَ يَدَّبُرُونَهُمْ

نا دانان گویند سلام بر شما باد و آنانکه است میگویند راستی برای

سُجَّدًا وَقِيَامًا. وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ

سجده و قیام و آنانکه میگویند ای پروردگار ما را دور

عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

از ما عذاب دوزخ را این عذاب دوزخ لازم شونده است

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا. وَالَّذِينَ إِذَا

بر این دوزخ بدار امگاه است و بد مقام و آنانکه چون

أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ

هفقه کنند اسراف نمایند و تنگ گیرند بهمت میان جاها

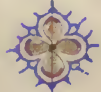
سجده

قُوا مَا وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَ
لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ
لَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضْعَفُ
لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا
إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ
يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى
اللَّهِ مَتَابًا وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ الزُّورَ وَإِذَا
مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا
بِآيَاتِنَا مِنْهُمْ لَمْ يُخَرِّجُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعِمْيَانًا وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَنْزَلِنَا وَزُرِّيَنَا
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَنْتَقِينَ إِمَامًا أُولَئِكَ
يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً

مقتول و نامزد میسر کنند با خدا میبود دیگر و
نیک کنند اسب یعنی اگر حرام کرد خدا مکرخی و
راندند و هر که بکشد این کار بر خود عقوبت و شوار و
مراد از عذاب روز قیامت و جا و پیرمان در آن قرار کرده شده
مکرانم توبه کرد و ایمان آورد و عمل شایسته پس انجم
بدل سازد خدا بدیهی ایشان به نیکها و است خدا امر زنده
مربان و هر که توبه کند و کار شایسته بعمل آرد هر این وی رجوع کند
بکند رجوع کردن و انانکه گواهی در دوع میند و چون
بگذرند بر پیوده بگذرند بروش برزگان و انانکه چون بند دانه شود
نایست برود و کار ایشان نه افتد بران نشیند و ندید و انانکه
میگویند ای پروردگار ما ببخش ما را از زنا ما و فرزندان ما
روشنی چشم و بکن ما را متقیان را پیشوا انجم
تبر داده شود محل بلند بکنه صبر کردند و بر خور اینده شود در آن عالم

وَقَالَ

وَسَلَامًا خَلَدْنَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

و سلام به جاویدان در آن یک آرامگاه است و یک مقام
قل ما یعبوا بکم ربی لولادعاً وکم فقد کذبتم

فَسَوْفَ یُنْفِضُ السَّاعَةُ سَمْعَهُمْ وَنُفِثَتْ

بِشْرَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ

نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ

عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا

خَاضِعِينَ وَمَا يَأْتِهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ

مُحْدِثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ فَقَدْ كَذَّبُوا

فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ أَلَمْ يَرَوْا

إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ مَوْءِنِينَ

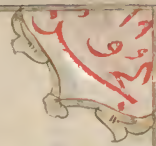
وَلَنْ رَبِّكَ هُوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ وَلَإِذَا نَادَى رَبُّكَ

وَهَرَايَنَ يَرُودَكَ رُوحَهُمَا نَسْتَغَالِبُ مَهْرَبَانِ أَوَّلَهُمَا كَمَا أَوَّلَهُمَا يَرُودَكَ رُوحَهُمَا

کتاب
تفسیر
سوره
اعراف

مُوسَىٰ إِنَّ أَنتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قَوْمَ فِرْعَوْنَ لَا
يَتَّقُونَ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ وَ
يَضِقُّ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَايَ فَأَرْسِلْ
إِلَىٰ هَارُونَ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ
قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا بَايِتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ
فَآتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ
فِنَا وَلِسَاءَ وَلِئْتَ فِنَا مِنْ عَمَلِكَ سِنِينَ
وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ
قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا أَنَا مِنَ الصَّالِينَ فَقَرَرْتُ
مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي
مِنَ الرُّسُلِ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَزْوَاجِكَ
بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

موسى را که پناه هستی قوم شکار را ای فرعون ای
بیمیزکاری گفت ای پروردگار من برای من بجزسم از آنکه دروغ سخنند مرا و
تنگ شود سینم و جانم در دو زبان من پس بفرست
بگوی هارون و برکنده هست پس بیشتر هم که بکشند مرا
گفت نه چنین است پس پرورد پروردگار من ای ما را بایستایم
پس بپایند بفرعون پس بگویند برای من ما فرستاده پروردگار عالمها ایم
که بفرست با من اسرائیل گفت ای پرورد من بفرست
در میان اهل خویش و در کتاب کردی در ما از عمر خود
و کردیم ان کردار که انکار ما از کراهی بودیم
گفت کردیم و حق که من بودم از کراهی پس بفرست
اربعین شما چون بفرستیدم پس عطا کرد مرا پروردگار من و ساخت مرا
از پنج سبب را و ای این نعمتی است که منت می نهد بر من که بنده گرفتی
بنی اسرائیل گفت فرعون و بنو پروردگار عالمها

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

گفت پروردگار آسمانها و زمینها و آنچه در میان آنهاست اگر هستید

مُوقِنِينَ ۚ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ۝ قَالَ

بیش از یازده گفت از احوالی او بودند آیا میشنوند گفت

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ

پروردگارتان و پروردگار پدران پیشین گفت هر اینها دستها

الَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْكُمُ لُحْيُونَ ۝ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ

که دست داده شده بپوی شما دیوانه است گفت پروردگار مشرق

وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝

و مغرب و آنچه در میان آنهاست اگر هستید درستی یابید

قَالَ لِمَنْ اتَّخَذْتَ آلِهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنْ

گفت اگر گرفته هستی خدا غیر مرا البته بگویم ترا از

الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ۝ قَالَ

زندانیان گفت آیا بزندان کنی بهیچرے روان گفت

فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَى عَصَاهُ

چهار انرا اگر از راست گوئی پس انداخت عصای خود

فَأَذَاهُ تَعْبًا زَمِينٍ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَادَاهُ

پس ناکه او را آذ دایمی اشکارا و بردارد دست خود را من نکهان

بِضَاءٍ لِلنَّظَرِ ۝ قَالَ لِمَلَكٍ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ

سفید بود برای بینندگان گفت بپا عتی که حوالی او بودند اس شخص بادید

عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ يَخْرُجَكَ مِنْ أَرْضِكَ كَمَا يَخْرُجُ

دانا است میخواهد که بیرون کنده شارا از زمین سمت بهر خود

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ

پس چه می فرمایند گفتش موقوف دارا و را و برادرش و بفرست

فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَا تَوَكُّلْ بِكُلِّ صَنَاعَةٍ

در شهر بفرست با ترا تا بپا زنده پیش تو باد و کر دانا

کشتن

فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لِقَاءَ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ وَقِيلَ لِلنَّاسِ

پس جمع کرده شد ساحران. بمیعاد روزی معین و گفته شد ببردگان

هَلْ أَنْتُمْ جَمْعُونَ لَعَلَّنا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا

اینها شما جمع میشوند آید. بود که ما ببردی. ساحران اگر باشند

هُمْ الْغَالِبِينَ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنْ

ایشان غالب شوند پس چون حاضر شدند ساحران گفتند فرعون را ای

كُنَّا لَآجِرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ قَالَ نَعَمْ وَإِنِّكُمْ

ما مزدی بود اگر ما غالب شویم گفت اری و هراینه شما

إِذَا الْبَيْنَ الْمُقَرَّبِينَ قَالَ لَهُمُ مُوسَى لَقُوا مَا أَنْتُمْ

انگاه از مقربان باشند گفت مرا ایها موسی بیکنند ایکن است

مُلَقَّوْنَ قَالُوا أَجِئْنَا لَهُمْ وَعَصَيْنَاهُمْ وَقَالُوا لِفِرْعَوْنَ

افتنده آید پس انداختند در سنهای خود را و عصایهای خود را و گفتند و بفرمود

فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ قَالَ لَقِيَ مُوسَى عَصَاهُ

فرعون هراینه ما ایسته غالبیم پس انداخت موسی عصای خود را

فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ قَالَ لَقِيَ السَّحَرَةُ سِجِّينَ

پس ناگهان فرو میبرد ایکن دغا بازی میکردند پس انداخته شد ساحران سجده

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمها پروردگار موسی و هارون

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ

گفت فرعون ایمان آوردید بوی پیش از آنکه دستور دهم شمارا هراینه بوی بزرگ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا تَطْعَمُونَ

آنکه بیاموخت شمارا جادو پس خواهید دانست ایسته ببرم

أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَتْكُمْ

دستهای شما و پایهای شما بخلافت میگردد و ایسته بردار کتف شمارا

أَجْمَعِينَ قَالُوا الْاَضْيُرْنَا إِلَى رَبِّنَا مَنَاقِبُونَ

همه یکی گفتند هیچ زیان نیست هراینه بوی پروردگار خود کردیده

کنن

شست

وَقَدْ

بنی اسرائیل

إِنَّا نَطْعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ

هر اینه توین داریم که بیا هر نزد ما برود و کار ما کنایه ما انکه شدیم اول

الْمُؤْمِنِينَ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِكِ

سلمان و وحی فرستادیم بسوی موسی که بوقت شب روان کن

إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرًا

هر اینه شما تعاقب کرده شوید پس فرستاد فراعون در شهرها یفتیان

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ وَكَانَهُمْ لَنَا غَائِظُونَ

هر اینه بنی اسرائیل گروهی اندکند و هر اینه ما را بخشم آورده اند

وَأَنَّا لَجَمْعٌ حَذَرُونَ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّتِ عِيُونَ

و هر اینه ما لجام عین سلاح پوشیده پس برون میگردم ایشانرا از بوستانها و چشمها

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا

و بخت و منزلت و مقام گرامی و چنین کردیم و میراث

بَنِي إِسْرَءِيلَ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ فَلَمَّا تَرَا الْجَمْعَ

بنی اسرائیل پس خلافت ایشان کردند بوقت اشراق پس چون دیدند جمع

قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ نَالِدٌ رَكُونَ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ

گفت یاران موسی هر اینه بیا رسیدند گفت نه چنین است هر اینه

رَبِّي سَيَهْدِينِ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ

هروردگار منست راه خواهد نمود ما پس وحی فرستادیم بسوی موسی که بزن

بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

بعصای خود دریا را پس بشکافت پس شد هر گروه مانند کوه بزرگ

وَأَزَلْفْنَا ثَمَرُ الْآخِرِينَ كَمَا أَجْنَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْعَهُ

و نزد یک آوردیم ایجا ان دیگرانرا و خلاص ساختیم موسی و هر که همراه وی

أَجْمَعِينَ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ

همه پس غرق ساختیم ان دیگرانرا هر اینه در این

لَايَةٍ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ

نشانه است و بودند بیشترش ایشان سلمان و هر اینه بروردگار تو

هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ

برایند او است غالب بر بانیان و بجزان بر ایشان اجر ابراهیم چون گفت

لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَانًا

بر پدر خود را و قوم خود همه هر یکی بر سببند گویند بر سببشان را

فَنَظَّلْهُمَا عِکْفَيْنِ ۝ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

پس میآید بر ایشان محفل کند گفت آیا میشنوند از شما چون میخوانند

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝ قَالُوا بَلَىٰ وَجَدْنَا

آری بلی رسانند شما را و زیان گفتند بلی یا نفع ما

آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ

پدران خود را بهیچنیکند گفتند آیا دیدید آنچه را

تَعْبُدُونَ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ إِلَّا قَدَمُونَ

میپسندید شما و پدران پیشان شما

فَأَنَّهُمْ عِدُوِّيَ إِلَّا رِبًّا الْعَالَمِينَ ۝ أَلَمْ يَخْلُقْنِي

برایند ایشان دشمنان من مگر پروردگار عالمیان را که بیافریند مرا

هُوَ يَهْدِينِ ۝ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

پس راه نماید مرا و آنکه او طعام میبخشد از وی آشامانند

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي

و چون بیمار شوم پس شفا میدهد و آنکه میراند مرا

ثُمَّ يُحْيِينِ ۝ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي

باز زنده گرداند و آنکه توقع دارم که بپارد مرا گناهان من

يَوْمَ الدِّينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَاجْعَلْنِي بِالصَّالِحِينَ

روز قیامت پروردگار اعطا کن مرا دلاحدی کن مرا با صالحان

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝ وَ

و پدید آور بر احواس ذکر نیک و در پسندان و

اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝ وَاعْفُ عَنِّي

کن مرا وارثان بهشت با نعمت و بپارد مرا از گناهان مرا

اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَلَا تَحْزَنْ فِيْ يَوْمٍ
 يَّبْعَثُوْنَ يَوْمًا لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُوْنَ ۝ اِلَّا مَنْ اَتٰ
 اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ۝ وَاَنْزَلْنَا الْجَنَّةَ لِمُتَّقِيْنَ ۝
 وَبَرَزْنَا لِلْاِغْوَٰى اَنْ يَّكُوْنُوْا اَمْثَلُ
 تَعْبُدُوْنَ مَنْ دُوْنَ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْكُمْ اَوْ
 يَنْصُرُوْنَ ۝ فَكُبِّكُوْا فِىْهَا هُمْ وَالْغَوٰى وَخُلُوْ
 اِبْلَاسَ اٰجْمَعُوْنَ ۝ قَالُوْا وَهُمْ فِىْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ۝ قَالَ
 اِنَّ كُنَّا لَفِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ اِذْ نُسُوْكُكُمْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
 وَمَا اَضَلُّنَا اِلَّا الْاِجْرُ مَوْنٌ ۝ فَمَا لَنَا مِنْ شَٰفِعِيْنَ
 وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيْمٍ ۝ فَلَوْ اَنْ لَّنَا كُرَّةُ فَنَكُوْنَ مِنْ
 الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ اِنْ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةٌ ۝ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
 مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنْ رَبُّكَ هُوَ الْغَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَبَتْ
 قَوْمُ نُوْحٍ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوْهُمُ نُوْحٌ اَلَا

برایند او بود از کمرایان و رسوا گشتن را روزی که
 برای همیشه شوند روزی که فایده ندهد مال و نه فرزندان مگر آنکه یار دین
 خدا دل بی عیب را و نزدیک کرده شود بهشت برای متقیان
 و برون زدیم از دوزخ برای کمرایان و گفته شد ایشان بجای است آنچه
 میپرستید بجز خدا ای نصرت میدهند شما را یا
 خود مقام میبخشد پس بر روی انداخته شوند در آن بنا و کمرایان و شکای
 بیایند همه اینجا گویند و ایشان ای بایکدیگر مکاره میکنند بخدا
 برایند ما بودیم در کمرایان و بچون برابر ایستیم با مردکاران و ما
 و کمره نکردند ما را مگر بدکاران پس نیست ما را شفاعت کننده
 و نه دوست مهربان پس کاش ما را یک رجوع باشد پس شویم از
 مسلمانی برایند درس ما جرات نه است و نیستند بیشتر ایشان
 مسلمانی و برایند پروردگار تو همانست غالب مهربان دروغ نمیزند
 قوم نوح پنهان مهربان بچون گفت با ایشان برادرش نوح آیا

وَأَمَّا

أَنَّهُمْ هُوَ إِلَّا تَقُونَ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

برادر ایشان بود ای پیغمبر رسید برای شما پیغمبر با ما است

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

چیز بر رسید از خدا و فرمانبرداری کنید و سوال میکنم از شما بروی

أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَبْنُونَ

مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها ای عمارت میکنید

بِكُلِّ رِبْعٍ أَيْهَ تَعْبَثُونَ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ

هر ربعی بزمی علامتی نمی نایید و سازهایی می سازید

لَكُمْ تُخْلِدُونَ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَرِينَ

گویا جاوید خواهید ماند و چون دست بکشید دست میکشید شدتگذاران

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ

چیز بر رسید از خدا و فرمانبرداری کنید و بر رسید از آنکه

بِمَا تَعْمَلُونَ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَّتِ

با آنچه می کنید امداد کرده است بپاها و فرزندان و جنات

وَعُيُونُ إِنْ أِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و چشمها ای من می ترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

قَالُوا سِوَاءَ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ

گفتند کیست بر ما که میزدی دست یا نباشی از

الْوَعْظِينَ إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ وَمَا نَحْنُ

بند و هشدارگان نیست این مگر عادت پیشینان و ایستم

بِعَذَابِهِنَّ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ كُنْهَمُ إِنْ فِي ذَلِكَ

عذاب کرد و هشدارگان پس دروغ داشتند پس هلاک شدند برای این ادب ما چرا

لَايَةٍ لِّمَنْ كَانَ زَاكِرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ

نشانه است و بخودن بهترین ایشان مسلمانان و برای این پروردگار تو

لَهُوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ

همانست غلبه مهربان دروغی سزدند صبیله نمودن ما را چون گفت

وَأَمَّا

تسبیح

لَهُمْ أَخْوَفُ صَلَاحٍ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِيرٌ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَلَمْ تَرَ كُنْ
 فِي مَا هُمْ نَازِلِينَ فِي جَنَّتِ وَعَيْوْنَ وَزُرُوعِ
 وَخُلْ طَلْعُهَا هَضْبٌ وَتَخْتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
 فَرَّهِنَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَلَا تَطْغَوْا
 أَمْرُ الْمُسْرِفِينَ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ
 مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ شَرِبَ وَلَكُمْ
 شَرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا إِنْدِمَارَ
 فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 بِسِمْ

پیش از این برادر ایشان صلح میسر شد برای ایشان فرستاده با نام
 پس بر سید از خدا و فرمان برید و سوال میکنند از شما بروی از
 مزدی نیست مگر بر هر روز کار عالمها بیا این که شته خود
 در آنچه اینجا است این در بونشان و چشمه ها و کشت
 و خرمانی که شکوفه آن از کشت و میرا شید از کوهها خانه ها
 است کار شده پس سید از خدا و فرمان برید و فرمان برید
 زمان از حد گذشتگان آنرا و قیاس کنند در زمین
 و اصلاح بینمایند که بجز این نیست که توارجا و دزدگانی
 نیست و مگر آدمی مانند ما پس بیا نشانی که از
 راست گویایی گفت این ماده شریعت و برایک نوبت است
 نوبت روز معین و دست مرسانید بعقوبت که آنجا و
 عذاب روز بزرگ پس بی زدن از این شد و پشمال
 پس در گرفت ایشانرا عذاب هر ایینه درین ماجرا نشانه است و بودند

و کشت

خوردن و شمار

در کیر و شمار

وَقَالَ رَبِّكَ

أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ
أَخُوهُمْ لَوْطُ الْأَتَقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَأْتُونَ
الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَّيْسَ لَكُمْ مِنْ دُونِ
الَّذِينَ لَا يَرْحَمُونَ اللَّهَ لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخُرُجِينَ
قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْقَالِينَ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي
مِمَّا يَعْمَلُونَ فَجَنَّبْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ إِلَّا عَجُوزًا
فِي الْغَيْبِ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ

انگیزایش را مومن نهند و برای این که در دکان تو بهر آنکه طالب
مهر باشد در دکان تو فروخته شود و لوط بهای بر آن چون گفت بایشان
برادر ایشان لوط ایامیست بر این برای شما بهای می آید
پس بر سیدار خدا و فرمان برید و سوال نمیکند از شما بر روی حق
مزدی نیست مزدی که بر پروردگار عالمی آید
برای شما پروردگار شما از زنان شما علم شما کرد و بی اراده گشته آید
گفتند اگر باز نمائی تو ای لوط بهر این باستی از پروردگار
گفت برای این که من هر عمل شما را از دشمنی تو پروردگار را کلام است و هر دو کلام
ای که میسخت پس بجای دادیم او را و کسان او را همه بجای مگر پاره زنی
که بود از باقی ماندگان باز هلاک ساختیم آن دیگران را و بارانیدیم
برایشان بارانی پس بدست باران بر سایدگان بهر اینه درین
نشانه است و نبودن پیشتر ایشان سعادتمندان و بهر اینه پروردگار تو

سوره

هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَبَ أَصْحَابُ الْمَرْسَلِينَ
هَمَانَسْت غالب هر کس دروغی بگویند یا نشنودند که اینها را
إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَتَتَقُونَ إِيَّائِي لَكُمْ رَسُولًا
چون گفت ای ایشان شیعت ای اینتر رسید هراینه من برای شما بیاورم
أَمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ
ایمانم پس بترسید از خدا و فرمان برید سوال نیکنم از شما
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
بر روی هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها
أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْخُسْرَىٰ
تمام بپردازد بکام نرا و بپاشید از زیاده و بپاشید
بِالْقِسْطِ إِنْ مَسْتَقَمُّ وَلَا تَحْسَبُوا النَّاسَ شِئَاءَهُمْ
برگزیند راست و سره ندیدند مردم را از اینها و اینها را
وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وایی بآید نروید در زمین من و گناه و بترسید از خدا که
خَلَقَكُمْ وَالْحِمْلَةَ الْأُولَىٰ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ
ازید شما را و مخلوق نخستین را گفتند جز این نیست که تو از
الْمُسَحَّرِينَ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ
چاد و از دکانی و لوت نیستی مگر آدمی مانند ما و می پنداریم ترا
بِمَنَ الْكَذِبِينَ فَاسْقِطْ عَلَيْكَ سَفَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
از در و غلغالی پس بپاش بر تو بهاره از آسمان
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّ أَعْلَمُ بِهِمَا
اگر از راست گوئی گفت پروردگار من دانایتر است
تَعْمَلُونَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ
بیکند پس دروغی داشتند او را گرفتار کرد عذاب روز سایبان
لَئِنَّكَ إِنْ كَانَ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ
هراینه دی بود عذاب روز بزرگ هراینه درین نشانه است

وَمَا كَانَ

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ
الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ
أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي
قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ أَلَيْسَ بَيْنَنَا يَوْمَئِذٍ
أَفْرَاقٌ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا
يُوعَدُونَ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ
مَا أَهْلَكْنَاهُمْ إِلَّا بِرَأْيِنَا وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِينَ

وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ وَمَا تَزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ

وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ وَمَا تَزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ
وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعَزُولُونَ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ الْمُحْذَرِينَ وَأَنْذِرْ عَشْرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ
وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ
تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَاكَ
حِينَ تَقُومُ وَتَقْلِبُكَ فِي السُّجُودِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ هَلْ أَنْبَيْكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزِلُ
الشَّيْطَانُ تَنْزِيلٌ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَنْتُمْ يُلْقُونَ
السَّمْعَ وَكَثُرُهُمْ كَذِبُونَ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ
الْغُفُونُ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ
أَنْتُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

و بنو دیم شکر را و نزد دنیا و دین را از شیطان و

نزد او نیست ایشان را و نمیتوانند بر این ایشان ارشاد

دور گردانند پس بخوان خدا مجبوران دیگر را انعام

از عذاب گردان و بیم کن قتل از یک خود را

و بت کن بازوی خود را آنکه پیروی تو گردند از ستمان

پس اگر از منی گفتند بر این من ای لعنه از آنکه شما میکنند و

توکل کن بر غالب مهربان آنکه از من پیروان

پس بر میخیز و گردیدن تو در میان بندگان کندگان هر ایندی

شما را دانایان خبر که هم شمارا بر چه کسی درودی آیند

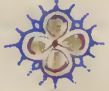
شیطانان درودی آیند بر هر درو و علوی کندگان می کنند

گوشت و بیشترین درو و علوی باشند و شاعران پیروی ایشان

مرا با آن میکنند اینند بیکه ایشان در هر میدان سرگردان شوند و

و آنکه ایشان میکنند آنچه نمیکند مگر آنکه ایمان آوردند

بشی

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا

وگرددند کارهای شایسته و یاد کردند خدا را بسیار و انصاف کردند

مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا أَوْ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ

بعد از آنکه مظلوم شدند و خواهند دانست آنانکه ظالمینند

مَنْقَلَبٍ **بِئْسَ التَّمَكُّنُ وَهِيَ ثَلَاثَةٌ** يَنْقَلِبُونَ

باز خواهند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ هُدًى

اینها آیات قرآن و کتاب روشن است

وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ

و مرز و برای مسلمانان آنانکه بر پا بجا دارند نماز را

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و میدهند زکوة را و ایشان با حرت یقین می آرند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتُهُمْ

آنانکه ایمان نمی آرند با حرت آراستنه ایم برای ایشان

أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ

کردار برای ایشان سرگردان میشوند آنرا و ایساعت آنانکه

الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ

سخت و ایشان را در آخرت ایشانند زیان کارش

وَلَا تَكُنْ لَكَ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ إِذْ

نهراینه تو داده میشود قرآن از نزد یک خدا ای استوار دان

قَالَ مُوسَى لَأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَ تَكْرُمُ

چون گفت موسی باهل خود ابراینه من دیده ام آتشی خواهم آورد

مِنْهَا بِخَيْرٍ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ بَشَرًا لِقَبْلِ لَعْنِكُمْ

شعله در بیمه فرا گرفته باشد که گرسنه حاصل کنید شاید که

نَصْرًا

عمر

تَصْطَلُونَ فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مَنْ

کرمی حاصل کنند پس چون رسید با نطق او از کرده که برگشت داد

فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

که در آن است و کسیکه حوالی دیت و باست خدا بروردگار عالمها

يُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَلْقِ عَصَاكَ

ای موسی! باینکه نیست که من خدای غالب با حکمت بیعت عصای خود

فَلَمَّا رَأَاهَا اهْزَأَتْ فَأَتَاهَا جَانٌّ وَلَهُ مُدِيرٌ

پس چون دیدر بپدید گویند مار نیست روی بگردانید

لَمْ يَعْقِبْ يُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَكُمْ الْمُرْسَلُونَ

بازگشت ای موسی! من ترس نزدیک من پستیا بران

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي

بیکس ستم کرد باز عفو من کرد ستم بعد بدی باینکه من

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ

ازنده مهر با من و دراز دست خود را در گریبان خود برد

بِضَاءٍ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

سفید شده از غیر عیب در نه بیعت بوی فرعون

وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

و قوم او باینکه ایشان بودند کرده فاسق پس نگاه آمد ایشان

آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ وَنَحْنُ

نشانی ما روشن شده گفتند این سحر ظاهر است و انکار

بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْ أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعَلُوًّا فَأَنظَرُ

ان از روی ستمکاری معنی ایشان پس بنگر

كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا

چگونه بود عاقبت مفسدان و باینکه دادیم

دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عَلَاءً وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا

داود سلیمان را علم و گفتند ستایش آنکه افضل داد

آیه

ع

عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَرِثَ سُلَيْمُ

بر بسیاری از بندگان مؤمنان و وارث شد سلیمان

دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ

داود را و گفت ای مردمان آنچه شد گفتار مرغان

وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لِّإِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ

و داده شد ما را از هر شئی که هر آینه اینست فضل

الْمُبِينُ وَحُشِرَ لِّسُلَيْمَانَ جُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

ظاهر و هم آورده شد برای سلیمان شکرهای او از جن و آدمیان

وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ

و مرغان پس ایجا آمدند ایستاده کرده میشد تا که رسیدند

وَادِ الْمَلِكِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ ادْخُلُوا

بیتان موران گفت مورچه ای مورچگان در آید

مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطُبُّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُودُهُ وَهُمْ

بجای نهایی خود شکند شمارا سلیمان و شکرهای او و

لَا يَشْعُرُونَ فَنَبَسِمُ ضَا حِكْمًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

ندانسته پس خندان بسم کرد از گفتار مورچه و گفت

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ لِي أَنْعَمْتَ

ای پروردگار من الهام کن مرا که شکر نعمت تو که انعام کرده

عَلَىٰ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ

بر من و بر پدر و مادر من که بجا آورم کردار شایسته ششودشوی

وَادْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ

و در آ مرا بر رحمت خود در زمره بندگان شایسته و

تَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى هُدًى

باز جست احوال مرغان پس گفت چیست مرا نمی بینم هدایت

أَمَّكَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ لَا عَذَابَ لَهُ عَذَابًا شَدِيدًا

ایست از غایب شدگان هر آینه عقوبت کنم عقوبت سخت

أَوَلَا أَذْنَحَتْهُ أُولَئِكَ تَتَنَبَّئُ بِسُلْطَانِ مُبِينٍ فَمَكَتْ

یا دینار گفتم او را یا اینست که بیاید و محبت ظاهر پس نوقت کرد

غَيْرَ بَعْدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحُطُّ بِهِ وَجِئْتُكَ

مدت دور پس گفتم در گفتم بهیچیکه در کفر فتنه با او در آوردم

مِنْ سَيِّئَاتِكَ يَقِينٌ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً

از بیگانه خبری یقین را برای من یافتی که زن است

تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ

و پادشاهی میکند بر ایشان و داده شده است از هر چیزی و او را عرش است

عَظِيمٌ وَجَدْتُهُمْ وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ

بزرگ یافتی که و قوم او سجده میکنند افتاب را

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ

بجز خدا و او را شیطان است برای ایشان شیطان کردارهای

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ أَلَا

پس باز داشت ایشان را از راه پس ایشان راه نمی یابند آیا

يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْأَ فِي السَّمَوَاتِ وَ

سجده کنند خدا را که بیرون می آورد پلوسید در آسمانها و

الْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ اللَّهُ

زمین و میداند آنچه پنهان میدارید و آشکارا میکند خدا

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ قَالَ سَتُنْظَرُ

است ای معبود بعین او پروردگار عرش بزرگ گفت خواهی دید

أَصْدَقْتُ أَمْ كُنْتُ مِنَ الْكَذَّابِينَ إِذْ هَبْ نَكِيحُ

ای راست گفتمی یا هستی از دروغگوگان بگردان نامم

هَذَا فَالْقَهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ قَوْلَ عَنْهُمْ فَاَنْظُرْ مَاذَا

پس بینداز از انبوی ایشان باز روی گردان ایشان پس سر بگردان

يَرْجِعُونَ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي إِلَاقِي إِلَى كِتَابِ

جواب میدهند گفت بقیس ای جماعه ایشان برای من انداخته شد بوی من

ایشان

كُتِبَ كَرَمًا إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْإِنْعُلُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ
 قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا
 قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَيِّ شَيْءٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
 فَأَنْظِرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا
 دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا
 آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ
 بِهَدِيَّةٍ فَنظِرَةٌ لِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ فَلَمَّا جَاءَ
 سُلَيْمٌ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ فَمَا أَتَيْنَ اللَّهُ
 خَيْرٌ مِمَّا أَتَيْتُمْ بِكُلِّ آتٍ يَكْفِيكُمْ تَقْرَحُونَ
 أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ كَيْدُكُمْ فَجَاءَ
 وَلَخَرَجَهُمْ مِنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صُغُرُونَ

نامہ کریمے این نامہ از جانب سلیمان است و این نامہ بنام خدا
 بخشیشده مهربان کہ تمکیم کنید بر من و بیا تشریف من رسانیده
 گفت بقیس ای جماعتی من جواب دهید مرا و از من پرسش نیست
 فیصل کنندہ امری کاری تا کہ حاضر شوید گفتند ما خداوند
 تواناییم و خداوند کارزار سخت و قدر معوض لبوی نیست
 پس در امر چه میفرمائی گفت ہر آئینہ بادشاہاں چون
 در آئینہ بدہی آوارہ کنند از آن و سازند عزیزان اہل آنرا
 رسوا و بچسب میکنند و ہر آئینہ مل و مستندہ امسوی
 محضہ پس بہ ہم بچہ جز بازمی آئینہ در ستاد کاں پس چون آمد
 پس سلیمان گفت ای اہل ادا دیند مرا بکمالی پس ایچہ عطا کردہ است خدا
 بہتر است ایچہ عطا کردہ است بکمالی بہتر خوش شادمان شوید
 بازرو بسوی ایشان پس بیا دیم بر یک شکر ہا کہ وقت نباشد این را بآں
 و ہر آئینہ بیرون کنیم ایشانرا از آن خوار باشند رسوا شدہ گفت سلیمان

الْمُلُوكُ

الحق

الْمَلُوكُ إِلَيْكُمْ يَأْتِينِي بَعْرُ شَهَابٍ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ فِي

عزیزان کدام یک از شما می آید پیش من سختی و در پیش از آنکه بنیاد پیش

مُسْلِمِينَ. قَالَ عَفَرْتُ مِنْ الْجَنِّ أَنَا أَلَيْسَ بِه

مسلمان شده گفت من از جن من چارلس

قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي

پیش از آنکه بر خیزم از جای خود و من ابراهیم تو انانی

أَمِينَ. قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا

آمین گفت آنکه نزدیک او بود علم از کتاب من

أَتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا

پیش از آنکه بر تری من برگردد چشمتو چشم تو پس حو

رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي

دید از آنکه نزدیک خویش گفت این از فضل درودگار من

لِيَكُونُوا أَشْكَرًا أَمْ أَكْفَرًا وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا

تا آنکه را کند مرا شکر گذاری یا کفر یا سپاس مینماید هر که شکر گذاری کند

يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

شکر میکند برای نفع آمدن و هر که ناسپاسی کرد پس پروردگار من بی نیاز

قَالَ تَكْبَرُوا وَالْهَاعِرُ شَهَابٌ أَنْظِرْ أَهْلَ تَدْيِ أَمْ

گفت متغیر سازید برای او سختی و در آنکه بفرمایید از راه سخت یا

تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ فَلَمَّا جَاءَتْ

بشود از آنکه راه نمی یابند پس حو

قِيلَ أَمْ كُنَّا نَعْرِشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأَوْ تَنْبَأُ

گفت شد آیا بپرس سختی تو گفت گویا دی همانست و داده

الْعِلْمُ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ وَصَدَّهَا

دانش پیش ازین و هستیم مسلمان و باز داشت

مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ

از آنچه عبادت میکرد بجز خدا همراهی وی بود از

پس جبرائیل

مکرم کننده

الحسن

قَوْمٍ كُفِرَ مِنْ قَبْلِ لَهَا اَدْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ
کرده کا اعراس *کشف شد بوی که در ای درین کوشک پس چون دیدن را*
حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالِ إِنَّهُ
پنداشتند *خوشن است* *و جامه برداشت از دوش* *گفت این*
صَرْحٌ مِمَّا دَرَمِنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ
گوییست *بنی لغت* *در خشان* *ایینه* *گفت بغیر ای کرد و کارش سم کند*
نَفْسِي وَاَسَلْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
نفس اس *و اسلام آوردم* *با سلیمان برای خدا پروردگار عالمها*
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلَى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَزْعَجِدُ
و هرايش *فرستادیم بوی ثمود* *برادر او* *صالح که عبادت کند*
اَللّٰهُ فَاِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ قَالِ يَقُومُ لَكُمْ
خدا را پس ناکمال *او کرده خصومت* *سیمونند* *گفت ای قوم من چرا*
تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا
شاید *کتاب بیند* *سخن را* *پس از راحت* *چرا نه*
تَسْتَغْفِرُونَ اَللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ قَالُوا
طلب *امروز من* *کنند از خدا بود* *رحم کرده شود بر شما* *کشد*
اَطِئْنَا بَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالِ طَرُّكُمْ عِنْدَ
مکتوب *بدر گرفتیم* *و از تو* *و از آنکه همراه تواند گفت* *مکتوب* *بدر گرفتیم*
اَللّٰهُ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَفْتَنُونَ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
خدا *بلكه* *اسما* *قومی* *پسند استخوان* *کرده شد* *و بودند در آن شهر*
تِسْعَةَ رَهْطٍ يَفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يَصْلِحُونَ
نه کسی که فساد *میکنند* *و در زمین* *و اصلاح نمی نمودند*
قَالُوا اتَّقُوا سُبُو اَيَّا اَللّٰهُ لَنُنَبِّئَنَّهٗ وَاَهْلَهُ شَمْرًا
کشد *با یکدیگر* *قسم* *خدا* *نموده که* *ایینه* *سبحان* *پس بر او و اهل او باز*
لَنَقُولَنَّ لَوْ لِيَهٗ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاَنَا
خواهیم *گفت* *و ارشاد* *او را حاضر* *نمودیم* *وقت* *هلاک* *شدن* *اهل او و* *ایینه*

صدوق

عزیز

لَصِدْقُونَ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا وَمَكْرًا وَمَكْرًا

راست گویند و بدسگالی کردند و بدسگالی کردند و بدسگالی کردند و بدسگالی کردند

هَمْ لَا يَشْعُرُونَ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ

وایشان نمیدانند پس بنگر چگونه بود عاقبت بداندیشی ایشان

اَنَادَ مَرْنَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ فَبِتِلْكَ يَوْمَئِذٍ

که مایهلاک کردند و قوم ایشان همه پس اینست خاتمی ایشان

خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

خالی مانده بلکه ستم کرد براینه درین نشانه است برای گروهی

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

و نجات دادیم ایمان آوردند و بودند بترس کار می

وَلَوْ طَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَ

و در ستادیم لوط را چون گفت بقوم خود ای بعمل می آرید کار خجاستی و

اَنْتُمْ تَبْصُرُونَ اِنَّكَ كُنتَ تَوْنُ الرِّجَالِ شَهْوَةً

شما می بیند آیت شما می آید مردان شهوت

مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ فَبِمَا

بهر زنان بلکه شما قوم نادانید پس بود

كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوا آلَ

جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید اهل خانه

لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ فَاَنْجَيْنَاهُ

لوط از دیه خویشان بر اینست ایشان مردم باکی طلبند پس نجات دادیم

وَأَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنْ الْغَابِرِينَ وَ

و اهل او را مگر زنش را که معین کردیم از بانی ماندگان و

اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فِسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ فَاَنْزَلْنَا

باران بر ایشان بارانی پس بدست باران ترسانندگان و

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى لِلّٰهِ

پس خدا پرست و سلام بر بندگان او که برگزیده است آید خدا

میکردند

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

خَيْرَ أَمَانٍ شَرُّ كُونَ أَمِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بهتر است یا آنکه شریبی آید که بیا فزیر آسمانها و زمین

وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ

و فرود آورد برای شما از آسمان آب پس رویا بیند بابل بوستانها

ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا لَوْلَا

بهازه کسی ممکن بود شما را که برویا بیند درختهای آن ایام بودی

مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْبُدُونَ أَمِنْ جَعَلَ الْأَرْضَ

با خدا بلکه ایشان گروهی اند که میخوانند نه بلکه ساخت زمین را

قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ

قرارگاه و پدید کرد در میان آن جویها و ساخت بران کوهها

وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا لَّهُمْ مَعَ اللَّهِ بَلْ

و پدید کرد میان دو دریا حاجب ایام بودی بخت با خدا بلکه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَمِنْ يَحِبُّ الْمَضْطَرُ إِذَا

بیشترش ایشان میدانند نه بلکه بخواست گذارد از در مانده چون

دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَبَجَعَاكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ

بخواست ازین و بردارد سختی و بسازد شما را جانشینان در زمین

أَرْأَيْتُمْ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَاتَ ذَكَرُونَ أَمْ يَهْدِكُمْ

ایام بودی بخت با خدا اندکی که میمانند نه بلکه راه میبندد

فِي ظُلُمَاتٍ لَبِيبٍ وَأَلْهَى مِنَ بَرْسَلِ الرِّيحِ بَشِيرًا

در تاریکیهای بسیار و دریا و هر که میبرد باد بباران شسته و پدید

بَيْنَ يَدَيَّ رَحْمَتِهِ أَرْأَيْتُمْ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

پیش رو رحمت خود ایام بودی با خداست برتر است خدا از آنچه شرک

أَمِنْ يَبْدُ وَالْخَلْقُ ثُمَّ يُعِدُّهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ

که نو میکند از زمین باز دیگر بار و که روزی میدهد بر شما را

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَرْأَيْتُمْ مَعَ اللَّهِ قُلُوبًا تَوَاقَا

از آسمان و زمین ایام بودی با خداست بگو بیا رید

و دعاء

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَا يَعْلَمُ مِزَانُ

دین خود اگر راست است گوئی بگو میسر اند هر کس در

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ

آسمان و زمین بخت را مگر خدا و میدانند

أَيَّانَ يُبْعَثُونَ قُلْ بَلْ آذَنُكُمْ عَنْ الْآخِرَةِ

که می بگویم بخت شود بلکه بختی در حق اوست در آخرت

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ وَقَالَ

بلکه ایشان در شک است از آن بلکه ایشان از آن غافلند و گفت

الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُ وَنَا أَيْتَانَا

که فرزان چون شویم خاک و پدران ما نیز ایما

لنُخْرِجُوهُمْ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَالْآبَاءُ نَامِنْ

برود او را که می آوریم و وعده داده شد باین ما را و پدران

قَبْلَ أَنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ قُلْ سِيرُوا

پیش از این نیست مگر افسانه های پیشین بگو سیر کنید

فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

در زمین پس بنگرید چگونه بود عاقبت گناهکاران

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

و اندوه مخور بر ایشان و مبالغه در غم از آنچه می کنند

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و میگویند کی باشد این وعده اگر راست است گویند

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي

بگو شاید که باشد نزدیکی از شمار بعضی آنچه

تَسْتَعْجِلُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

تشتعجیلند و هر آینه پروردگار تو خداوند فضلست بر مردمان

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ

و لیکن بسیار مردمان را شکر نمیکنند و هر آینه پروردگار تو

لِيَعْلَمَ مَا تَكُنْ صَدُّوهُمْ وَمَا يَعْلَنُونَ وَمَا مِنْ

بیدارند آنچه میکنند سینه ایشان آوازه می دهند و نیست هیچ

غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پوشیده در آسمان و زمین هر کتابت روشن

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ

براینه این قرآن بیان میکند بر بنی اسرائیل بیشتر

الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ

آنکه ایشان در آن اختلاف میکردند و براینه وی هدایت رحمت

لِلْمُؤْمِنِينَ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَ

برای سعادتمندان براینه پروردگار تو قضا میکند میان ایشان بحکم خود

هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ

او است غالب دانای پس توکل کن بر خدا براینه تو

الْحَقِّ الْمُبِينِ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ

دین راست براینه میتوانی شنوایند مردگان را و میتوانی شنوایند

الضَّمَّةَ الدَّعَاءَ إِذَا أُولُو مَدْيَنَ وَمَا أَنْتَ بِمَدِينَةٍ

گمراه و آواز خواندن چون روی برگردانند و نیست تو راه نماییده

الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يَوْمُنَا بَايَعْنَا

کوران از گمراهی خویش میشنوی مگر کسی را که ایمان آوردند

فَهُمْ مُسْلِمُونَ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا

بر ایشان کردن نهادن و چون تحقق شد قول بر ایشان آوردیم

لَهُمْ ذَاتَهُ مِنَ الْأَرْضِ كُلُّهُمْ إِنْ النَّاسَ كَانُوا

برای ایشان جانوری از زمین که سخن گوید آنکه مردمان بودند

بَايَعْنَا لَا يُوَفُّونَ وَيَوْمَ نُخْشِرُ مِنْ كُلِّ امَّةٍ

بایست ما یعنی می آورند و روزی که بر اینهم از هر

فَوْجًا مِمَّنْ يَكْذِبُ بَايَعْنَا فِيهِمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ

طایفه از آنکه دروغ میسر دهند آیت ما بر ایشان

بایست

از روی علم

اِذَا جَاءَ وَقَالَ اَكُنْتُمْ بِلَايَتِي وَلَمْ تَحْطُوا بِهَا عَلِمًا

چون آمد و گفت ای درو غدا است ایات من و در غرضه بودید باین

اَمَّا اِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا

ما چکار میکردید و ثابت شد وعده عذاب بر ایشان

ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الْيَلَّ

بستم کردن پس این جماع سخن نیکوید که ما پیدا کرده ایم

لَيْسَ كُفْرًا فِيهِ وَالتَّارُ مَبْصُرًا اَن فِي ذَلِكَ لَا يَلِيقُ

تیار ارام گیرند در آن در روز روشن شد هر آینه درین نشان است

لِقَوْمٍ يَوْمِنُونَ وَهُوَ مَنفَعٌ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مِنْ

برای گروهی که باور میدارند در روز که دمیده شود در صورتی که بپوشند

فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اَلَا مَنْ شَاءَ

در آسمان و هر که در زمین است هر که خواهد

اَللّٰهُ وَكُلُّ اَتَوْهُ دَخِرٍ وَتَرَى الْجِبَالَ

خدا در برمی بیایند خوار شده و بیند گوها

تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ ثَمَرٌ مِّنَ السَّحَابِ صُنْعَ اَللّٰهِ

پنداری از آبرهای ایستاده و می رود ابر دستکاری که خدا

الَّذِي اتَّقَنَ كُلَّ شَيْءٍ اِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

که ساخت و سوزی هر چیز هر آینه وی خبردار است با آنچه میکنید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ

هر که بیارد نیکی پس او را بهتر باشد از آن و ایشان از اضطراب

يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ

از روز این بپوشد و هر که بیارد بدی نپوشد کرد

وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تَحْزُونُ اَلَا مَا كُنْتُمْ

روی ایشان در آتش ای جزا داده شود مگر وقتی آنچه

تَعْمَلُونَ اِنَّمَا اُحِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ

میکردید جز این نیست که عبادت کنم خداوند این شهر را

الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمَرْتُ أَكُونَ مِنَ

الْمُسْلِمِينَ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمِنْ اهْتَدَى

فَأَمَّا اهْتَدَى لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا

مِنَ الْمُنذِرِينَ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرُكُمْ أَيْتَهُ

فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمَ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ

مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلًا

شُعْبًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُذَخِّرُونَ أَبْنَاءَهُمْ

وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ وَنُرِيدُ

أَنْ نَمُزَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَ

نَجْعَلَهُمْ سُلُوكًا يَتَّبِعُونَ

وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مُسْلَمًا وَنَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

قصه

بَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ^{وَلَا} وَنُكِّنَ لَهُمْ ^{سایم ایشان را بسوا دیم ایشان را داشت}
^{در زمین و بنماییم فرعون و اهل مان و لشکرهای ایشان}
فِي الْأَرْضِ وَنَرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ^{و اهلهم فرستادیم بوی مادر}
مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعْهُ فَإِذَا اخْفِيتُ عَلَيْهِ فَأَلْقَاهُ ^{موسی که شیر بدهد او را پس بخون برتسے بروی مادر از او}
فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ ^{در دریای و نترس و اندوه مخور ابراهیم ما باز رساننده اویم}
وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ^{دگر داننده از فرستادهان پس رفتند از اهل فرعون}
فَالْقِطْعَةُ الَّتِي فِرْعَوْنُ ^{تکوه برای ایشان دشمن و اندوه بر این فرعون و اهل مان}
لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَخَرْنَا أَنْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خِطِئِينَ ^{و لشکرهای ایشان بودند خطا کننده و لغت کن}
وَقَالَتِ امْرَأَتُ ^{فرعون سخن چشمت مرا دتر می شنیدن بود که}
فِرْعَوْنَ قُرْبَتُ عَيْنٍ لِي وَلَكِ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^{نفع دهد مارا یا بکیریم او را فرزند ایشان آیند استند}
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ امْرِئٍ مَوْسَىٰ فَرَّغًا أَنْ كَادَتْ لَتُبْدِي ^{دکشت دل مادر موسی حال را صبر بر این نزدیکی بود که لشکر}
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^{از اکر مای بستم بر دل او تا باشد از ستمان}
وَقَالَتِ لَاحْتِةَ قُصِّهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ ^{دکشت خواهر من را بر پیه بروی برید او را از دور}

کند

شهر

ربیع

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ
قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ فَأَرْوِدُكُمْ إِلَىٰ أُمَّهِمْ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهُمْ وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ
لَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا بَلَغَ اشْدَءُ
أَسْتَوَىٰ أَيْدِيهِ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْحُسَيْنَ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حَزْنٍ
مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَذَا مِنْ
شُعْبَةٍ وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي
مِنْ شُعْبَةٍ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ فَوَكَزَهُ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ قَالَ رَبِّ انِّي ظَلَمْتُ
نَفْسِي فَاعْفُرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

ستم کردم

در حدیث

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهيرًا

گفت ای پروردگار من بجز انعام کردن تو بر من پس هرگز نمی آید که من پشیمان

لِلْجَحِيمِ قَاصِحٌ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ

کنه کاران پس با دلاوری در شهر ترسان انتظار رکنان

فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ

پس ناگهان مردی که در طلب کرده دیروز بهر بیداری میخواند

قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ قَالَا أَنْ أَرَادَ

گفت بوی موسی که این تو گمراه آشکارا پس چون خواست که

أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهَا قَالَا مُوسَى

دست دراز کند با آنکه او دشمن است گفت ای موسی

أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ

آیا میخواهی که مرا بکشی همانگونه که شخصی را دیروز

أَنْ تُرِيدَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا

تو میخواهی مگر آنکه بانی در زمین و بیخدا

تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ وَجَاءَ رَجُلٌ

که بخواهی از این که اصلاح کننده را آمد شخصی

مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ مُوسَى لِلْمَلَأِ

در آخر شهر شتابان گفت ای موسی برای این

يَا تَمْرُونَ بَكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنْ لَكَ مِنَ

مشورت میکند در حق تو بکشند ترا پس برو و اگر این را می خواهی تو

النَّصِيحِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ

از میان ایشان ای ایام پس بروی از آن شهر ترسان انتظار کن گفت پروردگار

بَنَحْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاءَ مَدْيَنَ

برادر مرا از گروه ستمکاران و وقتی که متوجه شدیدی شهر مدین

قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

گفت امید دارم که دلالت کند مرا بر راه راست

در بیان

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءٌ مَدِينَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَةً تُمْرَلْنَسِينَ

و منی که رسید بآب مدین یافت بر آن طایفه از مردمان
کِسْفُونَ و وجد من دو نیم امرأتین تذودن

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِّ الزَّعَاءُ

گفت موسی چیست حال شما گفتند ما آب نمی نوشانیم تا آنکه باز گردانیم شما را
و ابونا شیخ کبر فسقنا لهما ثم توئی الی الظل

فَقَالَ رَبِّي لِمَا أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ فَقِرْ

پس گفت ای پروردگار من هر آینه آنچه فرود داری بوی من انجمن است
فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ

يَدْعُونَكِ لِيُجْزِيَنَّكِ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَ

تَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصُ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنْ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَتْ أَحَدُهُمَا يَا بَتِ اسْتَاجِرُهُ

إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَتَا

أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِإِحْدَى ابْنَتَيْ هَاطِنَ عَلَى أَنْ

تَأْجُرَ فِي تَمْشِيٍّ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمُوتَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ

و میخواستیم که مشقت افکنم بر تو خواهی یافت مرا اگر خواهی

الله

اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا

هذا از میان من و تو است گفت این عهد میان من و میان تو کدام

الْأَجَلِينَ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

این دو مدت داد گفتم پس نغزی نباشد بر من و خدا بر

مَا نَقُولُ وَكُلُّكُمْ لَنَا قُضِيَ مُوسَى الْأَجَلَ وَ

آنچه میگوئیم کوفه است پس چون ادا کرد موسی بیعادید و

سَارِ يَاهِلِهِ النَّاسُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ

برو آن شد یاهل خود دید از جانب کوه طور ناری گفت

لَاهِلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا عَلَى اتِّكَ

یاهل خود توقف کنید برایند دیده ام آتشی ایستادارم که بر من

مِنْهَا بَخْبَرٌ أَوْ جَذْوَةٌ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

از آن خبری مارا یا سغله از آتش بود که شما نصیص کنید

فَلَا أَتُهَا نَوْدَىٰ مِنْ شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ

پس چون آمد از او داد شد از کرانه راست میدان

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمُوسَ

در جایگاه مبارکت از درخت که ای موسی

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ

برایند من خدایم پروردگار عالمها و آنکه بپاشی عصای خود را

فَلَمَّا رَأَاهُمُزَّكَانًا جَانٌّ وَلِي مُدَبِّرًا وَ

پس چون دید حرکت کرد گویا وی مار بست روی کرد اند و

لَمْ يَعْقِبْ مُوسَىٰ أَمِيلًا وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ

بست داده باز نش ای موسی پیش ای دمنش برایند تو از

الْأَمْنِينَ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجٌ

از ایمن نش و در دست خود در گریبان خود بیرون آید

بِضَاءٍ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ

سفیدشده بغیر یکسب و بهم از و بوی خود باز وی خود را

مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكَ بِرُهَايِنٍ مِّنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

از ترس پس این بردو شده و بپند از پروردگار تو بسوی فرعون

وَمَلَأْنِيهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ قَالَ رَبِّ طَهِّرْ

و جماعت او را بپند نمودند کرده فاسقان گفت پروردگار من

قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ وَآخِرُ

کشته ام از ایشان شخصی را پس میترسم که بکشند و برادرش

هَارُونَ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا

هارون او بیض تر است از من از لسان و بفرست او را با من مدد

يَصْدُقُنِي فِي أَخَافُ أَنْ يَكْتُمُونِ قَالَ سَنَشُدُّ

باور دارم مرا بپند میترسم از آنکه دروغ ستروند گفت محکم خواهیم کرد

عَصَدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا

بزدستی ترا بخواهیم داد و بخواهیم داد تو را علیه پس شوند

يَصْلُونَ إِلَيْكَ يَا أَيُّهَا أَنبَاءُ مَنْ اتَّبَعَكَ الْغُلَبُونَ

رسیدند بسوی شما یا ایستگاه شما و پیروی شما کرده اید غالب خواهند شد

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قُلُوبُهُمْ هَذَا

پس چون آورد موسی به نشانههای ما روشن گشتند نیست این

إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا

مگر جادوی بر بسته و نشنیدیم این را در پدران

الْأَوَّلِينَ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ

پیشتر گفت موسی پروردگار من دانایتر است بپند آورده

بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ يَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ

پندایت از نزد دهن خود و هر که باشد مراد را عاقبت

الدَّارِ الْآخِرَةِ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

پندیده بپند رستگار و نندستگار را گفت فرعون

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ

ای جماعت ندانسته ام برای شما هیچ خدا غیر من پس برافروز

بها من على الطين^۱ فاجعل لي صرحا على اطلع^۲
ای همان بر کل بس بنا کن برای من گویا بود که بالا برام
الى الله موسى^۳ ولاني لا ظنة من الكذابين^۴
بگوی مبعود موسی و برای من بدارم او را اردرو و کولان و
استكبر هو وجوده في الارض بغير الحق^۵
بغیر کرد او و شر او در زمین بنا حق و
ظنوا انهم الينا لا يرجعون^۶ فاخذته وجوده^۷
که آن کردند ایشان بگوی ما کردند سوختن بس کریم او را و شرهای او
فنبذهم في اليم^۸ فانظر كيف كان عاقبة الظالمين^۹
بس آفکندیم ایشان را در دریا بس در بحر بگوند بود عاقبت ظالمان
وجعلناهم اممة يدعون الى النار وبهم القيمة^{۱۰}
و کردند بس امته را میخواند بسوای النار و روز قیامت
لا ينصرون^{۱۱} واتبعهم في هذه الدنيا^{۱۲}
پاری داده نشوند و از شای ایشان درین دین
لعنة وبهم القيمة هم من المقبوحين^{۱۳} ولقد^{۱۴}
لعنت و روز قیامت ایشان مثل از دور ساخکان و هراینه
اتينا موسى الكتاب من بعد ما اهلكنا القرون^{۱۵}
و ادیم موسی را کتاب از بعد آنکه هلاک ساختیم قرون
الاولى بصائر للناس وهدى ورحمة لعلهم^{۱۶}
عشتم و دلیل شده برای مردمان و هدایت و رحمت شاید آنرا
يتذكرون^{۱۷} وما كنت بجانب الغرب اذ قضينا^{۱۸}
یادند یاد میشوند و نبودم بطرف غربی چون باجم ساختند
الى موسى الامر وما كنت من الشهداء^{۱۹}
بگوی موسی امر را و نبودم از حاضران و
لكننا انشانا قرونا فطاول عليهم العمر^{۲۰} وما كنت^{۲۱}
لیکن ما ازیمیم قرون را بس دراز شد برای ایشان عمر و نبودم

ثَاوِيًا فِي هُلْ مَدِينَ تَلُوْا عَلَيْهِمُ اَيُّدِنَا وَلِكِنَّا

پاشنده در اهل مدین میجو اندی برایشان آیات مادی میگویند

كَمَا رُسِلَ وَمَا كُنْتَ بِمَجَانِبِ الطُّورِ اذْ نَادَيْتَا

فرستاده و بودے نظر طور جوں اواز وادام

وَاللّٰكِن رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتٰهُمْ

و بیکن. نخستین از پیر و رد کار تو که تازستانی کرد ای که بنامه بود

مَنْ يَذْكُرْ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَ

مسح ترسانند از پیش تو بود که ایشان پند پذیرند و

لَوْلَا أَنْ تَصْبِيَهُمْ مُصِيبَةً لِّمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ

اگر نه بودی که برسد بریایاں عفو هست با که پیش مرستاده است دستایاں

فَيَقُولُ رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعُ

پس لوید امی سرور دکا را پیرا فرستادی بسوئے ما بنوعاسری پائرو

اَيْتِكَ وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

آیات نویم و باقیم از سکه ها

الحق من عندنا قالوا لولا اوتى مثل ما اوتى
 وصى ما از خوديك ما كفتند چرا داددند مانند آنچه دادند

١٠٠

موسىٰ و لم يكفر و ايمانا و قى موسىٰ من قبل
موسىٰ اياك در شده اند. بلكه داده شد موسىٰ رايش از

یا ایها الذین آمنوا انزلوا ما فی بکونکم من کل مکان

قالوا سحرین تطهرا وقلوا انابجل لقرون
گفتند دو سحر خیز سوا می یکدیگر و گفتند هزارین سال تا بیکدیگر

يَا بَلَاءُ يَا كَيْدُ يَا مَكِيدُ يَا مَكِيدُ يَا مَكِيدُ

قل فاتوا بكتب من عند الله هو اهدى منها

آیه ۱۰۰ از کتاب التوحید

تابعه از کتب صدقین فان لم یسجدوا
فایزوی کنیم اگر هستند راست گوئی پس اگر استبرأ نمایند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا هُدَاؤُهُ

لک فاعلم اما یلبعون اهواءهم ومن اصل
نمرا بدالکمه جزای نیست بیروی میکند خواهش نفس خود را و کیت کمره تر

مَنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغِيْرُهُدًى مِّنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا

کسیکه پیروی خواهنش نمیشود بجز راههای

هیراینه خدا

يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ

راه بینایید کرده است که را آنرا و هیراینه بی درستی آوردیم برای ایشان

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ اَلَّذِيْنَ اَتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ

تا بود که ایشان پند گیرند آنرا که داده ایم ایشان را کتاب

قَبْلِهٖ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُوْنَ وَاِذَا يَتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْا اَمَّا

پیش از ایشان می خوانند و چون خوانده میشود برای ایشان گویند ایها

بِهٖ اِنَّهٗ الْحَقُّ مِّنْ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُّسْلِمِيْنَ

بل هیراینه وی راست است از پروردگار ما هیراینه ما پیش از او انقادیم

اَوَّلٰٓئِكَ يُؤْتُوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَذَرُوْنَ

اول کرده داده شود ایشان را مزد ایشان دو بار بآنکه صبر کردند و در می گذارند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِنَ اَرْزَقِهِمْ يَنْفِقُوْنَ وَاِذَا

بفصلت نیکی بدی را و آنچه روزی داده ایم ایشان را خرج میکنند و

اِذَا سَمِعُوا اللّٰغُوْا عَرَضُوْا عَنْهٗ وَقَالُوْا اِنَّا عَمَلْنَا

چون بشنوند میسوزد روی بگردانند از او گویند ما راست کردار ما

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَهَنَّمَ

و شمارا کردارهای شما سلام بر شما باد و نیخواهیم جافلان

اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي

هیراینه تو راه نمی دهی هر که دوست میداری ولیکن خدا راه بینایید

مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ وَقَالُوْا اِنَّ

هر که خواهد داد و داناست بر او یا فلکان و گفتند

نَتَّبِعُ الْهُدٰى مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ اَرْضِنَا اَوْ

پیروی هدایت نمی باوریم ربوده شویم از زمین خود یا

لَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اَمْنًا يَّجِيْ اِلَيْهِ ثَمَرَتُ كُلِّ

چون دادیم ایشان را در حرم با ایسی که پندیده میشود بوی او میوه از هر طرف

شَيْءٌ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا أَهْلَكَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلَكَ

مَسْكَنَهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا

نَحْنُ الْوَارِثِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى

حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

أَيُّتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا

ظَالِمُونَ وَمَا أَوْتَيْنَا مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى

أَفَلَا تَعْقِلُونَ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا

فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ وَهُمْ يَنْدَبُهُمْ

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ

كُنَّا نَعْبُدُ إِلَّا أَنَّهُمْ شُرَكَائُنَا

أَعْيُنًا

قصه

أَخُونَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا أَغْوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا

کراه کردیم کراه کردند ایشان چنانکه خود کراه شدیم هر اینها را بوی تو

كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

بودند ما را پرستیدند و گفته شود بخوانید شرکاء خود را

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ

پس خوانند ایشان را ایشان قبول نکردند و به پند عذاب

لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

که ایشان راه یاب بودند و روزی که او از دهر ایشان را صدا

فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ

پس گوید چه جواب دادید پیغمبران را پس مستغرق شود بر ایشان

الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ فَأَمَّا مَنْ

خبرهای آنروز پس ایشان را بگوید سوال کنند پس آنکه

تَابَ وَأَمِنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ

توبه نمودند و ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس امید است که باشد

الْمُفْلِحِينَ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا

از شما را و پروردگار تو می آفریند هر چه خواهد و بری آفریند و

كَانَ لَهُمُ الْخَبْرَةُ سَبْحًا لِلَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

هرگز خواهد گفت ما سگاه خدا بزرگ است و بلندتر است از آنکه

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

و پروردگار تو میداند آنچه نهان در سینه های ایشان است و آنچه آشکار کنند

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُدُودُ الْأُولَىٰ وَ

و او است خدا نیست بخود یکی غیر او ستاین در دنیا و آخرت و

الْآخِرَةُ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ قُلْ

و او است فرمان روای و بوی او بازگشت بگو

أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْيَلَّ سُرْمًا إِلَىٰ

ایا دیدید که گرداند عذاب بر شما سب را پاینده تا

شرکای می آرد

يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِكُمْ بَضَائِعُ أَفْلا
تَسْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَتًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِكُمْ
بَلِيلٌ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفْلا تُبْصِرُونَ وَمِنْ حَتَمٍ
جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَيَوْمَ يَنَادُهُمْ
فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ وَ
تَرْعَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مَوْسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ
وَآتَيْنَهُ مِنَ الْكُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ أَبَالْعَصَةِ
أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

روز یمن است نیست مبعود غیر خدا بیار و پیش رویش ایام

یستونند بگو ایادیدید اگر کرد اند خدا بر شما روز

سرمه تا روز یمن است نیست مبعود بجز خدا بیار و پیش

بلیل که ارام گیرید در آن ایامی نیستند و از حتم خود

جعل لکم الیل و النهار لتسکونا فيه و لتبتغوا راحت برای شما شب و روز تا ارام گیرد در شب و روزی

من فضله و لعلکم تشکرون از فضل او و تا سحر گذاری کند و روز یکم او از ده شایر

فیعول این شرکاء ای الذین کنتم تزعمون پس گوید ای اند شرکان من که کمال میکردید و

ترعنا من کل امة شهیدا فقلنا هاتوا برهانکم بروی کشیم از هر امتی گواهی را پس کوسم بیارید دلیل خود

فعلموا ان الحق لله و ضل عنهم ما كانوا یفترون پس بدانند که حق خداست و گم گذار ایشان آنچه افترا میکردند

ان قارون کان من قوم موسی فبغی علیهم براینه قارون بود از قوم موسی پس نفی کرد بر ایشان

واتیناه من الکوز ما ان مفاتیحه لتنوء ابالعصه و داده بودیم او را از کبجی که کلیدهای وی گران میگردد بجماعه

اولی القوة اذ قال له قومه لا تفرح ان الله لا صاحب لوانائی چون گفت مرا و را تو مرا و شد منو بر اینه خدا

یحب الفرحین و ابتغ فیما اتاک الله الدار الآخرة دوست میدارد شاد شوندگان و بجوی در آنچه خدا دار آخرت

عکسید

مقتضی

وَلَا تَتَّبِعْ نَصَبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاحْسِنْ كَيْدًا

و فراموش من حصه خود را از دنیا و بیکو کاری کن چنانکه

أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ

احسان کرده است خدا بر تو و بجوی فساد در زمین هر آنکه

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى

خدا دوست بیندارد و مفسدان را گفت جز این نیست که داده شده بر

عِلْمٍ عِنْدِي أَوْ لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ

دانم نزدیکس ای نداشت که خدا که خدا بپاک کرد

قَبْلَهُ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْثَرُ

پیش از وی از قرون را بزرگوار بود از وی قوه و بیشتر بود

جَمْعًا وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ فَخَرَجَ

در جمعیت و پرسیده میشوند ازین بآن ایشان پس بیرون آمد

عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

بر قوم خود در آرایش خویش گفت ای آنکه طلب کردند

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لِيَلْبَسُوا مَا أُوتِيَ قَارُونُ

زندگی دنیا ای کسان ما را مانند آنچه داده شده است قارون

إِنَّهُ لَكَ وَحْظٌ عَظِيمٌ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

برایبند خداوند نصیب بزرگست و گفت ای آنکه داده شد ایشان بزرگ علم

وَيُلَكُمُ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَ

وای بر شما ثواب است بهتر است هر آنکه ایمان آورد و بکند کار شایسته و

لَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ

نفرین کرده میشود مگر صابران پس فرو بردیم و سرای او را

الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ

زمین پس نبود برای او هیچ گروهی که نصرت دهند او را بجز

اللَّهُ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ

خدا و نبود وجودش از انتقام کشندگان و بپای کرد اندانانکه

تفسیر

تَمَنُّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيَكَذَّبُ اللّٰهُ بِسَبْطِ
الرِّزْقِ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا اَنْ
مِّنَ اللّٰهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَاءُ وَّيْكَانَهُ لَا يُفْلِحُ
الْكٰفِرُوْنَ تِلْكَ اِلْدَارُ الْاٰخِرَةِ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ
لَا يُرِيدُوْنَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَّ
الْعٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ
مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوْا
السَّيِّاَتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ فَرَضَ
عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِرٰدِّكَ اِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّ
اَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِى ضَلٰلٍ
مُّبِيْنٍ وَمَا كُنْتُ تَرْجُوْا اَنْ يَّلْقٰى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ
اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظٰهِرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ
وَلَا يَصْدُوكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ

ع

الْبَلَدِ

إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بوتے تو دوعے کی بوی نزد کار تو وہاں سے از سر نیکی

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ

و بخوان معبود و مرا بخدا معبود دیگر را نیست هیچ معبودی بگرا و بر هر

هَٰذَا لَكُمْ الْاَوْحَاءُ كُلُّهُ الْحُكْمُ وَآلِيهِ تَرْجَعُونَ

هلاک شونده است کمرودی او مرا در است و من را از او بیوی او است بازگشت

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخش بنده مهرهاں

الْمَرْءُ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا

ایابینداشته مردمان بمجدا که انکو کوبند

امَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ

ایمان اور دیم واپس اسخاں کر دیم و ہر اسنے اسخاں کر دیم و ہر اسنے

فَيُكَلِّمُ الَّذِينَ يُكَلِّمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَكُونُ صِدْقًا أَوْ كَيْدًا

من ارادت بودند پس برانسه مستحق گزند خدا را انکه راست گشت و البته مستحق

الْكَذِبِينَ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

در و غلو یازا ای کھاں کردند بلعل اور دند خط

نَ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ مَنْ كَانَ

که میشد سست کند سرما بهر چیز نیست که بداند حکم میباید

رُجُو الْإِقَاءِ اللَّهُ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ

میدد استه شود علاقت خدا را با این مرادش از این سوره را شرح

لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ

دانا و هر که جهاد کند چه از این دنیا چه از آن دنیا

نَ اللَّهُ لُغْنِي عَنِ الْعُلَيْنِ وَالَّذِينَ آمَنُوا

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

دلائلہ ایجابی اور ردی و

شماره

عَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا
الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ
بِالشِّرْكِ بِي مَالٍ فَسَلِّمْ لَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِي
الْبَنِينَ ۚ فَاذْكُرُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ
فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ
جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ
اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ وَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِبِخْلِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِّنْ شَيْءٍ

بودیست

شماره

توبه

ع
توقف کرد

انهم لَكَاذِبُونَ وَلِكُلِّمْ اَثْقَالُهُمْ وَاثْقَالُ امَّع
 بر اینه ایشان دروغگو باشند و هر اینه بردارند بارهای حایرین همراه
 اَثْقَالُهُمْ وَلَيْسَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا
 بارهای خویشتن سوال کرده شوند روز قیامت از آنچه
 يَفْتَرُونَ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلَى قَوْمِهِ فُلَيْتْ
 اقتراب میکردند و هر اینه فرستادیم نوح را بسوی قوم خویش پس
 فِيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ
 در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس در گرفت ایشان را
 الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ
 طوفان و ایشان استغفار بودند پس نجات دادیم و اهل کشتی را
 السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ وَاَبْرَاهِمَ
 الفتنه را و ساختیم از ایشان عالمیان و ابراهیم
 اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ
 چون گفت سر قوم خود را پرستید خدا و بترسید از وی این
 خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ
 بهتر است شما را اگر میشد میدانید جز این نیست که سیر سبت
 مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكَارًا الَّذِيْنَ
 بختر خدا بنانها و بر می بندید دروغ را بر اینه انانکه
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
 پرستش کنند بختر خدا نمیتوانند برای شما
 رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَ
 روزی دادن پس طلب کنید از نزد خدا روزی و پرستش او کنید و
 اشْكُرُوا وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَاِنْ تَكْذِبُوا
 شکر او بسوی او باز گردانیده خواهد شد و اگر دروغ میسر کنید
 فَقَدْ كَذَّبْتُمْ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلٰی الرَّسُولِ اِلَّا
 پس بر اینه دروغ ستم کرده اند از پیش از شما نیست بر پناه مهر مگر

الْبَلَّغُ الْمُبِينِ أَوْ لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُدْخِلُ اللَّهُ الْخَلْقَ
 ثُمَّ يَعْبُدُ أَنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
 يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ يَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَ
 إِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
 نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ
 يَكُونُ لَهُمْ رِجْمٌ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ
 حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ
 أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ

رسالین استعار ایان بریدید چگونه تو بشکند خدا افرین را
 باز افرین بر این و کس کار خدا آسانی است بگو سیر کنید
 در زمین پس در مگرید چگونه بود تو کردن افرین باز خدا
 بداند آن پدیدان باز پس بر این خدا بر هر
 توانست عذاب کند هر کرا خواهد و رحم کند هر کرا خواهد و
 بسوی او و نیکو خواهد و بدست شما غالب شده در زمین و نه
 در آسمان و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست و نه
 یار و انانیک که فرستند بآیات خدا و عطا قات او انجامه
 تو میدهند از رحمتش و انکرده مرا ایشان است عذاب در دوزخ
 پس بود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید
 بسوزانید پس بجات داد خدا از این بر اینه دینش نه است
 برای کردی ایمان ارشد و گفت جز این نیست که بت گرفتار بود خدا
 بدوستی در میان خود در زندگانی دنیا باز روز

تکمیل

الْقِيَمَةُ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ

بَعْضًا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصْرٍ

فَأَمَّنَ لَهُ لَوْ طَمَعُوا قَالُوا إِنِّي مُهَاجِرُونَ إِلَى رَبِّهِ

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ

أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآتَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ

وَلَوْ طَأُّوا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَنَا تُونَ الْفَاحِشَةُ

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ أَلَيْسَ كُنتُمْ

لَنَا تُونَ الرِّجَالِ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَ

تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ

إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابٍ لَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ

الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّ نَصُرْني عَلَى الْقَوْمِ

الْمُفْسِدِينَ وَمَا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِلَّا هُمْ

مُفْسِدُونَ

بالبشرى قالوا انما مهلكوا اهل هذه القرية

مژده را گفت هراينه ما مهلك كنند اهل دهم

ان اهلها كانوا ظالمين قال ان فيها لوطا

هراينه اهل اين ديوسمكارا بودند گفت هراينه ادرس لوط است

قالوا نحن اعلم من فيها النجيبه واهله الا

كشتند ما داناييم بهر كه ايش است البته خلاص كنيم اورا و اهل اورا

امرأته كانت من الغيرين ولنا ان جاءت

الاذن اورا باشد از باغي تانزگان وبيكه آمدند

رسلنا لوطا سي بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا

درستند دكان ماين لوط بايشال و تشكر شده بايشال و كفتند

لا تخف ولا تحزن انا منجوك واهلك الا

انزده مخور هرايشم باجات دهنده تو و اهل تو ايم

امرأتك كانت من الغيرين انما منزلونك على

زل تو باشد از باغي تانزگان هراينه ما فرود آوريم ايم

اهل هذه القرية رجرا من السماء بها كانوا

اهل اين ديوسمكارا از آسمان بها كنند

يفسقون ولقد تركنا منها اية بيته لقوم

بدكارى ميگردند و هراينه گذاشتيم از ان نشانه و ايج به اهل رودى

يعقلون والى مدبن اخاهم شعيبا فقال

بيداند و بسوى مدبن برادر ايشال شعيبا گفت

يقوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعصوا

اي قوم من عبادت كنيد خدا را و توقع داريد روز آخر و هر سو كرديد

فى الارض مفسدين فكن بوه فاحذتهم

در زمين فساد كنال بس دروغ كنيد و ارا بس در گرفتند

الرجفة فاصبحوا فى دارهم جثمين وعادا واثموا

بس با در گذردند در خانه هاى خود مرده افتاده و عا د و ثود

العنكبوت

برای ایشان

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكَنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
وهرابیه واضح شده است بعض مساکن ایشان و اراسته ساخته بود
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ
کردارهای ایشان پس باند داشت ایشانرا از راه و بود ^{ببینا}
وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
وقارون و فرعون و هامان و هرابیه بود ایشان
مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا
موسی را باینکه بیاوردند پس کبر کردند در زمین و
كَانُوا سَابِقِينَ ^{نکته} فَكَلَّا أَخَذْنَا مِنْهُ ^{نکته} فَمِنْهُمْ
بودند سبقت کنندگان پس هر یکی را گرفتیم بگوئیم آن پس ایشان
مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ
کسی بود که فرستادیم بر وی باد سخت و از ایشان می نمود که گرفت
الضُّحَى وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ
او را سخت و از ایشان که فرو بردیم در زمین و از ایشان
مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
کسی بود که غرق ساختیم و نبود که خدا ظلم کند بر ایشان و لیکن
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلُونَ ^{نکته} مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
بود بر خویشین ستم کردند و استخوان آنانکه گرفته اند
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ
بر غیر خدا دوستان عنبکوت است که فرا گرفت
بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
خانه و هرابیه است برترین خانه یا خانه عنبکوت است
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ^{نکته} إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ
اگر میدانستند هرابیه خدا میداند چه میگویند
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ^{نکته} وَتِلْكَ
بجز وی از هر چه باشد و او است غالب دانای و درین دنیا

در بیان

وَالْعَشِيرَةِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ أَتُلُوا مَا أُوحِيَ إِلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَبَ الصَّلَاةِ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ
إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا
آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَالهنا والهكم واحد ونحن له مسلمون و
كذلك أنزلنا إليك الكتاب فالذين آتينهم
الكتاب يؤمنون به ومن هو لاء من يؤمن به
وما يجحد باليتنا إلا الكفرون وما كنت تتلوا
من قبله من كتاب ولا تحطه بمنك إذا لم ينزل
من أنزل القرآن من كتاب رابست راسلت خود انجا در کتابی

بوی

البطلون

تغیبات

الْمُبْطِلُونَ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
 أَوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُوا بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ وَقَالُوا
 لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ
 اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَ
 ذِكْرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَ
 بَيِّنَةً شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا
 أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ
 وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحْطَةٌ بِآلِ الْكَافِرِينَ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ
 عَذَابٌ

نشانه تردید
فرستادیم

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

ذوقوا ما كنتم تعملون ^{بچشد} ^{انچه ميكرديد} ^{اسه بندگان من} ^{انامه كرويند} يعبادى الذين امنوا
ان ارضى واسعة فائى فاعبدون ^{برايه زمين من} ^{كشاده است} ^{بس مخصوص ماعبادت كنند هر} كل
نفس ذائقة الموت ^{نفس} ^{چشنده} ^{مرگست} ^{باز بوى مابازگشت} ^{وانامه} ثم الينا ترجعون والذين
امنوا وعملوا الصالحات ^{كرويند} ^{دكرده كارهاى شايسته} ^{خودداريم ايشان را} ^{ارمشت محله ها} لنبؤنهم من الجنة عرفا
تجرى من تحتها الانهر ^{ميرود} ^{از زير آن} ^{جويها} ^{جاويدان} ^{اننى نيگست مزد} خلدن فيها نعيم اجر
العلمين الذين صبروا ^{عمل كنندگان} ^{انامه} ^{صبر كردند} ^{و بر پروردگار خود} ^{توكل كنند} واعلى ربهم يتوكلون
وكاين من دابة لا تحمل رزقا ^{دبها} ^{جانور كه} ^{بر ميگردارد} ^{روزي ميدهد} ^{خدا روزي ميدهد} الله برزقها
اياكم وهو السميع العليم ^{شمارا} ^{داد} ^{شنوا} ^{داناست} ^{واگر سوال كنى ايشان را از} ولئن سالتهم من
خلق السموات والارض ^{كه از بيد} ^{اسماها} ^{وزين} ^{وراه} ^{كرد ايشان} ^{و ماه} وسخر الشمس والقمر
ليقولن الله فاني يوفكون ^{البته} ^{گويند} ^{الحدايست} ^{بس چه چه} ^{كرد اينده} ^{ميشد} ^{خدا} ^{فراخ} ^{ميكند} ^{روزي را} الله يسط الرزق
لن نشاء من عباده ^{هر كه} ^{خواهد} ^{از بندگان} ^{گويند} ^{و شك} ^{ميسازد} ^{او را} ^{برايه} ^{خدا} ^{بهر} ويقدر له ان الله بكل
شئ عليم ^{جز} ^{داناست} ^{واگر} ^{بهره} ^{ايشان را} ^{انكه} ^{مزد} ^{داورد} ^{از اسم} ^{الهم} ولئن سالتهم من نزل من السماء ماء
فاحياه الارض من بعد موتها ^{بس} ^{زنده} ^{كرد} ^{ايند} ^{برايان} ^{زمين} ^{پس} ^{از مردن} ^{او} ^{البته} ^{گويند} ^{انكه} ^{است} ^{بگو} ليقولن الله قل

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَمَا هَذِهِ

ستایش خدا را بحد بیشتر اینها نمیدانند و نیست این
الحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا هُوَ وَلَعِبٌ وَإِنَّ النَّارَ الْآخِرَةَ

زندگانی دنیا که بازی و پیوده و هراینه سرای آخرت
هِيَ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا زَكَّيْنَا فِي الْفُلِّ

بمونس سرای زندگانی اگر میدانشند پس چون سوار شویم در کشتی
دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى

بخوانید خدا را نجات دهنده برای دین عبادت پس چون نجات دادیم
الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَعْبُوا

حق را تا کجا استرگینانند تا پاس کنند بایک عطا کردیم و بهره مند شوند
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا

پس خواهند دانست اینند بینند که ما پدید کردیم حرم
أَمْنًا وَنَحْطِفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ

یادمان در پیوده میشود مردمان از حوالی ایشان ایمنی است
يُؤْمِنُونَ وَبَنِعْمَتِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ

باور میدارند و بنعمت خدا ناسپاسی میکنند و کیست ستمکارتر
مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا

که افترا کرد بر خدا دروغی را یا دروغ داشتند سخن راست چون
جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ

پیدا میشود او ایستاد در دوزخ بجای کافران و آنانکه
جَاهَدُوا أَفَبِنَا آلِهَتٌ يَنْتَهُم سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ

جفا کرد دید در میان ما الهه دلائل کنیم ایشان را راههای خود و هراینه خدا

وَهُوَ تَسْبِيحٌ وَتَجْسُودٌ

المحسنين

مِنَ الزُّبُرِ كِيَتَ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم

ایش ترا بوی

خدای بخشاینده مهربان

بسم

الْمُغْلِبَاتِ الزُّرُومِ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ هُمْ مَنِ بَعْدَ

غالب خواهند بود روم در پایین ترین زمین

عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ

بر ایشان غلب خواهد آمد در چند سال امر خداست

قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

پیش از این و بعد از این و آن روز شادمان شوند مسلمانان

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

بصورت خدا نصرت میدهد هر که میخواهد و او غالب مهربانست

وَعَدَا اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

وعد کرده است خدا خلاف نمیکند وعده خود را و بیش تر مردم

لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

نمیدانند میدانند ظاهر را از زندگی دنیای

وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي

و ایشان از آخرت غفلانند آیا ننگر نکردند در

أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

صبر خود نیافریده است خدا آسمانها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

میان اینهاست مگر بر راستی و بیتی تعیینی و هر اینها بسیاری از مردم

بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَفُرُونَ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

بلاقاب بروردگار خود تا متفقدانند ای سیر نکردند در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

پس بنگرند چگونه شد عاقبت آنانکه پیش از ایشان

كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا

بودند قوی تر از ایشان و کشور را آباد کردند و پروراندند

أَكْثَرًا مِّنْهُمْ وَأَجَاءَتْهُمْ رَسُولُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

بیشتر از آباد کردن ایشان و آمدند پیش ایشان براهین

کرم

فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

پس نمی بود که خدا استغناء از ایشان و بیکس بودند بر خویشین استغناء و بیکدیگر

فَمَا كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السَّوْءَ اِيْزَكْنُوْا

باین حال بد عاقبت آنانکه بدی کردند سبب انور و عدل شد

بَايَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ اللَّهُ يُدْخِلُ الْخَلْقَ

ایات خدا را و بودند بان استهزا میکردند خدا را و میگردانیدند

ثُمَّ يُعَذِّبُهُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ

باز و دوباره بکشدن باز بوی او گرد آید و شود و روزیکه قائم شود قیامت

يَبْلِسُ الْجِجْرَمُونَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا هُمْ

بنامون شوند گنه کاران و نپاشند ایشان را از شر بیکان ایشان

شَفَعُوا اَوْ كَانُوا بِشِرِّ مَا هُمْ كَافِرِينَ وَيَوْمَ يَقُومُ

شفاعت کننده و بودند بشر بیکان خویشان و لعنت و روزیکه قائم شود

السَّاعَةُ يُؤْمِنُ مَنْ يَتَّقُونَ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا

بیامست از روز پریشان شوند اما آنانکه ایمان آورد

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ وَاَمَّا

و گردند کارهای شایسته پس ایشان در بهشت خوشحال گرده شوند و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

انانکه کافر شدند و دروغ داشتند آیات ما را و ملاقات آخرت را

فَاُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ فَسُبْحٰنَ اللَّهِ

پس انگونه در عذاب حاضر گردانند پس بایکی باد کند خدا را

حِينَ تَسْجُدُ وَحِينَ تَقُومُ وَحِينَ تُحَدِّدُ

وقت شام و وقت صبح و مرا در است سائیم

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَحِينَ تَضَعُ

اسمانها و زمین و آخر روز و وقت زوال

الْحِجَابِ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ

پروان از دوزخ را از مرده و پروان ارد مرده را از زنده و زنده

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ وَمِنْ

زمین . بعد مردن آن و بچس . برآورده خواهد شد و از

آیته آن خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ

نشانهای اوست که از پیر از خاک . باز چون سما مردم سدید

تَنْشُرُونَ وَمِنْ آيَتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

برآکنده شده و از نشانیهای اوست که از پیر برای شما از نفس شما

أَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ

زوجها . ارام کرد . بسوی ایشان و کرد ایشان میان ایشان دوستی و

رَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنْ

مهربانی هراکه درین نشانیهاست برای گروهی که تاں کنند و از

آیته خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاخْتَلَفَ لِسِنَّتِكُمْ

نشانهای اوست که از پیر اسماها و زمین و کوناگون زبانها

وَالْوَاكِعُ أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ وَمِنْ آيَتِهِ

و از نشانیها هراکه درین کار نشانیهاست و استمندان از ایشان و از نشانیهای

مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ

خفتن شما در شب و روز و طلب کردن شما از فضل او

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ وَمِنْ آيَتِهِ

هراکه درین کار نشانیهاست برای گروهی که میشنوند و از نشانیهای او

يُرْسِلُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

ایستاد بفرستد برق ترسانیدن و طمع و فرود دارد از آسمان آب

فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

پس زنده میکند با آن زمین را بعد مردن آن هراکه درین نشانیهاست

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنْ آيَتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَ

برای گروهی که میدانند و از نشانیهای اوست که می ایستد آسمان و

الْأَرْضُ بِأَمْرٍ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ

زمین . بگویند او پس چون بخواهد شمارا بگوید بخواندن از زمین

است
اوست

اِذَا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

بجای شما ابراهیم و مراور است در آسمانها و زمین

كُلِّ لَهٗ قَبِيْلَتٌ وَهُوَ الَّذِي يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ

برمی خیزد از آنرا و او است که تو می کند از زمین باز

يُعِدُّ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي

دو باره کند و او آسان تر است بر او و مراور است صفت بلندتر در

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ضَرْبُ

آسمانها و زمین و او است غالب با حکمت بیان کرد

لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ

برای شما دستهای از نفس شما آیات شما را که مالک ایشان است

اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِيْ مَا رَزَقْتَكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ

دست شما از شرکاء شما در آنچه روزی دادیم شما را یکسان هستید

تَخَافُوهُمْ كَخِفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ نَفْصَلُ

ترسید از ایشان مانند ترسیدن از قوم خود ایچنان بیان میکنم

الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ بَلْ اَتَّبِعِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

آیات برای گروهی که نمی فهمند بلکه پیروی کرده اند از آنکه ستم کرده

اَهُوَ اَهُمْ بَغِيْرَ عَلَمٍ مِّنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ

خواهد بود خود را بغیر دانستن پس هر که راه انهد که گمراه کرد خدا

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصْرٍ مِّنْ فَاقِرٍ وَجَهَكَ لِلدِّیْنِ

و نیست ایشان را نصرت یاری پس راست گوی خود را طایفه ای عباد

خَنِفًا فُطِرَتِ اللّٰهُ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِلُ

پس خدا بسد کرد خدا که بسد کرد مردمان را بروی بدل کردن بود

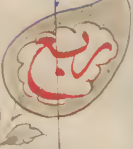
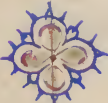
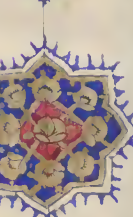
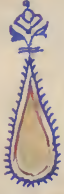
خَلْقَ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیْمُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ

پس خدا را اینست این درست و دیگر اکثر مردمان

لَا يَعْلَمُوْنَ مُنْبِیِّنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِمُوْا

نمیدانند عبادت کنند رجوع کرده و برترسید و برپا دارید

السنن

بسم الله الرحمن الرحيم

الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ

ما را و بسیار است از مشرکین که از ایشان بسیار است و از ایشان

فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

بزرگوارند و دین خود را از ایشان جدا کردند و هر گروه را آنچه نزد آن است

فَرِحُونَ وَإِذَا امْسَأَ النَّاسُ لَاحِقًا لِّلْغَدِ عَنَّا

خوشی دارند و چون رسید مردم از ما سستی بخوانند و در روزگار خود

مُنْذِرِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَقْبَمْنَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرَّقُوا

را بفرستادن به سوی او باز بخوانند از ایشان از او سستی بخوانند و از ایشان

مِنْهُمْ بَعْضُهُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ

از ایشان بعضی از ایشان شرک می کنند تا بفرستادن از ایشان سستی بخوانند و از ایشان

فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ أَمْ أَنزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

پس بهره مند شدند پس زود باشد خواهند دانست آیا فرود آمد بر ایشان سلطان

فَهُوَ يَكْفُرُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا أَذَقْنَا

پس آن را ذائقه می کنند آنچه در آن شرک می کنند و چون بچشایند

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ مِّنْ

مردمان را بختی بچشایند و اگر برسد بدشان سستی بخوانند

قَدَمَاتٍ يَدْعُوهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ

پس فرستاده است دست ایشان چون ایشان ناامید شوند آیا ندیدند که

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ

خدا گشاده میکند روزی را بهر که خواهد و تنگ می سازد هر آنکه

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَآتَتْهُمُ الْبَقَرَةُ

در این نشانه است برای قومی که ایمان دارند پس بدو صاحب گشتی

حَقُّهُ وَالْمُسْكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ

حق وی و مسکینان و پسر راه آنرا پس بدو بهتر است

لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

برای آنانی که می خواهند رو به خدا و آنانند که از ایشان نجات یابند

ویدی

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّ لَيْسَ بِوَاغٍ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا

و آنچه داده باشد از سود شما بیفزاید در اموال مردمان پس دی

رَبُّ يَوْ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ

همی افزایید نزد یک خدا و آنچه داده باشید از صدقه طلب کنن

وَجْهَ اللَّهِ فَإِنَّ لِكُمْ فِي الْمُضْعِفُونَ اللَّهُ الذِّكْرُ

روی خدا پس آنچه از دست او چند گشته خدا است

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْجِبُكُمْ عَنْ

آفرید شما را باز روزی داد شمارا باز میزند شمارا و

مِنْ شِرْكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سَخَنَ

از شریکان شما که بکند ازین کار هر چه بای او است

وَتَعْلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ

و بلند تر است از آنچه شرک است ازین پدید آمدنش در میان و

الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضُ

دریا را ب آنچه بعمل آورد دست مردمان تا بچشد از ایشان بعضی

الَّذِي عَمِلُوا الْعَمَلُ ثُمَّ يَرْجِعُونَ قُلُوبَهُمْ فِي

آنچه عمل کردند و باز گردند بقلبهای خود در

الْأَرْضِ فَانْظُرْ وَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ

زمین پس بنگرید بچگونگی بود عاقبت آنان

قَبْلَ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ فَقَرُّ وَجْهِكَ

پیش از ایشان بودند بیشتر ایشان سزای از کاران پس راست گوی خود

لِلَّذِينَ الْقِيَمَةِ مِنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ

برای بپایان درستی بپایان از آنکه روزی که باز گشت نیست را

مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ

از خدا آن روز ستغی کردند هر که که فرستد پس بر او است

كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسُ هُمْ يَمُوتُونَ

کفر او و هر که کرده باشد کار شایسته برای خویش آرامگاه رحمت

يَجْزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ

تا جزی از پادشاه امانت کردید و کردید کارهای نیک از فضل خود

لَإِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ

هر آنکه وی دوست ندارد کافران را از آیت های خداست که میسر شد

الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ

بادها را مژده دهنده و آنکه بپاشد از رحمت خود و

لِيَجْزِيَ الْفُلُكَ بِأَمْرِهِ وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ

تا جزی کشتی را بفرمان او و طلب کنند از فضل او

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

شاید که شکر کنید و هر آینه فرستادیم پیش از تو

رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا

پیامبران بسوی قوم ایشان پس او را دلائل آشکارا پیش ایشان کشیدیم

مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ

از آنکه تا زمانه می گردید و بود لازم بر ما نصرت

الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبَشِّرُ السَّحَابُ

مسلمانان خدا آنست که میفرستد بادها را پس را بپاشد ابرها

قَيْدُ سَطَاهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَجَعَلَهُ كَسَفًا

پس بستد او در آسمان چنانکه خواهد و گرداند باره باره

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ

پس ببینی قطرات بیرون می آرد از میان آن پس چون رساندش

بِهِ مِنْ شَيْءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

بهر که خواهد از بندگان خود تا گمان ایشان شادمان شوند

وَأَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ

اگر چه بود پیش از آنکه فرود آورده شود بر ایشان پس از آنکه

مُبَلِّسِينَ فَأَنْظِرُ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي

باران نا امید نموده پس در ذکر بسوی آثار رحمت خدا چگونه زنده کند

توبه

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحِي الْمَوْتِ وَهُوَ
زین بعد مردن او هر اینکه در دنیا میگذرد و او
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رَحْمَةً أَوْهَ
بر هر چیزی توانا و اگر فرستادیم بادی پس برینند
مُصَفِّرًا الظُّلُمَاتِ مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ فَاِنَّكَ لَا تَسْمَعُ
زرد شده البته شوند بعد از آن تا سپاسی کنند پس بدستگیر تو میشوند
الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا أُولُواْ مُدْبِرِينَ
مردگان و میشنوند گران را او از خواندن چون روی برگردانند
وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ
و نیستی تو راه نمابنده گران را از گمراهی ایشان اگر میشنوی
الْأَمَنُ يَوْمَئِذٍ يَأْتِيَنَّاهُمْ مُسْلِمُونَ اللَّهُ الَّذِي
گمراهی باور میدارد آیات ما را این است ان یقیناً میکنند و خدا است
خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
که در پدید شما را از ناتوانی باز داد شمارا بعد از ناتوانی
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
و قوت باز کرد ایند بعد ناتوانی و ناتوانی و پیری
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ وَيَوْمَ يَقُومُ
می آفریند هر چه بخواهد و او دانایا در روزی که قائم شود
السَّاعَةَ يَقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا بِهَا غَيْرَ سَاعَةٍ
قامت سوگند خواهند که کاران تو گفت کردند بحسب عتی
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ وَقَالَ الَّذِينَ أُولُوا
بیمختن بودند از راه گردانیده میشد و گویند انانکه داده شد آنرا
الْعِلْمُ وَالْإِيمَانُ لَقَدْ كُنْتُمْ فِي كِتَابٍ لَّهُ إِلَى
علم و ایمان هر اینکه تو گفت کردید بر وفق کتاب خدا
يَوْمَ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ
روز رستخیز پس اینست روز رستخیز و لیکن شما

كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

شما اینده نیستید پس امروز سودمند به شما نیستید

مَعَذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

عذرخواهی ایشان و نه ایشان کو به طلب کرده شود و برای این بیان کردیم

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَكِنْ

برای مردمان درین قرآن از هر داستانی دار

جِنَّتُمْ بآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ

بیاوردید این آیه نشانه گویند که قرآن

إِلَّا مَبْطُلُونَ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ

مکه بسته گوی که بخت مهرند خدا بر دلهای

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَاذْكُرُوا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا

آنکه اینده اند بگو صبر کن برای این وعده خدا راست

وَلَا يَسْتَحْفِظُكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

و بخت نگهدار آنکه یقین نمی آرند

سُبْحَانَ الْقَمَانِ مَكِينَةٍ هِيَ ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا

الَّذِينَ يَتْلُونَ الْكِتَابَ الْحَكِيمَ هُدًى وَرَحْمَةً

این آیه ای کتاب با حکمت است هدایت و رحمت

لِلْحُسَيْنِ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

برای یسوا کاران آنکه بر پا میدارند نماز را و میدهند

الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ أُولَئِكَ عَلَى

زکوة را و ایشان با حمت یقین میدارند آن گروه بر

هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

برایتند از پروردگار ایشان و اینجاست ایشانند رستگار و

توبه

مِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

از مردمان کسی است که بخرد بازیچه را تا گمراه کند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ

از راه خدا بغير علم و ببرد مسخره و باجفا

لَهُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ ۖ وَإِذَا اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيْدِنًا وَآمَنُوا

ایشان را است عذاب خواننده نه چون خوانده شود برایشان آیات

مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ غُصَّةٌ ۖ وَكَرِهَتْ

روی گرداند بگوشان گویا شنیده است گویا در دو گوش وی گریخت

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بش بشارت ده در این عذاب دردناک ایست ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ

کارهای شایسته را ایشان را است بهشت بخاوندان در آن وعده

اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

خدا راست و او است غالب با عظمت آفرید آسمانها بغير

عَمَدٍ تَرْوَاهَا وَالْقَوَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ

ستون برپندارند و اقلید در زمین گویا

بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا

بجایانند شما را و پراکنده کرد در آن از هر جن جانور و فرود آوردیم

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۚ

از آسمان آبی پس رویانیدیم در آن از هر جن نیک

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَمْرِوهُنَّ مَاذَا خَلَقَ اللَّهُ مِنَ

ایست آفرینش خدا پس بپایند مرا چه چیز آفریدند از آنکه

دُونَهُ بِكُلِّ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ وَلَقَدْ

بجز وی اند بکلی ستمکاران در گمراهی ظاهرند و هر آینه

آتَيْنَا الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ أَن أَشْكُرَ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ

دادیم لقار را که شکرتی خدا را و هر که شکر کند

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمْدًا وَاِذْ قَالَ لِقَمِيْنُ لَا يَنْبَغُ لَابْنِهِ وَهُوَ يَعْظُمُهُ
يَبْنِي لَا تَشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ
وَرَضِيْنَا الْاِنْسَانَ بَوَالِدِيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَفَصَّلَتْهُ فِىْ عَامِيْنِ اَنْ اَشْكُرَ لِيْ
وَلِوَالِدَيْكَ اِلَى الْمَصِرِ وَاِنْ جَاهِدْكَ
عَلٰى اَنْ تَشْرِكْ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تَطْعَمًا وَصَاحِبَهُمَا فِى الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ
سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَىٰ تَوْحِيْدِيْ مَرْجِعَكُمْ فَاَنْتُمْ شَاكِرُونَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يٰبَنِيَّ اِنَّكَ شَتَاكَ
حَبْلٌ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ
اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰاَيُّهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيْرٌ
يٰبَنِيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ
الْمُنْكَرِ

فی بنی

ست

بون

منها

النَّكَرَ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ

نکسته و صبر کن بر هر چه برسد به تو برای این که درس از

عَزَمِ الْأُمُورَ ۚ وَلَا تَصْعَقْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا

کارها مضطرب است و متعجب رخساره خود را از مردمان و

تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحَلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ

مرد در زمین خرامان برای این که دوست ندارد هر

مُخْتَالٍ فَخُورًا ۚ وَاقْصُدْ فِي مَشْيِكَ فَيُخَضِّرَ

ازنده خود ستا بنده و میان روی آن در رفتار خود و مردود اگر

مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ

آواز خود را برای این که بدترین آوازها آواز خرامان

الْحَمْرِ ۚ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ

خرامان باشد این را نیز خدا آرام گردانید مر شما را انکه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً

و آنچه در زمین است و تمام فرود آورد بر شما نعمتی آشکار

وَبَاطِنَةً ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ

و پنهان و از مردمان که مباحثه کند در خدا بغير

عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ۚ وَإِذَا قِيلَ

دانش و هدایت و بغير کتاب روشن و چون گفته شود

لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا

که ای مردم ایستاد چیزی را که فرود آورد خدا گویند بلکه بپوشیم چیزی را که یافتیم

عَلَيْهِ آبَاءُ نَا أَوَّلُوكَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ

بر آن پدران خود را اگر چه شیطان بیخود اندر ایشان را بپوشی

عَذَابِ السَّعِيرِ ۚ وَمَن يَسْلَمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ

عذاب دوزخ و هر که متوجه محبت روی خود را بسوی خدا و او

مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۚ وَإِلَىٰ

بستوکار است پس برای این که دست زده است بدست آویزی محکم و بسوی

نصف

وَمِنْكُمْ

اللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنُكَ

خدا عاقبت کار و هر که کافر شد پس اندوه پیش نکند

كُفْرُهُ إِنَّا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ

کفر وی بسوی ماست رجوع ایشان پس خبر دهیم بآنچه میکردند برای خدا

عَلِيمٌ بِنَاتِ الْأَصْدَادِ وَنَمَتُّهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ

دانا است بمصلحتی که در سینه باشد بهره مند میسازد اندکی با هم بجاری میزنیم

إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ

بسوی عذاب سخت و اگر سوال کنی از ایشان کیست که میسازد

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ

آسمانها و زمین ایستاده بگویند خدا بگوستایش خدا بزرگ است

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

بل اکثر ایشان نمیدانند خدا ایراست آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَلَوْ أَنَّا

و زمین است برای خدا و او است بی نیاز ستوده و اگر آنچه

فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْحَرَمُ مَدَّةٌ مِنْ تَبَعِي

در زمین است از درختان قلمها شوند و دریا سیاهی بعد از

سَبْعَةِ أَنْحُرٍ مَا نَفَقَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

هفت دریا بی پایان نرسند سخنان خدا برای خدا غلبه

حَكِيمٌ مَا خَلَقَ كُفْرًا وَلَا يَعْشَكُمُ إِلَّا الْكُفْرُ وَاحِدٌ

هکیم است از پروردگار و نه برای ایشان شکر مگر مانند کفر کردن بیک

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي

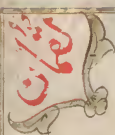
اینها خدا شنوا بیناست آیا ندیدی که خدا درمی آورد شب را در

النَّهَارَ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

روز و درمی آورد روز را در شب و رام کرد و ایندو آفتاب و ماه

كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

هر یکی میرود تا مدتی معین و آیا ندیدی که خدا با آنچه میکند

خَبَرُ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَا يَدْعُونَ

چرا دار است این است که خدا او است ثابت و هراینه انچه میسرستند

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

بجز دوستی اصل است و هراینه خدا او است بلند مرتبه بزرگ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلُكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ نَبْعِمَتِ اللَّهِ

ایندید که کشتی می رود در دریا بعصل خدا

لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ

تا بتا بدستار از نشانی او هراینه در محضه نشانی است هر صبر کننده

شَكُورٍ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَالظُّلُمِ دَعَوْا اللَّهَ

سپاس دهنده و چون در گیر دایشت از موج مانند سیاهی بجوانند خدا را

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَنُجِثَهُمُ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ

خالص کرده برای عبادت پس انگاه که کشت دادایش بر آبوی بیاورد

مُقْتَصِدٌ وَمَا يَحْدُ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ خَتَارٌ كَفُورٍ

پسانه رو باشند و انکار میکنند بایات مگر هر عهد شکننده ناسپاس

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَآخِشُوا يَوْمًا لَا

ای مردمان بپر بیزید پروردگار خود را و بترسید از روز که کند

يَجْزِي وَالِدُ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازِعٌ عَنْ

لقایت پدر از پسر و نه فرزندی که نیت کننده باشد از

وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ

بدر از حسی هراینه وعده خدا راست است پس فریب ندهد شمار از دنیا کافی

الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَ

دین و فریب ندهد شمار از خدا شیطان فریبنده هراینه خدا از دنیا کافی

عِلْمِ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي

علم قیامت و میسرند باران و میداند انچه در

الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا

بشکمی حامله است و میداند شخصی به کار خواهد کرد فردا

پس بعضی ایشان

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ

داند اندر آن شخص کدام زمین خواهد مرد هر این خدا

عَلِيمٌ **سورة السجدة مكية وهي تسع وعشرون** خبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حمد الهی بخشنده مهربان

الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ لَأُزَيِّبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

فرود آوردن کتاب برای تشبیه نیست در آن از پروردگار عالمیان

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

آیا بگویند برافتنده است آنرا بلکه وی راست است از جانب پروردگار تو تا ترسانی قومی را که نیامده است با نشان ترساننده پیش از تو

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى

زین و آنچه میان آنهاست در شش روز باز قرار گرفت

عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَاشْفَعُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

بر عرش نیست شمارا هیچ وی هیچ دوستی و شفاعت کننده

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ

آیا پند نپذیر می شنوید تدبیر میکند کارزار از آسمان بسوی زمین باز بالا میرود بسوی خدا در روزی که هست مقدار آن هزار سال

سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

غالب مهربان داننده به نیک ترین هر چیزی را که امر می سازد

بسم الله الرحمن الرحيم

وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ

و پدید آورد آدم را از گل باز پدید آورد نسل او را

مِنْ نَسْلِهِ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ

نسل او را از آب خوار و پدید آورد او را از آب خوار و در او دم کرد و زنده کرد

در وی

مِنْ رَوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ

روح خود و پدید آورد برای شما گوش و بینش و

الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَقَالُوا إِذَا

دلها اندک شکر میکنند و گفتند و گفتند بگویند

ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَنَا نَعْلَمُ خَلْقَ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ

گم شویم در زمین ما می دانیم خلق نو خواهیم بود بلکه ایشان

بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفَرُونَ قُلْ يَتُوفَّاكُم مَلَائِكَةُ

بلافاصله پروردگار خود را فرستند بگویند روح شما میکنند ملک الموت

الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ فَمَرُّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَرْجَعُونَ وَلَوْ تَرَىٰ

که می بینید ستمه بر شما باز بسوی پروردگار خود گردانیده شوید و از فرشتگان

إِذْ الْيَحْيَىٰ بَعَثْنَا نَارًا وَسِيمًا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنْ

که حاکم یحیی را بگرفتار کننده سرخسین باغیخت نزد پروردگار خود بیاورید ای

پروردگارا

أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنْ

دیدیم و شنیدیم پس باز گردان ما را تا کارهای نیکتر برانیم

مَوْفِقُونَ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ لَنُفْسٍ هَلُمَّا

یعنی گفتند ای و اگر میخواستیم البته میدادیم هر شخصی را بهایت او

وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ

و لیکن ثابت شد وعده از جانب من برای پُر کردن دوزخ را از جنیان

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ فَذُوقُوا عَذَابَ النَّاسِ ثُمَّ لِقَاءُ

و مردمان همه یکجا پس بچشید عذاب با که فراموش کردید عذاب

يَوْمَ كُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ

این روز برای شما فراموش کردیم و بچشید عذاب دائم

سجده

سجده

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا

باید هم میگردید چرا این نیست که ایمان می آرند بایات ما انکه چوں

ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

سجد داده میشوند بان گوشت را افتد سجده کنان و سبای یاد کنند بایشان پیش پروردگار

تَجَاوَزَ عَنْ جُنُوبِهِمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

تکبر میکنند دور میمانند بپهلوی ایشان از خوابگاه ها

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً

میخوانند پروردگار خود را بترس و امید و آنچه روزی دادیم ایشان را حجت کنند

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ

پس نمیدانند هیچ نفس چه چیز پنهان داشته شد برای ایشان از خلق چشم پادشاه

فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ایکجه میکردند ای کسی که باشد مؤمن مانند کسی که باشد

الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْأَوْثَارِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

فاسق برابر میشوند اما انکه ایمان آوردیم و کارهای

يَعْمَلُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ

شایسته گردند پس ایشان را است بهشتی جاوید بطریقی تمامی با هم میگردند

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ

میکردند و اما انکه فاسق بودند پس جای ایشان در درج

قِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ

هرگاه خواهد که بیرون آیند از اینجا گردانیده شود در آن و

بِهِ تَكْذِبُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ

لغیر شود بایشان مجتهد عذاب النیر که از آنرا

ذَوْنَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

در دوزخ میداشند و بچشاییم ایشان را عذاب نزدیک

اینطرف عذاب بزرگ بود که ایشان باز گردند

در سجده

از

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
وگفته شد که کسی که به او آیات داده شد و باز او را از یاد کردن آن باز داشتند
إِنَّا مِنَ الْجَرْمِ مِنَ مُنْتَقِبُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
ما را از گناه کاران استقامت بخشیدیم و بهر آیه دادیم موسی را
الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
کتابت پس مباحث در شبها از ملاقات خداوند و ساجد او را
هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً
برایست بر امتی ای اسرائیل و کردیم از ایشان آیه ای
يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ
راه می نمودند بهر ما و وقتی که صبر کردند و بودند بایست بقیس از آن
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفَضْلِ بَنِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَا
برای چه روزگار تو و فضل کنشیاں ایشان روز قیامت در آن
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكْنَا
بودند در آن اختلاف میکردند آیا واضح نشد ایشان را بجهت هلاک کردیم
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِنَا
پس از ایشان از قرنهای میروند در مسجدهای ما
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ أَوَلَمْ يَسِيرُوا
برای چه در آن کار نشناختند آیه ای شنوید ای بنده من که ما
أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
روان میکنیم آب را بسوی زمین بیاوریم تا بیرون آید از زمین
زُرْعَاتًا كُلُّ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا
برداشت را میبخشند از آن چهارپایان ایشان و خود ایشان را
يُبْصِرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ
می بینند و بگویند فتح چه وقت است این را ایان او را اگر راست
صَادِقِينَ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
راست گویان بگو روز فتح سودنبرد آنان که کافر اند

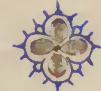
بسم الله الرحمن الرحيم

ثلاث

ع

ایمانهم و لا هم یظنون فاعرض عنهم و انتظر

ایمان ایشان و بپوش روی برادران ایشان و انتظار

ایمانهم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** منتظر و انت

بسم الله الرحمن الرحيم

یا ایها النبی اتق الله و لا تطع الکفر و المفسقین

ای ای نبی بترس از خدا و فرمانبرداری که از کفر و منافقان

ان الله کان علما حکما و اتبع ما یوحى الیک

هر اینکه خداست دانای با حکمت و پیروی که بر تو وحی فرستد

من ربک ان الله کان بما تعملون خبیرا

از بهایت پروردگار تو هر آنچه می کنی خداوند دانای

توکل علی الله و کنی یا الله و کلاما جعل الله

توکل کن بر خدا و پس است خدا و کلامی که خدا

لرجل من قلبین فی جوفه و ما جعل ازواجکم

برای مردی در دو دل و در داخل او و نگردانیده است زنان شما

الی تظهن من منهن امهاتکم و ما جعل

که اطهار میکنند ایشان را مادران ایشان و ساخته است

ادعیاءکم ابناءکم ذلکم قولکم یا فوا همکرو

پسر خواندگان شما پسران شما این سخن شماست همان شما بدین شما

الله یقول الحق و هو یرشدی السبیل ادعوه

خدا میگوید حق راست و او دلالت میکند بر راه بخوانند

لا یأثمهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا

پندران ایشان را این راست تر است نزد خدا پس اگر ندانید

اباءهم فاحوانکم فی الدین و موالکم و

پدران ایشان پس برادران شما اند در دین و و از او کردگان شما و

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَتَاعَدَتُمْ
 قُلُوبَكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا. النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ
 مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
 بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
 كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا. وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
 غَلِيظًا. لَيْسَ الصَّدَقَاتُ عَنْ جِدْقِهِمْ وَأَنْ
 أَعَدَّ الْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودُ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رَحْمَةً وَجُودًا لَمْ تُرَوْهَا وَكَانَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا. إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ
 مَا لَا بَأْسَ بِهِ سَخِرَ لَكُمْ مِنَ الْأَمْرِ وَنَسُوا
 مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ.

سلمان

مِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَبْصَارُ وَبُلِعَتْ

پایین شما و چون چشمه مانده در پیوسته

الْقُلُوبُ الْخُنَاجِرُ وَتَنْظُرُونَ بِلِلَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ

دلها بچشم کردن و کجاں میداشت بخدا گمانا این

أَبْتُلَى الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

استحکام کرده شد مسلمانان را و جنبانیده شد ایشان چند نیدان سخت و

إِذَا يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

پس بیاغشته منافقان و آنانی که در اول ایشان مرض

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَإِذَا قُلُوبُ

وعدده نداد ما را خدا و رسول او مگر فریب و چون اغشته

طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَأْمُلُ يُثْرِبَ لَا مِقَامَ لَهُمْ

طایفه از ایشان ای اهل مدینه برای ماندن نیست شمارا

فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ

بازگردید و دستوری میطلبند گروهی از ایشان از شما سر میگویند

إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ أَوَّلَ بَدْوٍ

برایینه خانه ما نامصنوط است و نیست آن خانه مصنوط همچو این

إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَمْثَارِهَا ثُمَّ

مگر گریختن و اگر درآمده میشد برایشان از انواع آن باز

سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَا تَوَهَاؤُهَا وَمَا تَلْبِسُوا بِهَا الْإِسْرَارَ

طلب کرده میشد از ایشان خانه جنگی و تو گفت نمیکردند مگر اندک

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤُولُونَ

و هر ایزد عهد بسته بودند با خدا پیش از این که برگردانند

الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ

یست و بود عهد خدا بر سجد شده بخوسودند شمارا

الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ إِذَا الْأَ

گریختن اگر بگریزد از مرگ یا گشته شدن و آنهم گمراه

لَمَّا قُلْتُ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ إِذَا الْأَ

گریختن اگر بگریزد از مرگ یا گشته شدن و آنهم گمراه

در حدیث

تَتَعَوَّنَ الْاَقْلِلَا قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكَ

بهره مند ساخته مرا اندکی بگو نیست آنکه نگاهدارد شما را از نصیب

مَنْ اَللهُ اِنْ ارَادَ بِكُمْ سُوءًا اَوْ ارَادَ بِكُمْ رَحْمَةً و

از خدا اگر بخواهد در حق شما سختی نماید بخواهد در حق شما شفقت و

لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اَللهِ وَلِيًّا وَلَا نَصْرًا

نیابند برای خودی جز خدا دوست و یاری

قَدْ يَعْلَمُ اَللهُ الْمُحِقِّينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِزُلْخَانِهِمْ

هر آینه میداند خدا باز دارندگان و گویندگان را برای خود

هَلْ اَلَيْسَ اُولَئِكَ يَأْتُونَ النَّاسَ الْاَقْلِلَا شَيْخَةً

پایند بسوی و حق نمیگویند بکارزاران از آنکه بخت کنان

عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ

بسیار شما را چون بپاید ترس بر مینمایند که میگردند بسوی تو

تَدْوِرُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ

میگردانند چشمهای آنها مانند کسی که بر او پوشیده شود از میان از مرگ

فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوا كَرْبَالَةَ جَدَادٍ

پس چون رود ترس زبان درازی کنند بر زبانها نیز

اَشْخَةً عَلَيَّ الْخَيْرِ اُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اَللهُ

بخت کنان بر ستمند از خود ایمان نیاوردند پس نابود شد

اَعْمَالُهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اَللهِ يَسْرًا يَحْسَبُونَ

کردارهای ایشان و هست این بر خدا آسان می پندارند

الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابَ دَوْلٌ

که لشکرهای نصرت میروند و اگر بیاید لشکرها شما را

لَوْ اَنْتُمْ بَادُونَ فِي الْاَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَزَائِبَ اَكْبَرِ

اگر شما را بداند در اعراب سوال میکردند از عجز شما

وَلَوْ كَانُوا فِىكُمْ مَا قَاتَلُوا الْاَقْلِلَا لَقَدْ كَانَ

و اگر باشند در میان شما کارزار کنند مرا اندکی هر آینه هست

ع

ع

مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَقُرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ
وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلَةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي
بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
لَطِيفًا خَبِيرًا إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

بیماری و بویید سخن میگو و بمانند در خانه های مردم

و اظهار بخل نکنند بخل که در جاهلیت بود بیستس و بر یاداری بخل

نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرداری خدا و رسول او

چرا این بیت که میخواهد خداوند را دور ببرد از شما بگوید اهل بیت

و تائید کند شما را پاک کردانی و یاد کند ای که خواند در

خانه های شما از آیات خدا و رحمت او برای خدا است

لطف کننده ابرو دار برای همه شما را و زنان مسلمانی و مردان و مردان

و زنان باور دارنده و مردان طاعت کننده و زنان طاعت کننده و مردان را

و زنان راست گوینده و مردان صبر کننده و زنان صبر کننده و مردان را

و زنان فروغی نماینده و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده

و مردان روزه دارنده و زنان روزه دارنده و مردان محظوظ کننده شرمگاه

و زنان محظوظ کنند و مردان یاد کننده خدا بسیار و زنان یاد کننده

میبا کرد خدا برای ایشان امرش و مزد بزرگ و نیست

ع

و مؤمنین

الحج

الْمُؤْمِنِينَ وَلَا مُؤْمِنَةً إِذَا اقْضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا
حج مرد سنان و نه زنان سنان چون سفر کنند خدا و رسول او کاری
 أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ
آنکه باشد ایشان را اختیار در آن کار خویش او هرگز نافرمانی نکند
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا وَإِذْ يَقُولُ
خدا و رسول او پس بر اینگونه گمراه کند که راهی اظهار فرمود میبختی
 الَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ
یا آنکه انعام کرده است خدا بروی و انعام کرده بروی که نگاهدار
 عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ
بر خویش زن خود را و بترس از خدا و پنهان میکردی در ضمیر خود
 مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُخْفَىٰ النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
اینچه خدا پدید آورده است و پنهان میدارد از مردمان و خدا سزاوارتر است
 تُخْشِيَ فَلَا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًّا زَوْجُكَهَا
یا آنکه ترسی از وی چون بانی م رسیده شد زنده از زینب حاجت را بزرگی داد که ترا
 لَكِي لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ جَرَجٌ فِي أَزْوَاجٍ
آنما باشد بر سنانان است در آنجا حج
 أَدْعِيَاءَهُمْ إِذَا اقْضَوْا مِنْهُمْ وَطَرًّا وَكَانَ أَمْرُ
زنان پسر خواندگان یا پسر رسانند از ایشان حاجت را و باشد مراد
 اللَّهِ مَفْعُولًا مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فَمَا
خدا کردنی نیست بر پیغمبر هیچ استیجاب در آنچه
 فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
صلوات ساخته است خدا برای او مانند این خدا را آنکه گذشتند پیش از او
 وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا الَّذِينَ يُبْلَغُونَ
او است که اندازه خدا سفر کرده شد آنکه میرسانند
 رِسَالَتِ اللَّهِ وَيُخْشَوْنَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا
پیغمبرهای خدا را و میترسند از وی و نمیترسند از هیچکس مگر

زینب

اللَّهُ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ
 مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاسِمَ
 النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوا بِحَمْدِهِ
 وَأَصْلًا هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
 لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 رَحِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا أَرْسَلْنَاكُمْ شَاهِدًا
 وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِيُذَكِّرُوا الَّذِينَ لَا يُذَكَّرُونَ
 وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 إِنَّا جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ
 وَالْحَقِّ الْمُبِينِ إِنَّا جَاءَكُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقِّ الْمُبِينِ
 وَالْحَقِّ الْمُبِينِ إِنَّا جَاءَكُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقِّ الْمُبِينِ
 وَالْحَقِّ الْمُبِينِ

توبه

ثُمَّ طَلَقْتَهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
عليهن من علة تعتدونها فتمنعوهن وسرجهن
سرًا جملًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ
أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ بِمَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ
وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَلَجْنَ
مَعَكَ وَأَمْرًاؤُا مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهُمَا
لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهُمَا خَالِصَةً
لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَلَّاهُ
يَكُونُ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
تَرْجِي مَزْنَشَاءُ مِنْهُمْ وَتَوِي إِلَيْكَ مَزْنَشَاءُ
وَمِنْ ابْتِغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ
وَإِنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ

باز طلاق دهید ایشان را پیش از آنکه دست رسایند ایشان را
بر این زنان هیچ عده نگذارید و سرهای ایشان را
که استحقاق نیست اینها را من برای شما حلال کرده‌ام
از وای که برای آنکه عده ندهند و آنچه را که مالک است
از وای که عده ندهد و دختران عمه و دختران عمت
عمه و دختران عمه و دختران عمت و دختران عمه و دختران عمت
با تو و براتی بکرد مؤمنه اگر داده ایم به بعضی اهل
برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر که براتی بکرد از او خالص
برای تو بجز مسلمانان هر اینده دایم که در حق ما حرام
بر ایشان اگر در حق زنان که مالک است دست ایشان اسل کردیم
تا نباشد بر تو هیچ عده ای و اگر خدا امر نداده هر با
تو ترجیح مزنشاه من و توی ای که مزنشاه و
موقوف داری هر که خواهی از ایشان و جای دی نزد خود هر که خواهی
و اگر خواهی مکن آنکه بگوید که پس نیست کنایه بر تو

ذَٰلِكَ دَفْنِي أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَحْزَنَ وَبِرَّضِي
 این نزدیکی است از آنکه خفا شود چشم ایشان و اندوه نخورند و غم نخورند
 بِمَا آتَيْتَهُمْ كُلَّهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 آنچه بدی ایشان را بدید ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا لَا يَحِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ
 و هست خدا دانای بردبار حلالت میکنند ترا زنان
 بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ
 بعد از آن و نه آنکه بدی بر من کنی یا کنی زن دیگر را اگر چه
 أَحَبَّكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ
 بگفت اردتر حسن ایشان مگر آنچه مایک شد دست تو و هست
 اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 خدا بر هر چیز ناظر است و میآید آنکه ایمان
 لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ
 در میانید بخانههای پیغمبر مگر آنکه دستوری داده شود شما را
 إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظَرٍ مِنْهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
 برای طعامی نه انتظار کنان بخت شدن از او و یکی چون خوانده شود
 فَأَدْخُلُوا فَإِذَا اطعمتم فَأَنْتَبِهُوا وَلَا مُسْتَأْنَسِينَ
 در ایستد پس چون طعام خوردید و نه آرام گیران برای سخن
 لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْفَىٰ النَّبِيُّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ
 سخن این کار پیغمبر بخاند پیغمبر را پس شرم میداشت از شما
 وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا
 و خدا شرم ندارد از سخن راست و چون طلب کند از زنان رحمت
 فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ
 پس طلب کنید از ایشان پس پرسده این پاکیزه است
 لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبَهُنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا
 برای دل شما و دل ایشان و نیست شمارا که بر ایشان

کتاب
توبه

رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكُحُوا زَوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ
پس از رسول خدا را و نه آنکه شما نکاح کنید زنان او را پس از وی
أَبْنَاءَ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظْمًا أَنْ تُبَدَّلَا
برای این که اگر این کار هست نزد یک خدا بزرگ اگر است کار را بکنند
شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَا
چیزی را پنهان دارد این را برای این که خدا هست بهر چیزی دانایا نیست
جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا
گناهی بر زنان و در پدر و پیش پدران و نه پسران و نه
أَخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ
برادران و نه فرزندان برادران و نه فرزندان خواهران
وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَتَقَتِ
و نه زنان و نه آنچه مالک آن شده است دست ایشان و پرسید
اللَّهُ إِنْ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا إِنَّ اللَّهَ
از خدا برای این که خدا هست بر هر چیزی گواهی دهنده برای این که خدا
وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و فرشتگان او میسرستند بر پیغمبر ای کسانی که
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا إِنَّ الَّذِينَ
در و در سستند بر او و سلام گویند سلام گفتند برای این که آنانکه
يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
میرسانند خدا و پیغمبر او را لعنت کرد خدا در دنیا و
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ
آخرت و همیاساحت برای ایشان عذاب خوارکننده و آنانکه میرسانند
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٌ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ
مردان مسلمان و زنان مسلمة بغیر آنکه بی پس برای این
أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِفْثَامًا مُبِينًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ لَكُمْ
برداشتند بهتان و گناه ظاهر ای پیغمبر بگو برای این که

ع

وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ

و دختران خود و زنان مسلمانان نزد کعبه از نزد بر خود

جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِهِنَّ

و عا در لباس خود را این نزدیکیتر است که شناخته شوند باید داده شوند

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا لَكِنَّ لِمَنْ يَنْتَرِ الْمُنْفِقُونَ

و هست خدا آمرزگار مهربان اگر باز نمانند منافقان

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي

و آنان که در دل ایشان بیماریست و خبر بدی می شنند کالی در

الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا

مدینه البته بر غلایتم برایشان باز هم سایه نیافزینند بآبوی در مدینه

إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ لَعُونِمْ أَبْنَاءَ مَا تَقْتَفُوا أَخَذُوا

کرا اندک لعنت کرده شدگان هر جا که یافته شوند اسیر گرفته شود

قَتَلُوا اتَّقُوا سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ

و کشته شود و بگشاید بسیار روش خدا در آنان که گذشته پیش ازین

وَلَكِنْ تَجَدَّدُ سُنَّةُ اللَّهِ تَبَدُّلًا يَسْئَلُكَ النَّاسُ

و هرگز نیایی روش خدا را تغییر نمی دهد سوال میکنند ترا مردمان

عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

از قیامت بگو جز این نیست معرفت آن نزد یک خدا و چه خبر داری

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا إِنَّ اللَّهَ لَعَسَ

شاید که قیامت موجود شود نزدیک هر آینه خدا لعنت کرده است

الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا خُلِدْنَ فِيهَا أَبَدًا

که فراری و آماده ساخت برای ایشان آتش جاویدان در آن هرگز

لَا يُجَادُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَوْمَ تَقْلُبُ

نیابند دوستی و نه یارای روزی که گردانیده شوند

وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ لَوْلَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ

روپهای ایشان در آتش میگویند ای کاش که فرمانبرداریم خدا

خود را

خود را

چند

وَاطْعَنَّا الرَّسُولَ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اطْعَنَّا سَادَتَنَا

و فرموداریم به صاحبان و گویند ای پروردگار ما بر اینها مافرا بردیم و حقان

وَكِبَرَاءَنَا فَاضْلُوْنَا السَّبِيلَ رَبَّنَا اِنَّهُمْ ضَعُفُوْنَا

و بزرگان خود را پس کمراه ساختند ما را از راه ای پروردگار ما بیدار باش را دور

مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا يَا أَيُّهَا

از عذاب و لعنت کن از ایشان لعنتی سخت ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ أَذُوا مُوسَى

ایمانان مباشید مانند آنکه رنج بید بودند موسی

فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِنْهَا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجْهًا يَا أَيُّهَا

پس پاک ساخت خدا او را از آنچه گفته بود و بود موسی نزدیک خدا با ابر ای

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

ایمانان بترسید از خدا و بگویند سخن استوار

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ

تاصلاح آرد کردارهای شما و بیاورد برای شما گناهان شما و هر که

يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَبُذِلَ فَازْفَوْزًا عَظِيمًا اِنَّا

مرا بخیر و خدا و رسول او را پس بر این مطلب یاب شد بفرزای بزرگ برگزیده

عَرَضْنَا الْاِمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ

ما پس آوردیم امانت را بر آسمانها زمین و بر کوهها

فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

پس قبول نکردند که بر دوش آنها و بترسیدند از آن و بردارست آنرا

الْاِنْسَانُ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا لِّيُعَذِّبَ

آدمی بر اینجه وی مبت مستحکم و نادان تا آنکه عذاب کند

اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

خدا مردان منافق و زنان منافق و مردان شرک ازنده و زنان شرک ازنده

وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَانَ اللَّهُ

و بر صفت رجوع کند خدا بر مردان ایمان و زنان ایمان و صفت خدا

بسم الله الرحمن الرحيم

عَفُورًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ

الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلِي فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ

مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا

وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ

عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي

السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ يُلْجِئُهُ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلِلَّهِ هُمْ مَغْفِرَةٌ وَ

رِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُجْرِمِينَ

کتاب

اُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّحْمَتِ اللَّهِ وَيَرَى الَّذِينَ
 اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمْدُ
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
 يُبَشِّرُكُمْ إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَمَرٍ أَنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
 أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ الضَّلَالِ الْبَعِيدِ
 أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَاشِئَهُمْ بِهِمْ
 الْأَرْضُ أَوْ نَسْقُطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنْذِرٍ
 أَتَيْنَادُودَ مِنَّا فَضْلًا لِّجِبَالٍ أَوْبَى مَعَهُ وَ
 الطَّيْرِ وَالنَّالَةِ الْحَدِيدِ أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ وَ
 سَبْعِينَ سَائِسًا مَرَعًا رَّاوْنَمَ كَرَامٍ بَرِيٍّ أَوَّلًا
 وَفَرَسًا دُونَ ذَلِكَ

بروردگار تو

آفرینش باشد

قَلْبُهُ فِي السَّرِّ وَعَمَلُوا صَالِحًا لَّئِيَّ يَأْتِيَهُمْ تَعْبَلُونَ

وآنرا نزد دل در پنهانی بکنند و عمل نیکو را بکنند

بَصِيرٌ وَلَسُلَيْمَنِ الرَّحْ غَدٌ وَهَاشِرٌ وَرَوَّاحٌ

بصیر است و سُلَیمان را در روزی و هَاشِر را در روزی و رَوَّاح را در روزی

شَهْرًا وَاسْلُنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَبَيْنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ

در یک ماه و ما را از چشم قطره و در میان جنی که کار

بَيْنَ يَدَيْهِ بِأَذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزْغِ مِنْهُمْ عَزَافٌ

در پیش او بگماید و در کار خود و از میان او که

نَذِقَهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ

چشمت از عذاب آتش و در آنچه او بخواهد

مِنْ تَحَارِبٍ وَتَمَاشُلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَ

از قلعه و تصویرها و کاسها و قدر و خورشیدها و در

قَدْ وَرِثِيَتْ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ

تاریک در جای خود گفتند و عمل آری که آل داود سپاسداری را دانند

مِنْ عِبَادِي الشُّكُورُ فَلَمَّا أَفَضْنَا عَلَيْهِ لُوتٌ

یکی از بندگان من شکر گذارند پس چون مقرر گردید بروی مرکب

مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ

دلالت کرد دیوان را بر موت او که کرم خواره از زمین که بخورد

مَنْسَاتُهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ الْجُنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا

عصای پیمان را پس چون بافتاد و افشاند پس دیوان که اگر

يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ لَمْ يَكُنْ

می دانستند غیب را درنگ میکردند در عذاب چرا که نمیدانستند

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ جَنَّاتُ عَنْ

براین بودند قوم سبأ را در جای ماندن ایشان نشانه مرایشان بود

يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا

چپ و راست و از جانب چپ گفتند بخورید رزق را و در دو کار خوش و شکر کنید

بوستان از

لَهُ الْبَلَدُ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا

سارانشهری هست با کیزه و پر در دکاری امرزند پس روی کرد ایندندس فرستادیم

عَلَيْهِمْ سِيلُ الْعَرَمِ وَبَدَلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِ جَنَّتَيْنِ

برایشان بسند کرده بودند و عوض دادیم ایشان را بجای دو بوستانک

ذَوَاتِي أَكُلْ خَمْطٍ وَأَتِلْ وَشَيْءٌ مِّنْ سِدْرٍ

خداوند میوبای بد مزه و خداوند درخت دجری اردرخت کنار

قَبْلَ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُحْزِيهِ

اندرک بایں سرادایم ایشان را بنبیب ناسا سی ایشان و سزای برملید هم کر

الْكَفُورَ ۖ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْبَيْنَ الْفَرِّقَ الْبَرَّ

نامکس را و بعدا کردیم میباید این را و میباید آن دهیم به که

بِرُكْنَيْهَا قُرَى ظَاهِرَةٌ وَقَدْ رُفِئَتْ فِيهَا السَّيْرُ

برکت نهاد: اتم در آن محصل با یکدیگر و مقرر کردیم در آن دهیم با

سَمِعُوا فِيهَا لَيْلًا إِلَى وَأَيَّامًا مِّنْهُنَّ فَقَالُوا رَبَّنَا

امدرفت را القیم بر کند در شبها و روزها این گفته پس گفتند ای پروردگار

بَعْدَ بَيْنِ اسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ

روزی بدانی دریاں سربائی ، وسم کردند بر خویش | پس کردند بدیم ابقا

أَحَادِثٌ وَمَرْقُهُمْ كُلٌّ مَمْرُقٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ

امساها دباره باره ششم اينان را تمام باره هراينه اميرن ماجرا

لَا يَتُوبُ إِلَّا لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ

نماز است بر هر کس که بخندد شکر گویند در آن و هر آنکه دست یافت شیطان

ابليس ظنه فاتبعوه الا فرقا من المؤمنين

سبط است ایسان اندیشه خود را پس هر وی گرداند عمر کردی اندل از مومن ان

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ

و بود سلطان بر این بامع علیہ میں پیدا کرداں بدیم تو بدایم کسی را

بِأَنَّ مِنْ بِلَاخِرَةٍ مِنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَيْءٍ وَرَبِّكَ

ایمان می آرد با حرمه از آنکه وی در شبیه است از و سے و پروردگار تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ ۚ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

بر هر چیزی نگهبان است بگو بخوبی بدانند آنان را که گمان میکنند

مَنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ

بجز خدا مالک نیستند و بهم وزن یکذره در آسمانها

وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ

و نه در زمین و نیست ایشان را هیچ شریکی نیست خدا را

مِنْهُمْ مَنْ ظَهَرَ ۚ وَلَا يَنْتَفِعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا

از ایشان هیچ باری را ندارد و سود و نفع در خواست نزد او ندارد مگر

بِإِذْنِهِ ۚ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فَرَغَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا

با کسی و ستوری داده باشد برای او پس بگو بگویند پس خواهند که انکاره که اضطراب دور

قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۚ

فرموده است پروردگار شما گویند که رسوده است حق است و اوست بزرگترین

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ

بگو که روزی میدهد پر شمار از آسمانها و زمین را بگو خدا میداند

وَلَنَا أَوْلِيَاكُمْ لَعَلِّي هُدَىٰ وَفِي ضَلِيلٍ

و برایینما باشد ما را برایتان ایستاده یا در گمراهی است

مُبِينٍ ۚ قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا

طاهر بگو سوال از گناه ما سوال کرده نخواهیم شد

تَعْمَلُونَ ۚ قُلْ جَمْعُ بَيْنِنَا وَبَيْنَ رَبِّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ

از آنچه میگردید بگو جمع خواهد کرد میان ما پروردگار را با حکم بین میان ما و ربی

وَهُوَ الْفَتْحُ الْعَلِيمُ ۚ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَنْزَلُوا الْحَقَّ

و اوست حکم کننده و دانایان بگو بیاندازند مرا آنرا که انزال کرده اند

بِهِ شُرَكَاءَ ۚ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ وَمَا

با خدا شریک ساختن نه چنین است بلکه خدا همون است غالب باطلست و نه

أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ

فرستادیم ترا مگر برای مردمان همه ایشان را مژده دهنده و ترساننده

جل

لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ يَقُولُ الَّذِي اسْتَضْعَفُوا لِّلَّذِي اسْتَكَبَرُوا لَوْلَا أَنَّمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا لِّلَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا أَنَحْنُ صَدَدٌ نُّكَرُ عَنْهُدَا بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِبَلٍّ كُنْتُمْ فِيهِ تَخَمِّدُونَ اسْتَضْعَفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا بَلِّ مَكْرُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْثَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ

دیکس اکثر مردمان نمیدانند و میگویند کی باشد

این وعده اگر شما راست گوید

روزی که باز پس نماند از آن ساعته و نه پیش و نه پس

و گفتند که قرآن بجز باور نداریم این قرآن را

و نه آن کتاب را که پیش از وی بود و اگر بهیچ وجه مستحکم

ایستاده که در شوق نزد یک برورد که چون باز برگرداند بعضی ایشان سوی بعضی

سخن را میگویند آنرا که ما توان گرفتیم از ایشان را آنکه سرافراز گردند

اگر نبودید شما ابراینه ما سدا شدیم گفتند سرکشان

بنا تو انان اما ما باز دوشینیم شما را از دایه

بعد از آنکه آمد شما بگم شما بودید که بیکار و گفتند

ما توانان سرکشان را خمار بگم باز داشت ما را گرفت و

روزی چون میفرمودید ما را که کافر شویم بجدا و مقرر کنیم برای او

بمناپان را در دردل دارند همه ایشان شیعیان چون میبند عذاب را

ع

وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَٰئِلًا

و با ما زیم طوفان در گردن سزا داده

يَحْزُونُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي

می شوند مگر بوفتی آنچه میکردند و نفرستادیم هیچ

قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرِ إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهُمْ أَئِنَّا لَمُؤْتَلُونَ

رومی بهم کنند یا مگر گفتند شما را آن دیه براینه یا آنچه بر ما

بِهِ كُفْرُونَ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

ما را ما مقتدر و گفتند ما زیاد تریم با مال و اولاد

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ

و نیستیم ما عذاب کرده شده بگو برای من برادر کارش گشاده میکند روزی

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

برای هر که خواهد و میسازد برای هر که خواهد و لیکن اکثر مردمان نه

يَعْلَمُونَ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآلَتِي

بیدارند و نیست اموال شما و نه اولاد شما آن چیز که

تَقَرَّبُكُمْ عِنْدَ نَازِلِي الْأَمْنِ أَمِّنَ وَعَمَلُ صَالِحًا

مقرب گرداند شما را نزد یک ما بر نیمة قربت و لیکن مقرب آن است که ایمان آورد

فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي

پس آنجا که ایشان است جزای دو چند بفقایه آنکه عمل کردند و ایشان را

الْغُرُفِ أَمِنُونَ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آلَتِنَا

گوشه های بند ایشان باشند و آنانی که سعی میکنند و در ردا است

مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ قُلْ

مقابل کنند آنجا در عذاب حاضر کرده شوند بگو

إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

بر اینه برادر کارش گشاده میکند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود

يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ خَلْفُهُ

میسازد برای هر که خواهد و آنچه خرج کنید از هر جنبی که باشد پس خدا عوض

ذکر کرد در شانیه

سبأ

هُوَ خَيْرُ الرِّزْقِ ۖ وَبِئْسَ مَا يَجْمَعُونَ ۚ وَبِئْسَ مَا يَجْمَعُونَ ۚ وَبِئْسَ مَا يَجْمَعُونَ ۚ

او بهتر از روزی دهندگان است در روزی که بر اینها و خدا را این را بپوشانند بازگو

لِلْمَلِكَةِ أَهْوَىٰ لَا إِلَهَ إِلَّا كَمَا كَانُوا يُعْبُدُونَ ۚ قَالُوا

بر پادشاهان ایها ایشان شمار عبادت نمیکردند گویند

سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يُعْبُدُونَ

یا کبریا ترا تو کارساز مانی و سواي ایشان بلکه ایشان عبادت میکردند

الْجِنِّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۚ قَالُوا يَوْمَ لَا يَمْلِكُ

دیوان را اکثر ایشان مایلان اعتقاد داشتند ای امروز نمیتواند

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ

بعض شما برای بعض سود رسانیدن و زیان کردن و فرستادن

ظَلَمُوا ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَعْدَابُ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

ستمکاران را با بچه خدا عذاب است آن که شما در اوج داشتید

وَلَا ذَاتُ نَفْسٍ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّا بَيِّنَاتٌ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا

و چون خوانده میشود بر ایشان گناهت دارد آن که گویند باید که نیست این

رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ

مردی که میخواهد باز دارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا الْإِفْكُ مُفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ

و گویند نیست این که دروغی بر یافته است گویند

كَفَرُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۚ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

که فریاد سخن راست را چون برابر ایشان نیست این که سحر آشکار است

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا

و ندادم مشرکان عرب را کتابی که بخوانند از آن و نفرستادیم پیغمبری

إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ۚ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پیش از تو هیچ ترساننده و دروغی داشتند آنکه پیش از ایشان

وَمَا بَلَغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي

و نرسیدند به حدی که آنچه دادیم به ایشان پس دروغ نسبت کردند

در حدیث

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ

بسیار بگویند بود و حق است این بگو جز این نیست که بندگان را به یک کلمه

تَقْوُوا اللَّهَ مِثْنِي وَفِرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بَصُرْنَاكُمْ

بر خیزید بر راه خدا دو کس دو کس و یک کس یک کس باز مال کنید که نیست بار شما

مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنِيكُمْ عَذَابٌ

بسیار جزوی نیست بگردد بزم کنند برای شما من از آید عذاب

شَدِيدٌ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ

سخن بگو آنچه سوال کرده باشم از شما از جنس مزد پس آن شما رست

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

یست مزد من مگر بر خدا داد بر همه چیز خبردار است

قُلْ إِنْ رَزَقْتُكُمْ بِبِالْحَقِّ عِلَامُ الْغُيُوبِ قُلْ

بگو باینکه هر که در کار من بر باد از علم غیب وحی راست را

جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِدُّ قُلْ

آمد حق رست و از حق تو بکنند باطل و نه دیگر بار آفریند

إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِذْ هَتَدْتِ

اگر گمراه شدم پس جز این نیست که گمراه میوم بر نفس خویش و اگر راه یابم

فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَىٰ

پس بآن که وحی فرستد بویکی بر در دل من بر اینم دی توانی نزدیست و هیچ نمی

إِذْ فَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذَ مِنْ مَكَارِ قَرِيبٍ

چون مضطرب شوند پس نباشد از عذاب در گرفته شوند از هر جانب نزدیک

وَقَالُوا الْمَنَابِتُ وَآفِئَهُمُ الشَّائِشُ مِنْ مَكَانٍ

وگویند انگاه ایماں آوردیم بفران و از کی بود ایشان را بدست آوردن ایماں

بَعْدَ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدُ فَوْنٌ

از جای دور و حال آنکه کافر بودند بفران پس ازین وحی آمدند

بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَحَلَّ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

نا دیده از مکان دور و جدا افتاده شد میان ایشان و

اگر بینی

بیان

قوله
الاول

ما يَشْتَهُونَ كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ

هم بخوبی می دانستند چنانچه کرده شد کماثل ایشان این ازین براینه

كَانُوا فِي سُورَةِ الْفَاتِحَةِ وَهِيَ أَرْبَعُونَ **شك مرید**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **شك نوای**

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ

بسم تعالی خداوند آفریننده آسمانها و زمین سازنده ملکات را

رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَشْنُوعَةٍ وَثَلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ

پیامبران را ازین چهار پر سازنده و بیش ازین دو کمان دو کمان سه کمان چهار کمان

فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

در آفرینش هر چه خواهد خدای بر این خدا بر هر چیزی توانا است

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَ

آنچه که خدا برای مردمان از رحمت پس آنچه بخواهد بگشاید آنرا

مَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

دائم برکنش پس گشاده سازنده است آنرا بعد از وی و او است غالب

الْحَكِيمُ **یا حکمت** يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

ای مردمان یاد کنید نعمت خدای را بر خویش

هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

آیا هیچ آفریننده است غیر خدا روزی میدهد شما را از آسمان و زمین

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفِي تَوْفِكَ وَانْ يَكْذِبُونَ

است هیچ معبود گردی پس از وی گرداننده نبود و اگر بگویند کذب است

فَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

پس برآیند بدو رجعت کردی پیغمبران پیش از تو و بسوی خدا باز گرداننده

الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا

کار نیست ای مردمان برآیند وعده خدا راست است

ع
ریشه میکند

میشود

الحمد لله

ع

وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكَ ^{وَبِوَمِ الْقِيَمَةِ كَفَرُوا}

بَشَرِكْ ^{وَلَا يَنْتَعِكْ} مِثْلَ خَيْرٍ ^{يَا أَيُّهَا النَّاسُ}

أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

إِنْ يَشَاءْ يُنْزِلْ عَلَيْكُمْ غَلَقًا يُغْلِقُ بِهِ الْبَابَ وَيُغْلِقُ بِهِ

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَعْزِزُ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

أُخْرَى وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَى جِلْهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ

شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمِنْ تَرَكُوا

فَاتَمَّا يَتَذَكَّرُ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي

الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ وَلَا

الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ

إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ

بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

قوله

بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ^{و ان من امة الا خلا فيها}
 نَذِيرًا ^{و ان يكد بوك فقد كذب الذين من قبلهم}
 جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِالسَّيِّئَاتِ وَبِالزُّبُرِ ^{و بالكتب}
 الْمُنِيرِ ^{ثم اخذت الذين كفر و افكيف كان تكبر}
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
 بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
 بَهْجٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٍ ^{و من الناس و الد و اب و الانعام مختلف}
 أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ^{انما يحشي الله من عباده العلماء}
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ^{ان الذين يتلون كتب الله}
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَرَفَعْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 تَجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ^{ل يوفهم اجورهم و بندهم}
 مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ^{و الذي اوجينا}

ع

ایشان را

إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
بوی تو از قرآن بگوین است راست باور دارند پس از وی است
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ لِمَ تَعْبُدُهُ لِمَ لَجَّ بِكَ وَالْمَوْلَىٰ تَوَلَّىٰ تَوَلَّىٰ
برای خدا بر بندگان خود جز ناز و نیاز است باز میراث دادیم قرآن را
الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
بنا کردیم از بندگان خود پس بعضی است که ستمگر است بر نفس خود
وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُآذِنُ
و بعضی است که میانه روی است و بعضی است که سبقت کند بوی نیکیها بچشم
اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتٌ عَدْنٌ
خدا است فضل بزرگ بوستانها همیشه ماندن
يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
در آیند آنجا زیور داده شود ایشان را از قسم دستاورها طلا و زیور داده شود
وَلَوْ لَوُاْ أَوْ لَبَسَ لَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
مرداریم و لباس ایشان آنجا جامه برایشی باشد و گفتند همه ستاین خدا را
الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
که دور کرد اندوه را اندوه را بر اینند برورد کرد ما را از غم
شُكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
قدشناست و آنکه مردود آورد ما را برای همیشه ماندن از فضل خود
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ
نرسد به آنجا هیچ رنج و نرسد به آنجا هیچ اندک
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
و آنکه که فرستند ایشان را است آتش و نزع نه حکم کرده شود بر ایشان
يَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِنَا كَذَٰلِكَ
تا بمیرند و سبک کرده نشود از ایشان جزای از عذاب و نزع همچنان
يَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ بِمَا عَمِلُوا
جرا میبندیم به هر کس را واپس داد نزع فرماید کند در آنجا گواهی میدهند که

قفاط

ع

اٰخِرُ حُنَّا نَعْمَلُ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ اَوَلَمْ

نَعْمَرْكُمْ مَّا تَتَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَكُمْ لِنُذِيرَ
برون آر مارا نمیشد کارشایسته بجز آنچه میکردیم بگویم

فَذَوْقُوا فَاِنَّ لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصْرِ **ا**للهِ عَلِيمٌ
فند کا فی ندادیم شما را آنقدر که چند بر سر خود راں بر که چند بر سر من خواهد و باید شما را سزا شد

غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ **ب**ذٰلِكَ الصَّدُورِ
پس بچش نیست شما راں بسج یاری دلمیده براینه خدا داننده

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خُلَافَیْنِ فِی الْاَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
بهنال آسمانها و زمین است براینه او دالاست بکنون سنبها

فَعَلِیْهِ كُفْرُهُ وَلَا یَزِدُّ الْکُفْرَ نَزْکُفْرَهُمْ عِنْدَ
دی آن است که کرد پس شما را جانش در زمین پس هر که کافر شود

رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا وَلَا یَزِدُّ الْکُفْرَ مِنْ کُفْرِهِمْ اِلَّا
ضرر و بدست کفر او و بی افزاید در حق کافران کفر ایشان نزد ملک

خَسَارًا **ق**لْ اَرَاَیْتُمْ شُرَکَآءَکُمْ الذِّنْ تَدْعُوْنَ
بروردن کافران کفر را و بی افزاید در حق کافران کفر ایشان را

مِنْ دُوْنِ اللهِ اَرُوْنِیْ مَا ذَا خَلَقُوْا مِنْ الْاَرْضِ
زبان را بگو آبا و پیر شریکان مقرر کرده خود را آله میپندارند

اَمْ لَهُمْ شِرَکٌ فِی السَّمٰوٰتِ اَمْ اٰتٰیْنَهُمْ کِتٰبًا فَهُمْ
سوائ خدا بنامند مرا چه چیز آفریده اند از زمین

عَلٰی نَبِذَتْ مِنْهُ یَلٰ اَزِیْعِدُ الظَّالِمُوْنَ بَعْضُهُمْ
آما ایشان راست نکرده است در آسمانها بلکه آبا و اجداد ایشان کتب است

بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا اِنَّ اللهَ یُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَ
بر بخت انداز آل بلکه و عده میدهند شما راں بعض ایشان

الْاَرْضِ اِنْ تَزُولَا **و** لَیْنِ زَالَتَا اِنْ اَمْسَکَهَا
بعض را مار بطریق فرقیس براینه خدا نگاه میدارد آسمانها و

زمین از آنکه از جای خود بغزو و اگر بغزند نگاه میدارد این بر دورا

مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا
 اِقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
 لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدٍ الْأَمِيمُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نِفُورًا اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
 وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ
 فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ
 لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
 أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
 كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
 الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا وَلَوْ يَوَظُنُّ اللَّهُ
 النَّاسَ مِمَّا كَسَبُوا مَاتَرَكَ عَلَىٰ ظُهُرِهِمْ مِنْ آيَةِ
 وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاذَا جَاءَ أَجْلَهُمْ
 وَلَكِنْ مَوْقُوفٌ بَيْنَ يَدَيْهِمْ رَاغِبًا

فَإِنَّ اللَّهَ
سَوَّيْتُمْ وَلَكُمْ شَمَانَةٌ
كَانَ عِبَادَ بَصِيرَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْغَزْرِ الرَّحِيمِ

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ أَغْلَلاً فَنَیْ إِلَى الْآذِقَانِ

فَهُمْ مُقْتَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ

الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَحْنُ مُخِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَ

ایشان را

بسم الله الرحمن الرحيم

كُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ^{وهر چیزی را احاطه کردیم در کتابی روشن} وَاضْرِبْ

لَهُمْ مَثَلًا ^{برای ایشان} أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ^{نمونه ای از} إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ^{پیامبران}

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا ^{اگرچه که فرستادیم به سوی ایشان دو نفر را پس بدین فریب گشتند} فَفَعَزْنَا

بِمِثَالِثِ فَقَالُوا إِنَّنَا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ^{پس بر سه نفر گفتم برای این ما بوی شما فرستاده ایم} قَالُوا مَا آنَا

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ ^{ما آدمی مانند و نه فرو فرستاده است خدا هیچ چیزی نیست} إِلَّا نَأْتِيكُم بِآيَاتٍ

أَن تَكُونُوا مِن آيَاتِنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ ^{شما اگر در دگرگونی گفتم برای این هر روزی که را بیدارید برای این آیه بوی شما} مُرْسَلُونَ

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ^{فرستاده ایم و نیست بر ما بار بعام رسانیدن طلب هر گفت} قَالُوا

إِنَّا نَطِيرُ نَابِكُمْ لَكِن لَمْ تَنْتَهُوا ^{برای این ما شگون بر گرفتیم شما اگر باز نمانید شما را بستم شما را و البته بیدار شما} لَنَزِمَنَّكُمْ

مِنَّا عَذَابٌ لَّهِمْ ^{از عذاب است درد دلیده} قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ ^{آیا اگر چند دانه بود} أَرَأَيْتُمْ

إِن كُنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ^{بله شما کردی از حد گذشته اید} وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ

رَجُلٌ يَسْعَى ^{مردی شتابان} قَالَ يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ^{ای قوم من بروی بپوشید آن بندگان را را بروی کنید} اتَّبِعُوا

مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ يَهْتَدُونَ ^{کسی را که بطلبند از شما هیچ مزدی و ایشان راه بافتکار کنند و جهت مرا که} وَمَا لِيَ لَا

أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ^{مباد میکنم معبودی را که بیافرید مرا و بوی او بازگردانده خواهد شد که بزم} أَأَتَّخِذُ

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

در

مِنْ ذَوْنِهِ الْهَمَّةُ إِنَّ بُرْدَنَ الرَّحْمَنِ بَصِيرٌ لَا تَغْرُ

در بخردی خدا بستی که از بخواب خدا در حقش زبانی را دفع کند

عَنِّي شَنَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يَنْقُذُونَ إِنِّي ذَا الْغَو

از من شفاعت ایشان چیزی را و ایشان قتل کنند مرا بر این من انکار

ضَلَل مُبِين إِنِّي أَمْسْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ قُلْ

گمراهی حقیقت بر این من ایماں آوردیم بر درود گاه شما بشنید از من گفته شد

ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ

او را در آید در بهشت گفت ای کاش قوم من بداند که ما عذر مرا

لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ وَمَا أَنْزَلْنَا

بر درود کار من در ساخت مرا از قوم شکران و درود بنا آوردیم

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ

بر قوم او بعد از و از جند مگر از آسمان و

مَا كُنَّا مُنْزِلِينَ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

بسیار ما فرود آورده بودیم بود صیحه است ایشان هر یک فریادند

فَإِذَا هُمْ خَدُودٌ يُخْسِرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِهِمْ

پس ناگهان ایشان فرو مرده شدند ای وای بر این کاش می آید ایشان

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَسِيرُوا

از فرستاده گمراه با او که میسر کردند ایشان بدیدند

كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا

هم قدر است عظیم من ایشان لطیفات مردمان را که از مردمان که انجم می آید ایشان

يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلُّ لَنَا جَمْعٌ لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ

باز می آیند و نیست هیچ یک از ما جمع کرده نزد ما حاضر کرده شد

وَإِلَّا لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا

و نشاندیم برای ایشان زمین مرده زنده کردیم و بر آوردیم

مِنْهَا حَبًّا فَهِنَّ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ

از آن دانه پس از آن دانه بخورند و آفریدیم در زمین بوستانها

مِنْ تَحِلٍّ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرَانًا مِنْ الْعُيُونِ

از درختان میوه و درختان انور در آن بوستان

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

تا بخورند از میوه و فلان چه است میوه را دست ایشان آید شکر نمی کنند

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ

بناگهان است آنکه آنرا بر اجناس یا تمام آن دار آنچه میروانند زمین

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ الْبَلَاءُ

و از نفس آدمیان و از آنچه ایشان میدانند و نشانه است برای ایشان عذاب

نَسْلَخُ مِنْهُ النَّارَ فَإِذَا هُمْ مَظْلُومُونَ وَالشَّمْسُ

برست بکنیم از وی روز را پس ایشان ناچار در تاریکی آیند مانند باشند و آفتاب

بِجَهِّهِ يُسْتَقَرُّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

میروند برای که قرارگاه وی است این است اندازه خدا غالب و دانای

وَالْقَمَرُ قَدَرُهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ

و ماه میروند بر روی او منزلهها تا آنکه باز گردد بطریق شایع

الْقَدَرُ لَمْ يَلَمْسِ الْشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

که نه آفتاب میزدش که در یابد ماه را و

لَا إِلِيلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

نه شب نیست گذشتن از روز و هر یکی از آفتاب و ماه در مدارهای

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ

و نشانه است ایشان را که ما برداریم نسل قوم بی ادوم در گشتی بر کرده شده

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِن نَّشَأْ

و آفریدیم برای ایشان را مانند ایشان آنچه سوار میشوند بران و اگر نخواهیم

نُغَرِّقَهُمْ فَلَا صَرْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ إِلَّا

غرق کنیم ایشان را پس هیچ غریق نباشد برای ایشان و نه ایشان را بار آورده شود

رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا

بیک رحمت کنید از جانب خود هر چند میسر نماندنی و چون گفته شود بایشان که

بیکسند

بیکسند

مابین

در

مَا يَنْزِيلُكُمْ وَمَا خَلَقَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 از آنچه بر شما نازل است و عفو می کند پس پشت شما باشند بود که بر شما رحم کرده شود و
 مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا فَاعِلِينَ
 و حق آید بر ایشان هیچ نشانه از نشانه های پروردگار ایشان الا از آن روگردان
 مَعْرُضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
 باشند و چون گفته شود بر ایشان که خرج کنید از آنچه رزق داده است
 اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ
 خدا گویند این کافران مسلمانان آبا طعام دهیم کسی را
 مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
 که الرضا خواستی طعام دادی او را پسند شما که او را می
 مُبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 ظاهر و میگویند تا قرآن که باشد این وعده اگر هست
 صَادِقِينَ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
 راستند و انتظار میکنند مگر یک نعره نهد بر ایشان را
 وَهُمْ يَخْضَعُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا
 و ایشان خضوع کنند پس نتوانند وصیت کنند و نه
 إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَآذَاهُمْ
 با اهل خانه خود باز کردند و دیده شود در صور پس ایشان را بجا
 مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 از قبرها به سوی پروردگار خود میشتابند گویند ای وای بر ما
 مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَ
 که بر ما بیدار از خوابگاه ما می آید این همان است که وعده داده بود خدا و
 صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 راست گفتند پیغمبران نباشد این واقعه مگر نعره نهدی
 فَآذَاهُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ قَالُوا يَوْمَ لَا تَنْفَعُكُمْ
 پس ناگهان ایشان جمع آورده نزد ما حاضر کرده شده باشند پس امروز سم کرده نخواهید شد

شمار

ع

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَحْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ

بر من چنان که می چرخد و چرا داده که بایستد آنچه می کردید

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُهُونَ لَهُمْ وَ

ایل بهشت امروز در کاری اندر مشغولند ایشان

أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونُونَ لَهُمْ

زنان ایشان در سایهها بر تختها بنشینند و در کنار است

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ

در بهشت بود و ایشان است آنچه طلب کنند سلام باد گویند و از جانب پروردگار

رَحِيمٍ وَامْتَنَزُوا الْيَوْمَ إِنَّا الْيَوْمَ مُنُونَ أَلَمْ نَعْمَدْ

مهربان و بگوئیم جدا شویم امروز ای کنیم که کاران آما حکم فرستاده بودیم

إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ

بوی شما ای اولاد آدم که می پرسید شیطان را بر این دی

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ وَإِنْ اعْبُدُوا فِي هَذَا صِرَاطٍ

شما را دشمن آشکار است و آنکه بپرسید مرا این است راه

مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ

راست و بر آنچه راه ساخت شیطان از قوم شما گمراهی بسیار را

تَكُونُوا تَعْلَمُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

بند است این دو این است که وعده داده میشد شما را

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ الْيَوْمَ نَجْتُمُ

در آمدن آن امروز بسبب که کفر بودید امروز جمع میکنیم

عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

بر زبان ایشان و سخن گوید پاها و دستهای ایشان و دلای و پاهای ایشان

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى

نکند و میزدند و اگر نخواهیم نمایی و کشتیم

أَعْيُنَهُمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُصَرُّونَ وَلَوْ

چشمهای ایشان را می سفت کنند بوی راه راست پس از کجا بینند و اگر

نَسَاءُ لَسَخْنَهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا

وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ نَعْمَرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا

يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ

هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِّیُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا

وَبِحَقِّ الْقَوْلِ عَلَى الْكَافِرِينَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا

لَهُمْ ثَمَرًا عَمَلَتْ أَيْدِيَانَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ وَ

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ

فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا

يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ

فَإِذَا هُوَ خَصَمٌ مُّبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

خَلَقَهُ قَالَ مِنْ بَحْيِ الْعِظَامِ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا

افرمین خود را گفت که زنده کند اسمها آنها را در حالتی که کشته شده باشند بوزند که اندیش

الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

اگر آفرید او را اول بار و او در هر قسم آفرینش داناست

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا

اگر بعد از آنکه برای شما از درخت سبز آتش بسازد که

أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

شما از آن آتش می آفریند و زبیر آمانیت اسمی که آفرید آسمانها

وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ

و زبیر را توانا بر آنست که آفریند مانند ایشان آری و بیرون

الْخَلْقِ الْعَلِيمُ إِنْ مَّا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ

افرمیند و آنرا جز این نیست فرماں دهد و او آفرین جز این است که گوید

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدُءُ مَلَكُوتَهُ

شود پس بشود پس آنکه بدست او است بالو شای هر

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الصَّافِي الْمُبِينُ

هر چیزی را و او پاک و آشکارا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده مهربان

وَالضُّفَىٰ صَفَا قَالَ زُجْرَتِ زَجْرًا ۖ فَالْتَلَيْتِ

و ضم بلا که صفت می کشد پس قسم بجا می آید که می ریزد پس قسم بجا می آید که

ذَكَرًا ۖ إِنَّ اللَّهَ كُنتُمْ لَوَاحِدٌ كَرْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

نموده می کشد بر این معبود شما یک است او پروردگار آسمانها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ۖ إِنْ نَزَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

و آنچه در میان اینهاست و او پروردگار مشرقهاست بر این عالم آسمان دنیا را

بَرِزْنَةً أَلْكَوَاكِبُ ۖ وَحَفَظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ

برزنت ستاره ها و نگاهبان از هر شیطان سرکش

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ

كُلِّ جَانِبٍ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ إِلَّا

مَنْ خَطِفًا الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ

فَاسْتَفْتَهُمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا لَنَا

خَلْقَهُمْ مِنْ طِينٍ لَا زَيْبَ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

وَإِذَا ذُكِرُوا بِالْآيَاتِ كُرُوءَ وَإِذَا أُرُوا آيَةً

يَسْتَسْخَرُونَ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَإِذَا امْتَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا مَاءً إِنَّا لَنَبْعَثُوهُمْ

أَوْ آبَاءُؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دُخُرُونَ

فَأَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

قَالُوا يَوْمَئِذٍ هَذَا يَوْمُ الدِّينِ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ أَحْسَرُوْا الَّذِينَ

ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ مِنْ

ربيع

ذَرُونِ اللَّهَ فَاهْذَوْهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْحَمِّ وَقِفُوهُمْ

بجز خدا پس دلاست لست ایستادن را بسوی راه دوزخ و بازدارید

لَا تَنْهَوْنَهُمْ مِّنْ صُلْحِهِمْ لَئِنْ حَضَرُوا بِكُمْ لَأَخِذُوا بِكُمْ بِالْأَيْدِي وَأَنفُسِهِمْ

براینه ایشان سوال کرده خواهند شد چیست شما را که باید بگریزید بلکه ایشان

الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

امروز کردن بنادگان اند در و آمد بعضی ایشان بر بعضی

يَتَسَاءَلُونَ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ ثَائِقُنَا عَنِ

باید پرسوالات کنان گویند براینه شما می آمدین ما

الْيَمِينِ قَالُوا بَلْ لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ وَمَا كَانُوا

راست گویند بلکه شما نبودید مسلمانان و نبود

لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ

ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه شما بودید گردی از حد گذشت

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا لَأَنَّا لَكُنَّا آيَةٌ لِّقَوْمٍ فَاعْوِذْكُمْ

پس لازم شد بر ما سخن بدو در کار ما که آینه باشد عذاب باینهم پس گمراه گردیدیم

إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ فَأَنهَمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ

براینه ما گمراه بودیم پس ایشان آنروز در عفو است

مُشْتَرِكُونَ إِنَّا كَذَلِكُ نَفْعَلُ بِالْجُرْمِ

ما هم سرشایب باشد براینه ما می کنیم با گنجهایان

مِنَ الْإِنَّمَاءِ إِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

براینه ایشان چون گفته میشد بر ایشان نیست هیچ معبود دیگر مگر خدا

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْتِيَنَّكَ الشَّاعِرُونَ

و میگویند ای ما ترا که گفته شود ما به تویم برای گفته شاعر می

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصْدَاقُ الْمُرْسَلِينَ إِن كُنتُمْ

بلکه آورد سخن درست و باورد است بر ما پسران براینه شما

لَنَأْتِيَنَّكَ الْعَذَابُ الْآلِيمُ وَمَا يَجْحَدُونَ إِلَّا مَا

چشده عذاب درد دهنده با تید و جزا داده نخواهید مگر حجت

سرگشی میکرد

سوره اعراف

مَعَذَرِينَ اِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ لِيُثَلِّ

عذاب کرده انده براینه است نبردنی بزرگ برای اعراف

مِنَّا فليَعْمَلِ الْعَمَلُونَ اذْ لَكَ خَيْرٌ نِّزْلًا اَمْ شَجَرَةٍ

نصبت باید که عمل کنند عمل کنندگان با آنچه مذکور شد بگو ترست مهملی یا درخت

الرَّقُومِ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ اِنهَا شَجَرَةٌ

رقوم براینه است سیم زقوم حقوبی برای ستمکارانی براینه درختی است

تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْحَجَرِ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ شَيْطَانٍ

که برمی آید در قعر دو کوه خورشید آن مانند سرهای شیاطین است

فَاَنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَا لَوْ نَزَلْنَا مِنْهَا الْبُطُونُ

پس برآیند دوزخیان بخورند ازان درخت پس برکنند ازان لشکرها را

ثُمَّ اَن لَّهُمْ عَلَيْهَا الشُّبُهَا مِنْ حَمِيمٍ ثُمَّ اَن مَّرَجَعُهُمْ

پس براینه ایشان را برآید طعام آتشی باشد ازان گرم باز براینه بازگشت ایشان

لَا اِلٰى الْحَجَرِ اَنَّهُمْ اَلْفَوْا اَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ وَهُمْ عَلٰى

پس در قعر بود براینه ایشان برآید خود گمراه یافتند پس ایشان بر

اَثَارِهِمْ يَهْرَعُونَ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ

بی برآید خود بدست رانده میشوند و برآیند گمراه شده بودند پیش ایشان اکثر

الْاَوَّلِينَ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ فَلَاظِرُّ

پیشینان و براینه فرستادیم در میان ایشان ترسانندگان را پس ایشان

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ الْاَعْبَادَ اِلٰلَهَ

چگونه شد انجام بهم کردگان مکرندگان فاعل ساخته خدا

الْمُخْلِصِينَ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَنصُرِ الْمُجْسِمُونَ

و براینه آواز داد ما را نوح پس نصرت بپسندیده دعا می نمود

وَنَجِّنْهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَجَعَلْنَا

در میانندیم او را و اسیر او را از اندوه بزرگ و ساقطیم

ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ

اولاد ایشان را لحظاتی ماندگان و گذاشتیم بروی نماندگان در پسینان

سوره اعراف

الحسن

سَلَّمَ عَلَى نَوْحٍ فِي الْعِلْمَيْنِ إِنَّكَ ذَلِكْ نَجَّيْتَهُ
 الْحُسَيْنِ إِنَّهُ مَرَّ عِبَادَنَا الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ اغْرَقَتْ
 الْآخِرِينَ وَإِنْ مِنْ شَيْعَتِهِ لَا يَرْهَبُكُمْ إِذْ جَاءَ
 رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ إِذْ قَالَ لِأَيُّهُ وَقَوْمِهِ مَاذَا
 تَعْبُدُونَ أَتُنْفِكُوا إِلَهَهُ ذُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
 فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَتَنَظَّرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ
 فَقَالَ إِنِّي سَقَمْتُ فَنُفِّلُوا عَنْهُ مُدِيرِينَ فَرَاغَ
 إِلَى إِلَهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ مِمَّا كُمُ لَا
 تَنْطِقُونَ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ فَأَقْبَلُوا
 إِلَيْهِ يَرْفِقُونَ قَالَ اتَّعَبُدُونِ مَا تَخْتَوْنَ وَ
 اللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا
 فَأَلْقُوهُ فِي الْخِجْمِ فَأَمَرَ دَوَابَّهُ كَيْدًا فَحَضَّلَهَا
 الْأَسْفَلَينَ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَمْسُدُ
 النَّارُ

شد

خواهر نمود

سلام باد بر نوح در عالمها
 بر اینده نام محمد و بر اسماء
 سیر کاران را بر اینده او ازندگان گردیده است باز غرق می شود
 دیگران را بر اینده از انبیا نوح بود ابراهیم چون آمدن
 بر درگاه خود بیا بر ابراهیم چون گفت بر پدر خود و بقوم خود هرگز
 عبادت نکنند آیا برای قاسد عبودان بجز خدا
 پس جست گاه شما بر درگاه عالمها پس در گرفت یک زن بنام سارا
 پس گفت بر اینده شما را خواهم بکشم باز گفت از وی روی گردانده پس همان نوح
 بوی عبودان است که پس گفت اما عبودان اما چیزی بخورید و صحت شما را
 که سخن بگویند پس نوح بر ایشان پیر از وی بقوت پس روی آوردند
 با بر اسماء بنان ابراهیم گفت آیا می برسند بر چه چیز رسند و
 خدا پندار دشمن را و آنچه میکند گفت باید که بنا کنند برای ابراهیم و
 و بکنند او را در پیش بیا پس قصد کردند با وی بر مسکلی را پس خشم ایشان را
 و گفت ابراهیم که بر اینده رسد و دام بوی بر درگاه خود راه

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ **بَشِّرْهُ بِعَلَمِ حَلِيمٍ**

ای پروردگار من عطا کن مرا فرزندی از صالحان پس بشارت دادیم که اگر بخواهی

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئُ رَأْيِي أُرَى فِي

چون رسیدگی طفل ببال سن که سعی توان کرد گفت ای هرگز بر آید پس می بینم

الْمَنَامُ أَنِّي أَذْجُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَابَتْ

خواب که من از تو بگویم پس درنگ نما چه چیز می بینی گفت ای بر من

افْعَلْ مَا تَوْمَرُ سَجِدُ فِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّبْرِ

پس آنچه فرموده می شود نما خواهی بافت مرا اگر خواسته است خدا از شکایت تو

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ

پس چون مساف شدند پرورد بر جانب ایشان دادیم و دادیم ابراهیم را ای ابراهیم

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّيَا إِنَّا كُنَّا نَمُرُّ بِالْجَبَلِ الْمُنِيرِ

پس راست گفتی خواب را ما را اینست که از روی روشن می گذشتیم

إِنَّ هَذَا هُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ وَقَدَيْنَاهُ بِذَنْجٍ

پس اینست که آزمون روشن و دویم دادیم که از شکایت تو

عَظِيمٍ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامٌ عَلَى

بزرگ و گذاشتیم بر او شایسته در میان سلام باد بر

إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا

ابراهم را چنین ما را اینست که از شکایت تو

الْمُؤْمِنِينَ وَبَشِّرْهُ بِبَشَرٍ نَدِينَا مِنَ الصَّالِحِينَ

کرمه بشارت دادیم که از شکایت تو

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ أَهْلِ الْبَيْتِ وَمَنْ زُرْتُمَا فَسَبِّحُوا

و برکت دادیم بر ابراهیم و بر اسحاق و از اولاد ایشان بعضی بگو که است

وَمَا ظَلَمْنَاهُ لِنَفْسِهِ مِيقَاتٍ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ

و بعضی نمی گفتیم که از شکایت تو

وَهَارُونَ وَنُوحًا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

و بارون و نوح و دادیم ایشان را و قوم ایشان را از اندوه بزرگ

کند که

برای ذبح

الحق

وَنَصَرْنَهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَإِنَّهُمَا لَبِئْسَ

لَهُت دادم ایشان را پس ایشان بودند غالبان و دادیم ایشان را کتابی

الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَ

دراست دادم ایشان را و هدایت کردیم ایشان را بر راه راست و هدایت

تَرَكْنَاهُمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

که پیشینیم بر ایشان در پسینان سلام باد بر موسی و هارون

إِنَّا كَذَّبْنَاكَ بِحُزْنِي الْحُسَيْنِ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا

براینه ما بخشن جزا میدیم بیکو کاران براینه ایشان از بندگان

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ

کردیدگان مانند و براینه ایاس از مرسلان بود چون

قَالَ لِقَوْمِهِ الْإِتَّقُوا اللَّهَ عَدُّوْنَ بَعْدَ اللَّهِ وَتَذَكَّرُوا

گفت بقوم خود ایای بر بهره ای بکنند ای برستن میکنند و تزل بکنند

أَحْسَنَ الْخَلْقِ ۝ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ

یکو ترس از بندگان خدا را پروردگار پدران کنین شما

الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ ۝

پس دروغ می پنداشتند و ایشان براینه ایجا حاضر گردانند گردندگان

الْمُخْلِصِينَ ۝ وَتَرَكْنَاهُ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ

خالص کرده خدا و گذاریم بر ایشان در پسینان سلام باد

عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذَّبْنَاكَ بِحُزْنِي الْحُسَيْنِ ۝

بر ایاس براینه ما بخشن جزا میدیم بیکو کاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنْ لَوْطًا مِنَ

براینه وی بود از بندگان گردیده ما و براینه لوط بود از

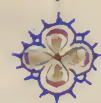
الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝

مرسلان دادیم چون نجات دادیم او را و کسان او را همه بیجا نکریم بر زنی

فِي الْغَيْبِينَ ۝ ثُمَّ دَرَسْنَا الْآخِرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَقْرُونَ

که بود از بانی مانندگان باز ملاک پیشینان و براینه شما بکنند

نصف

۵۵

عَلَيْهِمْ مَّصِيبٌ ۖ وَيَالَيْلُ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ وَإِنْ

برسانم آلودم صبح این و شب آیا درمی یابید

يُونُسُ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ۖ إِذَا أُلْقِيَ إِلَى الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ ۖ

یونس بود از مرستادگان چون گریخت بوی شنی بر کرده

فَسَاهُمْ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۖ فَالْقَمْهُ الْخُوتُ ۖ

پس فرستادند بابل شنی پس شد از مغلوبان پس فرورد او را بایست

وَهُوَ مُلِمٌ ۖ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۖ لَلْبَيْثِ

نه او گنده بود که ای را پس اگر نه آن است که وی از تسبیح کنندگان دی بود می ماند

فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۖ فَبِئْسَ لَهُ الْبَعْرَاءُ ۖ

در شکم بای تا به روز که مردان برانخته شوند پس بر ما نسیم اور بزمی بیکاه

وَهُوَ سَقَمٌ ۖ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِرِ

واو بیمار بود در دیا بدیدیم در سر او درختی از نسیم کرد

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۖ فَآمَنُوا

درستادیم او را بوی صد هزار یا بیشتر باشند پس ایمان داد

فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۖ فَاسْتَغْفِرُكَ الرَّبُّكَ الْبَدِئُ

پس ببرد من را نسیم نام است پس استغفار کن از من که آید و در کار ایشان دخالت

وَلَهُمُ الْبُيُوتُ ۖ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ

دایان بران آید دختر آفریدیم مرشدگان را دایان

شَهِيدُونَ ۖ إِلَّا أَنَّهُمْ تَتَوَفَّكُم بَصَائِرُ فَأَقُولُوا وَلَدَ اللَّهِ وَاَنَّهُمْ

حاضر بودند اگر بپوش بر آینه ایشان از رخ گوی خود بگویند که برادر خدا نیستند

لَكَذِبُونَ ۖ أَصْطَفَى الْبَدِئُ عَلَى الْبَيْنِ مَا لَكُمْ

در دقت اند آیا اخبار کرد و حزان را بد بران چیست شما را

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۖ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۚ أَمْ لَكُمْ

چگونه حکم میکنید آیا اندیشه نمی نمائید آیا شما را

سُلْطَنٌ مُّبِينٌ ۖ فَاتَوَابَكُمُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

در حقنی واضح است پس ببار بر کن ب خود را اگر باشند

صِدْقِينَ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَاءً

رسندوی و فرزند کافران میان خدا و میان حقین حریفی را د

لَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجَنَّةَ أَنْتُمْ كَافِرُونَ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا

بر آینه دانستند که آینه ایشان حاضر کرده اند با بخت خدا را از آنکه

يَصِفُونَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ فَإِنَّكُمْ وَمَا

بیان میکنند مگر بندگان خاص کرده خدا پس بر آینه شما ای کافران

تَعْبُدُونَ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِنَاتِينَ الْإِلهُ هُوَ

و آنچه می پرستید نیستید مگر آینه گشت برای عبادت آن معبودانی که بیکدیگر

صَالِحِينَ وَمَا مِنَّا إِلَّا هَؤُلَاءُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ وَإِنَّا

در آینه در اینجاست و نیست بهر کسی از ما که او را جای است معین و هرگز

لَنَحْنُ الصَّافُونَ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ وَإِنَّا لَنُفَوِّ

ماصف کنند که هم و بر آینه ما نوح گویند که ایم و بر آینه ما در آن

لَيَقُولُنَّ لَوْ أَنَّا عِندَ نَادِكُمْ إِذْ كُنَّا فِي الْآوَّلِينَ

میگفتند اگر بودی پیش ما خبری از پیشینان

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ فَكُفِّرُوا بِهِ فَسَوْفَ

الذین من بعد کما حال مخلص خداست باز که فرستند میان ایشان پس خواهند

يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُسْلِمِينَ

دانست عاقبت را و بر آینه سابقان صادر شد وعده ما برای بنده و فرستاده

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

بر آینه پیروزان ما ایشانند نصرت دادگان و بر آینه مغلوبان ما پیروزان

فَقُولْ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ

پس روی بگردان از ایشان تا مدتی و بنگر پس ایشان بر او خواهند دید

أَفِعْنَاهُمْ يَوْمًا يَسْتَحْلُونَ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمُ

ایمان کافران عذاب مارانشک ببطند پس چون فرود آید عذاب بر ایشان

فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ وَقُولْ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ

مداشته روزان بهم کردگان و روی بگردان از ایشان تا مدتی

بسم الله الرحمن الرحيم

وَابْصُرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ

دستور پس ایشان بجز خدا نیست و دیگر با کبریاست پروردگار تمام خداوند

الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ

عزیز از آنچه بیان میکنند و سلام باد بر فرستادگان خدا

الْحَمْدُ لِلَّهِ **سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَنَامُ** رَبِّ الْعَالَمِينَ

ستایش من خدا را **سبحان تو ای کسی که زنده ماندن و خوابیدن ندارد** پروردگار عالمها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداست بخشننده و مهربان

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الْإِنْسَانُ

صفت پوران خداوند بلند و پسران آدمی

كَفَرٌ وَافٍ عِزَّةً وَشِقَاقٌ كَرَاهَا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِمْ

در سرش اندر و شقاق بسیار بدگوار بودیم پیش از ایشان

مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأَوَّلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ وَعِجْوَ

پس از آن را پس فریاد برآوردند و بنود انوقت گفت خلاص و عجب آوردند

أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا

از آنکه بیاورد پیش ایشان بیم کننده از ایشان و گفتند این کافران این سخن

سِحْرٌ كَذَابٌ أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ الْهَاءُ وَاجِدًا إِنْ

جادوگر در دگرگوی است آیا گردانند از این متعدد را یک خدا بگردانند

هَذَا شَيْءٌ عَجَابٌ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ

این چیزی است عجیب و برآوردند از طرف قوم از ایشان که

أَمْشُوا وَأَضْبِرْ وَأَعْلَى الْهَيْكَلِ كَمْ أَنْ هَذَا شَيْءٌ

برو و پیش بپوش و بپوشد بر عبادت خدا بیا آن خود بگردانند این در قوم است

يُرَادُ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا

که اراده کرده شده است بشنیده ایم آن فعل را در دین پس این

إِلَّا اخْتِلَافٌ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا

مگر افتراق آیا فرود آورده شد بر من پس حق فرای از میان ما

بَلْ

وَشَدَّ دَنَا مَلَكُهُ وَاتَّيْنَهُ الْحِكْمَةُ وَفَصَّلَ الْخُطَابَ
 وَهَلْ أَتَاكَ نَبِيُّ الْخَصْمِ إِذْ تَسْوَرُ وَالْمُخْرَابَ
 إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
 خَصْمَيْنِ يَغِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا
 بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ
 إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِيَ نَجْمَةٌ
 وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ
 قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْمَتِكَ إِلَى بُعَادٍ
 إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ
 وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
 وَأَنَابَ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى
 وَحُسْنَ مَآبٍ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي
 الْأَرْضِ

سجده

الأَرْضَ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى

رس جس حکم کن سیار مردوں پر استی دہروی کس خواہش

نفس

فَيُضِلُّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ

که آن کمراد کند نزد ائمه اضرای بر این بنده آنایه کمراد

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَهْتَفُونَ

ار راه خدا انان زست عذاب سخت بسبب ایمان من

يَوْمَ الْحِسَابِ. وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَ

روز حساب را و بیا فریدیم آسمان و زمین را و

مَا يَنْهَاهُمَا بِالْجُلَّةِ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ

در میان اینهاست بهوداس که کافران است پس دای

لَئِنْ بَرَكْتُمْ أَفْزَدُوا وَيَا كَافِرِينَ

الکافراں را از عقوبت آئین آما بیما زیم آنهاں را

امْنُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ

کہ ایمان اور دین و کار شایسته گردید مانند فسادکنندگان در زمین

أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ كَيْتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ

آبا سازیم بر هیزگارای را مانند بیکارای را ای فراں کتیست که مردود آمد در

بسم الله

مُبَارَكُ لَيْدٍ بِرَوَايَتِهِ وَلَيْتَ ذَكَرَ أَوَّلُ الْأَلْبَابِ

نامردمان نامل كنند در ايات مانا نهند كبرند خداوندان خرد

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

دعای کردیم داد در آفرینندگی سپهر نام بنفشه شود باید در سپهر برآید

رجوع کنند به بود بکذا

ذُعْرُضْ عَلَيْهِ يَا عَيْشِي الصَّفْنَتُ الْحَمَادُ فَقَالَ

ادکن ہوں نمودہ شد اور ادمنت نام اسپاہی بزرگ

فِي أَحَبَّتْ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ حَقَّقَاتٍ

را بنده دست داشتیم اسباب را از قبل از ذکر بنده در دکار نما آنکه بنهای این

رَدُّوْهَا عَلٰی فُطُوفٍ مَّسْكًا بِالسُّوقِ وَ

باز کردند اسرار بسیار را بر من بشنو و عذر دست راستان اساق

الْأَعْنَاقُ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى

وکردنها ^{دوستان از بودیم} ^{سپاهان را} ^{و انداختیم} بر

كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ

مجت از کرسی ^{سے رجوع کرد} ^{بعد از گفتن ای پروردگار من} ^{بیامرز مرا}

لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ

دعای مرا بادشاهی که ^{نرسد} ^{مخمس} ^{را} ^{بجز از من} ^{برای من} ^{نویس}

الْوَهَّابُ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً

بخشایند ^{هری} ^{این} ^{سحر کرد} ^{ایندیم} ^{باد} ^{را} ^{بمیرفت} ^{بقدر} ^{او} ^{بآسانی}

حَيْثُ أَصَابَ وَالشَّيْطَانُ كُلُّ يَوْمٍ يَّاتِيهِ

هر جا که ^{خوایسته} ^{باشد} ^و ^{سحر} ^{کرد} ^{ایندیم} ^{دلو} ^{را} ^{بر} ^{عاریت} ^{یاد} ^{کننده} ^{را} ^{در} ^{فرود}

وَأَخْرَجَ مَقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ هَذَا عَطَاؤُنَا

دو ^{را} ^{دست} ^و ^{بایستد} ^{در} ^{سجده} ^{با} ^{این} ^{است} ^{بخشش} ^{ما} ^{عطا} ^{کن}

فَأَمْنٌ أَوْ أَمْسِكْ بَغِيرِ حِسَابٍ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا

یا ^{نگاه} ^{دار} ^{بغیر} ^{آنکه} ^{با} ^{تو} ^{حساب} ^{کرده} ^{شو} ^و ^{بر} ^{آیند} ^{اور} ^ز ^{دست} ^{ما}

كَرُوفِي وَحُسْنِ مَّآبٍ وَإِذْ كَرَّعَبْدَنَا أَيُّوبَ

فرست ^و ^{بیکو} ^{باز} ^{گشت} ^و ^{باد} ^{کن} ^{بنده} ^{ما} ^{یوب} ^{را}

إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانُ يَنْصُبْ

چون ^{ند} ^{کرد} ^م ^{پروردگار} ^{را} ^{خود} ^{که} ^{دست} ^{را} ^{سایند} ^{است} ^{مرا} ^{شیطان} ^{بر} ^{کمر} ^{می} ^د

عَذَابٍ أَرْكُضُ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسِلٌ بَارِدٌ وَ

درد ^{بزن} ^{به} ^{پای} ^{های} ^{خود} ^{تا} ^{که} ^{ان} ^{چشمه} ^{باشد} ^{جای} ^{برای} ^{شستن} ^{در} ^{سرد} ^{بود}

شَرَابٍ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً

و ^{دست} ^{بیدی} ^{ما} ^{بخشد} ^و ^{عطا} ^{کردیم} ^{اور} ^{را} ^{اهل} ^{خانه} ^{او} ^و ^{مانند} ^{ایشان} ^{همراه} ^{ایشان}

مِّنَّا وَذَكَرَى الْأُولَى إِلَ الْبَابِ وَخَذْنِيكَ

از ^{تو} ^{دست} ^{خود} ^{فرستد} ^{ای} ^{خدا} ^و ^{ندان} ^{خود} ^{را} ^و ^{گفتم} ^{بجز} ^{دست} ^{خود}

ضَعُفًا فَضْرَبَ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَحَدُّهُ صَابِرًا

دست ^{تو} ^{خواب} ^{بزن} ^{با} ^{آن} ^و ^{عطا} ^{نکردم} ^{مرا} ^{بر} ^{آیند} ^{ما} ^{همیشه} ^{او} ^{صبر} ^{کن}

دستِ خدا پس بزن با آن و لا تحنث انا وحدنه صابرا

دست ^{تو} ^{خواب} ^{بزن} ^{با} ^{آن} ^و ^{عطا} ^{نکردم} ^{مرا} ^{بر} ^{آیند} ^{ما} ^{همیشه} ^{او} ^{صبر} ^{کن}

دستِ خدا پس بزن با آن و لا تحنث انا وحدنه صابرا

دست ^{تو} ^{خواب} ^{بزن} ^{با} ^{آن} ^و ^{عطا} ^{نکردم} ^{مرا} ^{بر} ^{آیند} ^{ما} ^{همیشه} ^{او} ^{صبر} ^{کن}

روان شده

بخشایشی

13

نَعَمْ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ. ^{نیک بند بود و بر این در جوار نشسته بود و بادی بندگان ابراهیم} وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ
 وَاسْحَقْ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ^{و اسحاق و یعقوب خداوند دستها و چشما}
 إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ وَإِنَّهُمْ
 عِنْدَنَا مِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ^{بر آینه پاک و نیکو ایشان را برای خصلتی پاک که یاد کرد و آخرت و بر این آینه}
 وَاسْمِعِلْ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ^{زادک ما از بر گزیده گان نیکان بودند و بادی} وَكُلُّ مِثْرَ الْآخِيَارِ
 هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ^{اسماعیل و الیسع و ذوالکفل را هر سیمه از نیکان بودند} جَنَّتِ
 عَنْ مَفْتَحِهِمْ الْأَبْوَابُ ^{این قرآن بندگی است و بر این بر یک کراں را بیتی بازگشت است بوسه ها} مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا
 يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ^{دای است نشانه کرده بر ایشان در دوازدهای نیکه زده الهی} وَشَرَابٍ
 وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ مُنْفَرِدٌ ^{میتابند الهی میوه بسیار و شراب را و} مُنْفَرِدٌ
 لِيَوْمِ الْحِسَابِ ^{نزدک ایشان است و اندازنده چشم هر یک را یک کراں است آنچه دیده و} إِنْ هَذَا إِلَّا رِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ
 هَذَا وَإِنَّ لِلطَّغْيَنِ لَشَرَّ مَآبٍ ^{شماره روز حساب بر آینه این رزق است بنامشان را هیچ رزق} جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
 فَيَنْسِفُ اللَّهُ سَائِرَهُ ^{این است جزا و بر آینه از صد که شکاں با نیشی باشد که دوزخ است در این آینه} وَغَسَّاقٌ
 وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ^{این بر آینه است این عذاب پس باید که مجتهد آب گرم است و در آب} هَذَا فَوْجٌ مُقْتَرِفٌ
 مَعَكُمْ ^{و دیگر است مانند این فوج مختلف چون نابجاں خواهند که بدوایند و}

نشد

می شود

لَا مَرْحَبًا لَهُمْ فِي النَّارِ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ
لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَبَدَسَ الْقَرَارُ
قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدْ لَنَا هَذَا فَرْدُهُ عَنَابًا
ضَعُفًا فِي النَّارِ قَالُوا إِنَّا لَا نَرَىٰ رَجُلًا
كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ أَتُخَذُ نُهُمُ سَخِرًا أَمْ
زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّرُ
أَهْلِ النَّارِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَنْ إِلَهٌ إِلَّا
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ دَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ قُلْ هُوَ نَبِيُّ اعْظُمِ
أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَكِ
الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ إِنْ يَوْحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا
نَذِيرٌ مُبِينٌ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقُ
بَشَرٍ مِّنْ طِينٍ فَإِذَا اسْوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
رُّوحِي فَاعْبُدْهُ

گفته شود این نوی است در ایند تا این امر
زیر کشا و بر شما شما رسم قدیم ساخته نظر را برای ما پیش بر قرار کردی است
گویند ای برورد که این قدیم ساخته باشد زیاده پس در حق او عقوبت
دو باره در آتش و لغت این دو نیز هست بار که می بینیم مردان را
که می گردیم ایشان را از بران آبا سوره بیکر قیاس ایشان را آبا
بر شمشیر است از ایشان دیر با بر این است مراد از آن
این دو نیز است بگو جز این نیست که می شناسند ام و نیست هیچ معبودی
قدای بیکانه با قوت برورد کار آسانها و شمس
و یک کج میال اینهاست غایب و آمرز کار بگو این چیزی بزرگ است
شما از وی روی کرد انداید نیست مرا هیچ دانش بکمال بگو
باشد قدر چون بگوید بر خصومت کند و می فرستاده شود بوی پس که آگوش
تر است انداخته ام و بگوید چون گفت برورد کار و تو بفرستگان بیا بپرس
ای و بی ما از بیلی پس چون است گفتند او را و بدیم در و س از

خصومت کرد

ع

آفریننده ام

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿١٦٠﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ إِلَّا ابْنُ سَاطَانَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
قَالَ يَا ابْنُ سَاطَانَ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
بِيَدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿١٦١﴾ قَالَ
أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿١٦٢﴾ وَأَنْ عَلَيْكَ لَعْنَتِي
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٦٣﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُجْعَلُونَ ﴿١٦٤﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٦٥﴾ إِلَى
الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿١٦٦﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُيُوبَ لَهُمْ جَمْعَهُ
إِلَّا عِبَادًا كَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ
أَقُولُ لَا مَلَأَنُ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ تَتَّبِعُ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٦٨﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿١٦٩﴾ هُوَ الَّذِي كَرَّمَ الْعُلَمَاءَ

روح خود را پیش درازانید سجده کنید

همه را سجده کردند مگر شیطان که کافر است

بسم یحیی

گفت ای شیطان چه چیز باز داشت ترا از آنکه سجده کنی که آفریدم

بسم یحیی

پس دست خود را بر گردن من بچسبیت بپای از بند قدران گفت

بسم یحیی

پس بهترین از دی آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل

بسم یحیی

گفت هر دو بنوع از بهشت بر اینند را نافر شده و بر این بر تو لعنت می باد

بسم یحیی

تا روز جزا گفت ای بر درو کار من پس بچسب ده مرا تا آن روز

بسم یحیی

که بر این می شوند گفت بر این تو از بهشت دادی

بسم یحیی

آنوقت مفر

بسم یحیی

الایه بر کنم و درخ را از تو و از آنکه هر پی تو کند از آن

بسم یحیی

بسم یحیی

بسم یحیی

بسم یحیی

یکجا

بسم الله الرحمن الرحيم

وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
سورة الزمر
نباہ بعد حین

بسم الله الرحمن الرحيم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
مروارستادن این کتاب از جانب خدای غالب یا حکمت

إِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ تَخْلَصَ لَهُ
بوی تو کن ب را برستی پس عبادت کن خدا را خالص گردم برای او

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ الْخَالِصُونَ
برستند آگاهان بر خدا برست برتن کردن خالص

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى
وگفتند عبادت کنیم ایشان را اگر برای آنکه نزد یک سازند

إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي لِمَنْ يَشَاءُ سَبِيلًا
بخدا در مرتبه قرب بر آینه خدا حکم میکند میان ایشان و آنچه ایشان دران

يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
اختلاف دارند بر آینه خدا راه نمی نماید کسی را که دروغگوی

كَفَّارٌ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْتِذَ لَكَ الْأُصْطَفَى
ناباست است اگر خواستی خدا که فرزند گیرد البته برگزینی

مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ
از آنچه که خلق کرده است چیزی را که بخیر است یا که او است بدون است خدای یگانه

الْقَهَّارُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ
با قوت افرید آسمانها و زمین بتدریست می بخشد

النَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
ش را بر روز و می بخشد روز را بر شب و رام ساخت

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى
آفتاب و ماه را هر یک میرود در زمان معین آگاهان باین هستند

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

الزمر

لَا تُفَرِّقُوا

الْغَزْنَ الْغَنَارُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ

ناب آفرنده آفرید شما را از یک نفس

جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ

بیا فرید از آن نفس زن را و فرو فرستاد برای شما از چهار پستان

ثَمِينَةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ

بشت قسم می آفریند شما را در شکم مادران شما

خَلْقًا مَرْتَبَعًا خَلَقَ فِي ظِلْتِ ثَلَاثَ ذُلُكُمْ

یک نوع آفرین بعد از آفریدن دیگر در تاریکیهای سه گانه این است

اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَا تَصْرُقُونَ

خدا پروردگار شما و او راست بادشاهی است هیچ معبودی را و پس از وی گردانیده

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ

اگر ناسپاسی کنید پس بر آینه خدا بی نیاز است از شما و می پسندد در حق بندگان

الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ

ناسپاسی را و اگر سپاسداری کنید و آنرا برای شما و بر ندارد

وَاثَرَةَ وِزْرٍ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَرْجِعُكُمْ

وحد بر دانه بار دیگری را باز بوی پروردگار شما باز است

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذُنُوبِكُمْ

پس خبر دهد شما را آنچه میکردید بر آینه او در است بکنون

الضُّدُورِ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ عَاطِرَةٌ

سینهها چون برسد آدمی را رنجی دعا کند بحجاب پرورد

مُنْبِئًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ

بجای آورده بودی او باز چون عطا کندش نزد ملک خود فراموشی سازد حق آنچه

يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ اللَّهُ آتِدَادًا لِلْغُلُ

دعا میکرد بجهت او پیش ازین مقرر کند بر آنچه بهمبران را تا همراه کند

عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ

از راه خدا بگو بهره مند باش بکفر خود از آن زمانی هر آینه تو از

أَصْحَابُ النَّارِ أَمَنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءُ الْيَلِّ سَاجِدًا

اول دور است بايکد او عبادت کننده است در شب سجد کنند

وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ

وایستاده شده می ترسد از آخرت امید بدارد رحمت پروردگار خود را بخواهد

يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

برابر میشوند آنکه میدانند و آنکه نمیدانند

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ قُلْ يَعْبَادُ الدِّينَ

چرا این است که بندگان میخوانند خداوندان خود را بگو ای بندگان من که

آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

که ایمان آورده اند بر شما سید از پروردگار خود مراقب باشید که بگو کار می کردند در دنیا

حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرِينَ

حالت نیک باشد و زمین خدا گشاده است چرا این است که تمام داده را میباید

أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ

مزد ایشان را بجز شمار بگو مرا امر شده که عبادت کنم خدای

اللَّهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ مِنَ

خدای خالص ساخته برای او پرستش و فرموده شد مرا که باشم من

الْمُسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي

مسلمانان بگو بر این است من ترسم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ

از عذاب روز بزرگ بگو خدا را عبادت میکنم خالص ساخته برای او

دِينِي فَأَعْبُدْ وَأَمَّا شَيْئٌ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنْ

پرستش پس عبادت کنید هر که را خواهید بخیر خدا بگو بر این است

الْخَيْرُ مِنَ الدِّينِ خَيْرٌ وَأَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ

زبانهای آمانند که در زبان خویش را و اهل خود را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

روز قیامت آنکه مایهش این مقدمه همان است زبان خطا هر

صبر را

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ

ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
ایشان را از بالای ایشان سایه ها هستند از آتش و از زیر ایشان نیز

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوا

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوا
و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند او را و رجوع کردند

أَنَا بَوَالِي اللَّهِ لَهُمُ الْبَشَرُ فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ

أَنَا بَوَالِي اللَّهِ لَهُمُ الْبَشَرُ فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ
بوی خدا ایشان را بشارت می فرماید پس بشارت ده آن بندگان

وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ أَمِنْ حَقِّ عَلَيْهِ

وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ أَمِنْ حَقِّ عَلَيْهِ
و ایشانند عدا و ندان خود پس بیکه ثابت شد بر وی

كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى النَّارِ

كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى النَّارِ
و عجزه عذاب آیا تو ایستاده ای بر آتش و در آتش

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا
بلکن آنکه از خود و از پروردگار خود اجتناب می نمایند بندگان

غُرَفٌ مُبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدِ

غُرَفٌ مُبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدِ
دیگر عمارت کرده میشود برود نزاران بوی و وعده کرده است

اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ

اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ
خدا خلاف میکند خدا و وعده را آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد

مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
از آسمان آب نازل شد پس در آورد آن را در چشمه ها در زمین

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ
بر می آید و بکار می افتد را کونا کونا اقسام باز خشک میشود پس می بیند آنرا

مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ

مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ
رزد شده باز میکند آن را ریزه ریزه بر آید درین مقدمه بندی است

الأولى الأبواب. فمن شرح الله صدره للإسلام

خداوندان خرد را آیا کسی که گفت ده کوفت است خدا سینه‌درا برای اسلام

فَوَعَلَىٰ نَوْرٍ مِّن رَّبِّهِ نُورٌ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم

او بر دوستی باشد از جانب برادر دکار خود پس دای امان را که سخت است دل

مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ^١ أَوْلَيْكَ^٢ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ^٣ اللَّهُ تَوَكَّلْ

از باد کردن خدا ایشانند در لاهی طاهر خدا نازل ساخت

أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كَيْفًا مُتَشَابِهًا مَثَلًا فِي تَقْشِيرِ

بہترین سخن کہنہ بعض او دہرست آیات دولہ موی جز بمشور

مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلْبَسُ

در سندن آن پوست آنانکه مبتلند از پروردگار خود بعد از آن نرم شود

جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكُمْ هُدًى

نوست اینان در دل ایشان نزدیک ذکر خدا است هدایت

اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۖ وَمَن يُضِلِلْهُ اللَّهُ فَالَهُ

خدا را راه بنمایان ابرکرا خواهد و هر که کمر آگند خدا بنیست ادا

مَنْ هَادٍ أَفْنٌ يَتَقَىٰ بَوَاجْهَهُ سَوَاءُ الْعَذَابِ

همچو راه نمائنده آيا کجا اخرا زمين بردی خود از سخن عذاب

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقَبْلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ

روز قیامت د گفته شود شما را بحشده و بال آنچه کردید

تَكْسِبُونَ كَذِبًا لِّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّهُمْ

میکرد بد بدنه غ نسبت کرد نم از آنکه پس از ایشان بودند پس بیاید بدشان

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۖ فَإِذَا أَقْبَمُوا

عذاب از اجنبی که می دانستند پس بگناهندگان را

اللهُ اخْرَجْنِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَنَ ابْنُ الْاِخْوَةِ

خدا حواری در زندگانی دینا و هیرینه عذاب آخرت

اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

سخت نیست اگر مدبّران و برآینه بیان کردیم برای مردمان

در این قرآن

فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

در این قرآن از هر نوع دامن بود که ایشان را تذکر کند

قَرَأْنَا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

قرآن عربی بی عیب بود که ایشان را بر بیزگاری کند

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ

بیان کرد خدا داستانی بنده که در دوی شریک متخلفان

وَرَجُلًا سَلَبًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَمْدُ

و بنده ستم برای مردی آیا برابر اند در صفت ستاین

لِللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ

مداست بگو که ایشان را میند اند بر این نوعی مرد و بر این بیان

مَيِّتُونَ قَدْ أَفْرَأْتُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

خواینده مرد باز این دنیا رور قیامت نزدیک بر درگاه رحمت بگذرانند

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ

پس نیست ستمکارتر از کسی که دروغ بست بر خدا و دروغ عداست

بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى

درین درستی را چون بیاید آیت در دوزخ جای

لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ

که قرآن و آنکه آمد دین راست را و باور داشت از او

بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ

آنجا که ایشانند متقین ایشانرا است آنچه خواهند نزدیک

رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ

برورد که ایشان است بهیت برای نیکی کاران تا زایل کند خدا از ایشان

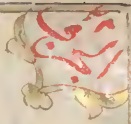
أَسْوَأَ الَّذِينَ عَمِلُوا وَيُخْرِجُهُمْ أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ النَّبِيِّ

بدترین آنکه کردند بنده ایشانرا مزد ایشان را به نیکیترین

كَانُوا يَعْمَلُونَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ

آیا نیست خدا کار ساز بنده خود و سترسانند ترا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمِنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ اللَّهُ

يَعْلَمُ زُفَرِي انْتِقَامٍ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ

كُفُوفٌ ضَرِيحٌ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتٌ

رَحْمَتُهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ

تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ

عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقْتَرٍ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمُزَاهِقٌ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

فَأَنَّمَا يُضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يُتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

حَدَّاقِينَ أَرْوَاحَ مَيِّتٍ يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا أَرْوَاحُ كَلْبَرَةٍ

در

فِي مَنَامٍ ثَمَّ فَيَمْسُكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَ

نزدیک خوابش نگاه میدارد آنرا که حکم موت کرده است بران
بُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

بیکندارد آن دیگر را تا وقتی تعیین هر ایند درس مقدمه
لَا يَتْلُو لِقَوْمٍ يُفَكَّرُونَ . أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

تلاش است برای فهمیدن تا آنکه میگویند آیا شفاعت کنندگان گرفتند
اللَّهُ شَفْعَاءَ قُلُوبِهِمْ أَوْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَ

خدا را
لَا يَعْقِلُونَ . قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمْعًا لَهُ مُلْكُ

میدانستند
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ . وَإِذَا ذُكِرَ

آسمانها و زمین
اللَّهُ وَحْدَهُ اشْتَدَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

خدا تنها
بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ

باخت و چون یاد کرده شوند
يَسْتَبْشِرُونَ . قُلْ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

سازمان میسازند
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ

دامنه پنهان و آشکارا
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ . وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

و اگر بودند در آن اختلاف میکردند و اگر میشد آنرا که ستم کردند
مَا فِي الْأَرْضِ جَمْعًا وَ مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا

ایکدی در رس است
بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَّ اللَّهُ

آنها بسبب ستمی عذاب روز قیامت و ظاهر شود ایشانرا از

کرده شود

در حدیث

اللَّهُ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ. وَبَدَّاهُمْ سَيِّئَاتُ

خدا آنچه که آنان نپنداشتند و بطاعت خود را نشان داد و بدویشان

مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ

آنچه کرده بودند و در گرد آید بر آنچه بدویشان استهزا میکردند

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ عَانًا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةٌ

پس چون برسد آدمی را سختی و سوزاند مارا باز چوین پیغمبر او را نعمتی

مَتَنَا قَالَ إِنَّمَا أَوتَيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن

از طر خود گوید چرا این نیست که داده شد هست این نعمت مرا بنابر ندانی

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

اکثر ایشان نمیدانند هر این که گفتند این حکم را پیش از ایشان بودند

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ. فَأَصَابَهُمْ

پس دفع نکرد از ایشان آنچه میکردند پس رسید بدیشان

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ

عقوبتهای آنچه کردند و آنان که ستم کردند از این جماعت

سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَأَمْهَمُّهُمْ نَجْمٌ

خواهد رسید بدیشان عقوبتهای آنچه کردند و بیشتر ایشان غایب کننده

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ

ایانداشتند که خدا افشاده بسازد روزی هر که خواهد و

يَقْدِرُ أَزْبَ فِي ذَٰلِكَ لَا يَتْلُو لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ. قُلْ

تک میکند هر این که در آن است و است قومی را که ایمان می آورند بگو

يُعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

ای بندگان من که بجا و زاهد گردید بر خود نماندند

مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

از رحمت خدا هر این که خدا می آمرزد گناهانرا همه یکی هر این که خدا

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلَبُوا

همانست امرزگار مهربان و رجوع کنید بسوی پروردگار چون و تفاد

در حدیث

ع

لَهُ مِنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ

اورا پیش از آنکه بیاید شما عقوبت بازگردانده شود

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

و پیروی کنید نیکوترین آنچه فرو فرستاده شد به سوی شما از پروردگار

مِنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا

پیش از آنکه بیاید شما عذاب ناگهانی و شما

تَشْعُرُونَ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَةٍ عَلَيَّ مَا فَرَقْتُ

خبردار نمائید از آنکه گوید شخصی وای پشیمانی من بر تقصیر کردن

فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ مِنَ السَّاجِدِينَ أَوْ تَقُولَ

در حق خدا و هر اینکه من لودم ارستم کندگان یا گوید

لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ أَوْ تَقُولَ

اگر خدا هدایت کردی مرا ایستادم از متقین یا گوید

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ

و پیش که معاینه کند عذاب کاش مرا رجوعی باشد تا باستم

مِنَ الْحَسَنِينَ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَائِي فَكَذَبْتُ

از نیکوکاران ایگاه خدا فرماید ایات من پس دروغ

بِهَا وَاسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ وَيَوْمَ

انرا و کبر کردی و شدی از کافران و روز

الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَجُوهُهُمْ

نیاماست به بینی انانرا که در دروغ بستند بر خدا روی ایشان

مَسْوَدَةٌ ظَالِمِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكِبِينَ وَ

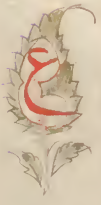
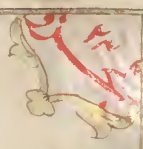
سیاه شده است ایستاد در دوزخ بای متکبران و

يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثْلِ أَثَمِهِمْ لَا يَمْسَسُهُمْ

بخاست دهد خدا متقین را قریب رستگاری نرسد بدیشان

السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ

ساخته و نه ایشان اند و بپس شوند خدا از بیند هر چیز است و او

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مُقَابِلُ السَّمَوَاتِ وَ

بر هر چیزی جبرئیل است مراد است کلیدی آسمانها و

الْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ

زمین و آنانی که فرستادند آیات خدا را نشاند

هُمْ الْخَسِرُونَ قُلْ أَفَعْبُدُ اللَّهَ تَأْمُرُونِي أَعْبُدْ

زبانهای را بگو میفرمایند من که پرستش کنم غیر خدا را

أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَالْإِنِّ

ای نادانان و هر آینه وحی فرستاده شد بهی تو و بهی آن

مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَ بِكَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَ

پیش از تو اگر شرک خدا کنی ایستد نمود کرد عمل تو و

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَ

ایستد سوزی از زبانهای را بگو خدا را فقط عبادت کن و

كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ

باشو از شکر گذاران و نشناختند خدا را حق شناختن

وَالْأَرْضُ جَمْعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ

و زمین همه یکجا درشت او باشد روز قیامت و آسمانها

مَطْوِيَّاتٌ يَمِينٌ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

پهچده شوند در دست راست او پایی او است و برتر است از آنکه شرک میکنند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي

و دهنده شود در صور پس میزد هر کس در آسمانهاست و هر که در

الْأَرْضِ الْأَمْنُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى

زمین است مگر آنکه خدا خواسته است و دهنده شود در صور بار دیگر

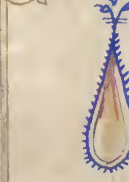
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ

پس ناگهان ایشان استا دکانند می کردند و روشن شود زمین

زَهْرًا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَ بِالْبَيْنِ وَالشُّهَدَاءُ

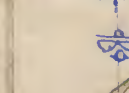
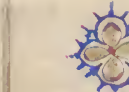
بر روی دکان خود و نهاده شود دنامه اعمال و آورده شود بهایبران و گواهانها

مؤمن

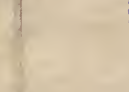
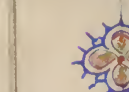

ع

شود کار بوی

ر

وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَوُفِّيَتْ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ وَيَسِقُّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ
جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ وَيَسِقُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
طِبِّعْتُمْ فَاَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ
الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ وَتَرَىٰ

و حکم کرده شود میان ایشان بر راستی و اینان ستم کرده نشوند و تمام شود هر
نفس مای عملت و هو اعلم بما یفعلون و یسق الذین کفروا الی
نفسی اجزای آنچه کرده است و خدا دانای تر است بآنکه یسار و روان کرده
جهم زمر احقر ذاجا و هافحت ابوا بها و قال لهم
دو زح کرده کرده تاکه بیاندزد و یک دوزخ و اگرده شود در و از های آن
خرننها الکر یا کمر رسل منکم یتلون علیکم
کلمه های دوزخ ایامیده بودند بشما میبران ارضن شما میخواندند بر شما
ایت ربکم و یذیرونکم لقاء یومکم هذنا
ایات پروردگار شما و میترسانند شما را از ملاقات این روز شما
قالوا بلی و لکن حقت کلمة العذاب علی
کفنداری و بیل مستحق شد حکم عذاب بر
الکفرین قیل ادخلوا ابواب جهنم خالدين
کاروان کفته شود در ایند در و از های دوزخ اجودیدان
فیها فبیس مثنوی المتکبرین و یسق الذین
در اینجا بین بد جای متکبران است و روان کرده شود انانکه
اتقوا ربهم الی الجنة زمر احقر اذا جاءوها
ترسیدند ابرورد کار خود بین بوی بهشت کرده کرده تاکه بیاندزد و یک
وفحت ابوا بها و قال لهم خرننها سلم علیکم
و اگرده شود در و از های آن و گویند انانکه بهشت سلام باد بر شما
طبیعتم فادخلوها خالدين و قالوا الحمد لله الذی
نحو حال شد بدین در ایند بهشت اجودیدان و گویند سپاس خدا را است انانکه
صدقنا وعده و اورثنا الارض نتبوا من
راست کرد با ما وعده خود را و عطا کرد ما را زمین های میکریم از
الجنة حیث نشاء فنعم اجر العاملین و تری
بهشت هر جا که خواهیم پس نیک مزدگار کنندگانست و به بینی

در شش کارزار کردار داشته حوالی عرش

الْمَلَائِكَةُ خَافَتْنِ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بروردن کارزار عرش و حکم کرده شد و میان ایشان براسی و گفته شود تا این خدایت

مَوْحِدُ الْمُؤْمِنِينَ الْعَالَمِينَ وَهِيَ شَاكِي تَمَانُوتِ

بروردن کار عالمها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذُكِّرُوا

در خواندن کتاب از جانب خداوند غایب دانست آمرزنده

الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْدُورِ مَا يُجَادِلُ فِي تِلْكَ آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُرُ كُفْرُ

تو گری نیست هیچ معبود مگر او بوسی او است بازشت مبارزه میکنند

تَعْلَبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ

آمد وقت ایشان در شهرها در دشت شدند پیش از ایشان قوم نوح و

الْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذَهُ وَهْوَ وَجَدَ لَوْ آيَاتِ الْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ

تا بگیرند از او و مبارزه کردند پیوده تا نماند جز سازند با او

الْحَقِّ فَآخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَتْ عِقَابُكَ وَكَذَلِكَ

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ

ثابت شد حکم پروردگار بر کافران که ایشان

أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ

ای دل دوزخ دانایم بر میگردانند عرش را و آنانکه گرداگرد او

يَسْبَحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

سبح میگویند بپند بپند استایان پروردگار بخشن و ایمانی دارند و امرزش نیستند

لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا

برای مومنان ای پروردگار ما فرا که همه چیز را بپندش و دانستی

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ

پس بپند از آنان که توبه کردند و پیروی راه تو نمودند و نگاهدار

عَذَابِ الْجَحِيمِ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي

عذاب دوزخ ای پروردگار ما در آن آتش را بپندستایان بپندش ماندن

وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ الْأَنْبِيَاءِ وَأَزْوَاجِهِمْ

وعدده کرد و پندش و هر که شایسته کار باشد از پندران پندش و زنان پندش

وَذُرِّيَّتِهِمْ لَكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ

و درند از ایشان بپندش تو ای غالب با حکمت و نگاهدار ایشان را از حقوشت

وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ

و هر که نگاهداری از حقوشت در آن روز پس بپندش رحم کرده بودی و بپندش

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ

همانست مطلب بای بزرگ بپندش آنانکه کافر شدند او را داده شود

لِمَقْتُلِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتَلِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ

دینش دینش شما خدا را بزرگتر از دینش دینش شما خود را چون خوانده میشوید

إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ قَالُوا رَبَّنَا أَتُنذِرُنَا

بپندش ایمان پس کافر میگردانند گویند ای پروردگار ما مرده ساحتی ما را

وَإِخْبَتَنَا أَتُنذِرُنَا فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا قُلْ هَلْ يَسِّرُ

و زنده کرد بپندش ما را و بپندش اقرار کردیم بپندش خود پس آیا بپندش

خُرُوجُ مَنْ سَبِيلِ ذَلِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ

پروردگار رفیق راهی هست این عذاب بسیار است که چون یاد کرد پیش خود

دوبار

كُفِّرَتْ وَاِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوْا فَاِنَّ الْحُكْمَ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

الحکیم و اگر کسی را بگویند که او شرک است یا ورنه بشنود فرمان خدا را است بگذرد

الْكَبِيرِ ۝ الَّذِي يَرْكُبُ الْاُتْبَةَ وَيُنْزِلُ لَكَ مِنْ

بزرگوار او است که بر کوهها را سوار می شود و فرود می آید برای شما

السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا اَمِنْ يَنْبَغِي ۝ فَادْعُوا

آسمان روزی و نذر نذر می شود که کسی را بجمع کند بخدا پس یاد کنید

اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

خدا را بجهت ساخته برای او بعد است را که چه ناخوش دارند که ایمان

رَفَعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِ

بلند شده مرتبه خداوند عرش می اندازد روحی را از فرمان

عَلَى مَرَاتِلَآءٍ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

بر هر که خواهد از بندگان خود تا بفرستد روز ملاقات

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ

روز که ایشان بیرون آیند و پوشیده نباشد بر خدا را ایشان را چیزی که

الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ الْيَوْمَ يُجْزَىٰ

بادشاهی امروز بار خود جواب دهد هر مدعی بکانه غالب امروز پادشاه داد

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

هر شخص را بحسب آنچه کرده است هیچ ستم نیست امروز هر آنچه خدا آورد

الْحِسَابِ ۝ وَاُنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاُزْفَةِ اِذَ الْقُلُوبُ

حساب کننده است و بفرستد ایشان را از روز قیامت آنگاه که دلها

لَدَى الْخُنَاجِرِ كَظْمٍ ۝ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَسَمٍ وَّ

نزد یک جبر کردن باشد برنده ابرم نیست ستمکاران را هیچ دوستی و

لَا شَفْعَ يُطَاعُ ۝ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

نه شفاعت که سخن قبول کرده شود میدانند خدا چنانست چشمها را و آنچه پنهان میدانند

الصُّدُورِ ۝ وَاللّٰهُ يَقْضِي الْحَقَّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

سینه ها و خدا حکم میکند بر راستی و آنانکه میسر شدند

مِنْ ذُوْنِهِ لَا يَقْضُوْنَ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ

البَصَرُ وَلَمْ يُسَبِّرْ وَافِي الْاَرْضِ فَيَضُرُّوْا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ

مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارًا فِي الْاَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللّٰهُ

بِذُنُوْبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ذٰلِكَ

بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قُوَّةٌ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَلَقَدْ

اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ اِلٰى

فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا اَسْحَرُ كَذٰبٌ

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَنْبِيَا

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوا اَنْسَاءَهُمْ وَمَا كُنْ

الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ وَّقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْ

اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ اِنِّيْ اَخَافُ اَنْ يُبَدِّلَ

دَسْكُمْ أَوْ أَنْ يَظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ وَقَالَ

دین شمارا باید بیدارد در زمین فساد را گفت

مُوسَى إِنِّي عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُكَبَّرٍ

موسی هراینه من پناه گرفتم پروردگار خود پروردگار شما از هر بزرگی

لَا يَوْمَ مِنْ يَوْمِ الْحِسَابِ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ

باورمند دارد روز حساب را گفت مردی مسلمان از

أَلْ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا

خویشاں فرعون که پنهان میداشت ایمان خود آیا میکشید مردی را

أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

اگره میگوید پروردگار من و هراینه آورده است بینه ها

مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ تَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ

از جانت پروردگار شما اگر دروغ می گویی باشد بر روی و بال دروغ او

وَأَنْ تَكُ صَادِقًا يُصِيبُكَ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ

و اگر راست راست گوی ایسته برسد ب شما بعضی آنچه وعده میدهند شما را

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ

هراینه خدا راه نمی نماید کسیکه باشد از حد گذشته در دروغ و علوی

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرَ رَبِّي الْأَرْضِ فَمَنْ

ای قوم من شمارست پادشاهی امروز غالب شده در زمین پس که

يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا

نصرت دهد ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما گفت فرعون صدمه میدهم

أُرْكِيهِ إِلَّا مَا آتَاكُمْ وَمَا أَهْدَى كُمْ إِلَّا سَبِيلَ

مرا بگردانم ادراک نمیدهم و دلالت میکنم شما را بر راه

الرَّشَادِ وَقَالَ الَّذِي مِنْ يَوْمِ يَقُومُ رَبِّي أَخَافُ

راستی گفت شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من هراینه

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ

بر شما مانند روز جماعت های پیش مانند صورت حال قوم

نُوْحٌ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ
 بِرَبِّدُ ظُلُمًا لِلْعِبَادِ وَيَقُولُ مَا فِي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 يَوْمَ التَّنَادِ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مَدْبِرِينَ مَا لَكُمْ
 مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 مِنْ هَادٍ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ
 بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ
 رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ
 الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ
 كِبَرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكِبٍّ جِبَارًا وَقَالَ
 فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ لِي صِرَاحًا عَلَيَّ أَبْلَعُ
 الْأَسْبَابَ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ
 بَابِ رَاهِ رَاهِي اسْمَانِي مَا دُرْ كَرَمِ بِي بِي بِي

بمخمس

موسی

مُوسَىٰ وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيَّنَّا لِفِرْعَوْنَ

موسی هر این من دروغوی پندارم و همچنین او را آشفته شد در نظر فرعون

سَوُّ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ

عمل بد او و باز آشفته شد از راه و بود حیل سازای فرعون

إِلَّا فِي تَبَابٍ وَقَالَ الَّذِي مَنِ يَقُومُ ابْتِغُوا

مگر در سبب ای و گفت ای قوم ایمن آورده بودای قوم سر رویان

أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ يَقُومُ إِنَّمَا هِيَ الْحَيَوَةُ

تا دلالت کند شمارا بر راه راستی ای قوم من جز این نیست که این زندگانی

الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

دنیا اندک بهره است و هر این است آخرت بگوشست سرای پاینده

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ

هر که بچل آورد کار بد جزا داده خواهد شد مگر مانند آن و هر که

عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

بجا آورد کار شایسته خواه از جن مرن خواه از جن زن و او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا

پس آنجا که در آیند بهشت رزق داده میشود اینجا

بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَقُومُ مَا إِلَىٰ دَعْوَاكُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ

بغیر حساب و ای قوم من چلست مرا که بخواهم شمارا بسوی جنت

وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ

و بخواهید مرا بسوی دورج و بخواهید مرا که کافر شوم

بِاللَّهِ وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمُ

بجدا و شریک مقرر کنم چه که نیست مرا بچلفتی آن علم و من بخواهم شمارا

إِلَى الْغُرُزِ الْغَفَّارِ لَا جُرْمَ إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

بسوی خدا غالب ابراز کار بی شبهه چه بخواهم شما بخواهید بسوی آن

لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَ

نیست آن چیز را بتول کردن دعای در دنیا و نه در آخرت و

مؤمن

أَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
 بزرگداشت ما بسوی خداست و بی شیبم از حد انداختگانانند از دوزخ
 فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي
 پس یادخواهید کرد آنچه میگویم بشما و بسپارم مقدمه خود را
 إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَّهُ اللَّهُ
 بخدا هر آینه خدا بیناست باحوال بندگان پس نگاهداشت خدا
 سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ
 از خبیثی بدگالی ایشان و فرو گرفت بجویشال فرعون سحر
 الْعَذَابِ ۝ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
 عذاب در گرفت ایشانرا آن حاضر کرده میشود بگاه و بگاه
 وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
 در روزیکه قائم شود قیامت گوئیم در امر خویشان فرعون سخت تر
 الْعَذَابِ ۝ وَإِذْ يَتَحَاوَنُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
 عذاب و چون باهم مکابره کنند در دوزخ پس گویند
 الضَّعْفُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَإِنَّا كُنَّا لَكُمْ
 ناموثران سرکش ترا هر آینه ما
 تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَنَّا نَضِيبًا مِنَ النَّارِ
 تابع بودیم شمار پس آیاتما دفع کنند هستند از ما حصص از نار
 قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
 گویند سرکشان هر آینه ما هم در ایشان هر آینه خدا
 قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ
 فیصل کرده است میان بندگان و گویند انانکه در آتشند
 لِحُرَّتِهِ جَهَنَّمَ أَدْعَاؤُكُمْ يُخَفِّفُ عَنَّا يَوْمًا
 گاه بهانان دوزخ را دعا کن بجای پروردگار خوش تا سبک کند از ما روز
 مِنَ الْعَذَابِ ۝ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِكُمْ رُسُلُكُمْ
 از عذاب گویند گاه بهانان ایامنی آمدند بجهت پیغامبران شما

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

مردمان

ایشان

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا مَادُّعُوهُ
الكُفْرَ مِنَ الْإِلَافِي ضَلَالٍ إِنَّا لَنَتَصَرُّسُلْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَىٰ الْهُدَىٰ وَأَوْثَقْنَا بِسُرِّيهِ إِبْرَاهِيمَ
هُدًى وَذَكَرَ لَنَا الْكَلَامَ فَاصْبِرْ
وَعَدَا اللَّهُ حَقًّا وَاسْتَغْفِرْ لِنَفْسِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ
فِي آيَاتِ اللَّهِ يَغْيِرُ سُلْطَانُ أَتَمُّهُمْ إِنْ فِي ضَرْبِهِمْ إِلَّا
كِبْرُ مَا هُمْ بِهَا لَعْنَهُ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ الْخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا

و برابر هستند نامیستا و بینا و انانکه اما او

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءَ قُلْ لَا مَاتِدْ كُزُونَ

وکارهای شایسته گردند باید کار اندکی بنشیند

ان الساعة لايتة لا ريب فيها ولكن اكثروا

هر این قیامت اندیت نیست تنک دران ویکس اکیر

لنَّاسٍ لَا يُؤْمِنُونَ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ

مردمان باور میسر دارند و گفت پروردگار شما دعا کند بخانه

كَمُؤْنَانِ الذِّينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَةِ

دعای شمارا برای این انا فیه تکبیر میکنند از عبادت من

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرَيْنَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ

داخل خواهند شد بدو روح خوار شده خدا است که او را

كَمُ اللَّيْلِ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ إِلَى اللَّهِ

رای شما سب را تا کدام ببرید در آن روز را بوجهی دیگر باشد

وَفَضَّلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

نذاوند فضل است بر مردمان و یکی اکثر مردمان

شكروا ذلکم الله ربکم خالق کل شئ

شکر نیستند اینست خدای پروردگار شما از پیشه هر چه

إِلَّا هُوَ فَإِنْ تَوَفَّكُنْ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ

ست اینج معبود بجز وی پس از کجا برگردد دانسته شود یا بخند برگردد دانسته میشود

زِنَن كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ بِحَدٍّ مِنْ اللَّهِ الَّذِينَ

نکه بایست خدا انکار میسر دزد خا آشت

عَمَلُكُمْ فِي الْأَرْضِ قَرَارًا وَالسَّمَاءِ بِنَاءً وَصَوْرَكُمْ

حسنت برای شما زین را فرارگاه و آسمان را سقف و صبر است

حَسَنَ صُورِكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ط

با نیکو ساخت صورتها و زرق داد شمار را از ناکه ۴

تا قبول کنیم

۴
برآیند خدا

قَدْ لَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَرَّكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ

ایست خدای پروردگار شما پس بسیار با برکت است پروردگار عالمها او است

الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

زنده نیست هیچ معبود مگر او پس عبادت کنید او را بجهت پاکت برای او

أَلْحَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي هُنْتُ أَزْجِدُ

تأیید خدا را میسر است پروردگار عالمها بگو هر این من کرده شدم را از عبادت

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيْتِ

انرا که شما میپرستید بجز خدا و عیسی که آمدنشان در

مِنْ رَبِّي وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ هُوَ

از جانب پروردگار من و فرموده شدم مرا که منقاد شوم پروردگار عالمها او

الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ

انکه او را پدید ساخت از خاک باز از نطفه باز از

عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ

حلقه بسته باز بیرون می آورد شما را کودک شد از نطفه میگذارد تا برسید

ثُمَّ لَكُمْ أَنْ تَعْلَمُوا شُيُوخًا مُنْ يَتَوَقَّى مِنْ قَبْلُ

باز با نیکو دارد تا شود پیر کلان سال و بعضی از شما کسی هست که میبرد او

لِتَبْلُغُوا أَجْلاً مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي

تا برسید بر موعده معین تا بود بقضی او است انکه

يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

زنده و میگذارد و میمیراند چون بپداند چیزی را بجز این نیست که میگوید بنو

فَيَكُونُ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ

پس میشود ایانندیدی بسوی انانکه میکارند در آیات خدا

أَنِّي يُصْرَفُونَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِهَا

از کجا کردند بیهوده میگویند انانکه در وعده سمع کردند کتاب را و با آنچه

أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذْ الْأَغْلَافُ

وشتادیم با آن پغمابران خود را خواندند و است چون طوفان

کسر آنرا

نمایند قوت خود

کرده شود پیش

فِي أَعْنَاقِهِمُ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ فِي الْحِجْمِ ثُمَّ

فِي النَّارِ يَسْجَرُونَ ثُمَّ قَبْلَ لَمْ يَأْتِ كُنْتُمْ تَشْرِكُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا اضْلَوْ أَعْنََابَكُمْ لَمْ تَكُنْ

تَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا لَكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ

بِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ أَدْخُلُوا أَبْوََابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

فِيهَا فَبَدَسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ

اللَّهِ حَقٌّ فَاذْكُرْ نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكَ بِغَضِّهِمْ أَوْ

تَوَفِّيكَ وَآلِينَائِكَ يَرْجِعُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا

مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَرْصُصًا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ

لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ

بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ

قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ اللَّهُ الَّذِي

پناه بر او

جَعَلَ لَكُمُ الْإِنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

او فرید برای شما موااسی را سوار شوید بر بعض آنها و بعض آنها را بخورید

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي

و شما را در چهار پاییان منافع است تا برسید بر آنها بمقتصدی که در

صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

سینه شماست و بران و بر کشتی سوار شوید

وَبُرُكُمُ آيَتُهُ فَإِذَا آيَتُ اللَّهِ تُنَكَّرُونَ أَفَلَمْ يَسِيرُوا

و خدا ای نماید شما را آیه های خود پس کدام آیه را از آیه های خدا انکار کنید ایها

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

در زمین ها بنگرند چگونه بود عاقبت آنها

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَاشْدَقُوا وَأَنَّا فِي الْأَرْضِ مُخَيَّرُونَ

پس در ایشان بودند بیشتر از ایشان و زاید تر بوقت و نشانه یار

أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

پس دفع گردد از ایشان آنچه میکردند پس و بیشتر آمدند

رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ

بعث میبرد ایشان بآیات آشکارا و شادمان شدند بآنچه نزد ایشان از دانش و

حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا

در گرفت ایشان را بآنچه استهزا میکردند پس چون دیدند عقوبت

قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكُفِّرْنَا بِمَا كُنَّا يَمُشِرُونَ

گفتند ایمان آوردیم بیک خدا و منکر شدیم بآنچه سر میزدیم بفریب میزد

فَلَمْ يَكُنْ لَكَ بِنَفْعِهِمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَنُتِلَّ

پس هرگز نفع نمیدهد ایمان ایشان چون دیدند عقوبت ما این

اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَا لَكَ

خدا که گذشته است در بندگانش او و زیانکار شدند اینجا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده اید این راه ها را که می گشتید

وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و این راه ها را که می گشتید

وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و این راه ها را که می گشتید

وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و این راه ها را که می گشتید

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

استغفر

ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هَمْدِ اِي. بختايشده هربان
 احْمِ تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كِتَابُ فُصِّلَتْ
 ايتة قرنا عرنا القوم يعلمون بشرا و نذرا
 ايت او قران عریت برای ویکه میداند مرده دهنده و نرسانده
 فَاَعْرَضَ كَثَرٌ عَنْهُمْ وَفَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ وَقَالُوا
 بيس روی گردان شدند از ایشان بی شنوند و لغت
 قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا
 دلهای ما در پرده است از آنچه میخواند شما ما را بوی آن در گوشهای
 وَقُرُونٍ بَيْنُنَا وَبَيْنَكُمْ حِجَابٌ فَاعْمَلُوا إِنَّا
 لری و در میان ما و میان کون ستر می پس کار کن هر اینها
 عَمَلُونَ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
 کار کنند که هم بگو جز این نیست که من آدمیم مانند شما و می کرده شود بوی
 إِنَّمَا الْهَكْمَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا
 که پروردگار شما معبود یگانه است پس راست شوید بوی او و طلب
 وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ
 و دای ان مشرکان انرا که نمیدهند زکوة را و
 هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 ایشان با حرت نامعتقدند هر اینه انانکه ایمان آورد و کرد
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ قُلْ أَنتَ كَرُمٌ
 که رشایسته ایشان است مزد غیر موقوفه بگو آیت شما
 لَتَكْفُرُونَ يَا لَيْلَى خَلَقَ الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
 نامعتقد شوید بیکه افزیز این در دوروز و
 وَجَعَلَ لَكُمُ الْغُلَامَ الْفَرِحِينَ وَجَعَلَ
 نقر میکند برای او همسر از انبیت پروردگار عالمها و پیدا کرد

فَهَا رَوَّاسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
اقْوَاتَهَا فِي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَاءً لِّلْسَابِلِينَ ثُمَّ
اسْتَوَى اِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَالْاَرْضُ اَنْتِي طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قُلْنَا اسْتَدِينَا
طَائِعِينَ فَقَضَيْنَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
وَاَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ اَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ
الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً
مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ اِذْ جَاءَتْهُمْ الرِّسَالُ
مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَخَلْفَهُمْ اَلَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ
قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَاِنَّا بِنَا
اُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرًا فَاَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّْا قُوَّةً
وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نُبْصِرُ لَوَقَعُوا فِتْنَةً عَلَيْنَا لَعَلَّنَا
وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نُبْصِرُ لَوَقَعُوا فِتْنَةً عَلَيْنَا لَعَلَّنَا

دران کوه ها بالای آن و برکت نهاد در آن و اندازه کرد در آن

وقت اهل ابرهه در چهار روز واضح کرده شده برای سوال کنندگان باز

استوید شد بسوی آسمان و او دود پس گفت او را

زمین را بیا بید بخوشی یا ناخوشی کعنه هر دو اندیم

بخوشی پس ساخت هفت آسمان در دو روز

و وحی و شد در هر آسمان یک فرمان را و بیا بر استیم آسمان

دنیا ببحرا عنان و کما بر استیم ایشیت بدایم خدای غالب

و انما ایس اگر روی کرد آن شوند پس بگو ترسانیدم شمارا از حقوی

مانند عقوبت عاد و ثمود چون از بدیشان پیغام بران

پس روی ایشان و از پیش ایشان که عبادت کنید مگر خدا را

کعنه اگر خواستی خدا برود در کار ما و فرودست دی فرشتگان پس برانیم

فرستاده شد پیراهان این معتقدیم اما قوم عاد پس کبر کردند

در زمین و کعنه کیست زیاده تر از ما بعوت

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ

قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْكُمُونَ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا تَنْبَأُكَ بِهِمُ النَّارُ

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ تَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
 وَدُرُودِهِمْ بِمَا نَبِيٌّ خَيْرٌ مِنْكُمْ كَوَافِي دُورِهَا كَوْنِهَا
 لَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
 لَا يَعْلَمُ كَثْرَائِمَاتٍ تَعْمَلُونَ وَذَلِكَ ظَنُّكُمْ أَنَّ اللَّهَ
 ظَنَنْتُمْ بَرَكَةَ أَرْضِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
 فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ وَقَصَبْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا
 لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
 فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
 إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا
 لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 فَلَنْ يَغْنَى الَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَتَتْهُمْ أَوْ
 لَكِنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَلِكَ جَزَاءُ
 أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَامُوا مُخْلِطِينَ جَزَاءُ مَا
 كَانُوا يَكْفُرُونَ

ارسته کرد

وعدده عذا

کافرا

بجمله

كَانُوا يَأْتِينَا بِحُجَّتُونِ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا
بودند یا آیت ما بخار میکردند و گفتند کافران ای پروردگار ما
أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلْنَاهُمْ
آما را ان دو فریبی که گمراه ساخت ما را از جن و آدمی نهاد در ایمان پرورد
تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ إِنَّ الَّذِينَ
زیر پد های خود تا شوند از مرد تر ماندگان هراینه انانکه
قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنْزِيلُ عَلَيْهِمْ
گفتند پروردگار ما خداست باز قایم ماندند فرودی ایند بر ایشان
الْبَلَاءُ الْآلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
درنگان که ترسید و اندوه مخورید و خوشحال شوید همیشه که
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
شمارا دعه داده میشد ما دستان شما بودیم در زندگانی
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَىٰ أَنْفُسُكُمْ
دنیا و در آخرت و بر شماست در اینجا آنچه بطلبید نفس شما
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ
و شماست آنچه در خواست کنید همانی را از امر زکار هرایان
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
و کیست بیکوتر باغبان رحمن که دعوت کرد مردم را بوی خدا و کار شایسته کرد
قَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ
گفت هراینه من ای مسلمانان و برابر نیست
وَلَا السَّيِّئَةُ أَذْفَعُ بَالَتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِينَ
و بدست جواب باند ده بختی که آن بهتر است پس انگاه انانکه
بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَابَاةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ وَمَا يُلْقِيهَا
بیان تو و میان دی دشمنی است گویا کار ساز خویشا و گشت و قرین کرد و
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو طَعْنٍ عَظِيمٍ
مگر انانکه صبر کردند و قرین کرده شود مگر صاحب طعن بزرگ

وَمَا يَنْزِعُ عَنْكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ فَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادَتَهُمْ فَاقُلْ مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنْ
رَبِّكَ يَسْأَلُكُمْ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرْبِيَ الْأَرْضُ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنْ
الَّذِي أَحْيَاهَا لِلْحَيِّ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا
أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ مِمَّنْ يَمُوتُ بَلْ مِمَّنْ يَمُوتُ
الْقِيمَةُ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا لَنَكْرِمَنَّاهُمْ وَنَكْرِمَنَّاهُمْ

و اگر باز کردی از تو دوزخ را و شیطان باز کردی از تو دوزخ را پس بپناه طلب کن

ببخشد او برای تو خدا سوار دانست و از نشانه های او است و

روز و آفتاب و ماه و سجده کنید آفتاب را و

نه ماه را و سجده کنید خدا انکه او را این چیزها اگر هستند

او را عبادت کنند پس اگر کسی بگوید که من از چه مال انکه نزد ملک

بروردگار تو بپایان کند او را است و روز و آیتان

مازه نشوند و از نشانه های او است که می بینی زمین را فرسوده

پس چون فرو داد و دیدم بران آب را بچشند و ببلندند بر این

انکه زنده کرده است زنده کننده مردگان است برای او و بر هر چیزی توانا است

بر اینه انکه بخردی کردی در آیات ما بپوشید و بپوشید بر ما

ایا کسیکه انداخته شود در آتش بهتر است یا کسیکه بپاید این شده روز

و قیامت بپوشید هر چه خواهید برای خدا با یکدیگر میکنند این است

بر اینه انکه کافر شدند بفران چون آمد بر این و انکه

السجده
الاولی

لَكَيْتُ عَزِيزٌ ^۱ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا

مِنْ خَلْفِهِ ^۲ تَنْزِيلُ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ^۳ مَا يُقَالُ لَكَ

الْأَمَّا قَدْ قِيلَ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذَوُّ

مَغْفِرَةٍ ^۴ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ^۵ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا

أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ^۶ أَعْجَبِي وَعَرَبِيٌّ

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ^۷ وَالَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ^۸

أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ^۹ وَلَقَدْ

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ^{۱۰} وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ^{۱۱} وَإِنَّهُمْ لَكُفٌّ

شَكٍّ مِنْهُ ^{۱۲} مُرِيبٌ ^{۱۳} مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ^{۱۴} وَ

مَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ^{۱۵} وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ^{۱۶}

إِلَيْهِ يَرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ^{۱۷} وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ مِنْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والعشرون
الخامسون

اَكْبَامُهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَآبَعِلَہٗ
وَيَوْمَ يَنَادُهُمْ اٰہِنُ شُرَكَآئِیْ قَالُوا اِذْ نَكَرَ مَا
مِنَّا مِنْ شَہِدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ
مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجْصٍ لَا یَسْمُرُ
اِلَّا نَاسٌ مِنْ دُحٰۤءِ الْخَیْرِ وَاَنْتَ سَہٌ فُیْضٌ
تَقُوْطُ وَلَیْنٌ اِذْ قَنَہٗ رَحْمَۃٌ مِّنَّا مِنْ عَبْدٍ ضَرَّاءُ
مَسَّتْہٗ لَیْقُوْا لَہٗ نَالِیْ مَا اَظُنُّ السَّاعَۃَ قَائِمَہٗ
وَلَیْنٌ رَّجَعْتُ اِلَی رَبِّیْ اِنْ اِلَیْ عِنْدَہٗ لَکُنْہٗ
فَلَنَنْبِیْنَ الذِّنَّ کُفْرًا وَاِیْمًا عَمَلًا وَلَکِنْ یَقْنٰہُمْ
عَذَابٌ غَلِیْظٌ وَاِذَا اَنْعَمْنَا عَلَی الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَآجِیْنِیْہٗ وَاِذَا مَسَّتْہٗ الشَّرْفُ ذُوْ دَعَآءٍ
عَرِیْضٌ قُلْ اَرَاۤیْتُمْ اِنْ کَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰہِ ثَمَرٌ
کَفَرْتُمْ بِہٖ مَنْ اَصْلُ مَنْ هُوَ فِی شِقَآءٍ یَّجِیْدٍ

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ

يَتَّبِعِينَ لِمَهْ آتَاهُ الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَٰ

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِلَّا أَنْتُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ

إِلَّا أَنَّهُ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بِكُلِّ شَيْءٍ مُخْطَئٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَحْمٌ عَسَقٌ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِكَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ تَكَادُ السَّمَوَاتُ

يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

نَبِيِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا لِمَنْ أَتَاهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ

أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَتُنذِرَ أُمَّ

الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْزِلُ رِجْمًا الْجَمْعُ لَا مَرْتَبَ

کمر را و انانکه کردا هستند و جز ساقی از درخت نیست

فِيهِ فَرَقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرَقٌ فِي السَّعِيرِ وَلَوْ شَاءَ

دران اگر دبی در بهشت باشند و اگر دبی در دوزخ و اگر خواستی

اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ

خدا اگر داندی ایشان را یک است و لیکن درمی آورد هر که را

يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَكَيْلٍ

خواهد بر رحمت خود و ستمکاران ایشان را هیچ کارساز نیست

لَا نَصِيرَ أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ فَلِلَّهِ

باری و پنداره آید و ستمان گرفتند بخیر خدا پس خدای

هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مومن است کار ساز و مومن زنده میکند مردگان را داد و بر هر چه توانا است

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ

و آنچه اختلاف کردید دران هر چه باشد پس فیصل کردن او حواله کند است بخت

اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ فَاطِرُ

خدا پروردگار من بر او توکل کردم و بسوی او رجوع میکنم آفریننده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

آسمانها و زمین است بعد کرد برای شما از جنس شما

أَزْوَاجًا وَمِنَ الْإِنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ

زنان را و بعد کرد از جنس چهار پاییان اقسام چند برانده میکند شما را

فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَهُ

با بنیست مانند او چیزیست و ادست شنوای بینا و ادبست

مَقَالِدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

کلیدهای آسمان و زمین گشاده میکند روزی هر که را

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ شَرَعَ لَكُمْ

خواهد و نمک میکند برای هر که خواهد بر آینه او بهر خبر داد است مقرر کرد برای شما

شَرَعَ لَكُمْ

مقرر کرد برای شما

مقرر کرد برای شما

مقرر کرد برای شما

مقرر کرد برای شما

مقرر کرد برای شما

مقرر کرد برای شما

سوره
نوح

مَنْ الدِّينَ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

از این آنچه امر کرده بود با قاست آن نوح و آنچه وحی فرستادیم بپوی تو

وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْمُوا الدِّينَ

و آنچه امر کردیم با قاست آن ابراهیم موسی و عیسی را که قائم کنند دین را

وَلَا تَتَّبِعُوا فِيهِ كِبْرًا عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ

و متفرق مؤیدان و ستوار آمد بر مشرکان آنچه بخوانی ایشان را بدان

إِلَيْهِ اللَّهُ يُجْتَبَى إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ

خدا بر هر چه بخواهد خود را بر هر که خواهد و راهنما بر بپوی خود

مَنْ يَنْتَبِئُ وَمَا تَفْقَهُوا إِلَّا مِنَ تَعْدٍ مَا جَاءَهُمْ

بر هر که رجوع کند و بر آنکه نشنند اینها که بعد از آنکه آمد بر ایشان

الْعِلْمُ نَغِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ

دانش را آنکه شد در جدایان خود و اگر نبود کلمه که سابقا ما در خدا

رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

برورد که خود که جهلت داده شوند از ما می بیند فیصل کرده بشد میان ایشان

أَوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ تَعْدٍ لَهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيدٌ

داده شد ایشان را کتاب بعد از انبیا در شکست بپوی اندر از دین

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ

پس بپوی این دین و استقامت کن و قائم باش با آنچه بر تو آمده شد و از هر چه کن

أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ

خواهش این که قرآن را و بپوی ایمان آوردم با آنچه فرود آورد خدا بر کتاب که هست

أُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا

و فرموده شد مرا که انصاف کنم میان شما خدا پروردگار ماست و پروردگار شماست

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ

ما را اعمالها بر ماست و شما را اعمالها بر شماست گفتگو نیست میان ما و میان شما خدا

يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَالَّذِينَ يَحْجُوزُونَ فِي

جمع میکند میان ما و شما و بپوی دولت نداشت و آنکه گفتگو میکنند در

و بر آینه آمانی

مکرم

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِبَ لَهُ جُحْتُهُمْ دَاخِضَةً

خدا بعد از آنکه قبول کرده شد فرمان او را مکابره ایشان باطل است

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

نزدیک پروردگار ایشان و بر ایشان است خشم و ایشان را است عذاب سخت

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا

خدا آن است که فرود آورد کتاب را بر راستی و نوزاد او را نیز و چه چیز

يُدْرِكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ يَسْتَجِيبُهَا الَّذِينَ

مطلق ساخت ترا بر این حقیقت قیامت نزدیک است و در وقت سبقت قیامت را

لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا

آنکه ایمان ندارند بر آن و آنکه باور داشتند ترسانند از آن و

يَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي

میدانند که آن راست است آگاه شو بر این آنکه مکابره میکند در

السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ

آدم قیامت بر این در گمراهی دور آن خدا هر چه است بر بندگان خود

يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ مُنْكَانَ

روزی میدهد هر را خواهد و دوست توانا بر غالب هر که خواهد

يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزَدَكَ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ

کشت آخرت بخواهد برای او و کشت او و هر که

يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ

خواسته باشد کشت دنیا بدیم او را بعضی دنیا و نیست او را در آخرت

مِنْ نَصِيبٍ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ

بخ نصیب آیا که قرآن را شرکبان است که مقرر کردند برای ایشان از دین

مَا أَلَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّ

آنچه فرموده است آنرا خدا و اگر نبود و عن شقیص کردن البتة فصل کرد

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ تَرَى

بیان ایشان و بر این است که آنرا است عذاب درد دهنده هر چندی

الظالمين

الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ

سبحان را از زبان از جزای آنچه بعل آوردن و آن البته رسیده است بان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي مَرْفُضَاتِ

و اما آنکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در سینه زار

الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ وَعِنْدَ رَبِّهِمْ ذُلٌّ

بوستاها باشند ایشان را باشد آنچه در خواست کنند نزد یک هر دو در کار و چون است

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ

فضل بزرگ این آن است که مژده میدهد خدا

عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ

آن بندگان خود را که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند و بگویم از شما

عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ

بر روی حق مژدی پس با چه بین که بر می دهد حق از میان خویش و ندان و بر که بگردد

حَسَنَةً نَّزَّلَهُ فَمِنَ حَسَنَاتِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

چنین بفرایم برای او در آن حسن را بر آید چه از کار و در شایسته است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ

آیا بگویند بفرایم افتر کرده است بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا

يَخْتِمَ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ

هر بطلد بر دل تو و نابود میکند خدا بیهوده را و اثبات میکند حق و درست را

بِكَلِمَةٍ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذُنُوبِ الصُّدُورِ وَهُوَ الَّذِي

بگفته ای خود را بر آید داناست آنچه در سینه است و اوست آنکه

يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ

قبول میکند توبه را از بندگان خود و در سبکدزد از جرمها

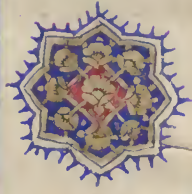
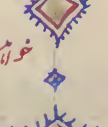
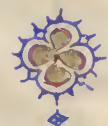
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا

داند آنچه میکنید و قبول میکند دعای آنکه ایمان آوردند

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ

کارهای شایسته کردند و زیاده میدهد از فضل خود و که کفران

وَاللَّهُ

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ

از آسمان بهشت عذاب سخت و اگر فراخ کردی خدا رزق را بر بندگان

لَيَبْغُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزَلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ ۝

اینها فساد میکردند در زمین و لیکن فرود می آید تا اندازه آنچه خواهد

أَنَّهُ يَعْزِزُ بِعِبَادِهِ نَجْمٌ بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ

بر اینها خدا بر بندگان خود آفتاب است و اوست آنکه فرود می آرد باران

مَنْ بَعْدَ مَا قُتِلُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ

بعد از آنکه میبندند و برانگیزد میسر و رحمت خود را و اوست کارساز

الْحَمْدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

ستودگار و از نشانیهای او آفریدن آسمانها و زمین است و

مَا بَثَّ فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَأْتُوا

و آنچه برانگیزد گروه است در میان این هر دو از جانوران و او بر همه اوردن ایشان و بیک

قَدَرٍ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا تُسَبِّحُ بِهَا كَثِيرٌ

تواناست و بر چه برسد شما از سختی پس تسبیح کنید آنرا که بسیار است که بجز او در آسمانها

وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَمْرِ

و در بگذارد از بسیاری و میبندد شما تا بجزرساننده در زمین

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

و نیست شما را بجز خدا هیچ کارساز و نصرت دهنده و

مِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ إِنَّ يَسَّ

از نشانیهای او کشتن کشتیهاست در دریا مانند کوهها اگر خواهد

يُسْكِنَ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظُهُرِهِ ۝ إِنَّ فِي

باز دارد و باران پس استاده شود و کشتیها بر پشت دریا بر اینها درون

ذَٰلِكَ لَآيَاتٌ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ أَوْ يُوقِفُهُنَّ بِمَا

مقدمه نشانیهاست بر صبر کنندگان و بگذارد از زمین یا اگر خواهد بگذارد آنها را

كَسَبُوا أَوْ يَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ

بسیار و در بگذارد از تقصیرات بسیار و بگذارد آنها را

سور

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحْصِنٍ فَمَا أَوْتِنَاهُمْ

حقوقت میکنند در آیات ما که نیست ایشان را هیچ محصن پس آنچه داده شد

مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

از چیزی که اندک بهر وقت است از زندگی در دنیا و آنچه نزد خدا بهر وقت

وَابْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ زَنبِهِمْ يُتَوَكَّلُونَ ۚ

و باقی بماند برای آنانکه ایمان آوردند و بر زنده گران خود توکل میکنند و

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا

آنانکه بر بزرگترین گناهان بزرگ و بزرگترین گناهان

مَا غَضِبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ۚ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ

بجای می آیند ایشان ای آمرزند و آنانکه قبول کردند فرمان پروردگار خود

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَ

و بر پا دارند نماز را و کار ایشان را مشورت میکنند و

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ

از آنچه روزی دادیم ایشان را خرج می کنند و آنانکه چون برسد بپایان

الْبَغْيِ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۚ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ

نقدی ایشان انتقام میکند و جزای بدی بدیست

مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

مانند آن پس در گذارد و با صلاح آید پس مزد او بر خداست بر آنچه خدا دوست

الظَّالِمِينَ ۚ وَلَئِنْ أَنْتَ بَعْدَ ظِلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا

مستدار ظالمان را و بر آنچه کسی انتقام کند بعد مظلوم شدن خود پس ایضا عذبت

عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۚ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ

بر ایشان از هیچ راه ملامت جز آن نیست که راه ملامت بر آنجا ملامت که ظلم میکنند

النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ

بر مردمان و فساد میکنند در زمین ناحق

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلَئِنْ صَبَرُوا وَعَفَرْنَا إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ

ایشان رست عذاب دردناک و اگر صبر کنند و بیا مرزد بر آنچه این صفت از

عَزَمَ الْأُمُورَ وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَاسِلٍ

کارهای مقصود است و هر که گمراه کند خدا این نیست اورا هیچ کار سازی

مَنْ بَعْدَهُ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ

بعد از وی و بر بی که استخوان را چون معاینه کنند عذاب را

يَقُولُونَ هَلْ أَلْمِزْنَا مِنْ سَبِيلٍ وَتَرَاهُمْ

گویند آیا هست بوی بازگشتش هیچ راهی و بر بی که ایشان را

يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا خُشَعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ

پس آورده شوند نزد یک دوزخ استواضع شدن از خواری می ترانند

مِنْ طَرَفٍ خَفِيَ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ الْخَيْرِ

بگوشت چنانچه پنهان شده و گفتند اهل ایمان برای آن زمان کاران

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

آنانند که در زمان دادند خویش را او خویش و ندان خود را روز قیامت

إِلَّا إِنْ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ وَمَا كَانَ لَهُمْ

آگاه شو برای آنکه سنگاران در عذاب دایم باشند و نباشند آنرا

مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلْ

کار سازان که نصرت دهند آنرا بجز خدا و هر که گمراه کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ اسْتَجِبُوا لِلَّهِ كَمَا كُنْتُمْ قَبْلَ

خدا این نیست اورا هیچ راهی فرمان قبول کنید برورد کار خود را پس از آن

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ بَلَاءٍ

که بیاورد روزی که بازگشت نیست آنرا از جانب خدا نیست شمار هیچ نیای

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ تَكْوِينٍ فَوَاقِعًا

آزور و نیست شما را هیچ بازجو هستی شده پس اگر روی برداشت

أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ

پس رساندیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو که بعام رسانیدی و

لَا نَأْذَاكَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ بِهَا وَإِنْ

و هر آینه ما چون بچنانیم آذوسی را از جانب خود در جمعی شادمان شود آن و اگر

سوره اعراف

تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةً يَبْأَقَدِمَتَ أَيْدِيهِمْ فَنَ الْإِنْسَانَ

برسد او میان سببی تا بچندین فرستاده است ایشان آید

كُفُورًا لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَلْقِ مَا يَشَاءُ

تا بسازد ازنده است خدا بر است و پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند هر که خواهد

يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا نَا وَ يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورِ

حق میکند و بر که خواهد و عطا میکند هر آن که خواهد

أَوْ يَرْوِجُهُمْ ذُكْرًا نَا وَ يَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ

پاد و فرزند او را دهر آن در خزان و بسیار و بر که خواهد

عَقْمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ

تا را نیند بر ایند او را ناولوات و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید

اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ يُرْسِلُ

تا و خدا مکر بشارت یا از پس پرده

رَسُولًا فَيُوحِي بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى حَكْمٍ

برشته را پس نازل کند بحکم خدا آنچه خواهد بر ایند خدا بلند مرتبه با عظمت

وَكَذَلِكَ وَحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ

و بچین و وحی فرستادیم بوی تو قرآن را از کلام خود نمیدانستی

تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ

که چیت کتاب و نیدانستی که چیت ایمان و لیکن ساختیم اسم دی را

نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ

روشنی راه بنما سم بان و بر را خواهیم از نیکان خویش و بر ایند

لَتَهْدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي

بمایت میکند بوی راه راست راه خدا که ادر است

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَصَدَّقْ

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است آگاه شو بوی خدا با کثرت

سورة الجاثية

الأمور

وهي تسع وثلاثون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحکم والکتاب المبین انا جعلناه قرءانا عربیاً لعالم
مسموع بکن

تَعْقِلُونَ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلَى حَكْمٍ
و براینه این کتاب در لوح محفوظ برآینه باشد در باب حکمت

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا سَأَلْتَهُمْ

وَلَا يَرْجُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مِثْلُ الْأَوَّلِينَ وَلَكِنْ

سخت تر از ایشان باغبند و رفت درازی و مذکور شد و استمان بحین و اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
سؤال کنی از ایشان که چه کسی بسازید آسمانها و زمین را البته گویند
خَلَقَهُمُ الْغَنِيُّ الْعَلِيمُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْبَصَرَ

بها فریادینهارا خدای غالب و دانا دلگشت که ساخت برای شما زمین را
مَهْلاً وَجَعَلَ لَكُمُ فَهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
وہی ہے کہ فرود اور داز آسمان آسے باندہ

بِهِ بَلَدٌ مِثْلًا كَذَلِكَ مَخْرُجُونَ وَالَّذِي خَلَقَ
يَوْمَ تَشْهَرُ مَرْدَةً رَا بَعْضُهَا مِنْ دُخَانٍ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ يَوْمَ تَسْهَرُ

افسوس که تمام آن وسعت برای شماست

مختصر

مَا تَرْكِبُونَ لَتَسْتَوِيَ عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا

چیزی را که بران سوار شوید تا راست بنشینید بر پشت مرکوب باز یاد کنید

نِعْمَةً رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ اللَّهِ

نعمت پروردگار خود را در وقت ایستادن بران و بگوئید باری خدا را

سُبْحَانَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّبِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا

که سحر ساخت برای ما این مرکوب و اگر ما نبودیم ما بران توانا و برای ما یسوی بودگار

لَمُنْقَلِبُونَ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْأً إِنَّ

رجوع خواهیم کرد و مقرر کردند برای خدا از بندگان اولاد را برآیند

الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ أَمْ اتَّخَذَ مَا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

آدمی را ناسپاس است ظاهر آیا گرفت خدا از مخلوقات خود دختران

وَأَصْفَكَ بِالْبَنِينَ وَإِذَا ابْشَرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ

و برگزیده است شمار را به پسران و چون خبر داده شود یکی از ایشان بآنچه ضربه شد

لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

برای خدا روی او سیاه گردد و او بزرگتر باشد

أَوْ مَنْ يَنْشِئُوا فِي الْحُلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ

آیا آنرا که در دهانه میخورد در زبور داد در صفت خصوصیت او

مُبِينٌ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ

ظاهر کردند و مقرر کردند اندر دختر فرشتگان ایشان که بنده گان خدا اند

إِنَّا أَنَا أَشْهَدُ وَآخِلَقَهُمْ سَكَبْتُ شَهَادَتَهُمْ وَ

ایا حاضر بودم نزدیک امیر پیش ایشان نوشته خواهر شدند این گواهی

يُسْأَلُونَ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ

و پرسیده خواهند شد و گفتند که فرمان اگر خواستی خدا پرستش میکردیم این را

مَا لَهُمْ بِيَدِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

بیت ایشان را ما بمقدوره دافین نیستند ایشان را اگر دروغ گوئی

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

ایا داده ایم ایشان را کتابی پیش از قرآن پس ایشان بآن کتاب چسبیده اند

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ

بلکه گفتند بر آئینه ما یافتیم پدران خود را بر دینی و بر آئینه

آثَارِهِمْ مُّقْتَدُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ

بی این که از راه یافتگانیم و همچنان بر سرستادیم پس از

قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرِ الْأَقَالِ مُتْرَفُوهَا إِنَّا

تو در هیچ دینی سرستاده را نگرفتند متعلمان آن دین بر آئینه

وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُّقْتَدُونَ

ما یافتیم پدران خود را بر دینی و بر آئینه ما بری است که متابعت کنندگانیم

قُلْ أَوْ لَوْ جِئْتُكُمْ بِآهِدَىٰ مِّمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

گفت بهیچ آیه بر متابعت پدران منفر مینماید اگر چه او رده ام بنیادی که زاده تر راه میزد

آبَاءَكُمْ قُلُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۚ فَانْتَقِمْنَا

از آنکه پدران پیشد گفتند بر آئینه ما آنچه فرستاده شد شما را همراه آن ما معتقدید پس انتقام شد

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

از ایشان پس درنگ بگویند عاقبت دروغ دارند کان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَإِلَىٰ أَهْلِهِ

و یاد کن چون گفت ابراهیم پدر خود را و قوم خود را بر آئینه بنی تعلیم از آنچه

تَعْبُدُونَ إِلَّا الْإِلَهَ ۚ فُطِرَ فِي فَاتِهِ سِتْرٌ ۚ

شمارش کن کند الا آن سبکه بیا فرید مرا بپل بر آئینه او پدایت خواهد کرد و مرا

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و ساخت خدا کلمه تو جید را سخن باقی مانده در غرض نمان تا بود که کار آن رجوع کنند

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَ

بلکه بهره مند سازید ایشان را و پدران ایشان را تا و میباید آمد بر دینی راست

رَسُولٌ مُّبِينٌ ۚ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ

بنوعی بر طایفه بر و این که آمد بر ایشان دین راست گفتند این حادوست و

وَأَنبَاءٌ كُفْرُونَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ

بر آئینه ما بطلان ما معتقدیم و گفتند چرا نازل نکرده شد این قرآن

بِرَأْسِهِ ۚ

بر آئینه ما بطلان ما معتقدیم و گفتند چرا نازل نکرده شد این قرآن

عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرِيبَيْنِ عَظِيمٍ أَهْمُ يَقْسُمُو زَرْحَتِ

بر مردی از اهل اهل و آن ایا ایشان قسمت میکنند زرحت

رَبِّكَ نَحْزُقُ قَسْمًا بَيْنَهُمْ مَعِشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و در دوزخ کارها قسمت کرده ایم در میان ایشان گذران ایشان از زمین کافیه دنیا

وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ

و بلند مرتبه را حتم بعض ایشان بر بعض برتریم تا متغیر گردد

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ بِنَا وَرَحْمَتِ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا

بعض ایشان بر بعض یا و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه

يَجْمَعُونَ وَلَوْ لَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً

جمع میکنند و اگر نه احتمال آن بود که باشند مردمان همه یک کرده

لَجَعَلْنَا مِنَ الْكَفَرِ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فُضَّةٍ

النه ساخته ایم برای کسی که با مستغفرت بخدا برای خانه های ایشان سقفها از نقره

وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَ

درود با آنها و درگاهها بر آن بالا برآیند و برای خانه های ایشان دروازه های

سُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونَ وَزُخْرُفًا وَزَكَاةً لِّكَ

از گنجها که بر آن نقره زنده باشند و زیبا و زینت و زکات همه این

لِّمَا تَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ عِنْدَ رَبِّكَ

مگر اندک بهره مندی از زندگی دنیا و آخرت نزد یک پروردگار تو

لِّلْمُتَّقِينَ وَمَنْ يَعْشُ عَرْزُهُ لِرَّحْمَنِ نُقِيطِ

مستقیان است و هر که عاقل شود از یاد خدا بر کارهای برای

لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصَدُونَ عَنْ

او شیطان بی آن او را همگوش بود و هرگاه طبل باز میدارند و ایشان را از

السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ خَتَّ إِذَا

راه می خندارند که ایشان راه یافته اند تا آنوقت که آوی

جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ

بیا پیش من کویدی که کشی در میان من و میان تو مسافت مشرق

ہیں برعینہی تو دسود مذہب شمارا امروز از بکہ سنم کرده اید

آلہ از عذاب باہم ترکیب بائید یا محمد آیا تو مبتلا سے نہ ہوا

کران گرا با راه مبتدائی کوران را و آئین را که در کربابی

ظاہر ہے کہ اگر اسی عالم پریم نرا ہیں البتہ اسی جماعۃ انقیام کشند کا بنم

ظاہر ہے کہ اگر اسی عالم پریم نرا ہیں البتہ اسی جماعۃ انقیام کشند کا بنم

وَمِنْ بَيْنِكَ لَدَى وَعْدٌ لَكُمْ فَأَعِظُوا عَلَيْهِمْ

فَاَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي اَرْحَمُ النَّاسِ اِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ

سورة مريم

راستے کو ہر جہت پران ہند ہے را و نوم ہوا و سنا

سوال کرده خواهید شد و بر سر آریانا که فرستاده بودیم پیش از تو از بهمنران خود

اجعلنا من دون الرحمن ايهه يعبدون

وَلَقَدْ سَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

[illegible]

نعت برای ابن عباس علیه السلام بر در درگاه علی بن ابی طالب علیه السلام

ماکتبهای مانا کهان الکسان ازان میخند میزند و می شود دیم بایشان اسبح

ایہ الہی گبرین احمد و احمد امیر

لَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ ۚ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّحَرُ ادْعُ لَنَا

بود که انسان را رجوع کنند و گفتند ای جادوگر دعا کن بر ما

رَبِّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ اِنَّا لَمُهْتَدُونَ ۚ فَلَمَّا

پروردگار خود را آنچه در حق کرده است از تو گواهی دادیم ما را به راه بافتن گناهم پس آن بندگان

كشْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ ۚ ذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ۚ وَنَادٰ

کرد و در کردیم از ایشان عذوبت را تا که ایشان عهده بستند و آواز داد

فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ۚ قَالَ يَقَوْمِ الْيَسْرِ لِمَ مُلْكُ مِصْرَ

فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم من آیا نیست بر من پادشاهی مصر

وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِيْ ۚ فَلَا تَبْصُرُونَ

و این چو بهای می رود زیر گشتن این آبهای می بینید

اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مِنْ يَّوْمٍ مِّنْ يَّوْمٍ لَا يَكَادُ

ای من بلکه بهترم از این شخص که او ای حور است و نزد گشت و نزدیک است

يَبِيْنُ ۚ قُلُوْا لَا اَتٰقِيَ عَلَيْهِ اَسُوْرَةٌ مِّنْ ذٰهَبٍ اَوْ

که سخن واضح گویم پس هر آنکه در آورده شد بر من سخن دشواریها از من

جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنٰتٍ ۚ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

با چرا بیا آمد همراه او فرشتگان مجتمع شده پس بغفل کرد قوم خود را

فَاطَاعُوْهُ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۚ فَلَمَّا اَسْفَوْنَا

پس قبول کردند فرمان او را زیرا ایشان بودند نادرده افسوس پس آن هنگام که بخت آوردند

اِنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۚ فَاغْرَقْنٰهُمْ اٰجَمٰتٍ ۚ فَجَعَلْنٰهُمْ

انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق ساختیم ایشان را بهمیگی پس ساختیم ایشان را

سَلَفًا ۚ وَمِثْلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ ۚ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ

پس رود و داستان پسینان و آنگاه که داستان زده شد بر سر مریم

مِثْلًا ۚ اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ۚ وَقَالُوا اءِالٰهُنَا

نما که قوم تو از این داستان آواز بلند میکنند و گفتند ای معبودان ما

خَيْرٌ اَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ الْاَجْدَالُ اَبَلْ هُمُ قَوْمُكَ

بهتر اند ما کسی آن حرف نزدند با تو که بمکاه برده بلکه ایشان قومی

محرر

خَصِمُونَ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ

خصومت کننده اند نیست صبی که بنده که انعام کرده ایم بر وی دشمن او را

مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ

نشانه برای بنی اسرائیل و اگر میخواهیم البتہ میگردیم که بیل شما

مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ وَلَئِنْ لَعَلَّكَ لِلسَّاعَةِ

فرشتگان در زمین عاقبت شوند و هر آنکه صبی نشانه است بجا است

فَلَا تَمْتَرُنْ بِهَا وَاتَّبِعُوا هَذَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ

پس شکیبایی در آن و بگو بر وی سخن کنید اجتناب راه راست

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

و باز نگذار دشمنان شیطان بگریزند او در حق شما دشمن آشکار است

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ

و آنجا که آمد عیسی با بینه ها گفت آمده ام شما

بِالْحِكْمَةِ وَالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ

حکمت را و باین گویم برای شما بعضی آنچه اختلاف میکنید در آن

فَنُفِئَةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي

پس بر سید از خدا و فرمان کن برید برای خدا برورد کار کن

وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ فَأَخْتَلَفُوا

و برورد کار شماست پس بر سید از اجتناب راه راست پس اختلاف کردند

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ

براهین در میان خویش پس دای آنان را که قسم کردند از

عَذَابِ يَوْمِ الْاِمْ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ

عقوبت روز در دوزخ انتظار میکنند که قیامت را

أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ الْأَخْلَاقُ

که با بر ایشان ناگهان و ایشان خبردار نباشند دوستان

يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

آن روز بعضی ایشان با بعضی دشمن باشند مگر پرهیزکاران

محرر

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگان من نیست هیچ ترس برای شما امروز و نه غمنازی و نه اندوه

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْآيَاتِ وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ادْخُلُوا

ای بندگانی که ایمان آوردید بآیتها و مسلمان بودید

الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ

در بهشت شما و زنان شما چون حال سنجی گردانیده شود در ایشان

بَصَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَآكَوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُ

گامهای زرین و در آن زر و کواکب نیز و در ایشان باشد آنچه خواهی

الْأَنْفُسُ وَتِلْكَ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

نفس و لذت گیران در میان اوینها و شما آنجا جاوده ماند

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و این آن بهشت است که عطا کرده شد شما را بسبب آنچه عمل میکردید

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ إِنَّ

شما در آنجا میوه بسیار که از آن بخورید

الْجُرْمِ مِنْ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ لَا يَفْتَرُونَ

گناهکاران در عذاب و در جهنم جاوده اند و دروغ نمیگویند

عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ

از ایشان عفو نیست و ایشان در آن مایه شدند خاموش باشند و در میان برایشان چنین

كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ وَنَادُوا إِلَىٰ مَلِكٍ لِيَقْضَ عَلَيْنَا

بودند ایشان ستمکاران و دادند و میگویند که ای مالک باید که حکم کند بر ما

رَبِّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ

پس در دروغ و دروغ گوید بر اینها شما همیشه راست میگویند

وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لَخَلِقَ كِرْهُونَ أَمْ أَيْبَرُمُوا أَمْ

و لکن اکثر شما سخن راست را نمانحوا یا بنده ای غم مصمم کرده اند بر کاری

فَأَنَّا مَبْرُمُونَ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ

پس هر آینه ما بر اینها مصمم نمیکشید یا ای پندارنده که ما نمی شنویم سخن ایشان

وَنَجِّهِمْ بَلَىٰ وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ قُلْ

و سرگونی ایشان را آری بشنوبم و فرستادگان ما را و کتابت ایشان بنویسند

إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعِبْدِينَ

اگر بفرشی باشد خدا را فرزندی من پس من نخستین عبادت کنندگان باشم

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

بالست هر در دگر آسمانها و زمین خداوند عرش

عَمَّا يَصِفُونَ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ

از آنچه بجا می آید پس بگذار ایشان را در باطن محبت کنند و بازی کنند و بازیگرند

يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ وَهُوَ الَّذِي فِي

ملاقات کنند بان روز خوار که وعده داده بنمود ایشان را و اوست آنکه در

السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ

آسمان فرمانرواست و در زمین فرمانروا و اوست با حکمت

الْعَلِيمُ وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

و انما او بسیار با برکت آنکه او است بادشاهی آسمانها و زمین

وَمَا يَدْنُهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و آنچه در میان هر دو است و نزدک است علم قیامت و بسوی او رجوع کرده

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ

و نمیتوانند آنکه بر سرش می کنند بجز خدا شفاعت کردن

إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَلَنْ سَأَلْنَهُمْ

لیکن کسی که گواهی رست داده باشد و ایشان میدانند و اگر سوال کنیم از ایشان

مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَيْكَ يُلْقُونَ وَقِيلَهُ

که کدام کسی بآفرید ایشان البته گویند خدا پس از کجا بر گردانیده میشوند و بسا دعا میکنند

يَرْبُ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ فَاصْفَعْ عَنْهُمْ

ای پروردگار من بر ایشان گردی پس صفت کن که ایمان نمی آورند اعراس کن از ایشان

وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ

و بگو سلام پس خواهند

يَعْلَمُونَ

دانست

سُورَةُ النِّجَابِ

سوره نجات

وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ

و بگو سلام پس خواهند

يَعْلَمُونَ

دانست

الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحم والكتب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة
منم کتاب و افصح که بر آینه مافرد و او در دم این کتاب در شب مبارک

انا انكأ منذرين فيها يفرق كل امر حكيم امرا
بر آینه ما بودیم ترسانند در آن میصل کردند بر کار استوار را از کار داوریم

من عندنا انا انكأ مرسلين رحمۃ من ربك انه
از نزدیک خویش بر آینه ما بودیم فرستاده بخشایش از پرورد تو بر آینه

هو السميع العليم رب السموات والارض وما
اوست شنوا دانا پروردگار آسمانها و زمین و آنچه

بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيى و
در میان این پرورد است از پیش گفته آید نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند

يميت ربكم ورب باكم الا اولين بل هم
میراند پروردگار شما است و پروردگار پران پیش شما است بلکه کافران

في شك يلعنون فار تعب يوم تاتي السماء بدخان
در شبه اندازی میکنند پس منتظر باش روزی که بیاید آسمان دود

مبين يغشى الناس هذا عذاب اليم ربنا
ظاهر که فرود گیرد مردمان را این عذاب درد دهنده است ای پروردگار

اكشف عنا العذاب انا مؤمنون افيهم
دور کن از ما عذاب بر آینه ما ستمان میکنیم چگونه بود است از

الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ثم تولوا
پس گرفتند و تحقیق آمده بود به ایشان پیکار بر طرف بر باز روی گردانیدند

عنه وقالوا معلم مجنون انا كاشفوا العذاب
از او گفتند این شخص آموخته است و بیا به است بر آینه ما دور کننده عذابیم

قل لا انكم عائدون يوم تبطش البطشه
اندر که بر آینه شما عود کننده آید و در کفر روزی که در گرفت کنیم انرا در گرفت کردن

الْكِبْرَىٰ إِنَّا مُتَّقِينَ ۖ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ

بزرگ برای این که ما را بترسند و ما را بترسانند و ما را بترسانند و ما را بترسانند

فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ أَنْ أَتَى الْعِبَادَ

فرعون و آمد بر ایشان بفرمانی که از مقرر است که تسلیم کنند بر بندگان

اللَّهُ فِي كُفْرِهِمْ رَسُولٌ آمِنٌ وَأَنْ لَا تَعْلُوا

خدا را برای این که من برای شما بفرستد و سرکشی نکنید

عَلَى اللَّهِ فِي أَمْرِكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ وَإِنِّي عَلَتُ

بر خدا برای این که من ببارم بر شما بسلطان ظاهر و برای این که ببارم بر شما

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجِسُونَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَوْفَّقُوا إِلَى

بر درودگار خود و بر درودگار شما از آنکه گناهان را در دوزخ قرار دهید

فَاغْتَرِلُون ۖ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هُوَ لَا يَوْمُ مَجْرُمُونَ

پس بپوشید بر دوزخ پس دعا کرد بخدا که هر درودگار خود را که این جماعت نومال بکار بندند

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ۖ وَاشْرُكْ

پس بگریز بر بندگان مرا در وقت شب برای این که شما را تعقیب کرده شود و بگذار

الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ۖ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَبَتْ

در باره آرزیده برای این که آسمان لشکری است غرق شده بسیار که میشتند از بوسه نهاد

وَعِيُونَ ۖ وَزُرُوعٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ ۖ وَنَعْمَةٌ كَانُوا

چشمها و زراعت و محل گرامی و دگران باریک نیست

فِيهَا فَلَكَهِنَّ ۖ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۖ

که در آن محفوظ بود و در آن محض شد و عطا کردیم این چیزها گروهی دیگر را

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

پس نگرید بر ایشان آسمان و زمین و میشتند

مَنْظَرِينَ ۖ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ الْعَدْنِ

مملکت داده شد و برای این که ما خلاص کردیم بنی اسرائیل را از عذاب

الْمُهَيْنِ ۖ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ السُّرِفِينَ

خواستگاره از فرعون بود برای این که فرعون بود و سرکشی از تعدی کند که آن

وَلَقَدْ اخْتَرْنَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ وَأَتَيْنَهُمْ

ویرا بنده برتر بر مردم ایشان را دانسته بر عالمها و دادیم ایشان را

مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

از نشانهها آنچه در آنهاست آزمون آشکار است اینها میگویند

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

اگر نیست عاقبت کار بندهایان موت نخستین و نیستیم برایشان برخاسته

فَاتُوا يَا بَنِي آدَمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَهْمُ خَيْرًا مِّنْ قَوْمٍ

پس بیایید فرزندان آیدم اگر راست بگوئید آیا این جماعت بهتر است از قوام

يَتَّبِعُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلُكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا أَجْمَرِينَ

که پیروی میکند و آنهایی که پیش از ایشان بودند آیا شما خیرتر از ایشان که یکبار بودند

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْغَيْرَ

و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه میان برود است بجز برای

مَّا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

نیافریدیم اینها را مگر برادرست و لیکن اکثر ایشان نمیدانند

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِي

در آن روز قیامت میعاد ایشان است همه یکجا روزی که هیچ

مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَن رَّحِمَ

هیچ دوستی از دوست و هیچ چیزی را از دشمنی نجات ندهد مگر آنکه رحمت کند

اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّيْتُونِ طَعَامٌ

خدا برای بنده او غالب و عزیز است برای بنده درخت زیتون طعام

الْأَنَامِ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ كَغَلِي الْحَمِيمِ

کنایه از آنکه مثل مس که آشفته شدن بخود در شکمها مانند جوشیدن آب گرم

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءٍ الْحَمِيمِ فَزَصُّوهُ فَوْقَ

بگیرید او را و بپاشید او را بر روی آتش بخار و پاشید او را بر بالای

رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

سزاوار از آتش بخار که عاقبت است اکنون بخش بر آتش توئی بزعم خود بزرگوار

الْكَرِيمُ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝ اِنْزِلْ

کرامتقدر براینه اینست آنچه دران شکسته میگردید براینه متعجبان

فِي مَقَامٍ آمِنٍ ۝ فِي جَنَّتٍ وَعَيْونَ ۝ يَلْبَسُونَ

در جایگاه با امن باشند در بوستانها و چشمها بپوشند

مِنْ سُنْدُسٍ ۝ اِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَلِّينَ ۝ كَذَلِكَ وَ

از حریر نازک و حریر لک در دوردی بپوشانده اجتناب کنند حال و

زَوْجَنَّهُمْ خُحُورٍ ۝ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُكَّةٍ ۝

که خدا کند ایشانرا با حور و شکفته بپوشند اینجا هر سبزه را بپوشند

اَمِنِينَ ۝ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتُ اِلَّا الْمَوْتُ ۝

اینجا بپوشند اینجا مرگ بپوشانده بودند مرگ

الْاُولَى ۝ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ ۝ فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ

مستحقان را و نیکو بپوشان ایشانرا از عذاب دوزخ بسبب بختی این از دوردگاه و

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَانْمَا يَسْرُنَّ ۝ بِلِسَانِكَ

اینست پیروزی بزرگ اینست که آسان سازیم و از زبان تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مَرْتَقِبُونَ

بود که ایشان بند پذیر شوند پس منتظر باش براینه ایشان منتظر باشند

سُوْرَةُ الْحَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ تَشْعُرُ ثَلَاثًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

بسم نام خدای بخشنده مهربان

اَنزَلَ الْكِتَابَ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝

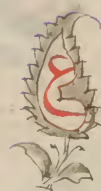
فرود آفرستاد این کتاب از جانب خدای غالب با حکمت

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰیٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۝ وَ

براینه در آسمانها و زمین نشانه است باوردارندگان را و

فِی خَلْقِكُمْ وَمَا یَبِیْثُ مِنْ دَآءِبَةٍ ۝ اٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّوقِنُوْنَ

در آفرینش شما و در آفرینش آنچه پراکنده سازد و از جانوران نشانه است برای گروهی

که بپوشند

و در آن شب

وَ اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ
و در آن شب و در آن روز و در آن روز و در آن روز

السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
آسمان را روزی را پس زمین را زمین را بعد مردن آن

و تَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ تِلْكَ آيَاتُ
و گردانیدن بادها نشانی است برای گروهی که بفهمند این نشانیهای

اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
خداوند که بخواند آنرا بر تو براساسی پس کدام سخن بعد از

اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ وَيَلْ لَّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِمٌ كَيْفَ
خدا و آیتها ایمان آرید و ای هر دروغگوی گستاخ را چگونه

آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُو عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن
آیات خدا که خوانده میشود بر وی باز نماند و میگوید که

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا
نشیده است آنرا پس بفرموده ده عذاب گردد و بگوید و چون واقف شد بر چیزی

شَيْئًا اتَّخَذَ مَا هُزُوا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ
از آیات ما که بر آنرا به سخر آنگاه عذاب است عذاب خوارکننده

مَنْ وَرَأَاهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا
آنطرف ایشان را که در جحیم است و دفع کند از ایشان آنچه کسب کردند

شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَ
چیزی را و نه آنکه دوستان گرفته اند بخدا

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا
ایشان را است عذاب بزرگ این قرآن هدایت است و آنانکه کفر کردند

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ اللَّهُ الَّذِي
با آیات پروردگار و بفرمودن ایشان را است عذاب از جنس عقوبت خود خدای آن است

سَخَّرَ لَكُمْ الْيَمَّ لَتَجْرِيَ أَلْفَاكٌ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَ
که سخر کرد برای شما دریا را تا رودان شود و شبها در آن بفرمان او و

لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَتَحَدَّرَ

ما قسب معیشت کند از فضل او بدو که شما شکر کرداری کنید و سحر کرد
لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمْعًا مُتَمِّمًا إِنَّ

برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است بهمه یکی از جانب خود برانهد
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ قُلْ لِلذِّنِّ

درس نشانهاست برای گروهی که فاعل هستند
أَسْتَوِ يَعْنِي وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيُنْزِلَ

مسلمانان را که روز نازل کند آسمان جماعت که توبه روزهای خدا را از آنجا که در روز
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

گروهی را از ایشان آنچه میسازد و هر که کند کار شایسته پس حق او است
وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ وَلَقَدْ

و هر که بد کردی پس بر او باد و باز به نزدی است باز بهی هم در روزگار شما رجوع کرده و بهیشت در آن
آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ الْكُتُبِ وَالْحِكْمَ وَالنُّوْرَ

و دادیم بنی اسرائیل را کتاب و دانش و بهیشت
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنْ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُ عَلَى الْعَالَمِينَ

و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه و فضیلت دادیم ایشان را بر عالمها
وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ

و دادیم ایشان را نشانهای باری واضح در باب دین پس اختلاف نکردند بعد از آنکه
مَاجَاءَهُمُ الْعِلْمُ لَئِنْ بَدَّلْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا لَيَبْغِيَنَّ عَنْهُمْ إِنْ رَأَوْا مِنْكَ بِقُضَائِهِمْ

آمد بهیشت آن دانش از نزدی تعدی با یکدیگر بر آینه هر دروگاه تو میسر اندیشیان
يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ

روز قیامت در آنچه اختلاف میگردند با رسالت تو
عَلَىٰ شَرْعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

بر راه طغیان از دین پس بروی من آنرا و بروی من حوائش
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنَوْا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ

آنانکه نمیدانند و بر آینه ایشان دفع نخواهند کرد از توبه جری از خدا

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ

دیر اینه ستمکاران بعض ایشان کارسازان بعض خدا کارساز

الْمُتَّقِينَ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

متقین است این قرآن دلیل های واضح است مردمان را و هدایت و رحمت

يُوقِنُونَ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ

کردی را که بعض بیدارند آیا بیدار شدند آنکه کردند جرما

أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ

که کنیم ایشان را مانند آنکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند که

نَحْيَاهُمْ وَمِمَّا تُمْسَأُ مَا يُحْيِي كُفُونٌ وَخَلَقَ اللَّهُ

زندگی را ایشان و مردمان ایشان بدو حکم ایشان است این علم و آفرید خدا

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُخْرِجَ كُلَّ نَفْسٍ

آسمانها و زمین بند بردارند و تا عاقبت کار برآورد هر نفسی

بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ

بنا بر آنچه عمل کرده است و ایشان را ستم کرده نشود آیا دیدی کسی را که ستم

الْهَةَ هُوَ وَوَاضَّهَ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِهِ

خود گرفته است و او را و گمراه کرد خدا با وجود دانش و مهر نهاد بر کوفتن او

وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غَشْوَةً فَهُمْ يَهْدِيهِ مِنْ قَبْلِ

و بیدار کرد بر جنبه او برده پس گشت که راه نماید او را بعد

اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

خدا آیا بهتر نیست بر ما و گفتند نیست زندگی که هستی زنده گانی

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا هُكُنَّا إِلَّا الدَّاهِرُونَ

دنیا ما میریم و زنده می شویم و ملاک بشکند ما را که زمانه و

مَا هُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ وَإِذْ أُتِ

بست ایشان را با بمقدس هیچ دانش نیست که اگر گمان کردند و چون بودند

عَلَيْهِ أَيْتَانِ بَيِّنَتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا

بر ایشان آیات ما واضح آمده نبود جنبه ایشان که آنکه گویند

بیارید پدران ارا اگر مستبد
به استکوی بوی خدا زنده میگذشت

وَيَكُونُ كَالْأَلْفِ الْمَقْلُوبَةِ لَا بُدَّ

باز میراند شمارا بار جمع کند شمار بر روز قیامت بهج شبه نبوت

مَالُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

هوادشاهی آسمان وزمین در دوزخی که قایم سود قیامت

لَهُ مِنْ نَحْمِ الْمَطْلُونِ وَتَرَى كُلَّ امَةٍ جَائِئَةٍ

آنروز بنامکار شوند ز نامکاران و بهیمنی هر کردی را بر آنو در آمده

كَا مَه تَدْعِي إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ يَجْزُونَ مَا لَكُمْ

بر گردی را خوانده شود بوی نامه اعمال لایتم امروز جزا داده شود شما را بجا

تَعْمُونَ هَذَا كَيْتَبًا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا

میکردید این نامه است که اظهار حقیقت میبندد بر شما. براساسی برایینه ما

نَسْتَدِينُ مَا لَكُمْ تَعْمَلُونَ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَ

می نویسیم آنچه شما علی سیدزید پس امان الله ایمان آورد

هو الفوز المبين. وأما الذين كفروا فليس لهم

میردزی طف میردانی و اما

ایہی تہی علیہم فاستلیمہ ولیم قومما بحر مار

مواصلة من بعد

وإذا قل إن وعد الله حي والساعة لا ريب

الْيَوْمَ نَبْذِيكَ فِي الْبَحْرِ وَنَسُوكَ الْبَحْرُ وَتَكُونُ لَدُنَّا عَذَابًا مُّذَذًّا

وہا فلم مانہم کے ما الساعہ ان کسر لہ

درین سوره بجا می آید

وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ

وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ ۝ وَبَدَاهُمْ سَيَاتُ مَا عَمِلُوا

و ما نستم تا یقین کنند و ظاهر شد ایشان آن را عقوبت نما آنچه عمل کرده اند

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ

و حواققت ایشان را آنچه بان استهزا میکردند و گفته شود امروز

نَنْسِكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَكُمُ

و ما سون کنم شما را چنانکه فراموش کردید ملاقات این روز خود را و جای شما

النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرٍ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمُ

و نوح است و نیست شما را هیچ نصرت دهنده این عذاب میباشد که شما سحر کردید

آيَاتَ اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ

آیات خدا و فراموش کرد شما را زندگی دنیا و این امروز

لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ

برون کرده حوایب شد دنیا ایشان را و حاضرند ساقط خدا طلب کرده پس خدا برست

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَ

پروردگار آسمانها و پروردگار زمین است پروردگار عالمها و

لَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَهُوَ الْعَزِيزُ

او است بزرگی در آسمانها و زمین و او است غالب

بِقُوَّةِ الْإِسْلَامِ ۝ الْحِكْمُ ۝ وَبِهِ تَنْتَظِرُونَ ۝

با قوت اسلام با حکمت و بهیمنتان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

بسم خداوند بخشنده مهربان

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ مَا خَلَقْنَا

فرو فرستادیم کتاب از خداوند غالب و با حکمت اینا فریم

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ

آسمانها و زمین و آنچه در میان این بر دو است که بحد بر درست

مُسَبَّحٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذُنُوا وَمَعْرِضُونَ

و بیعادوی یقین و آنانکه کافر شدند از آنچه ترسانیده شد ایشان را ردی کردند

۲۴
وَلَقَدْ مَكَّنَّا
الْجُزْءَ الْبَرَّ
وَالْجُزْءَ الْبَرَّ
وَالْجُزْءَ الْبَرَّ
وَالْجُزْءَ الْبَرَّ

قُلْ ارَاَيْتُمْ مَاتَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ اَرُونِي مَاذَا

خَلَقُوا مِنْ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ

اَتُنْفِي بِكُتُبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَرٌ مِّنْ عِلْمِ اٰنِ

كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوْا مِنْ دُونِ

اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنِ

دُعَاۤئِهِمْ غٰفِلُوْنَ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ

اَعْدَاءٌ وَّكَانُوْا اِيعَادَ رَبِّهِمْ كٰفِرِيْنَ وَاِذَا تَسَلَّٰ

عَلَيْهِمْ اٰتٰنَا بَيِّنٰتٌ قَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا

جَآءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰهُ قُلْ

اِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْۤا هُوَ اَعْلَمُ

بِمَا تُفْسِدُوْنَ فِيْهِ كَفٰى بِهٖ شَهِيدًا بَيْنِيْ وَ

بَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا

مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا اَدْرٰى مَا يَفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ

مبعوث

ان اتبع الاما يوحى الي وما انا الا نذير مبين

آشکارا

قل ارايتم ان كان من عند الله وكفرتم به

آورد

شهد شاهد من بني اسراء على مثله فامر

واستكبرتم ان الله لا يهدي القوم الظالمين

وقال الذين كفروا للذين امنوا لو كان خيرا

ما سبقونا اليه واذ لم يهتدوا به فسيقولون

هنا افك قد مر ومن قبله كتب موسى اماما

ورحمه وهذا كتب مصدق لسانا عربيا

لينذر الذين ظلموا وبشري للحسنين ان

الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلا خوف

عليهم ولا هم يحزنون اولئك اصحاب الجنة

خلدوا فيها جزاء بما كانوا يعملون ووصينا

الانسا زبوا لله احسانا حملته امه كرها ووضعته

دراده است او را

ادمی را در حق پروردگار نادیده گواری در شام برداشته است او را مادر و پدر خواری

فرزند

كُرْهَا وَحَمَلَهُ وَفَصَلَّهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ

که رسید

أَشَدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي

فرزند

إِنِّي تَبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ

عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ

أِفْ لَكُمْ اتَّعَدْتُ أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ

مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبَلَغَ مِنْهُ زَوْجَانِ

اللَّهُ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

وَالْحَمْدُ

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّنْ أَعْمَالِهِمْ وَلِيُؤْفِقَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ

در هر یکی را مرتبه است با آنچه عمل کردند و تا بتوانند در هر یک از درجات اعمال درجه

لَا يَظْلُمُونَ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

سم کرده نشوند و روزی که پیش آورده شوند کافران بر آتش

أَذْهَبَتْ طَبِيبَتُكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ

آنها را که در دنیای خود را و زمانه کافی دنیا و لذت و بهره مند شدید

بِهَافٍ أَلَيْسَ لَكُمْ تَجْزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ

بها پس ای سرور چرا داده شود شما را عذاب خواری بسبب آنکه

تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِهَا كُنْتُمْ

تکبر میکردید در زمین ناحق و بسبب آنکه

تَفْسُقُونَ وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِآخِثٍ

برکاری میگردد و یاد کن برادر قوم عاد را چون برسانید قوم باخفت

وَقَدْ خَلَّتْ لِنَذْرِهِمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ

و در آینه که پشت بودند برسانند کار پیش کردی دی و پس از وی

إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنْ فِي خَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ

که عبادت کنید مگر خدا را هر آینه می ترسیدم بر شما عذاب روز

عَظِيمٍ قَالُوا اجْعَلْنَا لِنَا فِكْرًا عَنِ الْهَيْئَةِ فَايْتِنَا بِمَا

بزرگ گفتند ای خدا ما را از داری ما را از پرستش معبودان ما پس بیاور

تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ

و وعده میدی ما را از راست گو یا گفتی بجز این نیست

عِنْدَ اللَّهِ وَأَبْلَغُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ وَلَئِنْ كُنْتُمْ

نزدیک خداست و بفرستادم شما را بفرستاده شدم همراه او و بیاور

أَرْكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ قُلْنَا مَا أَوَّاهُ عَارِضًا مُّسْتَشْبِهًا

می بینم که شما گروهی هستید که نادانی کنید پس چون دیدند آن عقوبت را بصورت

أَوْ دِيْتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرٌ نَّابِلٌ هُوَ مَا

بیدارهای ایشان گفتند این ابر است باراننده بر ما بلکه حقیقت آن ابر

انچه

ابری ردی آورده

چیزی است

اسْتَجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ تَدْرِكُ كُلَّ شَيْءٍ
که شتاب غلبه کند از باد است که دردی عذوب است در دهنده است بر همه و هر چه
يَا مَرْزَبَانَهَا فَاصْبِرُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسْكَنَهُمْ كَذَلِكَ
بفرمان بود که کار خوش پس گشتند باین که دیده ای شد بجز خانه های ایشان بچشم
بِحَرِيِّ الْقَوْمِ الْجَرْمِ مِنْ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا رَأَى
بجز اینند هم کرده کن به کار آن را و هر آینه داد و بودیم او را
مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَ
جاد داد و بودیم شما را و آن ساخته بودیم برای قوه عا و گوش و چشمها و
أَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَ
دلها پس دفع نکرد از ایشان آگوش ایشان و نه چشمهای ایشان و
لَا أَفْئِدَتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ
نه دلهای ایشان چیزی را از بسکه انکار میکردند به نشانیهای
اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَقَدْ
خدا و فرا گرفت ایشان آنچه بآن استهزا میکردند و هر آینه
أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ
بلاک کردیم آنچه حواله شماست از دویهم با و گوناگون بر ما آوردیم نشانیها
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِي نِازَخْنَاهُمْ
بود که ایشان باز کردند پس چرا نصرت ندادیم ایشان را آنکه معبود دیگر گفتند
مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ
بجز خدا قرب خدا جو یان بلکه گم شدند از ایشان و اینست
أَفْئِدَتُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ
در رخ ایشان و آنچه مری بافتند و یاد کن چون متوجه شدیم بوی تو
نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
جماعتی را از جن می شنیدند فرا پس چون حاضر شدند پیش من
قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ
گفتند خاموش باشید پس چون تمام کرده شد باز شنید بوی قوم خودیم کن

توبه

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ تَعْدِ مَوْسَى

گفتند ای قوم ما شنیدیم که کتابی فرود آورده شد بعد از موسی

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى

باوردارند آنچه پیش از او بود راه بیناید بسوی دین رهت و بسوی

طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ يَقَوْمُنَا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ

راه درست ای قوم قبول کن سخن دعوت کننده بسوی خدا

أَمْنُو بِهِ يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ مِنْ عِلَالِ

دایان اگر بپوی تابا سرزد خدا برای شما کن باں شما و بنده دهر شما را از عذاب

الْإِيمِ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُحْزِي فِي

در دیننده و هر که قبول نکند گفته بخدای پس نیست عا بهر گفته در

الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ

در زمین و نیست او را بجز خدای دوستان آنچه

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ

در گمراهی ظاهر آید فرزند خداست که انفریده است

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْزِمْ يَخْلُقْ مِنْ يَقْدِرُ عَلَى

آسمانها و زمین و مانده نشد در آفریدن اینها تواناست بر

أَنْ يَخْلُقَ الْمَوْتَ قَبْلَ أَنْ يَنْفُتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آنکه زنده کند مرده که زانرا آید چنان است بر آینه او بر هر چه تواناست

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ

در روزی که پیش آورده شوند که مران بر ایشان گفته شود ای ایهست

هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

این وعده درست گفتند آری قسم بردار که درست است گفتن پس بخشد عقوبت

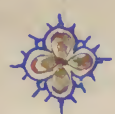
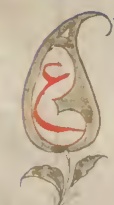
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ

بناگاه که فر بودند پس صبر کن چنانکه صبر کرده بودند خداوند

عَنِ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ

از بختا مبران و شتاب طلب کن عقوبت را برای ایشان روزی که بکشند

در این باب

مَا يُوعَدُونَ كَمْ يُلْبِثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ يَّبْلُغُ

هَكَذَا يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ

سورة القیامه مدنیة و هی ثمان و ثلاثون آیه

بسم الله الرحمن الرحیم

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْطَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلُّ

أَعْمَالُهُمُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ

آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ذَٰلِكَ بَانَ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا

الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ

أَمْثَالَهُمْ فَاذْ الْقِيَمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبُ

الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْنَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ

فَأَمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ

نیت
این هم از

اَوْزَارَهَا

الحق

أَوْ زَامَرَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ

وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قَتَلُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

وَيُضِلُّ بِالْهَمِّ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَصَرَّوْا وَاللَّهُ يَنْصُرْكُمْ

وَيُثَبِّتُ أَقْدَامَكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَحَسَّاسًا

لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ

اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرُوا

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنَّ الْكَافِرِينَ لَأَعْدَاءُ

لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ایشان را

که فرود آورده است

زد

بوسه ها می رود زیر آن جویها و آنانی که فرستند

يَتَشَغَوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

بهره میگیرند و بخورند چنانکه میخورند چهار پایان و آتش

مَشْوَى لَهُمْ وَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ

پای ایشان است بسیار کوبه که که قوی تر بود از

قَرِيبِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَ كَنْهٍ فَلَا نَاصِرَ

دیر که جلا وطن کرد ترا هلاک ساختیم ایشان را پس نیست هیچ

لَهُمْ أَفَنَ كَانَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ

ایشان ترا آیا هر که باشد بر طریق زین از پروردگار خویش مانند کسی است

سَوْءُ عَلَيْهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ مِثْلَ الْجَنَّةِ الَّتِي

بر کار سستی دی و پردی کردند چو این حد را صفت بهشتی که

وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَ

و وعده کرد متقین را این است در آن جوها از آب که بر رانگی متغیر نشده

أَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ

و جوهاست از شراب که مزه او در گذشت و جوهاست از سستی لذت بخش

لِلشَّرَابِ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا

اشامند که ترا و جوهاست از شهد عصاره کرده شده و ایشان است

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ

از هر میوه با و آمرزش از پروردگار ایشان انجمه مانند این است

خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

که همیشه باشند در آتش و نوشانیده شوند آب گرم پس باره باره ساخت

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ

و از مردمانی است که گوش می نهند بوی تو تا وقتی که بیرون بروند از نزد یک تو

قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا أُولَئِكَ

گویند با آنکه عطا کرده شد ایشان را علم چه گفت الحال این جماعه

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

آنانند که مهر نهاده است خدا بر دل ایشان و پردی کردند چو ایشان نفس

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ

و از مردمانی است که گوش می نهند بوی تو تا وقتی که بیرون بروند از نزد یک تو

قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا أُولَئِكَ

گویند با آنکه عطا کرده شد ایشان را علم چه گفت الحال این جماعه

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

آنانند که مهر نهاده است خدا بر دل ایشان و پردی کردند چو ایشان نفس

که از این گفته کرده
اورا

رودهای ایشان را

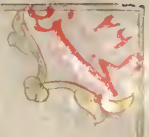
تقوا

تقوا ای ایست ترا

رست کردن یعنی

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ
و آنانی که راه یاب شدند نزد خدا ایست را برایت و عطا کرد بر ایشان
فَهُلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ
منظر نیستند قیامت را که بیاید بر ایشان ناگهان پس برآیند
جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُ لَهُمْ
آمده است علامات قیامت پس آنجا باشد برای ایشان پسند گرفتن ایشان
فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
پس بفهم که نیست هیچ معبود مگر او خدا و آمرزین طلب کن برای گنایان در
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
حق مردان مسلمانان و زنان مسلمانان و خدا میداند جای آمد و رفت شما
وَمَنُوكُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا الْوَلَا يُنْزِلُ سُورَةً
و جای آمدن شما و میگوید مسلمانان چرا نازل فرستاده نشد سوره ای
فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مَّحْكَمَةٌ وَذَكَرَ فِيهَا الْقِتْلَةُ
پس چون فرستاده شود سوره ای واضح و ذکر کرده شود در آن قتال
رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
پس ای آنانی که در دل ایشان بیماری است مینگرند به تو مانند نظر کردن
الْمَخْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ طَاعَةٌ وَقَوْلُ
کسی که او را بپوششی رسیده باشد بسبب حضور موت پس و اهل ایشان را حال ایشان
مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقَ اللَّهُ لَكَانَ
حکایت ظاهر فرمای است و سخن راست گو گفتن پس چون مصمم شود کار او که وعده خود
خَيْرٌ لَهُمْ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
بهتر بودی ایشان را پس ای ضعیف ایمانان اگر متوکی امور مردان شوید آینه بر رویید
فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ
در زمین و قطع قبیله داری تمامند اینجا عداوت کنند که
لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَاصْمَهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
لعنت ایشان را خدا پس کور ساخت ایشان را و کور کرد چشم ایشان را آیا ملاحظه نمیکند

الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا إِنَّ الذِّنَّارِ تَدْوَا

در قرآن یا بر دلها فصل آن دلهاست بر این که بر دلهاست

عَلَى دُبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ

بر جانب بخت خود را پس از آنکه طاف بر شدایت ترا داده بدایت شیطان

سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ذَلِكَ بَأْنَهُمْ قَالُوا الَّذِينَ

آرستہ کرده است برای ایشان و جهت داده است ایشان را از همه سبیل است که

كَرَهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ

ناپسند کرده اند چیزی را که خدا فرستاده است فرمان برداری شما در بعض کارها

وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ كَيْفَ ذَاتُ قُوَّتِهِمُ الْمَلِكَةُ

و خدا میداند سخن پنهان ایشان را پس چگونه باشد حال و قوت قبیلہ فیض روح ایشان کند

يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا

ضرب می کنند روی ایشان را و پشتهای ایشان را این بسبب است که ایشان

مَا اسْخَطُوا اللَّهَ وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

که بچشم آوردند خدا را و ناپسند کردند حسنودی او را پس خدا محبط ساخت اعمال ایشان را

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ

آیا بپنداشتند آنکه در دل ایشان بیماری است که هر بخوابد بگریزد

اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ

خدا کینههای ایشان را و اگر میخواهیم می نمودیم ایشان را پس ایشان را می شناختند

بِسْمِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

بقیة ایشان را و البته شناسی ایشان را در اسلوب سخن و خدا میداند

أَعْمَالَكُمْ وَلَنُبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْجُحْدَ مِنْ

عمل شما را و البته امتحان کنیم شما را تا بشناسیم محنت را از

مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنُبْلُوا أَخْبَارَكُمْ إِنَّ الذِّنَّ

از شما و صابران را و بیازناسم احوال شما را بر این که

كَفَرُوا وَاصْدَقُوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ

که فرستادند و باز داشتند از راه خدا و سختی گفتند کردند با پیغمبر

این گفتند آنکه

فرشتگان

بر روی چیز

مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرَّوَاللَّهَ

بعد از آنکه واضح شد برای ایشان راه را که هدایت می بخشد و از ایشان فرساستند خدا را

شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

چیزی و محوط خواهد گرد خدا عملهای ایشان را ای مسلمانان فرمان برید

اللَّهِ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ

خدا را و فرمان برید پیغمبر را و باطل نکنید عملهای خود را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْدَوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

بر آئینه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا

ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ فَلَا تَهِنُوا

باز مردند ایشان را کافر بودند پس هرگز نخواهد آزرید خدا ایشان را پس

کم کنید

وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ

و بفرمایید بخیر و شما را غالب و خدا با شماست

وَلَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ

و ناگه نخواهد بود شمار اجزای اعمال شما چراغ نیست که زندگانی دنیا بازیست

وَهُوَ وَإِنْ تَوَمَّنَا وَاتَّقُوا يَوْمَ تُرْجَعُ أَمْوَالُكُمْ

و بهود نیست و اگر ایمان آورید و بترسید از روزی که حساب شود بر شما و

لَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالُكُمْ إِنْ يَسْأَلُكُمْ مَا فِي حُفْرِكُمْ

نطلب از شما مال شما پس بپرسد که در سوال آنجا

يَتَخَلَّوْا وَيُخْرِجَ أَصْنَافَكُمْ ۚ مَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ

بجای کنند و ببردند از دستهای شما آگاه شوید شما ای جماعت که خوانده میشوید شما

لَتَتَفَقَّوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَخَلَّوْا وَمِنْ يَتَخَلَّوْا

تا خارج کنید در راه خدا پس از شما کسی نیست که بجای میکند و هر که بجای میکند

فَإِنَّمَا يَتَخَلَّوْا عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ

چراغ نیست که بجای میکند از خویش و خدا از فقر است و شما محتاجید

وَأَنْ تَتَوَلَّوْا أَيْسَرُ تَبْدِيلِ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا

و اگر روی گردان شوید بدل آرد و گردی دیگر را غیر شما باز نیاند

بسم الله الرحمن الرحيم

يَكُونُوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** آمَنَّا لَكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ

مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ

يَهْدِيكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ **وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ**

عَزِيزًا **هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ**

الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدَّهُمْ إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ **وَلِلَّهِ جُنُودُ**

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ **وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا**

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ **وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي**

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا **وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ**

سَيِّئَاتِهِمْ **وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا**

يُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ **وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ**

وَالْمُشْرِكَاتِ **الظَّالِمِينَ بِمَا ظَنَّ السَّوْءُ عَلَيْهِمْ**

وَالْمُشْرِكِينَ **الظَّالِمِينَ بِمَا ظَنَّ السَّوْءُ عَلَيْهِمْ**

در حق

ذَاتُ السُّورَةِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ

لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا. وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا. اَنَا أَرْسَلْنَاكَ

شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا. لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَتَعَزَّزُوا وَتَتَّقُوا. وَتَسْبِّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ أَصْلًا

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ

وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَآ يَكْفُرُ

عَظْمًا. سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا

أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُوا بِأَلْسِنَتِهِم

مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضُرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ

اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا. بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ

اللَّهُ بِكُمْ وَرَدًا. بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ

خشت

الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنِينَ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَّا لَكَ

در میان شما و مسلمانان بسوی اهل خانه عیسیٰ برگزیده و آری زینت شد

فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا

در دل شما و گمان کردید گمان بد و گمان بد بودی و گمان بد بود

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

و هر که ایما نیاورد بخدا و رسول او پس برای او آماده کردیم

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

برای کافران آتش را و خداست پادشاهی آسمانها و زمین

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

می آمرزد هر که را خواهد و عذاب کند هر که را خواهد و هست خدا

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ سَيَقُولُ الْخَافُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ

آمرزگار مهربان خواهند گفت ای بندگان که از شما می فرایند و بیکدیگر می فرستند

إِلَىٰ مَغَائِرٍ لَّنَا خُذُوا هَٰذِهِ وَاَتَّبِعُوا ۚ يَمُرُدُونَ

بسوی غیبتها ما بگرفت ابرو ای بندگان بر ما تا از بی شما برگردیم

أَن يَبْدُلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكَ

که مخالفت کنند و عدد خدا را بسوی هر دوی ما خواهند کرد و بخلاف

قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا

فرموده است خدا پیش از این پس خواهند گفت ای بندگان صد می کنید ما

بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۚ قُلْ لِلْخَافِينَ

بله همیشه فهم میکردند مگر اندک را بسوی ما خواهند گفت و بیکدیگر

مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ

از اعراب که شما خوانده خواهید شد بسوی قومی که کارزار

شَدِيدٌ يُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّوْنَ فَإِنْ تَطَّعُوا يَوْمَ

سخت که جنگ کنند با ایشان تا آنکه مسلمان شوند پس اگر فرمان برداری کنید

اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ

خدا شما را مزد نیک و اگر روی گردان شوید چنانکه روی گردان شده پیش از این

يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا

عقوبت کند شما را عقیبت در دوزخ بنده نیست بر نابینا کنی

عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ

بر لنگ بر کجای و بر بیمار کس و بر که

يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ

فرمان بر خدا را در رسول در آردن بهوشانها برود

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

زیر آن جوهرها و بر که روی گردان شود عقیبت کندش عقیبت در دوزخ بنده

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ

بر آینه خوشنود شد خدا از مسلمانان او تنیکه بیعت میکردند با تو

تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ

زیر درخت این داشت آنچه در دل ایشان است پس فرود آورد اطمینانها

عَلَيْهِمْ وَأَنْابَهُمْ فَتَخَارَفُوا بِيَا وَمَغْنَمُ كَثِيرَةٍ يَأْخُذُونَهَا

بر ایشان آن و نواب داد ایشان را از غنیمت بسیار که دست آرند از آنرا

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغْنَمًا

دوست خدا غالب و با حکمت وعده داده است شما را خدا عظیمتهای

كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَبَجَلْ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِي

بسیار که دست آرید از آنها را پس رود عطا کرد این عظیمتهای و باز دست دست

النَّاسِ عَنْكُمْ وَلَيَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ

مردمان را از شما تا باشد نشانه مسلمانان را و نشانهای شما را

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَآخِرُ لَكُمْ تَقْدَرُوا عَلَيْهَا قَدْ

راه راست و عظیمتهای دیگر بر که میسر دست بیافیه این را

أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا وَلَوْ

است خدا را از آن دوست خدا بر هر چه توانا و اگر

قَاتَلَكُمْ الذُّنُوفُ كَفَرُوا وَلَوْ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يُجَدُونَ

قتل کردند شما کافران البته میبوی شما میکردند نهشت را باز نیافته

وَلَيْتَ

وَلَيْتَ وَلَا نَصْرًا لِسُنَّةِ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ

کار سازی و نه نصرت و بند و مانند این خدا که گذشته است پیش از این

وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَهُوَ الَّذِي كَفَّ

و بخوابی یافت این خدا را تبدیلی است آنکه باز داشت

أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَآيِدِيكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ

دست کافران را از شما و دست شما را از کافران در میان

بَعْدَ أَنْ أَظْفَرَ كُمُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بعد از آنکه فروزند ساخت بر ایشان آیدست خدا آنچه میکردید

بَصِيرًا هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْذُوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

پیش این کفار قریش آنانند که کافر شدند و باز داشتند مسجد

الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعَكُمْ فَاِنْ يَبْلُغْ حَجَّهُ وَلَوْ لَا

حرام و باز داشتند از قربانی و قربانی را ببرد بجا می بود اگر

رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ

بوجود می مردان مسلمان و زنان مسلمان که میدانستند

أَنْ تَطُوهُمْ فَصَبَّحَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ

اگر بودی خوف آنکه بی سر گذارند از شما پس برسد بشما بی خبری تا در آمد

اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ

خدا بر رحمت خود هر که خواهد اگر از هم جدا بودند در دو قرن البته عفویت

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا أَذْجَعَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي

که کفران از ایشان عذاب درد دهنده آنکه که مطمئن کردند کافران در

قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ

دل ایشان غیبت را از بعضی غیبت جا بیست پس فرود آورد خدا اطمینان

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ

بر پیغمبر و بر مسلمانان و ثابت کرد بر ایشان سخن

التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلُهَا وَكَانَ اللَّهُ يَكِلُ

بر بزرگاری و لو دند سزاوارتر آن و اهل آن دیت خدا بهر چیز

میکردیم

است

شَيْءٌ عَلِمَّا لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبِّيَّ بِالْحَقِّ

چیز دانایان ما آید راست نمود خدا به ما میر خود را خواب مطابق واقع

لَقَدْ خَلَقْنَا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ

که البته، دانی خواهی در مسجد حرام اگر خدا خواسته است این شده است

مُخَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ

تراشیده سوی سر خود را و مقصران گرفته ترسان نشده پس دانست

مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ ذِكْرِكُمْ فِتْنًا قُرْبَاءُ هُمُ

آنچه ندانستید بنا بر سر کرد بدین ازین یعنی نزدیک دوست

الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ

آنکه فرستاد به ما میر خود را به هدایت و دین راست

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُنِيَ بِاللهِ شَهِيدًا

تا آشکار کند بر ادیان همه و بگردد شاهد خدا اظهار حق کننده

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

محمد علم به ما میر خدا و آنانکه همراه او آیند سخت اند بر کافران

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا

همراهان اند در میان خود می بینی ایشان را رکوع کننده و سجده کننده می طلبند فضل را

مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سَمَاهُمْ فِي وَجْهِهِمْ مِّنْ

از خدا و خوشنودی و صلاح ایشان در روی ایشان است از

أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ

از سجده آنچه مکرر می شود در کتاب ایشان است در تورات و در کتاب ایشان است

فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأً فَازَرَّهُ فَاسْتَغْظَا

در انجیل ایشان مانند زراعتی است که برآورد و گیاه بر خود در پس قوی کرد

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَاقِهِ يَجْعَلُ الزُّرْعَ لِيُغْظِيَ بِهِمْ

پس سطرش بر ساقهای خود بگذاشت می گرداند زراعت کنندگان را که

الْكُفَّارُ وَعَدَا اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کافران را و عدا داده است خدای آنان را که ایمان آورده اند و کار شایسته کردند

آری
بنشینم بر سبزه
نخستین اردو خدا

مِنْهُمْ مَغْفِرَةً

از ایشان آمرزیدن

فَتَاخِرُ الْبَيْتِ

پس از آنکه عیسی

وَاجْرًا عَظِيمًا

و مزد بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدْ مَوَابِينَ يَدِ اللَّهِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید دست خدا را

وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و رسول او و بترسید از خدا بترسید خدا شنوا داناست

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

کسانی که ایمان آورده‌اند بلند نکنید آوازهای خود را بالای آواز

النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ

پس از نبی و بلند نگویید با او سخن را مانند بلند گفتن بعضی شما

لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

برای بعضی که اثر از اعمال شما نباشد و شما خبردار نباشید

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ

برای آنکه آواز خود را بکشد از آواز رسول

اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ

خدا آنجا که امتحان کرده است خدا دل ایشان را برای تقوی

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاجْرٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ

ایشان را هستند آمرزیدن و مزد بزرگ برای آنکه آواز می‌دهند ترا

مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ كَثُرَ هُمْ لَا يُعْقِلُونَ

از پس حیره با اکثر ایشان جمع نمیکنند و اگر

أَنْتُمْ صَبِرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَ خَيْرٌ لَّهُمْ

ایشان صبر کنند تا وقتی که بروی ای نبی ایشان بهتر شودی برای ایشان

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و خدا آمرزنده مهربان است ای کسانی که

إِنْ تَرَوْهُ فَقُولُوا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ

اگر او را ببینید بگویند بر او سلام و بلند نگویید

لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ

با او سخن را مانند بلند گفتن بعضی شما برای بعضی

أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

اعمال شما نباشد و شما خبردار نباشید

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ

برای آنکه آواز خود را بکشد از آواز رسول

اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ

خدا آنجا که امتحان کرده است خدا دل ایشان را برای تقوی

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاجْرٌ عَظِيمٌ

ایشان را هستند آمرزیدن و مزد بزرگ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاجْرٌ عَظِيمٌ

ایشان را هستند آمرزیدن و مزد بزرگ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاجْرٌ عَظِيمٌ

ایشان را هستند آمرزیدن و مزد بزرگ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاجْرٌ عَظِيمٌ

ایشان را هستند آمرزیدن و مزد بزرگ

الزنا

جاءكم فاسق يئس فتبينوا ان تصيبوا قوما
 اگر برادرش فاسق یئس گشتی برای آنکه خبر رسد به قومی
 بجهالة فتصيحوا على ما فعلتم من دمن واعلموا
 بنا دانی این بشما شنید بر ما بچه عمل کردید و بدیدید
 ان فكم رسول الله لو يطعكم في كثير من
 که در میان شما رسول خداست اگر شما را اطاعت کرد در بسیاری از
 الامر لعنته ولكن الله حب اليكم الایمان وزينه
 که را به برحق در افتاد و لیکن خدا دوست گردانید نزد شما ایمان را و آراست
 في قلوبكم وكره اليكم الكفر والفسوق و
 در دلهای شما و ناخوش گردانید پیش شما کفر و فسق و
 العصيان اولئك هم الرشيدون فضلا من
 تا گزافاتی را این جماعت اینست که راه با فکشان با حسن از نیک
 الله ونعبه والله علم حكمهم وان طائفتين من
 خدا و بپسندید و خدا دانای حکمت است و اگر دو گروه از
 المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بغت
 مسلمانان با یکدیگر بجنگ کنند پس صلح کنید میان ایشان پس اگر تعدی کرد
 احدهما على الاخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفي
 یکی از دو برادر بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تعدی میکند تا آنکه رجوع کند
 الى امر الله فان فاءت فاصلحوا بينهما بالعدل
 بجوی حکم خدا پس اگر رجوع کرد صلح کنید میان ایشان با کفاف
 واقسطوا ان الله يحب المقسطين انما المؤمنون
 و داد و دید براینه خدا دوست میدارد داد دهندگان را جز این نیست که مسلمانان
 اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله لعلكم
 برادر یکدیگر را از پس صلح کنید میان دو برادر خویش و بترسید از خدا تا بود که شما
 ترحمون يا ايها الذين امنوا لا يسخر قوم من قوم
 رهم کرده شود ای مسلمانان مسخر نکند گروهی را گروهی

ع

عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَائِهِ

احتمال است که آن گروه بهتر باشند از ایشان و در بعضی الامور و در زمان محو کنند از

عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ

و گویا احتمال است که آن زمان بهتر باشند از ایشان و عیب نماند در میان خویش

وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ

و گویا مکر را بقتضا سے بد نحو نماند بدنامی است فاسقی

بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

بعد از ایمان آوردن و هر که توبه نکرد پس اینها اند

الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا

ستمکاران ای مسلمانان استغناء از بسیاری

مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَحْسَبُوا

کمال بد برآیند بعضی بر کمال گناه است و جاسوسی است

وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّحُبُّ حَدُّكُمْ

و عیب نماند بعضی شما بعضی را آباد دست میدارند از شما

أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا

که بخورد گوشت برادر خود که مرده باشد پس نترسید از وی و ترسید

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا

از خدا برآیند خدا توبه پذیرنده مهربان است ای مردمان برآیند

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا

آفریدیم شما را از نر و ماده و از نر و ماده شما را جماعتها

وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

و قبایل تا با یکدیگر شناسانند برآیند که امی تر شما نزد خدا برتر است

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ قَالَتِ الْأَعْرَابُ لِمَ أَقُلُّ

برآیند خدا دانای خبر است گفتند اعراب ایمان آوردیم کیو

لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ

حقیقت ایمان نیاوردید و لیکن بگوئید مسلمان شده ایم و بنور دریا آمده است

۳۹۶

الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

ایمان بر دلهای شماست و اگر فرمانبردار باشید خدا و پیغمبر او کنید

لَا يَلْبِسْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

که نمیدارد شما را از اعمال شما چیزی را اینست که خدا آمرزگار و مهربان است

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

بجز آن نیست که مؤمنان آنانیست که ایمان آوردند بخدا و رسول او باز

لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي

شکسته نکردند و در جهاد نمودند با اموال خود و جان خود در

سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ قُلْ أَتَعْمَلُونَ

راه خدا شما بخانه ایشانند راستگويان بگو آیا نمیدارید

اللَّهُ يَدَّيْنِكُمْ وَاللَّهُ يُعَلِّمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

خدا را پس دست خود و خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَمُنُونَ عَلَيْكَ

رسول است خدا را بهر چیز داناست آسمانی نمیدارند

أَنْ أَسْأَلُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا سَلَامٌ مَكُم بَلَّ اللَّهُ

با شما مسلمانان شده اند بگو نیست منهدم بر من با سلام خود بلکه خدا

يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ

منت می نهید بر شما با شما هدایت کرد شما را با ایمان اگر راستگويان

صَادِقِينَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

راستگويان بر اینست خدا میداند پنهان آسمانها و زمین

وَاللَّهُ بَصِيرٌ

و خدا بیناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا را بخواند مهربان مهربان

ق وَالْقُرْآنِ الْحَمْدُ بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ

هم بفران بزرگی که تو پیغمبر خدا را بلکه تعجب کردند که فران از آنکه آمد بگویش از نشانه

از ایشان پس گفتند آن کما فرماں این جنری است عجب آبا چون

بمیرم و خاک شوم حشر کرده شوم باز گردانیدل هست در ارض بر آینه دکنه ام

آنچه تم بکنید زمین از ایشان و نزدیک ما کنی است نکالید از

بل لدیو ایا محی با جاء من سہمہا ایا محی

آناندیره اند بوی آسمان بالای خود جلوه بنا کردیم سمنرا و

وَنَسْتَأْتِيهِمْ بِمِائِدَةٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِي يَوْمٍ ذُو جَلَدٍ ۝۱۰

بِأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَأَخِي وَبَنَاتِهِ وَمَنْ فِي بَيْتِهِ

و افکنده اسم دوران کو بهما در دایه دم دوران

خوشن آمدن برای راهم بود و بند دادن هر بنده رجوع کنند

فرود آمدیم از آسمان آب بابرکت پس رو بایندهم بان بوستانها و

دانش که در دست است از آن و در حقان خوار را بلند و بالا بر آید از این است

برو و لعباد و احياء به بلد مياد

الخ و كذبت قلوبهم فوم نفوح واصبح الررس

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْدِي اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدَدًا

و شود و مادر و فرعون و برادران لوط و ابراهیم

شده و فداي

الايكة وقوم تبع كل كذب الرسل فحق وعيد

ايكة و قوم تبع بر بي بر رور و ع نبت كردن سيران را پس نابت

افعينا بالخلق الاول بل هم في لبس من خلق جديد

ايا ما جرت شده بوديم در اكرمين بخش بلكه ايشان

ما توسوس به نفسه ونحن اقرب اليه من جبل الوريد

ما توسوس به نفسه و نحن اقرب اليه من جبل الوريد

عن الشمال قعد ما يلفظ من قول الا لديه رقيب عتيد

عن الشمال قعد ما يلفظ من قول الا لديه رقيب عتيد

و شهد لقد كنت في غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم مديد

و شهد لقد كنت في غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم مديد

قربنه هذا لك عتيد القيا في جهنم كل كفار عتيد

قربنه هذا لك عتيد القيا في جهنم كل كفار عتيد

منايع الخير معتد ترب الدن

منايع الخير معتد ترب الدن

جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ قَالَ لَقِيبُهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

ایمانه مقرر کرد که با خدا نبودی دیگر پس با کفند این که را در عذاب سخت

قَالَ قَرِيبُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعِمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي

گفت بلبش او ای پروردگار ما را سر راه نکردیم اس شخص و بلبش وی بود در

ضَلَلٍ بَعْدَ ۚ قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيْ وَ قَدْ قَدَّمْتُ

گمراهی دور فرمود خصومت کنید نزد من و پیش از من فرست دیوید

إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيْ وَمَا

بوی شما وعده عذاب بفرموده میبود وعده نزد من و بستم

أَنَا بَظْلَامٍ لِلْعَبِيدِ يَوْمَ نَقُولُ لِكُلِّ هَمَزٍ هَلْ امْتَلَأَتْ

سم کشنده بر بندگان روز که بگویم روزی را آیا پر شدی

وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۚ وَأَزْلَفْتُ الْحِجَّةَ الْمُتَقَرِّبِ

و در نوح گوید آماج زیاده از من است و نزدیک گردانیده شود بهشت برای

غَيْرِ بَعْدِ هَذَا تَوَعَّدُونَ لِكُلِّ آوَابٍ حَفِظَ

نه دور مانده است آنچه وعده داده باشد شما را نزد من گردانیده شده است

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

برای کسی که ترسید از خدا نا دیده گویند آمد بر دل متوجه

أَدْخُلُوها بِسْمِ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ

گویند داخل شوند در بهشت همراه سلامی این است روز بیدار ماندن ایشان است آنچه

فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۚ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مَوْجِنًا

و نزد من باز مانده است و بسیار را ناک کردیم پیش از این استیلا که

هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ ۚ هَلْ مِنْ

قوی تر بودند از ایشان در دست درازی پس شخص کردند در شهرها که

مَحْصُونٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ

که بازگای است هر آینه در حق مقدمه بند است کسی را که دلی دارد

أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ

یا کوس بند متوجه شده و هر آینه آفریدیم آسمانها

مبتدأ

نکته پانزده

در بهشت

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ

در پنجم و آنچه در میان برود است در شش روز رسیده

لُغُوبٍ فَأَصْبَحَ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

بهم ماندگی پس صبح کن بر آنچه میگویند و بها که بادی همراه تا

بر در درگاه

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنْ اللَّيْلِ

پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو شدن و در بعض شب

فَسَبِّحْهُ وَادْبَارَ السُّجُودِ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِلُنَا

بها کی بادی خدا را و عقب نماز سجد و بشنوا آن روزی که او را دروازه

دینده

مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ

از جای نزدیک روزی که بشنوند فریاد را بفرموده

ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ إِنَّا نَخْنُجُكَ مِنْ نَحْيٍ وَنَمِيتُ

از روز روز برآمدن ایشان است بر آنچه ما زنده میکنیم و می برانیم و می

الْبَصَرَ يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرًّا

با کشت روزی که بشکند زمین از ایشان بر او آید و پنهانی

حَسْرَةً عَلَيْنَا يَسِيرُونَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ

بر آنچه میگویند است ما را ما میدانیم آنچه میگویند و منی تو

عَلَيْهِمْ بِحَبْرٍ قَلِيلٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ عَذَابَ

بر ایشان را به قلم نازک پس بزرگواران را بفرمانی که رسد از وعده عذاب

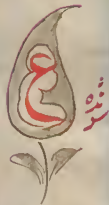
سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ شِوَايِلٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا

وَالنَّهْيُتِ ذُرُوءًا فَلَا مَحْلُوتٍ وَقُرْآنًا فَالْجُرَيْتِ يُسْرًا

مسم بادای براننده پس قسم با برائی بر درگاه باران پس قسم با برائی بر او

فَالْمُقَسَّمَتِ أَمْ أَنْتَ مُتَوَعَّدُونَ لَصَادِقٌ وَإِنَّ الدِّينَ

پس قسم بر شهادت حق که کار بر آید وعده کرده که بشود بشمار است و بر آید برای

لَوَاقِعُ. وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوكِ. إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ.
اعمال توبه است قسم باسمان جدا و جدا را بهیما بر آینه شما در این سخن مختلعات دارد
يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنَافِكُ قَتْلِ الْخَرِصُونَ. الَّذِينَ
باز گرداننده میشود از قرآن لغت کرده شد در و غلو را از آنکه
هُمْ فِي غَيْبَةِ سَامُونِ. يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ
این را در بخیر اند فراموشی است نه اند می پرسند می خواهند بد روز جزا
يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ. ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا
آزور که این را در آتش عذاب کرده شود بخشد آن عقوبت خود را اینست
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَحْلُونَ. إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
آنچه آنرا شما طلب میکردید بر آینه متقین در بهشتها
وَعِوْنٍ. اخْذِينَ مَا آتَاهُمْ مِنْهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
و بهیما باشند بدست آورند آنچه داد این را بر در کار ایشان بر آینه ایشان بود
ذَلِكَ مُحْسِنِينَ. كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مِنَ الْبِلِّ مَا يَجْعَلُونَ
بیش از این بیگانه کار بود و بد باس صفت که اندر آتش خواب کردند
وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ. وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
و وقت سحر ایشان طلب از زمین نمودند و در اموال ایشان حقه مقرر بود
لِلسَّائِلِ وَالْخَرُومِ. وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ
برای سوال گشته و برای منکست که سوال و در زمین نشانی است بپس کنندگان
وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ. وَفِي السَّمَاءِ
و در ذات شما آیاتی که می بینید و در آسمان
رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ. قُورَيْبٍ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
رزیق شما آنچه وعده داده میشود شمار پس قسم به پروردگار آسمانها و زمین
إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ. هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
بر آینه ای جبر است مانند آنکه شما سخن میگویند آیا آمده است پس تو خبر
ضَيْفِ الْبُرْهَمِ الْمَكْرَمِ. أَذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
چنانچه بر بهیم کرامه چون در آمدند بر آینه بر بهیم سلام گفتند

الانزال

سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ^{سَلَامٌ گفت جواب داد چهل گفت ایشان کردی بپند پس متوجه شد بوی ایام} فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ

فَجَاءَ بِجُلٍّ سَهِينٍ ^{پس آورد گنجای کوساله} فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرْهُ بِبُخْلِهِ ^{پس چون بخوردند در خاطر خود یافت از ایشان ترسی گفتند من ترس و بشارت دادندش بخر}

عَلِيمٍ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا ^{دانا پس پیش آمد زن ابراهیم با دازی و بلبخند روی خود را}

وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ^{وگفت آید بزرگ پیره زنی تا زاینده فرمود بجهان فرمود برود کار تو}

إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ ^{پس آینه او با حکمت دانا ابراهیم گفت پس چیست مقصود شما ای فرستاده}

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ ^{گفت پس آینه ما فرستاده شدیم بوی گرویی کن ایها ابراهیم بر ایشان}

جِجَارَةً مِنْ طِينٍ مُّسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ^{سنگ داری از گل گشت مندر کرده شده است نزدک برود کار تو برای الماکه}

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَمَا وَجَدْنَا ^{پس بر آوردیم هر که بود در آن دهر از مؤمنان پس بجا میمانیم اینجا}

فِيهَا غَيْرَ نَبِيٍّ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَتَرَكْنَاهَا آيَةً ^{غیر یک خانه از مسلمانان و گذاشتیم در آن دهر نشانی}

لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ^{برای آنکه میترسند از عذاب درد دهنده او در اقصای موسی}

إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ فَتَوَلَّى ^{چون فرستادیمش بوی فرعون و بدیدش داخلش پس روی کردش}

بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ فَآخَذْنَاهُ وَجُودَهُ ^{همراه قوت خود و گفت جادوگری بود یا دیوانه پس گرفتیم او را و لشکر او}

وَالْحُسَيْنِ
الْحِزْبِ الْفَاسِقِ

از قیامت
شده اند

بسم الله الرحمن الرحيم

فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا

پس آنکه در میان ایشان را در دریا انداختیم و او گناهکار بود و در قافله عادت است چون فرستادیم

عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ ۝

بر ایشان باد بادی بی منفعت که از هیچ چیزی را که برسد ببرد

الْأَجْعَلَتْهُ كَالَّذِينَ هُمْ ۝ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمُ تَتَعَوَّا

که سازد آنرا مانند استخوانی بوسه داده و در قافله نمودن است چون گفتند ایشان را

حَتَّىٰ جِبْنَ ۝ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ

تا در سستی پس سرکشیدند از فرمان پروردگار خویش پس در گرفت ایشان را

الصَّاعِقَةُ ۝ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ

تورنه تند و ایشان میدادند پس نتوانستند

قِيَامٍ ۝ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝ وَفِي قَوْمٍ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ

بر خاستگی و بودند انعام شدند و بپای صاحبان قوم نوح را پس از آن

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَا بِمَاءٍ

بر آینه بودند که روست بر آسمان را بنا کردیم بقوت

وَأَنَّا مُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ فَشَنَّا فَتَمَّ لَنَا هَدُونَ

و بر آینه ما توانایم و زمین را بسزایدیم پس نیکو گشت امتداد نام

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و از هر چیزی دو قسم آفریدیم تا شما پند بپذیرید

فَقَرَأَ إِلَى اللَّهِ فَذَلَّكُمْ مِنْهُ ۝ نَذَرْنَا مِنْهُ لَاقِحَتَهُ ۝ وَلَا

پس بر نذر پروردگاری خدا بر آینه برای شما از عاقبت او نرسد انداختارم و

تَجَعَلُوا مَعَ اللَّهِ آلَهُ الْآخِرَ ۝ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذَرٌ مُّبِينٌ ۝

مقرر گشته است خدا معبودی دیگر را بر آینه من بر آینه نرساننده آشکارم

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

بمجنس نباده است نزد یک آنانکه پس از ایشان بودند هیچ بغا میر

قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ۝ أَنَا أَصَوَابُهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

گفتند جادوگری یا دیوانه است آیا بایکدی بر دست کرده اند یا بایکدی بکلیت

بهر و متدبیه

طاعون

طَاغُونَ قَوْلَ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ وَذَكَرَ

سرگشته اند پس روی باز کن از ایشان پس نبی تو ملاست کرده شده و پندیده

فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ

برای پند دادن سودمند است مومنان را و من نیافریدم جن انس

وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ

و انسانی را مگر برای آنکه بپرستند مرا میخواهم از ایشان را

رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

رزق را و میخواهم که مرا طعام دهند برای خدا بیرون است

الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

رزق دهنده خداوند توانایی زور آور پس برای آنکه آنرا که ستم کردند

ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَحْلُونَ

نقصیه است مانند نصیبی اران گذشته ایشان است پس باید که مثبات طلب نمایند

قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

پس دای کا فران را انان روز ایشان که وعده داده میشوند

سورة الطور مكية و تسعة و ان يعوذنا

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا سے بخشاینده مهربان

وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مُسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

و ستم بگو طهور و ستم بکتب نوشته شده در کا غلظت ده نوریت افرا و

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و ستم بخانه معمور و ستم بسقف برافراشته شده و ستم بدریا بر کرده شده

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مِمَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ يَوْمَ

برای پند عذاب برورد کار بودنی است نیست ادراخ دفع کننده روزی

تَمُورُ السَّمَاءِ مَوْرًا وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا قَوْلٍ

جفت کند آسمان جنبش کردنی و روان شود کوهها روان شدند پس دای

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ

۱ بر دور در قعر شمارندگان را آنکه ایشان بر بهودا

يَلْعَبُونَ يَوْمَئِذٍ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

بازی میکنند روزی که بخفی روان کرده شود بر سبوی آتش روان گردنی

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ أَفَسِحْرُ هَذَا

این آتش است شما آنرا دروغ می شمردید آیا سحر است این

أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ أَصْلَوْهَا فَاَصْبَرُوا أَوْ لَا

یا شما در نمی بینید در آید باین آتش ای صبر کنید یا نکنید

تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

برابر است بر شما جز این نیست که جزا داده شود بهیچ شایسته

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَعِيمٍ فَلَهُمْ فِيهَا

برائتة سعاد در دوستی آنها و نعمتها باشند خوشحال ایست آنکه

أَنْتُمْ رَبِّهِمْ وَوَقَّهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ كَلُوا

نعمت و ادایان را بروردگار ایشان و بایکدیگر است ایشانرا از عذاب دوزخ بجزید

وَأَشْرَبُوا هَنَاءً مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مُتَكَبِّرِينَ عَلَىٰ

بنوشید گوارا ایست آنچه میل کردید کینه زده بر

سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ وَالَّذِينَ

صفا برآوردند و بیکدیگر دادند و کرد خدا کنیم ایشانرا بچوگر عین و آنکه

آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ

ایمان آوردند و بر پی ایشان رفت اولاد ایشان در ایمان برسانیم ایشانرا

ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ

اولاد ایشان را و نقصان کنیم ایشانرا از عمل ایشان چیزی

أَمْرٍ إِلَّا بِمَا كَسَبَ رَهينٌ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ

مردی بآنچه کرد در کرد و باشد و بی در سببی عطا کنیم ایشانرا میوه

وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ يُتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا

و گوشت از چینی که طلب کنند از دست یکدیگر میبردند آنجا بما له شراب

کوسا آن جوانان

وای

خدا

لَا تَعُوْفُهُمْ وَلَا تَنَاسَهُمْ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلَاٰنٌ لَهُمْ كَانِهِمْ
 لَوْ لَوْ مَتَكُونٌ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ فَمِنْ رَبِّ اللَّهِ
 عَلَيْنَا وَرَقْنَا عَنَّا بِلِسْمِ رَبِّنَا كُنَّا مِنَ قَبْلُ
 نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ
 رَبِّكَ بكَاهِنٍ وَلَا يَجْنُونَ أَمْ يَقُولُوا زُشَاعِرٌ
 نَتَرَبَّصُ بِهِ رَبُّنَا مَنْ لَمْ يَلْمِزْهُمْ شَيْئًا قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي
 مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا
 أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ أَمْ يَقُولُوا نَقُولُهُ بَلْ لَابُؤْمِنُونَ
 فَلْيَا تَوَاجِدْ بَشَرًا مِّثْلَهُ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خُلِقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُوقِنُونَ أَمْ عِنْدَهُمْ
 خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ أَمْ لَهُمْ سُلُمٌ
 حَرَاهُمْ بِرُوحِ رَبِّكَ بَالِغٌ جَهَنَّمَ أَمْ لَهُمْ دَابَّةٌ مِّنْ

چون در کمال باشد در آن و نه بزه کاری و آمد و شد کنند حوالی ایشان نزد جوانی بنده را

مرور در دره پنهان آمد و روی آورد بعضی ایشان را بعضی زبده کسوا ایشان

گفتند برای این که ما پیش از این در میان اهل قبل خانه خود رسیده بودیم پس نسبت دادند و

ما را و حکایت ما را از عذاب یاد کردیم برای این که ما پیش از این عبادت

می کردیم او را برای این که دوست احسان کننده هر روز آید و بنده را به نیکی تو محض

بر درود کار خود کار می کرد و دیوانه بلکه آیا میگویند شاعر است

این نظر را ببینیم در حق او حوادث زمانه را چگونه نظر را بشنود برای این که بر این

من باشم از انظار کشنده که آیا میگویند باید که عقیده عقلمانی ایشان را ایشان

کرد است سرکش اند آیا میگویند بر بسته است فی جلد ایشان نمی ارند

بله باید که بپارند سخن مانند این اگر راستگو باشند

آیا ایشان آفریده شدند بغير آفریننده آیا آفریدند

آسمانها و زمین را بلکه ایشان باد می کنند آیا نزد تک ایشان

حرانها و بر در دست با ایشان جبهه دست آیا ایشان را نزد بانی است

سید

يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَاثِ مُسْتَمِعِهِمْ بِسُلْطَانِ مَبِينٍ

که بران صعود کرده بشنوند با پر که بارند شنونده ایشان را دلیل حق بران

أَمَلَهُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكُمُ الْبَيِّنَاتُ أَمْ تَتْلُوْنَ أَمْ تَسْأَلُكُمْ أَجْرًا فَهُمْ

آیا خدا را در حلال پس را شوند و شمار بران ای سوال میکنی از ایشان مژدی

مَنْ مَغْرَمٌ مُثَقَلُونَ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ

از غرامت گران بار شده اند آیا نزد یک ایشان علم غیب است پس ایشان

يَكْتُمُونَ أَمْ يَمُرُّونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا

پنهانند آیا بجا میهند بداندند پس کافران ایشانند

هُمُ الْمَكِيدُونَ أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

در این اندیشه کفار شده آیا ایشان را معبودی هست بجز خدا یا بی خداست

عَمَّا يَشْرُكُونَ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا

از آلوده شرمک مهر میکنند و اگر ببینند باره را از آسمان افتاده

يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ فَذَرْنَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

گویند ابری است برآمده است پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند با خود

الَّذِي فِيهِ يَصْعَقُونَ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ

خود که در آن بهوش کرده شوند روزی که هیچ غشدار ایشان را نماند

شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا

چیزی را و نه ایشان یاری داده شوند و برآیند شکم گران عذاب است

ذُوْنَ ذَٰلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَ

غیر این و لیکن اکثر ایشان را نمیدانند و

اصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

صبر کن با نظر بر حکم پروردگار خود برآیند تو حضور چشمهای و بهای بادی

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ

پروردگار خود و شب که بیدار بر چیزی و بعضی اوقات شب بهای بادی خدا را و عقب نماز است

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ هِيَ السَّائِةُ وَالسَّائِةُ

سبب

ستاره نیز

پس

بسم الله

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۖ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۚ

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۚ

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۖ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۖ

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۚ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۖ

فَأَبَاقُ فَانجَلَىٰ ۖ فَلَاحَ وَأَوَّلَىٰ ۖ

فَالْمُتَنَبِّئِ ۚ وَمَا يَشْعُرُ فَانكَلَىٰ ۖ

فَأَنزَلَ الْأَوَّلَىٰ ۖ فَالْأَوَّلَىٰ ۖ

فَالْمُتَنَبِّئِ ۚ وَمَا يَشْعُرُ فَانكَلَىٰ ۖ

فَأَنزَلَ الْأَوَّلَىٰ ۖ فَالْأَوَّلَىٰ ۖ

فَالْمُتَنَبِّئِ ۚ وَمَا يَشْعُرُ فَانكَلَىٰ ۖ

فَأَنزَلَ الْأَوَّلَىٰ ۖ فَالْأَوَّلَىٰ ۖ

فَالْمُتَنَبِّئِ ۚ وَمَا يَشْعُرُ فَانكَلَىٰ ۖ

فَأَنزَلَ الْأَوَّلَىٰ ۖ فَالْأَوَّلَىٰ ۖ

میشود

الْأَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

کتابهای چند که مقرر کرده ایم از شما و پدران شما و هر دو بنا کرده است خدا

بِهِمْ مِنْ سُلَاطِينَ أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا هُوَ

بر آن هیچ دلیل و بر روی نیکنند کردیم تا سدا و چهره که خواهد بود

إِلَّا نَفْسٌ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى

نفس و بر اینست آمده است ایشان را از پروردگار ایشان هدایت

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ۚ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

آیا بفرستادی او را آنچه آرزو میکند پس خدا بزرگوار است آنچه او و این جهان

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ

و ب ب مار فرشته در آسمانها که قطع میکند شفاعت ایشان

شَيْئًا إِلَّا مِنْ جُودٍ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ

چیزی را مگر بفرستد از آنکه دستوری دهد خدا و برای هر که خواهد و

يَرْضَى ۚ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَعُونَ

رضاست شود بر آنچه آید اما آنان که ایمان ندارند آخرت را سنا میکنند

الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْإِنثَى ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

فرشتگان را بنام دختران و نیست ایشان از اینست که آن خدا بهر چه داند

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ الظَّنُّ لَا يُغْنِي

بر روی نیکنند کردیم و بر اینست و بیم قطع نیسند

مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ

از شنیدنت حقیقت چیزی را پس اعراض کن از کسی که روی گردان شد از

ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ

با کردن ما و طلب نکردند مگر زندگی دنیا است نهایت ایشان

مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مِمَّنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

از روی دامن بر اینست پروردگار تو داناست بهر که غلط کرد راه خدا را

وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَىٰ ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ

و او داناست بهر که راه یافت و خداست آنچه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا

وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا

وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى الَّذِينَ يَجْتَبُونَ

كَبِيرًا لَا تُعْطُوا الْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمُ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ

الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا

أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُوَكِّلُ

وَإِعْطَى قَلِيلًا وَكَذَى أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ

فَهُوَ يَرَى أَمْ لَمْ يُدَبِّسْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

أَبْرَاهِمَ الَّذِي وَفَّى أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

أُخْرَى وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنْ

سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى

وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

وَأَنَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ

ع

مر

مِنْ نُطْفَةٍ إِنْهَ اَتَمْنَى وَأَنْ عَلَيْهِ النُّشْأَةُ الْآخِرَةُ

از نطفه چون رنجیده شود در رحم و آنکه بر خدا لازم است بعد از آن

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرِ

و آنکه او تو را غنی ساخت و سر ما به داد و آنکه همون است از پروردگار است و شعری

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَوَدًا فَمَا ابْقَى

و آنکه او بلاك ساخت عا دكشمن و ثود را پس بچس را باقی نگذاشت

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى

و بلاك كرد قوم نوح را پس ازین براینه ایشان بودند ستمگار و انا عدا گزشتند

وَالْمُوتَفَكَّةَ أَهْوَى فَغَشِمَهَا مَا غَشِيَ فِي لَيْلٍ

و شهر سوخته را بر زمین افکند پس پوشانید آنکه بر روی پوشانید پس در کدام یک

إِلَّا رَيْكَ تَمَارِي هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذِيرِ الْأُولَى

در همه تنهای بر تو کرد کار خود شبیه بکلی این بها میرساننده است از ترسانندگان پیشین

أَزِفَتْ الْأَزْفَةُ كَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

نزدیک آمد قیامت نیست او را اسوای خدا هیچ ظاهر کننده

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا

آیا از این سخن تعجب کنید و خنده می نمائید و نه

تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

مبارکند و شما باز نمی کنید پس بسجده کنید خدا را و پرستش نمائید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَمْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ

و این خود را که در هر جز در وقت خود قرار گرفته است و بر آینه آمده است و نشان

مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ حُزْدٌ جَرُّ حِكْمَةٍ بِالْغَةِ فَمَا

از جز با آنچه در آن است و ادوات در آن تمام پس فایده میدهد

تَعْنِ النَّذْرُ ۖ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ

ترس نذرنا پس اعرافن کی از ایشان است و نذر که بخواند خواننده

إِلَى شَيْءٍ تَكْرُرٌ ۖ حُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْنَاثِ

بوی چیزی تا خوشی بنامین طایر شده بر چشم ایشان بر آینه آنروز از مجبور

كَانَهُمْ جَرَادٌ مِّنْشَرٍّ ۖ مَّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ

گویند ایشان رخ بر آینه اندر شتاب کنند بوی او حوش شده گویند

الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۖ كَذَبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ

که قرآن این روزی است دشوار در روح ستم و بدین اراشان قوم

نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَحْجُونٌ وَازْدُجِرَ

نوح پس در و می داشتند بنده ما را و گفتند دیوانه است و با وی سخن بر داشت

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ۖ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ

پس دعا کرد بخداوند که در درگاهش خود را شکستیده ام پس انتقام بگیرش و در باری

السَّمَاءِ بِمَاءٍ مَّنْهَمٍ ۖ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا

آسمان را آب بسیار بر نهد و روان کردیم از زمین چشمها

فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِيرٍ ۖ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ثَبَاتٍ

پس جمع شد آب از هر جانب بر کاری که مقدر شده بود پس سوار کردیم نوح را بر ثباتی

الْوَاكِ وَدُسِرَ بِهِ ۖ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِّمَن كَانَ

صدافز و گمراخته و دروغی شد با چشمهای ما پاداش برای کسی که با دور

كَفَرَ ۖ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً ۖ فَهَلْ مِنْ مَّدَكٍ مَّكَفَكَةٍ

در آینه بودند و بر آینه که آیینم این عقوبت را نشان دهم پس آیا هیچ بندگرنده است پس چگونه بود

كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۖ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

بود عقوبتهای من و نذرانهای من و بر آینه ایشان کردیم قرآن را آسانند کردیم

فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ كَذَبْتَ ثُمَّ دُ بِاللَّذِرِ فَقَالُوا الْبَشَرُ

این آیه پنج بند برتره است در دو سطر دوم میزد برسانند که ترا پس گفت ای ملک

مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفَى ضَلَلٌ وَسَعِيرٌ

ای قوم خوبین بروی منسجم براینه ما نگاه کردیم ای و دیوانه شد

ءَالِقَى الذِّكْرِ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ

آیه باطل کرده شد بروی از میان ما فی بیکه او دروغوی

أَشْرُ سَيَعْلُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَابِ لَا شَرَّ لَنَا

خود نیست خواهند دهنست فردا گفت دروغوی خود نیستند براینه

مُرْسَلُوا النَّاقَةُ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

خواهیم فرستاد ما دشمن را بجهت آزمایشی این ترا پس ای صالح منظر باش و صبر کن

وَيُنَبِّئُكُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مَحْضَرٌ

و خبردار کن این ترا از آب مقسوم است در میان ایشان هر یک حصه از آن حاضر

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ فَكَيْفَ كَانَ

پس آواز دادند بر خود را پس دست درازی کرد و محروم ساخت پس چگونه بود

غَدَايٍ وَنَذُرٍ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيَّحَةً وَاحِدَةً

عقوبت پس در ساینده نهایی پس براینه ما فرستادیم برایشان یک نعره پس

فَكَانُوا كَهَشَمِ الْحَظَرِ وَلَقَدْ يُسِرُّنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

پس شدند مانند حشر و در محضر و براینه آسان رسیم قرآن را برای آیه مذکر

فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ كَذَبْتَ قَوْمٌ لَوْطٌ بِاللَّذَةِ إِنَّا أَرْسَلْنَا

پس آیا پنج بند برتره است در دو سطر دوم قوم لوط را از ساد که ترا براینه ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ لَوْطٌ أَحْسَنُ سَمِيعٌ نَفْخَةُ مِنْ

برست باد سبیلدار مگر اهل خانه لوط که خلاص است از آن نعره پس براینه ای از

عِنْدَنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ

نزد ما چنین جزا میدهم بر که شکر گذاری کرد و براینه لوط را برتره بود

بَطْشَتَنَا فَمَارُوا بِاللَّذَةِ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ

از عقوبت ما پس مکاره کردند در آن ترسانندنها و براینه سعی گفتند از

آدمی را

ایشان را

صنيفه

ضَيْفُهُمْ فَطَسَّنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذُرِي

همانان او پس محروم چشم ایشان را از نعم بخشید عذاب مرا و ترسانند نهایی پس

وَلَقَدْ جَسَّهُمْ بَكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ فَذُوقُوا

بر کینه غارت کردن ایشان از یک بجای عفوئی جای گیرنده پس کینیم بخشید

عَذَابِي وَنَذُرِي وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

عذاب مرا و ترسانند پس و بر آید ایشان را سنجیم قرآن را برای آنکه بندگان گیرند

فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ

پس آیا هیچ پند گیرنده هست و بر آید آمدند بخوف و ترسان فرعون رسانند کاه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزْمٍ مُقْتَدِرٍ

در دخی سر و دست نشاندی ما را همه آنرا پس در گرفتیم ایشان را مانند در کس غالب دوی

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

آیا فراتر شما بهتر از ایشان جماعتی آید شما را حکم خلاصی است در کتبهای

الزَّيْبِ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمْعٌ مُتَّبِعُونَ سِيرَ نَمِ الْجَمْعِ

پس آیا یک و پیرو جماعتی انعام کنند و اعظم شکست داده خواهد شد

وَيُؤَلُّونَ الدُّبُرَ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ

و بگردان ایشان پشت را بلکه قیامت وعده که ایشان است و

السَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرُؤَانِ الْيَوْمِ فِي ضَلَالٍ

قیامت سخت تر از یمن است هر آینه گناهکاران در گمراهی

وَسُعْرٍ يَوْمَ يُسْحَوْنَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ

بجانشند یادش روزی که کشیده شود در دوزخ بر روی ایشان

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

گویم بخشید دست رسانند دوزخ بر آینه ما هر چه را بیدار کردیم با اندازه مقدر

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْ يَلْبَسُوا وَلَقَدْ هَمَّ كُنَّا

و بیست حکم ما یک همه مانند کرد و خداییم و بر آینه بطلان حاجتم

أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي

امثال شمار این اما هیچ پند گیرنده هست و هر چه کردی اندر در

اس جاعدا

الزُّبُرِ وَكُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

مَنْوِبَتِ دهر خورد و برز دل نوشته شده است بر این بر بزرگ را در

جَنَّتْ وَنَهْرٍ فِي مَقْعَدِ صَدَقٍ عِنْدَ مَلِكٍ

بوسنایها و چو بهار آینه سفید در مجلس رسی باشند نزدک ماد شاه او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنِ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ

خدای آموخت قرآن را آفرید آدمی را آموخت

الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانُ وَالنَّجْمُ وَالْ

نجم آفتاب و ماه بحساب نظر و کلاه و

الشَّجَرُ يَسْجُدَانِ وَالسَّمَاءُ وَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

درخت سجده میکنند و آسمان را برافراشت و فرود داد میزان را

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

مقصود آنکه بجا در نزنید در میزان و درست سنجید با انصاف

وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْأَرْضُ وَضْعُهَا لِلْإِنْسَانِ

و نقصان نکنید در میزان و زمین را سزا نیست برای آدمی

فِيهَا فَالَكُمُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ وَالْحَبُّ

در آن زمین بر شماست و درختان خرمات خداوند علایقها و در آن زمین دانه

ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

خداوند بزرگست و گل خوشبوی است پس کدام یک از نعمتهای پروردگار را عطف

تُكذِّبِينَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

در لوح پخته آفرید آدمی را از گل خشت مانند سفال شده

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ

و آفرید جن را از شعاع آتش پس کدام یک از نعمتهای

رَبِّكَ تَكْذِبِينَ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

بروردگار خورشید و ماه و بروردگار دو مشرق است و بروردگار دو مغرب است

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبِينَ مَرْجَحُ الْحَرِّ يَنْزِلُ تَقْدِيرًا

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار جوین دروغ میگویند که در دریا ماهیها جمع شوند

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيْنَ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ

میان این دو وجهی است که بی بر دیگری تعدی نمیکند پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار

تَكْذِبِينَ يُخْرِجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤَ وَالْمَرْجَانَ فَبِأَيِّ

دروغ میگویند بر کسی از این دو دریا مردار بر مرجان پس کدام یک را

الْآلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبِينَ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ

از نعمتهای پروردگار جوین دروغ میگویند و خدا بر است کشتنها را روان شونده

فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبِينَ

در دریا مانند کوهها پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار جوین دروغ میگویند

كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ قَارٌ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو

هر که هست بر زمین قافیه شود باقی ماند روی پروردگار رکن خداوند

الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبِينَ

بزرگوار و اقام پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار جوین دروغ میگویند

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ

سوال میکند از خدا هر که در آسمانها و زمین هر روز

مَوْفِيَّاتٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبِينَ سَنَفْرُغُ

خدا در حالتی است پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار جوین دروغ میگویند

لَكُمْ آيَةُ الْفُلَيْنِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبِينَ يَعْشُرُ

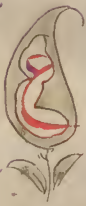
بنفایستو چه شوم ای جان من پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار جوین دروغ میگویند

الْجَنِّ وَالْإِنْسِ إِزْأَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ

جن انس اگر میتوانید که بیرون بروید از

أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا وَالْأَنْفُذُونَ

کنارهای آسمان زمین پس بیرون بروید و بیرون بروید

از همه فاسخ شده

الْاِبْسَلُطِينَ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُنْ يَرْسَلُ

مگر بگوئید که این کدام یک را از نعمتهای پروردگار بخوبی دروغ میگوید و فرستاده

عَلَيْكُمْ شَوْاطِطُ مِنْ نَارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرْنَ

بر شما شعله از آتش و دودیرین مغانه میسازد که نمیتوانید گردان

فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُنْ فَاذَّا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ

این کدام یک را از نعمتهای پروردگار بخوبی دروغ میگوید پس چون بکافران

فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالْهَبَانِ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ

نمود مثل گل سرخ مانند ادم سرخ این کدام یک را از نعمتهای پروردگار

تَكْذِبُنْ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَلَا

دروغ میگوید پس آنروز سوال نموده از کسی خود هیچ آوستی و نترس

جَانٌ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُنْ يَعْرِفُ

چیزی را این کدام یک را از نعمتهای پروردگار بخوبی دروغ میگوید و شما حق نمیدانید

الْحَيُّ مُوْجِبُ مَا يُرِيدُ فَيُؤْخَذُ بِالْاَوْصِيَ الْاَقْدَارِ

که بندگان بفرمان خود این گرفته شود سویی بشارتی و پادشاهان نیز

فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُنْ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

این کدام یک را از نعمتهای پروردگار بخوبی دروغ میگوید این است آن دروغ

يُكَذِّبُهَا الْحَيُّ يَمْوَنُ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ

که دروغ میگوید بود و نماز آن بندگان آمدند کنند میان آن آتش و میان

حَمِيمٍ اِنَّ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُنْ وَلَنْ

آن گرم آید پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار بخوبی دروغ میگوید و کسی را

خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتٍ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ

که ترسید است از مقام دل بخت پروردگار بخوبی دروغ میگوید پس کدام یک را از نعمتهای

تَكْذِبُنْ ذَوَاتَا اَفْنَانٍ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ

دروغ میگوید دو بوستان جدا و جدا گیاههای بسیار این کدام یک را از نعمتهای پروردگار

تَكْذِبُنْ فِيْهَا عَمْرَيْنِ تَجْرَيْنِ فَيَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ

دروغ میگوید در آن دو بوستان دو چشمه میروند پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار

درود

تَكْذِبُنْ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ فِيْهَا اِلَّا

درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

رَبِّكَ تَكْذِبُنْ مُتَكَبِّرِينَ عَلٰی فُرُشٍ بَطَّالَتِهِنَّ

بر درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

مِنْ اَسْتَبْرَقٍ وَجَنَّا الْجَنَّتَيْنِ دَانِ فِيْهِ اِلَّا

لب باشد و میوه آن دو بوستان از دو یک بود پس کدام یک را

رَبِّكَ تَكْذِبُنْ اَفْهِنَ قَصْرَتِ اطْرَفِ لَوْ يَطْلُوهُنَّ

بر درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

اَنْشُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانِ فِيْهَا اِلَّا رَبِّكَ

مخ آوی پش از این پنج جایی پس کدام یک را از نعمتهای بر درود که در درختان

تَكْذِبُنْ كَاثِنِ الْيَا قُوْتُ وَالْمَرْجَانِ فِيْهَا

درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

اِلَّا رَبِّكَ تَكْذِبُنْ هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ

از نعمتهای بر درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

اِلَّا الْاِحْسَانِ فِيْهَا اِلَّا رَبِّكَ تَكْذِبُنْ

که انعام بسیار پس کدام یک را از نعمتهای بر درود که در درختان

وَمِنْ ذَوْنِهَا جَنَّتَيْنِ فِيْهَا اِلَّا رَبِّكَ

در درود بوستان دیگر باشد پس کدام یک را از نعمتهای بر درود که در درختان

تَكْذِبُنْ مُدْهَامَتَيْنِ فِيْهَا اِلَّا رَبِّكَ

درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای بر درود که

تَكْذِبُنْ فِيْهَا عَيْنِنِ نَضَاخَتَيْنِ فِيْهَا اِلَّا

درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

رَبِّكَ تَكْذِبُنْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَخَلٌّ وَرَمَانٌ

بر درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

فِيْهَا اِلَّا رَبِّكَ تَكْذِبُنْ اَفْهِنَ خَيْرَتُ

پس کدام یک را از نعمتهای بر درود که در درختان دو بوستان از هر میوه دو قسم باشند پس کدام یک را از نعمتهای

از نعمتهای

است

باشد

حَسَانَ قِيَّامٍ الْإِذْ رَتَّكَ تَكْذِبُ خَوْفٌ مَقْصُورٌ

در خیال پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بخون دروغ میگوید خواران محاکمه شده

فِي الْخِيَامِ قِيَّامٍ الْإِذْ رَتَّكَ تَكْذِبُ كَمْ يَطْمَئِنُّ

در خیمه ها پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بخون دروغ میگوید جمع کرده آهنگها

إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ قِيَّامٍ الْإِذْ رَتَّكَ تَكْذِبُ

انسان آدمی پیش از او و نه روحی پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بخون

تَكْذِبُ مُتَّكِنٌ عَلَى رَفْرِفٍ خُضِرٌ وَعَبَقَرٌ

دروغ میگوید بلکه زود ما شنید بر با شمای سبز و دیابلی

حَسَانَ قِيَّامٍ الْإِذْ رَتَّكَ تَكْذِبُ تَبْرَكَ

حسن پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بخون دروغ میگوید تبارک

اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ

نام پروردگار تو خداوند بزرگ و ارفع

سُبْحَانَ الْقَوَاعِدِ يَكِينَةٍ وَهِيَ قِيَّامٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

یاد کن ایگاه که محقق شود قیامت نیست وقت بود آن هیچ نفس در دلو نماند

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ اِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا وَ

پست کند و بلند کند است جامعی ایگاه که جنبانیده شود زمین را جنبانیدن سخت

بُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا كَانَتْ هِبَاءً مُنْبَثًّا وَ

ریزه ریزه کرده شود که هیا ریزه ریزه گردن بسیار پس شود مانند غبار پراکنده و

كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحِبُ الْيَمِينَةَ مِمَّا أَصْحَبُ

شوید شما سه قسم پس ایستل سعادت چه حال دارند اهل

الْيَمِينَةَ وَأَصْحِبُ الْمَشْأَمَةَ مِمَّا أَصْحِبُ الْمَشْأَمَةَ

سعادت و اهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝

پیش روندگان خود ایشانند پیش روندگان آن پیش روندگان ایشانند پیش روندگان در

جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ۝ وَقِيلَ مِّنَ

بوستانهای نعمت باشند سابقان بسیار از پیشینان ۝ و اندکی اند از

الْآخِرِينَ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝ مَّتَّكِينَ

پیشینان ۝ بر تختهای زر بافته نشسته ۝ باشند بکمر زده ۝

عَلَيْهَا مُتْقِلِينَ ۝ يُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ

بر آن روی گردانیده آمد و شد میکنند بر ایشان ۝ نوجوانان جمادید

يَا كُؤُوبٌ وَآبَارُوقٌ ۝ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ لَا يَصُدُّ

یا کجوز باد و آبرقیقا ۝ و جامها از شراب جاری ۝ و در دست داده

شود

عَنْهَا وَلَا يَنْزُقُونَ ۝ وَفَاكِهَةٍ تَمَّائِيخِرُونَ

ایشان را از آن شراب و نه بهوش نبرد ۝ و میوه از هر جنس که احب رکند

وَلَحْمٍ طَيْرٍ تَمَّائِيشْتُونَ ۝ وَخُورُوعٍ ۝ كَأَمْثَالِ

و گوشت مرغان از هر جنس که بپندکند ۝ و انار است حوران شده چشم مانند

اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

مردارید پوشیده کرده شده ۝ و این دهم بجهت آنچه میکردند

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهِمُ الْأُمَلُّ سَلًا

نشنوند در هیئت سخن پرموده ۝ و نه حرفی که گناه باشد بیک که بشنوند از سخن

سَلًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝

که بر می که سلام بگویند و اصل سعادت چه حال دارند ۝ اصحاب سعادت

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۝ وَظِلِّ مُدْودٍ ۝

در درختان کن ربی خار ۝ و درختان سوزن نوبختی در آن ۝ و در سایه دراز

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝ لَا مَقْطُوعَةٍ

و در آب ریخته شده ۝ و میوه بسیار ۝ نه باطل رسد

وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝ إِنَّا رَاشِدُونَ

و نه از آن منع کرده شود ۝ و فرشهای برافراشته شده ۝ برآیند از راهیم حوران

انشاءً فجعلهم انكاراً عرباً اتراباً لا ضيب

مجموع آفریدن پس ستم ایشان را و نیزه محبوب هیچ و دلال برای اهل سعادت

اليمن ثلثة من الاولين وثلة من الآخرين

سعادت اصحاب جماعتی اند از پیشینان و جماعتی بسیارند از پسینان

واصحب الشمال ما اصحب الشمال في سموم

در اهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت در باد گرم

وحمم وظل من يحوم لا باريد ولا كرم

آب گرم در سایه دو سایه که نه خشک باشد نه باغزت بود

انهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون

بر اینند ایشان بودند پیش از این بنابر پرورده و مدام دست میکردند

على الحنث العظيم وكانوا يقولون ايننا امينا

بر کینه بزرگ و بگفتند چو این بهریم

وكانوا ابا وعظا ماء انا لمبعوثون اوابا ونا

و خاک میخوریم و احوالی چند باشیم ابا بر آنچه میخوانیم با پدران غشیش با

الاولون قل ان الاولين والآخرين لمجموعون

بر آنچه میخوانند بود بر اینند پیشینان و پسینان جمع کرده شوند

الى مقارن يوم معلوم ثم انكم اينها

در مبعود روز معین باز بر اینند شما اینها

الضالون المكنون لا يكون من شجرة زقوم

گمراهان در مخفی نگارندگان خوبید خورد از درختان زقوم

فما لكون منها البطون فشربون عليه من الحميم

پس بر خوبید گردان از آن زقوم شکر را پس خوبید آشامید بر آن طعام از آن گرم

فشربون شرب لهم هذا نزلهم يوم الدين

پس خوبید آشامید مانند شراب استی اینست نازل بر ایشان روز جزا

نحن خلقكم فاولا تصدقون افرأيتم ما تمنون

ما آفریدیم شما را پس چرا نه بادر میکنید آری می بینید آنچه میبزرید در زمین

ما آفریدیم

أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ نَحْنُ قَدَرْنَا

آیا شما ای آفرید آنرا یا ما آفریدند است

بَيْنَكُمُ الْمَوْتُ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ عَلَيَّ أَنْ يَبْدَلَ

در میان شما مرگ را و نیست ما را جز شده

أَمْثَالِكُمْ وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

نوعی مانند شما و بیاریم شما را در عایی که نمیدانید

النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا

آفرینش نخست را پس چرا نه پند میگیرید

تَحْرُثُونَ أَمْ أَنْتُمْ تَرْعَوْنَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

سیرا میزدید یا شما میروید یا نه آنرا یا ما روید یا نه است

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر خواهیم بود دایم آن ز رخت گویای در هم شکسته

إِنَّا لَمَعْرُومُونَ بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ

گویند برای نه عریض اندک ایم بلکه ما محروم ماند که ایم

الَّذِي تَشْرَبُونَ أَمْ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ

که ای آتش میسوزد یا شما آورد آدرده آید از آبر

أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا

یا ما فرود آورنده ایم اگر خواهیم شور کرد ایم آن را

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

پس چرا نه شکر کنید آتش دیدید آن آتش را که آریاں شاخ درخت

أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ

آیا شما آفریدید درخت آنرا یا ما آفریدند ایم

جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقِيمِينَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

آن درخت را برای پند و منفعت برای ساکنان پس بپایان

رَبِّكَ الْعَظِيمِ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ

بدر دگر بزرگ خود را پس سوگند میجویم با نهادن ستارها و این قسم است

تِلْكَ

لَوْ تَعْلَمُونَ عَظَمَ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ

بزرگ اگر دانست این کتابی است برای قدر نوشته شده است در کتاب

مَكْنُونٍ لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِنْ

پوشیده که دست نبرسانند بآن مگر پاک کردگان فرستاده شده است از

رَبِّ الْعَالَمِينَ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

بروردگار عالمها آیا این سخن شما ای کفار گفتند اید

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَذِّبُونَ قُلْ لَا

وینا زید نصیب آنکه شما را نسبت بدروغ میکنید پس آنکه رسد

إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حُنُودٌ تُنْظَرُونَ

رسد روح شخصی بنای کفو و شما آنکه می بینید

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ قُلْ لَا

و ما نزدیک تریم یاد بست شما ولیکن نمی بینید پس اگر

إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ

اگر نیستید غیر مدینه ای پس چرا نه باز گردانید روح را اگر

صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ

رسد کوهبند پس اگر باشد اما اگر باشد مرد از نزدیک پس او رسد

وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعْمٌ وَأَمَّا إِنْ كَانَ

کلی خوشبوی و بوستان نعمت و اما اگر باشد

مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

از اصحاب سعادست پس سلام است از اصحاب سعادت

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ فَنُزُلٌ

و اما باشد از دروغ شمارندگان را کراهی پس او رسد

مِنْ حَمِيمٍ وَتُصَلِّيَةُ جَمِيمٍ إِنْ هَذَا لَهُوَ حَقُّ

از آب گرم و نوازش در آوردن بدو رخ آبرآینه این خبر درست

الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

شبهه است پس بپاکی یاد کن بروردگار بزرگ خود را

الحمد لله

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
تَرْجَعُ الْأُمُورُ يُوجِبُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

بنام خداوند مهربان

بنام خداوند عز و جلال و زین است و دوست غالب

و اوست پادشای آسمانها و زمین زنده کننده و میمیراننده

و اوست بر هر چیزی توانا او نخستین همه دوست آخرین همه

و اوست آشکارا و اوست پنهان و اوست بهر چیزی توانا اوست

آنکه آفرید آسمانها و زمین و در شش روز

باز مستقر بر عرش پیدانده آنچه در زمین است بر زمین

و آنچه بر می آید از آسمان و آنچه بالا می رود

اندر آن و او با شماست هر جا که باشید او خداوند داناست

پس است اوست پادشای آسمانها و زمین و بوی خدا

باز که میمیرد و زنده می شود کارها در می آید و در روز جزا

روز را در شب و او داناست بگویند سینه

آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَ

ایمان آید بر خدا و رسول او و خرج کنند از جهت آن مال که ساخته است شما را

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا

جانشینان و پسران در و آنکه ایمن آورند و خرج کردند

لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ وَمَالُكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ

ایشان است مزد بزرگ و وصیت شما که ایمان بخارید و خدا و

الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِهِمْ وَقَدْ أَخَذَ

رسول او دعوت میکند که شما را که ایمان آید بر و در کار خویش و بر آید

مِثْلَ قَمَرٍ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ هُوَ الَّذِي نُزِّلَ

نخستین گرفته است از شما اگر راستند یا در دارند داور است آنکه نزد میفرستد

عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ

بر بنده خود آیات واضح تا برون آید شما را از تاریکیها

إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ۖ وَمَالُكُمْ

بسی رودنی و خدا بر شما بخشنند مهری است و وصیت شما را

أَلَّا تَتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ

که خرج کنید در راه خدا و خدا است و این که است در آسمانها

وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ

و زمین برابر نیست از شما آنکه خرج کرد از پیش

الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةٍ مِنَ الَّذِينَ

فتح کردند و قتال کردند با کس که است در مرتبه بزرگتر از آنکه

أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا وَعَلَى اللَّهِ الْحُسْنُ

خرج کردند بعد از فتح که و قتال کردند و هر یک را و عهده داده است خدا جانان

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ

و خدا با آنچه میکند خبردار است و کس است آنکه قرض دهد خدا را

قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرُ كَرَمٍ ۚ

قرض نیک پس دو چندان کند آن قرض را و او است مزد بزرگ

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

قَرْضًا نَبِيكَ ۚ

قرض نیک

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ

روز که بر روی مردان مسلمان و زنان مسلمان که می شتابند نور ایشان

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَاَمَانِهِمْ بُشْرًا لَّهُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ

بین دست ایشان و بجانب راست ایشان مرزده باو شمارا اهر و شمار است

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ

جای دو زبان جوی جاد و بدل ایجا است

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ

مطلب با بی بزرگ روز که گویند مردان و زنان منافق

لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُوا وَانَاقِبَسْ مِنْ نُورِكُمْ

مسلمانان بنظر شفقت نظر بر بوی آتار و سی کریم از نور شما

قُلْ ارْجِعُوا وَارَاءُكُمْ فَانظُرُوا فَانظُرُوا فَانظُرُوا

گفته شود بازگردید پس پشت خویش پس بنظر مگردید پس بنظر مگردید

بَيْنَهُمْ بَسْمُورَةٌ يَا أَبَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَ

در میان ایشان دیوار که آنرا دروازه باشد اندرون آن دیوار در ایجا رحمت است

ظَاهِرٌ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوا لَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ

میرود آن دیوار بجانب او عذاب است آواز دهند ایشان را آیا نبودیم

مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ نَكُنْ فَنُكُنْ أَنْفُسُكُمْ وَ

همراه شما گفتند آری ولیکن شما در بلا افتید پس خود ایشان را و

تَرَبَّصُّمْ وَارْتَبِعْكُمْ وَغَرَّتْكُمْ الْأَمَانُ فِي حَتَّى جَاءَ

و انتظار کردید و تامل آوردید و فریب خوردید شمارا سر زود ما آنکه برسد

أَمْرًا لَّهُ وَغَرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ قَالُوا يَوْمَ لَا يُؤْخَذُ

فرمان خدا و فریب داد شمارا خدا شیخی از منیده پس امروز گرفته شود

مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاهُمْ

از شما فداست و نه از آنکه کفر گرفته شود جای شما

النَّارُ هِيَ مَوْلَاهُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ الَّذِينَ

آتش است همان آتش لاین شماست و بدبارش است ای آتاه دست رسید

بوسه

مسلمان را کہ خیانت کند دل ہٹا دفت یاد کرد خدا و آجہ

نده است از وحی و نباشند مانند آنکه داده شده است

میں انہیں دراز گنت برتیں دیتے ہیں سخت شد دل ہشال

و ساری از ایشان بدکار شدند بدینند که خدا زنده میکند ریش را

بعد مرزا را بر آنه بجاں کردیم برای شناساں بها تا بود که شما دریا بید

ن المصد فان والمصد فك و سر و المصد

نصاحاتنا یضعف علم و حکم ابوسمیر

لَا تَقْرَأُوا فِيهَا مِثْلَ مَا يُرْسَلُ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ يَأْتِ اللَّهَ بَعِثًا بَاطِلًا ۚ

والشهاداء عند ربنا هم اجرهم وصور

والدركمروا ولد بو ابا يلى اوليت

الحجيم اعلموا انما الحيوة الدنيا لعب ولهو

زينة وثفاخر بينكم وشكاري في الامور

وَالْأُولَادِ كَمِثْلِ عَيْثُ عَجَبُ الْفَاوِزِ

ثُمَّ يَهْجُ فُتْرَهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَ

باز خشت شود پس زود پستی آن را باز در هم شکسته گردد و

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَ

در آخرت عذاب سخت است و نیز آمرزش است از جانب خدا و

رِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

خوشنودی و نیت زندگی دنیا که بهره که باعث فریب

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

سبقت کنید بپوی آمرزش از جانب خدا و بپوی بهشتی که پهنای او

كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا

به پهنای آسمان و زمین باشد آماده کرده شد برای آنانکه ایمان دارند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن

بخدا و رسول او اینست فضل خدا میسر میدهد به هر که

يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَا أَصْلَبَ

خوار و خدا صاحب فضل بزرگست و سبک

مِن مَّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ

هیچ ستمی در زمین و نه در جان شما

إِلَّا فِي كَيْتٍ مِّن قَبْلُ أَزْنَبْتُمْ أَهْلًا إِنَّ ذَٰلِكَ

مگر در نوشته شده است در کتاب پیش از آنکه شما مرتکب آن مصیبت را بر آید این کار

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِّكُلِّ تَاسُوًا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَ

بر خدا آسان است بپای هر تاسو که بخورید بر آنچه رفت از دست شما

لَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ

ناتوانان نشوید با آنچه عطا کرد شما را و خدا دوست ندارد هر که بگزیند

فَخُورَ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ

خود را بکار دولت میدارند آنرا که بخل میکنند و مردمان را میفرمایند

بِالنَّحْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

بمخل و هر که روی گردان شود بر آینه خدا بملول است بی نیاز و ستوده کار

باشد

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا

برای آنکه فرستادیم همگی را خود را بآیات باری و فرود آوردیم

مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

همراه ایشان کتاب و میزان را تا عمل کنند مردمان را با انصاف

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَاعٌ

و فرود آوردیم آهن را بسبب آن جهت سختی و منفعتهای

لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ

برای مردمان و تا بداند خدا که نصرت دهد بخدا و پیغمبران او را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

غایبانه برای آنکه خدای توانا و غالب است و برای آنکه فرستادیم

نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبِيَّةَ وَ

نوح را و ابراهیم را و نهادیم در اولاد ایشان پیاپی

الْكِتَابَ فَكَثَرٌ مِنْهُمْ مُّتَّبِعُونَ وَكَثُرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ

و کتاب پس بعض ایشان راه یابند و بسیاری از ایشان بدکار میشوند باز

قَفَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بَرُسُلَنَا وَقَفَيْنَا بِجَنَّةِ ابْنِ

فرستادیم بر ایشان پس بر ایشان خود را و از فی آوردیم عیسی پس

مَرْيَمَ وَأَتَيْنَهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ

مریم را و دادیم انجیل و نهادیم در دل ایشان

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافِقَةً ذُرِّيَّتَهُ ابْنُ مَرْيَمَ

آنچه ایشان او همراهی و گشتن و گشتن ایشان که خود را کردند

وَأَتَيْنَاهُمُ الْإِنجِيلَ رِضْوَانًا لِّمَن رَّزَقْنَاهُ

و آمدن فی آن بودیم بر ایشان پس انجیل را که در طلب خوشنودی برای آنکه خدا پس

رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ

نگاه داشتند آن کردند حق نگاه داشتند پس عطا کردیم آنرا که ایمان آوردند و عطا کردیم

أَجْرَهُمْ وَكَثَرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

مزد ایشان و بسیاری از ایشان بدکار میشوند ای کسانی که

الحمد لله

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ

ایمان آوردن و ترسیدن خدا و ایمان آوردن به پادشاه او تا بر دستار او دو حصه

مِنْ رَحْمَتِهِ وَجَعَلَ لَكُم نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَ

از رحمت خود و پدید نهادن نور که نورانی که راه روید بدان

يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَّا يَعْلَمُ أَهْلُ

پادشاهان و خدا آمرزنده و مهربان است خدا با نیکی و برادران

الْكِتَابِ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ

کتاب که ایشان قادر نیستند بر چیزی از فضل خدا

وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

که فضل بدست خداست میدهد آنرا به هر که خواهد و خدا

ذُو الْفَضْلِ

صاحب فضل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ

پادشاه شنید خدا تعالی سخن آن زن که گفتگو میکرد با تو در باب شوهر خود

تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ

و شکایت میکرد پیش خدا و خدا می شنید گفتگوی کردن شما هر آینه

اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّنْ

خدا شنوا و بیناست آنانکه از شما اظهار میکنند

نَسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا

زنان خود نیستند آن زنان مادران ایشان نیستند مادران ایشان الا آنکه

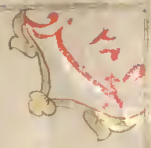
وَلَدَنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ

زاده اند ایشان را و هر آینه ایشان میگویند سخن دروغ و میگویند سخن

وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

نامعقول و هر آینه خدا عفو کننده آمرزنده است و آنانکه اظهار میکنند

والعشر
الشام
ع

مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَحَرْمٌ رُقِيعٌ

از زنان ایشان باز سر جوئی کنند در حق گفت آنچه گفتند و اجابت از آوردن

مَنْ قَبْلُ أَنْ يَتِمَّ اسْتِذَاكَكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ

بن از آنکه زن و مرد باید کردست رسانند اس علم بنده داده بشود شما را با این وعظ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرٍ رَجَبٍ

یا چه میکند خیر دار است پس هر که نیابد بنده را پس بر وی واجب است روزه ده

مُتَابِعِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتِمَّ اسْتِذَاكَكُمْ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

پی در پی بن از آنکه هر دو باید کردست رسانند پس هر که نتواند

فَاطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

پس طعام دادن شصت فقیر این حکم برای آن است که متق و متوکل گردید

وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

و همچنین او را و این احکام حد برای مقرر کرده حد است و کافران است عذاب

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَيَقُولُنَّ

آوردن بنده هر آنکه می گفتند خدا و رسول او خوار کرده شد

كَاكِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

چنانکه خوار کرده شد آنان را که پیش از ایشان بودند و بر آینه مرد و کردیم آیه واضح

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ يَوْمَ يُبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا

و کافران است عذاب خوار کننده روزی که بر آید و ایشان را خدا همه یکی

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَخْضَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ

پس خبر دهد ایشان را آنچه کرده بودند با و دوش است از خدا و ایشان را فراموش کرد

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

بر هر چیز مطلع است آیا ندیدی که خدا میداند

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى

آسمانهاست و آنچه در زمین است نمی باشد یا یکدیگر را از گفتن

ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ أَوْ اَبْعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَامِعٌ

سه شخص مگر خدا چهارم ایشان را نمی بشد را از گفتن پنج شخص الا خدا ششم ایشان را

ولا

[illegible]

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

که توکل کنید ^{مسلمانان} ای مسلمانان چون

قُلْ لَكُمْ تَفْسِيحٌ فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا لِنَفْسِكُمْ إِنَّكُمْ لَكُمْ

گفته شود شما که گفتاوه بشنید در مجلسها پس گفتاوه کنید جای که رانند ده کند خدا

وَإِذَا قُلْ أَنْشُرُوا فَانْشُرُوا وَارْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ

و چون گفته شود بر چیز بر چیز پس بر چیز بر چیز تا بلند کند خدای عز و جل آنانکه

آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ

ایمان آورده اند برای شما و آنانکه عطا کرده شده است ایشان را علم و خدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ

با آنچه میکنید خیر دار است ای مسلمانان چون عهد را از خود

الرَّسُولَ فَقَدْ مَوَّابِينَ يَدَيْكُمْ بِحُكْمٍ صَدَقَ

با حق است بر پیشانی او را از حق خود خیرات را

ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ

این بهتر است شما را و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بپوشید خدا را از کار

غَفُورٌ رَحِيمٌ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْكُمْ

امر را که رهبر است آیا ترسیدید از آنکه محبت بر پیشانی از

بِحُكْمٍ صَدَقَتْ فَأَذْكُرُوا تَفْعَلُوا أَوْ تَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

را از حق خود خیر است را پس چون بگویند و در گذرند پس خدا بر شما

فَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطْعُوا اللَّهَ وَ

پس بر پا دارید نماز را و بپوشید زکوة را و در حال برداری کنید خدا را و

رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

رسول او را و خدا خیر دار است با آنچه میکنید آیا ندیدید بوی آنانکه

تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا

دوستی کردند با قومی غضب کرده است خدا بر ایشان پس شنید این منافقان را شنید

مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَعَدَّ

از ایشان و سوگند بچهره بر دروغ و ایشان میدانند اما در حق

اللَّهُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مدا برای ایشان عذاب سخت برآیند بد است آنچه میکردند

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

پیر گرفته اند سوگندال خود را پس باز داشتند مردان را از راه خدا

فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ لَّكَ تَعْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

پس ایشان عذاب خوار کننده دفع بخاطر کرد و ایشان اموال ایشان

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

و نه اولاد ایشان از عذاب خدا چیزی را اینجا همه اهل دوزخ اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمْعًا فَيُحْلفُونَ

ایشان در اینجا جا میدهند روزی که برانگیزد ایشان را خدا همه یکی پس بگویند خورند

لَهُ كَمَا كُفِرُوا لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا

مجنون او چنانکه بگویند بخورند بختورشان می بندد آنکه ایشان کتاب این بر چیزی باشند آگاه

إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ

برآیند ایشان نزد دروغگوی غالب آمده است بر ایشان شیطان پس فراموش ساخت

ذَكَرَ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ

از خاطر ایشان یاد کردن خدا را این جماعت لشکر شیطان است آگاه شود برآیند لشکر

الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَحَادُّونَ

شیطان ایشان اند زیانکاران برآیند آنانکه خلاف میکنند

اللَّهُ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ كَتَبَ اللَّهُ

با خدا و رسول او این جماعت در حمله خوار تر از مردم اند حکم کرد خدا

لَا غَلْبَ لَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

که البته غالب شوم من و غالب شوند پیغمبران من برآیند خدا توانا و غالب است

لَا يَتَّخِذُ قَوْمًا يَتُومِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

نخواهی بگرفتی قومی را که ایمان دارند بجهت او در روز آخر

يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

که دوستی کند با کسی که با خدا و رسول او اگر چه استخفا میباشند

بسم الله الرحمن الرحيم

أَبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا خویشاوندان ایشان

أُولَئِكَ كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ وَأُيَسَّدَهُمْ

آن بندگان نویخته است خدا در دل ایشان ایمان را و محکم گردانید ایشان را

بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

روحی از جانب خود در کار ایشان را میگردانند و بهشتها را زیر آن

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

بجویند جاودیدان در آنجا خوشنودند خدا از ایشان را و خودنودند خدا را

أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ایشانند لشکر خدا بپایند لشکر خدا ایشان اند برندگان را

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا می بخندد رحمان رحیم

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

سبحان الله که یاد کرد خدا را آنچه در آسمان و آنچه در زمین است و اوست

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

عزت و حکمت اوست که که فرستاد از

أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ

اهل کتاب از خانههای ایشان در اول جنگ که شما نپنداشتید

أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ

که برانند و گمان میکردند آن کافران که نگاه برانند ایشان باشند و

مَنْ اللَّهُ فَاتَمَّ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يُحْسِبُوا وَقَفَّ

از عقوبت خدا پس بهایند ایشان عقوبت خدا از آنجا که نپنداشتند و افتاد

فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ يُجْرِبُونَ بِيُوتِهِمْ يَأْتِيهِمْ

در دل ایشان رعب را خراب میکند خانههای خود را بدست خویش

ع

وَأَيُّدِ الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

ویدست مسلمانان این عذاب باشد پس عبرت گیرید ای خداوندان دیدن

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي

و اگر نه آن بود که نوشت خدا بر ایشان عذاب دلفی بر آینه عقوبت بگذارد آنرا

الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ذَلِكَ

در دنیا و ایشان در آخرت عذاب در آتش است و در آخرت عذاب

بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ

بناست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول او و هر که مخالفت کند با خدا

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ

پس بر این عذاب سخت کننده عقوبت آنچه بریدید از

لَسَنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ

در سخت حرف یا که نشاند از ایستاده بر سر خود پس بفرمان

اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى

خدا بود تا بخوار کند پیکران را و آنچه غایب گردانید خدا بر

رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَ

پس بر خود از ایشان پس ناچار بودید بر آن اسبها و

لَاكِبٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَن تَشَاءُ

نه دشمنان را ولیکن خدا غالب گرداند پس بر هر که خواهد

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى

و خدا بر هر چیز توانا است و آنچه غایب گردانید خدا بر

رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَ

پس بر خود از اموال ساکنان دیهه ها پس خدا است و پسر خدا

لِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابِرَ السَّبِيلِ

حق است و یتیمان را و فقیران را و راه گزیری را

كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا إِلَهُكُمْ

تا نباشد آن فی دست تو ثمران از ایشان و هر چه پرستش را

ایشان را

ایشان را

ایشان را

الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَ

اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ^{بهر کسی که از خدا بترسد خدا سخت عقوبت است این قطران}

الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ ^{بجرت کنندگان است آنانکه بر دل کرده شد ایشان را از خانه های ایشان و اموال ایشان}

يَسْتَعُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ ^{نیاز طلبند نعمت را از خدا و خوشنودی را و نصرت میدهند}

اللَّهُ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ^{تو را در رسول او را ایستاده اند راست و دعه و آنانکه}

يَبْذُرُونَ الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ ^{جای گزینند دین را از ایمان پیش از ایمان دوست میدارند هر که را}

هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً ^{بجرت کنند بوی ایشان دینی یابند در خاطر خود اندیشه}

مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ ^{از آنچه داده شد چهاران را و دیگران را اختیار میکنند بر خویش و آنچه باشد}

بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوْقْ شَيْئًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ ^{ایشان را احتیاج و بر که را نیک بدین شئ از حرص نفس خود پس ایستاده}

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ^{ایشان متدبر است نیکو حال و آنانکه است که آمدند بعد از چهاران و انصار میکنند}

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ ^{ای پروردگار ما را و برادران ما که سبقت کردند بر ما با ایمان آوردن}

وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا ^{و تبدیل کن در دل ما هیچ کینه نیست آنانکه ایمان آوردند برای پروردگار}

إِنَّكَ مَرْءُوفٌ رَحِيمٌ ^{بر آینه قوی بخش منده مهربان که با ندریدی بوی آنانکه منافق شدند}

سوره

يَقُولُونَ لَا خُورَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

سکونند آن برادران خدا که کافران از اهل

الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرِجْتُمُ الْخُرُوجَ جَنِّ مَعَكُمْ وَلَا نَضْعُ

کتاب بخدا اگر جدا کردن شود شما را البته هر دو شویم یا همراه شما کوفتن

فَكُم أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ

در خدا شما بجای را بر کند و اگر قتال کرده شود با شما البته نصرت دهم شما را و خدا

يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ

گوای میسر که این است دروغگوی بخدا اگر جدا کردن شود ای کتاب را جدا

مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَوْ نَصَرُوهُمْ

همراه ایشان و اگر جنگ کرده شود با ایشان نصرت نرسانیم ایشان را و اگر نصرت دین

لَيُؤْتِنَا أَهْلَ الْاَدْيَارِ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ لَأَنتُمْ أَشَدُّ

اینها باز گردانند پشت خود را بعد از آن مرد کرده شود ایشان را بر آینه شای ستمناں باز

رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

ترسید در خاطر ایشان از خدا این است که ایشان قومی است

لَا يَفْقَهُونَ لَا يَقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى

که نمی فهمند جنگ با شما بجای شده کرد و همه

مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ

بر آن حصار خند باشند باز از پس دیوار با جنگ ایشان در میان ایشان

شَدِيدٌ كَتَبَهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ

تخت می بندهای ایشان را بجای مجتمع شده و دلهای ایشان پراکنده این

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

این است که ایشان قومی هستند در نمی یابند و ستان ایشان مانند ایشان آنان که پیش از ایشان

قَرِيبًا ذَا قَوَائِمٍ أَوَّالٍ أَمْرُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

در نزدیکی چشم انداز و بال کنه خود ایشان است عذاب دردناک

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَا كُفْرًا

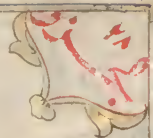
مانند دستان شیطان است چون گفت آدمی را کافر شو پس چون کافر شد

قبول کنیم

کرده نشود

اینها را

بودند

قَالَ إِنِّي بِرِئْیِ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

گفت بر این پس من بی گناهم از تو بر این پس من بترسم از خدای بر دگر عالمها

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِیْنَ فِيهَا وَ

این شد عاقبت کار این شیطان و این آدمی آنکه در آنجا ماندند جا و بر آنجا ماندند

ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِیْنَ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ آمَنُوا اتَّقُوا

اینست جزاء ستمکاران ای مسلمانان بترسید

اللَّهَ وَكُنْظِرْ نَفْسَکَ مِمَّا قَدْ مَتَّ لِعَدُوٍّ وَاتَّقُوا

از خدا و بایست که نال کند بر خصمی که چه چیز پیش فرستاده است بر وی فردا و بترسید

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا

از خدا بترسید خدا خبردار است بآنچه میکنید و نباشید

كَالَّذِیْنَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ أُولَٰئِكَ

مانند آنانکه فراموش کردند خدا را این خدا فراموش کرد و اینست از عاقبت اینان

هُمْ الْفٰسِقُونَ ۝ لَا یَسْتَوِی اَصْحٰبُ النَّارِ وَاصْحٰبُ

اینانند بر کمران برابر نیستند اینست و درنج و همیست

الْجَنَّةِ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰرِزُونَ ۝ لَوْ اَنْزَلْنٰ

بهشت اینست اینست اینست بهشت را نازل کردیم و می آوردیم

هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جَبَلٍ لَّرَاٰیةٍ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا

این قرآن بر کوهی بر آینه مید چری آنرا بخاشید کرده بار باره

مِّنْ خَشِیَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ

از خوف خدا و این داستانها بیان میکنیم برای مردمان

لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

تا این را نال کنند اوست آن خدای که نیست هیچ معبود مگر او

عَلَمُ الْغِیْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ۝ هُوَ

داننده پنهان آشکارا اوست بخشننده مهربان اوست

اللَّهُ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْقَدِیْمُ السَّلَامُ

آن خداست که نیست هیچ معبود مگر او پادشاه نهایت باک سلامت

المؤمن

تحریر

الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ

اللهِ عَمَّا يَشْرُكُونَ هُوَ اللهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ

لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى سُبْحَانَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ

الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سُبْحَانَ الْمُسْتَحْتَمِدِ مَدِينَةِ وَهِيَ ثَلَاثُ عَشَرَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عِدُوِي وَعَدُوَكُمْ

أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ الْبَغْيَ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا

جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ خُرُجُونَ الرِّسُولَ وَإِنَّا كُنْ

مُتَّعِينَ بِمَا آتَيْنَاكُمْ وَنُفَعِّلُكُمْ فِيهِ مَا نَشَاءُ إِنَّ

فِي سَبِيلِ وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تَسِرُّونَ إِلَيْهِمْ

بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ

مَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ إِنَّ

ع

شَفَقُوا كَمَا يَكُونُ الْكُفْرُ أَعْدَاءُ وَيَسْطُو الْإِلَهَ
 که فریبند شمارا دشمن باشد در حق شما و بکشند بوی شما
 أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنُ بِالسَّوْ وَوَدَّ الْوَتَكْفُورُ
 دستهای خود را و دنیاهای خود را بایزاد دوست دارند که کفر خویش
 لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 سود نخواهد داد شمارا شمارا خویشا و مال شما و فرزندان شما روز قیامت
 يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 تفصل خواهد کرد خدا در میان شما و خدا آنچه میکنید بیناست
 قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي آلِهِمْ وَالَّذِينَ
 برای اینست شمارا بر روی نیکی برای اینست
 مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمُ مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَأَمِنْكُمْ وَمِمَّا
 همراه او بودند چون گفتند قوم خود را برای اینست مالی تعلیف از شما و از این
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَّلْنَا
 می پرستید بخدا ما معتقد شدیم بشما که پرستید امر میان ما
 وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
 و میان شما دشمنی تاخوردی بیایید نادیده ایان آید
 بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْغِرْ
 بخدای تنها شمارا پرستی نیکی است ما ابراهیم که در قول پدر خود را که الهی است در حق
 لَكَ وَمَا أَمْلَكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلِّمَكَ
 برای تو و نمیتوانم برای تو از خدا چیزی ای پروردگار ما بر تو
 تَوَكَّلْنَا وَاللَّيْلُ نَبَاً وَاللَّيْلُ الْمَصْدُورُ رَبَّنَا اجْعَلْنَا
 توکل کردیم و بوی تو رجوع نمودیم و بوی نیست بازگشت ای پروردگار ما
 فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآوَاغُرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ
 زبردست که فرما و بیا مرز برای مای پروردگار ما برای تو
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ
 غالب با حکمت برای اینست شمارا اینجا چه مذکور افتد

ص ۳۴

حَسَنَةً لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن

وَتَبَّكَ كَسَى رَا ازشما كه امید دارد ملاقات خدا رود آخرت و برکت

يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَن

روی گردان شود پس برآیند خدا بی نیاز و ستوده کار است نزدیک است خدا

يَجْعَلَ لَكُم مِّنْ دُونِ الَّذِينَ كَانُوا عَادِيْتُمْ مِنْهُمْ

از آنکه میداند در میان شما و در میان آنانکه دشمنی داشته اند

مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لَا يَنْهَكُمُ

دوستی را و خدا تواناست و خدا امر را کار و هر چه است منع میکند شما را

اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا تَوَلَّوْا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكم

خدا را از آنکه موافقت آنکه جنگ کرده اند با شما در عقیده و در دین و هر چه کرده ایم

مِّنْ دِيَارِكُمْ أَزَلْتُمْ وَهُمْ وَتَقْسُطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ

از خانه های شما منع میکند از آنکه احسان کنید با ایشان و انصاف کنید و یکی ایشان

اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الدِّينِ

و خدا دوست میدارد و انصاف کننده را جز این است که منع میکند شما را خدا از آنکه

قَاتِلُوكم فِي الدِّينِ وَأَخْرِجُوكم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَ

جنگ کرده اند با شما در عقیده و دین و هر چه کرده اند شما را از خانه های شما و

ظَاهِرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ

معاوضت و میان در بر آوردن شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر چه دوستی

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

پس ای کسانی که ایمان آورده اید ای مسلمانان چون

جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٌ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ

بیانند پیش شما زنان مسلمان مهاجرت کرده پس امتحان کنید ایشان را خدا داناست

بِمَا نَهَنَ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٌ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ

با ایشان ایشان پس اگر مسلمان دانستند ایشان را باز نفرستید ایشان را

إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهَا

بوی که فراتر از این حلال اند که فراتر از آن که فراتر حلال اند از این نامها

شمارا

دارد و با

در تمام

وَاتُؤْمَرُ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَكُونُوا

در پند بیداران آنچه خرج کردند و نیست گناه بر شما که نکاح کنید یا نه

إِذَا اتَّيْتُمُوهُنَّ مِنْ أَجْوَهِنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

چون بر بیداران حرام ایشان و نکاح برادر دست و فرزندان سدا و

الْكُوفَرِ وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا

بر نکاح که مراقت نیامد و طلب کنید آنچه شما خرج کردید و شرکان طلبند آنچه خرج

ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

اینست حکم خدا فصل کند میان شما خدا دانای مکیست

وَلَنْ فَاتِكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمُ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَةُ

و اگر از دست بروی از زنان شما بطرف کافران پس عاقبت رسد

فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا

پس بر بیداران آنرا که رفته باشند زنان ایشان مانند آنچه خرج کردند

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا

و ترسید از خدای که شما او را باوردارانده اید

النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ

پیغمبر چون بیایند نزد یک تو زنان مسلمان که بیعت کنند بانو باین شرط

لَا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ

که شرک نکنند با خدا چیزی را و دزدی نکنند و زنا نکنند

وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند سخن دروغ

يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِدْنَكَ

که بر لبه باشند از در میان دستهای خویش و در میان پایهای خویش که می فریاد

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ

در کار نیک پس بیعت قبول کن و طلب آمرزش کن برای ایشان هر آینه

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا

خدا آمرزگار و مهربان است ای مسلمانان و دوستی مدارید

الحشر

قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَاسُوا مِنَ الْآخِرَةِ

ای گروهی که خشم گرفته است خدا بر ایشان انجمه نامیده اند از آخرت

كَأَنَّهُمْ لَكُفَّارٌ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

چنانکه نامیده شده اند که فرار از اهل قبور

سُورَةُ الصَّفِّ مَكِّيَّةٌ فِيهَا اَرْبَعٌ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا نام بخواننده هر دو

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

عالی و بزرگوار است آنچه در آسمانها و زمین است و او است

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ

عالم با حکمت ای کسانی که ایمان آورده اید چرا میگوئید

مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا

آنچه نمیکنید بسیار ناپسندیده شد نزد خدا آنکه بگوئید

مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ يَجِبُ الَّذِي نَقُتُّكَ

که چیزی نکنید اگر نبود خدا واجب بود آنکه نکند

فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَنِيَانٌ مُرْتَضَوْنَ

در راه خدا صاف زده گویا ایشان عمارتی هستند محکم با یکدیگر پیوسته و

إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ

پس چون گفت موسی قوم خود را ای قوم من چرا میگویید مرا و مرا

تَعْلُونَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَا تَزْعَمُوا

میدانید که من فرستاده خدایم بیوی شما پس و گفت که بگویید

إِنْ زَاغَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

و اگر سواست خدا دل ایشان را و خدا راه حق نماید کرده بدکاران را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

و چون گفت عیسی پسر مریم اهل اسرائیل

بسم الله الرحمن الرحيم

ری

رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مَّصَدَّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
 التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ تَعْدِهَا مِنْهُ
 أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ
 مُبِينٌ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ يَرْبِدُونَ لِيُطْفِئَ اللَّهُ نَارَهُ بَأْوَافِهِمْ
 وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ هُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
 لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الذِّبْكَ لَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ
 مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ
 تَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرُ لَكُمْ

بهمین خدایم بگوئی شما ما در داورمه آنچه بین دست است از

توریت و بشارت دهنده به پیغمبری که باید بعد از من نام او

احمد باشد پس چون آمد احمد با نبیجه باقتضای آن سحر است

ظالم و کسبت سنگار از آن کس که بر لبست بر خدا دروغ

و او خوانده بنود بوی اسلام و خدا راه حق نام کرده

الظالمین ستمکاران اینها اند اس کا فران که خود را نور خدا را بدین جور

و خدا تمام کند نور خود است اگر چه با حق دارند که فران است

الذی امرنا فرستاد پیغمبر خود را به هدایت و دین راست

لیظهره علی الذین کله ما غالب کنند بر اعدای همه آن اگر چه با حق دارند مگر آن

یا ایها الذین آمنوا هل ادلکم علی تجارة تنجکم ای مسلمانان آری دلاست کنم شما را با سودگری که بران نجات

من عذاب الیم از عذاب درد دهنده ایمان آرید بخدا و رسول او و

تجاهدکنتم در راه خدا با اموال خود و جان خود

ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون این بهرست برای شما اگر بدانید

یغفر لکم بیا مژد برای شما

ذکر

ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

کتابها و در آن درختها میبارید و در آن

الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ

جایگاهها و درختهای پاکیزه در بهشتها میبارید و در آن

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَآخِرُ نَجْمٍ نَافِضٍ مِنَ اللَّهِ

بزرگترین پیروز و آخرین ستاره از دست بردارنده از نعمت خدا

وَفَتْحٍ قَرِيبٍ وَيَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و فتحی نزدیک و بشارتی برای مؤمنان ۝ ای کسانی که

آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ

ایمان آورده باشید نصرت دهنده خدا چنانکه عیسی پسر

مَرْيَمَ لَلْخَوَارِجِ مِنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

ماریم برای خروجی خاص خود که نصرت دهنده خدای ایشان

الْخَوَارِجُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ

آن برای آنان که نصرت دهنده خدا هستند پس ایمان آوردم جمعی

مَنْ بَنَى إِسْرَاءَ بَلْ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا

آنرا بنی اسرائیل و کافریان طایفه ای را یاری دادیم

الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَاصْبِرُوا أَظْهَرِنَ

مؤمنان را بر دشمنان ایشان پس صبر کنید غالب

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ عَشْرَةِ آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ

سبحان الله که در آسمانها و در زمینها و در همه جا پادشاه

الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي

و نهایت پاک و عزیز و حکیم ۝ او است که بر انبیا در

نصف

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

الْأَمِينِ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ وَإِنْ كَانَ قَوْمٌ
قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَآخِرُ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا
بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ
حَمَلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ كَفَرُوا هُمْ أَكْثَرُ أَلْحَارِجًا
أَسْفَارًا ۝ يَسْئَلُ الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا آيَاتِ
اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ هَادُوا وَإِنْ زَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمُ
بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ
فَإِنَّهُ مُلَقَّبٌ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ
الْبَتَّةَ وَيُؤْتِيهِمُ اللَّهُ بِمَا هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ

تا خوانند که آن پنجاه نفری از قوم ایشان بخوانند بر ایشان آیات او را و پاکیزگی

و می آموزد ایشان را کتاب و حساب و اگر آن قوم قبلاً در ضلالت و گمراهی بودند

ایشان را که در گمراهی و ضلالت بودند و آخر از ایشان است که باقی می ماند

با ایشان و او است عزیز و با حکمت و آنست فضل خداست که می بخشد

هر که خواهد و خدا صاحب فضل و بزرگوار است و آنست که می خواهد

که بخوانند و تورات را و بعد از آن که کفر کردند و از میان ایشان خارج شدند

گمراهان را و پرسش می کنند از آن قوم که کذب و دروغ می گویند آیات

خدا را و خدا راه می نماید کرده است که ایشان را ببرد

بیهودان و اگر کسان دارند که شهادت خداست از

بخش سایر مردمان پس از زنده شدن هر که را که بخواهند از ستمگری

دور رود و خواهند کرد آنرا از گزند و سبب آنچه پیش فرستاده است دست ایشان را و خدا

بسیار دانا است و می بخشد به هر چه خواهد که میسر شود از آن

البته و می رسد به آن بنده باز رجوع خواهد نمود بیوی نهان که شک را

نسخه

الحمد لله

الحمد لله

فَيَسِّرْ لَكُمْ أَسَانِيَكُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

این خبر دهد شمارا با آنچه میسر دهد ای مسلمانان

إِذَا نَزَلَ بِكَ الصَّلَاةُ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذِمُّوا الْبَيْعَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

چون اذان داده شود برای نماز در روز جمعه ای سستی کنید

لَمْ يَكُونُوا يَذْكُرُونَ اللَّهَ وَذِمُّوا الْبَيْعَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

نبوی یاد کردن خدا و بگذارد خرید و فروخت این بهتر است شمارا

لَمْ يَكُونُوا يَذْكُرُونَ اللَّهَ وَذِمُّوا الْبَيْعَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

الربا میبندند این چون تمام کرده شود نماز را متفرق شوید

فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا

در زمین و طلب کنید از فضل خدا و یاد کنید

اللَّهُ كَثْرًا الْعَلَّكُمْ تَنْبَلُونَ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً

خدا را بسیار شمارا رستگار شود و چون در پیشگاه خدا

أَوْ لَهْوًا اتَّخَذُوا إِلَهًا وَتَرَكُوا قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ

بازی را متفرق شده متوجه نشوند نبوی آن و بگذارد نماز را استفاده بگو آنچه نزد

اللَّهُ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ وَتَرَكُوا قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ

خداست بهتر است از بازی و از سوداگری و خدا بهتر است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا إِنَّمَا نَسْتَأْذِنُكَ لِمَا نَحْنُ بِفَاعِلِينَ

چون بیایند پیش تو منافقان گویند که ما می خواهیم که تو بفراهم

اللَّهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

خدا می و خدا میداند که تو پیغمبر او هستی و خدا گوای پند

لِأَنَّ الْمُنْفِقِينَ كَذِبُونَ لَتَأْخُذُوا بِالْإِيمَانِ جَنَّةً

که منافقان دروغ گویند پس گرفته اند قلوبهای خود را پس باز دارند

الحمد لله

سجده

فَصَدَّ وَاعْنِ سَبِيلَ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

این را مانعند از راه خدا بر این راه است آنچه میکنند

يَعْمَلُونَ ذَلِكَ بَأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى

میکنند این بابت آن است که ایشان ایمان آوردند باز کفر کردند پس هرگز

قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تَعْمَلُ

بر دلهای ایشان این ایشان می فهمند و چون به بنی ایشان را سخت میزند

أَجْسَامَهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ

اجساد ایشان را و اگر بگویند گوش نمی دهی یعنی ایشان را گوید ایشان را

خَشَبٌ مُسْتَنْدٌ يَخْسِبُونَ كُلَّ صَبْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ

چوبها اند برپوار باز نهاده می بندند بر او از صبح تا بظهر و شب

الْعَدُوُّ وَفَاحْزَنَهُمُ قَاتِلُهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

و دشمنان پس بر سر ایشان است کشتن کرد این را خدا از کی گردانیده می شود

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ

و چون گفته شود من فقال را بیا کنید تا طلب آمرزش کند برای شما بهر خدا

لَوْ وَارَوْسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

به بجا می آمد سر خود را و به بنی ایشان را که روی میگردانند و بکبرکنان

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

یک است در حق ایشان آنکه که آمرزش طلب کنی برای یا آمرزش بطلبی برای ایشان

لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

نخواهد آمرزش دهد ایشان را بر این خدا راه نمی نماید کرده بدی را

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَن رَّعَدَ رَسُولُ

ایشانند آنانکه میگویند باران خود را خرج نکنید بر آن که نزدک رسول

اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ

خداوند تا برانگند میزند و خدا است خزانهای آسمان و زمین

وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَنَرْجِعَنَّ

و لیکن منافقان نمی دانند میگویند اگر باز رسم

شعبه

المنفقون

إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ

الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ
بررسی و بقی میراد و مسلمان را و بکن منافع

لَا يَعْلَمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
و فرزندانش از یاد کرد خدا و هر که بکند این کار

فَأُولَئِكَ هُمُ الْخُسِرُونَ وَأَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاهُمْ

مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ

لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ

مِّنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ

أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبَحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي

خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

پادشاه

بَصِيرَةً لِّخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَوْصِ وَصَوْرَكُمْ
مَنَاسِتِ افزید آسمانها و زمین بند بر درخت و صورت ایشان را
فَاحْسِنْ صُورَكُمْ وَاللَّهُ الْمُسْدِرُ يَعْلَمُ مَا فِي
بِسْ نیک ساخت صورتها را و بنوی آوست ایا گرفت میداند آنچه در
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا
آسمانها و زمین است و میداند همه آنچه پنهان میدارید و آنچه
تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِنِذَاتِ الصُّدُورِ وَالْأَمْيَاتُكُمْ
آشکارا میکنند و میداند اسرار بگویند سینهها امانت است بپنا
بَنُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم
خبر آگاه که کفر و بدعتش ازین پس بشنید و وبال کار خود را
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
و ابان آید است عذاب در آورنده آن پس آن است که می آمدند پیش ایشان خبرها
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَأَبْشَرُ هَذَا وَنَنَا فَاكْفَرُوا وَاتَّبَعُوا
ما میجوینا پس گفتند آیا آدمیان راه نمایند ما را پس که فرستند مردی کرد
وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ زَعَمَ الَّذِينَ
دینی یار است خدا و خدا تو کفر ننموده است بند ایشانند
كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ
کافران که بر این سخن نخواهند بود اری قسم هر دو که اس اینست را بخشنه شود
ثُمَّ لَتُنَبَّيْنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ فَاْمِنُوا
باز خبر داده شود شما را با آنچه میکردید ایا بر خدا آسان است پس ایا ایا رجب
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِيَدِ
بجدا رسول او و نوری که فرود فرستاده و خدا با آنچه
تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ
بکنید جدا است و اینکه هم آورد شما را در روز قیامت آن روز
يَوْمَ التَّغَابُنِ وَمَنْ يَتُوءِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
روز ظهور غیب است و هر که ایا آن آورد بخدا و کند کارش بسته

سین

يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِّرِ الْمَصْرُومَ مَا أَصَابَ
 مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ
 يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ سُنُلُكُمُ
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فِئَتُوكُمُ
 الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِنْ زَوَاجِكُمْ
 وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ
 تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
 عِنْدَ أَجْرٍ عَظِيمٍ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

دور کنند از دهرهای ادرا و درار دین بهو گشتن آنها میبرد و نیران

بجوها جاویدان اینجا همیشه اینست فیروز می بزرگ

و آنکه کارشند و بهدودع نسبت کرد آفات ما را بجمعه رسول

دوچ اندر جاویدان اینجا ویدر جای است دواخ میبرد

بقیه مصیبت هر چنگ خدا و هر که رجوع کند بخدا

راه نماز دل او را و خدا بهر چه دانا است و فرمانبردار می کند

خدا را و فرمانبردار می کند رسول را پس اگر روگردان شود پس برای است و بر

پنجام برین اشک را خدای مع میبود نیست مگر او دیر خدا با پیکر توکل کنند

مومنان ای مسلمانان بعضی از دواج شما

و اولاد شما دشمنان اند در حق شما پس بر سید ایشان و اگر

در گذر کنید در روی بگردید و بهر مرتبه پس بر آنچه خدا آمرزگار

هر یک است بر این نیست که اموال شما و اولاد شما امتحان است و خدا

نزد اوست نزد بزرگ پس بر سیدان خدا اند که تو میبند

سین

وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شَيْئًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

و سخن شنوید و فرمانبرداری کنید و خرج کنید بهتر باشد برای جان شما
بر که نگاه داشته شد از آن بخل نفس خود پس آنجا که این نذر رستگاری آن

تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ عَلِيمٌ ۚ

قرض دهید خدا را قرض نیک و دو چندان و بیش شمارا و بیامزد شمارا
و خدا در کوششش بر تو بار است و آفته بهمان آتشکار را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ الْحَكَمُ ۝ سَبْعٌ وَثَلَاثُ عَشْرَةَ ۝

بسم الله الرحمن الرحيم
نام خدا بیسم بخفا بنده هر دو

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ

ای ای نبی اگر طلاق دهید از زنان پس طلاق دهید
بها بیرون است خود رجوع اراده کنید طلاق دادن زنان پس طلاق دهید

لَعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ

در ادا عده ایشان و شمار کنید عده را و بترسید از خدا پروردگار خود
بر ادا عده ایشان و شمار کنید عده را و بترسید از خدا پروردگار خود

لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ

برون نکنند ایشان را از خانه های و با هم که ایشان بیرون روند مگر آنکه
برون نکنند ایشان را از خانه های و با هم که ایشان بیرون روند مگر آنکه

يَأْتِيَنَّ بِغَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

بعل آید از کار نجس آشکارا و این حد های مقرر در حد است
و هر که بجا نکند از حد های خدا پس بر آینه ستم کرد ستم کرد بر جان خویش

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۚ

و هر که بجا نکند از حد های خدا پس بر آینه ستم کرد ستم کرد بر جان خویش
فاذا ابلغن أجلهن فأمسكنوهن بمعروف

پس چون نزد یک رسد مطلقات بمقتدا خود پس نگاه بدارد ایشان را بوجه پسند

ایش ترا

أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذُوَ عَدْلٍ

با جدا شوید شوید از ایشان بوجوب شهادت و کوه کبریا و دلی صاحب عدالت

مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ

از قوم خود و راست کند شهادت را برای خدا این حکم میداده بشود و آن را

كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ

موس باشد بخدا و روز آخر و هر که بترسد از خدا

يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

و ببرد آرد برای او مخلصی و رزق و برین از آنجا که گمان ندارد

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ

و هر که توکل کند بر خدا پس خدا بس است بر آینه خدا

بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَلِلَّهِ

رسیده است امر او و خدا هر چه را اندازه دانامد

يُنْسِنَ مِنَ الْحَمْضِ مَنْ نَسِيَكُمْ إِنْ أَرَيْتُمْ

توبه شدند از حقیقت از جمله زمان اگر بگویند افتاده اید

فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّذِي كَمْ يَحْضُنْ وَأُولَٰئِ

پس عده ایشان سه ماه است و آنرا بنگاه خایین نشاندند از حق و جداوند

الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ

صل عده ایشان آن است که ببنند حمل خود و هر که بترسد

اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ

از خدا چه بر آرد برای او در کار او آسانی این حکم خداست که فرود آورد

إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَ

بوی شما و هر که بترسد از خدا دور کند از وی جرمهای او را

يُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا أَسْكَنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ

زیاده و ببرد او را مزد بساکن کند زنان مطلقه را جای که شما میبایست

مِنْ وَجَدَكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِتَصْنِفُوا أَعْلَاهُمْ

قدر طاقت خود و اینها رسانید ایشان را تا نامک بگردید ایشان

سزا

وَأَن كُنْ أُولَٰئِكَ حَمَلٌ فَانْفِقُوا عَلَيْهِمْ حَتَّىٰ يَمُوتُوا

و اگر باشند خدادندان علی بن فح کنند بر ایشان تا آنکه بمیرند

حَمَلُهُمْ فَإِنْ أَرْضَعْنَكُمْ فَآتُوهُمْ مِّنْ أَجْوَرِهِمْ

صل خود را پس اگر شیر دهند بفرمان شما پس بپسندایشان را مزد ایشان

وَأَتِمُّوا إِلَيْنَا مِمَّا بَعَرْتُمْ وَأَن تَعَالَوْا

و با بگذر کار فرمای کنید در میان عوین و بپسندیده پس اگر مصافقه کنند

فَسَتَرْضِعْ لَهُ الْآخِرَىٰ يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ

پس بخورد و اگر از آن دیگری بفرمان او باید که خرج کند صاحب وسعت از وسعت

وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ

و آنکه تنگ کرده شد بر وی رزق را پس باید که خرج کند از آنچه عطا کرده است

لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا سَيِّئًا يَّجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ

تکلیف میکند خدا هیچ کس را مگر محبت آنچه داده است او را بدید خواهد آورد و خدا بدید

عُسْرٍ يُسْرًا وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ

از تنگدستی آسانی را و بسیار است که بجا دزد کرد از فرمان

رَبِّهَا وَرُسُلُهُ فَجِاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا

برورد کار عوین و از پنهان بران او پس حساب کردیم با او حسابی سخت و

عَذَابِنَا عَذَابًا نَّكَرًا فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا

عقوبت کردیم او را عفوئی دشوار پس چشید سزای عمل خود

وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا أَعْدَا لِلَّهِ لَهُم عَذَابًا

و شد سرانجام کار او زیانکار پس عیب کرده است خدا برای ایشان عذاب

شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْيَابِ الَّذِينَ

سخت پس بترسید از خدا ای خدوئندان خرد

آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا كَرِيمًا لَّا يَتْلُو

سیدان بر آینه فرود آورده است عذابوی شما گزینی مرستاده است پنهان بری

عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّخُرْجِ الَّذِينَ آمَنُوا

بجز از پنهان آیات خدا واضح آورده تا بر آرد آنرا که ایمان آورند

سحر

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمَرْ

بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
النَّهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ مَرْقَاً

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

سُورَةُ الشُّرَحِ الْمَدِينَةِ وَهِيَ ثَلَاثُ عَشْرَةِ آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي

مَرْضَاتِ زَوْجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ قَدْ

فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَإِذَا سَأَلَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ

زَوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ

لَهُ

فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَإِذَا سَأَلَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ

بمغایر ابرافای آن سخی شناسا کرد و اعراض کرد از بعضی
 پس و فتنه جبردار کرد آنرا

و کما فی زمره ان رسول الله قد اصاب من هذا ما لم يصاب منه احد من الانبياء

۱۱۱

٦٩

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

منك: ^فمستأمن مني وقتي تات عات

سُحِبَتْ تَبَدَّتْ وَأَنْكَرَ مَا بَيْنَهَا وَالَّذِينَ مِنْهُ

نفسكم واهليكم نارا وعودها الناس و

الحجارة عليها ملوكه علاط سنان لا يعصو

وَمِنْهُمْ مَن يَتُوبُ إِلَىٰ رَبِّهِ يَمُوتُ وَهِيَ كَانَتِ خَالِفَةً لِّرَبِّهِ

۱- که فداان عذر بخش مبارک امردن جزا نیست که جزا او میشود و شمار

آنچه که میگردید ۱۱۱ مسلمان رجوع کند بوی خدا

تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

رجوع قائل امید است از پروردگار شما که زایل کند از شما جرمهای شما را

وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ

و در وارد شما را بهشتی است که از زیرها جویها

لَا يُخْرِجُ مِنَ الْجَنَّةِ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَ نُورِهِمْ

رسولان و خدا و پیغمبران و آنانی که ایمان آورده اند همراه نورهای

يَسْعَىٰ بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا

میرود میان دو دست ایشان و بجانب راست ایشان میگویند ای پروردگار ما

آتِنَا نُورَنَا وَاعْفُ رَنَا لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

تمام ده برای ما نور ما را و بیامرز ما را بر آنچه توبه بر هر

قَدْرٍ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

تو ای نبی ای پیغمبر بجهدی با کفار و منافقان

وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أَوْفَتْهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَشْرُ الْمَصْرُ

بزدلشست بر ایشان و جای ایشان آتش و در جای است آتش و

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ فُوحٍ وَ

برید آورد خدا را استانی برای آنانکه که فرستاد زن فوح را

امْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتْ تَحْتِ عِبْدٍ مِنْ بَنِي عَادٍ

زن لوط را بود زن بنی نوح در بندهای بنی عاد از بنی کول

صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

بنی صالحان را خدایت کرد و باین دو تن نگرفت از خدا چیزی را

وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ وَضَرَبَ اللَّهُ

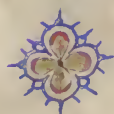
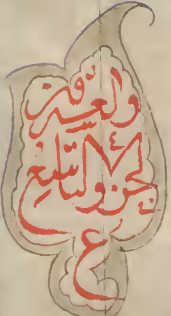
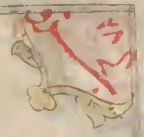
و گفته شد در آید بر دوزخ و در آید کول و در بر آورد خدا

مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ

و استانی برای آنانکه ایمان آوردند زن فرعون را چون گفت

رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ

ای پروردگار من بنامی برای من نزدیک خود خانه در بهشت و خلاص کن مرا از

فَرْعُونَ وَعَمَلُهُ وَنَجَّى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَنْ تَرَانَتْ

فرعون و کار او و خلاصی ده مارا از قوم ستمکاران و مریم دختر

عمران التي اُحْصَتْ فَرَجَهَا فَفَتَحْنَا فِيهِ مِنْ رَوْحِنَا

عمران را که گنجا داشت فرج نمود را پس در بیدیم دران روح خود

وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنْ

و باورد دست بخوان بروردگار خود را و کتبهای او و بود از

سُورَةُ الْمُلْكِ **الْقَيْتَمِ** **مِيسِرْ هِي تَلْتَوِزِي سِيَة**

فرمانبردار اندکان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشننده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

با برکت است آن خدای که بدست اوست پادشاهی و او بر همه چیز توانا است

قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

توانا است آن خدای که آفرید موت و حیات

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

تا بیازم مایه شمارا که کدام یک از شما نیکیور است در عمل و اوست غالب آمرزگار

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ

آن خدای که آفرید هفت آسمان را تو بر تو نبینی ای بنده در آفرینش

الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى

خدا رحمنی را که تفاوتی پس بازگردان چشم را مایه

مِنْ فَطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ

چشم سستنی پس بازگردان چشم را دوباره مایه باز آید

إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

بجانب تو چشم خوار شده و مانده نشسته و هر آینه زینت دادیم

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ

آسمان نزدیک را بچراغها و ساختیم آن چراغها آلات رجم شیاطین

الملك

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَلَئِنْ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و اما ده کردیم برای ایشان عذاب دوزخ و اما کلاه که فرستادند
بر ربه هم عذاب جهنم و بئس المصیر اذ الملقوا

فَهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ كَلِمَاتُ الْفَقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا

بر درود که وجود عذاب دوزخ و این بر جای است و بیکدیگر انگیزه نمود
فها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تکاد تمیز
من الغیظ کلمات الفقی فیها فوج سألهم خزنتها

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا
وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

از خشم هرگاه انگیزه شود بر دوزخ کردی رسول گفت از آن کرده است
آلم یأتکم نذیر قالوا بلی قد جاءنا نذیر فکذبنا
وقلنا ما نزل الله من شیء ان انتم الا فی ضلال

كَبِيرٍ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ فَأَعْرَفُوا بِدَنِّهِمْ فَسَبَّحُوا لِلَّهِ تَسْبِيحًا

و عظیم تر فرود آورده است خدا هیچ چیزی را نیستند شما که در کماهی
کبیر و قالوا لو کنا نسمع او نعقل ما کنا فی اصحاب
السعیر فأعرفوا بدننهم فسبحوا لله تسبیحاً

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ

بر آینه آگاه میزنند از پروردگار خود غایبانه این نرسد آمرزش
إن الذين يخشون ربهم بالغیب لهم مغفرة
و اجر کبیر و اسرُوا قولکم او اجهرُوا به إنه

عَلِمُ بِنَاتِ الصُّدُورِ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ
الْلطِّيفُ الْخَبِيرُ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْزُرَ

و مزد بزرگ و نهان کند سخن خود را یا آشکارا گوید آنرا هر آینه قد
علم بنبات الصدور ألا یعلم من خلق وهو
اللطیف الخبیر هو الذی جعل لکم الانزور

ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِكُمْ لَكُمْ رِزْقٌ وَ

باریکت بین و غیر دار دوست آگاه رام ساخت برای شما
ذلولا فامشوا فی مناکبکم لکم رزق و
تاراه روید در نواهی آن و بگردید از رزق خدا و

کباره پاره

إِلَيْهِ النُّشُورُ ۝ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ
بِكُرِّ الْأَرْضِ فَذَاهِبَ تَمُورُكُمْ ۝ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي
السَّمَاءِ أَنْ يَرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَاسْتَعْلَوْنَ
كَيْفَ نَذِيرٍ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ
صَفَتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسُكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ أَمِنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ
لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ ذَوْنِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ
إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝ أَمِنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ
إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝
أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَمْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي
سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَنشَأَكُمْ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
وَعَدِيدًا ۝

مَا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

شکر میکنید بگو اوست آنکه به انچه ساخته در زمین

وَالِيهِ تَحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

و بر وی برانگیزند و میگویند کاهل این باشد وعده

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

اگر راست گوئید بگو جز این نیست که علم نزد خداست

وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّئَتْ

و جز این نیست که من بشارت کننده آشکارم و آنگاه که به پیشند آن وعده را نزدیک شده

وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ

سپاه کرده شود روی آنانکه کافر شدند و گفته شود اینست آنچه اوردید

بِهِ تَدْعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ

میپسندید بگو آیا دیدید اگر خدا

وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ

و آنرا که همراه من اند یا رحمت کند بر او بهر حال که خلاصی دهد که فران را از عذاب

الْإِيمِ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا

در گذارنده بگو اوست بخشننده بوی ایمان آوردیم و بر وی توکل کردیم

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

پس خواهید دانست که کیست در گمراهی قطعی بگو آیا دیدید

إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

اگر شود آب شما زود رفت پس که بیارد شما آب روان

سورة القلم کیته و شریفه و موعود ایتة

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم نام خدا سے بخشیدہ ہر باب

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ

مسم بسم اعلی و یا آنچه بنویسد فرشتگان نیستی تو بفضل

رَبِّكَ يَجْنُونَ ۝ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝

و برود کار تو دواند و بر این ترست که تو بی نهایت

إِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقَ عَظِيمٌ ۝ فَسَتَبْصُرُ وَيُبْصِرُونَ ۝

بر این نور خوی نهایت بزرگست پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید

يَا أَيُّكُمْ الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

که کدام یک از شما دلوای است بر این برود کار تو داناست بکسر غلط کرد

عَنْ سَبِيلِهِ ۝ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَلَا تَطْعُ

راه او و بر او داناست بر او با فطنان پس فرما

الْمُكَذِّبِينَ ۝ وَذَوَالْوُدِّ هُنَّ فَيُدْهِنُونَ ۝ وَلَا

دروغ دارند کافران و در دگر دند که طایست کنی مالیشان نیز طایست کنند و قبول کن

تَطْعُ كُلَّ حَلَاْفٍ مَّهْمٍ ۝ هَٰذَا زَمْشَاءُ بَنِمِ

فرمان بر سبب سولند خوردند محمدا بر سبب گنده را بر دنده را بقی جلی

مَنْعَ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ ۝ عَتَلْ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ ۝

بر منکره مال از حد گذشته کنی بکار را بر سخت ردی را بعد از این بر منکره محض بقول

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنٍ ۝ إِذَا تَشَلَّى عَلَيْهِ أَيْتَانَا

با که هست صاحب مال و فرزندان چون حوازه شود بروی آیت ما

قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ

گوید افسانه پیشینان و اعظم خواهد بود را بر سبب

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

بر این ما آزمودیم ایشان را چنانکه آزموده بودیم خداوندان بوستان را چون قسم خوردند

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَشْنُونَ ۝ فَطَافَ

که البته درو گشت بوستان را صبح کنان و ایشان را صد نیکفند پس برآمد

عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ فَأَصْبَحَتْ

برای بوستان پادی از جانب برود کار تو و ایشان خفته بودند پس شد

كَالضَّرَمِ ۝ فَنَادَا مُصْبِحِينَ ۝ أَنْ اْعْذُوا عَلَا

مانند ز رعیت بر بریده پس با که بر او از او ندا صبح کنان که بکاره روید بکشت خود

حَرَّ شَكْمُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِر مِّنْ فَاَنْظِرُوْهُ اَوْ حَرِّمُوْهُ
 اِنْ لَا يَدُ خَلْفَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّنْسَكِّنٍ وَغَدَا
 عَلٰى حَرِّهِ قَدِيرٌ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْا اِنَّهَا
 لَصٰلَتُوْنَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُوْنَ قَالِ اَوْسَطُكُمْ
 اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ لَوْ لَا تَسْبَحُوْنَ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَا
 اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ فَاَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ
 يَّتَلَوْنَ وَمُوْنٌ قَالُوْا يٰوَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ عَسٰى
 رَبَّنَا اَنْ يَّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا اِنَّا اِلٰلُ رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ
 كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ
 لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّتَ النَّعِيْمِ اَفْجَعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْجُرْمِيْنَ مِمَّا
 لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ
 اِنْ لَّكُمْ فِيْهِ لَآخِذٌ بَّرُوْنَ اَمْ لَكُمْ اِيْمَانٌ عَلَيْنَا

اگر در وقت نماز ایستاد
 پس بفرستند یا اگر بر سر زمین ایستاده باشد

باید که داخل شود در بوستان امروز بر شما هیچ بفرستد و بجا نرسد

برست بجل خود تا آنجا برانم رود پس آنجا که در بوستان بوستان بفرستد

غلط کرده استیم نه بلکه ما محروم کردیم گفت بهترین ایشان

آما گفته بودیم شما را که چرا سبح میگویند گفتند یا کسی ما را میبینید برود

بر این ما شک داریم که بودیم از حد گذشته پس روی آوردند بعضی ایشان بر بعضی

با یکدیگر تلاوت کنند گفتند ای دای ما را بر این ما بودیم از حد گذشته است

از پروردگار ما که عوض دیگر ما را بهتر از این بر این ما بودی پروردگار خود تو نعم داری

تحمل است عذاب و بر این عذاب آخرت بزرگتر است

که پس بد استند بر این متقین را نزد یک پروردگار شما

دست نهایی عمل است آیا کردیم مسلمانان را مانند کفر همکاران جنت

شما را چگونه مقرر میکنید آیا نزد یک شما که فی است که در وی ظلمات

بر این باشد شما را در محاکم و انچه اختیار کنید آیا شما را عیدهای محکم است بر زمین ما

خود را

میکنید

بَالِغَةً إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ

که حکم آن تا قیامت باقی باشد بر آنچه شمارست آنچه مقرر گشت
سَلَامٌ أَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِمُ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا

پرسن از شرکاهن که الام یک را بایشان بمانند که منعده است آباءن شرکاهن را
بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صِدْقِينَ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ

پس باینکه بیارند شرکاهن خود را اگر راستگویند روزی که جامه برداشته شود
سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

از ساقی و خواندند و ایشان را بجوی سجده پس نتوانند
خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلُّهُ وَقَدْ كَانُوا

تواضع طلبان ظاهر باشند بر خشمهای ایشان فرو گیرد ایشان را خواری و بیکانه خوانده شود
يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالُونَ فَذَرْهُمْ وَمَنْ

ایشان را بجوی سجده سالانگی ایشان را بعت بودند پس بگذار مرا با کسی
يَكْذِبُ بَهْذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ

که دروغ بگویند این سخن را باید باید خوب بینم شدن جامه را از ایشان
حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأَمْلَى لَهُمْ أَنْ يَكِيدُ كَمَتِينَ

راه که نیندازند و همت نخواهد داد ایشان را از این جلدی علم است
أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ أَمْ

آیا بطلبی از آن جماعه مردی پس ایشان از شما دان کران بارانند
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ

نزدیک است چنانچه علم غیب است پس ایشان بگویند پس صبر کن بحکم
رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَ

بروردگار خود و ایشان مانند صاحب ماهی بود پس دعا کرد و
هُوَ مَكْظُومٌ لَوْلَا أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِمْ لَنُبِذَ

بر اندر غم شده بود اگر نه داشت که دریافت او را رحمتی از جانب پروردگار که البته
بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مِنْ مُؤْمَرٍ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ

بر بزرگواران و او بر حال بود پس برگزیدش بروردگار او پس ساخت او را

مِنَ الصَّالِحِينَ وَإِنْ نَكَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُزِقَنَّكَ

از جمله صالحان و اگر آنکه نیک اند که فرای که بفرستند ترا

بِأَبْصَارِهِمْ لَنَأْسْمِعُوا لَكَ وَفْقَهُ لَوْنِ آيَتِهِ

بگشاید بر خود آنچه شنیدند و فرای را که این کنایت است و میگوید بر اینها این ظاهر

لَجُؤُونَ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

دوایان است و حقیقت نیست این قرآن مگر پندری عالمهارا

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَا وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا که بخشننده رحمت

الْحَاقَّةُ مَا الْحَاقَّةُ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

قیامت چیست آن قیامت و چه خبر دارد که چیست آن قیامت

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِوَاعْدِ الْقَارِعَةِ فَأَمَّا ثَمُودُ

دروغ میزدند بپند و وعده و قیامت را پس اما ثمود

فَأَهْلَكُوا بِالطَّاغِيَةِ وَأَمَّا عَادُ فَاهْلَكُوا

پس ببلای کرده شدند بظلمت و اما عادیان ببلای کرده شدند

بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرْنَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ

بباد سخت از حد گذشتند خدا بر طغیان کرد و باد را بر طغیان سخت

وَعَشْرَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَفَرَّقَ الْقَوْمَ فَبَاصَرَعًا

و دهشت روز و نهایت کس پس سید پیری ای میبندد این قوم را بر زمین افتاده

كَانَتْهُمْ أَعْمَازُ نَحْلٍ خَاوِيَةٍ قُلْ تَرَى لَهُمْ

گویا ایشان تنهائی در حلال خراب از گشائی بر زمین شدند پس اما می بینی ایشان را

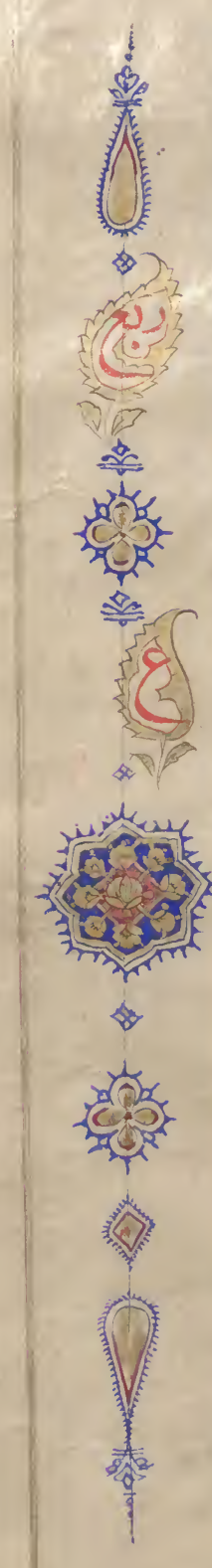
مِنْ بَاقِيَةٍ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَةُ

پس بقیه و بعل آورد فرعون و آنکه پیش از وی بودند و اهل مکه

بِالْخَاطِئَةِ فَفَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ

بفرمانی کردند فرستاده بر در دگر و خود را پس در گرفت خدا

سوره

أَخَذَتْ مَرْيَمَ ۖ إِنَّا نَأْتِيَنَّكَ الْمَاءَ حَمَلًا ۖ فَالْحَارِثَةُ

الحکمه را در لیس بستم بر این مادی که از عکس شده آب سوری گردید بنابر لغتی ردایی

لِتَحْمِلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً ۖ وَتَعِيَهَا أَذُنٌ ۖ وَاعِيَةٌ

تا بفرستد آن عذره را برای شما بندی و بداند آنرا گوشت ساد و یاد دارند

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ ۖ وَاحِدَةٌ ۖ وَجَمَلٌ لِّلْأَرْضِ

بنی چون دهنده شود در صور یکبار دیند و بدو شده شود زمین

وَالْجِبَالُ فَدُكَّتْ دَكَّةً ۖ وَاحِدَةٌ ۖ فَيَوْمَئِذٍ

و کوهها بنی کوفته شود ایشان را یکبار کوفتن پس آن روز

وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ

بمحقق شود قیامت و شکافت آسمان پس آسمان

يَوْمَئِذٍ ۖ وَاهِيَةٌ ۖ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ۖ

آزور گشت شده باشد و درشت گان بر کناره های آسمان باشند و

يَجْلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمِيَّةٌ

بر کوارند تخت بر در و در تو بر بالای خوش آزدن است گشت

يَوْمَئِذٍ تَعْرِضُونَ لَا تُخْفِي مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۖ فَأَمَّا

آزور بن آورده شود شما بپایان غایت از شما هیچ سری اما که

مَنْ أَوْقَىٰ كِتَابَهُ يَمِينُهُ ۖ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ مُتَقَرَّبُونَ

داده شد نامه اعمال او بدست راست او گوید بگردد

لِكِتَابِهِ ۖ أَنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حَسَابُهُ ۖ هُوَ فِي

نامه اعمال مرا بر این من معتقد بودم که من ملاق حسابی بنی آن محفل

عَشَّةٍ مَّرَاضِيَةٍ ۖ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

در زندگانی بسندیده باشد در پیشانی بند که سیوه آن درخت محصول

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنَّا ۖ بِمَا اسْلَفْتُمْ فِي الْآيَاتِ

بخورید بیاشامید خوردن آتش شدن کوارا با آنچه من فرستاد بودید در روزهای

الْخَالِيَةِ ۖ وَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كِتَابَهُ شِمَالَهُ ۖ فَيَقُولُ

گذشته آگه داده شد من نامه اعمال او بدست چپ او گوید

الحمد لله

يَلَيْتَنِي لَمَّا أَوْتِ كِتَابَهُ وَلَمَّا أَدْرَمَ حِسَابَهُ

ای کاش داده می شد مرا نامه ای که من میبندم اسم چیست حساب

يَلَيْتَنِي كَانَتْ لِقَاضِيَةٍ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَا لِي بِهِ

ای کاش مرا که میخواستند که بودی هیچ دفعه کردی از من مال من

هَمَلَكْ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ خَذَوَهُ فَعَلَوْهُ ثُمَّ الْحَمْدُ

زایل شد از من پادشاهی من گفتند سود ببردند پس طوفان بردند پس باری درود

صَلَوَهُ ثُمَّ فِي سُلْسَلَةٍ ذُرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا

لیندین باز در زنجیری که مساحت آن هفتاد گز باشد

فَأَسْلَكُوهُ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

در آمدند بر آینه آن شخص ایمان نمیدادست بخدای بزرگ

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ فَلَيْسَ لَهُ يُؤْمِنُ

و در غیبت نمیداد مردمان بر طعام دانا فلینست آن شخص را امروز

هَهُنَا حَمِيمٌ وَلَا طَعَامًا إِلَّا مِنْ غُسْلَيْنِ لَا

اینجا خوشگوار و نیست این شخص را از آب شستن و شستن در دو آب

يَاكُلُهُ إِلَّا الْخَطُوفُونَ فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تَبْصُرُونَ

که بخورند از اهلان همکاران من قسم بخورم آنچه می بینید

وَمَا لَا تَبْصُرُونَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

و آنچه نمی بینید بر آینه قرآن گفتار فرشته بزرگوار است

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَوْمِنُونَ

و نیست گفتار شاعر اندک آنکه ایمان دارید و

لَا يَقُولُ كَمَا هِيَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ تَنْزِيلٌ

نیست گفتار که همین اندک آنکه پند دارید و درود آورده شد

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ

از پروردگار عالمیان و اگر می گفت بر ما بعضی سخنها

الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا

بر آینه بگو قسم از دوست راست ادرا با می بریدیم

سَخْنًا

سخن

مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿١٠﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

ریل دل اورا ^{پس نیست از شما بجز} ^{از او بازدارنده}

وَإِنَّهُ لَشَذُورَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١١﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَرْسَالَكُمْ

ویراینه فرال بند است ^{بر پیوسته را} ^{ویراینه ما میدایم که بعضی شما}

مَكْذِبِينَ ﴿١٢﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١٣﴾

دروغ دارنده اند ^{ویراینه فرال حشرت} ^{بر کافران}

إِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿١٤﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿١٥﴾

ویراینه راست و درست است ^{پس بیا} ^{یاد کن نام پروردگار پروردگار خود را}

سُبْحَانَ الْمَعَارِجِ مَكِينَةٍ وَهِيَ آتِيَةٌ بِالسَّاعَةِ وَأَنْتَ بِعُتُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام ^{خدا} ^{بخشش بندگان} ^{مهربان}

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١٦﴾ لِلْكَافِرِينَ

طلب کرد عقوبت ^{مردمان} ^{بر کافران}

كَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿١٧﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿١٨﴾ تَعْرُجُ

نیست ^{در این باره} ^{از جانب خدا} ^{نجات دهنده} ^{بالا میرود}

الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ

فرشتگان و روح نیز ^{به سوی خدا} ^{در روزی که است مقدار آن}

خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿١٩﴾ فَاَصْبُرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٢٠﴾

پنجاه هزار سال ^{پس صبر کن} ^{صبر زیبا}

إِنَّهُمْ بِرُؤْنِهِ عَمَلٌ ﴿٢١﴾ خَشَعَتِ أَعْيُنُهُمْ فِي رَبِّهِمْ لَأَيُّ يَوْمٍ تَكُونُ

ویراینه که فرال دور می بینند آن روز را و مانند آن می بینند ^{روزی که شود}

السَّمَاءِ كَالْأُتُنِ ﴿٢٢﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا

آسمان مانند کوزه شود و شود کوهها ^{مانند پشم} ^{نیز}

يَسْأَلُ حِمِيمٌ حَمِيمًا ﴿٢٣﴾ لِيَبْصُرَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٤﴾ لَوْ يَشَاءُ

برسد آن خواستار و میخواست ^{بصیر شود ایشان را} ^{ایشان را} ^{از و بگذرد}

کن به که عوفی در

مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ يَمُنُّهُ ^{از عذاب} وَصَاحِبَتُهُ وَأَخُوهُ ^{فرزند او خود را و برادر خود را}

وَفَصْلَتَهُ الَّتِي تَوَلَّاهُ ^{و نیز برادر او را} وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ^{در زمین است همه آنها}

ثُمَّ يَنْجِيهِ ^{پس بر آنها ایمنی می دهد} كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلُبُ ^{نی در آن نیست و در حق آنست} نَزَاعَةَ ^{شعله رفته پوست سر را} لِلشَّوْءِ تَدْعُوهُ ^{مخواند}

مَنْ أَذْبَرُ وَتَوَلَّى ^{هر که اعراف را در روی گردان شد} وَجَمَعَ فَأَوْعَى ^{و جمع مال نمود پس در او اندک انداخت} إِنَّ الْإِنْسَانَ ^{برای آدمی}

خُلِقَ هَلُوعًا ^{آفریده شده است آشکنده چون برسدن مصیبت اضطراب کننده} وَإِذَا

مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ^{برسدن رفاهیت بخل نموده که شاکه گذاران} إِلَّا الْمُصَلِّينَ ^{همانکه ایشان را} الَّذِينَ هُمْ عَلَى

صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ^{تا زخوب باشند همیشه} وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ

مَعْلُومٌ ^{مقرر برای سایر} لِلسَّائِلِ وَالْخَدِيمِ ^{کم سوال بی مایه} وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ

بِیَوْمِ الدِّينِ ^{روز قیامت را} وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ

مُشْفِقُونَ ^{ترسندگانند} إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ^{بر آینه عذاب بر درگاه ایشان بنیان است که از آن ایمن نشد}

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَجِهِمْ حَفْظُونَ ^{و آنکه اندام آنها بی ایشان خود را نگاه دارند} إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ^{و آنکه آنان را بی آنکه دست ایشان بر آینه اس طریق ثابت کرده} فَانْتَهَى غَيْرُ مَكْلُومٍ ^{نیستند}

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ ^{پس هر که طلب کند} فَاولئك هم العُدَّونَ ^{پس این جماعت ایشان اند از حد دشمنان و آنکه} وَالَّذِينَ

هَمْ لَا يَنْتَهُمُ وَعَهْدُهُمْ رَاعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ

از ایشان است که خود را عهد را رعایت کنند که اند و آنکه از ایشان بود

بَشَاهِدِهِمْ قَائِمُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولَئِكَ

فِي جَنَّاتٍ مِّنْ مَّوْنٍ قَالُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ عَنِ الْيَمِينِ

از جانب راست

وَعَنِ الشِّمَالِ غَرِيبٌ أَيْطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ

و از جانب چپ هر کس کرده شده است طبع میکند بر شخصی را از ایشان

أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثْلًا

که در آورده شود بیوستان نعمت کی می بر آید ما آفریده اسم ایشان را از آنچه

يَعْلَمُونَ فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

بیدانند پس قسم بخورم بر پروردگار مشرق و مغربها

إِنَّا الْقَادِرُونَ عَلَى أَنْ نَبْدَلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا

که بر آید ما توانا هستیم بر آنکه بهتر کنیم عوض از ایشان

نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ فَنُزِّلُهُمْ بِخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى

ما جز پس بگذار ایشان را که به هم رود کی در آیند بازی کنند

يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ يَوْمَ نَخْرُجُ

ما آنکه بر آوریم بآن روز آنکه وعده داده میشود روز که بر آید

مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

از قبور سحابان گویا ایشان را ابوی نشانی میگردانند

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ

نیایش ظاهر شده باشد بر دید بای ایشان در گرد ایشان را خواری اینست آن روز

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ **سورة النوح** يَوْمَ نَخْرُجُ

که وعده داده میشود ایشان را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا

م

اِنَّا اَرْسَلْنَا نوحًا اِلَى قَوْمِهِ اَنْ اُنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ الْيَوْمِ قَالَ يَتَّبِعُوا آلِهَتِي
نَزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَسَالَتْ اَصْحَابُهَا
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَتَوَخَّوْا يَوْمَ تَبْيَضُّ
وُجُوْهُكُمْ وَتَسْوَدُّ وُجُوْهُكُمْ لِمَنِ الْاَجَلُ
قَالَ رَبِّ اِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا فَلَمْ
يُزِدْهُمْ دُعَايَ اِلَّا فِرَارًا وَارَانِي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا اَصَابِعَهُمْ فِي اُذُنِهِمْ وَاسْتَمْسِكُوا
رُءُوسَهُمْ وَاصْرَوْا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَارًا ثُمَّ
اِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ثُمَّ اِنِّي اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ
لَهُمْ اِسْرَارًا فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ
غَفَّارًا يَرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
وَيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلَ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَّ

برایند تا فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بخشایان قوم خود را

همین از آنکه بیاورد بر ایشان عذاب عاقبتی در آید و گفته ای قوم من بر این است

نزل شد بر آنها که عبادت کنند خدا را و بپرستند از فرمان او

تا بجا سرزد برای شما که با آن شمارا و موقوف دارد شمارا تا موقوف

برایند وقت مقرر کرده خدا چو بیا بر هرگز موقوف داشته نشود آنرا اگر بپایند

گفت ای پروردگار من برای منم قوم خود را شب و روز را پس

زیاده نکرد در حق ایشان خواندن من مگر فریاد و بر آینه من هرگاه دعوت کردم

تا بجا سرزدی برای ایشان در آورند انگشتان خود را در گوش خویش و بجزد و بجزد

چو چاهای خویش را و در ادست کردند بر کفر و سرکشی نمودند باز

بر آینه من دعوت کردم ایشان را با و از پس باز بر آینه من بکار کنم ایشان و بپایند

ایشان از اینها گفتی پس گفتم طلب آنرا پس یعنی از هر در و درگاه خود هر آینه از دست

آمرزنده تا بفرستد از آسمان بر شما باران را بریزنده

و بی دردی و بی شمارا اموال و بنیان و بجعل لکم جنت و

ایشان را

يَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۚ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۚ

توبه برادر برای شما بخواهد چهره شما را که اعتقاد داشته باشید برای خدا برتری را

قَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۚ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ

حال که او برایتان شما را بطریقهای مختلف آید بی نیاید چگونه او بر شما هر هفت

سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۚ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

آسمان را توبه بر تو ساخت ماه را در میان اینها فروزنده ساخت

الشَّمْسُ سِرَاجًا ۚ وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۚ

افتاب را روشن و خدا روید شما را از زمین گیاهانی از رویتان

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَعَلَ

پس در آن روید شما را بر زمین و هر دو آن را طوری از هر دو آوردن و خدا ساخت

لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۚ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۚ

برای شما زمین را فراگرفته تا بروید از آن زمین برای جهتهای گشاده

قَالَ نُوحٌ رَبِّ انِّهْمْ عَصَوْنِي وَاتَّبِعُوا مِمَّا قَدْ بَلَغْتُ

گفت نوح ای پروردگار من مرا ایستاد این جماعت مرا فرمانی من کردند و هر دو نمودند

مَالَهُ ۚ وَوَلَدَهُ الْأَخْسَارَ ۚ أَوْ مَكَرٌ وَأَمْكَرًا

در حق وی مال دی و فرزند وی مکر زبانی را و بدسگانی کردند زبانی

كِبَارًا ۚ وَقَالُوا اتَّذِرْنَا زُخْرُفًا ۚ وَاتَّذِرْنَا وَادًّا

بر سگانی عظیم و گفتند هرگز ترک نکنند معبودان خود را و هرگز ترک نکنند و

وَلَا سَوَاعَا ۚ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۚ وَقَدْ

و نه سواع و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر و نه هر آینه

أَضَلُّوا أَكْثَرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۚ

گمراه کردند بیشتر را و زیاده ده خدا را بگمراهی آنها مگر گمراهی بسبب

خَطَّيْتُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخُلُوا نَارًا ۚ فَلْيَتَّخِذُوا هَمُّ

کنایه خود غرق کرده شد ایشان را پس در آید و در آید شد ایشان را با تخیل پس بیافزاید برای خود

مَنْ ذُوْنَ اللَّهِ أَنْصَارًا ۚ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ

بجز خدا هیچ نصرت و یارنده و گفت نوح ای پروردگار مرا

مَنْ ذُوْنَ اللَّهِ أَنْصَارًا ۚ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ

بجز خدا هیچ نصرت و یارنده و گفت نوح ای پروردگار مرا

عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَنَارًا إِنَّكَ إِنْ
 تَذَرُهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
 كَفَّارًا لِكُرْبِ اغْفِرْ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِمَنْ دَخَلَ
 بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا يُزِدِ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا سَعًا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
 إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
 فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا أَحَدًا وَأَنَّهُ تَعَلَّمَ جَدِ
 رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَأَنَّهُ كَانَ
 يَقُولُ سَفَهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّوْ
 تَقُولُ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَنَّهُ كَانَ
 رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ

بر زمین از کافران آنچه سالی شوند بر این نوار کفاری

ایشان را اگر همراه سازند بندگان ترا و نه زانند که بر کار

کفر بسیار دارد ای پروردگار من بپایان مرا و پدر و مادر مرا و هر که از کار پر

بخانه من ایمان آورده و جمیع مؤمنان و مؤمنات را و زیاده

الظالمین الا سعا **بسم الله الرحمن الرحيم** تبارک و تعالی

بنام صدای سخن پند هر کس

قل اوحی الی انه استمع نفر من الجن فقالوا **ع**

انا سمعنا قرانا عجبا **ع** که دلالت میکند بر وی را در راست

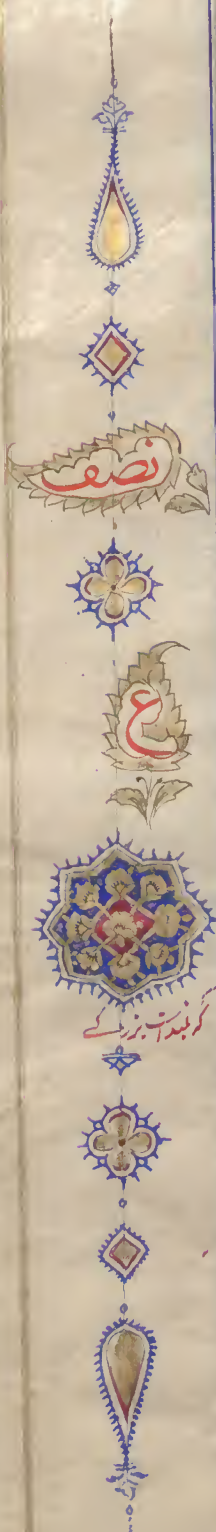
فامننا به و لم نشرك به شیئا احدا و انه تعلیم جد **ع**

ربنا ما اتخذ صاحبه و لا ولدا و انه كان **ع** و آنکه او را میگوید

يقول سفهنا على الله شططا و انا ظننا ان لو **ع** با بطل بر خدا دروغ را و آنکه ما پنداشتیم که هرگز

تقول الانس و الجن على الله كذا و انه كان **ع** نگویند بی آدم و جن بر خدا حق دروغ را و آنکه

رجال من الانس يعوذون برجال من الجن **ع** مردان بی آدم پناه میجویند به مردان جن

فَزَادُواهُمْ رَهَقًا وَأَنْتُمْ ظَنُّوا كَمَا

پس زیاده کردند در حال پیش سرکش و آنکه اسرار دین را

ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا وَأَنَا لَمُسْنَا

کافران کرده بودید که هرگز نفرستد خدا هیچکس را و آنکه مادت را

السَّمَاءُ فَوَجَدُهَا مُلَبَّتٌ خَرَسًا شَدِيدًا وَ

بر آسمان پس یافتیم که آسمان پر کرده شده است به آسمان محکم و

شَهْبًا وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ

ستاره های درود آورنده و آنکه ما می نشستیم بن این بجای برای شنیدن

فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدُ لَهُ شَهَابًا رَصْدًا وَأَنَا

پس هر که گویند نهنگ آسمان بیاید برای خود ستاره چپا زنده و آنکه

لَا تَذَرُنِي أَشْرًا أُرِيدُ بَعْنُ فِي الْأَرْضِ أَمْرًا

ما نمیدانم آیا بجای آورده کرده شد در حال آنکه در زمین اثر باران آورده کرده

بِهِمْ رَبِّهِمْ رَشَدًا وَأَنَا مَتْنَا الصَّالِحُونَ وَمَتْنَا

بایشان که بر در دکان ایشان خبر دار و آنکه از ما جمعی شایسته کار شدند و جمعی از ما

ذَوْنَ ذَلِكَ كَمَا طَرَأَتْ قَدْ دَا وَأَنَا ظَنُّنَا

سواي این اثر نیستیم فرجه های مختلف و آنکه ما داشتیم

أَنْ لَنْ نَجْزِيَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَجْزِيَ هَرَبًا

که هرگز عا جز نتوانیم کرد خدا بر در زمین و هرگز عا جز نتوانیم کرد در امان

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى امْتَنَابَهُ فَمَنْ يُوْصِي بِنَبِيِّهِ

و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم بآن پس هر که ایما آورد بخدا

فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا وَأَنَا مَتْنَا الْمُسْلِمُونَ

از ترس از هیچ نقصانی و نه از هیچ سستی و آنکه جمعی از ما مسلمان شدند

وَمَتْنَا الْقِسْطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا

و جمعی از ما بکار راستی پس هر که مسلمان شد پس اینها که قصد کردند

رَشَدًا وَأَنَا الْقِسْطُونَ فَكَانُوا الْجَاهِلُونَ

راست را و اما کن بکاران پس باشند بر سر دورنج

م

حَطْبًا. وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ

بهرم ^{دال} است ای استادند بر راه رست ^{البتی} نوش میدیم ایشان

مَاءً غَدَقًا. لَنَقُتَنَّهُمْ فِيهِ. وَمَنْ يَعْزْضْ عَرْصَ كِبَرٍ

آب بسیار ^{ما} استخوان ^{بسیار} ایشان را و هر که اعراض کند از یاد کرد

رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا. وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا

برورد کار خود در اردن بعد از سخت و آنکه مسجد مخصوص برای خدمت

تَدْعُو مَعَ اللَّهِ أَحَدًا. وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ

بنی عبادت کنند با خدا هیچ یک را و آنکه چون استاد بنده خدا که عبادت کند خدا

كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا. قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي

نزدیک بود که فراموش بران بنده می بردن می سپیده بگو چرا اینست که عبادت میکنند و در

وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا. قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ

و شریک نمی کنم با او هیچ یک را بگو چرا اینست که نمیتوانم در حق شما

ضَرًّا وَلَا لَفْظًا. قُلْ إِنِّي لَنْ يَحْجُرَنِي مِنَ اللَّهِ

فترس بندن و نه لازم کردن راهی بگو چرا اینست که نمی در خدا از عقوبت خدا

أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا. إِلَّا بَلَاغًا مِنَ

هیچ یک و هرگز نیابم بجز دی نیاید بلیس بجای می آیم هر سائیدن

اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ. وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ

از خدا و پیغمبر بفرمانهای او و هر که تا فرمانی کند خدا و رسول او پس بر آید

لَهُ نَارٌ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا. حَتَّىٰ إِذَا مَرَّ أَوْ

او رست آتش دوزخ را و چنان در آید همیشه تا و همیشه بر بنند

مَأْبُوعَدُونَ فَسَيُعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا

آنچه وعده داده بشود و ایشان را پس خواهند دانست کیست نا توان تر از عیار نصرت

وَأَقْلَ عَدَدًا. قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ مَا تَوْعَدُونَ

و کمتر از روی شمار احوال بگو چندانم که آنچه وعده است آنچه وعده داده میشود شمار

أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا. عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ

یا معر کند برای او برورد کارس میعادى داننده پنهان است پس مطلع نیست ازیم

ع

عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ

بر عدم غیب خود هیچ یک را مگر کسی که پسند کرد او را مراد بقی میر است

فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

پس بر آینه خدا را در او کند پیش دست وی و پس پشت وی نگاه بپاها را

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ

تا بداند خدا که حقیق رسانیده است بپاها بی پروردگار خود را و خدا را بر هر چه

بِمَالِدٍ بِهِمْ وَاحِصٌ كُلُّ شَيْءٍ عَدَدًا

بر آنچه نزد یک انگاشته است و فرا گرفته است بر چیزها از روی شمار

سُورَةُ الْمَزْمِلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عَشْرٌ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا که بخت بندگی همگان

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ قُمْ الْيَلَّ الْأَقْلَبُ لَا فِصْفَةَ

ای مرد جامه بر خود بپوش قیام شب بکس یا اندکس از بیمش کم نشا

أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ

یا اندکس بر بیمش بپوش یا اندکس در شب بکس

الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا إِنْ أَسْنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثِقَلًا

قرآن را بواجح خواندن بر آینه ما خوابم نازل کرد بر تو قیامی دشوار

إِنْ نَاشِئَةُ الْيَلِّ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا

بر آینه قیام شب زیاد تر است در پاها کردن مس بهی و در شب

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا وَاذْكُرْ إِسْمَ

بر آینه ترا در روز شغلی است بسیار و یاد کن نام پروردگار خود را

رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتَلًا رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ

پروردگار خود را و از بیمش نشو و نجو بپوش او پروردگار مشرق و

الْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا وَاصْبِرْ

مغرب است نیست هیچ معبود مگر او پس کار ساز گیر او را و صبر کن

وَقَالَ

عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاجْزُؤُهُمْ هَجْرًا جَمِلًا وَذَرُوا

بر آنچه میگویند و ترک کن ایشان را و آنرا کردن زیباتر و بجزا بجزا

وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا إِنَّ

و بادو بخوار نظر کنان خداوند را و صفت ده ایضا آنرا که برآیند

لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَجَحْمٌ وَطَعَامٌ ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابٌ

بست نزدیک مانند پای گران و آتش افروخته و طعام کلوگر و عذاب

أَلِيمٌ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتْ

در دایمده روزی که بجنبند زمین و کوهها و شود

الْجِبَالُ كَشِبًا مَهْلًا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ

کوهها مانند آن ریزان از بلبلان شده برآیند ما فرستادیم پیوسته شما

رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

پیغامبری گواهی دهنده بر شما چنانکه در شان او بودیم پیوسته فرعون

رَسُولًا فَخَصَّ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ

پیغامبری پس باغوانی کرد فرعون را و پیغامبر را پس در گرفتیم او را

أَخْذًا وَبِيلًا فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا

در گرفتیم او را و بیل پس چگونه در بنده سوید از روزی که

يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا السَّمَاءُ مَنفُطَرٌ بِهِ

افعال را بر گرداند آسمان شکافته باشد در آن روز

كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا إِنْ هِيَ إِلَّا تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ

بست و وعده خداوند کردنی برآیند اس میندست پس هر که

شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ

خواهر واد بجزا پیوسته هر دو کار خوب است برآیند هر دو در کار تو بیدار

أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ

که تو بجزا بجزا نزدیک است بدو ثلث شب و نیم شب

و ثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ

و ثلث شب و نیز بر بجزا جمعه از آنکه همراه تو اند و خدا

بن جبریت بگفت

يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمُ أَنْ لَنْ تَحْصُوهُ فَتَابَ

اندازه میکند شب و روز را دانست خدا که شما احاطه نمیتوانید کرد فقام لیل را

عَلَيْكُمْ فَأَقْرَأُوا مَا تَسْرِعُونَ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمُ أَنْ

بر شما پس بخوانید آنچه باشد آسان از قرآن دانست خدا که

سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَالْآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

خواهند بود بعضی از شما بیماران و دیگر که سفر میکنند

فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَالْآخَرُونَ

در زمین طلب روزی بینند از فضل خدا و دیگران

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَأُوا مَا تَسْرِعُونَ مِنْهُ

که کارزار میکنند در راه خدا پس بخوانید آنچه آسان باشد از

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ

ویراندارید نماز را و بپردازید زکوة را و وام دهید خدا را

قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ

وام دادن نیک و آنچه پیش بفرستید برای خویش از اعلی

خَيْرٍ يَجِدْهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا

نیک از آنچه پیش بفرستید نزد خدا و بزرگتر با فایده تر مزد

وَاسْتَغْفِرُ وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

دطلب آمرزش کند از خدا بر این خدا آمرزش هرگز نیست

سورة المدثر مكية ق هي ستون و خمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم خدا ی بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِيرٌ

ای مرد جاوید بخود معده برخیز پس بفرسان و بر در کار خود را بزرگی یاد کنی

وَشَيْءُكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ

و دجاوهای خود را پاک ساز بپدی را دور کن و دنیا بد که چیزی بپوشی

سنت کثر

شماره

دشوار شود

تَسْتَكَثِّرُونَ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرُوا فَإِذَا انْقَرَضَ فِي النَّاقَةِ
زبان ده طلب کنان و برای حکم برود که در خوش شکیلی در زمین و فیکه دیده شود
فَإِذَا لَكَ يَوْمَئِذٍ ثَمَرٌ عَسَىٰ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ
الوقت در آن روز وقت دشوار باشد بر کافران
يَسِيرٌ تَذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ
آسانی بگذار مرا با کسی که از بدین تنها بودا دم
لَهُ مَا لَا يَمْتَدُّ وَدًّا وَبَيْنَ شُهُودًا وَمَهْدَتُ
اورا مال فراوان و فرزند را حاضر شونده بجای و وسعت دادم
لَهُ تَمْهيدًا ثُمَّ تَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّهُ كُنَا
اورا وسعت دادنی باز طمع زیاد میکند که زیاد ده دم سستی بر آینه او هست
لَا يَتَيْنَا عَسَىٰ سَارُهُ قُصْعُهُ صَعُودًا إِنَّهُ فَكَّرَ
آسانست ما سوزنده مشکلف خواهیم داد او را بطنی و بر آینه نامل کرد
وَقَدْ رَفَعْنَا كَيْفَ قَدَرًا ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَرًا
و انرا نه مقرر نمود پس گفت داد او را چگونه اندازه کرد بار دیگر گفت داد چگونه اندازه کرد
ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَسَىٰ وَبَسِيرٌ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ
نار در گرفت باز روی برین کرد بیانی دریم کشد باز پشت برگردانید بپیکر کرد
فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَىٰ إِنْ هَذَا إِلَّا
پس گفت نیست این فراوان سحر جادو سے نقل کرده میشود نیست این فراوان
قَوْلَ الْبَشَرِ سَاصِلُهُ سَقَرٌ وَمَا أَدْرَاكَ
قول آدمی خواهیم داد او را و او را بدو نوح چه چیز مطیع ساخت مرا
مَا سَقَرٌ إِلَّا يَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ لَوْ أَهَ لِلْبَشَرِ
که هست دوزخ و باقی میماند و ترک نکنند سوزنده است آدمیان را
عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ
بر دوزخ مومنان اند نوزده و ما چشم مومنان دوزخ
إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدُوَّهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ
مگر فرشتگان را و ما ختم ایم شمار ایشان را مگر بلا در حق ما فراوان

بسم الله الرحمن الرحيم

كُفَرُوا بِالْبَيْتِيقِينَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَيَزَادُ
الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يُرْتَابُ الَّذِينَ أَوْتُوا
الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ خُزُوءَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا
هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَمَرُ وَالْيَلِيلُ إِذَا
أَدْبَرَ وَالصُّبْحُ إِذَا أَصْفَرُ أَنَّهُمَا لِيَأْخُذِيَ الْكَبِيرُ
نَذِرًا لِلْبَشَرِ لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقِدْ مَا
يَتَأَخَّرُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَ إِلَّا أَصْحَابَ
الْإِيمَانِ فِي جَنَّتْ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْجُرْمِ مَن مَّا
سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلُوحِينَ
وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمِسْكِينَ وَكُنَّا نَحْوُ ضُفْدٍ

کافران با یقین کنندگان کتاب و باز باره خود

مسلمانان در ایمان خود و نامشکستنی ایمان

کتاب و مسلمانان و نامجویند آنانکه در دل ایشان

بیماری است و کافران چه چیز اراده کرده است خدا باری

دستشان بچرخانند گمراه میکند خدا هرگز آنچه در او بنماید

هرگز آنچه در او بینداند شک بروردگار کرد و دست

این مگر بپزد برای بی آدمی بی فایده بپزد و قسم بچون

بخت بر کرد آمد و قسم بچون روشن شود و بپزد و دوزخ بی از جرمای بزرگست

برساننده بی آدمی را برای برای هر که خواهد از شما

بار پس ماند هر شخصی را بپزد کرد و در دست

سعادست در بوستانها باشند سوال کنند از آن بکاراں

در آورد شمارا در دوزخ گویند بنودیم از شمار گذارند کار

و طعام میدادیم فقیر را و با نیکار در می آمدم با

مذکور

الْخَائِضِينَ ۝ لَوْ كَانُكَذِّبُ يَوْمَ الدِّينِ حَتَّى أَتَانَا

یاد آید کسان در روز میگردیم روز جزا را تا وقتیکه آمد

الْيَقِينَ ۝ فَمَا تَفْعَلُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝

بماست پس سودند در این شفاعت شفاعت کنندگان

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝ كَانَتْهُمْ حُجُورٌ

پس چیست ایشانرا از یاد روی گردان شده گویا ایشان خرا

مُسْتَنْفَرَةٌ ۝ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ

رم کرده اند که گریخته باشد از سزای بگه میگرداند بر

أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوَفَّىٰ صَاحِبًا مَنَشْرَةً ۝ كَلَّا

تقصی از ایشان که داده شود تا بهای کشاده گشته

بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ۝

بله بپندارند آخرت کی فی برآیند قرآن پنداست

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

پس هر که خواهد بخواند آنرا و یاد میکنند بندگان بگو دشمنه بپندارند

اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝

خدای اوست سزاوار آنگاه از او بپرسند و اوست سزاوار آنگاه بپارزد

سُورَةُ الْقِيَمَةِ ۝ كَيْتُ وَهِيَ أَنْ يَبْعَثَ إِلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

قسم بخورم بر روز قیامت و قسم بخورم بقلب گناه گشته

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝ كَلَّا

آیا پندارد آدمی که جمیع تنه را استخوانها آردی بچشم

قَدِيرٌ عَلَىٰ أَنْ نَسْوِيَ بَنَانَهُ ۝ بَلْ يَرِيدُ الْإِنْسَانُ

نوازشد بر آنکه هموار کنیم سرکشتهای او را بگه می خواهد آرد

لَيْفَخْرُ أَمَامَهُ كَيْسَلُ إِيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ فَإِذَا بَرَقَ
الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّ الْمَفْزُوكَ لَا
لَا وَزَرَ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ يُنَبِّئُ
الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ بَلِ الْإِنْسَانُ
عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِرَهُ لَاحْتَرِكَ
بِهِ لِسَانُكَ لِيَتْلَى بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ
فَإِذَا فَرَأَنَهُ فَاتَّبَعَ قُرْآنَهُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ
كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ
وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاضِرَةٌ وَوُجُوهُ
يَوْمَئِذٍ بِأَسْرَةٍ تَنْظُرُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ وَقِيلَ مَنْ مَن رَاقٍ وَ
ظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ وَالتَّقَى السَّاقُ يَالسَّاقُ

که معصیت کند در زمانی که برسد که خواهد بود روز قیامت و صبح کرد

چشم دیده کرد ماه و یکی کرده شود آفتاب و ماه

بلو برادر می آید که کیست که بزرگه کیست

بست بهج باده بوی برود که رشت از روز قرارگاه خبر داده شود

آدمی از روز آنچه من فرستاده بود پس که نه است بست از

برای الزام خود بختی و اگر چه در میان آرد عذرهای خود را بختی

بلکه از قرآن زمان زبان خود را شمار و در هر است از یاد کردن آنرا امر این بر جمع کردن

پس چون بخواند او را دل خود در بی ادبی باز بر آید و همه است بر او جمع

کی بی بک دوست بدارد بدینار و ترک بینامد آخرت

بیکاره رو به آرزو زمانه باشند بوی برود که خود نظر کشده باشند و بیکاره

آزور در هم کشیده باشند توقع کنند که در میان آورده باشند باطن مصیبتی

کی می دقت کند بر سر روح بجز کردن و گفته شود کیست اسول گفته و

فمن است که این دقت جدا شدن رحمت و به بجد یک ساق بیان دیگر

ردی

الحشر

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسَاقَاةُ ۖ فَلَا صَدَقَ وَلَا

بجوی بر در در کار است از در در دران کردن پس نه باور دشت آدمی دنت

صَلَّىٰ وَلَٰكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ

نارنگار و دیکش در دروغ شمر دردی کردان گفت باز بر رفت نبوی

أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ۚ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ

اهل خانه خود و همان شده دای بر تو پس دای با دیگر دای بر تو

فَأُولَىٰ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۚ

پس دای ای بدارد آدمی که بهل گزاشته بطور

أَلَمْ يَكُنْ نَظْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ ۖ ثُمَّ كَانَتْ عَلَقَةً ۚ

ایا بودی نطفه از منی که ریخته شده و در رحم پان بود و چون بسته

فَخَلَقَ فِسْوًى ۖ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ

پس با فرمود خدا پس درست اندام کرد پس ساخت از آن منی دو قسم مرد و دوا و

الْأُنثَىٰ ۚ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

زن را آیا نیست این خدای توانا بر آید زنده کند مردگان را

سُورَةُ الدَّهْرِ كَيْتُفٍ أَحَدٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشننده مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ

بر آید بر آدمی از زمانه

لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكَورًا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ

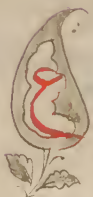
که نبود چیزی ذکر کرده شده بر آید ما آفریدیم آدمی را

مِّنْ نَّظْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ ۖ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا

از یکباره منی در هم آمیخته از جنس چیز پس سنجش سنوا

بَصِيرًا ۚ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ ۖ إِنَّمَا شَاكَرًا وَإِنَّمَا

بنا بر آید ما دلالت کردیم آدمی را خواه شکر گوینده یا

كُفُورًا اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَاَغْلَالًا
باسباس دارنده بر آینه مانده ساخته اسم ابرای که مران زنجیرها و قوچها
وَسَعِيرًا اِنَّ الْاِبْرَارَ لَیْشْرَبُونَ مِنْ كَاسٍ كَانَ
والتن ابروخته بر آینه بنکو کاران بنوشند از بهانه شراب که اسیر می
مِنْ اَجْهَافِهَا كَافُورًا عَمِنَّا یَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ
آب چشمه کافور باشد چشمه که می افشانند از آن بندهگان خدا
یَنْفَخُونَ فِيهَا تَنْفُخًا یُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَیَخَافُونَ
روان کنند آنرا روان کردنی و قی میکنند بنذر و میترسند
یَوْمَ كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِرًّا وَیُطْعَمُونَ الطَّعَامَ
از روزی که شقیقت آن فاش باشد و سیدهند طعام با وجود احتیاج
عَلٰی حَبِیْهِمْ مِنْ كُنَا وِیْتَمًا وَاَسْرًا اِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ
بجان افسوس را و یتیم را و زخالی را جز آن نیست که طعام
لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُزِیْدُ مِنْكُمْ جُزْءًا وَلَا شُكُورًا
برای ذات خدا شیطنت از شما مزی
اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرًا
بر آینه ما میترسم از پروردگار شود روزی ترسناک است سخت
فَوْقَهُمْ اللّٰهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْیَوْمِ وَلَقَتْهُمْ نَضْرَةٌ وَا
پس نگاه داشت ایشان را خدا از سختی آن روز در ساندن ایشان را بنادگی
سُرُورًا وَاُخْزِیْهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِیرًا
و خوشحالی و جزا داد ایشان را بمقامه صبر ایشان بدستان و اجامه بر دشمنی
مَتَّكِنٍ فِیْهَا عَلٰی الْاَرَآئِكِ لَا یَرَوْنَ فِیْهَا
مکیده زده باشند اینجا بر تختها به بنهند اینجا
شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِیرًا وَاٰنِیَةً عَلَیْهِمْ ظِلُّهَا
گرمی آفتاب و نه سردی خلد را و خنک کننده باشد بر ایشان سایهها
وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذَلُّلًا وِیْطَافُ عَلَیْهِمْ
و سهل کرده شود میوه های سهل گردانند و آمد و رفت کرده شود بر ایشان

سیدهم شمار

وَمَا كُنَّا بِمُعْجِزَاتِهِ

بِإِنِّيَةٍ مِّنْ فَضْلَةٍ وَأَكُوْا بِكَ كَانَتْ قُوَارِقُكُمْ

بازند با از نقره و جامه ها که باشند مانند اینها

مِّنْ فَضْلَةٍ قَدْ رَوَّاهَا تَقْدِرًا وَيُفْقِنُونَ فِيهَا كَالْأَسْجَادِ

از نقره افزوده کرده باشند انداره کردنی و نوشند و شود ایشان را این

كَانَ مِنْ أَجْزَائِهَا زَنْجَبَرًا عَيْنًا فِيهَا تَسْمَى سَلْسَبِيلًا

غزالی که هست این است آن است چینه از چمن است در بهشت که نام آن بنوده میشود سلسیل

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وُلْدَانٌ مَّخْلُوقُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

و امر وند کنند بر ایشان نوچه را مال جا و پدر چون بینی ایشان را

حَسِبْتَهُمْ لَوْ رَأَوْهُمْ أَفْئَاتُورًا وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ

پنداری که ایشان را و از ایشان در آفته اند شده و چون می بینی آنجا به بینی

نَعْمًا وَمُلُكًا كَبِيرًا عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ

نعمت فراوان و پادشاهی بزرگ بالای ایشان باشد جامه های سبز از دیبای نازک

وَأَسْتَبْرَقٌ وَحُلُوْا أَسَاوِرَ مِّنْ فَضْلَةٍ وَسَقَاتُهُمْ

و نیز بالای ایشان باشد دسای که و در پوشش شده شود ایشان را و سقات آنها نقره و بنوشند

رَبِّهِمْ شَرَابًا طَهُورًا إِنَّ هُنَاكَ لَكُمُ جَزَاءٌ

بروردن کار ایشان شراب بهت بال بر ایشان نعمت است شمارا جزای اعمال

وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا إِنَّا نَخْنُزِلُنَا عَلَيْكَ

و هست سعی شما قبول کرده شده بر این مافروود آورده ایم بر تو

الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

قرآن را فروود آورده سنی پس صبر کنی بر حکم پروردگار خود و

تَطْعُ مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكَفَرًا وَإِذْ كُرِئَ اسْمُ رَبِّكَ

فرمان بر آن در زمانی آدم گناهکاری را با کعبه سادری را و یاد کنی نام پروردگار خود را

بِكُرَّةٍ وَأَصْلًا وَمِنَ الْيَلِّ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ

صبح و شام و بعضی ساعات شب نماز کن از برای او و بجای باده کن او را

كَيْلًا طَوِيلًا إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَ

دقت دراز ازین بر اینه این کافران رجعت می کنند بدینا و نگر

جامه ها

ایشان را

يَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا. مَحْنٌ خَلَقْنَاهُ

ترک کنند پس پشت خود را روز کران را آنا از بیم ایشان

وَشَدَّ دُنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا اشْتَبَأْنَا أَمْثَالَهُمْ

و محکم کردیم رکبتان و چون خوابیم عرصه از بیم قوی مانند ایشان

تَبَدُّلًا. إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَنُشَاءُ اتِّخَذَ

بطلوبی بدل کردن بر آینه این پند است پس هر که خواهد بخرد

إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا. وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

نبوی و مقرر در عود را برای و نمی خواهید کردنی که خواهد

اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا. يُدْخِلُ مَرِيشًا

خدا بر آینه خداست دانای با حکمت داخل میکند بر گراخوب

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است عذوبی درد دهنده

بِسْمِ الْمُرْسَلَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدای بخشنده هر دو

وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا. قَالِ عَصَفَتْ عَصْفًا. وَ

قسم بادای مرسند ده شده بود به غلبه قسم بادای تند و زنده بطرف شدت و

النَّشْرُ نَشْرًا. قَالِ لِفِرْقَتِ فِرْقًا. قَالِ لِمُلْقِيَتِ

قسم بادای نشر کنند بر راننده کردن پس قسم بادای از هم جدا کننده ابر بر راننده کردن پس قسم

ذِكْرًا. كُنْزًا أَوْ نُذْرًا. إِنَّمَا تَوْعَدُونَ لَوَاقِعَ

مرد و اگر نمی برای دفع عذرا برای ترسانندنی بر آینه آنچه وعده داده میشود شمار می رود

فَإِذَا الْبُحُورُ مُطْفِئَتٌ. وَإِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ

پس و فتنه گری رهای نور کرده شود و وقتی که آسمان شکافته گردد

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ. وَإِذَا الرُّسُلُ اقْتَتَتْ

و وقتی که کوهها را باره باره نموده آید و وقتی که پیغامبران بمیعاد می جمع کرده شوند

کتاب

لَا يَوْمَ اجْلَلْتُ لِيَوْمِ الْفَصْلِ وَمَا اَدْرَاكَ
ما يَوْمَ الْفَصْلِ وَيْلُ يَوْمٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
اَلَمْ نُهْلِكْ الْاَوَّلِينَ ثُمَّ نَبْعَثْهُمْ الْاٰخِرِينَ
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْجُرْمِ مِثْلًا وَيْلُ يَوْمٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ فَجَعَلْنٰهُ فِي قَرَارٍ
مَّكِينٍ اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ فَقَدْ زَنَّا نَفْسًا
الْقَدْرُونَ وَيْلُ يَوْمٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا اَحْيَاءً وَّ اَمْوَاتًا
وَّ جَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَّ شٰخِطَاتٍ وَّ اَسْقَيْنٰكُمْ
مَّاءً فَرَاتًا وَيْلُ يَوْمٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ اَنْطَلِقُوا
اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ اَنْطَلِقُوا اِلٰى ظِلِّ
ذِي ثُلُثِ شُعْبٍ لَا ظِلِّلْ وَلَا يُغْنِيْ عَنْ
اللَّهَبِ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرِّ رَكَالٍ قَصَرٍ كَاَنَّهُ جِلَّتْ

برای کدام روزی که این را موقوف داشته اند روز فصل کردن و چه چیز خرداد ترا

که صفت روز فصل کردن وای که نروزد دروغ شمارندگان را

ایا بیا که خود اسم تحقیق را بعد از آن در پی برسانیم اگریم بدیناں

بچنین میکنند کن بکاران را وای آنروز دروغ شمارندگان را

آیا بنا کرده اسم شمار از آب محقر پس بنا داریم آن آب را در جای

مضبوط تا اندازه معین پس اندازه کردیم پس بگو

کنند که ایم وای آنروز دروغ شمارندگان

آیا بنا ختم اسم زب را جمع کننده آسمان زندگان را و مردگان را

وای فریم در زمین کوچه های بلند و خوشانیدیم شمارا

آب شیرین وای آنروز دروغ شمارندگان را گفته شود برودید

بوی چیزی که آنها دروغ بشنودید برود بر بوی سایه

صاحب سه شعبه نه سایه سرد باشد و نه کفایت کنند از

کری آتش بر آینه آن آتش می افتد شرر مانند کوهها گو با آن شرر با آتشان

صَفْرٍ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمُ لَا

رودست وای ازروز درویش شمارندگان را این روز روز است

يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيْلٌ

که سخن گویند و نه دسترسی داده شود ایشان را تا عذر بفرمایند وای

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝

آن روز درویش شمارندگان را این روز روز تفصل کردن است

جَمْعُكُمْ وَالْأُولَىٰ ۝ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ

جمع کردیم شمارا با پیشینان پس اگر شمارا چیه هست

فَكِيدُونِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ

برسگالی در حق وای آن روز درویش شمارندگان را هرانند

الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝ وَقَوَّاهُ مُمِيشَتُهُنَّ

مستقان در سایه باشند و در چشمها و در رهوها که از چشمی که رعیت کنند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنَاءً بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنْ أَنْكَرَ لَكُمْ

بخورید و بنوشید خوردن نوشیدن گوارا با آنچه میکردید ما هرانند همچنان

بِخَيْرٍ ۝ الْحُسْنَىٰ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

بجرا سیدیم مینگوکاران وای ازروز درویش شمارندگان را

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ جَرْمُونَ ۝ وَيْلٌ

بخورید و بهره مند شوید اندکی هرانند شماری که بکارید وای

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا

ازروز درویش شمارندگان را و چون گفته شود رکوع نماز بکنید

لَا يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

نماز نمیکنند وای ازروز درویش شمارندگان را

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

پس بیدام سخن بعد از قرآن ایمان آورند

سُورَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَنْبَعُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَهُم

از چه چیز که در آن بایکدیگر سوال میکنند از چیزی بزرگ که ایشان

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ ثُمَّ كَلَّا

در آن اختلاف دارند فی فی خواهند دانست باریکو فی

سَيَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۚ وَالْجِبَالَ

خواهند آفاق خفته اند ازین آرا فرستی و ناخته اند گویند

أَوْتَادًا ۚ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ

یخچما و فریدیم شما را نرد ماده و ساختیم خواب شما را

سُبَاتًا ۚ وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا ۚ وَجَعَلْنَا لَهَا

راحتی و ساختیم شب را برده و ساختیم روز را

مَعَاشًا ۚ وَبَيْنَنَا وَفُوقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۚ لَمَّا

وقت طلب سعادت و بنا کردیم بالای شما هفت آسمان محمد و

جَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ

افزیدیم چراغ درخشنده و فروز آمدیم از ابرها

مَاءً ثَجَّاجًا ۚ لَنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۚ وَحَبَّتْ

آب ریزان ما بر آیدم بآن آب دانه و گیاه را و بوست نباتها

الْفَاكَةُ ۚ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۚ يَوْمَ يُنفَخُ

در هم مجده بر آید روز تفصل کردن نیست وقت معین روزی که دریده

فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۚ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ

در صور پس بیامند کرده کرده و شکافته شود آسمان

فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۚ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

پس باشد دروازه دروازه درواں کرده آید گویند پس باشند مانند

سَرَابًا ۚ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۚ لِلطَّاغِينَ

سراب بر آید روزی است انتظار کننده سرشان را

الحزب والشان

مَا بَايَسْتَنَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذوقُونَ فِيهَا

بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً

بِقَاتِلِهِمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا كَذَابًا وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا وَقَدْ

فَلَنَنْزِلَنَّهُمْ فِي الْغَوَا وَلَا يَنْصُرُهُمْ

حَسَابٌ وَأَعْنَابًا وَكُواكِبًا ثَرَابًا وَكَاسًا

دُهَانًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كُنًّا بَابًا

جَزَاءً مِمَّنْ عَطَاءَ حِسَابًا رَبِّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُ مِنْهُ

خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا

يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ

صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَى

رَبِّهِ مَا بَايَأْنَا أَنْ تَنْزِلَ كُنُوزُ عِلِّيِّينَ يَوْمَ يَنْظُرُ

الرَّحْمَنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ نَزَلَتْ سَافِرًا

وَالْأَرْضُ نَزَلَتْ سَافِرًا وَكَانَ اللَّهُ

بِأَعْيُنِنَا ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ لَهُمْ

أَعْنَابٌ وَخَمْرٌ مِثْلُ حَمِيقٍ مُنْقَذِينَ

أُولَئِكَ فِي الْعِلِّيِّينَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

أَعْنَابٌ وَخَمْرٌ مِثْلُ حَمِيقٍ مُنْقَذِينَ

أُولَئِكَ فِي السَّافِرِينَ

ع

الرُّمُ مَا قَدَّمَتْ يَدَهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ لَيْسَتْ بِي كَسْر

دی آنکه پیش فرستاد و دست دی و بگوید کافر ای کسین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالزَّعْتِ غَرْقًا وَالنَّشْطِ نَشْطًا وَالسَّيِّئَاتِ

سبحا قال السبقت سبقا قال المدبرت أمرا يوم

ترجف الزاجفة تتبعها الزادفة قلوب

يومئذ واجفة أبصارها خاشعة يقولون

إنا نالردودون في الحافرة إذا كاعظاما

نخرة قالوا تلك إذا كره خاسرة فأنما هو

زجرة واحدة فإذا هم بالساهرة هل أتتكم

حديث موسى إذا ناداه ربه بالواد المقدس

طوى إذا هب إلى فرعون أنه طغى فقل

هالك إلى أن تزكى وأهديك إلى ربك

وَجْزِيلٍ بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَنَحْشِي فَارِهِ الْآيَةَ الْكُبْرَى فَكَذَّبَ وَعَصَى
ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى فَنَحْشُرْ فَنَادَى فَقَالَ أَنَارِكُمُ
الْأَعْلَى فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى
خَلَقْنَا أَمَّ السَّمَاءِ بَنِينَ رَفَعَ سَمُكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا
وَإِغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ
ذَلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا مَتْنًا عَالَمًا لِّكُم مَّا تَكْفُرُونَ
فَإِذَا جَاءَتْ لِطَائِفَةٍ الْكُبْرَى يَوْمَ مَيْتَنَ كُرُ
الْإِنْسَانُ مَا سَعَى وَبَرَزْتُ لِمُحَمَّدٍ لَمِيزَةً
فَأَمَّا تَطْنِي وَأَثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْحَيَاةَ
هِيَ الْمَأْوَى وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ
نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

پس برسی پس نوداد و بجهت بزرگ
پس در نوع دشت نافرمانی کرد

پس از مجلس بازگشت و برکنان پس جمع کرد قوم خود را پس او را داد پس گفت بر در کار

برگوار از شما پس گرفتار کرد او را خدا بعد از آن آخرت

پس آینه درون بریند گشت بر آبی میر که برسد

در آفرینش یا آسمان خدا بنا کند

و نوار آب گردش او را و بطور آورد

آفریدن آسمان بمواری کرد

و گویند چهار استوار کرد از برای سقفت شما

و قتی که آمد بپار بزرگ

آدمی را که عمل کرده بود

پس بیک از حد در گذشتن باشد و بر گزیده باشد در زندگانی دنیا

و اما کسی که ترسیده باشد از پادشاهان حضور برود و کار خویش

و بار داشته باشد نفس را از شهوات

سین

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ أَنْتَ

مَنْ ذَكَرُهَا إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ

مَنْ يَخْشَهَا كَانَتُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا كَرِيمٌ

عَشِيَّةً أَوْ صُبْحًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ وَمَا يُدْرِيكَ

لَعَلَّكَ بِنَازِكَةٍ أَوْ نَذِيرٍ أَنْ نَنْفَعَهُ الْذِكْرَ

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ فَإِنَّ لَهُ تَصَدَّىٰ وَمَا

عَلَيْكَ الْإِزْكِي ۖ وَأَمَّا مَنِ جَاءَكَ يُسْعَىٰ وَهُوَ

يُخْشَىٰ فَإِنَّ عَنْهُ تَكْوِي ۖ كَذَلِكَ نُنْذِرُكَ

فَمَنْ شَاءَ ذَكِّرْ ۚ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ مَّرْفُوعَةٍ

مُطَهَّرَةٍ ۖ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۖ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۖ قُتِلَ

الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ۚ فَذَكِّرْ ۚ هَذِهِ السَّيِّئَاتِ

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْ تَطْفَةِ خَلْقِهِ فَقَدَرَهُ ۖ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسِيرُهُ ۖ

از تطفه سببی آفریدش پس اندازه عین کردش باز راه بر او ماسان نمودش

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْرَرَهُ ۖ ثُمَّ رَازَ أَشَاءَ أَنْشَرَهُ ۖ كَلَامًا

باز بپیرانیدش پس در کور کردش باز دینی که خواست زنده ساختن فی سنی

لَمَّا يَقْضُ مَا أَمَرَهُ ۖ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۖ

بعل بنادر که امر بفرمودش پس باید که درنگ کند از سبوی طعام خود

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۖ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۖ

که ما ریختیم آب ریختنی باز شکاف دیم زمین را شکافتنی

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۖ وَعَيْنًا وَقَضْبًا ۖ وَزَيْتُونًا وَ

پس رو باندیم در آن زمین دانه را و انگور و زیتون و درختان را

نَخْلًا ۖ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۖ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۖ مَتَاءًا

درختان خرما و باغچه را که درختان بسیار دارد و میوه را و علف دواب را برای منفعت

لَكُمْ ۖ وَلَا تَنْعَمُوا بِهِ ۖ فَإِذَا جَاءَتْ لِصَاخَةٍ ۖ يَوْمَ

شما و بهار پایان شما پس وقتیکه بپایر او از سخت روزی که

يَنْفِرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۖ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۖ وَصَاحِبَتِهِ

بگریزد برادر از برادر خود و از مادر خود و از پدر خود و از زن خود

وَبَنِيهِ ۖ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۖ

و از هر زن از خود هر مردی را از هر مردی است که کفایت کندش

وَوَجْهُ يَوْمَئِذٍ مَسْفُورَةٌ ۖ صَاحِبُكُمْ مُسْتَبْشِرَةٌ ۖ

و چهره روز بهای روز روشن باشند صاحب شما مستبشر باشد

وَوَجْهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۖ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۖ

و چهره روز بهای آن روز بر آن عبا باشد غبار غالب آید بر وی تاریکی

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْدَةُ ۖ

اینها که ایشانند کافران و پیکاران

سورة التکوین بکیت و فی تسع و عشرين

بسم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ^{ووقتی که سوراخ شود} وَاِذَا النُّجُومُ انْكَسَرَتْ ^{پاره شوند}

وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝
وَدُفِنَكُمْ كُوفُونَ ۝ رَوَانِ كَرَكَه سُونَد ۝ وَوَقْبَكُمْ ۝ اوده ستران باردارا عطل كنند ۝

وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۖ وََاِذَا الْبُحَارُ سِجَتْ ۖ

وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ **وَ**اِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ
ووقتی که ارواح را با اجساد جمع کرده شود و وقتی که دختر را از زنه در کور کرده بودند

بای ذنب قتل و از الصحف نشرت
بگذران که گفته شد و در قتل نامه های اخیال را گفته و کرده شود

وَرَادَ السَّمَاءَ لَشَطَّتْ وَوَقْتُهَا أَسَا نِ بَسْتِ بَرَكْنَدَ شُود وَوَقْتُهَا دَوْنِخْ اَمْرُ دُخْنِ شُود

و در قیامت بهشت را از دایم کرده شود بداند هر شخصی آنچه حاضر ساخته است

این قسم بخونم بستاند بار باز کرده و سیر ناپره غایب شوند و قسم بستاند

چون باز گردد و قسم پنج چو بدید آمد بر این قرائ افکار فرستد

کرم زدی قوۃ عند ذی العرش مکین

صاحب نانوائی با وفارزوک خداوند عرس و قربان داری
سَاطِعُ ثَمَامِینَ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَ

قَدْ رَأَى بِالْأَفُقِ الْمُنِينَ وَهَامَ عَلَى الْغَيْبِ بَصْنَهُ

برای تیر بار شما و بدو بوداں فرشته را بگذاشته اند هر سال و میست بار شما بر علم جهان عمل کرده

برگ سپیده

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و است قرائت گفت شیطان را نه شده این بی پروایی

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

است قرائت بگویند عالمها را برای هر که از هر مره شما بخواند

يَسْتَقِيمُ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

که راست گردان شود و میخواهید کردنی که بخاند خداست

رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالْأَنْهَارِ وَالْشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالْكَوْكَبِ وَالْأَكْوَافِ وَالْأَنْفُسِ وَالْأَفْئِدَةِ وَالْأَفْئِدَةِ وَالْأَفْئِدَةِ

رب العالمین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

وإذا البحار فجرت

وإذا القبور بعثرت

علمت نفس ما قدمت وأخرت

الإنسان ما غرك بربك الكريم الذي خلقك

فسوئك فعد لك في أي صورة ما شاء

ربك كلاً بل تكذبون بالدين

الحفظين كراماً كاتبين يعلمون ما تفعلون

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

بر آینه نیکو کاران در نعمت باشند و بر آینه کنا همکاران در دوزخ باشند

يَصْلُوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

در این روز جزا را می بینند و نیاشنند از آنجا غایب شده

وَمَا أَذْرٰكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ثُمَّ مَا أَذْرٰكَ مَا

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روز اینها و چه چیز مطلع ساخت ترا

يَوْمُ الدِّينِ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا

که چیست روز جزا روزی است که نتواند یک نفس هیچ فایده رساند

وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

و فرمان آن روز در خداست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ

وای حقوق مردم را بکند که ترا آنرا کم چون بران بخورند به همانند بر مردمان

يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

سخت گرفته تمام بگیرند و چون خوشند که کموده بدهند ایشان را بکند به بدین

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

آیا نمیدانند این جا هم که ایشان را برای عجز خوشند شد در روزی بزرگ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روز که ایستاده شوند مردمان پیش برورد کار عالمها حق هر اینها را بر عالم

الْفَجَّارِ لَعْنَى سِجِّينَ وَمَا أَذْرٰكَ مَا سِجِّينُ

کن بیکاران را لعن شود در سجین و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست سجین

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

کتاب ثبت نوشته شده وای آن روز در روز شمارندگان را

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ

آنرا که بدروغ بگفت میکنند روز جزا را و دروغ می گویند آن را

أَلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِمٌ إِذَا تَتَلَّاهُ عَلَيْهِ أَتْنَا قَالِ

که هر مستحکم کننده گناهکار چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید

زبان رفتند

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ^{افسانه های پیشین است} كَلَّا بَلْ مَرَّانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ ^{بی تردید مرتب بر دل های ایشان}
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ^{آنچه بدست می آورند} كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ ^{آن روز بی تردید از پروردگارشان}
لَمُحْوِيُونَ ^{محو خواهند شد} ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمَ ^{باز بر آید ایشان در آتش دوزخ باشند} ثُمَّ يُقَالُ هَذَا ^{باز گفته شود ایشان را}
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْتَبُونَ ^{آنچه شما را نزد خود می نوشتید} كَلَّا إِنَّ كِتَابَ ^{کتاب را آن واطل شود در غیبی}
الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ^{و چه چیز مضاعف ساخت که ترا که هست عیبیون} وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ^{نیگو کاران و اطل شود در غیبی}
كِتَابٌ مَرْقُومٌ ^{کتاب نوشته شده} يُشَاهِدُ الْمُقَرَّبُونَ ^{که حاضر شوند نزدیک آن نزدیک کردگان خدا} إِنَّ الْأَبْرَارَ ^{برای آنکه نیگو کاران}
لَفِي نَعِيمٍ ^{در نعمت باشند} عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ^{بر تختها نشسته نظری کنند بر صاحب بستانهای} تَعْرِفُ ^{در روی ایشان}
فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ^{نوشانده شود ایشان ترا از شراب} يُسْقَوْنَ مِنْ رَحْوٍ ^{در روی ایشان}
مَخْتُومٍ ^{مهر او از مشک باشد} خَمْرِهِ مَسْكٌ ^{و چه شراب باید که رعیت کنند} وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ^{رعیت کنندگان}
الْمُتَنَافِسُونَ ^{و امیرش آن از شراب نسیم باشد} وَمِنْ أَجْلِ هَذَا عِنَّا يَشْرَبُ ^{چشمه که می نوشند}
بِهَآءِ الْمُقَرَّبُونَ ^{آن نزدیک کردگان خدا} إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ^{کنیم کاران}
آمَنُوا يَضْحَكُونَ ^{باز می خندیدند} وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ^{و چون می گذشتند با مسلمانی با یکدیگر چشم میزدند و محاورت}
وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ^{و چون باز می گشتند با اهل خانه خود باز می گشتند شادمان شده}

و

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ وَمَا
 أَرْسَلُوا عَلَيْكَ مِنْ حَفِظِينَ ۝ فَأَلْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝
 هَلْ تُؤْتِيهِمُ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝
 وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝
 وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ
 كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًا فَمُلْقَهُ ۝ فَاَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ
 كِتَابَهُ يَمْسِكُهُ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حَسَابًا تَسْرًا ۝
 وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۝ وَآمَّا مَنْ أُوَفَّىٰ
 كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝ وَ

ع

سجده

يُصَلِّي سَعِيرًا إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

خوابد در اندر بر لایح بر این آیه از بودند از نازل خانه است در آن

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ كَلَّا إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

بر این آیه وی گمان کرده بود که رجوع کند سوی خدا اری رجوع کردن محسوس است بر این آیه بود

او بود باحوال او

فَلَا اقْصِمُ بِالْشَّفَقِ وَاللَّيْلُ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرُ

پس سوگند میجویم بر خورشید و ماه و شب و آنچه از جمیع کرده است و قسم میجویم بر ماه

إِذَا التَّسْوَى كَلَّمَكَ بَنِي طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ فَمَا لَهُمْ

چون نام شود خوابد رسد بجای بعد حاشی

لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

که ایمان نمی آرند و چون خوانده شود برایشان قرآن سجده نمیکنند

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

بلکه آن کافران دروغ میگویند و خدا داناست هر چه

يُوعُونَ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

در دل خود نگاه میدارند پس خبر بده ای پیامبر را بندگان را بفرمانده بگو ای کسانی که ایمان آورده

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

و کارهای شایسته کردند ایشان را جز نیکو نیستی نیست

سورة البروج مكية ثمان وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا که گشاینده جهانها

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ

قسم بآسمان خداوند برجهها و قسم بر روزی که وعده کرده است و

شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ قِيلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ وَالنَّارِ

قسم بر روزی که در بر پیشه حاضر میشود بگو کرده شدند این خداوند از قسم آتش

ذَاتِ الْوُقُودِ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَهُمْ عَلَى مَا

خداوند بریزم بسیار وقتی که ایشان برین روز خند نهشته بودند و ایشان آنچه

يفعلون

يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودًا وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ

الْأَن يَتُومِنُوا يَا اللَّهُ الْغَزِيْرُ الْحَمْدُ الَّذِي لَهُ

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

الْخَرِيقُ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ

الْكَبِيرُ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ

يُبْدِي وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ذُو

الْعَرْشِ الْجَمْدِ فَعَالٌ مَا يُرِيدُ هَلْ أَتَاكَ

خَبْرُ الْخُودِ فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ بَلِ الَّذِينَ

كَفَرُوا فِي تَكْذِيبِ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

سورة الطارق مكية وهي سبع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداست بخشنده مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

قسم آسمان و قسم بخبر که دفت شب بر باد بر و هر چه مطلع ساخت ترا که چه خبر بودست

النَّجْمِ الثَّاقِبِ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

آن ستاره درخشان است نیست هیچ نفس که بر روی درخشانه نباشد بی نگه دارنده

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

پس باید که بیند آدمی را از بیمه چنان آفریده شد آفریده است از آب به جوشنده

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ إِنَّهُ عَلَى رَجْعٍ

که بر می آید از میان پشت مرد و از استخوان سینه زن بر آینه خدا برود و باز

لِقَادَرٍ يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَ

لا ناصِرٍ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ

الصدع إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

آنهم بگزدون گزینا و آگه گزینا قهمل

الْكُفْرِ مِنَ السُّوءِ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

سورة الاعلى سبع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداست بخشنده مهربان

سُبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى

سبح اسم پروردگار خود را آنکه بیا فرید پس درست افدام کرد

الحمد لله

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۖ وَالَّذِي أَخْرَجَ

الْمَرْعَىٰ ۖ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَخْوَىٰ ۖ سَنُقْرِئُكَ

فَلَا تَنسَىٰ ۖ إِنْ أَمَّا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

وَمَا يَخْفَىٰ ۖ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۖ فَذَكِّرْ ۚ أَنْ تَفْعَلَ

الَّذِي كَرِهَىٰ ۖ سَيَذَكُرُنَا بَخْتًا ۖ وَتَجْنِبُهَا الْأَشْقَىٰ

الَّذِي يَصْلَىٰ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۖ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا

وَلَا يَحْيَىٰ ۖ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۖ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ

فَصَلَّىٰ ۖ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ

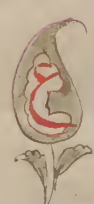
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

صُحُفًا بُرْهَمَ ۖ وَالْغَاشِيَةُ ۖ وَمُوسَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۖ وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ

خَاشِعَةٌ ۖ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۖ تَصْلُ نَارًا حَامِيَةً

سورة الغاشية

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۖ وَالَّذِي أَخْرَجَ
الْمَرْعَىٰ ۖ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَخْوَىٰ ۖ سَنُقْرِئُكَ
فَلَا تَنسَىٰ ۖ إِنْ أَمَّا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
وَمَا يَخْفَىٰ ۖ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۖ فَذَكِّرْ ۚ أَنْ تَفْعَلَ
الَّذِي كَرِهَىٰ ۖ سَيَذَكُرُنَا بَخْتًا ۖ وَتَجْنِبُهَا الْأَشْقَىٰ
الَّذِي يَصْلَىٰ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۖ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا
وَلَا يَحْيَىٰ ۖ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۖ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ
فَصَلَّىٰ ۖ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ
صُحُفًا بُرْهَمَ ۖ وَالْغَاشِيَةُ ۖ وَمُوسَىٰ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۖ وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ
خَاشِعَةٌ ۖ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۖ تَصْلُ نَارًا حَامِيَةً

تَسْقَى مِنْ عَيْنِ اِنِيَّةٍ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ

آب نوشانده شوند از چشمه های گرم نباشد ایشان را هیچ طعامی مگر از

ضَرِيحٍ لَا يَسْمِنُ وَلَا يَغْنَى مِنْ جُوعٍ وَخَوْهٍ

مزرع که فربه نمند و دین گرسنگی نمایند بسیاره روزه ها

يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ لِّسَعْيِهِمْ رَاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ

آن روز نازده باشد بسی خود راضی شده در بهشت

عَالِيَةٍ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةٌ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

عالی شنوی ای هیچ سخن بهروده در آنجا چشمه روان باشد

فِيهَا سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ وَكَوَاكِبٌ مَوْضُوعَةٌ

در آنجا عتباتی بلند باشد و کوزها نهاده شده و

نَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ وَزُرَّابِيُّ مَبْثُوثَةٌ أَفَلَا

وسادها برآید که گزاشته شده و باطنهای قبس برآینده کرده آیا

يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَاِلَى السَّمَاءِ

می نگریزند بوی ستمران چگونه آفریده شد و بوی آسمان

كَيْفَ رُفِعَتْ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

چگونه برافراشته شد و بوی کوهها چگونه برافراشته شد

وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكَرْنَا اَنْتَ

و بوی زمین چگونه پس کرده شد پس بندگان جوان بست که تو

مَنْ كُنْتَ عَلَيْهِمْ نَصِيحٌ اِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَ

پند دینده بینی تو بر ایشان حکایت شده پس هر که بوی برگرداند

كَفَرٌ فَيُعَذِّبُهُ الْعَذَابُ الْاَكْبَرُ اَنْزَلْنَا

که فرمود پس عذاب کنند خدا بجهنم بزرگ بر آنکه بوی مات

اَيَّا بَهُمْ ثُمَّ اَنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ

روح ایشان باز برآیند بوی مات حساب ایشان

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام ندای بخشاینده

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَاللَّيْلِ

قسم صبحی و شبی ده گانه و قسم شفق و تنگ و قسم شب

اِذَا يَسِرُّهُ ۝ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَبْرٍ ۝ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ

چون روان شود آیا درین اسرار مستور است که خدا جزا دهنده بندگان است

فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝ اِِمْ رَمَذَاتِ الْاَعْمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ

معموله بر دروکار تو تا قوم عاد که ما دارم باشد خداوند خدای بندگان که آفریده شد

مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ۝ وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخِرَ

مانند آن در شهر باد و چون معموله کرد با قوم عاد که تر است بود و سنگهای بزرگ

بِالْوَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِي عَصَىٰ

دردادی قری و فرعون صاحب بجای آنکه سرش گردید

فِي الْبِلَادِ ۝ فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۝ فَصَبَّ

در شهر باد پس بسیار رنج آورده در این فساد پس ریخت

عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوَاطِلَ ۝ اِنَّ رَبَّكَ لِيَا لَمْرُضًا

بر سر ایشان بر دروکار تو بیک دهنه عذاب بر آید بر دروکار تو بمس که است

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَآكْرَمَهٗ

اما آدمی پس چون امتحان کند بر دروکار تو پس گرامی بدارد

وَنِعْمَ يَقُولُ رَبِّيَ الْكَرَمِ ۝ وَاَمَّا اِذَا مَابْتَلَاهُ

و نعمت دهن پس گوید بر دروکار تو گرامی ساخت مرا اما چون امتحان کند

فَقَدَّرَ عَلَيْهِ مِرْقَةً ۝ يَقُولُ رَبِّيَ اِهَانَنِي ۝ كَلَّا

پس ننگ سازد بر وی رزق دی را گوید بر دروکار تو خوارت مرا پس نه

بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتَامٰى ۝ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلٰى طَعَامِ

بلکه گرامی نداریم یتیم را و نگذرد بر رعیت یتیم بر طعام داد

الْمَسْكِينِ ۝ وَتَاْكُلُونَ الْاَثَرَ الْاَكْلًا ۝ وَتُحِبُّونَ

همز و میخورید مال یتیم را خوردن بسیار و دوست میدارید

آیا ندیدی که چگونه

بسم الله الرحمن الرحيم

الْمَالِ حَيًّا جَا كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا

مال را دوست داشتن بسیار گناه است چون است کرده شود بپزدی زمین است کردن

دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا وَجَاءَ

بعد است کردن و بسیار بر در و کار تو و بسیار در شکران صف صفت شده دور او در و شود

يَوْمَئِذٍ يَجْهَرُ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَ

آنروز و در شکر را آنروز یاد کند و آنروز

أَنَّى لَهُ الذِّكْرَى يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدِمْتُ حَيًّا

کی باشد او را نفع آن یاد کردنی گو برای کس من بین فرستادی عذاب را برای من نده

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَعْدُبُ عَنَاءَهُ أَحَدٌ وَلَا يُوَثِّقُ

پس آنروز عذاب کند مانند عذاب خدا به کس و نیز بجز بپزد

وَنَاقَهُ أَحَدٌ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ أَرْجَى

مانند بین او رخ کس است نفس آرام کننده باز کرد

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً فَاَدْخُلْ فِي عِبَدِي

بوی بر در و کار تو خوش شود شده و از تو خوش شوند گشته پس در آن بزمه بندگان است

وَادْخُلْ **يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ وَهِيَ عِظِيمٌ جَنَّاتُ**

و در آن است به بهشت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

قسم بخورم به این شهر و تو حلال خواهی شد با این شهر

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي

و دهم بخورم به پسران و پسران پسران است بر اینند آمدیم از سر را در

كَبَدٍ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ يَقُولُ

سخت آیا کمان بس کند آدی که قادر نشود بر دی به کس میگوید

أَهْلَكَ مَا لَا يُبْدَأُ أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

صحیح کردم مال تو بر تو آیا می بندد که ندیده است او را به کس

الْمَجْعَلُ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا مُشَفَّتَيْنِ ۝ وَ

هَدَيْنَاهُ النُّجْدَيْنِ ۝ فَلَا تُحْسِبِ الْعُقَبَةَ ۝ وَمَا

أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۝ فَكَرَبَةٍ ۝ أَوْ اطْعَامٌ

فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتِمُّ إِذَا مَقَرَّبَهُ ۝

مُسْكِنًا ۝ إِذَا تَرَبَّتْ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَةِ ۝

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا ۝

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ۝

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَةٌ عَشْرُ آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارُ

إِذَا جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءُ وَمَا

بَنَاهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝ وَنَفْسٌ مَّا سَوَّاهَا ۝

بسم الله الرحمن الرحيم

باسم نفس را

فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا قَدْ اَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا
وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا كَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا
اِذِ انْبَعَثَ اسْقِطُهَا فَقَالَ لَهُمُ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةُ
اللّٰهِ وَسُقْيَاهَا فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَدْنَ يُنْهَرُ فَسَوْفَ يَأْتِي الْخَافِعِقْبَاهَا
يَرَاهَا اِذْ يَرْجُو اَنَّ يُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّهَا

سُوْرَةُ الْيُنُسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَحَدِي وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَالْيَلِ اِذَا ابْغَشَى وَالنَّهَارُ اِذَا تَجَلَّى وَمَا
خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثَى اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى
فَاَمَّا مَن اَعْطٰ وَاتَّقٰ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى وَاَمَّا مَن كَفَرَ وَاسْتَعٰزَ
وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى وَمَا
يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا اُرْدِيَ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى

ع

وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۚ فَأَنْذَرْنَاهُمْ

در این ازال است این جهان و آن جهان

نَارًا تَأْطَى ۚ لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۚ الَّذِي كَذَّبَ

از آتش که شعله میزند در دنیا بدین آتش که بدست ترس مردم آتش میزد در دوزخ میزند

وَتَوَلَّى ۚ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۚ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ

در دوزخ نماند و میجو خواهد شد از آن آتش میبرد از ترس مردم آتش میزد در دوزخ نماند

يَتَرَكَ ۚ وَمَا لَاحِدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ يُجْزَى ۚ

تا باقی نماند و نیست هیچ جزا در هیچ نعمتی که جزا داده شود

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۚ وَلَسَوْفَ يَرْضَى

بجز میسر بر طلب روی بزرگوار بزرگوار خود را و این را خوشنود خواهد شد خدا

سُوْرَةُ الضُّحَىٰ بِكَيْتٍ وَهِيَ أَحَدُ عَشَرَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ۚ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۚ مَا وَدَّكَ رَبُّكَ

در وقت صبح و در وقت شب چون بپوشد در دوزخ است ترا بر در دوزخ ترا

وَمَا قَلَىٰ ۚ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۚ

و در دوزخ نماند و در این بهتر خواهد بود ترا از دنیا

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۚ أَلَمْ يَجِدْكَ

و این نعمت خواهد داد ترا بر در دوزخ ترا خوشنود خواهی شد یا بیایست ترا

يَتِمًّا فَأَوَىٰ ۚ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۚ وَ

پرستم پس جا داد و یافت ترا راه گم کرده پس راه یزد و

وَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۚ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۚ

یافت ترا تنگست پس تو را ساخت پس ای یتیم را پس ستم کن

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۚ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ

و اما سائل را پس با نیت من و این نعمت بر در دوزخ ترا

سورة الانشراح

فحدت

مكية وهي ثمان اية

بن جبرده

بسم الله الرحمن الرحيم

المر نشرح لك صدرك ووضعنا عنك

وزرك الذي نقص ظهرك ورفعنا لك

ذكرك فان مع العسر يسرا ان مع العسر

يسرا فاذا فرغت فانصب والى ربك فارغب

سورة التين مكية وهي ثمان اية

بسم الله الرحمن الرحيم

والتين والزيتون وطور سينين وهذا

البلد الامين لقد خلقنا الانسان في

احسن تقويم ثم رددناه اسفل سفلين

الا الذين امنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر

غير ممنون فما يكذبك بعد بالدين اليسر

اللَّهُ بِأَحْكَمِ سُبُوحٍ أَلْفَ مِائَةٍ عَشْرٍ إِلَى حَكِيمٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ

مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ

بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ كَلَّا

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ أَن رَّاهُ اسْتَغْنَى

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ أَرَأَيْتَ أَن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ

أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ أَرَأَيْتَ أَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ بَرَىٰ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ

لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كَلَّا

لَا تَطْعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَاتِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ

مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ

شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْتِينَ

زَيَّارَتُهُمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سُورَةُ الْقِيَمَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمَّا يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا

كُتِبَ الْقِيَمَةُ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

إِلَّا مِنْ بَعْدِ جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ وَمَا امْتَرُوا

لا يبعدوا

الکة عبادت کنند خدا را خالصاً و محضه برای پرستش را بدین ابراهیم

و بر پا دارند نذر را و بدهند زکوة را و ایت است

درست انانکه کامر شدند از اهل کتاب

و مشرکان در آتش دوزخ با ویدان ای می باشند

هم سر البرية. إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات

وَلِيكَ هَاجِرُ الْبَرَّةِ جَاءُوا عَنْهُ عِنْدَ رَبِّهِ

ایستاد بهترین علی جزای ایشان از دیور دکا رایش

بیک سده بهترین سلی
بجزای ایشان از دیور دکا رایشان

کتاب عدای بصری بین حبه الا لمر حلد من

فَمَا أَتَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَرَضِيَ عَنْهُ ذَاكَ

اگر همیشه بخشودند خدا ارادتشان و خوشدستند ایشان را

رسول الله صلى الله عليه وسلم

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

بسم
خدای
بخشنده

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا ۖ وَأَخْرَجْنَا مِنْهُ شَجَرًا لَّهُ أُكْلٌ غَيْرٌ يُسْمَىٰ ۖ وَخَرَجْنَا مِنْهُ غُرَابًا شَوْهًا لِّلْعَالَمِينَ ۚ

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَبِّكَ فَقُلِ إِنَّمَا هِيَ إِتْرَافَةٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيُضِلَّ اللَّهُ أَعْيُنَهُمْ وَلِيُكَلِّمَ الْكَافِرِينَ

بارهای خویش و گوید آن بسم حالت است امروز که نقره رنگ زمین

خَنَارَهَا بَيَانَ رَبِّكَ وَحَىٰ هَا يَوْمَئِذٍ

نقشه های خود با آنکه حکم فرستاده است پروردگار را بآینده امروز

يَصْدُرُ النَّاسُ شَتَاتًا لِيرِ وَاَعْمَالُهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ

مار کردن مردمان مختلف احوال نمایند شود و اعمالشان یکی هرگز نکند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ

همینک ذره نیکی بیند از او و هر که کرده باشد همینک

ذَرَّةٍ سَوَاءٌ الْعِدِّيُّ أَمْ يَدْعُوهُ إِلَى حَبَشَةٍ

ذره بری یا دشمن از او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

وَالْعِدِّيُّ ضَبًّا فَأَمَّا الْوَارِثُ فَكَدًّا فَالْمُغْتَرِبُ

دشمن باسیان نیز دوزخ قسم باسیان این برارنده قسم باسیان

ضَبًّا فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا فَوْسَطُنَ بِهِ جَمْعًا

عارت کشنده پس بر ایستادن و وقت غبار را پس در ایند مان و وقت بها عست

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ كَوَانَهُ عَلَا

هر این آدمی پروردگار خود را بسیار است و هر این آدمی

ذَلِكَ لَشَهِيدٌ كَوَانَهُ لِحَبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

این مطلع است و آدمی در دوست داشتن مان بسیار شعله است

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ وَحُصِّلَ

ایمندان چون برای بخت شود آنچه در گور باشد و ظاهر ساخته

مَا فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

لیکم در سینه باشد هر این پروردگار ایشان احوال ایشان از نور

سَوَاءٌ الْقَارِعَةُ أَمْ الْحَبَشَةُ وَهِيَ أَحَدٌ عَشْرًا

بهره در است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ كَمَا أَذْرِكُ مَا

قیامت چیست آن قیامت و چه جز مطلع ساخت ترا که قیامت

قوله

القَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

یها مرتب روزی که باشند مردمان مانند پروانه های

الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمُنفُوشِ ۝

پراکنده ساخته و باشند کوهها مانند پرده های

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِشَةِ

پس اما هر که گران باشد به حسنات او پس او در کفایت

رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ

پس او هر که سبک باشد به حسنات او پس جای ماندن او

هَآوِيَةٌ ۝ وَمَا أَذْرُكَ مَا هِيَ ۝ نَارُ حَامِيَةٍ ۝

پایین باشد و چه جز مطیع ساحت ترا که نیست باو بی انیست جوینده

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام خدا ای بخشنده مهربان

أَلْهَبْكُمْ التَّكَاثُرَ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

خاکل کرد شمارا بسیار طلبی مال تا که رسیدید بگورستان

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

نه نه خواهید دانست باز سیکوتم نخواهید دانست

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

نه نه اگر بدانید حقیقت بعلم یقین لایست خواهید دید دوزخ

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ

باز ایست خواهید دید بچشم یقین باز سوال کرده خواهید شد از

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام خدا ای بخشنده مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

وَالْعَصْرَ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ

مستم بر زبان بر این ادعیه در زبان است

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و وصیت کردند بر اسی

وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ

و وصیت کردند بشکیبایی

سُورَةُ الْهُمَزَةِ بِكَيْتٍ وَهِيَ تِسْعَ آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا ای بخشاید هر مال

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ الَّذِي جَمَعَ مَالًا

وای هر کسی که جمع کند مال را

وَعَدَّ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ كَلَّا

و گمان برداشت آن را می پندارد که مال او زندگی جاوید دهد نه

لَيَنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا

از آنجا خواهد شد در حطه و چه چاره مطلع ساخت ترا نیست

الْحُطَمَةُ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقِدَةُ آلَتْ تَطْلُعُ عَلَى الْأُفُقِ

حطه آتش خدا افروخته که غالب شود بر دهنها

إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ فِي عَبْدٍ مُّمدَّةٍ

بر اینها ان بر اینها کاشته شده است و نهاده دراز در آورده شده

سُورَةُ الْفِيلِ بِكَيْتٍ وَهِيَ خَمْسَ آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا ای بخشاید هر مال

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

آیا ندیدی چگونه معامله کرد و پروردگار تو با آنها

ع

لَمْ يَكُنْ

الْمَجْعَلُ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

ابلیس را که بداند کسی را دروغ بگوید و فرستاد بر ایشان

طَيْرًا أَبَابِلَ ۝ تَرْمِهِمْ فِي حَارَةٍ مِّنْ يَّجِبِلٍ ۝

چاهان فوج فوج می انداخت بر روی ایشان سنگریزه ها از خاک گل

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُوِلَ ۝

پس ساخت ایشان را مانند آنچه باس می ماند

سورة القريش مكية وهي اربع ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا می بخشایند هر کس

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ إِلَّا فِيهِمُ رَحْلَةُ الشِّتَاءِ ۝

برای سفر الفت و آمدن و رفت دادایشان را در سفر زمستان و

الصَّيْفِ ۝ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

تابستان پس عبادت کنید پروردگار این خانه را

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ۝

آنکه طعام دادایشان را که گرسنه بودند و امن دادایشان را از ترس

سورة الماعون مكية وهي سبع ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آید خدا می بخشایند هر کس

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ۝

آیا دیدی آن شخص را که دروغ میگوید در جزای اعمال پس استغفر بر دشت

الَّذِي يَدْعُ الْإِثْمَ ۝ وَلَا يَحْصُ عِلًّا

باید منت میراند و عیب را و رعیت نمیدهد

طَعَامِ الْمُتَكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝

طعام ملکی پس وای آن نمازگزاران را

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
والمؤمنون والمؤمنات
الذين هم عن صلاتهم ساهون

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ الَّذِينَ هُمْ

آنان که از نماز خود غفلت ورزند آنانکه ایشان

يُرَاءُونَ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

رأیا میکنند و عاریت میدهند ماعون را

سورة الكوثر مكية وهي ثلاث آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا آعْطَيْنَكَ الْكُوثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَ

یا محمد برای من ماعظ کردیم ترا کثر است از کداری برای پروردگار تو

انحرُ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

وشر را محو کن برای من تو را بماند آدم بریده

سورة الكافرون مكية وقيل مدنية وهي آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

گو ای کسانی که کفران میورسش میکنید آنچه شما پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدُ

و نه شما پرستش میکنید آنچه ما پرستیم و نه من پرستش خواهم کرد

مَا عِبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ

آنچه پرستیدید و نه شما پرستش خواهید کرد آنچه من پرستم

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

شما را دین شماست و مرا دین من

سورة النصر مكية وهي ثلاث آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ

و فتنگه میاید نصرت خدا بطهور اید فتح و به سینه مردمان را

يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٥٠﴾ فَسَبِّحْ
 دَاعِلِ مِثْوَنَدِ دَر دِينِ خُدا مُوَحِّدِ فَوْحِ بَسِ يَکایِ نَادِکِ

داعل میشود در دیں خدا نوح نوح پس میاکی یادگار

وَبِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرُكَ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

همراه شایسته پروردگار و امرش طلب از وی هر این غداست بر حمت رجوع کند

سُورَةُ الْاَلْهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَايَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بن م
خداي بخت بندہ مہار

خدا ای. کشمیشده مهران

سَبَّحْتَ يَنَّا اَبِيْ هَبْ وَتَبَّ مَا اَغْنِيْ

هلاک باد دوست ابی نمک و هلاک باد الوهیت هیچ دفع نکرد

عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ سَيَصْلَى نَارًا
از سر او مال او و آنچه پدید آورده بود خواهد در اند باقی

از سر او مال او : و آنچه نپیدا کرد ه بود خواهد درآمد باسی :

ذاتِ هَبْ وَاُمْرَاةُ حَبَالَةِ الْحَطَبِ
صاحبِ نَفْسِ و زن او نیز درای برداشتن

صاحب شعله وزن او نیز در اید بردارین اییزم

فی چند ما حبل من مسد
در کردن او رنجی است از لطف خدا

در کردن او رنجی است از یف خرم

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعَةٌ

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت ای بخشایند هه مهران

فَلْهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝

خدا بیگانه است خدای بی شمار نه زاد و

لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

وہاں سے کہیں کہیں

الفلق و الحمد لله
سورة الفلق

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ

ظَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ

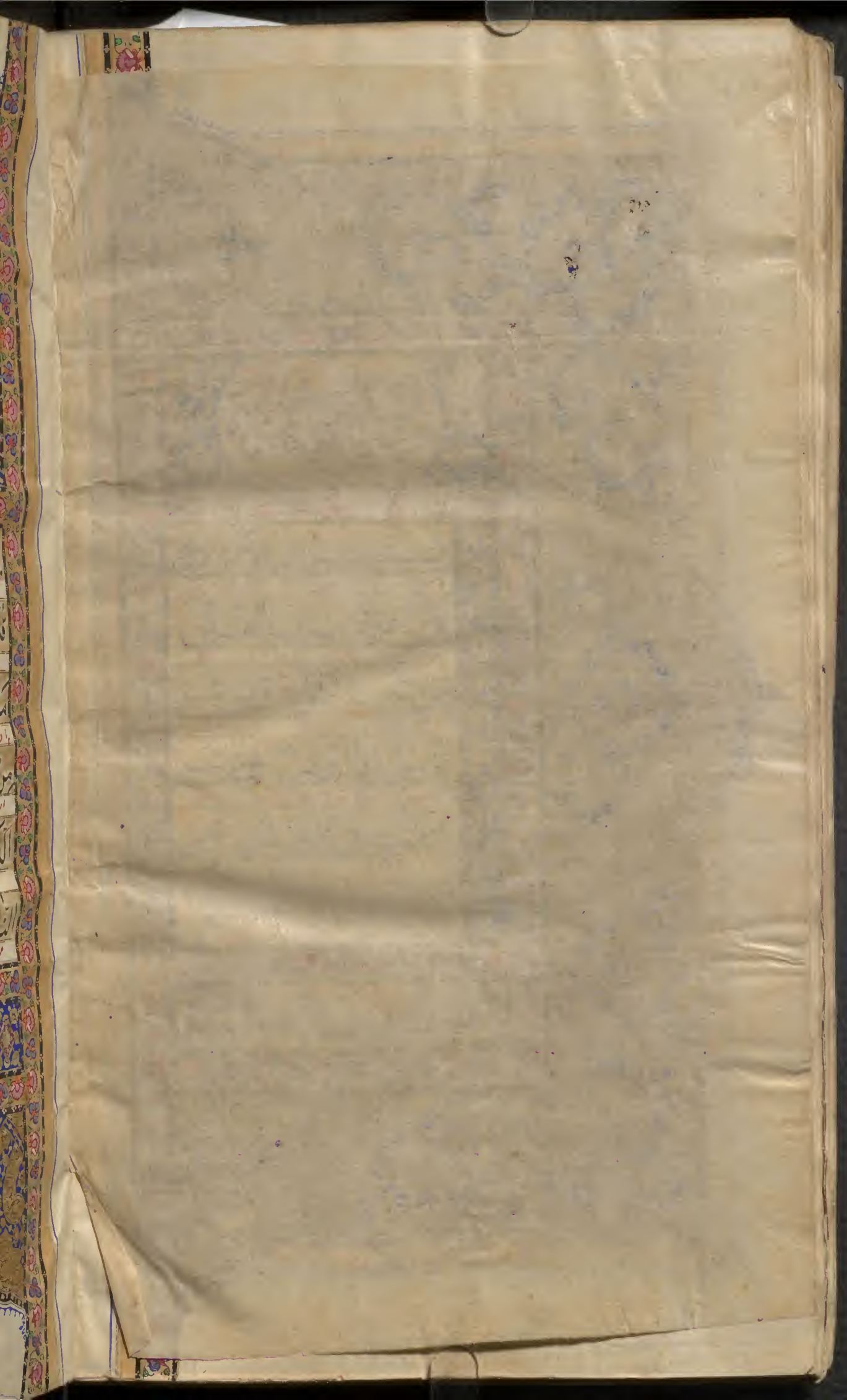
النَّفَّاثِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ

شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

وَمَتَّ كَلْتُ يَدَايَ

46 1109

مَكِّيَّةٌ فِي سِتِّ مِائَةٍ
سُورَةُ النَّاسِ سِتَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ

النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

وَعَدَا لَكُمْ فِي هَٰذَا السِّمْعِ

نوشته شد در
فرخنده بنیاد حمید آباد

در سال ۱۲۸۹ هـ

115

(110)

The Koran

Persian Ind
25/-

289

